

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

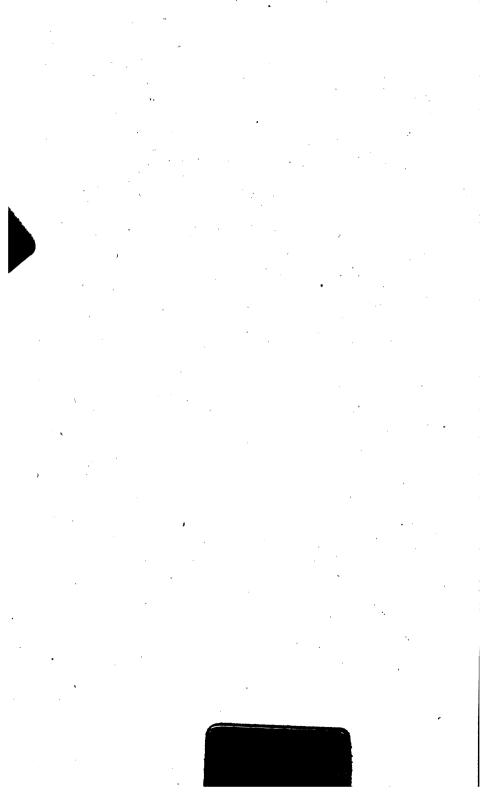
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

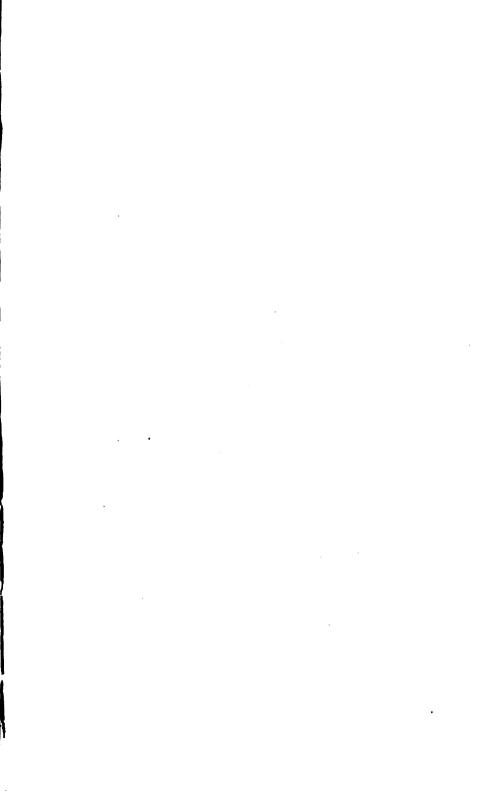
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

		•	
		•	
	•		
	•		
			•
		•	
•			

(Corpus Script.col. Lat.)
506-Ge

CORPUS SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM LATINORUM

EDITUM CONSILIO ET IMPENSIS ACADEMIAE LITTERARUM CAESAREAE VINDOBONENSIS

VOL. I.

SULPICII SEVERI OPERA EX REC. C. HALMII

VINDOBONAE

APUD C. GEROLDI FILIUM BIBLIOPOLAM ACADEMIAE

MDCCCLXVI.

W. 4

SULPICII SEVERI LIBRI QUI SUPERSUNT

RECENSUIT

ET COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT

CAROLUS HALM

VINDOBONAE

APUD C. GEROLDI FILIUM BIBLIOPOLAM ACADEMIAE

MDCCCLXVI.

TYPIS CAROLI GEROLD FILII.

Praefatio.

Chronicorum libri, quos Sulpicius Seuerus composuit, primum editi sunt a Flacio Illyrico sub hoc titulo: 'Sulpitii Seueri | sacrae historiae | a Mundi exordio ad sua usque | tempora deductae libri | II. nunc primum in | lucem editi. Basileae, per Joannem Oporinum (a. 1556), eruti, ut ipse in 'epistola nuncupatoria' scribit 'ex quadam celeberrimae Saxonum ciuitatis Hildesiae bibliotheca'. ex iis, qui postea libellum ediderunt, cum alii tum Victor Giserinus (1574 Antuerpiae), Carolus Sigonius (1581, Bononiae), Jo. Drusius (1607 Arnhemi) ortime de uerbis scriptoris non admodum deprauati entendandis meruerunt, sed nulli curae fuit aut contigit ut codiecin manu scriptum, unde liber depromptus erat, iterum inueniret. felicius res cessit Hieronymo de Prato, qui cum amplissimam bibliothecam Vaticanam perquirendam curasset, certior factus est in ea exstare codicem qui Sulpicii librum diu desideratum contineret. atque accepit lectiones ab homine in libris manu scrip-

Quod Seuerus ipse gloriatus est librum quem de uita Martini edidisset studiose legi (u. Epist. 1, 1) et per totum fere orbem terrarum penetrasse (Dial. I, 20, 3, cf. etiam Dial. III, 17, 4 sqq.), hoc hodie quoque ex parte testari possumus: nam uix ulla amplior bibliotheca exstat, in qua non exempla horum opusculorum inueniantur. sed quo frequentius lectitata et descripta sunt, eo procliuior erat eorum interpolatio, exstiteruntque duae codicum familiae, quarum scripturae admodum inter se discrepant. harum alteram Italicam, alteram Gallicam et Germanicam nominare possis. neutrius familiae lectiones adhuc accurate cognitae erant, bonasque complures inuenimus, quae etsi in utraque inueniuntur, nondum tamen in uerborum contextum receptae erant. prioris autem familiae, quae alteri bonitate longe praestat, agmen ducit liber ille uetustissimus, qui in bibliotheca capituli Veronensis adseruatur. is ipse quidem saeculo VII post Chr. n. exaratus est, sed, ut ex subscriptione apparet (fol. 114), apographum est libri a. 519 conscripti, u. Reifferscheidii Bibl. Patrum Italica I, p. 112. hunc librum primus usurpauit Hieronymus de Prato, sed non ea diligentia lectiones exscripsit, quae hodie in his rebus merito requiritur. codicem praestantissimum Augustus Reifferscheid in nostrum usum iterum contulit multasque optimas lectiones, quas in commentario Hieronymi de Prato frustra quaeras, ex eo protulit. ad eandem familiam pertinet codex Brixianus ab eodem de Prato excussus: qui etsi saeculo demum XIIII scriptus esse fertur, inter optimos tamen recensendus est. quamquam autem eius scripturae plerumque cum Veronensi conspirant, ex aliquot tamen locis eum non ex

Veronensi defluxisse certo apparet. ex altera familia, ad quam pars longe maior librorum manu scriptorum pertinere uidetur, satis habuimus tres libros adhibuisse, ne nimia lectionum discrepantium mole perspicuitas tolleretur. horum unus est codex Quedlinburgensis saeculo VIIII scriptus (v. Pertzii Arch. VIII, 660), cuius lectiones Tobias Eckhardus in libro sic inscripto publicauit: 'Codices mss. Quedlinburgenses. Quedlinburgi 1723. 4°' p. 57 sqq. sed multas lectiones ab Eckhardo praetermissas esse ex duobus libris eiusdem familiae, quos ipsi excussimus, certo lconicere licet. horum alter est codex olim Frisingensis, nunc Monacensis (lat. n. 6326), saeculo decimo conscriptus, alter olim bibliothecae Augustanae ciuitatis, nunc item Monacensis (lat. n. 3711) saec. XI.

Vulgatae quam uocant lectionis ratio in his libris tam peculiaris est, ut non possit silentio praetermitti cum enim Wolfgangus Lazius haec opuscula primus, ut sibi uidebatur, in lucem protraxisset et ad calcem Pseudo-Abdiae Babylonii ex codice multis uitiis inquinato Basileae a. 1551 edidisset, Giselinus qui eum secutus est, ex nouem codicibus, quos ipse adhibuerat, multa quidem uitia emendauit, sed ab uniuerso editionis Lazianae fundamento non recessit. atque ita exstitit lectio uulgata, ex codice multis mendis repleto profecta neque constanter ex libris melioribus perpurgata. aliam haberemus uulgatam, si editoribus prioribus, id quod H. de Prato primus monuit, cognitum fuisset hos libellos iam in Bonini Membritii Sanctuario siue Vitis Sanctorum editos fuisse ex optimo codice, qui ad familiam Veronensis pertinet, recen-

sitos. nec haec tantum editio Lazianam antecessit, sed tres praeterea aliae, una quae Zwollis typis Petri Os de Breda circiter a. 1500*) impressa est, altera, quam Aldus in Sylloge poetarum Christianorum a. 1501 edidit **), tertia denique ab Jodoco Clichtouio Parisiis a. 1511 curata. ceterum ego in his libris recensendis hanc mihi legem posui, ut optimi Veronensis lectiones, nisi manifesto corruptae uiderentur, summa cum fide exprimerem: nam in libris, qui quo saepius lectitabantur, eo magis interpolati sunt, res anceps uidebatur inter diuersas codicum familias modo hanc modo illam sequi et lectionum optionem quasi arbitrariam facere. hos autem libros iam pridem interpolatos esse inde luculentissime apparet, quod in altera familia locus de Antichristo (Dial. II c. 14) deletus est, scilicet quia praesagium a Sulpicio factum falsum fuisse paulo post cognitum est: contra in altera desideratur uehemens in Brictionem inuectio (Dial. III, c. 15 sq.), quam ob Sancti reuerentiam in multis libris exstinctam esse

^{*)} Alii eam anno 1490, alii a. 1495 adscribunt. Titulus libelli 36 foliis constantis hic est: In hoc opere continetur uita Martini | Turonensis archiepiscopi Cum tri | bus opusculis dyologorum per | scripta ab eloquetissimo | Oratore Seuero Sul | pitio eiusdem uiri | sanctissimi discipulo.

^{**)} Jac. Carolus Brunet describit (Manuel du Libraire uol. V col. 322 ed. V.) editionem sic inscriptam: 'Sulpicius Seuerus de uita et obitu S-Martini episcopi Turonensis. Beati Nicolai myrensis uita etc.' quam Venetiis typis expressam esse suspicatur. haec coniectura utique uera est: nam editio ab eo descripta non alia est nisi ipsa Aldina siue pars sylloges poetarum Christianorum: quod idem in aliis quoque Aldinis factum inuenimus, ut a librariis aut ab exemplorum possessoribus in partes singulas dissecarentur. partis illius, quae solas uitas Martini et Nicolai continet, exemplum a reliquo corpore seiunctum in bibliotheca quoque Monacensi inuenimus.

probabile uidetur. Quod autem in rebus quas uocant orthographicis ueterem scribendi rationem, quae in codice Veronensi et plerumque etiam in Frisingensi constanter seruata est, ubique restituendam putaui, hoc multos fore qui uituperent prouideo: sed quaero ex istis, num nobis liceat in his rebus a ueterum exemplorum fide declinare et eam scribendi rationem, quae multis denique post saeculis in consuetudinem uenit, ex nostro arbitrio substituere. nam si hoc criticorum munus est librum ueterem non ad commenta recentiorum aut ad lectiones cuiuslibet exempli typis expressi, sed ad scripturas in antiquissimis libris manu scriptis expressas redigere, ne in rebus quidem minutioribus recte tradita abicere licebit.

Restat ut de appendice septem epistolarum quas Jo. Clericus primus opusculis Seueri prius notis in ed. Lipsiensi a. 1709 adiecit, pauca dicamus. harum duas priores Stephanus Baluzius in Miscellaneorum primo uolumine a. 1678 ex codice Cantabrigiensi edidit. prioris ex his duabus, quae nondum in alio codice inuenta esse uidetur, apographum mihi misit H. A. J. Munro, scientissimus Lucretii editor, cuius ope complura exempli Baluziani uitia mihi corrigere licuit. alia est causa secundae epistolae. haec iam in appendice Codicis Regularum, quem Lucas Holstenius edidit, Athanasii nomine inscripta Romae a. 1661 et iterum Parisiis a. 1663 uulgata erat, idque ex libris Cantabrigiensi longe melioribus. sed ne haec quidem editio prima epistolae fuerat, cum iam dudum inter Hieronymi epistolas edita esset, idque iam in

uetustissimis exemplis, ut ipse testari possum tribus quae possidet bibliotheca Monacensis inspectis. in ed. Vallarsii legitur inter scripta Hieronymo supposita uol. XI p. 127 sqq. denique pars eiusdem epistolae inuenitur in actis concilii Aquisgranensis, quae recensio proxime ad optimos libros, quibus L. Holstenius usus est, accedit. nobis in epistola recensenda ad manus erant lectiones codicis Romani, unius ex iis quibus Holstenius usus est, ab Aug. Reifferscheidio exscriptae, codicis Cantabrigiensis, quas et ipsas insigni Angli Munro beneuolentiae debeo, codicis denique Vindobonensis Theolog. num. 664 (u. Codd. mss. theol. ed. Denis I, 1, p. 891 et Tabulae codd. Vindob. I, p. 143), quas Kuerschnerus sodalis seminarii philologici Vindobonensis in meum usum exscripsit. horum subsidiorum ope aliquot saltem locis optimam Holstenii recensionem emendare potuimus.

Reliquas quinque epistolas Lucas D'Achery primum in Spicilegio V, p. 532 sqq. ex codice Romano in lucem protulit, quem ipsum Augustus Reifferscheid in bibliotheca Vaticana inter libros Palatinos n. 829 iterum inuenit et qua est in me officiositate lectiones discrepantes mecum communicauit. ex eodem codice descriptae praeterea exstant in cod. Palatino n. 828.

Cum mihi quidem manifestum uideatur nullam harum septem epistolarum, quippe quarum sermo a stilo genuinorum Sulpicii librorum prorsus abhorreat, ad eum auctorem referri posse, diu multumque mecum reputaui num in nouam editionem recipiendae essent.

secunda utique omitti poterat, quoniam alius locus in nouo scriptorum ecclesiasticorum corpore inter libros spurios Hieronymi patebat, minus facile reliquae, quae in aliquo saltem uolumine repetendae erant. re longe ponderata denique ob eam solam causam recipiendas existimaui, ne quid quod in superiore editione extaret in noua desideraretur. ob eandem causam breuem uitam Sulpicii ex Gennadii catalogo uirorum illustrium huc adiciendam putauimus.

ciae, uir genere et litteratura nobilis et paupertatis atque humilitatis amore conspicuus, carus etiam sanctorum uirorum Martini Turonensis episcopi et Paulini Nolensis, scripsit non contemnenda opuscula. nam epistolas ad amorem Dei et contemptum mundi hortatorias scripsit sorori suae multas, quae et notae sunt. scripsit et ad supradictum Paulinum Nolanum duas et ad alios alias, sed quia in aliquibus etiam familiaris necessitas inserta est, non digeruntur. composuit et chronica. scripsit et ad multorum profectum uitam beati Martini monachi et episcopi, signis et prodigiis ac uirtutibus illustris uiri: et collationem Postumiani et

Galli se mediante et iudice de conuersatione monachorum orientalium et ipsius Martini habitam in dialogi speciem duabus in concisionibus comprehendit, in quarum priore refert suo tempore apud Alexandriam synodo episcoporum decretum, Origenem et cautius a sapientibus pro bonis legendum et a minus capientibus

Seuerus presbyter cognomento Sulpicius, Aquitanicae prouin-

uetustissimis exemplis, ut ipse testari possum tribus quae possidet bibliotheca Monacensis inspectis. in ed. Vallarsii legitur inter scripta Hieronymo supposita uol. XI p. 127 sqq. denique pars eiusdem epistolae inuenitur in actis concilii Aquisgranensis, quae recensio proxime ad optimos libros, quibus L. Holstenius usus est, accedit. nobis in epistola recensenda ad manus erant lectiones codicis Romani, unius ex iis quibus Holstenius usus est, ab Aug. Reifferscheidio exscriptae, codicis Cantabrigiensis, quas et ipsas insigni Angli Munro beneuolentiae debeo, codicis denique Vindobonensis Theolog. num. 664 (u. Codd. mss. theol. ed. Denis I, 1, p. 891 et Tabulae codd. Vindob. I, p. 143), quas Kuerschnerus sodalis seminarii philologici Vindobonensis in meum usum exscripsit. horum subsidiorum ope aliquot saltem locis optimam Holstenii recensionem emendare potuimus.

Reliquas quinque epistolas Lucas D'Achery primum in Spicilegio V, p. 532 sqq. ex codice Romano in lucem protulit, quem ipsum Augustus Reifferscheid in bibliotheca Vaticana inter libros Palatinos n. 829 iterum inuenit et qua est in me officiositate lectiones discrepantes mecum communicauit. ex eodem codice descriptae praeterea exstant in cod. Palatino n. 828.

Cum mihi quidem manifestum uideatur nullam harum septem epistolarum, quippe quarum sermo a stilo genuinorum Sulpicii librorum prorsus abhorreat, ad eum auctorem referri posse, diu multumque mecum reputaui num in nouam editionem recipiendae essent.

secunda utique omitti poterat, quoniam alius locus in nouo scriptorum ecclesiasticorum corpore inter libros spurios Hieronymi patebat, minus facile reliquae, quae in aliquo saltem uolumine repetendae erant. re longe ponderata denique ob eam solam causam recipiendas existimaui, ne quid quod in superiore editione extaret in noua desideraretur. ob eandem causam breuem uitam Sulpicii ex Gennadii catalogo uirorum illustrium huc adiciendam putauimus.

* *

Seuerus presbyter cognomento Sulpicius, Aquitanicae prouinciae, uir genere et litteratura nobilis et paupertatis atque humilitatis amore conspicuus, carus etiam sanctorum uirorum Martini Turonensis episcopi et Paulini Nolensis, scripsit non contemnenda opuscula. nam epistolas ad amorem Dei et contemptum mundi hortatorias scripsit sorori suae multas, quae et notae sunt. scripsit et ad supradictum Paulinum Nolanum duas et ad alios alias, sed quia in aliquibus etiam familiaris necessitas inserta est, non digeruntur. composuit et chronica. scripsit et ad multorum profectum uitam beati Martini monachi et episcopi, signis et prodigiis ac uirtutibus illustris uiri: et collationem Postumiani et Galli se mediante et iudice de conversatione monachorum orientalium et ipsius Martini habitam in dialogi speciem duabus in concisionibus comprehendit, in quarum priore refert suo tempore apud Alexandriam synodo episcoporum decretum, Origenem et cautius a sapientibus pro bonis legendum et a minus capientibus

pro malis repudiandum. hic in senectute sua a Pelagianis deceptus et agnoscens loquacitatis culpam silentium usque ad mortem tenuit, ut peccatum quod loquendo contraxerat tacendo penitus emendaret*).

*) Additum est in codice Cusano (u. Jos. Klein, Ueber eine Handschrift des Nicolaus von Cues Berl. 1866 p. 8): Antiochiae scripsit aduersus auaritiam unum et longum uolumen, et in curatione caeci, qui a Saluatore inluminatus est, omiliam composuit conpunctione timoris Dei et humi litatis plenam. Moritur Arcadii imperatoris tempore.

Scripsi Monachii mense Augusto a. 1866.

Carolus Halm.

SVLPICII SEVERI CHRONICA.

P = codex quondam Palatinus, nunc Vaticanus num. 824 saec. xí. b = editio princeps Basileensis a 1556.

SVLPICII SEVERI C H R O N I C O R V M

LIBER PRIMVS

Res a mundi exordio sacris litteris éditas breuiter constrin-1 gere et cum distinctione temporum usque ad nostram memoriam carptim dicere aggressus sum, multis id a me et studiose efflagitantibus, qui diuina compendiosa lectione cognoscere properabant, s quorum ego uoluntatem secutus non peperci labori meo, quin ea, 2 quae permultis uoluminibus perscripta continebantur, duobus libellis concluderem, ita breuitati studens, ut paene nihil gestis subduxerim. uisum autem mihi est non absurdum, cum usque ad 3 Christi crucem Apostolorumque actus per sacram historiam cucur-10 rissem, etiam post gesta conectere: excidium Hierosolymae uexationesque populi Christiani et mox pacis tempora, ac rursum ecclesiarum intestinis periculis turbata omnia locuturus, ceterum 4 illud non pigebit fateri, me, sicubi ratio exegit, ad distinguenda tempora continuandamque seriem usum esse historicis mundia-15 libus atque ex his, quae ad supplementum cognitionis deerant, usurpasse, ut et imperitos docerem et litteratos conuincerem. uerumtamen ea quae de sacris uoluminibus breuiata digessimus, 5 non ita legentibus auctor accesserim, ut praetermissis his, unde

EXORDIO MVNDI VSQ. AD TEMPVS SVVM P, uerbis usq. ad tempus suum super ab exordio mundi scriptis 3 a me studiose b 10 conectere P, ut coniecit Giselinus: conuertere $b \parallel$ hierusolimae P 12 locuturo Hieron. Mercerus; 'magis placeret, si hoc uerbum penitus deesset' de Prato; cf. tamen I, 28, 5: erat Allophylis moris.. Samson quasi in pompam publicum producere, capto insultantes et 1, 38, 6 Huius eum facti mox piguit paenituitque, ueniam a Deo petens etc. 14 hystoricis $P \parallel$ mundialibus P, add. sup. lin. manu saec. XV vel XVI ethnicis, ut est in b; cf. 2, 14, 6 18 acutor $P \parallel$ praetermissis his unde P: praetermissis illis unde haec b

deriuata sunt, appetantur: nisi cum illa quis familiariter nouerit, 6 hic recognoscat quae ibi legerit: etenim uniuersa diuinarum rerum mysteria non nisi ex ipsis fontibus hauriri queunt. nunc initium narrandi faciam.

Mundus a Deo constitutus est abhinc annos iam paene sex 5 milia, sicut processu uoluminis istius digeremus: quamquam inter se parum consentiant, qui rationem temporum inuestigatam 2 ediderunt. quod cum nel Dei nutu nel nitio netustatis eneniat, calumnia carere debebit, mundo autem condito homo factus est: uiro Adam, mulieri Eua nomen fuit, sed constituti in paradiso, 10 cum interdicta sibi arbore degustassent, in nostram uelut exules 3 terram eiecti sunt. deinde ex his Cain atque Abel nascitur: sed Cain impius fratrem interemit. filium Enoch habuit, a quo pri-4 mum ciuitas condita est, auctoris nomine uocitata. ex hoc Irad atque ex eo Maüiahel nascitur, hic Mathusalam filium habuit 15 isque Lamech genuit, a quo iuuenis occisus traditur, nec tamen nomen refertur occisi: quod quidem futuro mysterio fuisse prae-5 missum a prudentibus aestimatur. igitur Adam post necem filii minoris Seth filium procreauit, cum iam trigesimum et ducentesimum annum aetatis implesset, uixit autem annos DCCCCXXX. 20 Seth uero Enos, Enos Kainan, Kainan Malaleel, Malaleel Iared, Iared Enoch genuit: qui ob iustitiam translatus a Deo traditur. 6 huius filius Mathusalam dictus est, qui Lamech genuit: ex quo Noë natus, iustitia egregius et prae ceteris mortalibus Deo carus 7 acceptusque. qua tempestate cum iam humanum genus abundaret, 25 angeli, quibus caelum sedes erat, speciosarum forma uirginum

5 Gen. 1. 9 Gen. 2. 13 Gen. 4. 19 Gen. 5.

1 diriuata P4 faciam INCIPIT LIBER P 5 a Deo P et Sigonius: 8 uenustatis P a Domino b || annorum malebat Giselinus 6 millia b 10 constutiti P 11 interdicta sibi arbore scripsi: interdictă sibi arbore P, interdictam sibi arborem b 12 nascitur P: nascuntur b13 Is filium Vonck (in Lectionum Latinarum libris II. Traiecti 1745) || enoc P eo Irad atque ex hoc malebat de Prato 15 mauiahel P: Mamahel b || hic Mathusael Vorstius 16 iuuenis P: iuuenis quidam b 17 pmissum P (non pmissum, ut ait de Prato) 20 ducentesimum] sic LXX, contra textus hebr. et vulg. centesimum 21 Kainan P (bis), ut coni. Gelasinius: Nainan $b \parallel Maleleel LXX$ et Lucas 24 institi $\tilde{a} P \parallel \text{deo } P$: Domino b26 sedis P, sed eadem manu sedes corr. || spetiosarum P

capti illicitas cupiditates appetierunt: ac naturae suae originisque degeneres, relictis superioribus, quorum incolae erant, matrimoniis se mortalibus miscuerunt. hi paulatim mores noxios 8 conserentes humanam corrupere progeniem, exque eorum coitu 5 Gigantes editi esse dicuntur, cum diuersae inter se naturae permixtio monstra gigneret.

Quibus rebus offensus Deus maximeque malitia hominum, 3 quae ultra modum processerat, delere penitus humanum genus decreuerat. sed Noë, uirum iustum, uita innocens destinatae 10 exemit sententiae. idem admonitus a Deo diluuium terris immi-2 nere. arcam inmensae magnitudinis ex lignis contexuit ac bitumine illitam inpenetrabilem aquis reddidit, qua ille cum uxore ac filiis tribus et totidem nuribus clausus: uolucrum etiam paria itidemque diuersi generis bestiarum eodem claustro recepta, reli-15 qua omnia diluuio absumpta. igitur Noë, cum iam imbrium uim 3 destitisse et quieto in salo arcam circumferri intellegeret, ratus, id quod erat, aquas decedere, coruum primum explorandae rei gratia, eoque non reuertente — ut ego conicio, cadaueribus detentum — emisit columbam: quae cum consistendi locum non rep-20 perisset, reuersa est. rursum emissa folium oliuae retulit, mani-4 festum indicium, nudari cacumina arborum, tertio demum emissa non rediit: unde animadversum aquas destitisse. ita Noë arcam 5 egressus est. id gestum a mundi exordio post annos, ut ego comperio, ii cc duos et quadraginta.

Ac primum Noë aram Deo statuit hostiasque ex uolucribus 4 immolauit. mox a Deo cum filiis benedicitur, praeceptumque accepit, ne sanguine uesceretur aut sanguinem hominis effunderet, quia mundi primordia mandati istius liber Cain maculauerat. igitur uacuo tum saeculo ex filiis Noë semen fuit: tres enim 2

9 Gen. 7. 26 Gen. 9.

4 humanum $P \parallel$ exque eorum Vonck: ex que eorum P, ex quorum b 10 a deo P: a Domino b 13 nuribus est clausus b 14 universi generis malebat de Prato 15 imbrium uim scripsi: imbrium P, imbrem b 16 et P: ac $b \parallel$ intelleret P 17 decedere P corr. 1 m. ex decerere 18 conitio $P \parallel$ detentă P: detento b 19 reperiisset b 20 emissa Giselinus: remissa Pb 21 iudicium P 22 desedisse Vonck 24 . $\overline{\Pi}$. (i. e. Π milia) P: Π b 25 et 26 deo P: Domino b 26 accipit coni. de Prato 29 semen amicus Vonckii et de Prato: Sem Pb pro sem, ut vox in P scribi solet

habuit, Sem, Cham, Iaphet. sed Cham, quod sopitum uino paa trem riserat, maledictum a patre meruit, huius filius, Chus nomine, Nebroth gigantem genuit, a quo Babylon ciuitas constructa traditur. pleraque etiam oppida ea tempestate condita memorantur, quae nominatim persegui animus non fuit. sed cum s 4 multiplicaretur humanum genus diversaque loca atque insulas mortales haberent, una tamen omnes lingua utebantur, donec se 5 in unum dispergenda per totum orbem multitudo contraxit. his more humani ingenii consilium fuit, insigni aliquo opere famam 6 quaerere, priusquam a se inuicem deducerentur, ita turrim facere 10 aggressi, quae caelo accederet, nutu Dei, ut officia operantium praepedirentur, a sueto sermonis genere multa diuerso neque ulli inuicem intellecto linguarum ritu loquebantur: quo promptius dispersi sunt, quia alter alterum uelut alienigenam facile relinque-7 bat. sed filiis Noë ita diuisus orbis fuit, ut Sem intra Orientem, 15 Iaphet Occidentem, Cham mediis contineretur. ita usque Abraham ducta successio nihil sane insigne aut memorabile in se habuit.

5 Abraham autem patre Thara natus post diluuium anno millesimo et septuagesimo. Abraham uxor Sara dicta est, primaque eius in regione Chaldaeorum habitatio fuit. inde apud Charras 20 2 una cum patre diuersatus est. qua tempestate admonitus a Deo, domum patriam ac patrem relinquens, assumpto Loth fratris filio in terram Chananaeorum profectus in loco, cui Sychem no-3 men est, consedit. mox annonae inopia Aegyptum concessit, ac rursum reversus. Loth, prae multitudine familiae a patruo di-25 gressus, ut laxioribus uacuae tum regionis spatiis uterentur, in

5 Gen. 10. 10 Gen. 11. 21 Gen. 12,

3 Nebrod b || meruit P, sed ead. m. genuit corr. || babyl | lon P 7 tamen P: tantum b || omis P 10 diducerentur Hornius 12 assucto P, inassucto b 14 quia P: quum b 16 iaphe P 18 natus P: natus est b 19 septuagesimo secundo H. Mercier || Sarai Io. Arcerius, cuius emendationes Vonckius in Lectt. latt. publicauit 20 eius nos: eis Pb, ei de Prato || Carras Drusius 21 a Domino b 22 domum, patriam edd. 23 chananeorum P || sychem P ut est in LXX: Sichem b 24 concessit, ac rursum reuersus Loth b; uerborum distinctionem mutauit de Prato (concessit. ac rursum reuersis, Loth Sigonius 26 uacui P; de scriptura uacuae Drusius in notis p. 45 suspicionem mouit, nec tamen uacui lectio ferenda uidetur

Sodomis consedit. id oppidum infame incolis, uiris in uiros irruentibus, atque ob id inuisum Deo fuisse traditur. ea tempe-4 state reges uicinarum gentium in armis erant, cum antea nullum inter mortales certamen fuisset. sed aduersum hos, qui bello uicina temptabant, reges Sodomorum et Gomorrae uicinarumque regionum in proelium erumpunt, primoque impetu fusi uictoriam concessere. tum a uictoribus Sodoma direpta praedae hostibus fuit, ductusque Loth in captiuitatem. quod cum Abraham comperisset, 5 propere armatis seruis suis, numero trecentis decem et octo, reges uictoria feroces exutos praeda armisque in fugam compulit. tum 6 a Melchisedech sacerdote benedictus est, eidemque praedae decimas dedit. reliqua his, quibus erepta erant, reddidit.

Per idem tempus Abrahae Deus locutus est, multiplican-6 dumque semen eius, sicut arenas maris stellasque caeli, spopon-15 dit: peregrinumque eius semen futurum praedictum ac posteros in hostili solo per quadringentos annos laturos seruitium, post libertati restituendos. tunc ei atque uxori eius adiectione unius 2 litterae nomen inmutatum: ita nunc ex Abram Abraham, ex Sara Sarra dicitur. cuius quidem rei non inane mysterium non est 20 huius operis exponere. eodem tempore Abrahae lex circumcisionis 3 imposita est, erat ei autem ex ancilla filius Ismahel. et cum ipse esset annorum centum, uxor autem eius nonaginta, futurum eis filium Isaac Deus pollicetur, qui cum duobus angelis ad eum uenerat. inde Sodomam missi angeli Loth in porta sedentem rep-5 pererunt. quos cum ille, homines existimans, hospitio receptos

2 Gen. 14. 13 Gen. 15 et 17. 23 Gen. 18. 25 Gen. 19.

² Domino b 3 erant cum b: erant inmortales cum P 5 sodomum et gomorrum P; Sodomorum, Gommoreorum b; Gomorrhae coni. Vorstius, coll. interprete Graeco: βασιλεύς Σοδόμων, βασιλεύς Γομόρρας (Sodomitarum et Gomorrhaeorum coni. de Prato) || uicinarumque urbium coni. Drusius 6 uictoria P; at cf. 1, 34, 5 11 decimas b sed ante praedae: om. P 13 Dominus b 15 praedictum futurum b 16 post P: postea b 18 inmutatum P corr. || ex Abram Abraam Drusius || ex Sara Sarra Sigonius: ex sarai sara Pb; cf. Genes. 17, 5 et 15 ex interpret. LXX, August. de ciu. Dei XVI, 26, 25 21 Ismael b || ipse esse P 22 annorum fere (uel prope) centum coni. de Prato 23 Dominus b || cum duobus b: duobus P, at u. Gen. 18, 2 apparuerunt ei tres uiri stantes prope eum. 24 sedente P || reverierunt b

cenatosque domi haberet, iuuentus improba ex oppido nouos hospites ad stuprum flagitabant. Loth pro hospitibus filias offerens, non adquiescentibus, quibus illicita potius desiderio erant, ipse 5 ad stuprum trahebatur. quem angeli propere ab iniuria uindicantes luminibus impudicorum caecitatem offuderunt. tum Loth ab 5 hospitibus edoctus perdendum oppidum, propere cum uxore et filiabus egressus: interdictum tamen est, ne retrorsum respicerent. 6 sed mulier parum dicto audiens—humano malo quo aegre uetitis abstinetur—, reflexit oculos statimque inmolem conuersa traditur. 7 at Sodoma diuinis ignibus conflagrauit. Loth autem filiae existi-10 mantes humanum genus interisse concubitum inebriati patris appetiuerunt, unde Moab et Ammon nati sunt. 7 Per idem tempus fere, cum Abraham esset iam centum annorum, Isaac filius natus est. tum ancillam, de qua Abraham filium susceperat. Sara expulit: quae habitasse in deserto una 15

annorum, Isaac filius natus est. tum ancillam, de qua Abraham filium susceperat, Sara expulit: quae habitasse in deserto una 15 cum filio et praesidio Dei defensa traditur. nec multum post Deus Abrahae fidem temptans immolandum sibi a patre filium Isaac poscit. quem ille non cunctatus offerre, cum arae puerum superposuisset gladiumque educeret, uox missa de caelo est, puero parceret: uictimae aries praesto fuit. consummatoque sacrificio 20 Abrahae Deus locutus est, promittens ea quae iam spoponderat. 3 at Sara, cum septimum et uigesimum et centesimum annum ageret, decessit: corpus cura uiri sepultum in Chebron, Chana-

4 naeorum oppido, etenim illic Abraham commorabatur. tum Abraham Isaac filium iuuenilis aetatis uidens, siquidem cum quadra-25 gesimum annum aetatis ageret, seruo suo imperauit uxorem ei quaereret, ex ea tamen tribu atque terra, de qua ipse oriundus uidebatur: modo ut inuentam puellam in regionem Chananaeorum

14 Gen. 21. 16 Gen. 22. 22 Gen. 23. 24 Gen. 24.

1 coenatosque b 4 *trahebatur P 7 egressus P: est egressus b || tamen eis est b || respicerent P: conspicerent b 8 aegre nos: aeger P, aegrius b 9 immolem P 11 interiisse b 13 esset iam $Wopkens(lect.\ Tull.\ I,\ 9)$: esset etiam Pb 14 habraham P 16 Domini b || nec P: Non b; immo nec multo post, ut est $I,\ 21,\ 2$ et $3.\ 50,\ 6.\ II,\ 18,\ 5$ || Dominus b 17 habrahae P 19 puero ut parceret b 21 abrehae P || Dominus b 22 et cent. P: supra centesimum b 23 Hebron b || chananeorum P 25 iam uirilis aetatis $coni.\ de\ Prato$ || cum—ageret P: tum—agebat b 28 chananeorum P

deduceret, nec putaret is causa coniugis in solum patrium rediturum. atque ut ea strenue mandata exequeretur, contacto domini femine sacramentum dedit. ita seruus profectus in Mesopotamiam 5 ad oppidum Nachor, Abrahae fratris, deuenit. successitque in 5 domum Bathuelis Syri, Nachore patre geniti: huius filiam Rebeccam, speciosam uirginem, conspicatus poposeit atque ad dominum adduxit. post id Abraham accepit uxorem Cethuram nomine, 6 quae in Paralipomenis concubina dicitur, suscepitque ex ea filios. sed Isaac Sara edito substantiam tradidit, his autem, quos ex 10 concubinis susceperat, dona distribuit. atque ita ab Isaac separati sunt. Abraham diem functus est, impletis annis centum et quin-7 que et septuaginta: corpus sepulcro Sarae uxoris appositum.

At Rebecca, diu sterilis, assiduis mariti ad Dominum pre-8 cibus a die matrimonii uigesimo fere anno geminos edidit: qui in 15 matris aluo exultasse saepius traduntur, dictumque responso Dei est, duos in his populos praenuntiari, et maiorem minoris subdendum esse principio. sed prius editus, asper saetis, Esau uocatus, minori Iacob nomen fuit, ea tempestate grauis annonae 2 inopia incesserat. qua necessitate Isaac in Geraris ad regem Abimelech cessit, admonitus a Domino, ne in Aegyptum descenderet: eidemque uniuersae terrae illius possessio promittitur ibique benedicitur, multiplicatusque pecore atque omni substantia agente inuidia ab incolis pellitur: pulsus apud puteum iuramenti consedit. igitur annis grauior, luminibus obductis, cum Esau 3 25 filium benedicere pararet, consilio Rebeccae matris Iacob se benedicendum pro fratre obtulit. ita Iacob adorandus principibus et gentibus fratri praeponitur. quis rebus Esau accensus fratri necem 4 moliebatur. quo metu Iacob hortante matre in Mesopotamiam confugit, admonitus a patre ut ex domo Laban, fratris Rebeccae, 30 uxorem acciperet: tanta illis cura fuit, cum in alienis terris con-

7 Gen. 25. 8 I Paral. 1, 32. 13 Gen. 25. 19 Gen. 26. 23 Gen. 27. 28 Gen. 28.

¹ is P: eum b 2 exequerentur b 5 Nahore b 7 Ceturam Drusius 8 paralipomenonis concubina edicitur P 12 sepulcro P, sed ead. m. sepulchro corr. 15 Domini b 16 minoris Barthius: minori Pb 17 setis Pb 19 incesserat P: terras incesserat b || Gerara Sigonius 20 concessit malebat Vorstius 25 se b: om. P 27 queis b 29 amonitus P

- 5 sisterent, genus tamen intra familiam suam ducere. ita Iacob profectus in Mesopotamiam, per soporem Dominum uidisse traditur: atque ob id locum somnii sacratum habens, lapidem ex eo sumpsit: uouitque, si rebus prosperis reuertisset, titulum sibi domus Dei futurum decimasque omnium, quae adquisita sibi 5 6 forent, Deo daturum. inde se ad Laban fratrem matris contulit: quem ille sororis filium agnitum in hospitium benigne recepit.
- 9 Erant Laban duae filiae, Lia et Rachel: sed Lia oculis deformior, Rachel pulchra traditur. cuius specie Iacob captus amore uirginis conflagrabat, eamque sibi in matrimonio a patre 10 2 postulans septem annorum seruitio se mancipauit. sed impleto tempore. Lia ei supponitur: ac rursum septennii seruitio subditur. atque ei Rachel traditur. sed hanc diu sterilem, Liam fecundam 3 fuisse accepimus. filiorum, quos ex Lia Iacob habuit, haec sunt nomina: Ruben, Symeon, Leui, Iudas, Isachar, Zabulon, Dina: 15 ex ancilla uero Liae Gad et Aser, ex ancilla Rachel Dan et Nephtalin nati sunt. at Rachel desperata iam partitudine Ioseph edidit. 4 tum Iacob redire ad patrem cupiens, cum ei Laban socer partem pecorum mercedem seruitii dedisset, obque id parum sibi eum aequum gener Iacob ratus, dolum ab eo suspectans, clam pro-20 fectus est uigesimo post fere anno, quam aduenerat. Rachel uiro inscio patris idola furto abstulit: qua iniuria Laban generum persecutus, non repertis idolis, pace facta regressus est, multum 5 obtestatus generum, ne uxores filiabus suis superduceret. inde digressus Iacob uidisse angelos et castra Dei traditur, sed cum 25

6 Gen. 29. 15 Gen. 29. 30. 18 Gen. 31. 24 Gen. 32. 33.

1 suam in P deesse falso tradidit de Prato 4 properis P 5 domū P, addita s sup. ŭ ead. manu || dei P, ut coni. Drusius: Domini b 6 Domino b 9 pulchra P: pulchra fuisse b 10 in matrimonium Vorstius coll. I, 11. 34. 35; at cf. I, 43 11 mancipatŭ P 12 septennii P, ut coni. G. Fabricius: septem in b 15 Symeon P: Simeon edd. cf. LXX 16 lie P, ut coni. Giselinus: hae b || neptalin Pb 17 desperato iam partu b 19 in mercedem malebat Vonck || obque id P: ob quae b 20 gener Iacob glossema uidetur 21 p'(i. e. post) P: primo b || uiro b: uero P 23 pace facta b: patefacta P 24 obtestus P || superduceret de Prato: perduceret P, superinduceret b; cf. Capitolini Anton. phil. c. 29 extr. ne tot liberis superduceret nouercam, Sulp. Vict. inst. rhet. 36 (Rhett. lat. p. 333 ed. Lips.) nouercam filio superduxit 25 Domini b

praeter regionem Edom, quam Esau frater incolebat, iter destinaret, missis prius legatis et muneribus suspectum sibi fratrem explorauit. tum ille obuiam fratri processit: nec tamen Iacob se ultra fratri credidit. sed pridie, quam inter se fratres conuenirent, 6 Deus humana specie assumpta, colluctatus cum Iacob refertur. et cum aduersus Deum praeualuisset, tamen non esse mortalem non ignorauit: benedici se ab eo flagitabat. tum a Deo ei immu-7 tatum nomen est, ut ex Iacob Israël diceretur. sed cum ille uicissim a Deo nomen Dei quaereret, non esse quaerendum, quia admirabile esset, responsum. ex colluctatione autem latitudo feminis Iacob obtorpuit.

Igitur Israël declinans fratris domum, promouit agmen in 10 Salem Sicimorum oppidum, atque ibi loco pretio accepto tabernaculum statuit sibi. huic oppido Emor, Chorraeus princeps, praeserat. huius filius Sychem Dinam filiam Iacob ex Lia genitam 2 stupro subdidit. quo comperto Symeon et Leui, Dinae fratres, omnes in oppido sexus uirilis dolo peremerunt atque impigre sororis ulti iniuriam: oppidum a filiis Iacob direptum praedaque omnis abducta. id factum aegre admodum tulisse Iacob traditur. 3 mox a Deo monitus Bethel petiit ibique altarium Deo statuit. inde in parte turris Gader tabernaculum fixit. Rachel ex partu obiit: puer Beniamin uocatus est. Isaac decessit annos natus centum et octoginta. at Esau potens diuitiis erat, uxoribus sibi etiam 4 e Chananaeorum gente assumptis: cuius progeniem in hoc tam praeciso opere inserendam non putaui. si quis studiosior erit, ad originem reuertatur. post excessum patris Iacob in solo eo, in quo

12 Gen. 33. 16 Gen. 34. 20 Gen. 35. 22 Gen. 36.

3 fratri Vonckio glossa widetur 5 Dominus b || asumpta P 6 Domi-7 ignorans Fabricius; contra de Prato malebat ideoque benedici wel et ben. $\|$ se P: sibi b $\|$ a Deo b: abeo P $\|$ ei P: illi b 9 a Domino nomen Domini b 10 responsum est b11 femoris b 14 Chorreus Sigonius: chorrens P (rrens in rasura, sed prima m. ita scriptum): Chemoreus b; LXX in Gen. 34, 2: Ἐμμώς ὁ Εὐαῖος, ὁ ἄρχων τῆς γῆς cf. tamen 15 Sichem b, at cf. LXX 16 Simeon edd. de Prato ad h. l. nos: at P, ac b18 ulti sunt b 19 est abducta b|| Bethel Drusius: Bethleem Pb; cf. Genes. 35 || altare Domino b 23 octaginta $P \parallel$ divitiis b: divinitus P24 chananeorum gentě P 25 miserendam P 26 originem P: origines b

Isaac uixerat, commorabatur. filii eius aliquando ab eo pascui gratia cum gregibus secesserunt, Ioseph tamen et Beniamin par6 uus domi resederant. carus admodum Ioseph patri obque id inuisus fratribus, simul quia frequentibus eius somniis maiorem eum omnibus futurum portendi uidebatur. igitur ad inspiciendos s greges reuisendosque fratres a patre missus oportunus iniuriae 7 fuit. namque uiso fratre consilium necis eius ceperunt. sed obsistente Ruben, cui a tanto facinore abhorrebat animus, in lacum demissus: mox suadente Iuda deducti ad mitius consilium negotiatoribus eum, qui tum Aegyptum petebant, uendiderunt. 10 atque ab his Petefrae, praeposito Pharaonis, traditus est.

11 Per idem tempus Iudas, Iacob filius, Sauam Chananaeam in matrimonium assumpsit. ex qua tres filios sustulit, Her, Onan, Selam. sed Her Thamar concubio sociatur. quo mortuo Onan fratris uxorem accepit: qui, quia spermata in terram effunderet, ex-15 2 tinctus a Deo refertur. tum Thamar meretricio habitu assumpto 3 socero mixta est, exque eo geminos edidit. in partu autem illo mirabile fuit, quod cum prodeunti puero, ad dinoscendum qui prius nasceretur, obstetrix manum eius cocco illigasset, reductus in aluum matris puer posterior editus est. nomen infantibus 20 4 Fares et Zara inditum. at Ioseph, cum benigne a curatore regio, qui eum pretio acceperat, haberetur domumque eius et familiam procuraret, decorus ipse insigni specie uxoris domini oculos in se conuerterat. cumque amore turpi deperiret, appetitum saepius nec adquiescentem sibi falso scelere infamat, ac uiro queritur stu-25 prum sibi intentatum. ita Ioseph in carcerem coniectus. erant in

2 Gen. 37. 12 Gen. 38. 20 Gen. 39. 26 Gen. 40.

1 aliquando nos: aliquanto P, aliquantum b 2 cum] oum $P \parallel$ secesserant $b \parallel$ et P: ac $b \geqslant 6$ opportunus b = 7 coeperunt P = 11 petefre PPotifari b; illud reponendum esse docuit de Prato coll. LXX atque Hieronymo in Quaestt. hebr. et August. in Quaestt. in Gen. || praeposito coquorum Phar. coni. de Prato cum LXX et Aug. Q. in Gen. 77 Drusius: suam Pb, cf. LXX et August. Q. 128 in Gen. || chana-13 "Ηρ, Αὐνάν, Σηλώμ LXX 14 concubio P: connubio b 15 quia spermata b: qui afer uasta P16 a Domino b 17 illud malebat de Prato, ac paulo post prodeunte 20 posterior editus Drusius: postero die reductus P, postero die editus b23 decorus P 24 turpi P: ipsius b 26 est conjectus b || erant P ead, m. ex irati corr.

eadem custodia ministri regii duo: qui cum somnia sua ad Ioseph 5 retulissent, futura ex somnio coniectans, unum eorum poenas capite luiturum, alium absoluendum pronuntiauit. atque ita accidit. igitur post biennium somnium regi obiectum est. quod cum 6 sa prudentibus Aegyptiorum non posset absolui, minister regis ille carcere exemptus regem admonet. Ioseph esse mirum somniorum interpretem. ita Ioseph soluitur interpretatusque est regi som-7 nium: septem annis proximis maximam frugum ubertatem futuram, consequentibus inopiam, quo metu rex perculsus, uidens di-10 uinum in Ioseph spiritum, rei eum annonariae praefecit, aequato secum imperio. tum Ioseph abundantibus per totam Aegyptum 8 frumentis magnam copiam congessit: multiplicatisque horreis aduersus futuram famem consuluerat. ea tempestate spes atque salus Aegypti in illo sita erat. per idem tempus duos ex Asenet 9 15 filios genuit, Manassen et Ephraem: ipse autem, cum summam a rege potestatem accepit, erat annorum xxx: nam a fratribus septem decem annos natus uenundatus est.

Interea rebus in Aegypto aduersus famem bene compositis, 12 orbem terrae grauis frumenti inopia quatiebat. qua necessitate compulsus Iacob filios in Aegyptum misit, Beniamin tantum secum domi retento. igitur Ioseph rerum potentem, penes quem 2 annonae arbitrium erat, fratres adeunt et more regio adorant. quibus ille uisis callide agnitionem dissimulans, hostiliter eos uenisse et subdole loca explorare arguebat. angebatur autem, quod Ben-3 iamin fratrem non uidebat. res ergo in id deducitur, ut praesentiam eius pollicerentur, nimirum ut ex eo quaereretur, an isti explorandi causa Aegyptum intrassent. ad promissi autem fidem Symeon obses traditur: ipsis frumentum gratis datum. rursum igitur reuertentes Beniamin, ut conuenerat, deduxerunt. tum se 4 cognoscendum Ioseph fratribus praebuit, non sine pudore male merentium. ita eos oneratos frumento multisque donatos domum

3 Gen. 41. 19 Gen. 42. 28 Gen. 43-45.

1 regii nos: regio P, regis b 2 peonas P 13 consulerat P 14 erat b: est $P \parallel$ tempus P: tempus vero $b \parallel$ Asenec Pb 15 Manassem $b \parallel$ effrem Pb 16 septemdecim b 21 Ioseph Pb: casu excidit in edd. plerisque 23 agnicionem P 25 deducitur P: deducta b 28 Simeon edd.

remisit, praemonens quinque adhuc annos famem futuram: cum 5 patre atque omni progenie et familia commigrarent. ita Iacob in Aegyptum descendit, Aegyptiis admodum laetantibus, gaudente rege, benigne a filio susceptus. id gestum anno aetatis Iacob centesimo et trigesimo, a diluuio autem anno MCCC et Lx. ceterum 5 ab eo tempore, quo Abraham in terra Chananaeorum consedit, in 6 id, quo Iacob Aegyptum ingressus est, referuntur anni ccxv. igitur Iacob septimo et decimo anno, quam in Aegypto aduenerat, urgente morbo Ioseph filium obtestatur, corpus sepulchro red-7 deret. tum Ioseph benedicendos filios suos obtulit, quibus bene-10 dictis, cum tamen benedictionis merito maiori minorem praeposuisset, filios omnes benedictione lustrauit, decessit autem annos natus CXLVII. funus magnifice curatum: corpus in sepulchro pa-8 trum Ioseph condidit. fratres post patris obitum pro conscientia pauentes benigne habuit. decessit autem Ioseph ipse aetatis anno 15 decimo et centesimo.

13 Igitur Hebraei, qui in Aegyptum deuenerant, incredibile memoratu est quam cito numero aucti sint multiplicataque pro2 genie Aegyptum repleuerint. sed defuncto rege, qui eos ob merita
Ioseph benigne fouebat, succedentium regum imperio deprime20 bantur. nam et opus durum aedificandarum ciuitatium eis impositum, et quia iam multitudo abundans metuebatur, ne quandoque libertatem armis uindicarent, paruulos recens editos aquis
3 mergere edicto regio cogebantur. nec dissimulari cruentum imperium licebat. qua tempestate filia Pharaonis infantem in flu25 mine repertum nutriendum pro filio curauit: nomen puero Moyses
4 dedit. Moyses hic, cum uiriles annos ageret, conspicatur Hebraeum
ab Aegyptio pulsari: quo permotus dolore, fratrem ab iniuria uin-

2 Gen. 46. 47. 7 Gen. 48. 17 Exod. 1. 25 Exod. 2.

1 annos b: om. P 2 et P: ac b || ad se commigrarent b || ita P: Igitur b 5 annos m ccc P erasa c post ccc || Lx Giselinus: .xl. P 6 chananeorum P 7 id quod Pb 8 septimo decimo Sigonius || quam in de Prato: quam (vel quain) P || Aegyptum Sigonius 9 sepulchro suo b 10 benedicendos P: patri benedicendos b 13 patrum P: maiorum b 17 Hebraei igitur b || aegypto P || incredibili P 19 merito P, meritum b 21 ciuitatium P: ciuitatum b 27 conspicatus b 28 quo P: om. b

dicans, Aegyptium calce perculsum interemit. mox supplicium e 5 facto metuens in terram Madian profugit: et apud Iothor sacerdotem regionis illius diuersatus filiam eius Sepphoram in matrimonium accepit exque ea duos filios Gersam et Eliezer sustulit. hoc tractu temporum Iob fuit, lege naturae et agnitionem Dei et 6 omnem iustitiam complexus, praediues opibus atque eo illustrior, quod his neque integris corruptus neque amissis deprauatus est. 7 nam cum per diabolum exutus bonis, filiis etiam esset orbatus, ad extremum diris ulceribus affectus, non potuit uinci, ut prae dolo10 ris impatientia aliqua in parte peccaret. mercedem denique diuini 8 testimonii consecutus, sanitati redditus omnia quae amiserat in duplum recepit.

At Hebraei multiplicato seruitutis malo pressi, querelis in 14 caelum conuersis, spem auxilii a Deo expectabant. tum Moysi 15 pascenti oues repente rubus ardere uisa, flammis tamen, quod erat mirabilius, innoxiis. qua nouitate obstupefactus rubo propius ac-2 cessit, statimque ad eum istius modi fere uerbis Deus locutus est: Dominum se esse Abraham, Isaac et Iacob, quorum progeniem, Aegyptiorum dominatione depressam, ereptam malis cupiat: iret vergo ad regem Aegypti ducemque se populi in libertatem restituendi praestaret. cunctantem potestate confirmat, uirtutem ei signorum faciendorum impertiens. ita Moyses in Aegyptum pro- 3 fectus, signis prius apud suos editis, assumpto fratre Aaron regem adiit: missum se a Deo prodit uerbisque se Dei dicere, populum 25 Hebraeum uti dimitteret. at ille negans se Dominum nosse parere imperio abnuebat. cumque Moyses in testimonium mandatorum 4 Dei ex uirga draconem fecisset, mox aquas omnes in sanguinem convertisset totamque terram ranis opplesset, facientibus similia Chaldaeis, magicas esse artes, quaecumque per Moysen fierent, sopotius quam Dei uirtutem pronuntiabat, donec superductis scini-

14 Exod. 3. 21 Exod. 4. 24 Exod. 5. 25 Exod. 6-8.

2 Madiam de Prato cum LXX || iothor P, ut voluit Drusius: Iethor b 4 Gersam de Prato: gersan P, Gersom b || Elieser b 5 lege P, ut coni. Vonck: legem b 9 prae doloris b: predoris P 14 conversis Vonck: conversi Pb 18 Deum Drusius coll. Exod. 3, 6 19 dominatione P || iret ergo P: iter ergo susciperet b 21 potestate P 30 scyniphibus (ex Graeco $\sigma xr(\psi)$ P, cyniphibus b, ciniphibus uulgo

- phibus terra oppleta est, Chaldaeis fatentibus maiestate diuina ista 5 fieri. tum rex malo coactus, aduocato ad se Moyse et Aaron, dat populo discedendi potestatem, modo ut superductam cladem auer-6 terent. sed ubi clades exempta est, impotens sui animus, in se reuersus, exire, ut conuenerat, Israelitas non patiebatur. ad 5 extremum decem plagis corporis et regni sui contusus et euictus est.
- Sed pridie quam Aegypto populus egressus est, mandatis Dei instruitur rudis adhuc temporum, mensem illum, qui tunc erat, primum omnium mensium esse cognosceret: sacrificium autem 10 diei illius in sollemnitatem consequentium saeculorum ita esse celebrandum, ut quarta decima die mensis agnus inmaculatus, anniculus, uictima caederetur, eiusdem sanguine postes illinirentur: carnem penitus exedendam, os autem non conterendum: septem diebus fermento abstinerent, azymis uterentur, ritumque hunc 15 2 posteris traderent. ita populus egressus diues et suis copiis et Aegypti spoliis cumulatior: cuius numerus ex quinque et septuaginta Hebraeis, qui primi in Aegyptum descenderant, ad milia uirorum sescenta peruenerat...ab eo autem, quo primum Abraham terram Chananaeorum accesserat, anno trigesimo et quadringen-20 tesimo, a diluuio autem mille quingentis quinque et septuaginta. 3 igitur propere egressis columna nubis interdiu, noctu columna ignis praeferebatur. sed cum ob interiectum sinum rubri maris praeter terram Phylistiim uia duceret, ne postea Hebraeis eremum aspernantibus redeundi in Aegyptum continentibus terris noto 25 itinere facultas panderetur, nutu Dei auersi in rubrum mare illati 4 sunt castraque ibi cunctantes constituerunt, quod ubi regi nuntia-

4 Exod. 9-11 7 Exod. 12 sq. 19 Exod. 12. 23 Exod. 14.

tum est, Hebraeum populum uiae errore in obiectum mare deuenisse, nullum ei esse exitum obsistente elemento, furens animi, quoniam angebatur, tothominum milia regno suo et potestati decedere, exercitum propere educit. iamque eminus arma signaque et pro-5 stentae patentibus late campis acies uisebantur, cum Hebraeis metu trepidis et caelum aspectantibus Moyses a Deo monitus percussum uirga mare discidit. ita populo, cedentibus in latera aquis, uelut 6 in continenti iter peruium fuit. nec cunctatus rex Aegyptius cedentes insequi mare, qua patebat, ingressus: mox coëuntibus aquis ucum omni exercitu deletus est.

Tunc Moyses incolumitate suorum, exitio hostium uirtute 16 erultans canticum Deo cecinit. idemque omnis turba uirilis ac muliebris sexus fecit. sed ingressos eremum, cum iam per tri-2 duum iter agerent, aquae penuria urgebat, repertaque ob amaritudi-15 nem usui non erat. ac tum primum impatientis populi contumacia 3 apparuit iamque in Moysen ferebatur, cum edoctus a Deo lignum aquis intulit, cuius haec uis fuit, ut dulcem saporem fluentis redderet. exin promotum agmen apud Elim duodecim fontibus aqua- 4 rum et septuaginta arboribus palmarum repertis consedit. rursum » populus famem conquerens Moysen increpabat, Aegypti seruitium cum saturitate uentris desiderans: tum grex coturnicum superne missus castra oppleuit. postero autem die animaduertunt qui extra 5 castra processerant, paruis quibusdam siliquis oppletum solum: quarum species in modum coriandri seminis glaciali albitudine zerat, ut crebro hibernis mensibus superductis pruinis tegi terram 6 uidemus, tum per Moysen populus admonetur, panem hunc eis munere missum Dei: unumquemque in id paratis uasculis tantum

11 Exod. 15. 19 Exod. 16.

2 fort. nec ullum 3 quoniam scripsi: quo Pb (pro quõ), quod de Prato 4 excercitum P, item v. 10 excercitu 7 verba uelut—aegyptius P in litura scripta habet, sed prima manu 11 incolumitate suorum, exitio hostium b: incolumitate exitium hostium P, an ob incolumitatem suorum et exitium h.? || uirtute P: uirtuteque b, uirtuteque Dei Sigonius 12 Domino b 13 mulieris P || ingressus P, em. Sigonius || heremum P 15 impatentis (non impatientis) P, impotentis b || contumatia P 19 arborum Pb, em. Sigonius; cf. 1, 27, 3 oliuarum arbores exustae 21 tum rex coturnuscum P, em. in b 24 albedine b 26 pannem P

usurpare debere, quantum in diem unum pro numero singulis satis esset: sexto tamen die, quia sabbato colligi non liceret, duplum 7 praesumerent. uerum populus, ut semper parum dicto audiens, more humani ingenii non refrenauit cupiditatem, ex reconditis in posterum quoque diem consulens. sed reposita foetore diro in uer- 5 mes efferuescebant, cum die sexto in sabbatum reseruata integra permanerent. hoc Hebraei per XL annos cibo usi, cuius sapor melli proximus: nomen manna traditur. in testimonium autem diuini muneris reseruasse Moyses gomor plenum in uase aureo dicitur.

17 Inde progressus populus, cum aquae penuria temptaretur, aegre ab exitio ducis temperabat. tum Moyses mandante Domino apud locum, cui Choreb nomen est, uirga petram percutiens large 2 aquae copiam fecit. sed ubi Raphidin peruentum, Amalecitae populum incursionibus uastabant. Moyses suis in proelium eductis, 15 cum Iesum bellantibus praefecisset, assumpto Aaron et Vr spectator pugnae futurus, simul precandi Dominum gratia, montem conscendit. sed cum dubio euentu acies concurrissent. Movsi precibus 3 uictor Iesus hostes in noctem cecidit. per idem tempus Iothor, Moysi socer, cum filia Sepphora, quae Moysi nupta, proficiscente in 20 Aegyptum uiro, domi resederat, liberisque eius, cognitis rebus 4 quae per Moysen gerebantur, ad eum uenit. huius consilio Moyses ordines populi distribuit: tribunos centurionesque et decuriones praeficiens necessarium disciplinae ritum posteris tradidit: Iothor 5 in patriam regressus. exin ad Sinam montem peruentum. ibi 25 Moyses a Domino monetur, populus ut sanctificaretur, auditurus Dei uoces: idque sollicite curatum, sed ubi Deus monti institit, ualidis tubarum clangoribus aër quatiebatur, crassaeque nubes 6 crebris cum fulminibus aduoluebantur, sed Moyses et Aaron in

11 Exod. 17. 19 Exod. 18. 25 Exod. 19.

1 pro numero domesticorum (uel familiae) malebat de Prato 5 fetore P 7 cibo sunt usi b || cuius b: cũ P (pro cui', ut cuius semper scriptum est) 8 tradit P 9 diuini b: diluuii P 12 teperabat P 13 Choreb Exod. 17, 6: chreph P, Oreb b 14 amalechitae Pb 15 uexabant malebat Sigonius 16 "QQ LXX 19 hiesus P 19 et 24 Jethro b 23 distribuit et malebat de Prato (ad 1, 25 pag. 41) 25 synam P 26 sanctificaret P 29 fluminibus P

montis cacumine Dominum propter, populus circa ima montis constitit. ita lex lata multiplex et copiesa Dei uerbis, et saepe repetita: cuius si quis erit curiosior, fontem ipsum adeat, nos eam breuiter perstringimus. Non erunt, inquit, tibi dii alieni praeter 7 me: non facies tibi idolum: non sumes nomen Dei tui in uanum: sabbato nullum opus facies: honorifica patrem tuum et matrem tuam: non occides: non moechaberis: non furtum facies: non falsum testimonium dices aduersus proximum tuum: non concupisces quicquam proximi tui.

His a Deo dictis, cum tubae circumstreperent, lampades in-18 ardescerent, montem fumus obtegeret, populus prae timore inhorruit, uerba Dei non sustinens: poposcitque a Moyse, ut ipsi tantum loqueretur Deus atque ita audita ad populum referret. edicta au-2 tem Dei ad Moysen istius modi sunt: Hebraeus puer pecunia 15 emptus sex annis seruiet, post haec liber erit; sponte autem permanenti in seruitute auris forabitur. qui hominem occiderit, capite poenas luet: qui imprudens, rite exul erit. qui patrem matremue pulsauerit conniciumue eis dixerit, capitali supplicio afficitor. si 3 quis Hebraeum subreptum uendiderit, morti dabitur, si quis ser-» uum proprium seruamue percusserit exque eo ictu obierit, reus in iudicio fiet. si quis partum non deformatum mulieri excusserit . . . neci dabitur. si quis seruo oculum aut dentem extorserit, seruus uindicta liberabitur. taurus si hominem occiderit, lapidabitur: si 4 dominus sciens bestiae uitium non consuluerit, et ipse lapidabitur, 25 aut pretio se redimat, in quantum accusator poposcerit, si seruum taurus occiderit, in triginta didrachmis pecunia domino numerabitur. si quis defossum lacum non cooperuerit pecusque in lacum 5

2 Exod. 20. 14 Exod. 21.

⁴ Dei alieni b 5 sumes P 7 non occides om. P 13 Dominus b 16 qui prudens hominem Sigonius 18 conviciumque Pb, em. de Prato \parallel afficitur P 20 isque malebat $Vonck \parallel$ in om. b 21 excusserit] Exod. 21, 22: 'Eàr dè máxortal dvo årdges ral patifixou yuralra er yastglexousar, ral exclosiv rò paudíor autis mì excursultor, entiquor thuo-histau radót àr ensatio àr ensatio àr ensatio μ paulici μ production describe excursultor μ sous μ production μ

ualeret. sed cum mandata Dei relaturus esset, uultum uelamento obtexit, atque ita ad populum uerbis Dei locutus est. hoc in loco tabernaculum interiorumque eius aedificatio referetur. quo con10 summato nubes superne decidit atque ita tabernaculum obumbrauit, ut ipsum Moysen aditu excluderet. haec fere duobus libris, 5
Genesi atque Exodo, continentur.

Exin Leuiticus liber sequitur, in quo litandi praecepta traduntur, mandata etiam latae superius legi adduntur, plena omnia sacerdotalibus institutis. quae si quis cognoscere uolet, perfectius inde capiet. nos enim suscepti operis modum custodientes solam histo- 10 2 riam persequimur. Igitur Leui tribu in sacerdotium segregata rea liquae tribus dinumeratae repertaque hominum DC et III D. cum ergo populus mannae cibo, ut supra retulimus, uteretur, tot tantisque beneficiis Dei, ut semper, ingratus uiles, quibus in Aegypto 4 assueuerat, desiderabat, tum Deus inmensam copiam coturni-15 cum castris intulit: quas cum auide diriperent, primoribus labiis admotis carnibus interibant. magnaque eo die in castris clades fuit, adeo ut xx et III virorum perisse tradantur. ita populus eo, quem 5 desiderabat, cibo punitus est. inde promotum agmen et in Faran uentum est: edoctusque a Deo Moyses, uicinam esse terram, cuius 20 possessionem eis promiserat Deus, exploratoribus in eam missis renuntiatur, felicem omni copia esse regionem, sed gentes ualidas 6 et munita ingentibus muris oppida. quod ubi populo compertum, magna mentes omnium formido incesserat: eoque mali uentum,

11 Num. 1 sqq. 14 Num. 11. 17 Num. 12, sq. 22 Num. 14.

3 tabernaculă P: tabernaculi $b \parallel$ referetur P: refertur b, quo recepto hoc in loco interpretantur 'scilicet ab Exodi cap. 35 usque ad finem libri. Quodsi codicis scriptura uera est, adnotationem Seueri de re habemus, quam exsecuturus erat, sed incertum qua causa 8 legi Vonck: legis Pb 10 hystoriam P quimur] sic P, non prosequimur, ut ait de Prato 12 .DC. et .III. .D. P, DC et III M b; nos scripsimus $\overline{\text{III}}$ addito signo millenario, ut iam sit numerus hominum 603,500; in quarto libro Pentateuchi (Num. 1, 46) numerus est 603 milia et 550 15 desiderabat P (sc. cibos): dapes desiderabat b || Dominus b, item u. 21 17 clades in castris b 18 .xx. et .III. uirorum P: xx et III virorum millia $b \parallel$ perisse traduntur P, perisse tradan-19 desiderauerat de Prato 20 a Domino b 21 ei malebat de Prato

ut spreto Moysi imperio ducem sibi constituere pararent, cuius ductu in Aegyptum reuerterentur. tum Iesus et Chaleb, qui inter 7 exploratores terrae fuerant, conscissis uestibus flentes populum obtestantur, ne exploratoribus credant, formidolosa referentibus: se quoque una cum his fuisse, nihil metuendum in solo illo repperisse: promissis illos Dei confidere oportere, hostes praedae po-8 tius quam exitio fore. sed gens indomita, sanis consiliis male renitens, in perniciem eorum ferebatur. quis rebus commotus Deus partem populi hostibus caedendam obiecit, exploratoribus inter-10 fectis ad uulgi formidinem.

Secuta est eorum contumacia, qui se Dathan et Abiron du-21 cibus aduersum Movsen et Aaron erigere conati sunt: sed eos uiuos hiatu suo terra obsorbuit. nec multo post totius populi in Moysen 2 et Aaron orta seditio est, adeo ut tabernaculum, quod erat nefas 15 ni sacerdotibus introire, irrumperent, tum uero cateruatim in eos grassata mors est: momentoque omnes interissent, nisi Moysi precibus placatus Dominus cladem auertisset. numerus tamen peremptorum septingenti et xiiii milia fuit. nec multo post ob aquae 3 penuriam, ut iam saepius, populi exorta seditio est. tum Moyses 20 a Deo monitus, ut petram uirga feriret, familiari sibi experimento, siquidem id iam ante fecisset, semel atque iterum petram percussit, atque ita aqua effluxit. in quo quidem notatus a Dec Moyses refertur, quod per diffidentiam non nisi iterato ictu aquam eduxerit: denique ob hoc peccatum promissam sibi terram non in-25 gressus est, sicut inferius ostendam. igitur Moyses ex eo loco pro-4 mouens, cum praeter Edom agmen ducere pararet, missis ad regem legatis transeundi copiam poposcit, ob ius sanguinis bello abstinendum ratus: etenim gens illa Esau progenies erat. sed rex supplices aspernatus transitum negauit, paratus armis contendere.

11 Num. 16 sq. 13 Num. 20.

1 spreto b: expto P 2 Tunc b 5 ună P || nibil P || reperisse b 8 in perniciem suam Drusius et de Prato; at refertur eorum ad Jesum et Chalebum, u. Num. 14, 10 || queis rebus commotus Dominus b 9 obiecit. Exploratoribus b et edd. priores; uerborum distinctionem emendauit de Prato 11 contumatia P || Abirom Drusius 13 obsorbuit P: absorbuit b 15 ni P: nisi b 18. dcc. et .xiiii. milia P 19 Tunc Moises a Domino b 20 familiare P 22 a Domino b 26 ducere de Prato: educere Pb

5 tum Moyses in Or montem iter convertit, uetita uia abstinens, ne quam inter consanguineos causam belli praeberet, in eoque cursu regem gentis Chananaeorum deleuit. Seon quoque regem Amorraeorum perculit omnibusque eorum oppidis potitus est: Basan etiam et Balac reges deuicit. castra super Iordanem haud longe 5 ab Iericho molitus est. tum aduersus Madianitas certatum uicti-6 que et subacti sunt. Moyses mortuus est, cum xL in deserto annos populo praefuisset. ceterum Hebraei ob hanc causam tanto tempore in eremo fuisse traduntur, donec omnes, qui uerbis Dei non crediderant, interirent. excepto enim Iesu et Chaleb nemo ultra 10 7 xx annos natus. Aegypto profectus, Iordanem transiit. ipse Moyses ut terram promissam uideret tantum nec contingeret, peccato eius adscribitur, quod eo tempore, quo saxum ferire et aquam producere praeceptus est, post tot uirtutum suarum experimenta 8 dubitauerit. decessit autem anno aetatis uigesimo et centesimo. de 15 sepulchri loco parum compertum.

22 Moyse mortuo summa rerum penes Iesum Naue filium erat:
etenim illum sibi Moyses successorem constituerat, uirum uirtu2 tibus sui simillimum. principio autem suscepti imperii dimissis
per castra nuntiis populum certiorem facit frumentum uti para30 rent, triduoque proximo iter pronuntiat. sed Iordanis flumen ualidissimum transitum prohibebat, quia neque nauium copia pro
tempore erat neque uadari fluuius poterat, qui tum pleno alueo
ferebatur. igitur arcam praeferri a sacerdotibus eosdemque aduerso
flumine consistere iubet, quo facto incisus Iordanis traditur: ita 25
4 per siccum copiae traductae. erat in his locis oppidum nomine
Iericho, muris ualidissimis munitum neque expugnationi neque

2 Num. 21 et Deut. 3, 20. 3 Num. 22 sqq. 7 Num. 31. Deut. 34. 11 Deut. 32. 17 Jos. 1. 24 Jos. 3.

1 in Hor m. Drusius \parallel ne quam b: nequaquă P 2 in eoque de Prato: in eo quoque Pb 3 amorreorum Pb 4 omnibusque Vonck: omniumque Pb 5 etiam Pb: quoque edd. pleraeque \parallel castra P: et castra b 6 iericho P, sed infra c. 22 hiericho \parallel Tunc b 9 heremo P 13 asscribitur P 15 de sepulchri loco b: depulchro loco P 17 Moyses P ante rasuram \parallel Naue] $Nav\tilde{\eta}$ in LXX corruptum esse ex $Na\tilde{v}v$ notauit Drusius 19 sui simillimum Sigonius: suis simillimum Pb 21 flumen uadosissimum malebat de Prato 26 erant P 27 Hiericho Pb

obsidioni facile. sed Iesus Deo fretus, non armis aut uiribus urbem aggressus, ferri arcam Dei circa muros iubet sacerdotesque praeire arcam et tuba canere. sed cum arca septies circumacta esset,
muri ac turres conciderunt, direptum oppidum atque incensum.
tum Iesus Deum traditur... inde aduersus Geth ductus exercitus, 5
locatisque a tergo urbis insidiis, Iesus metum simulans, terga
hosti dedit. quo uiso qui in oppido erant patentibus portis cedentibus instare. ita hi, qui in insidiis fuerant, uacuam urbem cepere,
caesique omnes absque ullius effugio: rex captus summoque supplicio affectus.

Quod ubi uicinarum gentium regibus compertum est, in 23 bellum conspirant Hebraeos armis depellere, uerum Gabaonitae, gens ualida ex urbe opulenta, ultro se Hebraeis dediderunt, iussa facturos pollicentes, receptique in fidem: ut ligna et aquam consueherent imperatum, sed regibus proximarum urbium deditio eo-2 rum iras conciuerat, itaque admotis copiis oppidum eorum Gabaoth nomine obsidione circumsistunt, igitur oppidani, artis rebus suis, nuntios ad Iesum mittunt, obsessis uti succurreret, ita ille 3 maturato itinere inopinantibus superuenit caesaque ad internecionem multa hostium milia, cum dies caedentes deficeret noxque uictis futura praesidio uideretur, merito fidei dux Hebraeus noctem auertit, dies perseuerauit: ita nullum hostibus effugium fuit, quinque reges capti interfecti sunt, eodem impetu uicinae quoque urbes imperio adiectae regesque earum perempti, uerum quia omnia haec 4 sin ordinem persequi non fuit consilium, dum breuitati studemus,

1 Jos. 6. 5 Jos. 8. 11 Jos. 9. 16 Jos. 10. 23 Jos. 11. 24 Jos. 12.

1 facilis Pb || Domino b 3 circumacta P: circumlata b 4 turres Pb: turris edd. multae uitiose 5 Dominum b || traditur] supplet Galesinius ex Josuae cap. 6, 26: Tum Jesus Dominum traditur allocutus, iis male precando, qui Hierichon oppidum ope diuina disturbatum instaurare aggrederentur. || Geth Pb: Gai de Prato (praecunte Drusio) cum graecis Bibliis et Hieronymo de locis Palestinae || excercitus P 12 'mallem tantum uel in bellum conspirant uel conspirant H. armis depellere' de Prato; cf. II, 11, 4 13 dediderunt Galesinius: dederunt Pb 14 malim receptisque in fidem.. imperatum 16 Gabaoth Pb: Gabaon Drusius 17 artis P: arctis b 18 nuntiiss (sic) P || succurret P 19 internecionem | ulta P

id modo annotandum curauimus, xx et nouem regna imperio Hebraeorum subiecta: quorum terra per undecim tribus uiritim distributa est. Leuitis enim in sacerdotium assumptis nulla portio 5 data, quo liberius seruirent Deo. equidem hoc exemplum non tacitus praeterierim, legendumque ministris ecclesiarum libenter 5 ingesserim, etenim praecepti huius non solum immemores, sed etiam ignari mihi uidentur: tanta hoc tempore animos eorum habendi cupido ueluti tabes incessit. inhiant possessionibus, praedia excolunt, auro incubant, emunt uenduntque, quaestui per omnia 6 student. at si qui melioris propositi uidentur, neque possidentes 10 neque negotiantes, quod est multo turpius, sedentes munera expectant, atque omne uitae decus mercede corruptum habent, dum 7 quasi uenalem praeferunt sanctitatem, sed longius quam uolui egressus sum, dum me temporum nostrorum piget taedetque: ad inceptum redeo. igitur, ut supra dixi, diuiso per tribus captiuo 15 solo, pace summa Hebraei perfruebantur, finitimis bello territis 8 tot uictoriis nobiles armis temptare. eodem tractu Iesus mortuus est, anno aetatis decimo et centesimo. de imperii autem eius tempore parum definio: frequens tamen opinio est, xx et vII annis eum Hebraeis praefuisse, quod si ita est, a mundi exordio in ex-20 cessum eius anni sunt III D CCC LXXX et IIII.

164 Iesu mortuo populus sine duce agebat. sed cum aduersus Chananaeos bellandum esset, dux belli Iudas assumptus est. huius ductu res prospere gestae: domi militiaeque summum otium: populus subactis aut per deditionem acceptis gentibus imperitabat. 25 2 inde, ut semper fieri secundis rebus solet, morum disciplinaeque immemor matrimonia ex uictis assumere paulatimque externos mores trahere ac mox profano ritu idolis sacrificare occepit: adeo

3 Jos. 13. sqq. 15 Jos. 23. 24. 22 Jud. 1.

1 XXXI Sigonius coll. Jos. 12, 24. 2 terra per undecim tribus uiritim b: trib; per undecim tribus uirtutem P; uerum erat per XII tribus, sed uidetur error ipsius Seueri 6 immoemores P 7 labendi P 15 incoeptum Pb 17 armis nemine audente tentare b ex interpolatione || tractu temporis malebat de Prato, temporum tractu Vonck coll. I, 13. II, 5. 9. 12. 33. 21 III P, ut coni. Giselinus: w b 22 chananeos P 23 Juda coni. Drusius, quoniam de tribu sermo est 25 populus aut subactis b 27 assumere b: assumpsere P

cuncta cum externis societas perniciosa est. quae Deus longo ante prospiciens salubri Hebraeos responso instruxerat, deuictas gentes ut internecioni darent, sed plebs cupida dominandi imperare victis cum pernicie malebat. igitur cum relicto Deo idola colerent, a 5 destituti divino auxilio, a rege Mesopotamiae evicti et subacti VIII annis captiuitatem pependerunt, donec Gothoniel duce in libertatem restituti per quinquaginta annos rerum potiti sunt. rur-4 sumque corrupti longae pacis malo idolis litauerunt. moxque aderat poena peccantibus: ab Eglom rege Moabitarum denicti duo-10 deuiginti annis seruierunt, donec instinctu Dei Aod regem hostium dolo interemit contractoque tumultuario exercitu libertatem armis uindicauit, idem per LXXX annos in pace Hebraeis praefuit, huic Semigar successit: isque aduersus Allophylos congressus secundum euentu proelium fecit. rursumque Hebraeos sectantes idola 5 15 rex Chananaeorum Iabin nomine subiugauit grauissimamque in eos per xx annos dominationem exercuit, donec pristinum Debbora mulier statum reddidit. adeo nihil spei in eorum ducibus erat, ut muliebri auxilio defenderentur. quamquam haec in typum ecclesiae [forma] praemissa sit, cuius auxilio captinitas depulsa mest. sub hac duce uel iudice XL annis Hebraei fuerunt. rursumque 6 ob peccata Madianitis traditi duro imperio habebantur, afflictique malo seruitutis diuinum auxilium implorauerunt. ita semper in secundis rebus immemores caelestium beneficiorum idolis supplicabant, in aduersis Deo. unde cum reputare in animo soleo, po-7 25 pulum tot beneficiis Dei obligatum, tot cladibus cum peccaret coercitum, expertumque et misericordiam et seueritatem Dei nequaquam emendatum, et cum semper ueniam erroris acciperet, semper peccasse post ueniam, nihil mirum uideri potest Christum

4 Jud. 3. 14 Jud. 4 sq. 20 Jud. 5.

ab his non receptum, cum iam inde ab initio totiens in Domino rebelles deprehendantur: magisque mirum est, illis semper peccantibus numquam Dei, si quando eum implorauerunt, defuisse clementiam.

25 Igitur cum eis, ut supra retulimus, Madianitae dominaren-5 tur, conuersi ad Dominum, misericordiam solitam flagitantes, 2 impetrauerunt. erat in Hebraeis Gedeon quidam nomine, uir iustus et carus Deo acceptusque. huic angelus de campo messis domum reuertenti astitit et 'Dominus' inquit 'tecum, potens in uirtute'. 3 at ille uoce humili non esse in se Deum ingemescebat, siquidem 10 quod populum captiuitas premeret, nirtutumque Domini, qui eos 4 de terra Aegypti eduxerat, flens recordabatur, tum angelus 'uade' inquit 'in hoc spiritu, que locutus es, et populum de captiuitate eripe.' ille uero abnuere se infractis suorum uiribus, cum ipse minimus esset, tantum onus suscipere, perstare angelus, ne 15 5 dubitaret posse fieri, quae Deus loquebatur, perfecto sacrificio dirutaque ara, quam Baalis idolo Madianitae sacrauerant, ad suos profectus castra castris hostium contulit, sed Madianitis etiam gens Amalech se coniunxerat: Gedeon uero non amplius quam ad 6 triginta et 11 milia exercitum parauerat, sed priusquam confli- 20 geret, Deus ad eum locatus est, nimiam esse hanc multitudinem, quam in proelium uellet educere: Hebraeos pro solita perfidia euentum pugnae non Deo, sed uirtuti suae daturos: itaque daret , uolentibus discedendi potestatem, quod ubi populo diuulgatum, XX et II a castris recesserunt. sed ex decem milibus, quae rese-25 7 derant, admonitus a Deo non amplius quam trecentos tenuit: reliquos ab armis dimisit. ita media uigilia castra hostium ingressus, iussis omnibus tuba canere, magnum terrorem iniecit: neque cuiquam resistendi animus fuit: turpi fuga quo quisque potuit dilapsi,

19 Jud. 7.

1 non esse receptum $b \parallel$ toties $b \parallel$ in Dominum Vorstius 8 Domino b 9 et addidit Vorstius \parallel inquid P 10 Dominum ingemiscebat $b \parallel$ siquidem populum Giselinus 14 abnuere in se Hornius; si quid mutandum, potius se delendum uidetur 15 perstare P: perstare contra b 16 Dominus $b \parallel$ perfecto P: perfecto igitur b 17 bachili P corr. in bachali 18 perfectus P 19 Amalec Drusius 20 II milia] $\overline{\Pi}$ P 22 prelio $P \parallel$ solită P 26 a Domino b 29 quisque b: quisque $P \parallel$ dilapsi P: dilapsis D

sed occurrentibus omni ex parte Hebraeis passim fagientes cadunt.
reges Gedeon persecutus ultra Iordanem, comprehensos neci dedit.
ea pugna C et xx ex hostibus caesa, xv capta traduntur. tum 8 consensu omnium Gedeoni, ut princeps populi esset, delatum.
quod ille aspernatus communi iure cum ciuibus uiuere quam praecesse suis maluit. depulsa igitur captiuitate, quae septem annos populum continuerat, pax per x1 annos fuit.

Sed defuncto Gedeon filius eius Abimelech, ex concubina 26 ortus, fratribus interemptis, pessimis quibusque consentientibus 10 et maxime Sicimorum principibus operam nauantibus, regnum 2 occupauit. isque discordiis ciuilibus exercitus, cum suos bello premeret', turrim quandam, in quam se amisso oppido fugientes receperant, expugnare aggressus, dum incautius subit, saxo a muliere ictus periit, cum triennio imperium tenuisset, huic suc- 3 15 cessit Thola, qui duobus et xx annis regno potitus est. post hunc Iair fuit, qui cum aeque uiginti et duos annos principatum obtinuisset, populus relicto Dec idolis se mancipauit. obque id Israelitae subacti sunt ab Allophylis et Ammonitis duoque de xx annis sub eorum imperio fuerunt. quo tempore eis Deum inuo-4 20 cantibus divinum responsum redditum est, simulacra potius inuocarent, se non ultra misericordiam ingratis praestiturum, at illi flentes culpam fateri et ueniam precari, abiectisque idolis Deum implorantes negatam licet misericordiam impetrauerunt. igitur 5 Iepta duce ad libertatem armis uindicandam frequentes conve-25 niunt, missis prius ad Ammon regem legatis, finibus suis cententus bello abstineret, at ille proclium non abnuens aciem instruxit. tum Iepta prius quam signum pugnae daretur, uouisse dicitur, si prospere pugnasset, eum, qui sibi primus reuertenti obnius fuisset, hostiam Deo dandum, ita uictis hostibus, cum e

2 Jud. 8. 8 Jud. 9. 13 Jud. 10. 24 Jud. 11.

³ xv b: xv P || Tunc b 8 Gedeoni b, Gedeone Vonck 10 Sichimorum b || operam P: operam ei b 15 Thola Galesinius: cholias Pb 17 Domino b || israhelitae P; item p. 30, 11 18 ab illophilis P || duoq. b: duo P 19 Dominum b 20 diuinum P: diuinum scilicet b 22 precari ueniam b 24 Jephtha Drusius 25 Amon ad regem P, ad Amō regem b, ad Ammonitarum regem Vorstius, ad regem filiorum Ammon Drusius; at cf. 1, 35, 4 ad regem Moab || finibus P: ut finibus b 526 abstinere P 29 damdū (sic) P, sed ū ex z ead. m. corr.

torem cum tympanis et choris laeta processerat. tum Iepta con-

sternatus, dolore conscissis uestibus, indicat filiae uoti necessitatem, at illa non feminea constantia, mori non recusans, duos tantum tamen menses uitae spatium petit, ut aequales suas prius 5 uideret. quibus actis ultro ad patrem rediit uotumque Deo red-7 didit. Iepta principatum sex annis tenuit. huic Esebon successit, et tranquillis rebus exacto imperio anno septimo decessit. postque eum Ailon Zabulonites annis x itemque Abdon annis viii rerum potiti, pacis tempore nihil quod historia loqueretur ediderunt. 27 Rursum Israelitae ad idola connersi, diuino destituti praesidio, subiecti Allophylis per XL captiuitatis annos poenas per-2 fidiae pependerunt. ea tempestate Samson natus traditur. huius mater diu sterilis angelum uidit, dictumque ei est, uino et sicera atque inmundis abstineret: fore uti puerum ederet libertatis uin-15 dicem et hostium ultorem, ita mulier enixa puerum Samson 3 nomen ei indidit. is intonso capite mirae uirtutis fuisse traditur, adeo ut leonem in uia obuium manu discerperet. uxorem ex Allophylis habuit: quae cum absente uiro in alterius matrimonium conuenisset, dolore ereptae coniugis perniciem genti molitus est:20 fretus Deo et uiribus palam uictores clade afficiebat. ccc siquidem uulpibus captis, ardentes lampades earum illigauit caudis atque eas agris hostium inmisit. ac tum forte maturis messibus facile 4 incendium fuit, uineaeque et oliuarum arbores exustae. grandi Allophylorum exitio abreptae uxoris iniuriam ultus uidebatur. quo 25 dolore Allophyli permoti mulierem tanti mali causam cum domo

7 Jud. 12. 11 Jud. 13. 17 Jud. 14 21 Jud. 15.

4 foeminea b 5 tamen del. Fabricius, item Vonck, nisi tantum delendum sit 6 rediit Pb: redit edd. recentiores || Domino b 7 Έσεβάν 8 et b: om. P 9 Allon Pb, Allow LXX, Ahialon uulgo 12 allophilis P et sic infra semper allophili 14 dictuque P | sicera P, sed s eadem m. ex c corr. 17 fuisse Pb: om. edd. recentt. ple-21 Domino b || uictoris P 23 immisit. At tum b gere b

et patre incendio consumpserunt, sed Samson parum se uindicatum ratus, urguere omnibus incommodis profanam gentem non desine-5 bat. tum compulsi Iudaei uinctum eum Allophylis tradiderunt:

sed traditus ruptis uinculis, arrepto osse asini, quod casus telum dederat, mille ex hostibus prostrauit. ingrauescente autem aestu, cum siti affectus esset, inuocato Deo ex osse, quod manu tenebat, aqua fluxit.

Ea tempestate Samson Hebraeis praeerat, Allophylis unius 28 uirtute domitis. igitur insidiantes uitae eius nec palam eum temptare audentes uxorem eius, quam ille postea acceperat, pecunia corripiunt, uirtutem uiri uti proderet. illa eum blandimento mu- 2 liebri aggressa diu eludentem et multa cunctantem perpulit ut 10 indicaret, in crinibus capitis uirtutem suam subsistere. mox dor- 3 mienti insidiata crinem eius abstulit atque ita eum Allophylis tradidit: nam saepe prius traditum comprehendere nequiuerant. tum illi effossis oculis uinctum compedibus in carcerem coniecerunt. sed spatio temporis accisus crinis crescere et cum eo uirtus 4 15 redire occeperat. iamque Samson conscius recepti roboris tempus modo iustae ultionis opperiebatur. erat Allophylis moris, cum dies festos agerent, Samson quasi in pompam publicam producere, capto 5 insultantes. ita die quodam, cum publicum epulum in honorem idoli dedissent, Samson exhiberi iubent. templum autem, in quo omnis no populus omnesque Allophylorum principes epulabantur, duabus subnixum columnis mirae magnitudinis erat: productus Samson 6 inter columnas statuitur. tum ille tempore arrepto, inuocato prius Domino, columnas disiecit: turbaque omnis ruina domus obruta, ipse cum hostibus non inultus occubuit, cum xx annis Hebraeis 25 praefuisset. huic Simmichar successit, de quo nihil amplius scrip-7 tura prodidit. nam neque finem imperii eius repperi et fuisse povulum sine duce inuenio. ideo, cum aduersus Beniamin tribum ciuile bellum fuit, Iudas temporarius dux belli assumptus est. sed plerique, qui de temporibus scripserunt, annuum imperium eius 30 annotauerunt: plerique ita eum praeterierunt, ut post Samson

6 Jud. 16.

³ Domino b 6 teptare P 8 corripiunt P: corrumpunt b 9 multa 10 captis P 14 accisos $Pb \parallel$ cum eo P: cum eis $b \parallel$ P: multum b occoeperat b 18 idolis P 19 exhyberi P 21 mire P 25 Simmichar Pb, at infra c. 29, 7 Semigar 26 reperi b 27 ideo b: adeo P || tribuum de Prato 29 plerique] immo pauci (uel aliqui); widetur enim librarius sequens plerique calamo praecepisse || annuum imperium scripsi: annum imperiu P, annum unum imperio edd.

÷.

domum rediret, filia ei obuiam fit, quae patrem exceptura uictorem cum tympanis et choris laeta processerat. tum Iepta consternatus, dolore conscissis uestibus, indicat filiae uoti necessitatem, at illa non feminea constantia, mori non recusans, duos tantum tamen menses uitae spatium petit, ut aequales suas prius uideret. quibus actis ultro ad patrem rediit uotumque Deo red-7 didit. Iepta principatum sex annis tenuit. huic Esebon successit, et tranquillis rebus exacto imperio anno septimo decessit, postque eum Ailon Zabulonites annis x itemque Abdon annis viii rerum potiti, pacis tempore nihil quod historia loqueretur ediderunt. Rursum Israelitae ad idola conuersi, diuino destituti praesidio, subjecti Allophylis per XL captiuitatis annos poenas per-2 fidiae pependerunt. ea tempestate Samson natus traditur. huius mater diu sterilis angelum uidit, dictumque ei est, uino et sicera atque inmundis abstineret: fore uti puerum ederet libertatis uin-15 dicem et hostium ultorem. ita mulier enixa puerum Samson 3 nomen ei indidit. is intonso capite mirae uirtutis fuisse traditur, adeo ut leonem in uia obuium manu discerperet. uxorem ex Allophylis habuit: quae cum absente uiro in alterius matrimonium conuenisset, dolore ereptae coniugis perniciem genti molitus est: 20 fretus Deo et uiribus palam uictores clade afficiebat. ccc siquidem uulpibus captis, ardentes lampades earum illigauit caudis atque eas agris hostium inmisit. ac tum forte maturis messibus facile 4 incendium fuit, uineaeque et oliuarum arbores exustae. grandi Allophylorum exitio abreptae uxoris iniuriam ultus uidebatur. quo 25 dolore Allophyli permoti mulierem tanti mali causam cum domo et patre incendio consumpserunt, sed Samson parum se uindicatum ratus, urguere omnibus incommodis profanam gentem non desine-

7 Jud. 12. 11 Jud. 13. 17 Jud. 14 21 Jud. 15.

5 bat. tum compulsi Iudaei uinctum eum Allophylis tradiderunt:

4 foeminea b 5 tamen del. Fabricius, item Vonck, nisi tantum delendum sit 6 rediit Pb: redit edd. recentiores || Domino b 7 Ἐσεβάν LXX 8 et b: om. P 9 Allon Pb, Allon LXX, Ahialon uulgo 12 allophilis P et sic infra semper allophili 14 dictuque P || sicera P, sed s eadem m. ex c corr. 17 fuisse Pb: om. edd. recentt. pleraeque 21 Domino b || uictoris P 23 immisit. At tum b 28 urgere b

sed traditus ruptis uinculis, arrepto osse asini, quod casus telum dederat, mille ex hostibus prostrauit. ingrauescente autem aestu, cum siti affectus esset, inuocato Deo ex osse, quod manu tenebat, aqua fluxit.

Ea tempestate Samson Hebraeis praeerat, Allophylis unius 28 uirtute domitis, igitur insidiantes uitae eius nec palam eum temptare audentes uxorem eius, quam ille postea acceperat, pecunia corripiunt, uirtutem uiri uti proderet. illa eum blandimento mu- 2 liebri aggressa diu eludentem et multa cunctantem perpulit ut 10 indicaret, in crinibus capitis uirtutem suam subsistere. mox dor- 3 mienti insidiata crinem eius abstulit atque ita eum Allophylis tradidit: nam saepe prius traditum comprehendere nequiuerant. tum illi effossis oculis uinctum compedibus in carcerem coniecerunt. sed spatio temporis accisus crinis crescere et cum eo uirtus 4 15 redire occeperat. iamque Samson conscius recepti roboris tempus modo iustae ultionis opperiebatur. erat Allophylis moris, cum dies festos agerent, Samson quasi in pompam publicam producere, capto 5 insultantes. ita die quodam, cum publicum epulum in honorem idoli dedissent, Samson exhiberi iubent. templum autem, in quo omnis populus omnesque Allophylorum principes epulabantur, duabus subnixum columnis mirae magnitudinis erat: productus Samson 6 inter columnas statuitur, tum ille tempore arrepto, inuocato prius Domino, columnas disiecit: turbaque omnis ruina domus obruta, ipse cum hostibus non inultus occubuit, cum xx annis Hebraeis 25 praefuisset. huic Simmichar successit, de quo nihil amplius scrip-7 tura prodidit. nam neque finem imperii eius repperi et fuisse populum sine duce inuenio. ideo, cum aduersus Beniamin tribum ciuile bellum fuit, Iudas temporarius dux belli assumptus est. sed plerique, qui de temporibus scripserunt, annuum imperium eius 30 annotauerunt: plerique ita eum praeterierunt, ut post Samson

6 Jud. 16.

³ Domino b 6 teptare P 8 corripiunt P: corrumpunt b 9 multa
P: multum b 10 captis P 14 accisos Pb || cum eo P: cum eis b ||
occoeperat b 18 idolis P 19 exhyberi P 21 mire P 25 Simmichar
Pb, at infra c. 29, 7 Semigar 26 reperi b 27 ideo b: adeo P || tribuum de Prato 29 plerique] immo pauci (uel aliqui); widetur enim
librarius sequens plerique calamo praecepisse || annuum imperium scripsi:
annuum imperiu P, annum unum imperio edd.

ualeret. sed cum mandata Dei relaturus esset, uultum uelamento obtexit, atque ita ad populum uerbis Dei locutus est. hoc in loco tabernaculum interiorumque eius aedificatio referetur. quo con10 summato nubes superne decidit atque ita tabernaculum obumbrauit, ut ipsum Moysen aditu excluderet. haec fere duobus libris, s
Genesi atque Exodo, continentur.

Exin Leuiticus liber sequitur, in quo litandi praecepta traduntur, mandata etiam latae superius legi adduntur, plena omnia sacerdotalibus institutis. quae si quis cognoscere uolet, perfectius inde capiet. nos enim suscepti operis modum custodientes solam histo- 10 2 riam persequimur. Igitur Leui tribu in sacerdotium segregata re-3 liquae tribus dinumeratae repertaque hominum DC et III D. cum ergo populus mannae cibo, ut supra retulimus, uteretur, tot tantisque beneficiis Dei, ut semper, ingratus uiles, quibus in Aegypto 4 assueuerat, desiderabat. tum Deus inmensam copiam coturni-15 cum castris intulit: quas cum auide diriperent, primoribus labiis admotis carnibus interibant, magnaque eo die in castris clades fuit, adeo ut xx et III virorum perisse tradantur. ita populus eo, quem 5 desiderabat, cibo punitus est. inde promotum agmen et in Faran uentum est: edoctusque a Deo Moyses, uicinam esse terram, cuius so possessionem eis promiserat Deus, exploratoribus in eam missis renuntiatur, felicem omni copia esse regionem, sed gentes ualidas 6 et munita ingentibus muris oppida. quod ubi populo compertum, magna mentes omnium formido incesserat: eoque mali uentum,

11 Num. 1 sqq. 14 Num. 11. 17 Num. 12, sq. 22 Num. 14.

2 Domini b 3 tabernaculă P: tabernaculi $b \parallel$ referetur P: refertur b, quo recepto hoc in loco interpretantur 'scilicet ab Exodi cap. 35 usque ad finem libri. Quodsi codicis scriptura uera est, adnotationem Seueri de re habemus, quam exsecuturus erat, sed incertum qua causa 8 legi Vonck: legis Pb 10 hystoriam P quimur] sic P, non prosequimur, ut ait de Prato 12 .DC. et .III. .D. P. DC et III m b; nos scripsimus III addito signo millenario, ut iam sit numerus hominum 603,500; in quarto libro Pentateuchi (Num. 1, 46) numerus est 603 milia et 550 15 desiderabat P (sc. cibos): dapes desiderabat b || Dominus b, item u. 21 17 clades in castris b 18 .xx. et .III. uirorum P: xx et III virorum millia $b \parallel$ perisse traduntur P, periisse tradan-19 desiderauerat de Prato 20 a Domino b 21 ei malebat de Prato

ut spreto Moysi imperio ducem sibi constituere pararent, cuius ductu in Aegyptum reuerterentur. tum Iesus et Chaleb, qui inter 7 exploratores terrae fuerant, conscissis uestibus flentes populum obtestantur, ne exploratoribus credant, formidolosa referentibus:

5 se quoque una cum his fuisse, nihil metuendum in solo illo repperisse: promissis illos Dei confidere oportere, hostes praedae po-8 tius quam exitio fore. sed gens indomita, sanis consiliis male renitens, in perniciem eorum ferebatur. quis rebus commotus Deus partem populi hostibus caedendam obiecit, exploratoribus inter-10 fectis ad uulgi formidinem.

Secuta est eorum contumacia, qui se Dathan et Abiron du-21 cibus aduersum Moysen et Aaron erigere conati sunt: sed eos uiuos hiatu suo terra obsorbuit. nec multo post totius populi in Moysen 2 et Aaron orta seditio est, adeo ut tabernaculum, quod erat nefas 15 ni sacerdotibus introire, irrumperent, tum uero cateruatim in eos grassata mors est: momentoque omnes interissent, nisi Moysi precibus placatus Dominus cladem auertisset. numerus tamen peremptorum septingenti et xIIII milia fuit. nec multo post ob aquae 3 penuriam, ut iam saepius, populi exorta seditio est. tum Moyses 20 a Deo monitus, ut petram uirga feriret, familiari sibi experimento, siquidem id iam ante fecisset, semel atque iterum petram percussit, atque ita aqua effluxit. in quo quidem notatus a Deo Moyses refertur, quod per diffidentiam non nisi iterato ictu aquam eduxerit: denique ob hoc peccatum promissam sibi terram non in-25 gressus est, sicut inferius ostendam. igitur Moyses ex eo loco pro-4 mouens, cum praeter Edom agmen ducere pararet, missis ad regem legatis transeundi copiam poposcit, ob ius sanguinis bello abstinendum ratus: etenim gens illa Esau progenies erat. sed rex supplices aspernatus transitum negauit, paratus armis contendere.

11 Num. 16 sq. 13 Num. 20.

1 spreto b: expto P 2 Tunc b 5 ună P || nibil P || reperisse b 8 in perniciem suam Drusius et de Prato; at refertur eorum ad Jesum et Chalebum, u. Num. 14, 10 || queis rebus commotus Dominus b 9 obiecit. Exploratoribus b et edd. priores; uerborum distinctionem emendauit de Prato 11 contumatia P || Abirom Drusius 13 obsorbuit P: absorbuit b 15 ni P: nisi b 18. dec. et .xiiii. milia P 19 Tunc Moises a Domino b 20 familiare P 22 a Domino b 26 ducere de Prato: educere Pb

:1

1

5 tum Moyses in Or montem iter convertit, uetita uia abstinens, ne quam inter consanguineos causam belli praeberet, in eoque cursu regem gentis Chananaeorum deleuit. Seon quoque regem Amorraeorum perculit omnibusque eorum oppidis potitus est: Basan etiam et Balac reges deuicit, castra super Iordanem haud longe 5 ab Iericho molitus est. tum aduersus Madianitas certatum uicti-6 que et subacti sunt. Movses mortuus est, cum xL in deserto annos populo praefuisset, ceterum Hebraei ob lhanc causam tanto tempore in eremo fuisse traduntur, donec omnes, qui uerbis Dei non crediderant, interirent. excepto enim Iesu et Chaleb nemo ultra 10 7 xx annos natus, Aegypto profectus, Iordanem transiit. ipse Moyses ut terram promissam uideret tantum nec contingeret, peccato eius adscribitur, quod eo tempore, quo saxum ferire et aquam producere praeceptus est, post tot uirtutum suarum experimenta 8 dubitauerit. decessit autem anno aetatis uigesimo et centesimo. de 15 sepulchri loco parum compertum.

22 Moyse mortuo summa rerum penes Iesum Naue filium erat:
etenim illum sibi Moyses successorem constituerat, uirum uirtu2 tibus sui simillimum. principio autem suscepti imperii dimissis
per castra nuntiis populum certiorem facit frumentum uti para3 rent, triduoque proximo iter pronuntiat. sed Iordanis flumen ualidissimum transitum prohibebat, quia neque nauium copia pro
tempore erat neque uadari fluuius poterat, qui tum pleno alueo
ferebatur. igitur arcam praeferri a sacerdotibus eosdemque aduerso
flumine consistere iubet, quo facto incisus Iordanis traditur: ita 25
4 per siccum copiae traductae. erat in his locis oppidum nomine
Iericho, muris ualidissimis munitum neque expugnationi neque

2 Num. 21 et Deut. 3, 20. 3 Num. 22 sqq. 7 Num. 31. Deut. 34. 11 Deut. 32. 17 Jos. 1. 24 Jos. 3.

1 in Hor m. Drusius || ne quam b: nequaquă P 2 in eoque de Prato: in eo quoque Pb 3 amorreorum Pb 4 omnibusque Vonck: omniumque Pb 5 etiam Pb: quoque edd. pleraeque || castra P: et castra b 6 iericho P, sed infra c. 22 hiericho || Tunc b 9 heremo P 13 asscribitur P 15 de sepulchri loco b: depulchro loco P 17 Moyses P ante rasuram || Naue] Nau\(\tilde{\gamma}\) in LXX corruptum esse ex Na\(\tilde{\gamma}\) notauit Drusius 19 sui simillimum Sigonius: suis simillimum Pb 21 flumen uadosissimum malebat de Prato 26 erant P 27 Hiericho Pb

obsidioni facile. sed Iesus Deo fretus, non armis aut uiribus urbem aggressus, ferri arcam Dei circa muros iubet sacerdotesque praeire arcam et tuba canere. sed cum arca septies circumacta esset,
muri ac turres conciderunt, direptum oppidum atque incensum.
5 tum Iesus Deum traditur... inde aduersus Geth ductus exercitus, 5
locatisque a tergo urbis insidiis, Iesus metum simulans, terga
hosti dedit. quo uiso qui in oppido erant patentibus portis cedentibus instare. ita hi, qui in insidiis fuerant, uacuam urbem cepere,
caesique omnes absque ullius effugio: rex captus summoque sup10 plicio affectus.

Quod ubi uicinarum gentium regibus compertum est, in 23 bellum conspirant Hebraeos armis depellere. uerum Gabaonitae, gens ualida ex urbe opulenta, ultro se Hebraeis dediderunt, iussa facturos pollicentes, receptique in fidem: ut ligna et aquam consueherent imperatum. sed regibus proximarum urbium deditio eo- 2 rum iras conciuerat. itaque admotis copiis oppidum eorum Gabaoth nomine obsidione circumsistunt. igitur oppidani, artis rebus suis, nuntios ad Iesum mittunt, obsessis uti succurreret. ita ille 3 maturato itinere inopinantibus superuenit caesaque ad internecionem multa hostium milia. cum dies caedentes deficeret noxque uictis futura praesidio uideretur, merito fidei dux Hebraeus noctem auertit, dies perseuerauit: ita nullum hostibus effugium fuit. quinque reges capti interfecti sunt. eodem impetu uicinae quoque urbes imperio adiectae regesque earum perempti. uerum quia omnia hace 4 in ordinem persequi non fuit consilium, dum breuitati studemus,

1 Jos. 6. 5 Jos. 8. 11 Jos. 9. 16 Jos. 10. 23 Jos. 11. 24 Jos. 12.

¹ facilis Pb || Domino b 3 circumacta P: circumlata b 4 turres Pb: turris edd. multae uitiose 5 Dominum b || traditur] supplet Galesinius ex Josuae cap. 6, 26: Tum Jesus Dominum traditur allocutus, iis male precando, qui Hierichon oppidum ope diuina disturbatum instaurare aggrederentur. || Geth Pb: Gai de Prato (praecunte Drusio) cum graecis Bibliis et Hieronymo de locis Palestinae || excercitus P 12 'mallem tantum uel in bellum conspirant uel conspirant H. armis depellere' de Prato; cf. II, 11, 4 13 dediderunt Galesinius: dederunt Pb 14 malim receptisque in fidem.. imperatum 16 Gabaoth Pb: Gabaon Drusius 17 artis P: arctis b 18 nuntiiss (sic) P || succurret P 19 internecionem | ulta P

id modo annotandum curauimus, xx et nouem regna imperio Hebraeorum subjecta: quorum terra per undecim tribus uiritim distributa est. Leuitis enim in sacerdotium assumptis nulla portio 5 data, quo liberius seruirent Deo. equidem hoc exemplum non tacitus praeterierim, legendumque ministris ecclesiarum libenter s ingesserim, etenim praecepti huius non solum immemores, sed etiam ignari mihi uidentur: tanta hoc tempore animos eorum habendi cupido ueluti tabes incessit. inhiant possessionibus, praedia excolunt, auro incubant, emunt uenduntque, quaestui per omnia 6 student. at si qui melioris propositi uidentur, neque possidentes 10 neque negotiantes, quod est multo turpius, sedentes munera expectant, atque omne uitae decus mercede corruptum habent, dum 7 quasi uenalem praeferunt sanctitatem, sed longius quam uolui egressus sum, dum me temporum nostrorum piget taedetque: ad inceptum redeo. igitur, ut supra dixi, diuiso per tribus captiuo 15 solo, pace summa Hebraei perfruebantur, finitimis bello territis 8 tot uictoriis nobiles armis temptare. eodem tractu Iesus mortuus est, anno aetatis decimo et centesimo, de imperii autem eius tempore parum definio: frequens tamen opinio est, xx et vii annis eum Hebraeis praefuisse. quod si ita est, a mundi exordio in ex-20 cessum eius anni sunt III D CCC LXXX et IIII.

16su mortuo populus sine duce agebat. sed cum aduersus Chananaeos bellandum esset, dux belli Iudas assumptus est. huius ductu res prospere gestae: domi militiaeque sunmum otium: populus subactis aut per deditionem acceptis gentibus imperitabat. 25 2 inde, ut semper fieri secundis rebus solet, morum disciplinaeque immemor matrimonia ex uictis assumere paulatimque externos mores trahere ac mox profano ritu idolis sacrificare occepit: adeo

3 Jos. 13. sqq. 15 Jos. 23. 24. 22 Jud. 1.

1 XXXI Sigonius coll. Jos. 12, 24. 2 terra per undecim tribus uiritim b: trib; per undecim tribus uirtutem P; uerum erat per XII tribus, sed uidetur error ipsius Seueri 6 immoemores P 7 labendi P 15 incoeptum Pb 17 armis nemine audente tentare b ex interpolatione || tractu temporis malebat de Prato, temporum tractu Vonck coll. I, 13. II, 5. 9. 12. 33. 21 III P, ut coni. Giselinus: x b 22 chananeos P 23 Juda coni. Drusius, quoniam de tribu sermo est 25 populus aut subactis b 27 assumere b: assumpsere P

cuncta cum externis societas perniciosa est. quae Deus longo ante prospiciens salubri Hebraeos responso instruxerat, deuictas gentes ut internecioni darent. sed plebs cupida dominandi imperare victis cum pernicie malebat. igitur cum relicto Deo idola colerent. a ⁵ destituti diuino auxilio, a rege Mesopotamiae euicti et subacti VIII annis captiuitatem pependerunt, donec Gothoniel duce in libertatem restituti per quinquaginta annos rerum potiti sunt. rur-4 sumque corrupti longae pacis malo idolis litauerunt. moxque aderat poena peccantibus: ab Eglom rege Moabitarum deuicti duo-10 deuiginti annis seruierunt, donec instinctu Dei Aod regem hostium dolo interemit contractoque tumultuario exercitu libertatem armis uindicauit. idem per LXXX annos in pace Hebraeis praefuit. huic Semigar successit: isque aduersus Allophylos congressus secundum euentu proelium fecit. rursumque Hebraeos sectantes idola 5 15 rex Chananaeorum Iabin nomine subiugauit grauissimamque in eos per xx annos dominationem exercuit, donec pristinum Debbora mulier statum reddidit. adeo nihil spei in eorum ducibus erat, ut muliebri auxilio defenderentur, quamquam haec in typum ecclesiae [forma] praemissa sit, cuius auxilio captiuitas depulsa 20 est. sub hac duce uel iudice XL annis Hebraei fuerunt. rursumque 6 ob peccata Madianitis traditi duro imperio habebantur, afflictique malo seruitutis diuinum auxilium implorauerunt. ita semper in secundis rebus immemores caelestium beneficiorum idolis supplicabant, in aduersis Deo. unde cum reputare in animo soleo, po-7 25 pulum tot beneficiis Dei obligatum, tot cladibus cum peccaret coercitum, expertumque et misericordiam et seueritatem Dei nequaquam emendatum, et cum semper ueniam erroris acciperet, semper peccasse post ueniam, nihil mirum uideri potest Christum

4 Jud. 3. 14 Jud. 4 sq. 20 Jud. 5.

1 pernitiosa P, item u. 4 pernitie || longo P: longe b 3 internetioni P 5 malim Mesopotamiae uicti 6 viii Vorstius (cf. Jud. 3, 8): vii Pb || libertate P 7 quadraginta Judicum 3, 11, cf. de Prato ad h. l. 9 Eglom Vorstius: eglo P (ab Eglo enim rege b) 10 intinctu P || Aod Drusius: Adon Pb 11 exercitui P 13 Samegar LXX et August. Quaest. 25 in lib. Jud. || isque P (corr. 1 m. ex icque): hicque b || aduersum P corr. || allofilos P || secundo euentu Drusius 19 forma J. C. Hofmeisterus (in ed. Tiguri 1708) glossema esse uidit || est depulsa b 23 coelestium b 25 Deo malebat de Prato

ab his non receptum, cum iam inde ab initio totiens in Domino rebelles deprehendantur: magisque mirum est, illis semper peccantibus numquam Dei, si quando eum implorauerunt, defuisse clementiam.

Igitur cum eis, ut supra retulimus, Madianitae dominaren-5 tur, conuersi ad Dominum, misericordiam solitam flagitantes, 2 impetrauerunt. erat in Hebraeis Gedeon quidam nomine, uir iustus et carus Deo acceptusque, huic angelus de campo messis domum reuertenti astitit et 'Dominus' inquit 'tecum, potens in uirtute'. 3 at ille uoce humili non esse in se Deum ingemescebat, siquidem 10 quod populum captiuitas premeret, uirtutumque Domini, qui eos 4 de terra Aegypti eduxerat, flens recordabatur, tum angelus 'uade' inquit 'in hoc spiritu, quo locutus es, et populum de captiuitate exipe.' ille uero abnuere se infractis suorum uiribus, cum ipse minimus esset, tantum onus suscipere, perstare angelus, ne 15 5 dubitaret posse fieri, quae Deus loquebatur, perfecto sacrificio dirutaque ara, quam Baalis idolo Madianitae sacrauerant, ad suos profectus castra castris hostium contulit. sed Madianitis etiam gens Amalech se conjunxerat: Gedeon uero non amplius quam ad 6 triginta et 11 milia exercitum parauerat. sed priusquam confli-20 geret. Deus ad eum locutus est, nimiam esse hanc multitudinem, quam in proelium uellet educere: Hebraeos pro solita perfidia euentum pugnae non Deo, sed uirtuti suae daturos: itaque daret uolentibus discedendi potestatem. quod ubi populo diuulgatum, xx et II a castris recesserunt. sed ex decem milibus, quae rese-25 7 derant, admonitus a Deo non amplius quam trecentos tenuit: reliquos ab armis dimisit. ita media uigilia castra hostium ingressus, iussis omnibus tuba canere, magnum terrorem iniecit: neque cuiquam resistendi animus fuit: turpi fuga quo quisque potuit dilapsi.

19 Jud. 7.

1 non esse receptum $b \parallel$ toties $b \parallel$ in Dominum Vorstius 8 Domino b = 9 et addidit Vorstius \parallel inquid P = 10 Dominum ingemiscebat $b \parallel$ siquidem populum Gisclinus 14 abnuere in se Hornius; si quid mutandum, potius se delendum uidetur 15 perstare P: perstare contra b = 16 Dominus $b \parallel$ perfecto P: perfecto igitur b = 17 bachili P corr. in bachali 18 perfectus P = 19 Amalec Drusius 20 II milia] $\overline{11}$ P = 22 prelio $P \parallel$ solită P = 26 a Domino b = 29 quisque b = 29 qu

sed occurrentibus omni ex parte Hebraeis passim fugientes cadunt.
reges Gedeon persecutus ultra Iordanem, comprehensos neci dedit.
ea pugna C et xx ex hostibus caesa, xv capta traduntur. tum 8
consensu omnium Gedeoni, ut princeps populi esset, delatum.
quod ille aspernatus communi iure cum ciuibus uiuere quam
praeesse suis maluit. depulsa igitur captiuitate, quae septem
annos populum continuerat, pax per xx annos fuit.

Sed defuncto Gedeon filius eius Abimelech, ex concubina 26. ortus, fratribus interemptis, pessimis quibusque consentientibus 10 et maxime Sicimorum principibus operam nauantibus, regnum 2 occupauit. isque discordiis ciuilibus exercitus, cum suos bello premeret', turrim quandam, in quam se amisse oppide fugientes receperant, expugnare aggressus, dum incautius subit, saxo a muliere ictus periit, cum triennio imperium tenuisset. huic suc- 3 15 cessit Thola, qui duobus et xx annis regno potitus est. post hunc Iair fuit, qui cum aeque uiginti et duos annos principatum obtinuisset, populus relicto Deo idolis se mancipauit. obque id Israelitae subacti sunt ab Allophylis et Ammonitis duoque de xx annis sub eorum imperio fuerunt. quo tempore eis Deum inuo-4 20 cantibus dininum responsum redditum est, simulacra potius inuocarent, se non ultra misericordiam ingratis praestiturum. at illi flentes culpam fateri et ueniam precari, abiectisque idolis Deum implorantes negatam licet misericordiam impetranerunt. igitar 5. Iepta duce ad libertatem armis uindicandam frequentes conve-25 niunt, missis prius ad Ammon regem legatis, finibus suis contentus bello abstineret. at ille proclium non abnuens aciem instruxit. tum Iepta prius quam signum pugnae daretur, uouisse dicitur, si prospere pugnasset, eum, qui sibi primus reuertenti obuius fuisset, hostiam Deo dandum. ita uictis hostibus, cum 6-

2 Jud. 8. 8 Jud. 9. 13 Jud. 10. 24 Jud. 11.

³ xv b: xv P || Tunc b 8 Gedeoni b, Gedeone Vonck 10 Sichimorum b || operam P: operam ei b 15 Thola Galesinius: cholias Pb 17 Domino b || israhelitae P; item p. 30, 11 18 ab illophilis P || duoq. b: duo P 19 Dominum b 20 diuinum P: diuinum scilicet b 22 precari ueniam b 24 Jephtha Drusius 25 Amon ad regem P, ad Amō regem b, ad Ammonitarum regem Vorstius, ad regem filiorum Ammon Drusius; at cf. 1, 35, 4 ad regem Moab || finibus P: ut finibus b [26 abstinere P 29 damdū (sic) P, sed ū ex ž ead. m. corr.

2

3

torem cum tympanis et choris laeta processerat. tum Iepta consternatus, dolore conscissis uestibus, indicat filiae uoti necessitatem. at illa non feminea constantia, mori non recusans, duos tantum tamen menses uitae spatium petit, ut aequales suas prius 5 uideret, quibus actis ultro ad patrem rediit uotumque Deo red-7 didit. Iepta principatum sex annis tenuit. huic Esebon successit, et tranquillis rebus exacto imperio anno septimo decessit. postque eum Ailon Zabulonites annis x itemque Abdon annis viii rerum potiti, pacis tempore nihil quod historia loqueretur ediderunt. Rursum Israelitae ad idola conuersi, diuino destituti praesidio, subiecti Allophylis per XL captiuitatis annos poenas per-2 fidiae pependerunt. ea tempestate Samson natus traditur. huius mater diu sterilis angelum uidit, dictumque ei est, uino et sicera atque inmundis abstineret: fore uti puerum ederet libertatis uin-15 dicem et hostium ultorem, ita mulier enixa puerum Samson 3 nomen ei indidit. is intonso capite mirae uirtutis fuisse traditur, adeo ut leonem in uia obuium manu discerperet. uxorem ex Allophylis habuit: quae cum absente uiro in alterius matrimonium convenisset, dolore ereptae conjugis perniciem genti molitus est: 20 fretus Deo et uiribus palam uictores clade afficiebat. ccc siquidem uulpibus captis, ardentes lampades earum illigauit caudis atque eas agris hostium inmisit. ac tum forte maturis messibus facile 4 incendium fuit, uineaeque et oliuarum arbores exustae. grandi Allophylorum exitio abreptae uxoris iniuriam ultus uidebatur. quo 25 dolore Allophyli permoti mulierem tanti mali causam cum domo

7 Jud. 12. 11 Jud. 13. 17 Jud. 14 21 Jud. 15.

4 foemines b 5 tamen del. Fabricius, item Vonck, nisi tantum delendum sit 6 rediit Pb: redit edd. recentiores || Domino b 9 Allon Pb, Allain LXX, Ahialon uulgo 8 et b: om. P 12 allophilis P et sic infra semper allophili 14 dictuque P || sicera P, sed s eadem m. ex c corr. 17 fuisse Pb: om. edd. recentt. ple-21 Domino b || uictoris P 23 immisit. At tum b gere b

et patre incendio consumpserunt, sed Samson parum se uindicatum ratus, urguere omnibus incommodis profanam gentem non desine-5 bat. tum compulsi Iudaei uinctum eum Allophylis tradiderunt: sed traditus ruptis uinculis, arrepto osse asini, quod casus telum dederat, mille ex hostibus prostrauit. ingrauescente autem aestu, cum siti affectus esset, inuocato Deo ex osse, quod manu tenebat, aqua fluxit.

Ea tempestate Samson Hebraeis praeerat, Allophylis unius 28 uirtute domitis. igitur insidiantes uitae eius nec palam eum temptare audentes uxorem eius, quam ille postea acceperat, pecunia corripiunt, uirtutem uiri uti proderet. illa eum blandimento mu- 2 liebri aggressa diu eludentem et multa cunctantem perpulit ut 10 indicaret, in crinibus capitis uirtutem suam subsistere. mox dor- 3 mienti insidiata crinem eius abstulit atque ita eum Allophylis tradidit: nam saepe prius traditum comprehendere nequiuerant. tum illi effossis oculis uinctum compedibus in carcerem coniecerunt. sed spatio temporis accisus crinis crescere et cum eo uirtus 4 15 redire occeperat. iamque Samson conscius recepti roboris tempus modo iustae ultionis opperiebatur. erat Allophylis moris, cum dies festos agerent, Samson quasi in pompam publicam producere, capto 5 insultantes. ita die quodam, cum publicum epulum in honorem idoli dedissent, Samson exhiberi iubent. templum autem, in quo omnis 20 populus omnesque Allophylorum principes epulabantur, duabus subnixum columnis mirae magnitudinis erat: productus Samson 6 inter columnas statuitur. tum ille tempore arrepto, inuocato prius Domino, columnas disiecit: turbaque omnis ruina domus obruta, ipse cum hostibus non inultus occubuit, cum xx annis Hebraeis 25 praefuisset. huic Simmichar successit, de que nihil amplius scrip-7 tura prodidit. nam neque finem imperii eius repperi et fuisse populum sine duce inuenio. ideo, cum aduersus Beniamin tribum ciuile bellum fuit, Iudas temporarius dux belli assumptus est. sed plerique, qui de temporibus scripserunt, annuum imperium eius 30 annotauerunt: plerique ita eum praeterierunt, ut post Samson

6 Jud. 16.

³ Domino b 6 teptare P 8 corripiunt P: corrumpunt b 9 multa
P: multum b 10 captis P 14 accisos Pb || cum eo P: cum eis b ||
cccoeperat b 18 idolis P 19 exhyberi P 21 mire P 25 Simmichar
Pb, at infra c. 29, 7 Semigar 26 reperi b 27 ideo b: adeo P || tribuum de Prato 29 plerique] immo pauci (uel aliqui); widetur enim
librarius sequens plerique calamo praecepisse || annuum imperium scripsi:
annuum imperiü P, annum unum imperio edd.

7

3

7

:

ב

ž

1

3

...

1

1

ì

1

cum simili clade afficerentur, in oppidum Ascalonensium arcam transuexerunt. his uero, aduocatis gentis eius primoribus, consilium fuit, arcam Domini Hebraeis reddere, ita ex sententia principum augurumque et sacerdotum imposita uehiculo multis cum 4 muneribus remittitur, illud mirabile, quod, cum oneri boues femi- 5 nas subiecissent uitulosque earum domi retinuissent, iter nullo duce in Iudaeam pecudes direxerunt, non reuocante affectu foetus relicti. cuius rei miraculo reguli Allophylorum usque in fines 5 Hebraeorum arcam secuti religiosum officium praestiterunt. Iudaei autem, ubi referri arcam uiderunt, certatim ex oppido Betsamis 10 cum gaudio obuiam ruere, festinare, exultare, grates Deo referre. mox Leuitae, quorum hoc negotium erat, sacrificium Deo cele-6 brant, bouesque eas, quae arcam adduxerant, immolant. sed in oppido, quod supra diximus, teneri arca non potuit. itaque passim Dei nutu per totam urbem saeuitum, arca in Cariathiarim oppidum 15 translata est ibique per uiginti annos fuit.

translata est ibique per uiginti annos fuit.

2 Ea tempestate Samuel sacerdos Hebraeis praeerat: quietis a bello rebus populus in otio degebat, pax deinde Allophylorum irruptione turbata, trepidantibus cunctis ob conscientiam peccati.

2 Samuel caesa prius hostia Deo fretus suos in proelium eduxit, 20 3 primoque impetu fusis hostibus uictoria penes Hebraeos stetit. sed hostili metu remoto secundis tranquillisque rebus, corruptis consiliis, more uulgi, cui praesentia fastidio, insueta desiderio sunt, regium nomen, cunctis fere liberis gentibus perinuisum, populus desiderabat: plane insigni exemplo amentiae praeoptabat libertatem 25 4 seruitio mutare. igitur frequentes Samuelem circumsistunt, ut, quia 5 iam ipse senuisset, regem eis constitueret. at ille placide salubri oratione ab insana uoluntate detorquere plebem: dominationem regiam et superba imperia exponere, libertatem extollere, seruitutem detestari, postremo diuinam eis iram denuntiare, siquidem homines 30 mente corrupti. Deum regem habentes, [regem sibi ex hominibus

2 I Reg. 6. 15 I Reg. 7. 25 I_Reg. 8.

¹⁰ Bethsamis b, $Bai \theta \sigma a \mu \nu ' c$ LXX, Bethsames Drusius 11 Domino b 15 strage pestilentiae saeuitum |malebat de Prato || chariathiarim P 20 Domino b || implium P || deduxit b 24 perinuisum P: semper inuisum b 25 plane P: planeque b || insigni Bernays p. 26: non sine Pb

flagitarent. his atque aliis istiusmodi frustra dictis, cum populus 6 in sententia perseueraret, Deum consulit. qui permotus uecordia insanae gentis nihil aduersum se petentibus negandum respondit.

Ita Saul, sacerdotali prius a Samuele unguento perfusus, rex 33 s constitutus est. hic ex tribu Beniamin, Cis patre ortus, modestus animi, forma excellenti, ut merito dignitas corporis dignitati regiae conueniret. sed principio regni huius aliquanta ab eo pars populi 2 desciuerat, parere imperio abnuens, seque Ammonitis coniunxerat. sed hos Saul inpigre ultus est: uicti hostes, uenia Hebraeis data 10 tum Saul iterato a Samuele unctus traditur, inde Allophylorum 3 irruptione atrox bellum exortum: locum exercitui ad conueniendum Saul in Galgalis constituerat, et cum per septem dies Samue-4 lem opperitur, ut sacrificium Deo fieret, tardante illo cum populus dilaberetur, illicita praesumptione rex ad uicem sacerdotis holo-15 caustum obtulit: multumque a Samuele increpitus sera peccatum paenitentia fatebatur. igitur ex peccato regis metus omnem exer-5 citum peruaserat. castra hostium haud longe sita praesens periculum ostendebant', neque cuiquam exeundi in proelium animus: plures lamas petiuerant. nam praeter imbecillitatem animorum, 20 qui alienum a se Deum delicto regis arbitrabantur, in maxima ferramentorum inopia exercitus erat, adeo ut praeter Saul et Ionathan filium eius nemo gladium aut lanceam habuisse tradatur. nam Allophyli, superiore bello uictores, cotis usum Hebraeis ademerant, neque cuiquam conficiendi teli bellici aut rustici ferra-25 menti potestas fuerat. igitur [Ionatha audaci consilio, solo armi-6 gero suo comite, castra hostium ingressus uiginti fere ex hostibus interemptis, universum exercitum terrore perculerat. tum uero 7

4 I Reg. 9 et 10 12 Reg. 13. 25 I Reg. 14.

2 Dominum b 4 Ita P: Igitur b || Saul b: om. P 6 excellenti P: excellenti erat b 9 sed — uenia P: Verum hos Saul impigre ultus est: uictique hostes, et uenia b 13 opperitur P: opperitus esset b uel latebasr || Domino b 14 bolocaustum P 16 poenitentia b 19 lacrimas (add. s. l. 1 m. uel latebras) P, lachrymas et latebras b; lacrimas potius ex lamas corruptum esse perspexit Bernays (Rhein. Mus. f. Philol. XVI, 371) coll. I Reg. 13, 6. 20 Dominum b || delectu P || imaxima P 23 superiores Pb, em. Giselinus || cotis addidit Bernays ex I Reg. 13, 20|; alii suppl. usum armorum

nutu Dei in fugam uersi non imperia exequi, non ordines obseruare, omne praesidium in pedibus habere, quod ubi Saul animaduertit, suis propere eductis fugientes persecutus uictoria potitus 8 est. eo die rex edixisse traditur, ne quis nisi confectis hostibus. cibum caperet. sed Ionatha interdicti nescius fauo reperto, tincto 5 spiculo, mel degustauerat, id ubi regi ex Dei ira compertum est. morte affici filium iussit. sed populi auxilio ab exitio uindicatus 9 est. ea tempestate Samuel a Deo monitus regem adiit, uerbis Dei nuntians, uti genti Amalech, quae olim Hebraeos ex Aegypto uenientes transitu prohibuerat, bellum inferret, addito interdicto, ne 10 10 quid ex spoliis deuictorum concupisceret. ita in fines hostium ductus exercitus, rex captus, gens subacta. Saul uictus praedae magnitudine, praecepti diuini immemor, capta seruari et ferri 34 iubet. quo facto offensus Deus Samuelem alloquitur: paenitere se, 2 quod Saul regem constituerit. dictum sacerdos regi refert. mox a 15 Deo monitus Dauid regali unguento perlinit, paruum etiamnum puerum sub patre agentem, pastorem ouium, assuetum saepius cithara canere: ob quod postea a Saule assumptus inter ministros 3 regios habebatur, qua tempestate Allophylis atque Hebraeis bello flagrantibus, cum ex aduerso acies constitissent. Goliath quidam 20 ex Allophylis, uir mirae magnitudinis et roboris, suorum ordines praetergressus, ferocibus uerbis probra in hostes iaciens singula-4 rem pugnam ciebat. tum rex magna praemia et filiae nuptias despondit, si quis prouocantis spolia retulisset: sed nemo ex tanto 5 agmine aggredi audebat. igitur Dauid etiamnum puer pugnae se 25 obtulit rejectisque armis, quibus infirma aetas grauabatur, uirga tantum et quinque lapidibus sumptis in proclium processit. primoque ictu, misso funda lapide, Allophylum perculit, caput nicti et spolia abstulit, gladium postea in templum posuit: Allophyli

8 I Reg. 15. 16 I Reg. 16. 19 I Reg. 17.

1 ordines servare malebat Vorstius
2 impedibus P 5 interdictionescius P: interdictionis eius inscius b 6 speculo P || id G. Richter (Spec. observatt. crit. Jenae 1713 p. 16): sed Pb (sic praeceptum ex enuntiato sequenti), sed id Drusius, quod Vorstius; cf. II, 13, 4. 21, 3. || Domini b et statim post Domino et Domini 14 Dominus et 16 Domino b 15 constitueret P 16 perlinit P corr. 1 m. ex perimit || parum P 18 cythara P 20 golias P, goliat b 29 templo malebat de Prato

autem omnes in fugam uersi uictoriam concessere. sed e proelio 6 reuersis multus circa Dauid fauor inuidiam regis accenderat. timens autem tam carum omnibus cum inuidia et pernicie necare, sub specie honoris obiectare eum periculis statuit. ac primum tribu-7 num eum fecerat, ut rem bellicam curaret: inde, cum ei filiam spopondisset, fidem fregit eamque alteri tradidit. mox filia regis natu minor, Melchol nomine, amore Dauid flagrare occeperat. igitur nuptiarum eius istiusmodi conditionem proponit: si centum praeputia Dauid ex hostibus retulisset, regiam uirginem matri-10 monio illius cessuram: sperabat enim iuuenem periculosa audentem facile periturum. sed longe aliter ac ratus erat euenit: nam, 8 ut proposuerat, impigre Dauid centum praeputia ex Allophylis retulit: atque ita regis filiam in matrimonio accepit.

Crescebat in dies in eum regis odium stimulante inuidia, 35 15 quia bonos semper mali insectantur, igitur ministris et Ionathae filio imperauit, uitae eius ut insidias pararent. sed Ionathae carus 2 acceptusque iam inde a principio Dauid fuerat: itaque rex increpitus a filio cruentum imperium repressit. sed non diu mali boni 3 sunt. nam cum spiritu erroris Saul affligeretur, eique Dauid assi-20 steret, cithara laborantem deliniens, lancea eum ferire conatus est, nisi ille letalem ictum propere declinasset. exinde iam non occulte, 4 sed palam ei necem parabat; nec ultra se Dauid regi credidit. ac primum fugiens ad Samuelem se contulit. inde ad Abimelech. postremo ad regem Moab confugit. mox per Gad prophetam moni-25 tus in terram Iudae regressus, uitae periculum adiit. ea tempe- 5 state Saul Abimelech sacerdotem interemit, cur Dauid recepisset: et cum ex ministris regiis nemo in sacerdotem manus inferre auderet, Doec Syrus cruentum ministerium executus est. post id 6 Dauid desertum petiit. illuc quoque eum Saul persecutus est, sed 30 inani opera eius exitium moliebatur, quem Deus protegebat, erat

1 I Reg. 18. 19 I Reg. 20. 24 I Reg. 22. 29 I Reg. 24.

³ pernecie P 7 $M \in \lambda \chi \acute{o} \lambda$ LXX, Michal text. hebr. 13 matrimonio P: matrimonium b 21 loetalem P 23 Abimelech, post ad regem Geth, postremo Drusius 25 in t. Juda coni. de Prato, ut est in LXX els $\gamma \tilde{\eta} v$ $loi \delta a$ 26 cur P: quod b; cf. Ind. III s. u. 28 doęc P, Doeg b; cf. LXX $\Delta \omega \acute{\eta} x$ \parallel sirus P 29 persequutus b \parallel sed om. P, fort. persecutus, set inani 30 exitum P \parallel Dominus b

in deserto spelunca, uasto recessu patens. in huius interiora Dauid 7 se coniecerat. Saul nesciens in primo speluncae aditu reficiendi corporis gratia successerat, ibique somno captus requiescebat. quod ubi David animaduertit, hortantibus cunctis ut oportunitate uteretur, abstinuit regis exitio, diploidem tamen eius abstulit. s 8 mox egressus tuto eminus loco a tergo allocutus est, sua in illum commemorans beneficia. ut saepe pro regno eius caput periculis obiectasset, ut postremo praesenti tempore a Deo sibi traditum interimere noluisset. ad haec Saul culpam fateri, ueniam precari, lacrimas fundere, pietatem Dauid extollere, malitiam suam incu-10 9 sare, regem eum et filium appellans, tantum ex feroci illo animo mutatum: crederes nihil ultra aduersum generum ausurum. sed Dauid, qui pensius ingenium mali spectatum haberet et cognitum, 10 nihil regi credendum ratus intra eremum se continebat. Saul uecors animi, quia comprehendendi generum potestas non erat, 15 filiam suam Melchol Dauid, ut supra retulimus, nuptam Faltim cuidam in matrimonium dedit. Dauid ad Allophylos confugit.

lum inferentibus Deum consulit nullumque ei responsum redditum. tum per mulierem, cuius uiscera spiritus erroris imple-20 uerat, Samuelem euocatum consulit. dictum ei ab eo est, postero illum die cum filiis uictum ab Allophylis in proelio casurum. 2 igitur Allophyli castris in hostili solo positis postero die aciem instruunt, Dauid tamen ex castris remisso, quia parum crediderunt sibi illum aduersum suos fidum fore. sed conserto proelio He-25 braei fusi, filii regis cadunt: Saul equo delapsus, ne uiuus in 3 potestatem hostium ueniret, gladio suo incubuit. de aetate imperii eius parum certa comperimus, nisi quod in actibus Apostolorum xL annos regnasse dictus est. quamquam ego arbitrer, tum

16 I Reg. 25. 18 I Reg. 28. 23 I Reg. 29. 25 I Reg. 31. 28 A. Ap. 13, 21.

4 opportunitate b 5 diploidem b: diploid P 6 a tergo P: a tergo regem b 8 ut P: utque b || a Domino b 9 culpam Saul b 10 lachrymas b 13 pensius P: penitius b, penitus ed. Colon. || malum com. de Prato 14 regi b: rei P || heremum P 16 $\tau \tilde{\psi}$ $\Phi a \lambda \tau t$ LXX in I Reg. 25, 44; Phalti Vulg. 19 Dominum b || nullumque est ei b 22 filiis Drusius: filio Pb; cf. u. 26 et I Reg. 28, 19 24 crediderunt P: crediderant b 29 arbitrer P: arbitror b

a Paulo, cuius illa praedicatio refertur, etiam Samuelis annos sub regis istius aetaté numeratos, plerique tamen, qui de tem-4 poribus scripserunt, xxx eum annos regnasse annotauerunt, cui opinioni nequaquam accedimus, nam ea tempestate, qua Dei arca 5 in Cariathiarim oppidum translata est, necdum regnare Saul coeperat: refertur autem per Dauid regem ex illo oppido arcam sublatam, cum per xx annos ibi constitisset, ergo, cum intra id tempus Saul regnauerit atque decesserit, paruo admodum spatio tenuit imperium, eadem nobis de temporibus Samuelis caligo, qui 5 10 sub Heli sacerdote natus, admodum senex sacerdotio functus referatur. a nonnullis tamen, qui de temporibus scripsere, quia fere nihil de eius annis sacra historia signauit ...a plerisque autem LXX annis praefuisse populo refertur: sed unde haec auctoritas fuerit assumpta non repperi, nos in tanta erroris copia Chroni-6 15 corum annotationem secuti, quia eam ex Apostolorum actibus, sicut superius memorauimus, profectam arbitremur, Samuelem et Saulem xL annos principatum egisse referimus.

Saul perempto Dauid in terra Allophylorum, perlato ad se 37 mortis eius nuntio, miro pietatis exemplo fleuisse traditur. tum 20 Chebron Iudaeae oppidum petiit: ibi rursum regali unguento illitus rex appellatus est. sed Abenner, qui magister militiae 2 Saul regis fuerat, spreto Dauid, Isbaal regis Saul filium regem constituit. crebris deinde proeliis inter duces regum concursum: pulsus Abenner saepius, fratrem tamen Ioab, qui ex parte Dauid 25 exercitui praeerat, fugiens peremit. quo dolore postea Ioab, cum se Abenner Dauid regi dedidisset, iugulari eum praecepit, non sine dolore regis, cuius fidem cruentauerat. per idem tempus 8

18 II Reg. 1.

1 illic de Prato 3 xx Drusius coll. Jos. Ant. hebr. 6, 14, 9 || cui' (i. e. cuius) P 4 Domini b || archa in chariathirim oppidum translatū P 5 ceperat P 9 qui P: ut qui b 10 sub G. Richter: cum Pb; cf. I, 30, 1. II 27, 2 || heli P 11 fere Hornius: uere Pb 12 hystoria sygnauit P || a plerisque autem P: om. b; nos lacunae signum adiecimus 14 reperi b 16 arbitremur P: arbitramur b 17 Saulum ed. Vorstiana 21 et 24 Adner Pb, sed P infra u. 26 abenner, ut est in LXX Δβεννής 22 regis Saul scripsi: regis sui Pb, cf. II Reg. 2, 8: Δβεννής νίὸς Νής ἀρχισιράτηγος Σαούλ ἔλαβε τὸν Ἰσβόσεδ νίὸν τοῦ Σαούλ etc.

26 dedisset Pb

omnes fere natu maiores Hebraeorum publico consensu regnum ei totius gentis detulerunt: nam per septem annos in Chebron tantum regnauerat. ita tertio rex unguitur, annorum circiter xxx. 4 Allophylos in regnum irruentes secundis proeliis reppulit. ea tempestate arcam Dei, quae in Cariathiarim oppido, ut supra retulimus, erat, in Sion transtulit. cumque aedificare Deo templum in animo haberet, diuinum ei responsum redditum, semini illius id reservari. bello deinde Allophylos domuit, Moabitas subiugauit, Syriam subegit stipendiumque ei imposuit. auri atque aeris ex praeda inmensum modum retulit. bellum deinde aduersum Am-10 monitas ex iniuria Annon regis eorum exortum. Syris denuo rebellantibus, qui cum Ammonitis in bellum coniurauerant, Dauid summam rerum Ioab principi militiae permiserat, ipse a bello remotus intra Hierusalem commorabatur.

٠.

2 •

1.

÷

i,

.

į,

Qua tempestate Bersaben quandam, mirae feminam pulchritudinis, stupro compertam habuit haec Vri cuiusdam uxor, qui tum in castris erat, fuisse traditur hunc Dauid iniquo pugnae loco obiectum hostibus interficiendum curauit. ita mulierem matrimonio uacuam, sed iam ex stupro grauidam, numero 2 uxorum aggregauit. tum per Nathan prophetam grauiter increzo pitus, licet agnito errore, castigationem Dei non effugit. namque filium ex furtiuo illo concubitu editum paucos post dies amisit, 3 multaque in domum familiamque eius execranda acciderunt. ad extremum Abessalon filius eius arma impia aduersus patrem sustulit, regno eum depellere cupiens. aduersus hunc Ioab acie con-25 flixit, admonitus a rege ut uicto parceret: sed ille spreto imperio

3 II Reg. 5. 4 II Reg. 6—8 11 II Reg. 10. 15 II Reg. 11. 20 II Reg. 12—18.

1 maiores om. P, fort. omnes maiores natu, cf. II Reg. 5, 3 πάντες οἱ πρεοβύτεροι Ἰσοραήλ 3 ungitur b 4 repulit b 5 Domini b || chariathirim P 6 syon P || Domino b 11 Annon] anime P, Chanun b, Δεννών LXX in II Reg. 10, 1 || siris P 12 ammotis P 15 Bersabee wel Bersabeen mal. de Prato, ut iam prius G. Richter, cf. infra p. 41, 23 16 uri P: uiri b, Uriae de Prato, in LXX (II Reg. 11, 3) est γυνη Οὐρίου, in Vulg. uxor Uriae 19 in matrimonio Pb, in del. de Prato || uacuam P: uiduam b 21 Domini b || fugit P, sed corr. 1 m. effugit 24 abessalon P (ex LXX Ἀβεσσαλώμ): Absalon b 26 ille b: illo P

parricidales conatus ferro ultus est. flebilis ea uictoria fuisse regi traditur: tanta in eo pietas erat, ut etiam parricidae filio ignosci uoluerit. uix hoc bellum extinctum uidebatur, aliud rursum exor- 4 tum, Sabaea quodam duce, qui pessimum quemque ad arma incistauerat. sed propere motus omnis morte ducis repressus. crebra 5 deinde aduersus Allophylos Dauid proelia secundo euentu habuit: cunctisque bello domitis et tam exteris quam domesticis motibus compressis florentissimum regnum in pace habebat, tum eum 6 subita cupido incessit ad metiendas imperii uires populum cen-10 Sere: ita a Ioab militiae magistro decies centena et trecenta ciuium milia dinumerata. huius eum facti mox piguit paenituitque, ueniam a Deo petens, cur in id animos extulisset, ut regni sui potentiam ex suorum potius multitudine quam ex fauore diuino aestimaret. itaque missus ad eum angelus trinam ei poenam 7 15 denuntiat datque arbitrium unam eligendi. sed proposita triennii fame, trium mensium fuga, morte tridui, fugam et famem detestatus mortem elegit, momentoque temporis LXX milia uirorum interiere, tum Dauid uidens angelum, cuius dextera populus pro- 8 sternebatur, ueniam precari seque 'unum pro omnibus poenae mobicere: se dignum exitio, quia ipse peccasset. ita auersum plebis supplicium: Dauid in loco, in quo angelum uiderat, aram Deo statuit. mox annis et morbo infractior Salomonem filium, 9 ex Bersabee Vri uxore susceptum, successorem regni constituit. is regali unquento per Sadoc sacerdotem unctus, patre adhuc inscolumi, rex appellatus. Dauid, cum regnasset annos xL, defunctus est.

Salomon initio regni urbem muro circumdedit. huic per so-39 porem astare Deus uisus est, petendi quae uellet tribuens optio-

1 II Reg. 19. 3 II Reg. 20. 5 II Reg. 21—23. 8 II Reg. 24. 22 III Reg. 1.

1 parricidiales b 3 cum aliud malebat Sigonius, at cf. uit. Mart.
7, 3 4 Σαβεέ LXX, Sabea Drusius 9 metuendas P 10 ita ioab
militiae magistru P, fort. ita per Joab m. magistrum 12 petens] cf.
ad 1, 1 uisum est mihi. locuturus || regnu sui P 16 deprecatus malebat de Prato 19 unum P et Drusius: uiuum b 22 Domino b 23 bersabeē P (pro bersabeé, ut uidetur; nam terminationes nominum propriorum alienigenarum plerumque in P apices habent) || uri P: Uriae b
28 Dominus b, item paulo post Domini et a Domino

- --

 V_{i}

-7-

-210

ı.

T

2

25.

.≝:

.,

. .

٠. ; <u>.</u>

Z

37

4.2

. .

.

· h

41

į

t

٠.

3

2 nem. sed ille non aliud sibi quam sapientiam dari poposcit, reliqua omnia parui aestimans, ita somno excitatus, cum ante sacrarium Dei constitisset, indultae sibi a Deo sapientiae documentum 3 dedit. namque duae mulieres una in domo diuersantes, cum eodem tempore pueros edidissent atque ex his alter post diem tertium 5 nocte obisset, mater defuncti somno alterius insidiata mortuum suum supposuit, uiuentem abstulit. inde inter eas de puero altercatio, postremo res ad regem delata: difficilis iudicii absolutio 4 inter negantis, ubi testis deerat. tum Salomon diuinae sapientiae munere perimi puerum corpusque eius diuidi inter ambigentes 10 iubet. cumque una earum iudicio adquieuisset, alia uero cedere potius puero quam discerpi eum mallet, Salomon ex affectu feminae hanc uere matrem esse coniectans, puerum illi adiudicauit, non sine circumstantium admiratione, siquidem latentem ueri-5 tatem prudentia protulisset. ita in admirationem ingenii pruden-15 tiaeque eius reges uicinarum gentium amicitiam ab eo foedusque petiere, parati imperata facere.

Quis opibus confisus templum Deo inmensi operis facere aggressus, paratis per triennium impendiis, quarto fere imperii anno primum fundamentum iecit, a profectione Hebraeorum ex 20 Aegypto anno fere octauo et octogesimo et quingentesimo, licet libro Regnorum tertio CCCCXL fuisse referantur, quod nequaquam conuenit, siquidem per seriem superius comprehensam facilius 2 fuerit, ut minus fortassis annorum quam amplius annotarim. sed non dubito librariorum potius neglegentia, praesertim tot iam 25 saeculis intercedentibus, ueritatem fuisse corruptam, quam ut propheta errauerit. sicut in hoc ipso nostro opusculo futurum credimus, ut describentium incuria, quae non incuriose a nobis sunt digesta, uitientur. igitur Salomon coeptum templi opus uige-3 simo anno explicuit. celebrato deinde ibidem sacrificio dictaque 30 oratione, qua populum templumque benedixit, Deus ad eum locutus est, denuntians fore, si quando peccassent ac Deum reliquissent,

1 III Reg. 3. 15 III Reg. 4 18 III Reg. 6 30 III Reg. 8.

⁸ iudici perperam malebat de Prato 9 negantes P corr. et b 18 Queis b || Domino immensi b 29 uitentur P 31 Dominus b, item 32 Dominum.

templum illud solo aequandum. quod iam pridem impletum uidemus, et mox conexum rerum ordinem exponemus. interea Salomon 4 florens opibus, omnium qui umquam fuerant regum ditissimus, quique semper ordo rerum est, ab opibus in luxum et uitia delapsus, cum aduersum interdictum Dei ex alienigenis coniugia sumpsisset et iam septingentas uxores et trecentas concubinas haberet, idola eis ritu gentium suarum, quibus litarent, constituit. quis 5 rebus auersus Deus grauiter increpito poenam denuntiauit, fore ut regnum ex parte maiore ademptum filio seruo illius traderetur. 10 idque ita accidit.

Nam defuncto Salomone anno imperii quadragesimo, cum 41 Roboam filius anno aetatis sexto et decimo regnum patrium tenere coepisset, pars populi ab eo offensa discedit. etenim cum laxari sibi stipendium poposcisset, quod Salomon grauissimum impo-15 suerat, repudiatis precibus supplicum fauorem universae plebis auerterat. itaque consensu omnium imperium ad Jeroboam defertur. 2 is medio genere ortus aliquandiu Salomoni seruitutem pependerat. sed cum ei responso Achiae prophetae regnum Hebraeorum annuntiatum comperisset, necare eum clam destinauerat. quo ine metu 3 nin Aegyptum confugit, ibique uxore accepta ex stirpe regia, cognita demum Salomonis morte in solum patrium regressus uoluntate populi, ut supra retulimus, sumpsit imperium. penes Roboam 4 tamen duae tribus, Iudae et Beniamin, resederant: ex his ad trecenta milia parauit exercitum. cumque acies promouerentur, 25 uerbis Dei populus admonetur, proelio abstineret: ex suo nutu Jeroboam regnum accepisse. ita spreto regis imperio exercitus 5 dilapsus: Jeroboam imperium inualuerat. sed cum Hierosolymam Roboam optineret, ubi templo a Salomone facto populus sacrificare Deo consueuerat, ueritus Jeroboam, ne ab eo plebem religio auer-

1 III Reg. 10. 2 III Reg. 11 11 III Reg. 12.

23 ad cc milia Drusius coll. III Reg. 12, 21 27 delapsus P 29 Domino b, item paulo post || Hieroboam Pb || ne a se Drusius

² connexum b (mox iuxta connexum coni. de Prato) 3 regum fuerant P 4 delapsă P 5 sumpsissent P 6 et iam de Prato: etiam Pb 7 Quibus r. auersus Dominus b 11 Nam om. b 12 aetatis XII Drusius recte ut uidetur, cf. III Reg. 14, 21 et Paral. II, 12, 13 || paternum malebat Drusius 15 a se auerterat malebat Vorstius 15 a se auerterat Paral.

::

.4 ..

3 =

4.

3

٠.;

•

j, i

<u>.</u> .

6 teret, statuit animos eius superstitione occupare. itaque uaccam auream in Bethel, alteram apud Dan constituit, quibus populus litaret, sacerdotesque omissa Leui tribu ex plebe instituit. inuisum Deo flagitium postulatio consecuta. crebra deinde inter reges proelia: dubio euentu regnum optinebant. Roboam septimo et decimo imperii anno exacto uita functus est.

- In huius locum Abiud filius eius regnum Hierosolymae sex annos tenuit, quamuis in Chronicis triennio regnasse referatur. 2 huic Asab filius successit, a Dauid quintus fere, quippe abnepos eius. fuit religiosus Dei cultor: namque deletis aris lucisque ido- 10 lorum uestigia paternae perfidiae sustulit. foedus cum rege Syriae firmauit: eius auxilio Jeroboae regnum, quod tum a filio tenebatur. multa clade affecit, ac saepe uictis hostibus praedam ex uictoria retulit. post unum et quadragesimum annum aeger pedibus decessit. 3 huic triplex peccatum ascribitur: unum quod societate regis Syriae 15 nimie confisus sit, alterum quod prophetam Dei hoc ipsum increpantem in uincula coniecerit, tertium quia in pedum dolore reme-4 dium non a Deo, sed a medicis sperauerit. sed initio regni huius Jeroboam rex decem tribuum defunctus est, regnum Nabath filio reliquit. is malis operibus et tam suis quam paternis meritis inuisus 20 Deo non ultra biennium regno potitus est, priuataque imperio 5 indigna progenies. Baasam Achiae filium successorem habuit, aeque a Deo alienissimum. isque sexto et uigesimo imperii anno defunctus est: regnum ad Elam filium deuolutum nec ultra biennium retentum. namque eum Zambri, princeps equitum, epulantem interfecit 25 regnumque occupauit, uir perinde in Deum atque homines impius. 6 ab hoc pars populi secessit: Thamni cuidam regium nomen delatum.
 - 3 III Reg. 13. 7 III Reg. 14. 15 II Paral 16. 19 III Reg. 15. 25 III Reg. 16.

1 superstitione P 4 postulatio P: expostulatio b 7 Abiu Drusius ex lectione LXX 'Αβιού in III Reg. 15, 1, sed ibi alii 'Αβία (Abiam Vulg.) 9 Asa Drusius coll. III Reg. 15, 9 10 et 16 Domini b || 16 nimie P, nimium b 17 coniecit Pb, em. G. Richter 18 et 21 Domino b 19 Hieroboam Pb || regnu P || Nabath de Prato (ex lectione LXX in III Reg. 15, 25 Ναβάτ): nabaech P, Nadab b 20 paternis P, ut coni. Sigonius: maternis b 22 Baasam Achiae Drusius exIII Reg. 15, 33: banachiae Pb, Ban Achiae Sigonius 23 Domino et 26 Dominum b 23 XXIIII. Sigonius coll. III Reg. 15, 33 24 Elam Drusius: helam P, Helam b

sed Zambri ante hunc septem annos, et cum eodem duodecim regnauit. at in parte tribus Iudae Asab mortuo Iosaphat filius eius 7 regnare coepit, uir religiosis uirtutibus merito clarus. is cum Zambri pacem habuit. defunctus est autem, cum regnasset annos v et xx.

Huius imperii tempore Achab, Ambri filius, rex decem tri-43 buum fuit, ultra omnes in Deum impius. namque Iezabel filia Basae regis ex Sidone in matrimonio accepta Bahali idolo aram lucosque constituit, prophetas Dei interemit. quo tempore Elias 2 propheta caelum oratione conclusit, ne pluuiam terrae daret, idque 10 regi denuntiauit, ut se impius causam mali esse cognosceret. igitur suspensis caelo aquis, cum loca omnia adusta solis ardoribus non uictum hominibus, non pabulum iumentis darent, ipse se intra periculum famis propheta concluserat. ea tempestate cum eremum 3 petisset, coruis cibum ministrantibus uixit: aquam torrens proxi-15 mus, donec aruit, dedit. inde admonitus a Deo Saraptae oppidum 4 petiit, ad mulierem uiduam diuertit. cumque ab ea esuriens cibum peteret, illa causari, non esse sibi nisi pugillum farris et pusillum olei, quo absumpto una cum filiis mortem expectaret. sed cum 5 Elias uerbis Dei polliceretur, nec hydriam farre nec uas oleo esse 20 minuendum, mulier poscenti fidem non cunctata prophetae credere, promissorum fidem consecuta est, siquidem diurnis incrementis tantum accresceret, quantum cotidie detrahebat. eodem tempore eiusdem uiduae filium mortuum Elias in uitam reduxit. tum iussu 6

8 III Reg. 17. 23 III Reg. 18.

1 zambri P: Jambri b 2 Asa Vorstius 3 religionis malebat Sigonius || iambri <math>Pb, em. de Prato; nam apparet Seuerum per totum locum duos homines, Zambri (Zamri) et Ambri (Amri) confudisse

5 Jambri Pb; scripsimus Ambri, ut est in LXX Reg. III, 16, 29 Δχαὰβ υδὸς Ἀμβοί, nisi hic quoque Seuerus Zambri continuata nominum confusione dederat (Sigonius ubique Amri scribendum esse censuit) 6 in Dominum b || Jezabel b: zazabel P; cf. III Reg. 16, 31. 7 Basae Pb: Ethbaal Sigonius et alii; at monuit de Prato, Luciferum quoque Caralitanum in lib. de regibus apostaticis legere: Jezabel filiam Basan et Helam regis Sidoniorum || in matrimonium malebat Vorstius, cf. ad 1, 9 || Baali b

8 constituit et prophetas Domini $b \parallel$ Elias Drusius: helias P, et sic infra 9 oratione coelum b 13 heremum P 14 petisset Pb: petiisset edd. recentt. 15 a Domino $b \parallel$ Saraptae Pb: Sareptae edd. recentt. 17 pugillum P, ut coni. Drusius: pusillum b 18 assumpto P 20 olei $P \parallel$ munuendum P 21 diurnis P1m. corr. e diuniis, diuinis b

. =

. 2

:

2

: i

٠.

2

4

ï

3,

٠,

Dei regem adiit exprobratoque ei sacrilegio poposcit ad se omnem populum congregari. qui cum propere conuenisset, accitis idolorum ac lucorum sacerdotibus cccc fere et L, inter eos inde altercatio: 7 Elia Deum praedicante illi superstitiones suas asserebant. postremo placuit fieri periculum, ut, si cuius caesam hostiam missus caelo 5 ignis absumeret, rata esset religio quae uirtutem edidisset, ita sacerdotes occiso uitulo Bahal idolum inuocare coeperunt, frustraque consumptis inuocationibus imbecillitatem dei sui taciti fatebantur. tum Elias irridens eos 'ne forte' inquit 'dormiat, clamate uehementius, ut somno quo tenetur euigilet'. enimuero miseri 10 trepidantes mussare, et tamen, quidnam Elias facturus esset, 8 expectare. at ille caesum uitulum imposuit, cum prius sacrarium aqua opplesset, inuocatoque Domino spectantibus cunctis ignis caelo delapsus aquam cum hostia absumpsit. tum uero populus solo stratus Deum fateri, idola execrari: postremo Eliae iussu 15 profani sacerdotes comprehensi deductique ad torrentem necati 9 sunt. redeuntem inde regem propheta prosecutus est: sed cum ei Iezabel regis uxor uitae periculum pararet, ad remotiora secessit. ibi eum Deus allocutus est, vii milia uirorum adhuc esse pronuntians, qui se idolis non dedissent. mirum id Eliae fuit, qui solum 20 se a sacrilegio immunem esse crediderat.

Ea tempestate Achab rex Samariae uineam Nabuthei, adhaerentem sibi, concupiuit. quam cum ille ei uendere noluisset, dolis Iezabel interfectus est. ita Achab uinea potitus est, cum tamen
 Nabuthei mortem doluisse referatur. mox per Eliam uerbis Dei 25 increpitus, agnito crimine cilicio indutus egisse paenitentiam
 traditur: quo facto imminentem poenam auertit. namque rex Syriae

17 III Reg. 19. 22 III Reg. 21.

1 Domini b 3 locorum P, at u. p. 44, 10 et 45, 8 || inde P: inde orta est b 4 Dominum b 6 assumeret P 7 Baal b 8 Domini sui tacite b 9 tum Elias nos: tum forte P (forte ex sequenti 'ne forte' praeceptum), tum uero Helias b || clamite P, an ex clamitate? 13 spectantibus nos: expectantibus Pb 15 Dominum b 16 prophani b 18 et 24 zezabel P 19 esse adhuc b 20 que se P || dedidissent malebat de Prato praecunte Drusio 22 rex Samariae de Prato spurium habet; at u. Reg. III, 21, 1 || Nabuthaei b', Nabuthae Drusius cum LXX, in quibus est $Na\betaov al$ (sed in aliis libris $Na\betaov a$) 25 uerbis dei increpitus agnito P: uerbo Domini increpitus, agnitoque b

magno cum exercitu, duobus et triginta regibus in societatem belli ascitis, fines Samariae ingressus urbem cum rege obsidere coepit. artis deinde obsessorum rebus dat belli conditiones, si aurum argentumque et feminas tradidissent, fore uti uitae eorum parceret. s sed tam iniustis conditionibus extrema perpeti satius uisum, et 4 cum iam omnium desperata esset salus, propheta a Deo missus regem adit, hortatur ut in proelium exeat, cunctantem multis confirmat. ita eruptione facta fusi hostes copiosaque praeda reperta. sed post annum reparatis uiribus Syrus in Samariam regressus, 5 10 acceptam cladem ultum ire cupiens, rursum uictus est. eo proelio cxx milia Syrorum interiere: regi uenia data, regnum ei et pristinus status concessus, tum Achab uerbis Dei a propheta incre- 6 pitus, cur abusus diuino munere hosti sibi tradito pepercisset. igitur Syrus post triennium bellum Hebraeis intulit. aduersum 15 hunc Achab pseudoprophetarum impulsu in proelium descendit. spreto Michea propheta et in uincula coniecto, cur ei exitiabilem fore pugnam denuntiasset. ita eo proelio Achab interfectus, Ochoziae filio imperium reliquit.

Is aeger corpore cum ex ministris, qui idolum pro salute 45 20 eius consulerent, misisset, Elias a Deo monitus obuiam se eis optulit increpitosque renuntiare regi iubet, mortem eius consecuturam. tum rex comprehendi eum ac deduci ad se iubet, sed missi 2 caelesti igne absumpti. rex, ut propheta praedixerat, obiit. successit autem Ioram ei frater eius: isque duodecim annis imperium potitus est. at in parte duarum tribuum Iosaphat rege defuncto Ioram filius regnum tenuit annos duodeuiginti. is Achab filiam uxorem habuit, socero quam patri propior. post hunc Ochozias filius impe-3 rium adeptus est. hoc regnante Elias translatus refertur. eodem tempore Helisaeus, discipulus eius, multis signis potens extitit: 30 quae omnia notiora sunt quam ut stilo egeant. ab eo uiduae filius 4

14 III Reg. 22. 19 IV Reg. 1. 28 IV Reg. 2. sqq.

² cum rege urbem b 3 artis P, ut coni. Drusius: actis b; cf. L
23, 2. II, 16, 1 4 et argentum b 6 a Domino b 16 Michaea b || cur
P: quod b 21 consecuram P, consequuturam b 24 imperium P: imperio b 25 iorá (pro ioră) P 26 annos viii Sigonius 28 ademptus P
29 heliseus P, Eliseus b 30 stilo P: nostro stylo b || ab eo P: ab eo est b

. -

: 2

٦.

11

Ė.

ï

.

I.

20

d

Dei regem adiit exprobratoque ei sacrilegio poposcit ad se omnem populum congregari, qui cum propere conuenisset, accitis idolorum ac lucorum sacerdotibus cccc fere et L, inter eos inde altercatio: 7 Elia Deum praedicante illi superstitiones suas asserebant, postremo placuit fieri periculum, ut, si cuius caesam hostiam missus caelo 5 ignis absumeret, rata esset religio quae uirtutem edidisset, ita sacerdotes occiso uitulo Bahal idolum inuocare coeperunt, frustraque consumptis inuocationibus imbecillitatem dei sui taciti fatebantur, tum Elias irridens eos 'ne forte' inquit 'dormiat, clamate uehementius, ut somno quo tenetur euigilet'. enimuero miseri 10 trepidantes mussare, et tamen, quidnam Elias facturus esset, 8 expectare, at ille caesum uitulum imposuit, cum prius sacrarium aqua opplesset, inuocatoque Domino spectantibus cunctis ignis caelo delapsus aquam cum hostia absumpsit. tum uero populus solo stratus Deum fateri, idola execrari: postremo Eliae iussu 15 profani sacerdotes comprehensi deductique ad torrentem necati 9 sunt. redeuntem inde regem propheta prosecutus est: sed cum ei Iezabel regis uxor uitae periculum pararet, ad remotiora secessit. ibi eum Deus allocutus est, vii milia uirorum adhuc esse pronuntians, qui se idolis non dedissent. mirum id Eliae fuit, qui solum 20 se a sacrilegio immunem esse crediderat.

Ea tempestate Achab rex Samariae uineam Nabuthei, adhaerentem sibi, concupiuit. quam cum ille ei uendere noluisset, dolis Iezabel interfectus est. ita Achab uinea potitus est, cum tamen
Nabuthei mortem doluisse referatur. mox per Eliam uerbis Dei increpitus, agnito crimine cilicio indutus egisse paenitentiam
3 traditur: quo facto imminentem poenam auertit. namque rex Syriae

17 III Reg. 19. 22 III Reg. 21.

1 Domini b 3 locorum P, at u. p. 44, 10 et 45, 8 || inde P: inde orta est b 4 Dominum b 6 assumeret P 7 Baal b 8 Domini sui tacite b 9 tum Elias nos: tum forte P (forte ex sequenti 'ne forte' praeceptum), tum uero Helias b || clamite P, an ex clamitate? 13 spectantibus nos: expectantibus Pb 15 Dominum b 16 prophani b 18 et 24 zezabel P 19 esse adhuc b 20 que se P || dedidissent malebat de Prato praecunte Drusio 22 rex Samariae de Prato spurium habet; at u. Reg. III, 21, 1 || Nabuthaei b', Nabuthae Drusius cum LXX, in quibus est $Na\betaov a$ a (sed in aliis libris $Na\betaov a$) 25 uerbis dei increpitus agnito P: uerbo Domini increpitus, agnitoque b

magno cum exercitu, duobus et triginta regibus in societatem belli ascitis, fines Samariae ingressus urbem cum rege obsidere coepit. artis deinde obsessorum rebus dat belli conditiones, si aurum argentumque et feminas tradidissent, fore uti uitae eorum parceret. s sed tam iniustis conditionibus extrema perpeti satius uisum, et 4 cum iam omnium desperata esset salus, propheta a Deo missus regem adit, hortatur ut in proelium exeat, cunctantem multis confirmat. ita eruptione facta fusi hostes copiosaque praeda reperta. sed post annum reparatis uiribus Syrus in Samariam regressus, 5 10 acceptam cladem ultum ire cupiens, rursum uictus est. eo proelio cxx milia Syrorum interiere: regi uenia data, regnum ei et pristinus status concessus. tum Achab uerbis Dei a propheta incre- 6 pitus, cur abusus diuino munere hosti sibi tradito pepercisset. igitur Syrus post triennium bellum Hebraeis intulit. aduersum 15 hunc Achab pseudoprophetarum impulsu in proelium descendit. spreto Michea propheta et in uincula coniecto, cur ei exitiabilem fore pugnam denuntiasset. ita eo proelio Achab interfectus, Ochoziae filio imperium reliquit.

Is aeger corpore cum ex ministris, qui idolum pro salute 45 eius consulerent, misisset, Elias a Deo monitus obuiam se eis optulit increpitosque renuntiare regi iubet, mortem eius consecuturam. tum rex comprehendi eum ac deduci ad se iubet, sed missi 2 caelesti igne absumpti. rex, ut propheta praedixerat, obiit. successit autem Ioram ei frater eius: isque duodecim annis imperium potitus est. at in parte duarum tribuum Iosaphat rege defuncto Ioram filius regnum tenuit annos duodeuiginti. is Achab filiam uxorem habuit, socero quam patri propior. post hunc Ochozias filius impe-3 rium adeptus est. hoc regnante Elias translatus refertur. eodem tempore Helisaeus, discipulus eius, multis signis potens extitit: 30 quae omnia notiora sunt quam ut stilo egeant. ab eo uiduae filius 4

14 III Reg. 22. 19 IV Reg. 1. 28 IV Reg. 2. sqq.

² cum rege urbem b 3 artis P, ut coni. Drusius: actis b; cf. L
23, 2. II, 16, 1 4 et argentum b 6 a Domino b 16 Michaea b || cur
P: quod b 21 consecuram P, consequuturam b 24 imperium P: imperio b 25 iorá (pro ioră) P 26 annos viii Sigonius 28 ademptus P
29 heliseus P, Eliseus b 30 stilo P: nostro stylo b || ab eo P: ab eo est b

*

7

:2

٠.

17

: []

`ч

. . .

~

::

. .

1:

-:

:

٠,

4

.

÷

Ġ.

.

•

resuscitatus, uel Syrus lepra purgatus, uel famis tempore omnium rerum copia fugatis hostibus inuecta, uel in usum trium exercituum aquae praebitae, uel de exiguo olei inmodicis incrementis solutum 5 mulieris debitum et ipsi sufficiens uiuendi substantia data. huius temporibus, ut diximus, Ochozias duarum tribuum erat rex, decem 5 uero Ioram, ut supra retulimus, imperabat: interque eos foedus ictum. nam et aduersum Syros iunctis uiribus bellatum, et aduersum Ieu, qui per prophetam in regem decem tribuum unctus fuerat, pariter in proelium egressi eadem pugna interiere.

Sed regnum Ioram Ieu tenuit. post Ochoziam in Iudaea regem, 10 qui uno anno regnauit, mater eius Gotholia imperium occupauit, adempto nepoti imperio, etiam tum paruo puero, cui Ioas nomen fuit. sed huic ab auia praereptum imperium post octo fere annos 2 per sacerdotes et populum depulsa auia redditum. hic initio regni observantissimus divini cultus fuit magnisque sumptibus templum 15 exornauit: post adulatione principum deprauatus adoratusque ab eis iram meruit. namque ei Azahel rex Syriae bellum intulit: inclinatisque rebus suis auro templi pacem redemit. nec tamen ea potitus est, facti inuidia a suis interfectus anno imperii quadrage-3 simo. huic Amassia filius successit. at in parte decem tribuum 20 defuncto Ieu Ioachas filius eius regnauit, inuisus Deo malis operibus, ob quae regnum eius Syris praedae fuit, donec Dei miseri-4 cordia depulsis hostibus pristinum habere statum coeperunt. Ioachas diem functus Ioae filio reliquit regnum. is Amassiae regi duarum tribuum ciuile bellum intulit: uictoriam potitus multam 25 praedam in regnum suum conuertit. id Amassiae ob delictum

10 IV Reg. 9. 13 IV Reg. 11. 20 IV Reg. 13. 23 IV Reg. 14. II Par. 23. 26 II Par. 25.

1 resuscitatus b: om. P || uel quater P (scil. 1, non et, ut ait de Prato): om. b; cf. Ind. uerb. 3 aquae praebitae b: aquis praebitis P 7 aduersus Syros b 8 ieu P (ut ex LXX'Inov coni. Drusius): Jehu b, 10 post Ochoziam in I. regem G. Richter: posito Ochozia (ochozozia P) in Judaea (iudea P) rege Pb 14 sacerdotes P: sacerdotem 15 diuni *P* 16 post adulationem Pb, em. Giselinus 17 iram P: Dei iram b; cf. Chron. II, 24, 18: et facta est ira contra Judam et Jerusalem || Hazael Drusius 20 Amessia (uel Amessias) Dru-22 ob que in regnum eius siris praeda fuit P, em. in b de Prato: Johae Pb 24 amessiae P 25 uictoriam P: uictoriaque b 26 id nos: is P, idque $b \parallel$ ob Amassiae b

accidisse traditur, siquidem Idumaeorum fines uictor ingressus idola gentis eius assumpserat. hic nouem annos regnasse scribitur, 5 quantum in libris Regnorum repperi. Sed in Paralipomenis atque etiam in Chronicis nouem et uiginti annos imperium tenuisse annotatus est, ea nimirum id persuadente ratione, quae in his [Regnorum] libris facile perspici potest. Ieroboam enim rex decem tribuum octauo anno imperii Amassiae traditur regnare coepisse unumque et quadraginta annos imperium tenuisse: regnante demum Ozia, Amassiae filio, quarto imperii eius anno esse defunctus. qua 6 ratione xx et viiii annos regi Amassiae effecit. itaque nos hoc ipsum secuti, quia rationem temporum persequi placet, Chronicorum auctoritati accessimus.

Igitur Amassiae Ozias filius successit. nam in parte decem 47 tribuum Ioas diem functus Ieroboae filio locum fecerat, postque 15 hunc Zacharias filius eius regnauit. horum nos regum omniumque, 2 qui in parte decem tribuum Samariae praefuerunt, annotanda esse tempora non putauimus, quia breuitati studentes superflua omisimus, et ad cognitionem temporum eius potissimum partis annos credidimus persequendos, quae in captiuitatem posterius abducta 20 prolixius tempus in regno habuit. igitur Ozias regnum Iudae 3 adeptus praecipuam curam Domini cognoscendi habuit, Zacharia propheta plurimum usus: (Isaias etiam sub hoc primum prophetasse traditur) quo merito prosperis euentibus aduersum finitimos bella gessit, Arabas etiam deuicit. iamque Aegyptum terrore 4 25 nominis sui concusserat, elatusque secundis rebus, illicita praesumens, incensum Deo obtulit, quod solis facere sacerdotibus mos erat. itaque per Azariam sacerdotem increpitus cum loco decedere

13 IV Reg. 15. 20 II Par. 26.

² nouem] immo xxvIIII, ut libri etiam IV Reg. 14, 2 habent; cf. de Prato ad h. l. 5 annotatus est. Ea P: annotatum est. Et b 6 regnorum] Chronicorum de Prato, nos regnorum inclusimus || Jeroboam P, ut coni. Hornius: Joram b 7 octauo] xvIII de Prato cum Eusebio (xv Reg. IV, 14, 23) 9 quarto] at u. de Prato || esse defunctus P: defunctus est b 10 efficit (scil. Eusebius in Chron.) coni. de Prato 12 auctoritate P 13 Ozias (ut est infra) de Prato: Ozia Pb 14 ieroboae P: Joram b 15 eius filius b 19 credimus Pb, em. de Prato 22 Esaias b 23 euntibus P || aduersus b 26 mos P: fas b 27 cum nos: com P (Itaque cum per A. — eo loco b)

cogeretur atque in iram exarsisset, lepra oppletus decessit. quo morbo affectus uita functus est, cum regnasset annos duo et quin-5 quaginta. regnum inde Ioathae filio datum: isque admodum sanctus fuisse traditur prospereque imperium administrauit: gentem Ammonitarum bello uictam stipendium praestare coegit. regnauit 5 autem annis xvi eidemque Achaz filius successit.

- Celebris circa haec tempora Niniuitarum fides traditur. id oppidum olim ab Assure, Sem filio, conditum caput regni Assyriorum fuit, frequens tum incolentium multitudine, alens uirorum 2 milia c et xx atque ut in magno populo abundans uitiis. quis 10 Deus motus Ionam prophetam ex Iudaea ire praecepit ac denuntiare urbi excidium, sicut olim Sodoma et Gomorra diuinis ignibus a conflagrassent, uerum propheta praedicationis istius ministerium detrectans, non contumacia, sed praescientia, qua uidebat Deum paenitentia populi placandum, nauim, quae longe diuersa regione 15 4 Tharsos petebat, conscendit. sed ubi in altum processum, nautae saeuitia maris compulsi, quisnam esset mali causa, sorte explorauere. cum super Ionam sors decidisset, tamquam piaculum tempestatis in profundum projectus est: exceptusque a ceto [marino monstrol ac deuoratus, post triduum fere Niniuitarum litoribus 20 eiectus iussa praedicat, urbem scilicet ob peccata populi triduo 5 perituram. igitur non dissimulanter, ut olim Sodomis, audita est uox prophetae: ac statim iussu regis exemploque populus uniuersus, quin et recens nati cibo potuque abstinentur: iumenta itidem et diuersi generis animalia compulsa fame ac siti lamentantium 25 6 speciem cum hominibus praebebant. ita imminens malum auersum. Ionae apud Deum conquerenti, quod fides dictis non affuisset, responsum, paenitentibus ueniam negari non posse.
- 49 At in Samaria Zachariam regem admodum impium, quem superius regnasse memorauimus, Sella quidam interemit regnum-30

1 IV Reg. 15. 7 Jon. 1 sqq. 29 IV Reg. 15.

2 duos b 4 ammanitarum P 6 azhaz P 7 id] in P 8 assure P: Assur b || Sem Drusius: Seon Pb; cf. Genes. 10, 22 10 uitiis b: diuitiis P || queis b 12 Gomorrha b 14 Dominum b 16 Tharsis Drusius, ut LXX ϵl_{δ} $\Theta a \varphi \sigma l_{\delta}$ 19 coeto P || marino monstro obelo notauit Vonck 23 at statim malebat de Prato 24 abstinentur P: abstinere iubentur b 28 negare P 29 samariă P 30 Sella] $\Sigma \epsilon \lambda \lambda o l \omega \mu$ LXX in Reg. 4, 15, 10

que occupauit: idemque Mane insidiis exemplo facti sui periit. Mane ereptum Sellae imperium tenuit filioque Pachae reliquit. 2 eundem uero Pache quidam eiusdem nominis interemit regnumque occupauit. mox ab Osee peremptus eodem scelere quo assumpserat 5 imperium amisit, hic ultra omnes reges superiores impius poenam s sibi perpetuamque genti captiuitatem a Deo meruit, namque ei Salmanassar rex Assyriorum intulit bellum uictumque tributarium sibi effecit. sed cum occultis consiliis rebellionem pararet regemque 4 Aethiopum, qui tum Aegyptum optinebat, in auxilium arcesseret 10 idque Salmanassar comperisset, perpetuis eum uinculis in carcerem coniecit urbemque excidit, populum uniuersum in regnum suum abduxit. Assyriis in hostili solo ad custodiam positis. exinde ea pars Samaria appellata, quod lingua Assyriorum custodes Samaritas uocant. ex quibus plerique diuinas caeremonias receperunt, reliquis 15 in errore gentilitatis perseuerantibus. hoc bello Tobias in captiui-5 tatem ductus est. at in parte duarum tribuum rex Achaz ob impietatem inuisus Deo, cum finitimorum bellis saepe premeretur, deos gentium colere decreuit, nimirum quia eorum auxilio uictores frequentibus proeliis extitissent. ita in hoc nefariae mentis piaculo 20 diem functus est, cum xvi annis in regno fuisset.

Huic Ezechias filius successit, multum paterni dissimilis ingenii. namque initio regni populum sacerdotesque ad Dei cultum
cohortatus multis disseruit, ut frequenter castigati a Domino
saepius essent misericordiam consecuti, ut postremum decem tribus
in captiuitatem nuper abductae sacrilegii poenas dissoluerent:
curandum eis sedulo ne eadem pati mererentur. ita conuersis ad 2
religionem omnium animis Leuitas sacerdotesque omnes ad celebranda secundum legem sacrificia ordinauit celebrarique Pascha
instituit, quod iam pridem fuerat omissum. cumque dies festus 3

21 IV Reg. 18. II Par. 29. 28 II Par. 30.

¹ mane P, ut coni. G. Richter: Manae b, Μαναήμ LXX || perit b 3 pache P: Pache b; in LXX dicitur (IV Reg. 15, 22) Φακείας 7 et 10 Salmanassar Pb: Salmanasser edd. recentt. 9 accerseret b 13 quot P 16 Achas Pb, em. de Prato, ut est in LXX et supra c. 47 18 auxilio P: ille (illae edd. seqq.) auxilio b 19 nephariae b 21 Ezecias Drusius 24 consequuti b 25 obducte P 26 mererentur nos: merentur P, mereantur b 28 sacrificia b: sacrilegia P

adesset, dimissis per omnem terram nuntiis conventus diem edixit: ut si qui post abductionem decem tribuum in Samaria resedissent, ad sollemne sacrum convenirent. ita frequentissimo conventu dies sacer publica laetitia exactus, longo post interuallo religione legi-4 tima per Ezechiam restituta, pari deinde industria, qua diuina 5 curauerat, rem bellicam administrauit. Allophylosque frequentibus proeliis contudit: donec ei Sennacherim rex Assyriorum bellum intulit, magno cum exercitu fines eius ingressus, lateque agris uastatis nullo obsistente urbis obsidionem urgebat: Ezechias enim multitudine inferior. non ausus manum conserere, muris se tue-10 5 batur. rex Assyrius portis assultans minitari excidium, deditionem imperare: Ezechiam frustra Deo confidere, se Dei nutu potius arma sumpsisse: uictorem omnium gentium, euersorem Samariae effugi 6 non posse, ni matura deditione sibimet consuluissent, in hoc rerum statu Ezechias Deo fretus Isaiam prophetam consulit, eiusque 15 responso edocetur, nihil ex hoste periculi fore, diuinum autem auxilium non defuturum. nec multo post Tarraca rex Aethiopum regnum Assyriorum inuadit.

Quo nuntio Sennacherim ad sua tuenda conuersus, fremens et clamitans uictori sibi uictoriam eripi, bellum omisit, missis ad 20 Ezechiam litteris cum uerborum contumeliis denuntians, se paulo post rebus domi compositis ad excidium Iudaeae mature rediturum 2 sed nihil his Ezechias motus orasse Deum traditur, ne hanc tantam hominis insolentiam inultam sineret. ita eadem nocte angelus castra Assyriorum aggressus multa hominum milia leto dedit. rex 25 trepidus in oppidum Niniuem confugit ibique a filiis interfectus 3 dignum se exitum tulit. per idem tempus Ezechias aeger corpore morbo incubuerat. cumque Isaias ei uerbis Domini annuntiasset

6 IV Reg. 1. II Par. 31. Esai. 36. 13 Esai. 37. 17 IV Reg. 19 27 IV Reg. 20. Esai. 38.

7 sennacherim P (ut est in LXX Σενναχηφείμ): Sens 3 solemne bnacherib b, item infra 9 etechias P (litterae t et z in P persimiles 11 excidum P 13 süpsisse P, ut coni. Sigonius: suppressisse b 16 fore b: fere P 17 tarraca (addito in extrema a 15 Esaiam b apice) P: Tirchac b; in LXX est Oagazá 22 domi compositis b: cũ domi positis $P \parallel$ reditum P23 Dominum b 24 insolenteram P (syllaba ter 25 loeta P, letho b26 Niniuen b 27 exitum P et per compendium) Drusius: exitium b 28 esaias hic P || uerbis P, ut coni. de Prato: uerbum b

uitae eius finem adesse, flesse rex traditur: ita xv annos prorogari sibi ad uitam meruit. quibus peractis nono et uigesimo imperii 4 anno decessit: regnum Manasse filio reliquit. is a patre multum degenerans relicto Deo culturas impias exercuit: ob quod in potestatem Assyriorum traditus malo coactus agnouit errorem, populumque adhortatus est ut relictis idolis Deum colerent. nihil sane dignum memoria gessit, regnauit autem annos v et L. Amos deinde 5 filius eius regnum indeptus est, nec ultra biennium eo potitus est: paternae impietatis heres, Dei neglegens, suorum insidiis 10 circumuentus periit.

Ad Iosiam filium imperium deuolutum. is admodum religio-52 sus fuisse traditur summaque cura diuina administrasse. Helchia sacerdote usus bene. is cum in templo librum, uerbis Dei scriptum, 2 repertum a sacerdote legisset, quo continebatur Hebraeam gentem 15 ob crebras impietates et sacrilegia delendam, piis ad Deum precibus fletuque jugi imminentem cladem auertit, quod ubi indultum 3 sibi per Oldam prophetissam comperit, maiore cura, utpote obligatus diuinis beneficiis, cultum Dei exercuit. igitur uasa omnia, anteriorum regum superstitionibus idolis consecrata, cremauit. namque eo profani ritus inualuerant, ut soli ac lunae diuinos honores darent eisdemque etiam ex metallis sacraria aedificarent. quibus Iosias in puluerem redactis sacerdotes quoque profanarum 4 aedium interfecit. sed ne sepulchris quidem impiorum pepercit, quod olim praedictum a propheta, impletum animaduersum est. 25 huius octauo et decimo imperii anno Pascha celebratum, post 5 triennium fere aduersus Nechao regem Aegypti, qui bellum Assyriis inferebat, in proelium egressus, priusquam inter se acies concurrerent, sagitta ictus est. exque eo uulnere in urbem relatus decessit, cum regnasset annos unum et uiginti.

3 II Reg. 21. 6 IV Reg. 22. 11 IV Reg. 22 sq. 25 II Par. 35.

² merunt P 3 Manassae Giselinus 4 Domino b || impotestatem P 6 Dominum b 7 amos P: Amon b 8 indeptus P: adeptus b 9 Domini negligens b 12 Helchia Pb; in LXX dicitur Xelxias 13 uerbis P: uerbi b 17 Oldam Drusius: Ollam Pb; in LXX est "Olda, in Vulg. Holda || utpote b: ut puta P || oblegatus P 19 idoli P 20 diunos P 23 ne pulchris quidem P 26 triennium] cf. de Prato 29 annos I et XXX Vorstius coll. IV Reg. 22, 1

2

.1

ż

3

Z

Z,

70

.2

11

:1

P

2

Ioachas inde filius eius regnum indeptus tribus mensibus tenuit. captiuitatí ob impietatem destinatus. namque eum Nechao rex Aegypti uinctum captumque duxit, nec multo post in uinculis 2 diem functus est. Iudaeis stipendium annuum imperatum, rex eis Eliacim arbitrio uictoris datus, qui postea immutato nomine 5 Ioachim uocitatus est. hic Ioachae frater, Iosiae filius fuit, fratri g quam patri propior, sacrilegio inuisus Deo. igitur cum regi Aegyptio pareret, quippe cui tributum penderet, Nabuchodonosor rex Babylonius Iudaeam terram occupauit armis et per triennium iure belli uictor possedit. etenim cedente iam rege Aegypti deter- 10 minatisque inter eos imperii finibus conuenerat Iudaeos ad Baby-4 lonam pertinere, ita cum Ioachim, exactis in regno annis undecim. filio eiusdem nominis locum fecisset isque regis Babylonii in se iram concitasset, Deo nimirum agente, cui constitutum erat Iudaeam gentem captiuitati et internecioni dare. Nabuchodonosor Hiero-15 solymam cum exercitu ingressus urbem murosque ac templum solo strauit: auri inmensum modum et sacra ornamenta uel publica uel privata, puberesque omnes uirilis ac muliebris sexus transtulit, relictis, quorum imbecillitas aut aetas fastidio uictoribus fuit. quae turba inutilis seruitio exercendis colendisque agris, ne incul- 20 5 tum esset solum, deputata, eisdemque rex Sedechias praepositus, ademptis uiribus inani tantum umbra regii nominis concessa, sed 6 Ioachim tribus mensibus tempus imperii habuit. is cum populo Babylonam translatus et in carcerem coniectus: trigesimum post annum emissus atque a rege in amicitiam receptus mensaque 25 et consiliis participatus, non sine solacio depulsae calamitatis decessit.

2 IV Reg. 23. 11 IV Reg. 24. 21 IV Reg. 25.

1 adeptus b 2 impietate P 3 uictum de Prato coll. Esech. 19, 2 sq., item Vonck 5 Eliachim Pb, em. de Prato 6 Joachis Pb, em. Vorstius cf. II, 1, 2 (Joacim Sigonius) || ioachae frater iosiae filius P, ut coni. Drusius: Joachae fratris Josiae f. b 9 babilonius P 11 babilbnam P 12 Joachis Pb, item infra u. 23. 13 eiusdem nominis] cf. de Prato 15 internetioni P || hierusolimam P 17 uel—uel] sic P, non et—et, ut ait de Prato 18 inulieris P 20 agris b: om. P, fort. exercendis agris colendisque || incultu P 21 Sedecias Drusius cum LXX Σεδεκίας 24 babiloham P || coniectus est b || tricesimum septimum Sigonius, cf. IV Reg. 25, 27 26 solatio Pb

Interea Sedechias rex turbae inutilis, quamquam sine uiribus, 54 infido ingenio et Dei immemor, qui non intellegeret captiuitatem ob delicta gentis illatam, postremis denique malis debitus, regis animum offendit. ita ei post nouem annos Nabuchodonosor bellum s intulit, compulsumque intra muros confugere triennio obsedit. qua tempestate Hieremiam prophetam, qui iam saepius imminere 2 urbi captiuitatem pronuntiauerat, consulit, si quid spei forsitan superesset. sed ille caelestis irae non ignarus, eadem saepius interrogatus, respondit, ipsi regi specialem poenam denuntians. 10 tum uero Sedechias in iram excitatus trudi prophetam in carcerem 3 iubet: moxque eum crudelis facti piguit, sed obsistentibus Iudaeorum principibus, quibus iam inde a principio moris fuerat bonos premere, absoluere innocentem non ausus. isdem cogentibus in 4 lacum inmensi profundi caenoque ac sordibus atque ex eo exitiabili 15 foetore horridum demissus est, ut ne simplici quidem morte exspiraret. sed rex licet impius, aliquanto tamen sacerdotibus mitior, educi prophetam de lacu et carceris custodiae reddi jubet, interea obses-5 sos uis hostium et penuria urgebat, consumptisque omnibus, quae mandi poterant, fames inualuerat: ita defessis inedia defensoribus 20 oppidum captum incensumque. rex, ut propheta dixerat, effossis oculis Babylonam translatus, Hieremias misericordia hostili carcere exemptus. cum eum Nabuzardan, princeps regius, captiuum 6 cum ceteris duceret, delata sibi optione ab eo, utrum in solo patrio deserto desolatoque subsistere an secum abire in summis honoribus 25 uellet, residere in patria maluit. Nabuchodonosor abducto populo, 7 residuis quos belli conditio uel praedae fastidium relinqui a uictoribus fecerat, Godoliam eiusdem gentis praeposuit absque ullo insigni regio aut imperii nomine, quia praeesse paucis et calamitosis nulla dignitas erat.

10 Jer. 37 sqq. 13 IV Reg. 25. II Par. 36.

4 novem b: .1111. P, cf. IV Reg. 25, 1. 6 Jeremiam $b \parallel$ quiaam 7 consuluit malebat de Prato 13 non est saepius P10 carcere P ausus $b \parallel$ hisdem P14 coenoque b 16 principibus mitior Vorstius 21 babilonam P 22 Nabuzardan Pb: Nebuzardan 19 famis P 26 uel] sic P, non et, ut ait de Prato || relinaliquot editt. posteriores qui P, ut coni. Giselinus et Sigonius: reliqui b 28 pracesse] pracee P 29 erat. EXPLICIT SACRORY CHRONICORY LIBER PRIMVS. (pro praečě) INCIPIT SECVNDVS. LEGE FELICITER. $oldsymbol{P}$.

CHRONICORVM

LIBER SECVNDVS.

Captiuitatis tempora prophetarum uaticiniis atque actibus illustrata sunt, maximeque Danielis egregia ad conseruandam legem perseuerantia et in absolutione Susannae diuino consilio 2 ceterisque ab eo gestis, quae iam ordine persequemur. hic sub rege Ioachim captus deductusque Babylonam paruus admodum puer: 5 postea ob elegantiam uultus inter ministros regios assumptus, 3 unaque cum eo Annanias, Misaël et Azarias. sed cum eos rex delicatioribus cibis curari praecepisset idque Asphanae eunucho negotii dedisset. Daniel paternarum traditionum memor, ne ex mensa regis gentilium cibis participaret, poposcit ab eunucho, ut 10 4 leguminibus tantum uterentur. causante Asphane, ne dissimulatum imperium regis consecutura macies proderet, Daniel Deo fretus pollicetur maioris decoris sibi uultus ex leguminibus quam ex cibis regiis fore. fidesque dictis affuit, ita ut minime eorum uultus comparabiles haberentur, qui imperialibus impendiis procuraban-15 tur. igitur a rege in honorem et gratiam adhibiti prudentia et

7 Dan. 1.

2 egregiam — perseuerantiam P, em. de Prato (Maxime itaque Danielis egregiam ad c. l. perseuerantiam, et in absolutionem S. diuino consilio, caeteraque ab eo gesta ordine persequemur b) 3 absolutione P, em. Hofmeister et de Prato || sussanne P 4 quae iam ordine scripsi: quae in ordine P 5 Joacim Sigonius || babalonam P 6 eligantiam P 7 Ananias b, item infra c. 3 8 delicatoribus P || asphane eununcho P 9 patriarum Sigonius, at u. II, 12, 6 || memo. ne P 11 uescerentur Sigonius || asphanen P 13 maius P 16 in honorem et gratiam nos: in honore et gratia (sed gratia ex gratia rasura factum) P, in honore et gratia b

disciplina breui omnibus regis proximis antelati, per idem tempus 5 Susanna, cuidam Ioachi nupta, spectatae femina pulchritudinis. a duobus presbyteris appetita, cum impudicis non adquieuisset, falso crimine incessitur, isdem presbyteris deferentibus, in remotis 5 locis adulescentem cum ea deprehensum, sed illum iuuenili alacritate senum manus effugisse, ita presbyteris fides habita: iudicio populi Susanna damnatur, quae cum secundum legem ad suppli-6 cium duceretur, Daniel, tum annos natus XII, increpitis Iudaeis. cur innocenter morti dedissent, reduci eam in iudicium causam-10 que denuo audiri postulat. enimuero multitudo Iudaeorum, quae 7 tum aderat, non sine Deo existimans puerum contemptae aetatulae in hanc constantiam prorupisse, fauore accommodato in consilium reuertitur, initur denuo iudicium: Danielo, ut inter maiores natu 8 resideret, delatum. igitur separari accusatores iubet: unumquem-15 que ex eis interrogat, sub cuius generis arbore adulteram deprehendisset. ex uarietate responsi falsitas deprehensa: Susanna absoluta, presbyteri, qui innocenti periculum creauerant, capite damnati

Ea tempestate Nabuchodonosor somnium uidit, mysterio futu-2 rorum mirabile. cuius interpretationem cum per se non posset euol20 uere, ascitis ad interpretandum Chaldaeis quique magicis artibus extisque hostiarum scire occulta et futura praecinere uidebantur, mox ueritus, ne more hominum non uera, sed placita regi ex somnio coniectarent, uisa subprimit poscitque ab eis, ut, si uera in iis diuinatio esset, somnium ipsum sibi dicerent: tum demum interpretationi eorum crediturum, si prius enuntiando somnium artis periculum fecissent. illi uero tantam molem abnuentes, non esse 2 id humanae opis confitebantur. rex motus, cur falsa diuinandi professione homines erroribus illuderent, cum astricti praesenti negotio nihil scire se confiterentur: ita edicto regis in eos animad-

18 Dan. 2.

1 tempus sus | sussanna P 2 cuidam de Prato: quaedam P || Joachim b, Joacim Drusius 3 presbiteris P et sic deinceps 4 hisdem P 5 dephensüs P 7 sussanna dampnatur P 9 innocenter P: innocentem edd. || reduci scripsi: reduce P, reducere b 13 Danieli b, item p. 58, 2 14 unumquemque de Prato: unumque Pb 17 dampnati P 18 misterio P 20 quique Drusius: qui Pb, cf. Dan. 2, 2 et 2, 10 22 ueritur P 23 poscitque nos: poposcitque Pb || in his Pb 27 cur P: quod b

3 uersum palamque omnes huius artis interficiebantur. quod ubi Danielo compertum, regis proximum appellat: enuntiationem 4 somnii interpretationemque eius pollicetur. res ad regem defertur: Daniel arcessitur. iam reuelato sibi per Deum mysterio uisa regis refert absoluitque. sed res postulat, uti regis somnium et inter- 5 pretationem prophetae et consequentium fidem exponamus. uiderat rex per soporem imaginem capite aureo, pectore brachiisque argenteis, uentre et femoribus aereis, cruribus ferreis, quae in pedes partim ferreos, partim fictiles desinebat: sed ferrum atque testum inter se confusum coire non poterat. ad extremum ima- 10 ginem lapis sine manibus abscissus proterebat, redactaque omnia in puluerem uento ablata.

- 3 Igitur secundum prophetae interpretationem imago uisa figu-2 ram mundi gerit. caput aureum Chaldaeorum imperium est. 3 siquidem id primum et opulentissimum fuisse accepimus. pectus 15 et brachia argentea secundum regnum annuntiant: Cyrus enim 4 uictis Chaldaeis atque Medis imperium ad Persas contulit. in uentre aereo tertium regnum portendi pronuntiatur, atque impletum uidemus, siquidem Alexander ereptum Persis imperium Mace-5 doniae uindicauit, crura ferrea imperium quartum, idque Romanum 20 intellegitur, omnibus ante regnis ualidissimum, pedes uero partim ferrei, partim fictiles diuidendum esse Romanum regnum, ita ut numquam inter se coëat, praefigurant: quod aeque impletum est, siquidem cum non ab uno imperatore, sed etiam a pluribus semperque inter se armis aut studiis dissentientibus res Romana admini- 25 6 stretur. denique commisceri testum atque ferrum numquam inter se coeunte materie commixtiones humani generis futurae a se invicem dissidentes significantur, siquidem Romanum solum ab
 - 2 Danieli b 4 accersitur b || per Dominum b 5 refert de Prato (idem regi scribens): refertur P (uisio regis refertur solutioque b) 7 pectore addendum esse uidit Drusius, cf. u. 15 et Dan. 2, 32. 9 partim b: om. P 10 se addidit Giselinus; confusum inter se Vorstius 11 abscisus P 18 atque P: idque b 24 siquidem iam non..administratur b || fort. sed iam a. pluribus 26 denique quod commiscentur Bernays p. 28 not. 48 27 coeunte materia Bernays, coeunte materie P 29 rebelli P || se per pacis speciem Sigonius: semper pacis specie P

exteris gentibus aut rebellibus occupatum aut dedentibus se per

pacis speciem traditum constet, exercitibusque nostris, urbibus atque prouinciis permixtas barbaras nationes, et praecipue Iudaeos, inter nos degere nec tamen in mores nostros transire uideamus. atque haec esse postrema prophetae annuntiant. in lapide uero sine 7 5 manibus abscisso, qui aurum, argentum, aes, ferrum testumque comminuit, Christi figura est. is enim non conditione humana editus, siquidem non ex uoluntate uiri, sed ex Deo natus est, mundum istum, in quo sunt regna terrarum, in nihilum rediget regnumque aliud incorruptum atque perpetuum, id est futurum 10 saeculum, quod sanctis paratum est, confirmabit. de quo uno adhuc 8 quorumdam fides in ambiguo est, non credentium de futuris, cum de praeteritis conuincantur, igitur Daniel multis a rege muneribus donatus, praefectus Babyloniae atque omni imperio, in summis honoribus habebatur. eius suffragio Annanias, Azarias et Misael 15 ad summam aeque dignitatem et potestatem prouecti. eodem fere 9 tempore praeclara Ezechielis prophetia extitit, reuelato ei futurorum et resurrectionis mysterio, extat liber magni operis et cum cura legendus.

At in Iudaea, cui post excidium Hierosolymae Godoliam 4 praepositum supra memorauimus, aegre ferentes Iudaei principem sibi ex stirpe non regia arbitrio uictoris datum, Ismael quodam duce et concitatore nefandae coniurationis, dispositis eum in conuiuio insidiis peremerunt. at hi, qui extra noxiam fuerant, ultum 2 ire facinus cupientes propere aduersum Ismael arma capiunt. sed ut ille cognouit exitium sibi imminere, relicto exercitu, quem contraxerat, non amplius octo comitantibus ad Ammonitas confugit. igitur populum uniuersum metus peruaserat, ne paucorum scelus 3 omnium exitio rex Babylonius ultum iret: nam praeter Godoliam

15 Dan. 2. 19 IV Reg. 25. 23 Jer. 40 sq.

2 et praecipue Judaeos corruptum censet Bernays l. c. 4 postrema P: postrema tempora b || propheta (sc. Daniel) annuntiat de Prato sciso P || aes scripsi: .es. (sic) P, et b; cf. Dan. 2, 35 (es pro aes codex etiam II, 8, 5 habet) 6 figuram esse b 8 redigit P, em. Giselinus 11 credentium de Prato: credendum P 13 donatus P, ut coni. 14 misahel P16 hiezechielis P 20 Judaei qui-Vonck: donatur b dam malebat de Prato 21 extirpe $P \parallel \text{non } b : om. P$ 22 concentore P25 ut ille nos: ille P, ille quia b 26 VIII nos: om. P, quam octo b; cf. Jerem. 41, 15 28 babyllonius P

- 4 multos ex Chaldaeis cum eo interfecerant. itaque consilium ineunt fugiendi in Aegyptum, sed prius Hieremiam frequentes adeunt, 5 sciscitantes diuinum responsum. at ille uerbis Dei uniuersos hortari, in solo patrio manerent: si id fecissent, Dei praesidio tuendos nullumque a Babyloniis periculum fore: sin Aegyptum peterent, 5 6 omnes ibi ferro ac fame diuersoque mortis genere perituros. sed plebs assueto malo insolens parendi salubribus consiliis et diuino imperio profecta in Aegyptum. quid de ea postea actum, sacris litteris siletur: nobis nihil compertum.
- Hoc tractu temporum Nabuchodonosor elatus rebus secun-10 dis statuam sibi auream immensae magnitudinis posuit adorari-2 que eam ut sacram effigiem praecepit. quod cum certatim ab omnibus, deprauatis adulatione omnium animis, fieret, Annanias, Azarias et Misael profano officio abstinuerunt, non ignorantes honorem hunc soli Deo debitum. igitur rei ex edicto regis constituun- 15 tur, propositaque eis conditio poenarum, ardens caminus, ut praesenti metu adorare statuam cogerentur. uerum illi deuorari igni-3 bus quam piaculum committere maluerunt. itaque uincti compedibus in medias flammas coniciuntur. sed ministros infandi operis, dum promptius damnatos in ignem propellunt, flamma absorbuit: 20 Hebraeos — mirum dictu et incredibile non uisentibus — ignis non attigit, cum a spectantibus deambulantes in camino psalmum Deo dicere cernerentur, uisusque cum his inter ignes quartus specie angeli, quem Nabuchodonosor propius intuitus filium Dei se uidisse 4 confessus est. tum rex haud dubius diuinam in re praesenti fuisse 25 uirtutem, missis per omne regnum suum edictis facti miraculum 5 prouulgauit, confessus soli Deo honorem deferendum. nec multo post obiecto sibi somnio, mox uoce etiam caelo emissa admonitus, potestate regia abiecta atque ab omni conversatione humana remotus, herbis tantum uitam sustinens, egisse paenitentiam traditur: 30 seruatum ei nutu Dei imperium, donec impleto tempore, agnito demum Deo, post vii annos et regno et statui pristino restitutus

2 Jer. 43. 6 Jer. 44. 10 Dan. 3. 27 Dan. 4.

3 scisscitantes P 8 profecta est b 14 misahel P 16 prepositaque P 18 compedibus Drusius: pedibus Pb, cf. I, 28, 3 22 cum aspectantibus edd. pleraeque 23 inter ignem b 28 post rex obiecto b 31 seruatumque coni. de Prato

est. hic post deuictum, ut supra diximus, Sedechiam, quem capti-6
uum Babylonam transtulit, regnasse traditur annos vi et xx,
quamquam id non in sacra historia scriptum inuenerim. sed forte 7
accidit, ut dum multa euoluerem, annotationem hanc iam inter5 polato per aetatem libello sine auctoris nomine reperirem, in quo
regum Babyloniorum tempora continebantur: quam praetereundam
non putaui, siquidem et Chronicis consentiret, et ita illius nobis
ratio quadraret, ut per ordinem regum, quorum tempora continebat, usque in primum Cyri regis annum, Lxx annos — tot enim
10 per sacram historiam a captiuitate usque ad Cyrum fuisse referuntur — impleret.

Post Nabuchodonosor filius eius regnum indeptus, quem in & Chronicis Euilmarodac fuisse uocitatum repperi. hic duodecimo imperii anno diem functus, fratri minori, qui Balthasar dictus 15 est, locum fecit. is cum quarto et decimo anno publicum epulum 2 principibus ac praefectis suis daret, sacra uasa, quae per Nabuchodonosor de templo Hierosolymae ablata nec in regales usus usurpata, sed recondita in thesauris habebantur, proferri imperauit. cumque his per luxum ac licentiam regalis conuiuii promi- 3 20 scue omnes uirilis ac muliebris sexus, uxores concubinaeque eius uterentur, subito rex in pariete conspicatur digitos scribentes cernebanturque in uersum ductae literae: sed qui posset scripta legere, non reperiebatur. igitur rex perterritus magos et Chaldaeos 4 aduocat. quibus mussantibus nec quicquam respondentibus, regina 25 regem admonet, esse quendam Hebraeum Daniel nomine, qui olim Nabuchodonosor occulti mysterii somnium reuelasset, iam tum ob illustrem sapientiam summis honoribus donatum. itaque accitus 5 perlegit interpretatusque, ob delictum regis, qui sacra Deo vasa temerasset, ipsi exitium imminere regnumque eius Medis ac Persis

12 IV Reg. 25. 15 Dan. 5.

2 babillonă P, Babylonem b 4 hanc în interpolato Giselinus 5 repperirem P 6 regnum babilloniorum P 7 consentirent P, em. de Prato 12 regnum est adeptus b 13 Euilmarodac Pb: Euilmarodach Drusius 14 Balsasar Drusius 15 Is cum b: cum P 17 hierolimae P || nec P: ac b 19 cumq. P: cum b 20 omnes P, ut coni. Sigonius: omnis b 21 conspicatur P (non conspicatus est): conspicit b 22 possit P 23 repperiebatur P 24 mussitantibus b, at cf. I, 43, 7 27 accitus Daniel b

- 6 datum. quod mox consecutum est. nam eadem nocte Balthasar interiit, regnum eius Darius natione Medus occupauit: Danielum illustri opinione compertum uniuerso imperio praeposuit, secutus superiorum regum iudicium. nam et Nabuchodonosor eum regno praefecerat et Balthasar ueste purpurea et torque aureo donatum 5 tertium regni principem constituerat.
- 7 Igitur hi, qui una cum eo rerum potentes erant, exagitati inuidia, quod eis alienigena captiuae gentis fuisset aequatus, regem deprauatum adulatione compellunt, ut sibi diebus proximis xxx diuini honores darentur, neque cuiquam liceret Deum nisi regem 10 precari. facile id Dario persuasum, stultitia regum omnium, qui 2 sibi diuina uindicant. igitur Daniel non rudis neque inscius, Deo preces, non homini deferendas, reus constituitur edicto regis non paruisse. multumque abnuente Dario, cui carus acceptusque sem-3 per fuerat, principes peruicere, ut in lacum demitteretur. sed 15 obiecto bestiis nullum periculum fuit. quod cum rex comperisset, accusatores deputari leonibus praecepit: qui non simili exemplo perfuncti sunt: nam continuo deuorati ferarum famem expleue-4 runt. Daniel clarus ante clarior haberi: rex antiquato edicto suo nouum proposuit, relictis erroribus ac superstitionibus Deum Da-20
 - 5 nielis colendum. extant etiam uisiones eius, quibus consequentium saeculorum ordinem reuelauit, annorum etiam numerum comple-xus, intra quem Christum, sicut factum est, descensurum ad terras 6 pronuntiauit uenturumque Antichristum manifeste exposuit. quod si qui studiosior erit, rectius ibi quaesitum reperiet: nobis propo-25
 - situm est rerum tantum ordinem contexere. Darius duodeuiginti annos regnasse traditur: qua tempestate Astyages Medis imperabat.
 - 8 Hunc Cyrus, ex filia nepos eius, regno expulit, Persarum usus armis: unde summa imperii ad Persas translata est. Baby-2 lonii quoque in potestatem ditionemque eius concessere. igitur so

21 Dan. 7-10. 28 Esra 1. Jer. 25. II Par. 36.

2 regnumque $b \parallel$ Danielem $b \parallel$ 8 inuidia Giselinus: initdea P, in Judaea $b \parallel$ 9 compellant malebat de Prato coll. Seueri dial. 2, 6 10 deum P, ut coniecit de Prato: Dominum $b \parallel$ 11 id olario $P \parallel$ 18 feram $P \parallel$ 19 haberi P: haberi coepit $b \parallel$ aritiquato $P \parallel$ 24 anticristum $P \parallel$ 25 si quis $b \parallel$ 26 duo de xx $P \parallel$ 27 astyagis $P \parallel$ 30 potestatem et ditionemq. $P \parallel$

initio regni, propositis publice edictis, dat potestatem Iudaeis in solum patrium redeundi, sacra etiam uasa, quae Nabuchodonosor de templo Hierosolymae abstulerat, reddidit. itaque pauci tum in Iudaeam regressi: ceteris redeundi animus an facultas defuerit parum comperimus, erat ea tempestate apud Babylonios Beli anti- 3 quissimi regis, cuius etiam Virgilius meminit, ex ære simulacrum, quod superstitione hominum consecratum Cyrus quoque adorare erat solitus, antistitum eius dolo illusus, qui uesci effigiem illam atque potare affirmabant, cum diurnam pensitationem, quae idolo winferebatur, clam ipsi absumerent. igitur Cyrus cum Danielo fami-4 liariter uteretur, quaerit ab eo, cur simulacrum non adoraret, cum manifestum uiuentis Dei esset indicium, absumentis ea, quae inferebantur. Daniel ridens hominis errorem negare id posse fieri, 5 ut aes illud, id est bruta materies, cibo uteretur aut potu. acciri sergo rex sacerdotes jubet (nam fere ad septuaginta erant) adhibitoque eos terrore increpitat, quis inpensa consumeret, cum Daniel uir prudentia insignis minime id ab insensibili simulacro posse fieri contenderet. tum illi confisi parato dolo sueta inferri et obsig-6 nari a rege templum deposcunt, uti, nisi omnia postero die abnsumpta deprehenderentur, morte poenas persoluerent, dum eadem conditio Danielo maneret. itaque signo regis templum obsignatur, 7 cum prius Daniel sacerdotibus insciis pauimentum cinere aspersisset, ut introeuntium occultos aditus uestigia proderent. igitur postero die rex templum ingressus animaduertit absumpta, quae zidolo apponi iusserat. tum Daniel occultam fraudem uestigiis pro- 8 dentibus reserat, sacerdotes cum uxoribus et filiis, subfosso foramine ingressos, ea quae idolo apposita fuerant deuorasse. ita omnes iussu regis interfecti, templum ac simulacrum Danielo in potestatem datum atque arbitrio eius dirutum.

Interea Iudaei, quos ex permissu Cyri in patriam regressos supra memorauimus, urbem ac templum restituere aggressi, ut

6 Aen. I, 729. 30 II Par. 36.

4 defuerat P 5 Beli b: bella P 6 cuius — meminit Sigonio glossema uidebatur 10 Daniele b 14 ut | ut es illud P || accyri P, accersi b 18 sueta P: om. b; aliquid deesse recte Vorstius senserat || inferri P et Vorstius: inferre b 21 Danieli b 23 ues tia P 28 Danielo om. P, Danieli b 31 restuere P

pauci atque inopes parum proficiebant, donec centesimo fere anno. Artaxerse rege Persis imperitante, per eos, qui locis praeerant, ab 2 aedificando deterriti: etenim tum Syria atque omnis Iudaea sub Persarum imperio per magistratus ac praesides regebatur. igitur his consilium fuit regi Artaxersi scribere, non oportere Iudaeis 5 restituendae urbis suae copiam dari, ne pro contumaci ingenio resumptis uiribus, aliis gentibus imperare soliti, non paterentur 3 sub alieno imperio degere. ita comprobato a rege praesidum consilio prohibita urbis aedificatio usque in secundum Darii regis annum dilata est. sed hoc tractu temporum, qui reges Persis 10 imperauerint, inseremus, quo facilius annorum series in ordinem 4 contexta prodatur, post Darium Medum, quem duodeuiginti annos regnasse significauimus, Cyrus uno et triginta annis rerum potitus est. Scythis bellum inferens in proelio cecidit, secundo anno post-5 quam Tarquinius Superbus Romae regnare coeperat. Cyro Cam- 15 byses filius eius successit: regnauit annos viiii. hic cum Aegyptum atque Aethiopiam bello premeret et subegisset uictorque in Persas reuerteretur, casu se ipse uulnerauit ex eoque ictu periit. 6 post huius mortem magi duo fratres, natione Medi, menses vii Persarum regnum optinuerunt. ad hos interficiendos septem nobilis-20 simi Persae coniurauerunt, quorum princeps fuit Darius Hystaspis filius, natus ex fratre patruele Cyri, omniumque consensu regnum 7 ei delatum: regnauit annos vi et xxx. hic ante quadriennium quam decederet, apud Marathonam pugnauit, celeberrimo Graecis Romanisque historiis proelio. id gestum post Romam conditam 25 anno fere ducentesimo et sexagesimo, Macerino et Augurino consulibus, abhinc annos, si tamen inuestigatio Romanorum consulum non fefellit, DCCC LXXX et VIII: omne enim tempus in Stiliconem 8 consulem direxi. post Darium Xerses fuit, isque uno et xx annis

2 Esra 3. 8 Esra 6.

² Artanerne b, et sic semper in hoc nomine 3 sunt deterriti b 4 regebatur b: agebatur P, an ex agebat? cf. ad I, 30, 1 9 et usque malebat de Prato 12 contentă P 13 significamus P || unu et xxx annis P 15 ceperat P 16 regnauitque b 18 ipse P: ipsum b 21 hystaspi P 24 Marathona malebat de Prato 26 macherino P, em. de Prato 28 omně P || stilliconem P 29 exerses P, Xerxes b et sic deinceps || unum et xx annos b

regnasse traditur: quamquam in plerisque exemplaribus xx et v annos imperii eius fuisse repperi. huic successit Artaxerses, cuius supra meminimus. hic cum inhiberi aedificationem urbis Iudaeae 9 templique iussisset, suspensum opus usque in secundum Darii regis annum pependit. sed ut usque ad eum temporum ordo conexus sit, Artaxerses regnauit annis uno et xl, Xerses duobus mensibus. postque eum Sucdianus vii mensibus fuit.

Darius deinde, sub quo templum est restitutum, regnum 10 adeptus est, cui Ochus tum nomen erat. hic cum ex Hebraeis tres 10 adolescentes spectatae fidei corporis custodes haberet unusque ex his prudentiae documento admirationem regis in se convertisset, delata sibi optione petendi, si quid animo concepisset, ingemiscens patriae ruinis copiam restituendae urbis poposcit meruitque a rege, ut subregulis ac praesidibus imperaret, aedificationem sacrae 15 aedis praebitis impendiis maturarent. ita templum quadriennio 2 consummatum, sexto post anno quam Darius regnare coeperat, idque Iudaeis satis uisum: et quia magnae molis erat urbem restituere, diffisi uiribus opus multi laboris incipere non ausi templo continebantur, per idem tempus Esdras scriba legis post 3 xx fere annos quam templum fuerat consummatum, defuncto iam Dario, qui unum de uiginti annos rerum fuerat potitus, permissu Artaxersis secundi, non illius, qui inter duos Xerses fuit, sed huius, qui Dario Ocho successerat, Babylonia profectus multique eum secuti Hierosolymam peruexere uasa diuersi operis et dona, 25 quae rex templo Dei miserat, cum XII Leuitis: uix enim hic nu- 4 merus ex illa tribu repertus traditur. is cum deprehendisset Iudaeos gentilium conubiis permixtos, multis increpitos renuntiare

12 Esra 6. 23 Esra 7 sq. 26 Esra 9 sq.

³ meminimus P: mentionem fecimus b 6 annis uno nos: annos unu P 7 Succianus] uulgo Sogdianus 9 ademptus P 11 docimento ammirationem P 12 concupisset malebat de Prato 14 imperaret ut b 16 ceperat P 21 unu de .xx. annos P: unum de xx annis b (undeuiginti de Prato) 22 artarxerses P 23 dario cho P || multique eum secuti Hierosolymam peruexere uasa diuersi operis scripsi: multisque eum sequutis, Hierosolymam peruenere. Vasa quoque diuersi operis b 27 cocconubiis P, connubiis edd.

pauci atque inopes parum proficiebant, donec centesimo fere anno, Artaxerse rege Persis imperitante, per eos, qui locis praeerant, ab 2 aedificando deterriti: etenim tum Syria atque omnis Iudaea sub Persarum imperio per magistratus ac praesides regebatur. igitur his consilium fuit regi Artaxersi scribere, non oportere Iudaeis 5 restituendae urbis suae copiam dari, ne pro contumaci ingenio resumptis uiribus, aliis gentibus imperare soliti, non paterentur 3 sub alieno imperio degere. ita comprobato a rege praesidum consilio prohibita urbis aedificatio usque in secundum Darii regis annum dilata est. sed hoc tractu temporum, qui reges Persis 10 imperauerint, inseremus, quo facilius annorum series in ordinem 4 contexta prodatur. post Darium Medum, quem duodeuiginti annos regnasse significauimus, Cyrus uno et triginta annis rerum potitus est. Scythis bellum inferens in proelio cecidit, secundo anno post-5 quam Tarquinius Superbus Romae regnare coeperat. Cyro Cam-15 byses filius eius successit: regnauit annos viiii. hic cum Aegyptum atque Aethiopiam bello premeret et subegisset uictorque in Persas reuerteretur, casu se ipse uulnerauit ex eoque ictu periit. 6 post huius mortem magi duo fratres, natione Medi, menses vii Persarum regnum optinuerunt. ad hos interficiendos septem nobilis-20 simi Persae coniurauerunt, quorum princeps fuit Darius Hystaspis filius, natus ex fratre patruele Cyri, omniumque consensu regnum 7 ei delatum: regnauit annos vi et xxx. hic ante quadriennium quam decederet, apud Marathonam pugnauit, celeberrimo Graecis Romanisque historiis proelio. id gestum post Romam conditam 25 anno fere ducentesimo et sexagesimo, Macerino et Augurino consulibus, abhinc annos, si tamen inuestigatio Romanorum consulum non fefellit, DCCC LXXX et VIII: omne enim tempus in Stiliconem 8 consulem direxi, post Darium Xerses fuit, isque uno et xx annis

2 Esra 3. 8 Esra 6.

² Artaxerxe b, et sic semper in hoc nomine 3 sunt deterriti b 4 regebatur b: agebatur P, an ex agebat? cf. ad I, 30, 1 9 et usque malebat de Prato 12 contextă P 13 significamus P || unu et xxx annis P 15 ceperat P 16 regnauitque b 18 ipse P: ipsum b 21 hystaspi P 24 Marathona malebat de Prato 26 macherino P, em. de Prato 28 omně P || stilliconem P 29 exerses P, Xerxes b et sic deinceps || unum et xx annos b

regnasse traditur: quamquam in plerisque exemplaribus xx et v annos imperii eius fuisse repperi. huic successit Artaxerses, cuius supra meminimus. hic cum inhiberi aedificationem urbis Iudaeae 9 templique iussisset, suspensum opus usque in secundum Darii regis annum pependit. sed ut usque ad eum temporum ordo conexus sit, Artaxerses regnauit annis uno et xl, Xerses duobus mensibus. postque eum Sucdianus vii mensibus fuit.

Darius deinde, sub quo templum est restitutum, regnum 10 adeptus est, cui Ochus tum nomen erat. hic cum ex Hebraeis tres 10 adolescentes spectatae fidei corporis custodes haberet unusque ex his prudentiae documento admirationem regis in se convertisset, delata sibi optione petendi, si quid animo concepisset, ingemiscens patriae ruinis copiam restituendae urbis poposcit meruitque a rege, ut subregulis ac praesidibus imperaret, aedificationem sacrae 15 aedis praebitis impendiis maturarent. ita templum quadriennio 2 consummatum, sexto post anno quam Darius regnare coeperat, idque Iudaeis satis uisum: et quia magnae molis erat urbem restituere, diffisi uiribus opus multi laboris incipere non ausi templo continebantur. per idem tempus Esdras scriba legis post 3 *xx fere annos quam templum fuerat consummatum, defuncto iam Dario, qui unum de uiginti annos rerum fuerat potitus, permissu Artaxersis secundi, non illius, qui inter duos Xerses fuit, sed huius, qui Dario Ocho successerat, Babylonia profectus multique eum secuti Hierosolymam peruexere uasa diuersi operis et dona, 25 quae rex templo Dei miserat, cum XII Leuitis: uix enim hic nu-4 merus ex illa tribu repertus traditur. is cum deprehendisset Iudaeos gentilium conubiis permixtos, multis increpitos renuntiare

12 Esra 6. 23 Esra 7 sq. 26 Esra 9 sq.

³ meminimus P: mentionem fecimus b 6 annis uno nos: annos unu P 7 Sucdianus] uulgo Sogdianus 9 ademptus P 11 docimento ammi-12 concupisset malebat de Prato 14 imperaret ut b rationem P 21 unu de .xx. annos P: unum de xx annis b (undeuiginti 16 ceperat P 23 dario cho P || multique eum secuti de Prato) 22 artarxerses P Hierosolymam peruexere uasa diuersi operis scripsi: multisque eum secuti hierosolimam peruenere uasa diuersi operis P, multisque eum sequutis, Hierosolymam peruenere. Vasa quoque diuersi operis b 27 cocconubiis P. connubits edd.

istiusmodi matrimoniis ac filios ex his susceptos extrudi iubet, omnesque dicto paruere. purgatus populus ueteris legis ritu agebat. 5 ceterum Esdram nihil saper reficienda urbe egisse comperio, credo potiorem curam ratus plebom corruptis moribus reformare.

Erat ea tempestate apud Babyloniam Neemias minister 5 11 regius, gente Iudaeus, Artaxersi merito obsequiorum carissimus. 2 is Iudaeos percontatus, quis paternae urbis status esset, ubi comperit in isdem ruinis iacere patriam, totis sensibus conturbatus cum gemitu multisque lacrimis orasse ad Deum traditur, delicta 3 gentis suae reputans, misericordiam diuinam efflagitans. igitur 10 cum cum rex inter epulas maestum extra solitum animaduertisset, poposcit ab eo causam dolorum ut exponeret, tum ille aduersa gentis suae et ruinam ciuitatis deflere, quae iam per annos fere ducentos et quinquaginta solo strata, malorum testimonium, spectaculum inimicis praeberet: daret sibi eundi et restituendae 15 4 eius potestatem, paruit rex piis precibus, statimque eum cum praesidio equitum, quo tutius iter ageret, dimisit, datis ad praetores epistulis ut necessaria praeberent. is cum Hierosolymam peruenisset, uiritim populo opus urbis distribuit, et certatim iussa omnes curabant. iamque ad medium machinae processerant, cum 20 5 flagrante inuidia gentium uicinae urbes conspirant opera interrumpere Iudaeosque ab aedificando deterrere, sed Neemias, dispositis aduersum incursantes praesidiis, nihil territus coepta explicuit: consummatoque muro et ualuis portarum perfectis, per familias construendis interius domibus urbem dimensus est. 25 censuitque populum minime urbi parem, neque enim amplius quam ad quinquaginta milia promiscui sexus atque ordinis reperta: 6 tantum ex illo quondam inmani numero frequentibus bellis absumptum aut captiuitate detentum, nam olim hae duae tribus. quarum hoc residuum fuit, cum ab his decem tribus separatae 30 sunt, ccc et xx milia uirorum armauerant, a Deo ob peccatum

10 Neh. 2. 20 Neh. 3 sqq.

2 ritu de Prato: ritu Pb 5 Nehemias Drusius 6 artarxersi P
10 misericordiamque b 14 et sexaginta Sigonius 20 cum flagrante]
conflagrante P 22 Judaeos b || dispositis b: depositis P 24 muro
Sigonius addidit, possis etiam opere 25 dimensus Galesinius et Giselinus:
dimissus P 31 clxxx Sigonius || a Deo de Prato: adeo edd. priores

internecioni et captiuitati datae ad hanc usque paucitatem deuenerant. sed haec, ut dixi, plebs duarum tribuum fuit: decem nero 7 prius deductae per Parthos, Medos, Indos atque Aethiopas dispersae numquam in solum patrium regressae, hodieque barbararum gentium imperiis continentur. sed consummatio restitutae arbis xxx et 11 imperii Artaxersis anno refertur. a quo tempore 8 usque ad Christi crucem, id est Fufium Geminum et Bubellium consules, anni cccxc et viii: ceterum a restitutione templi usque in euersionem, quae sub Vespasiano consule Augusto per Titum caesarem consummata est, anni cccc lxxx et 111. praedictum id 9 elim est a Daniele, qui ab instauratione templi usque in euersionem lx et viii hebdomadas futuras pronuntiauerat. a die autem captiuitatis Iudaeorum usque in tempus restitutae ciuitatis fuerunt anni cclx.

mur: quarum quidem actus quibus potissimum regibus conectam, non facile perspexerim. nam cum Esther sub Artaxerse rege referatur, porro duos huius nominis Persarum reges fuisse reppererim, multa cunctatio est cuius haec temporibus applicetur. mihi tamen 2 misum est huic Artaxersi, sub quo Hierosolyma est restituta, Esther historiam conectere, quia non sit uerisimile, ut, si sub priore Artaxerse fuisset, cuius tempora Esdra complexus est, nullam tam illustris feminae mentionem retulisset, maxime cum ab illo Artaxerse inhibitam templi aedificationem, sicut supra memorauimus, constet: neque Esther passura fuerit [tum], si in illius matrimonio tum fuisset. nunc gesta edisseram. erat ea tem-3 pestate regi in matrimonio Vastis quaedam, mirae femina pulchri-

10 Dan. 9.

3 deductae nos: ductae P, abductae de Prato 1 dată Pregressae b 6 m duo $P \parallel$ artarxersis P = 7 Fufium P: Fusium $b \parallel$ Geminium b || rebellium P, em. de Prato 8 malim conss. (sic cod.) s (i. e. sunt) anni 14 post CCLX est in P spatium uacuum quindecim fere 15 nhoc P initio noui uersus, Hoc b || Esther Drusius: litterarum hester P et sic deinceps 17 artarxerse P, item u. 22 et 24, et artar-18 reppererim scripsi: repperi P 21 quia non sit scripsi: qui an fuit P, quae ante fuit b || uerisimilis b 22 tempora Esdra de Prato: tepra P 24 sic supra P 25 utrumque tum de Prato delendum censet, nos prius saltem inclusimus

tudinis. cuius cum formam omnibus praedicaret, die quodam, cum publicum conuiuium dabat, adesse reginam demonstrandae 4 pulchritudinis gratia iubet. illa uero stulto rege consultior, pudens uirorum oculis spectaculum corporis praebere, iussa abnuit. qua contumelia barbarus animus permotus uxorem matrimonio ac regia 5 depellit. igitur cum in locum eius puella regis coniugio quaereretur, reperta est Esther ceteras specie uincere. haec Iudaea ex tribu Beniamin, utroque parente orba, a Mardochaeo patrueli 6 fratre educta. cum ad regales nuptias duceretur, mandante educatore genus et patriam occultauit, admonita ne paternarum traditionum immemor, etsi in matrimonium alienigenae captiua succe-7 deret, gentilium cibis participaret. igitur iuncta regi breui, ut fit, ui pulchritudinis totum eius animum facile cepit, adeo ut eam aequatam imperio insigni regio, ueste purpurea donaret.

13 Qua tempestate Mardochaeus inter proximos regis erat, pro 15 uirili portione negotiorum familiarium curator, is compositas a duobus spadonibus regi insidias prodiderat, atque ex eo carior 2 summisque honoribus donatus. erat ea tempestate regi Aman quidam perfamiliaris, quem aequatum sibi adorari more regum praeceperat. id Mardochaeus unus ex omnibus facere fastidiens 20 3 odia Persae in se grauiter accenderat. igitur Aman ad perniciem Hebraei animum intendens regem adit affirmatque, esse in regno eius hominum genus prauis superstitionibus deo hominibusque inuisum, externis legibus uiuens, dignum exitio: rectum esse omnes huius gentis internecioni dare, exque eorum bonis inmensas 25 4 opes pollicetur. facile id barbaro persuasum: edictum emittitur Iudaeos necandos, missique continuo qui per omne regnum ab India usque Aethiopiam promulgarent. id ubi Mardochaeo compertum, conscissis uestibus sacco obuoluitur conspersusque cinere pergit ad regiam, ibique eiulatu multo cuncta questibus replet: 30 facinus indignum immeritam gentem perire neque ullam pereundi

6 Esther 2. 18 Esther 3. 28 Esther 4.

8 mardochoeo $P \parallel$ patruele b = 10 et om. P, ac $b \parallel$ ammonita P = 13 coepit P = 14 acquatam sibi imp. malebat Vorstius = 15 mardocheus P, et sic deinceps = 18 amman h. l. P, sed alias aman; Haman b = 21 pernitiem P = 22 intendens b: incendens $P \parallel$ adiit Pb = 27 omnë P = 28 promulgarent P: edictum promulgarent p: of p and p and p are p are p and p are p are p are p and p are p are p and p are p are p and p are p and p are p and p are p are p and p are p are p and p are p and p are p and p are p are p and p are p and p are p and p are p are p and p are p and p are p are p are

causam dari. Esther lamentantis voce excita rem, ut erat, cogno-5 scit. tum uero anceps consilii, quia adeundi regem potestas non erat — etenim more Persarum reginae introire ad regem nisi accersitae non licet, nec tamen, cum fuerit regi libitum, sed statuto stempore admittitur — et forte tum ita euenerat, ut diebus xxx proximis separata a conspectu regis Esther haberetur, igitur auden- a dum aliquid pro ciuibus rata, etsi certa pestis adesset, pulchro in negotio occumbere parata, inuocato prius Deo, aulam regis ingreditur. at barbarus re insolita percussus, paulatim blandimento muliebri delinitus, postremo ad cenam reginae perducitur, unaque cum illo Aman ille regi carus et Iudaeae genti infestus. igitur 7 cum iam post epulas multis poculis conuiuium calere coepisset, Esther genibus regis aduoluitur, gentis suae perniciem deprecatur. rex uero nihil se petenti, si quid ultra peteret, negaturum polliscetur. tum Esther arrepto tempore Amanis mortem flagitat in 8 ultionem gentis, quam perditam cupierat. sed rex amici memor paulisper cunctatus deliberandi gratia modicum secessit. deinde regressus ut uidit Aman reginae genua complexum, succensus ira et appetitam reginam clamitans, morte eum affici iubet. et tum 9 wregi compertum, poenam crucis per Aman Mardochaeo paratam. ita Aman eaedem cruci affigitur, omniaque bona eius Mardochaeo data Iudaeique sunt absoluti. Artaxerses regnauit annos duos et LX, eidemque Ochus successit.

Huic rerum ordini recte Iudith actus conseram: traditur enim 14 12 post captiuitatem fuisse, sed quis eo tempore Persis regnauerit, historia diuina non edidit: regem tamen, sub quo illa gesta sint, Nabuchodonosor nuncupat, non utique eum, qui Hierosolymam ceperit. sed nullum hoc nomine post captiuitatem apud Persas 2 regnasse reperio, nisi si ob inpotentiam et pariles conatus quicum-

6 Esther 5. 13 Esther 7. 24 Judith 1.

8 parata de Prato: parat Pb || do P corr. 1 m. ex dno: Domino b 9 perculsus b 10 coenam b 11 gentis P, em. Galesinius 13 pernitiem P 17 cunctatur deliberandique b 18 ut uidit Sigonius: uidit P 20 compertum erat b 21 eedem P: eidem b 22 artaxerses P 23 Lx P: xl. Sigonius; contra de Prato censet infra anni 11 et xl. (pro duo et xx) scribendum esse 24 conseram P, ut coni. Drusius: conferam b 26 gesta sunt malebat de Prato 29 inpatientiam P, em. Sigonius || quicumq. P et Sigonius: quicum b

3 que ille rex Nabuchodonosor a Iudaeis uocitatus est. plerique tamen Cambysen, Cyri regis filium, putant, eo quod uictor Aegyptum atque Aethiopiam penetrauerit, sed huic opinioni eadem sacra historia repugnat: nam duodecimo regis illius anno Iudith fuisse 4 signatur. porro Cambyses non ultra viiii annos rerum potitus est. 5 unde, si in historia opinari licet, sub Ocho rege, qui post Artaxersen secundum fuit, haec gesta crediderim: idque uel ex hoc conicio, quod idem Ochus, ut in saecularibus legi, natura immitis cupidusque bellorum traditur. nam et arma finitimis intulit et Aegyptum, quae ante multos annos desciuerat, bello recuperauit. 10 5 quo tempore etiam sacra eorum et Apim in deum receptum irrisisse traditur: quod postea Baguas, spado eius natione Aegyptius, indignatus, contumeliam gentis morte regis ultus est. meminit 6 autem huius Baguae historia diuina: nam cum Holofernes iussu regis aduersum Iudaeos duxit exercitum, Baguam in isdem 15 castris fuisse memorauit. unde non immerito in argumentum nostrae opinionis adduxerim, ut rex ille, Nabuchodonosor nuncupatus, Ochus fuerit, sub quo Baguam fuisse mundiales historici 7 prodiderunt. ceterum illud nemini mirum esse oportebit, quod scriptores saecularium litterarum nihil ex his, quae sacris uolumi-20 nibus scripta sunt, attigerunt: Dei spiritu praeualente, ut intaminata ab ore corrupto uel falsis uera miscente intra sua tantum mysteria contineretur historia, quae separata a mundi negotiis et sacris tantum uocibus proferenda permisceri cum aliis uelut aequali 8 sorte non debuit: etenim erat indignissimum, ut alia agentibus 25 aut alia quaerentibus haec quoque cum reliquis miscerentur. sed pergam ad cetera ac per Iudith gesta, ut potero, paucis absoluam. 15 Igitur reuersis, ut supra memorauimus, in solum patrium Iudaeis, necdum composito rerum aut urbis statu, rex Persarum Medis bellum infert atque aduersus regem eorum, Arphaxad 30

12 Judith 2. 30 Judith 1.

2 eo P: esse b 6 artarxersen P 8 conitio P || in b: om. P || secularibus P: secularibus quibusdam scriptis b 14 olofern', i. e. olofernus P 15 aduersus b || duxit Laubmann: dux P, duxerat b, duceret de Prato 17 opionis P 21 attigerunt b: contigerunt P, attigerint malebat de Prato || prouidente coni. de Prato 22 uel P: et b 27 ac Judith gesta Sigonius 30 arfaxat P, em. Drusius e Graeco Δρφαξάδ

nomine, acie confligit secundo euentu: perempto rege gentem imperio adiungit. idem reliquis nationibus facit, praemisso Holo-2 ferne, quem principem militise delegarat, cum milibus peditum c et xx, equitum xII. is Cilicia et Arabia bello uastatis multas 5 urbes aut ui capit aut metu in deditionem compellit. iamque 3 Damascum admotus exercitus magno Iudaeos terrore perculerat. sed impares ad resistendum, neque ad deditionem adquiescentibus 4 animis, expertis quippe usque antea captiuitatis mala, ad templum frequentes concurrant. ibi communi gemita permixtoque ululatu 10 diuinum auxilium implorant: satis se Deo ob peccata uel crimina dedisse poenarum; reliquiis saltem seruitio nuper exemptis parceret. interea Holofernes Moabitis in deditionem acceptis atque a aduersum Iudaeos in societatem belli assumptis, cum ab eorum principibus inquireret, quibusnam uiribus freti Hebraei deditioni 16 animos non dedissent, Achior quidam comperta edisserit, Iudaeos 6 Dei cultores, pio a patribus ritu institutos, clim in Aegypto pependisse seruitium: inde diuino munere eductos ac siccatum mare pedibus emensos, postremo omnibus gentibus devictis habitatas maioribus terras recepisse. exin uario rerum statu floruisse aut 7 so concidisse, atque iterum malis emersisse, secundum merita iratum aut placatum Deum uicissitudine expertos, dum peccantes incursionibus hostium aut captiuitatibus coërcentur, propitio numine semper inuicti. ceterum, si praesenti tempore absque peccato sint, nullo modo eos posse superari: sin aliter se habeant, facile uincens dos. ad haec Holofernes ferox multis uictoriis, nihil sibi inuictum 8 ratus, ira accensus, cur ex peccato potissimum Iudaeorum pendere illius uictoria putaretur, propelli Achior in castra Hebraeorum iubet, ut cum his periret, quos uinci non posse affirmauerat. ac 9 tum Iudaei montes petiuerant: ita quibus id negotii datum, ima

2 Judith 2 sq. 7 Judith 4. 12 Judith 5. 28 Judith 6.

2 oloferne P et sic deinceps 3 delegerat b 6 torrere P 8 antea nos: antead P (an ex antehac?), ante b 11 salutem P 12 et 25 olofernis P, item p. 72, 5 || Moabitis] addendum censet Drusius et Ammonitis (uel et filiis Ammon), quia Achior Ammonitarum dux fuerit 13 asumptis P 15 acitor P (et sic deinceps, sed p., 72 1 accitor), Accitor b, em. Drusius, cf. Judith 5, 5 20 emeruisse P 22 captiuitatis P || coercerentur Vorstius 28 uincti P

montium successere ibique uinctum Achior reliquerunt. quod ubi Iudaei animaduerterunt, exemptum uinculis in collem perducunt. causas rei quaerentibus gesta exponit receptusque in pacem exitum opperiebatur. is post uictoriam circumcisus Iudaeus factus est.

10 igitur Holofernes difficultate locorum comperta, quia adiri praecelsa non poterant, montes militibus circumdat et summa cura Hebraeos aquationibus prohibet: eoque maturius obsidionem sensere. itaque uicti penuria aquae ad Oziam principem concurrunt, proni omnes ad deditionem. ille uero opperiendum paulisper et diuinum auxilium expectandum respondens, quinto demum die 10 deditionis tempus constituit.

16 Quod ubi Iudith compertum, quae uiro uidua, praediues opibus, insignis specie, sed moribus quam uultu illustrior tum in castris erat. artis suorum rebus etiam certo sibi exitio audendum aliquid et temptandum rata, caput comit, uultu expolitur, comite 15 2 ancilla castra hostium ingreditur, statimque ad Holofernem deducta perditas res suorum memorat, se transfugio uitae consuluisse. deinde a duce poscit liberum extra castra nocturno tempore egressum orandi gratia. mandatum id uigilibus portarumque custo-3 dibus, sed ubi per triduum egrediendi ac redeundi consuetudinem 20 sibi barbaris fidem fecit, Holofernem cupido incessit dediticiae corpore abuti: etenim forma excellenti Persam facile permouerat. ita ad ducis tentorium per Baguam eunuchum deducitur, initoque 4 conuiuio barbarus multo se uino obruit. tum remotis ministris, priusquam uim mulieri inferret, somno captus est. Iudith tempore 25 arrepto caput hostis desecat secumque aufert. et cum secundum 5 consuetudinem castris egredi crederetur, incolumis regressa. postero die Hebraei, caput Holofernis de superioribus ostentantes, erup-

8 Judith 7. 12 Judith 8-10. 18 Judith 12. 27 Judith 13 sq.

2 amin aduerterunt P 3 in pacem nos: inparem P, parem b 6 milibus P 10 demum Sigonius: decimo P, cf. lib. Judith 7, 15 14 arctis b 20 consuetudinem sibi, barbaris fidem distinctum est in editt.; uidetur sententia: ubi barbaris fidem fecit, sibi esse egred. ac redeundi consuetudinem, cf. infra: cum secundum consuetudinem castris egredi crederetur (consuetudine sibi apud barbaros fidem fecit Vorstius) 21 fide P 22 abutendi Drusius 23 deducitur P, ut coni. Drusius: deducunt b || initoque conuiuio de Prato: initioque conuiuii P 27 regressa P: ad suos regressa est b

tione facta ad castra hostium pergunt. tum uero barbari signum pugnae poscentes tabernaculum ducis frequentes assistunt. ubi truncum corpus repertum, foeda formidine in fugam uersi terga hostibus praebuerunt. Iudaei fugientes persecuti caesisque multis 6 milibus castris ac praeda potiti. Iudith summis laudibus celebrata c et v annos uixisse traditur. haec si Ocho rege, ut opinamur, 7 gesta sunt anno imperii eius duodecimo, a tempore Hierosolymae restitutae usque in id bellum fuerunt anni duo et xx. ceterum Ochus xx et III annos regnauit. fuit autem ultra omnes cruentus 8 to et plus quam barbaro animo. hunc Baguas spado aegrotantem uenenis sustulit. post eum Arses, filius eius, triennio imperium tenuit, Darius annos IIII.

Adversum hunc Alexander Macedo acie conflixit. eo uicto 17 Persis imperium ademptum, quod ab initio Cyri steterat annos 15 CC et L. Alexander uictor fere omnium gentium adiisse Hieroso-2 lymae templum dicitur ac dona intulisse, edixitque per omne imperium, quod sui iuris effecerat, ut Iudaeis ibidem degentibus esset liberum in patriam reuerti. exacto duodecimo imperii anno, septimo posteaquam Darium deuicerat, apud Babylonam defunc-» tus est. regnum amici eius, qui simul cum illo maxima illa bella 3 gesserant, partiti sunt. hi aliquanto tempore sine usurpatione regali susceptas partes procurauerunt, Arridaeo quodam Philippo Alexandri fratre regnante, cui perimbecillo uerbo datum imperium uidebatur, re autem penes eos erat, qui sibi exercitum et prouinz cias distribuerant. nec uero hic rerum status diu mansit, omnes-4 que se reges appellari maluerunt. primus in Syria post Alexandrum Seleucus rex fuit, subiecta eidem Perside ac Babylone. qua 5 tempestate Iudaei annuum stipendium trecenta argenti talenta regi dabant, nec tamen per externos magistratus, sed per sacerndotes suos regebantur. patrioque ritu uiuebant, donec plerique eorum longa rursum pace corrupti miscere omnia seditionibus et

² Judith 15 sq.

⁶ si P: om. b 8 duo et xx] duo et xL de Prato, cf. eius edit. II, p. 123 sq. 10 Bagua spado Pb, sed cf. II, 14, 5 11 Arxes Pb 13 alersander P 15 omnium b: om. P 18 liberum esset b 19 babyllonam P 21 hi P: inde b 22 Arrideo Pb 24 re de Prato: res P 27 cadem perside ac babyllone P 29 externos Sigonius: ternos P

turbare coeperunt, affectantes summum sacerdotium libidine, auaritia et dominandi cupidine.

- 18 Namque primum sub rege Seleuco, Antiochi magni filio, Oniam sacerdotem, uirum sanctum atque integrum, Simon quidam falsis apud regem criminibus insimulatum excutere nequiuerat. 5
 - 2 interiecto deinde tempore Iason frater Oniae Antiochum regem, qui Seleuco fratri successerat, adiit, augmentum stipendii polli-
 - 3 cens, si sibi summum sacerdotium traderetur. et quamquam insolitum neque ante permissum erat perpetuo sacerdotio perfungi, sollicitus tamen regis animus, aeger auaritia, facile superatus est. 10
 - 4 ita depulso Onia Iasoni sacerdotium mandatum. is foede admodum ciues patriamque lacerauit. dein cum per Menelaum quendam, Simonis illius fratrem, promissam regi pecuniam misisset, patefacta semel ambitioni uia, isdem artibus, quibus Iason prius,
- 5 Menelaus sacerdotium obtinuerat. nec multo post, cum promissum 15 argenti modum non reddidisset, loco pellitur: Lysimachus substituitur. inde inter Iasonem et Menelaum foeda certamina, donec
- 6 Iason profugus patria excessit. his initiis corruptis moribus eo usque processum, ut plerique popularium ab Antiocho poscerent, permitti sibi more gentilium uiuere. quod cum rex petentibus 20 annuisset, certatim pessimus quisque delubra extruere, idolis supplicare, legem profanare occeperat. interea Antiochus rediens
- 7 ab Alexandria namque tum bellum regi Aegyptio intulerat, quod iussu senatus et populi Romani deposuit, Paulo et Crasso eonsulibus Hierosolymam adiit. cum discordantem superstitio-25 nibus susceptis populum repperisset, legem Dei destruens et his fauens, qui impia sequebantur, omnia templi ornamenta detraxit

25 II Macc. 5.

1 auarie et donandi P, em. in b 4 Oniam b: omam P 5 excutere Giselinus: exquire P, exquirere b (extinguere Sigonius, extrudere Clericus, excipere Vonck) 9 permissum cuiquam erat b || non perpetuo (uel non perfungi) Sigonius et Drusius, uulgatam sic explicat de Prato: 'sacerdotium, quod perpetuum erat, usurpare' 10 sollitius P, sollicitatus malebat de Prato, sed eodem sensu sollicitus dictum esse apparet, cf. ad H, 51, 5 11 depulsa P || est mandatum b 13 symonis P || promissa P 15 menelaus P: Menelaus quoque b || obtinuit Sigonius || quum is promissum b 17 foeda P: foeda fuere b 18 init', i. e. initus P 22 nantiochus P 27 frauaens P || templo Vorstius

ac multa caede uastauit. id gestum ab excessu Alexandri anno 8 centesimo uno et quinquagesimo, Paulo, ut diximus, Crassoque consulibus, post quinquennium fere quam Antiochus regnare coeperat.

Sed ut temporum ordo consertus sit ac liqueat euidentius, 19 quis hic fuerit Antiochus, regum, qui post Alexandrum in Syria fuerant, et nomina et tempora enumerabimus. defuncto, ut supra 2 retulimus, rege Alexandro, ab amicis eius regnum omne divisum ac regio nomine aliquamdiu administratum est. Seleucus post 10 nouem annos in Syria rex est appellatus, regnauitque annos 11 et xxx. post eum Antiochus, filius eius, annos unum de uiginti. 3 inde Antiochus, Antiochi filius, qui et Theus cognominatus est, annos xv. post hunc Seleucus filius, cognomine Callinicus, annos unum et uiginti. item Seleucus, filius Callinici, annos tres. hoc 4 15 defuncto Antiochus frater [Callinici] Asiam et Syriam tenuit annos vII et xxx. hic est Antiochus, aduersus quem Lucius Scipio Asiaticus bellauit: quo bello uictus et imperii parte multatus est. hic duos filios habuit, Seleucum et Antiochum, quem obsidem Romanis dederat. ita Antiocho magno mortuo Seleucus filius 5 meius natu maior regnum indeptus est. sub quo Oniam sacerdotem a Simone insimulatum diximus. tum Antiochus a Romanis dimissus datusque in locum eius obses Demetrius, Seleuci regis, qui eo tempore regnabat, filius. Seleuco mortuo anno imperii duodecimo regnum frater Antiochus, qui Romae obses fuerat, occu-6 s pauit. is post quinquennium quam regnare coeperat, ut supra docuirnus, Hierosolymam depopulatus est. etenim graue Romanis stipendium pensitans ipse inmensis sumptibus paene necessario cogebatur pecunias rapto quaerere neque ullam praedandi occasionem omittere, post biennium deinde, pari rursum clade affectis 7 30 Iudaeis, ne forte frequentibus malis compulsi bellum sumerent,

1 m. caede urbem uastauit coni. Sigomius probabiliter 2 uno b: imo P; minus uerisimile est imo ex dittographia ortum esse, cf. de Prato ad h. l. de chronologia 7 fuerant P: fuerunt b 12 qui et theus P: qui Etthaeus b 15 Callinici delendum esse uidit de Prato 16 Lucius Scipio nos: ut suscipio P, Scipio b 17 Asiaticus de Prato: asyana gens P, Africani frater b 19 eius filius b 20 maior P, ut coni. de Prato: minor b || adeptus b || omam P 21 symone P 27 sumptibus deditus coni. de Prato

praesidium arci imposuit. inde sacram legem euertere aggressus mittit edictum, ut omnes relictis maiorum traditionibus genti-8 lium ritu uiuerent. nec defuere qui profano imperio uolentes parerent. tum uero foedum spectaculum: per uniuersas urbes palam in plateis litabatur, sacra etiam legis et prophetarum uolumina 5 igni cremata.

- Ea tem pestate Matthathias, Iohannis filius, sacerdos erat. hic cum a regiis cogeretur edicto parere, egregia constantia profana contemnens, Hebraeum publice profanantem in ore omnium iugu2 lauit. tum demum reperto duce facta secessio est. Matthathias 10 oppido egressus, multis ad eum confluentibus, speciem iusti exercitus effecerat: quis omnibus destinatum erat aduersus profanum imperium se armis tueri, et uel in bello occumbere quam 3 impias cerimonias exercere. interea Antiochus per Graecas quoque urbes, quae in illius imperio erant, repertos Iudaeos sacri-15 4 ficare cogebat inauditisque cruciatibus reluctantes afficiebat. qua tempestate illustris illa passio septem fratrum matrisque fuit: qui omnes, cum legem Dei, instituta maiorum uiolare suppliciis cogerentur, mori maluerunt. ad extremum poenas mortesque eorum comitata mater est.
- 21 Interea Matthathias moritur: uicarium exercitui, quem parauerat ducem, Iudam filium substituit. huius ductu aduersum
 2 regios frequentibus proeliis prospere pugnatum. nam prinum
 Apollonium ducem hostium, qui magnis copiis in conflictum
 descenderat, cum omni exercitu deleuit. quod cum Seron qui-25
 dam, qui tum Syriae praeerat, comperisset, multiplicatis legionibus Iudam aggressus, ferox quia numero praestabat, ubi in
 aequum descensum, fusus ac fugatus, octingentis ferme amissis
 3 in Syriam regressus est. id ubi compertum est Antiocho, ira

1 I Macc. 1, 35 sqq. 7 I Macc. 2. 16 II Macc. 7. 22 I Macc. 3 sqq.

2 maiorum P: maiorum suorum b 4 fedum P || uniuersam urbem P, em. de Prato 5 litabatur P: diis litabatur b 7 matthathias P: Mathathias b, et sic infra 12 queis b 13 et uel in bello P: et in bello potius b (erravit de Prato de P) 14 nantiochus P 18 Dei et b 22 aduersus b 27 quia P (per compendium) addita eadem m. syllaba ta s. l. 28 in aequum P: in certamen b

et dolore succensus, quippe angebatur duces suos cum magnis exercitibus deuictos, auxilium per omne regnum contrahit, do-4 natiuum militibus, exhaustis penitus thesauris, largitur. etenim tum praecipue grauiter pecuniae inopia affectus erat. nam defiscientibus Iudaeis ab eo, qui ei ultra trecenta argenti talenta annua pensitauerant, praeterea Graecis urbibus multisque regionibus persecutionis malo turbatis — ne gentilibus quidem pepercerat, quos deserere inueteratas superstitiones et ad unum ritum deducere temptauerat, illis quidem, ubi nihil sancti erat, 10 facile relinquentibus, sed tamen omnibus metu ac clade affe-5 ctis — uectigalia cessauerant. quibus rebus aestuans — etenim ipse olim omnibus regibus opulentior suomet scelere inopiam persenserat — copias cum Lysia partitur eique Syriam et bellum aduersus Iudaeos committit, ipse in Persas ad cogenda 15 uectigalia profectus. igitur Lysias duces belli delegit Ptolemaeum, Gorgiam, Doronem et Nicanorem: his xL milia peditum, vii equitum data. ac primo impetu magnum Iudaeis ter-6 rorem intulerunt. tum Iudas cunctis desperantibus suos adhortatus, forti animo descenderent in proelium: Deo fretis nihil in-20 uictum fore: saepe antea a paucioribus aduersum plures bene pugnatum, iciunio indicto celebratoque sacrificio in aciem de-7 scensum: fusae hostium copiae, Iudas castris potitus multumque ibi auri et Tyriarum opum repertum. namque ex Syria negotiatores nihil de uictoria dubitantes, regium exercitum secuti spe z captiuos mercandi, praedae fuere. haec ubi Lysiae ex nuntiis 8 comperta, maiore cura copias parat annoque post immani exercitu Iudaeos aggreditur: uictus Antiochiam se recepit.

Iudas pulsis hostibus Hierosolymam regressus purgare templum 22 et restituere animum intendit, quod euersum ab Antiocho profanatumque a gentibus foedam sui speciem praebebat. sed Syris 2 arcem tenentibus, quae continua templo et loci natura superior

28 I Macc. 4.

¹ duces duos malebat de Prato, et deinde auxilia 8 inueterate P 12 regis P 15 lisyas P, item infra u. 25 lisyae || delegitur P 16 Doronem cum Sigonio aut delendum est aut scribendum Ptole-

macum Dorymenis filium; cf. Maccab. 3, 38 et Jos. Antiq. 12, 11 21 in acie P 27 uictus P: uictus denuo b 31 contigua Drusius probabiliter, ut est II, 34, 2 et Dial. 3, 10 contigua flumini.. habitacula

- uersus hos Alexander acie confligit. eo proelio Ptolemaeus cadit, 5 Alexander uincitur: paulo post interfectus, cum regnasset annos quinque uel, ut in plerisque auctoribus repperi, nouem.
- 25 Demetrius regnum indeptus Ionatham benigne habuit, foedus cum eo fecit, Iudaeos legibus suis reddidit. interea Tryphon, 5 qui partium Alexandri fuerat, praefectus Syriae regno * * * eum bello prohibiturus. contra Ionatha in proelium descendit, terri-2 bilis xL milium exercitu. Tryphon, ubi se imparem cernit, pacem simulat, receptumque in amicitiam inuitatumque Ptolemaidam interfecit. post Ionatham summa rerum ad Simonem fra-10 trem defertur. is funus fratris magnifice curauit septemque illas pyramidas nobilissimi operis extruxit, in quibus et fratrum et 3 patris ossa condidit. tum Demetrius, refecto cum Iudaeis foedere, contemplatione cladis a Tryphone illatae — nam post Ionathae necem urbes corum atque agros bello uastaucrat — annua 15 eis uectigalia in perpetuum remittit: etenim usque ad id tempus regibus Syriae, nisi cum armis restiterunt, stipendium pensi-4 tauerant. id gestum Demetrii regis anno secundo, quod ideo

1 eo prelio uincitur ptolomeus. cadit alexander uincitur paulo post P, eo proelio uincitur Ptolemaeus, cadit Alexander. Vincitur Ptolemaeus, et paulo post b; secuti sumus emendationem G. Richteri, nisi quod ille secundum editionem principem et ante paulo addidit 2 interfectus P: 3 implerisque P 4 Jonathan b 5 iudas P | 5 et 8 6 regno] hic quaedam intercidisse critici recte intellexerunt; nec tamen sufficit cum Hieronymo de Prato inhiabat supplere; nam apparet plura deesse et uerba eum bello prohibiturus non ad sententiam sequentem, sed ad priorem pertinere. Ex Maccab. I, 12, 39 sq., 'καλ εζήτησε Τρύφων βασιλεύσαι τῆς Ασίας καὶ περιθέσθαι τὸ διάδημα καὶ ἐκτείναι χειρα επι' Αντίοχον τον βασιλέα και έφοβήθη μή ποτε οὐκ έάση αὐτον Ιωνάθαν και μή ποτε πολεμήση πρός αὐτόν και εζήτει πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν καὶ ἀπολέσαι αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν " lacuna sic fere explenda uidetur: regno [Asiae inhians, ueritus ne Jonatha sibi arma inferret, profectus est Baethsan] eum bello prohibiturus. contra 7 ionatha (cum apice super syllaba tha) P: Jonathan b 8 milium b: milib; P 9 ptolomaidam P, Ptolemaidem Drusius.

nisi malis Ptolemaida 10 interficit malebat de Prato || Jonathan b 12 in quibus matris et fratrum de Prato; immo potius || symonem P et fratrum et matris et patris, cf. Maccab. I, 13, 28 16 eis Giselinus: eius P || imperpetuum P 17 restiterunt P: resi-

sterent b

signauimus, quia usque in hunc annum per tempora Asianorum regum cucurrimus, ut ratio temporum digesta luceret. nunc 5 autem per tempora eorum, qui Iudaeis uel pontifices uel reges fuerunt, usque ad Christi natiuitatem rerum ordinem digeremus. Igitur post Ionatham Simon frater eius, ut supra dictum est, 26 Hebraeis praefuit iure pontificis. id enim ei tum et a suis et a populo Romano honoris delatum. hic cum secundo Demetrii regis 2 anno ciuibus praeesse coepisset, post octo annos insidiis Ptolemaei circumuentus occubuit. huic Iohannes filius successit. qui cum adwuersum Hyrcanos, gentem ualidissimam, egregie pugnasset, Hyrcani cognomen accepit. mortuus est annos vi et xx rerum potitus. post hunc Aristobulus pontifex substitutus primus om- 3 nium post captiuitatem regium nomen assumpsit capitique diadema imposuit. exacto anno diem functus est. Alexander deinde, 4 is filius eius, rex pariter et pontifex fuit, regnauit annos vii et xx: in cuius actibus nihil praeter crudelitatem memoria dignum repperi. hic cum Aristobulum et Hyrcanum paruos filios reliquisset, Salina siue Alexandra uxor eius regnum per nouem annos tenuit. 5 post huius obitum foeda inter fratres de regno certamina. ac primum Hyrcanus imperium obtinebat: mox ab Aristobulo fratre. pulsus confugit ad Pompeium, qui tum Mitridatico bello confecto pacataque Armenia et Ponto uictor omnium gentium, quas adierat, introrsum pergere et uicina quaeque Romano imperio adiungere cupiens, causas belli et materiam uincendi quaerebat. z igitur Hyrcanum libens excepit ductuque eius Iudaeos aggreditur: 6 urbe capta atque eruta templo pepercit. Aristobulum uinctum Romam mittit, Hyrcano ius pontificatus restituit: imposito Iu-

tuu et a suis et a populo P, id enim ei tum a suis, tum et a populo b (Drusius: a regibus eius loco quod est a populo Ro.) 8 ptolomei P vi et xx r. potitus Giselinus: anno vi et xx rerum potitus est P 15 filius] 'immo frater, ut ex Josepho liquet' de Prato stobolus P 18 Salina P, ut coni. Drusius: Solina b || alexandria P $20 \,$ mox aristobolo P(i. e. primusum) P 23 aderat $P \parallel$ introrsum P: 24 uincendi P: incendii aliquot edd. recentt. 25 excipit ultrorsum b malebat de Prato 26 eruta P: arce b || uinctum Sigonius: uictum P, cf. Jos. Ant. 14, 8. Flor. 1, 41, 30 etc. 27 impositoque b 28 ascolonitem P, item p. 82, 3 ascolonitae

daeis stipendio procuratorem eis Antipatrum quendam Ascalo-

5 Jonathan $b \parallel \text{symon } P = 6 \text{ id enim} - \text{populo } scripsi: \text{ et id enim et}$

- 7 nitem praeposuit. Hyrcanus quattuor et triginta annos rerum potitus, dum aduersum Parthos bellum gerit, capitur.
- 27 Tum Herodes alienigena, Antipatri Ascalonitae filius, regnum Iudaeae a senatu et populo Romano petiit accepitque. hunc primum Iudaei externum regem coeperunt habere. etenim iam aduentante Christo necesse erat secundum uaticinia prophetarum 2 suis eos ducibus priuari, ne quid ultra Christum expectarent. sub
 - hoc Herode, anno imperii eius tertio et xxx, Christus natus est
 - 3 Sabino et Rufino consulibus, VIII Kal. Ianuarias. uerum haec, quae euangeliis ac deinceps Apostolorum actibus continentur, 10 attingere non ausus, ne quid forma praecisi operis rerum digni-
 - 4 tatibus deminueret, reliqua exequar. Herodes post natiuitatem Domini regnauit annos IIII: nam omne imperii eius tempus vii et xxx anni fuerunt. postque eum Archelaus tetrarcha annis viiii,
 - 5 Herodes annis xx et IIII. hoc regnante, anno regni eius octauo 15 et decimo, Dominus cruci fixus est Fufio Gemino et Rubellio Gemino consulibus: a quo tempore usque in Stiliconem consulem sunt anni CCCLXXII.
- 28 Apostolorum actus Lucas edidit usque in tempus, quo Paulus Romam deductus est Nerone imperante: qui non dicam regum, 20 sed omnium hominum et uel inmanium bestiarum sordidissimus dignus extitit, qui persecutionem primus inciperet: nescio an et postremus explerit, siquidem opinione multorum receptum sit,
 - 2 ipsum ante Antichristum uenturum. huius uitia ut plenius exponerem res admonebat, nisi non esset huius operis tam uasta ingredi: 25 id tantum annotasse contentus sum, hunc per omnia foedissima et crudelissima eo processisse, ut matrem interficeret, post etiam Pythagorae cuidam in modum sollemnium coniugiorum

28 ex Tac. Ann. 15, 37.

1 IIII et xx Sigonius 2 bella b 7 sub b: sed P 12 deminuerit P, diminueret b 14 postq. eum!P: post quem b 15 annis xx P: an. xx b, annos xx complures edd. posteriores || eius P: om. b 16 fusio P: Fusio b || rebellio P, em. de Prato et iam ante eum Joh. Clericus 17 a om. P || stilliconem P 18 ccclxvII Sigonius 22 persecutionem P: persecutionem in Christianos b 23 explebit Giselinus; immo expleturus sit || receptus P 24 ante Antichristum de Prato (lectione in P non cognita): antecristum P, Antichristum b; cf. Dial. II, 14 26 fedissima P 28 phytagorae P || sollempniorum P

denuberet; inditumque imperatori flammeum; dos et genialis torus et faces nuptiales, cuncta denique, quae uel in feminis non sine uerecundia conspiciuntur, spectata. reliqua uero eius incertum 3 pigeat an pudeat magis disserere, hic primus Christianum nomen stollere aggressus est: quippe semper inimica uirtutibus uitia sunt et optimi quique ab improbis quasi exprobrantes aspiciuntur. namque eo tempore diuina apud urbem religio inualuerat, Petro 4 ibi episcopatum gerente et Paulo, posteaquam ab iniusto praesidis iudicio Caesarem appellauerat, Romam deducto: ad quem 10 tum audiendum plures conueniebant, qui ueritate intellecta uirtutibusque Apostolorum, quas tum crebro ediderant, permoti ad cultum Dei se conferebant, etenim tum illustris illa aduersus 5 Simonem Petri ac Pauli congressio fuit. qui cum magicis artibus, ut se deum probaret, duobus suffultus daemoniis euolasset. 15 orationibus Apostolorum fugatis daemonibus, delapsus in terram populo inspectante disruptus est.

Interea abundante iam Christianorum multitudine accidit ut Roma incendio conflagraret, Nerone apud Antium constituto. sed opinio omnium inuidiam incendii in principem retorquebat, credebaturque imperator gloriam innovandae urbis quaesisse. neque 2
ulla re Nero efficiebat, quin ab eo iussum incendium putaretur.
igitur uertit inuidiam in Christianos, actaeque in innoxios crudelissimae quaestiones: quin et nouae mortes excogitatae, ut ferarum tergis contecti laniatu canum interirent, multi crucibus affixi
aut flamma usti, plerique in id reservati, ut cum defecisset dies,
in usum nocturni luminis urerentur. hoc initio in Christianos 3
saeuiri coeptum. post etiam datis legibus religio uetabatur, palamque edictis propositis Christianum esse non licebat. tum Paulus ac Petrus capitis damnati: quorum uni ceruix gladio desecta, 4
po Petrus in crucem sublatus est. dum haec Romae geruntur, Iudaei,

19 Tac. ann. 15, 40 sqq.

¹ denuberet P (ut est in Tac. Ann. 15, 37 extr.): nuberet b 2 thorus b 3 conspicuntur P 8 praesidis P, ut uoluerat Sigonius: praesulis b 11 ediderant Pb: ediderunt edd. complures 13 symonem P 13 congresio P 15 dilapsus P 21 afficiebat P 27 latis legibus Sigonius 28 Christiano Nic. Heinsius ad Ouid. ep. Heroid. 14, 64 29 dampnati P

praesidis sui Festi Flori iniurias non ferentes, rebellare coeperunt. aduersus eos Vespasianus proconsulari imperio a Nerone missus multis grauibusque proeliis deuictos coegit intra muros 5 Hierosolymae confugere. interim Nero iam etiam sibi pro conscientia scelerum inuisus, humanis rebus eximitur, incertum an ipse sibi mortem consciuerit: certe corpus illius non repertum. 6 unde creditur, etiam si se gladio ipse transfixerit, curato uulnere eius seruatus, secundum illud, quod de eo scriptum est: et plaga mortis eius curata est, sub saeculi fine mittendus, ut mysterium iniquitatis exerceat.

Igitur post excessum Neronis Galba imperium rapuit: mox 2 Otho Galba interfecto occupauit. tum Vitellius e Gallia fretus exercitibus, quibus praeerat, urbem ingressus, Othone interfecto summam rerum usurpauit. quae posteaquam ad Vespasianum delata, licet malo exemplo, bono tamen affectu rei publicae ab 15 improbis uindicandae, cum Hierosolymam obsideret, sumit imperium et. ut mos est. diademate capiti imposito ab exercitu consalutatus. Titum filium Caesarem facit: eidem pars copiarum 3 et obsidendae Hierosolymae negotium datum. Vespasianus Romam profectus, summo fauore senatus et populi receptus, cum 20 se Vitellius interfecisset, imperium confirmauit. interea Iudaei obsidione clausi, quia nulla neque pacis neque deditionis copia dabatur, ad extremum fame interibant, passimque uiae oppleri cadauéribus coepere, uicto iam officio humandi: quin omnia nefanda esca super ausi ne humanis quidem corporibus pepercerunt, 25 4 nisi quae eiusmodi alimentis tabes praeripuerat. igitur defessis defensoribus irrupere Romani, ac tum forte in diem Paschae omnis ex agris aliisque Iudaeae oppidis multitudo conuenerat:

8 Apocal. 13, 3.

¹ Festi] a Josepho vocatur Gessius Florus, ab Eusebio Cestius Fl. 4 Nero P, ut coni. Giselinus: uero b 6 non repertum (sic ñreptū) P: interemptum b; sententiam divinauerat Tillemont proponens irrepertum 8 ei' P: fort. ee, i. e. esse: || et Sigonius: uel (per comp.) P, ut b 12 Tunc b || in Gallias Pb, ex Galliis Sigonius, in Galliis. Is fretus Vonck 13 excercitibus P 14 postea malebat de Prato 15 R. P. P 18 consalutatus P: Imperator consalutatus b 21 sibi confirmauit de Prato 22 obsidioni P 23 interiebant P haud scio an recte 25 esca super P: insuper b; cf. Bernays p. 59 n. 79

nimirum ita Deo placitum, ut eo tempore, quo Dominum cruci affixerat, gens impia internecioni daretur. Pharisaei aliquantisper 5 pro templo acerrime restiterunt, donec obstinatis ad mortem animis ultro se subiectis ignibus intulerunt. numerus perempstorum ad undecies centena milia refertur, capta uero C milia ac uenundata. fertur Titus adhibito consilio prius deliberasse, an 6 templum tanti operis euerteret. etenim nonnullis uidebatur, aedem sacratam ultra omnia mortalia illustrem non oportere deleri, quae seruata modestiae Romanae testimonium, diruta per-10 ennem crudelitatis notam praeberet, at contra alii et Titus ipse 7 euertendum in primis templum censebant, quo plenius Iudaeorum et Christianorum religio tolleretur: quippe has religiones, licet contrarias sibi, isdem tamen ab auctoribus profectas; Christianos ex Iudaeis extitisse: radice sublata stirpem facile peri-15 turam. ita Dei nutu accensis omnium animis templum dirutum, 8 abhinc annos trecentos triginta et unum. atque haec ultima templi euersio et postrema Iudaeorum captiuitas, qua extorres patria per orbem terrarum dispersi cernuntur, cotidie mundo testimonio sunt, non ob aliud eos quam ob illatas Christo impias manus fuisse punitos. nam saepe alias, cum propter peccata captiuitatibus traderentur, numquam tamen ultra LXX annos seruitutis poenam pependerunt.

Interiecto dein tempore Domitianus, Vespasiani filius, persecutus est Christianos. quo tempore Iohannem apostolum atque euangelistam in Pathmum insulam relegauit: ubi ille arcanis sibi mysteriis reuelatis librum sacrae Apocalypsis, qui quidem a plerisque aut stulte aut impie non recipitur, conscriptum edidit. non multo deinde interuallo tertia persecutio per Traianum fuit. 2 qui cum tormentis et quaestionibus nihil in Christianis morte aut poena dignum repperisset, saeuiri in eos ultra uetuit. sub Adriano 3 deinde Iudaei rebellare uoluerunt, Syriam ac Palaestinam diri-

² farisaei P 5 Cb: om. P; C milia habet Eusebius, τρεῖς μυρμάδας Syncellus, ad C milia Drusius secundum Josephum 8 oportere P: deberi b, debere de Prato quasi ex codice 9 perenne P 11 templum in primis b || penitius coni. Bernays p. 57; at u. ad 1, 35, 9 13 hisdem P || ab hic addidit de Prato, ante isdem Sigonius 17 quae P 18 patria P, non patriae, ut ait de Prato 23 deinde b 24 Joannem b

²⁵ Patmum Drusius || archanis P

pere conati: misso exercitu subacti sunt. qua tempestate Adrianus, existimans se Christianam fidem loci iniuria perempturum, et in templo et loco Dominicae passionis daemonum simulacra 4 constituit. et quia Christiani ex Iudaeis potissimum putabantur — namque tum Hierosolymae non nisi ex circumcisione habebat secclesia sacerdotem — militum cohortem custodias in perpetuum agitare iussit, quae Iudaeos omnes Hierosolymae aditu arceret. 5 quod quidem Christianae fidei proficiebat, quia tum paene omnes Christum Deum sub legis observatione credebant. nimirum id Domino ordinante dispositum, ut legis servitus a libertate fidei 10 atque ecclesiae tolleretur. ita tum primum Marcus ex gentibus apud Hierosolymam episcopus fuit. quarta sub Adriano persecutio numeratur, quam tamen postea exerceri prohibuit, iniustum esse pronuntians, ut quisquam sine crimine reus constitueretur.

32 Post Adrianum Antonino Pio imperante pax ecclesiis fuit. sub 15 Aurelio deinde, Antonini filio, persecutio quinta agitata, ac tum primum intra Gallias martyria uisa, serius trans Alpes Dei religione suscepta. sexta deinde Seuero imperante Christianorum 2 uexatio fuit. quo tempore Leonida, Origenis pater, sacrum in martyrio sanguinem fudit. interiectis deinde annis viii et xxx 20 pax Christianis fuit, nisi quod medio tempore Maximinus non-3 nullarum ecclesiarum clericos uexauit. mox Decio imperante iam tum septima persecutione saeuitum in Christianos, inde Valerianus 4 octavus sanctorum hostis fuit. post eum, interiectis annis fere quinquaginta, Diocletiano et Maximiano imperantibus acerbis-25 sima persecutio exorta, quae per decem continuos annos plebem Dei depopulata est. qua tempestate omnis fere sacro martyrum cruore orbis infectus est: quippe certatim gloriosa in certamina ruebatur multoque auidius tum martyria gloriosis mortibus quaerebantur, quam nunc episcopatus prauis ambitionibus appetuntur. 30 5 nullis umquam magis bellis mundus exhaustus est, neque maiore umquam triumpho uicimus, quam cum decem annorum stragi-

1 misso P: missoque b 3 et in templo et loco P: et in templo ac loco b, qua uitiosa scriptura de Prato inductus est ut locum mancum esse putaret coll. Paulini ep. 31 et Hieron. ep. 58. 6 imperpetuum P 13 postea Pb: post aliquot edd. recentt. 19 leonida P: Leonidas b, Leonides de Prato cum Eusebio 22 iam tum uix sanum est 25 Maximiano Pb: Maximiniano praue edd. Hornii et Vorstii

bus uinci non potuimus. extant etiam mandatae litteris praeclarae 6 eius temporis martyrum passiones, quas conectendas non putaui, ne modum operis excederem.

Sed finis persecutionis illius fuit abhinc annos viiii et Lxxx, 33 sa quo tempore Christiani imperatores esse coeperunt, namque tum Constantinus rerum potiebatur, qui primus omnium Romanorum principum Christianus fuit. sane tum Licinius, qui ad-2 uersum Constantinum de imperio certauit, milites suos litare praeceperat: abnuentes militia reiciebat. sed id inter persecu-10 tiones non computatur: adeo res leuioris negotii fuit, quam ut ad ecclesiarum uulnera perueniret. exinde tranquillis rebus pace 3 perfruimur: neque ulterius persecutionem fore credimus, nisi eam, quam sub fine iam saeculi Antichristus exercebit, etenim sacris nocibus decem plagis mundum afficiendum pronuntiatum est: ita 15 cum iam vIIII fuerint, quae superest ultima erit. hoc temporum 4 tractu mirum est quantum inualuerit religio Christiana, tum siquidem Hierosolyma horrens ruinis frequentissimis ac magnificentissimis ecclesiis adornata. namque Helena, mater principis 5 Constantini, quae Augusta cum filio conregnabat, cum Hiero-20 solymam agnoscere concupisset, reperta ibi idola ac templa protriuit: mox usa regni uiribus basilicas in loco Dominicae passionis et resurrectionis et ascensionis constituit. illud mirum, 6 quod locus ille, in quo postremum institerant diuina uestigia, cum in caelum Dominus nube sublatus, continuari pauimento 25 cum reliqua stratorum parte non potuit, siquidem quaecumque 7 applicabantur, insolens humana suscipere terra respueret, excussis in ora apponentium saepe marmoribus. quin etiam calcati Deo pulueris adeo perenne documentum est, ut uestigia impressa cernantur, et cum cotidie confluentium fides certatim Domino 8 so calcata diripiat, damnum tamen arena non sentiat, et eandem adhuc sui speciem, uelut impressis signata uestigiis, terra custodit.

18-29 Paulini ep. ad Seuerum 31.

1 praeclarae b: praecarae P 2 conectandas P, counectendas edd. 7 quia aduersum P, em. Vonck 18 adhornata P, est adornata b 20 concupisceret b 21 basylicas P, basilicam b 23 postrem' (postremus) P 24 sublatus est b 28 docimentum P 30 eandem Laubmann: eadem P

- Eiusdem reginae beneficio crux Domini tum reperta: quae neque in principio obsistentibus Iudaeis potuerat consecrari, et postea dirutae ciuitatis oppressa ruderibus, non nisi tam fideliter 2 requirenti meruit ostendi. igitur Helena primum de loco passionis certior facta, admota militari manu atque omnium prouincialium 5 multitudine in studia reginae certantium, effodi terram et contigua quaeque ac uastissima ruinarum purgari iubet: mox pretium fidei et laboris tres pariter cruces, sicut olim Domino ac 3 latronibus duobus fixae fuerant, reperiuntur. hic uero maior dinoscendi patibuli, quo Dominus pependerat, difficultas omnium 10 animos mentesque turbauerat, ne errore mortalium forsitan pro 4 cruce Domini latronis patibulum consecrarent, capiunt deinde consilium, ut aliquem recens mortuum crucibus admouerent. nec mora, quasi Dei nutu funus extincti sollemnibus exequiis defere-5 batur concursuque omnium feretro corpus eripitur. duabus prius 15 frustra crucibus admotis, ubi Christi patibulo attactum est, dictu mirabile, trepidantibus cunctis, funus excussum et inter spectatores suos astitit: crux reperta dignoque ambitu consecrata.
- His per Helenam gestis, principe Christiano libertatem atque exemplum fidei mundus acceperat: sed longe atrocius periculum 20 cunctis ecclesiis illa pace generatum. namque tum haeresis Arriana prorupit totumque orbem iniecto errore turbauerat.

 2 etenim duobus Arriis acerrimis perfidiae huius auctoribus imperator etiam deprauatus, dum sibi religionis officium uidetur implere, uim persecutionis exercuit: actique in exilium episcopi, 25 saeuitum in clericos, animaduersum in laicos, qui se ab Arrio-3 rum communione secreuerant. quae autem Arrii praedicabant, erant huiusmodi: patrem Deum instituendi orbis causa genuisse

1 cap. 34 ex Paulini ep. 5. 27 - p. 89, 2 ex Hilario fragm. II, 26 col. 642 ed. Veron. 1730.

7 pcium P 10 dignoscendi b || quo P: in quo b 14 funus P, ut coni. Sigonius: funeris b || immo efferebatur, ut Hofmeisterus quoque uidit 22 Arriana de Prato: arriani P, Arrii b (P semper habet arrius, etsi nomen est graecum Αρεῖος) || iniecto P: inuecto b 24 deprauatus dum P: deprauatur: dumque b || regionis P 26 animaduersus P || Arrianorum b 27 Arriani b 28 huiuscemodi b || deum P: Domini b (praue intellecto compendio in P dm); apud Hilarium est: tradebant autem Arii taliar patrem Deum instituendi orbis causa genuisse filium, et pro potestate

filium, et pro potestate sui ex nihilo in substantiam nouam atque alteram Deum nouum alterumque fecisse: fuisse autem tempus, quo filius non fuisset. igitur huius mali causa synodus apud Ni-4 caeam ex toto orbe contrahitur, ccc siquidem et duodeuiginti episcopis congregatis: fides plena conscribitur, haeresis Arriana damnatur, imperator decretum episcopale complectitur. Arriani nihil contra sanam fidem retractare ausi, se quoque tamquam adquiescentes nec aliud sentientes ecclesiis miscuerunt: manebat tamen in pectoribus eorum insitum in catholicos uiros odium, et aduersus quos de fide disceptare non poterant, eos subornatis accusatoribus fictisque criminibus appetebant.

Itaque primum Athanasium Alexandriae episcopum, uirum 36 sanctum, qui apud Nicaenam synodum diaconus adfuerat, aggrediuntur absentemque condemnant. etenim ad crimina, quae falsi 2 15 testes congesserant, aggregabant, quod Marcellum atque Photinum haereticos sacerdotes, synodi iudicio condemnatos, prauo studio recepisset. sed de Photino dubium non erat merito fuisse 3 damnatum: in Marcello nihil tum damnatione dignum repertum uidebatur, maximeque ei a studiis partium innocentia accesserat, 20 quod eosdem illos iudices, a quibus fuerat condemnatus, haereticos esse nemo dubitabat. ceterum Arriani non hos potius quam 4 Athanasium remouere cupiebant, itaque imperatorem eo usque compellunt, ut Athanasius exulatum ad Gallias mitteretur. mox 5 in Aegypto LXXX episcopi congregati Athanasium iniuste s condemnatum esse pronuntiant. res ad Constantinum refertur: iubet ex toto orbe apud Sardicam episcopos congregari atque omne iudicium, quo Athanasius damnatus fuerat, retractari.

3-5 Hilarii fragm. II, 27

sui ex nihilo in substantiam nouam atque alteram Deum nouum alterumque fecisse

1 et Galesinius: eo P 2 deum P: factum Dominum $b \parallel$ fecisse suppleuimus ex Hilario 6 dampnatur P 7 detrectare coni. de Prato 10 aduersum b 12 uiră sanctum P distincte: iuris consultum b 13 affuerat P

15 fotinum P et sic postea 19 a studiis p. innocentia accesserat scripsi: astudiis p. innocentiu cesserat P, studium p. innocentium accesserat P 20 condempnatus P et sic saepius 23 compellant malebat de Prato II, p. 103 || athanasiūs (sic) P 25 Constantinum] at P u. de Prato P ad P l. 26 serdicam P

6 inter haec Constantinus moritur: synodus congregata iam Constantio imperatore Athanasium absoluit, Marcellus quoque episcopatui redditur: nam de Photino episcopo Sirmiensi non est rescissa sententia, qui etiam nostrorum iudicio haereticus probatur. et tamen hoc ipsum Marcellum grauabat, quia Photinus 5 auditor eius fuisse in adolescentia uidebatur. uerumtamen ad Athanasii absolutionem etiam illud accesserat, quod Vrsatius et Valens, principes Arrianorum, cum post synodum Sardicensem uiderentur a communione secreti, coram positi a Iulio Romanae urbis episcopo ueniam poposcerunt, quod innoxium condem-10 nassent, meritoque eum sententia concilii Sardicensis absolutum professi sunt.

Interiecto deinde tempore Athanasius, cum Marcellum parum 37 sanae fidei penitus comperisset, a communione suspendit. habuitque ille hanc uerecundiam, ut tanti uiri iudicio notatus sponte 15 2 concederet. ceterum antea innocens, postea deprauatus, uideri poterat iam tum nocens fuisse, cum de eo fuerat iudicatum. nacti ergo Arriani istiusmodi occasionem conspirant penitus Sar-3 dicensis synodi decreta subuertere, etenim eis color quidam subpetere uidebatur, ut tam iniuste fuisset pro Athanasio iudicatum, 20 quam Marcellus fuerat absolutus, qui nunc etiam Athanasii iu-4 dicio esse haereticus probaretur, namque Marcellus Sabellianae haeresis assertor extiterat: Photinus nero nouam haeresim iam ante protulerat, a Sabellio quidem in unione dissentiens, sed ini-5 tium Christi ex Maria praedicabat. igitur Arriani astuto consilio 25 miscent innoxium criminosis, damnationemque Photini et Marcelli et Athanasii eadem sententia comprehendunt, illud nimirum apud imperitorum animos praestruentes, ut non putarentur de Athanasio perperam iudicasse, qui de Marcello atque Photino 6 uera sensissent. uerumtamen ea tempestate Arriani perfidiam 30 suam occultabant: non ausi palam erroris sui dogmata praedicare catholicos se gerebant, nihil sibi prius agendum rati quam

1 constantio P: Constantino b 4 qui etiam scripsi: quia etiam P || probatur P: probabatur b 7 Vrsacius de Prato 14 fidei P: fidei esse b 17 fuerit P 20 ut P: quod b || fuisse P 21 quam iniuste Marcellus malebat de Prato 22 haereticus esse b 23 assator P 26 miscunt P || fofotini P 28 imperitorum de Prato: imperatorum Pb || prostruentes corr. 1 m. in pstruentes P 31 non P: nec malebat de Prato

ut Athanasium ecclesia submouerent, qui semper eis uelut murus obstiterat: quo remoto reliquos in libidinem suam cessuros sperabant. sed pars episcoporum, quae Arrios sequebatur, damna-7 tionem Athanasii cupitam accepit: pars coacti metu et factione in studia partium concesserant: pauci, quibus fides cara et ueritas potior erat, iniustum iudicium non receperunt: inter quos Paulinus, episcopus Treuerorum, oblata sibi epistola ita subscripsisse traditur, se in Photini atque Marcelli damnationem praebere consensum, de Athanasio non probare.

Tum uero Arriani, ubi doli parum processerant, ui agere 38 decernunt. nam quidlibet audere atque agere facile erat regis amicitia subnixis, quem sibi prauis adulationibus deuinxerant. quin etiam ex consensione multorum inexpugnabiles erant: nam 2 omnes fere duarum Pannoniarum episcopi multique Orientalium 15 ac tota Asia in perfidia eorum coniurauerant. sed principes mali 3 istius habebantur a Singiduno Vrsatius, Valens a Mursa, Heraclia Theodorus, Stephanus Antiochenus, Acatius a Caesarea, Menofantus Epheso, Georgius Laodicia, Narcissus a Neronopoli. hi ita palatium occupauerant, ut nihil sine eorum nutu ageret 4 mimperator, obnoxius quidem omnibus, sed praecipue Valenti deditus. nam eo tempore, quo apud Mursam contra Magnentium 5 armis certatum, Constantius descendere in conspectum pugnae non ausus in basilica martyrum extra oppidum sita, Valente tum eius loci episcopo in solatium assumpto, diuersatus est. ceterum 25 Valens callide per ** suos disposuerat, ut quis proelii fuisset euentus primus cognosceret, uel gratiam regis captans, si prior bonum nuntium detulisset, uel uitae consulens, ante capturus fugiendi spatium, si quid contra accidisset. itaque paucis, qui 6

15 Hilarii fragm. II (ex epist. Sardic. synodi).

² concessuros Vorstius, ut est paulo post u. 5 3 arrios P: Arrium b 5 concesserunt coni. de Prato 6 portior P 9 de A. non praebere

Giselinus 11 quodlibet b 12 deuixerant P 15 in perfidiam Vorstius 16 mursia P, em. de Prato \parallel ab Heraclia b 18 menofantus P, ut

coni. de Prato: Menophanes $b \parallel$ Laodicea $b \parallel$ Neronopoli Sigonius (sed ille Neronipoli): Neapoli Pb, Jeropoli cod. Hilarii 20 obnixius P

²¹ mursam P: Morsam b 22 constantiŭs (sed $\tilde{}$ eras.) P: Constantinus b 22 conspectu P 25 per agros (uel campum) suos de Prato, ipse malim per uiam suos

circa regem erant, metu trepidis, imperatore anxio, primus nuntiat hostes fugere. cum ille indicem ipsum intromitti posceret, Valens ut reuerentiam sui adderet, angelum sibi fuisse 7 nuntium respondit. facilis ad credendum imperator palam postea dicere solitus, se Valentis meritis, non uirtute exercitus uicisse. Ab hoc initio illecti principis extulere animos Arriani, potestate regis usuri, ubi auctoritate sua parum ualuissent. igitur cum sententiam eorum, quam de Athanasio dederant, nostri non reciperent, edictum ab imperatore proponitur, ut qui in damna-2 tionem Athanasii non subscriberent, in exilium pellerentur. cete- 10 rum a nostris tum apud Arelatem ac Bitteras, oppida Galliarum, episcoporum concilia fuere. petebatur, ut priusquam in Athanasium subscribere cogerentur, de fide potius disceptarent, ac tum demum de re cognoscendum, cum de persona iudicum consti-3 tisset. sed Valens sociique eius prius Athanasii damnationem 15 extorquere cupiebant, de fide certare non ausi, ab hoc partium conflictu agitur in exilium Paulinus. interea Mediolanum conuenitur, ubi tum aderat imperator: eadem illa contentio nihil 4 inuicem relaxabat, tum Eusebius Vercellensium et Lucifer a Carali Sardiniae episcopi relegati. ceterum Dionysius, Medio-20 lanensium sacerdos, in Athanasii damnationem se consentire subscripsit, dummodo de fide inter episcopos quaereretur. sed Valens et Vrsatius ceterique metu plebis, quae catholicam fidem egregio studio conseruabat, non ausi piacula profiteri intra pala-5 tium congregantur. illinc epistolam sub imperatoris nomine emit- 25 tunt, omni prauitate infectam, eo nimirum consilio, ut, si eam aequis auribus populus recepisset, publica auctoritate cupita proferrent: sin aliter fuisset excepta, omnis inuidia esset in rege, et ipsa uenialis, quia etiam tum catechumenus sacramentum fidei 6 merito uideretur potuisse nescire. igitur lecta in ecclesia epistola 30 populus auersatus. Dionysius, quia non esset assensus, urbe

pellitur, statimque eius in locum Auxentius episcopus subrogatur. Liberius quoque urbis Romae et Hilarius Pictauorum epi-7 scopi dantur exilio. Rhodanium quoque, Tolosanum antistitem, qui natura lenior non tam suis uiribus quam Hilarii societate non cesserat Arrianis, eadem conditio implicuit, cum tamen hi omnes parati essent Athanasium a communione suspendere, modo ut de fide inter episcopos quaereretur. sed Arrianis optimum suisum praestantissimos uiros a certamine submouere. ita pulsi in exilium, quos supra memorauimus, abhinc annos quinque et xl, Arbitione et Lolliano consulibus. sed Liberius paulo post urbi redditus ob seditiones Romanas. ceterum exules satis constat stotius orbis studiis celebratos, pecuniasque eis in sumptum affatim congestas, legationibusque eos plebis catholicae ex omnibus fere prouinciis frequentatos.

Interea Arriani non occulte, ut antea, sed palam ac publice 40 haeresis piacula praedicabant: quin etiam synodum Nicaenam pro se interpretantes, quam unius litterae adiectione corruperant, caliginem quandam iniecerant ueritati. nam ubi ὁμοιούσιον erat 2 scriptum, quod est unius substantiae, illi ὁμοιούσιον, quod est similis substantiae, scriptum esse dicebant, concedentes similitudinem, dum adimerent unitatem, quia multum ab unitate similitudo distaret: ut uerbi gratia pictura humani corporis esset homini similis, nec tamen haberet hominis ueritatem. sed qui-3 dam ex his ultra processerant, ἀνομοιουσίαν, id est dissimilem substantiam, confirmantes. eoque his certaminibus processum, ut istiusmodi piaculis orbis terrarum implicaretur. nam Italiam, 4 Illyricum atque Orientem Valens et Vrsatius ceterique, quorum nomina edidimus, infecerant. Gallias nostras Saturninus Arelatensium episcopus, homo impotens et factiosus, premebat. Osium 5

¹ Auxentius suppleuit Sigonius 2 episcopi de Prato: eps P, cf. II, 47, 2 3 rhodanum P, sed c. 45 extr. rhodanius || tolosanum P, ut coni. Theod. Canterus: et Dosanum b (syllaba olo ita in P scripta est, ut facile do legas) 4 tam b: tam P || hylarius P 5 hi omnes P: homines b (in P est hi oms), omnes Vorstius 6 commune P 8 praestantissimo P 11 redditur b 12 cebratos P 13 legationibusq. P: legationibus quoque b 16 niceam P 18 quendam P || omo usion et 19 omeo usion P 19 est unius P, ut coni. de Prato: unius est b 23 hominis unitatem Siaonius 24 anomeousian P. Anomoeousiam b 27 illiricum P

quoque ab Hispania in eandem perfidiam concessisse opinio fuit: quod eo mirum atque incredibile uidetur, quia omni fere aetatis suae tempore constantissimus nostrarum partium, et Nicaena synodus auctore illo confecta habebatur: nisi fatiscente aeuo—etenim maior centenario fuit, ut sanctus Hilarius in epistolis refert 5—delirauerat. quis rebus perturbato orbe terrarum et morbo quodam ecclesiis languentibus, segnior quidem, sed non minus grauis cura principem exercebat, quod licet Arriani, quibus fauebat, superiores uiderentur, necdum tamen de fide inter episcopos conueniret.

Igitur apud Ariminum, urbem Italiae, synodum congregari iubet: idque Tauro praefecto imperat, ut collectos in unum non ante dimitteret, quam in unam fidem consentirent, promisso 2 eidem consulatu, si rem effectui tradidisset. ita missis per Illyricum, Italiam, Africam, Hispanias Galliasque magistri officia- 15 libus, acciti aut coacti quadringenti et aliquanto amplius occidentales episcopi Ariminum conuenire: quibus omnibus annonas 3 et cellaria dari imperator praeceperat. sed id nostris, id est Aquitanis, Gallis ac Britannis, indecens uisum: repudiatis fiscalibus propriis cum sumptibus uiuere maluerunt. tres tantum ex Bri- 20 tannia inopia proprii publico usi sunt, cum oblatam a ceteris collationem respuissent, sanctius putantes fiscum grauare quam 4 singulos. hoc ego Gauidium episcopum nostrum quasi obtrectantem referre solitum audiui, sed longe aliter senserim laudique attribuo, episcopos tam pauperes fuisse, ut nihil proprium ha- 25 berent neque ab aliis potius quam a fisco sumerent, ubi neminem grauabant: ita in utrisque egregium exemplum. de reliquis nihil

5 uerba ut S. Hil. in epist. refert Sigonius pro glossemate habuit, quod Seuerus numquam alias aliquem nomine sancti nominasset; locus II, 36, 1 diuersus est 6 delirauerat P: delirauerit b || quibus rebus b 15 affricam P || magistri P, ut coni. Gothofredus (ad cod. Theod. I, 10, 3): magistris b; cf. dial. 3, 11 et Hil. fragm. 1, 4, ubi de hac ipsa re dicit: officiales magistri uolitant 16 aut coacti Sigonius: aut macti P, aut etiam coacti Giselinus, aut adacti Bernays not. 38 17 conuenere b 18 dare P, em. Sigonius || id est — Britannis Sigonius pro glossemate habuit, at recte monuit de Prato nostris hic non significari catholicos, sed solos Aquitanos; cf. Bernays n. 2 20 cum P: om. b 25 episcopis b 26 a P: om. b || sumere uoluisse Bernays 27 in utrisque Drusius: in utriusque P; sententiam recte perspexerunt Hofmeister et de

memoria dignum traditur, sed redeo ad ordinem. posteaquam 5 omnes, ut supra diximus, in unum collecti sunt, fit partium secessio. ecclesiam nostri optinent, Arriani autem aedem, tum de industria uacantem, orationis loco capiunt, sed hi non amplius quam Lxxx, reliqui nostrarum partium erant. igitur frequen-6 tibus conciliis nihil actum, nostris in fide manentibus, illis de perfidia non cedentibus. ad postremum placuit decem legatos mitti ad imperatorem, ut quae esset partium fides uel sententia, cognosceret sciretque pacem cum haereticis esse non posse. idem 7 10 Arriani faciunt mittuntque numero pari legatos, qui aduersum nostros coram imperatore confligerent. sed ex parte nostrorum leguntur homines adulescentes, parum docti et parum cauti: ab Arrianis autem missi senes, callidi et ingenio ualentes, ueterno perfidiae imbuti, qui apud regem facile superiores extiterunt. 15 sed nostris mandatum, ne quo modo cum Arrianis communionem 8 inirent omniaque integra synodo reservarent.

Interim in Oriente exemplo Occidentalium imperator iubet 42 cunctos fere episcopos apud Seleuciam Isauriae oppidum congregari. qua tempestate Hilarius, quartum iam exilii annum in 2 Phrygia agens, inter reliquos episcopos, per uicarium ac praesidem data euectionis copia, adesse compellitur, cum tamen 3 nihil de eo specialiter mandasset imperator, iudices tantum generalem iussionem secuti, qua omnes episcopos ad concilium cogere iubebantur, hunc quoque inter reliquos uolentes misere. ut ego conicio, Dei nutu ita gestum, ut uir diuinarum rerum instructissimus, cum de fide disceptandum erat, interesset. is ubi 4 Seleuciam uenit, magno cum fauore exceptus omnium in se animos et studia conuerterat. ac primum quaesitum ab eo, quae

Prato; concludit enim Seuerus relationem hac sententia: ita in utrisque, (h. e. tam Aquitanis Gallisque, qui fiscalia repudiauerant, quam Britannis, qui a fisco potius quam ab aliis sumere maluerant) egregium est exemplum

2 omneis, ut supra dictum b 3 autem aedem tum Joh. Clericus (Bibliothèque choisie Tom. XX, 1 p. 349): tmedent P, aedem tum Giselinus, tantum locum Baronius, iunctam aedem tum Bochartus, tam * Edentum b 8 esset p. fides uel P: essent p. fides et b 13 ueneno perfidiae de Prato 18 seleutiam isau | oppidum P 20 frigia P 24 misere P: miscere b 25 conitio P; ut ego conicio ad sequentia referendum esse uidit Sigonius

esset Gallorum fides: quia tum, Arrianis praua de nobis uulgantibus, suspecti ab Orientalibus habebamur trionymam solitarii Dei unionem secundum Sabellium credidisse. sed exposita fide sua iuxta ea, quae Nicaeae erant a patribus conscripta, Occidentalibus perhibuit testimonium. ita absolutis omnium animis, sintra conscientiam communionis nec non etiam in societatem receptus concilioque ascitus est. agi deinde coeptum, repertique prauae haeresis auctores atque ab ecclesiae corpore auulsi. in eo numero fuere Georgius ab Alexandria, Acatius, Eudoxius, Vranius, Leontius, Theodosius, Euagrius, Theodulus. sed confecta synodo decreta ad imperatorem legatio, quae gesta insinuaret. damnati quoque ad regem profecti, satis freti sociorum uiribus et principis societate.

Interea legatos Ariminensis concilii ex parte nostrorum compellit imperator uniri haereticorum communioni: eisdemque con-15 scriptam ab improbis fidem tradit, uerbis fallentibus inuolutam, 2 quae catholicam disciplinam perfidia latente loqueretur. namque usiae uerbum tamquam ambiguum et temere a patribus usurpatum, neque ex auctoritate scripturarum profectum, sub specie falsae rationis abolebat, ne unius cum patre substantiae filius 20 crederetur. eadem fides similem patri filium fatebatur. sed interius aderat fraus parata, ut esset similis, non esset aequalis. 3 ita dimissis legatis praefecto mandatum, ut synodum non ante laxaret, quam conscriptae fidei consentire se omnes subscriptionibus profiterentur: ac si qui pertinacius obsisterent, dummodo is 25 4 numerus intra quindecim esset, in exilium pellerentur. sed regressis legatis, licet uim regiam deprecantibus, negata communio. enimuero compertis quae decreta erant maior rerum et consiliorum perturbatio: dein paulatim plerique nostrorum, partim imbecillitate ingenii, partim taedio peregrinationis so euicti, dedere se aduersariis, iam post reditum legatorum superioribus et ecclesiam nostris inde detrusis optinentibus: factaque semel inclinatione animorum cateruatim in partem alte-

² trionymu P 4 nices P 5 absolutus J. C. Hofmeister 7 conscilioque P; ex consilioque? 10 Leontinus Galesinius \parallel auagrius theodolus P 11 insynuaret P 12 satis creti P 15 uniri p: unire p 16 fallantibus p 25 pertinatius p

ram concessum, donec ad uiginti usque nostrorum numerus inminutus est.

Sed hi quanto pauciores, tanto ualidiores erant. constantissi-44 mus inter eos habebatur noster Foegadius et Seruatio Tungrorum sepiscopus. hos, quia minis et terriculis non cesserant, Taurus precibus aggreditur ac lacrimans obtestatur, mitiora uti consulerent. clausos intra unam urbem episcopos iam septimum mensem agere, iniuria hiemis et inopia confectis nullam spem reuersionis dari: quis tandem esset finis? sequerentur plurium exem- 2 10 plum, auctoritatem saltem ex numero sumerent. enimuero Foegadius paratum se exilio atque ad omne supplicium, in quod deposceretur, profiteri: se ab Arrianis conceptam fidem non recepturum. ita in hoc certamine aliquot dies tracti: ubi parum ad 3, pacem proficiebant, paulatim et ipse infractior, ad extremum 15 proposita conditione euincitur. namque Valens et Vrsatius affir- 4 mantes, praesentem fidem catholica ratione conceptam, ab Orientalibus imperatore auctore prolatam cum piaculo repudiari: et quis discordiarum finis foret, si, quae Orientalibus placuisset, Occidentalibus displiceret? postremo si quid minus plene prae-5 n senti fide editum uideretur, ipsi adderent, quae addenda putarent: praebituros se in his quae essent adiecta consensum. fauorabilis professio pronis omnium animis excepta, nec ultra nostri repugnare ausi, iam lquoquo modo finem rebus imponere cupientes. dein conceptae a Foegadio et Seruatione professiones edi coe- 6 25 pere: in quis primum damnatus Arrius totaque eius perfidia ceterum etiam patri aequalis et sine initio, sine tempore Dei filius pronuntiatur. tum Valens tamquam nostros adiuuans sub- 7 iecit sententiam, cui inerat occultus dolus, filium Dei non esse creaturam sicut ceteras creaturas: fefellitque audientes fraus pro-30 fessionis. etenim his uerbis, quibus similis esse ceteris creaturis

³ constantissimus P: constantissimusque b (constantissimi — habebantur coni. $de\ Prato$) 4 Foegadius P: Faegadius b et sic postea; alias audit nomen Phoebadius 10 enimuero $de\ Prato$: etenim uero P 14 proficiebat sc. Foegadius Sigonius 15 affirmantes] haec quasi absolute posita pro Valente et V. affirmantibus de Prato; ipse malim affirmant

¹⁷ et quis $de \mid Prato$: ut quis P, ecquis Sigonius, aut quis Baronius 20 addanda P 24 feruatione P 25 damnatur b 26 ceterum de Prato: coetern' (sic) P, ceterum non $b \parallel$ aequalis b: om. P

uatim ad eum confluebant: quippe humilitatis speciem ore et habitu praetendens honorem sui et reuerentiam cunctis iniecerat. 7 iamque paulatim perfidiae istius tabes pleraque Hispaniae peruaserat, quin et nonnulli episcoporum deprauati, inter quos Instantius et Saluianus Priscillianum non solum consensione, sed sub 5 8 quadam etiam conjuratione susceperant, quoad Hyginus, episcopus Cordubensis, ex uicino agens, comperta ad Ydacium Emeritae 9 sacerdotem referret. is uero sine modo et ultra quam oportuit Instantium sociosque eius lacessens, facem quandam nascenti incendio subdidit, ut exasperauerit malos potius quam compresserit. Igitur post multa inter eos nec digna memoratu certamina apud Caesaraugustam synodus congregatur, cui tum etiam Aqui-2 tani episcopi interfuere. uerum haeretici committere se iudicio non ausi: in absentes tamen lata sententia damnatique Instantius et 3 Saluianus episcopi, Helpidius et Priscillianus laici. additum 15 etiam ut, si qui damnatos in communionem recepisset, sciret in se eandem sententiam promendam. atque id Ithacio + Sossubensi episcopo negotium datum, ut decretum episcoporum in omnium notitiam deferret et maxime Hyginum extra communionem faceret, qui, cum primus omnium insectari palam haereticos coepisset, 20 4 postea turpiter deprauatus in communionem eos recepisset. interim Instantius et Saluianus damnati judicio sacerdotum Priscillianum etiam laicum, sed principem malorum omnium, una secum Caesaraugustana synodo notatum, ad confirmandas uires suas episcopum in Abilensi oppido constituunt, rati nimirum, si 25 hominem acrem et callidum sacerdotali auctoritate armassent, 5 tutiores fore sese. tum uero Ydacius atque Ithacius acrius instare.

⁶ quoad Hyginus de Prato: quoadyginus P, Quo Adyginus b 7 comperto; ad Idatium emeritae actatis sacerdotem refert b || ydatium P (et sic infra): Idatium uulgo 11 nec Vonck: et Pb 14 tamen P: tum b 15 episcopi Drusius: eps P; cf. II, 39, 7 16 si quis b 17 Itacius (non Ithacius) scribendum esse docere conati sunt Florez et Giruesius Hispani || Ossonobensi (uel Oxomensi) Sigonius; illud (uel Ossonobensi) uerisimilius uidetur et plerorumque historicorum assensum tulit 19 et addidi, maximeque b || yginum P || extra communionem faceret b: communione (sed ~ erasum) faceret P, fort. communione arceret (uel secerneret) 24 caesar augustina synodù P 25 labilensi P, em. Sigonius 27 ydatius atque ithatius P

arbitrantes posse inter initia malum comprimi: sed parum sanis consiliis saeculares iudices adeunt, ut eorum decretis atque executionibus haeretici urbibus pellerentur. igitur post multa et 6 foeda certamina Ydacio supplicante elicitur a Gratiano tum imperatore rescriptum, quo uniuersi haeretici excedere non ecclesiis tantum aut urbibus, sed extra omnes terras propelli iubebantur. quo comperto Gnostici diffisi rebus suis, non ausi iudicio certare, 7 sponte cessere, qui episcopi uidebantur: ceteros metus dispersit.

Ac tum Instantius, Saluianus et Priscillianus Romam pro-48 10 fecti, ut apud Damasum, urbis ea tempestate episcopum, obiecta purgarent. sed iter eis praeter interiorem Aquitanicam fuit, ubi 2 tum ab imperitis magnifice suscepti sparsere perfidiae semina. maximeque Elusanam plebem, sane tum bonam et religioni studentem, prauis praedicationibus peruertere, a Burdigala per 15 Delfinum repulsi, tamen in agro Euchrotiae aliquantisper morati, infecere nonnullos suis erroribus. inde iter coeptum ingressi, 3 turpi sane pudibundoque comitatu, cum uxoribus atque alienis etiam feminis, in quis erat Euchrotia ac filia eius Procula. de qua fuit in sermone hominum Priscilliani stupro grauidam par-20 tum sibi graminibus abegisse. hi ubi Romam peruenere, Da-4 maso se purgare cupientes, ne in conspectum quidem eius admissi sunt. regressi Mediolanum aeque aduersantem sibi Ambrosium reppererunt. tum uertere consilia, ut, quia duobus episcopis, 5 quorum ea tempestate summa auctoritas erat, non illuserant, s largiendo et ambiendo ab imperatore cupita extorquerent. ita corrupto Macedonio, tum magistro officiorum, rescriptum eliciunt, quo calcatis, quae prius decreta erant, restitui ecclesiis iubebantur, hoc freti Instantius et Priscillianus repetiuere Hi-6 spanias: nam Saluianus in urbe obierat: ac tum sine ullo certamine ecclesias, quibus praefuerant, recepere.

Verum Ithacio ad resistendum non animus, sed facultas defuit, 49 quia haeretici corrupto Voluentio proconsule uires suas confirma-

⁴ certamina om. b 9 Actum P, At tum b 11 Aquitaniam b
15 Delphinum b || euchrotiae P, ut em. de Prato: Euchrociae b, et
sic infra 17 cum feminis atque alienis etiam uxoribus coni. de Prato
21 conspectu P 22 eque P 24 tempestate P 26 tum P, ut
coni. Sigonius: cum b 27 restui P 31 Ithacio Baronius: itachio
P, Trachio b, Idacio Sigonius 32 Viuentio Baronius

2 uerant, quin etiam Ithacius ab his quasi perturbator ecclesiarum reus postulatus, iussusque per atrocem executionem deduci trepidus profugit ad Gallias: ibi Gregorium praefectum adiit. qui compertis quae gesta erant, rapi ad se turbarum auctores iubet ac de omnibus ad imperatorem refert, ut haereticis uiam am- 5 a biendi praecluderet, sed id frustra fuit, quia per libidinem et potentiam paucorum cuncta ibi uenalia erant. igitur haeretici suis artibus, grandi pecunia Macedonio data, optinent, ut imperiali auctoritate praefecto erepta cognitio Hispaniarum uicario 4 deferretur: nam iam proconsulem habere desierant: missique a 10 magistro officiales, qui Ithacium tum in Treueris agentem ad Hispanias retraherent. quos ille callide frustratus, ac postea per 5 Britannium episcopum defensus illusit. iam tum rumor incesserat clemens. Maximum intra Britannias sumpsisse imperium ac breui in Gallias erupturum. ita tum Ithacius statuit, licet 15 rebus dubiis, noui imperatoris aduentum expectare: interim sibi 6 nihil agitandum. igitur ubi Maximus oppidum Treuerorum uictor ingressus est, ingerit preces plenas in Priscillianum ac socios eius 7 inuidiae atque criminum, quibus permotus imperator, datis ad praefectum Galliarum atque ad uicarium Hispaniarum litteris. 20 omnes omnino, quos labes illa inuoluerat, deduci ad synodum 8 Burdigalensem iubet. ita deducti Instantius et Priscillianus: quorum Instantius prior iussus causam dicere, postquam se parum expurgabat, indignus esse episcopatu pronuntiatus est. 9 Priscillianus uero, ne ab episcopis audiretur, ad principem pro-25 uocauit. permissumque id nostrorum inconstantia, qui aut sententiam uel in refragantem ferre debuerant aut, si ipsi suspecti

1 itachius P 5 ambien (sic) P 10 deferretur om. P, deferatur suppleuit Galesinius 11 ithatium P et sic saepius || in Treueris P, ut coni. Giselinus: in aere ueris b, quae lectio inde exorta est, quod in P intreueris ex inereueris correctum est, littera e, de qua agitur, non deleta. Scriptura talis est teste Reifferscheidio, ut tantum accuratius inspicienti intreueris correctum esse appareat. 12 frustratus P et Sigonius: frustratur b 13 britannium P, ut coni. Tillemont: Pritannium b, Britonium Hontheim Prodr. hist. Treuir. I, 134 || defessus P || tum om. b

14 clemens maximu P: Clementem Maximum b; cf. Sall. Jug. 22 sed is rumor clemens erat, et Prisc. 18, 277 p. 353 ed. Herts. || inperium P 16 noui] noim P 22 Burdegalensem b 26 qui aut de Prato: quia aut Pb 27 uel P: om. b || aut si P et Giselinus: aut sibi b

habebantur, aliis episcopis audientiam reservare, non causam imperatori de tam manifestis criminibus permittere.

Ita omnes, quos causa inuoluerat, ad regem deducti. secuti 50 etiam accusatores Ydacius et Ithacius episcopi, quorum studium ssuper expugnandis haereticis non reprehenderem, si non studio uincendi plus quam oportuit certassent, ac mea quidem sententia 2 est, mihi tam reos quam accusatores displicere, certe Ithacium nihil pensi, nihil sancti habuisse definio: fuit enim audax, loquax, impudens, sumptuosus, uentri et gulae plurimum impernotiens. hic stultitiae eo usque processerat, ut omnes etiam sanctos 3 uiros, quibus aut studium inerat lectionis aut propositum erat certare ieiuniis, tamouam Priscilliani socios aut discipulos in crimen arcesseret. ausus etiam miser est ea tempestate Martino 4 episcopo, uiro plane Apostolis conferendo, palam obiectare hae-15 resis infamiam. namque tum Martinus apud Treueros constitutus 5 non desinebat increpare Ithacium, ut ab accusatione desisteret, Maximum orare, ut sanguine infelicium abstineret: satis superque sufficere, ut episcopali sententia haeretici iudicati ecclesiis pellerentur: saeuum esse et inauditum nefas, ut causam ecclewsiae iudex saeculi iudicaret. denique quoad usque Martinus Tre-6 ueris fuit, dilata cognitio est: et mox discessurus egregia auctoritate a Maximo elicuit sponsionem, nihil cruentum in reos constituendum. sed postea imperator per Magnum et Rufum 7 episcopos deprauatus et a mitioribus consiliis deflexus causam 2 praefecto Euodio permisit, uiro acri et seuero. is Priscillianum 8 gemino iudicio auditum convictumque maleficii nec diffitentem obscenis se studuisse doctrinis, nocturnos etiam turpium feminarum egisse conuentus nudumque orare solitum, nocentem pronuntiauit redegitque in custodiam. donec ad principem referret. ngesta ad palatium delata censuitque imperator, Priscillianum sociosque eius capite damnari oportere.

⁴ ydatius et ithatius $P \parallel$ stidium P = 5 super nos: super in P, in $b \parallel$ non] n (pro $\|P\|$) 7 mihi non tam Sigonius 8 audiax P = 9 suptuosus P = 10 stilititiae P = 17 infelium P = 19 seuum P, nouum b = 20 indicaret P corr. ex uindicaret, quod haud scio an praeferendum sit 24 defluxus P = 25 euiodio $P \parallel$ is P: Qui b = 27 obscoenis b = 30 gesta ad p. delata censuitq. P: gestis ad p. delatis censuit b = 31 capitis b

Ceterum Ithacius uidens, quam inuidiosum sibi apud episcopos foret, si accusator etiam postremis rerum capitalium iudiciis astitisset — etenim iterari iudicium necesse erat — subtrahit se 2 cognitioni, frustra callidus iam scelere perfecto. ac tum per Maximum accusator apponitur Patricius quidam, fisci patronus. ita 5 eo insistente Priscillianus capitis damnatus est, unaque cum eo Felicissimus et Armenius, qui nuper a catholicis, cum essent 3 clerici, Priscillianum secuti desciuerant. Latronianus quoque et Euchrotia gladio perempti. Instantius, quem superius ab episcopis damnatum diximus, in Sylinancim insulam, quae ultra 10 4 Britannias sita est, deportatus, itum deinde in reliquos sequentibus iudiciis, damnatique Asariuus et Aurelius diaconus gladio, Tiberianus ademptis bonis in Sylinancim insulam datus. Tertullus. Potamius et Iohannes, tamquam uiliores personae et digni misericordia, quia ante quaestionem se ac socios prodidis-15 5 sent, temporario exilio intra Gallias relegati. hoc fere modo homines luce indignissimi pessimo exemplo necati aut exiliis multati: quod initio iure iudiciorum et egregio publico defensum postea Ithacius iurgiis sollicitatus, ad postremum conuictus, in eos retorquebat, quorum id mandato et consiliis effecerat; solus 20 6 tamen omnium episcopatu detrusus. nam Ydacius, licet minus nocens, sponte se episcopatu abdicauerat: sapienter id et uere-7 cunde, nisi postea amissum locum repetere temptasset. ceterum Priscilliano occiso, non solum non repressa est haeresis, quae illo auctore proruperat, sed confirmata latius propagata est. 25 namque sectatores eius, qui eum prius ut sanctum honorauerant, 8 postea ut martyrem colere coeperunt. peremptorum corpora ad Hispanias relata magnisque obsequiis celebrata eorum funera:

⁴ callidus P, ut coni. Bernays: calido b 2 accusator P: accusato b 7 cum essent om. b 10 sylinanci insulam P: Il actù P. At tum bSylinam insulam b; paulo infra P item habet sylinanci 11 britannias P: 12 asariuus P (non asaricius): Asarinus b Britanniam b; cf. II, 46, 3 13 delatus Vallarsius; at cf. II, 39, 7 dantur exilio et II, 1,6 morti 19 iurgiis solli-16 homines licet luce Bernays p. 18 n. 82. citatus Bernays: in iurgiis solitus Pb, fort. iurgiis sollicitus cf. II, 18, 3 21 nam Idacius Sigonius: năydatius (ut tamen etiam nardatius legere possis, uirgula super na erasa) P, Nardacius b 22 uerecundie P 25 fort. confirmata et latius

quin et iurare per Priscillianum summa religio putabatur. at inter nostros perpetuum discordiarum bellum exarserat, quod iam per quindecim annos foedis dissensionibus agitatum nullo modo sopiri poterat. et nunc, cum maxime discordiis episcoporum 9 somnia turbari ac misceri cernerentur cunctaque per eos odio aut gratia, metu, inconstantia, inuidia, factione, libidine, auaritia, arrogantia, somno, desidia deprauata, postremo plures aduer-10 sum paucos bene consulentes insanis consiliis et pertinacibus studiis certabant: inter haec plebs Dei et optimus unus quisque probro atque ludibrio habebatur.

1 at P, ut coni. de Prato: ac b 3 fedis dissentionibus P 4 et tunc de Prato 5 omnia om. P, post misceri habet $b \parallel$ ac de Prato: aut Pb 7 somno deest in edd. compluribus \parallel deprauata P: essent deprauata b 9 optimus quisque b 10 P subscriptione caret.

V = codex Veronensis saec. VII.

A = codex quondam Augustanus, nunc Monacensis lat. n. 3711 saec. XI.

B = codex Brixianus, quo usus est Hier. de Prato, saec. XIIII.

F = codex quondam Frisingensis, nunc Monacensis lat. n. 6326 saec. X.

M = editio Bonini Mombritii in Vitis Sanctorum.

Q = codex Quedlinburgensis ex collatione Tobiae Eckhardi, u. Codd. manuscr. Quedlinburgenses (Quedlinb. 1723. 4°) p. 57 sqq.

v = editio uulgata, cuius scripturae iam ab Hier. de Prato multis locis correctae sunt.

Integram dedimus lectionum diversitatem ex AFV.

VITA SANCTI MARTINI

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Seuerus Desiderio fratri karissimo. Ego quidem, frater una-l nimis, libellum quem de uita sancti Martini scripseram. scheda sua premere et intra domesticos parietes cohibere decreueram, quia, ut sum natura infirmissimus, iudicia humana uitabam, ne, squod fore arbitror, sermo incultior legentibus displiceret omniumque reprehensionis dignissimus iudicarer, qui materiem disertis merito scriptoribus reservandam inpudens occupassem: sed petenti tibi saepius negare non potui, quid enim esset, quod non amori tuo uel cum detrimento mei pudoris inpenderem? uerum- 2 ntamen ea tibi fiducia libellum edidi, qua nulli a te prodendum 1907, quia id spopondisti, sed uereor, ne tu ei ianua sis futurus. et emissus semel reuocari non queat. quod si acciderit et ab ali-3 quibus eum legi uideris, bona uenia id a lectoribus postulabis, ut res potius quam uerba perpendant et aequo animo ferant, si "aures corum uitiosus forsitan sermo perculerit, quia regnum Dei non in eloquentia, sed in fide constat. meminerint etiam, salu-4 tem saeculo non ab oratoribus, cum utique, si utile fuisset, id quoque Dominus praestare potuisset, sed a piscatoribus praedi-

1 fratri karissimo AV (sed add. in A salutem): om. $F \parallel$ unianimis V 2 scribseram V, et sic fere semper scribsi, scribtum, scribtura etc. \parallel schida V, sceda F, scaeda A 3 promere F 4 infirmissimus V: infimus F, infirmus Av 6 repraehensionis V: reprehensione AFv; cf. infra c. 9, 3 \parallel materiem V: materiam AFv et corr. V 9 ueruntamen V, om. FQ 10 ededi V \parallel quia nulli V 11 spondisti V, cf. Chron. 1, 34, 7 12 non queat reuocari AFv 13 id uenia v 17 cum—potuisset V: post praedicatam esse habent AFv \parallel fuisset] fuit et V 18 praedicatum est V, praedicatam (sine esse) AB (?) Fv

5 catam esse. ego enim, cum primum animum ad scribendum appuli, quia nefas putarem tanti uiri latere uirtutes, apud me ipse decidi, ut soloecismis non erubescerem: quia nec magnam istarum umquam rerum scientiam contigissem, et si quid ex his studiis olim fortasse libassem, totum id desuetudine tanti tem- 5 6 poris perdidissem. sed tamen ne nos maneat tam molesta defensio, suppresso, si tibi uidetur, nomine libellus edatur. quod ut fieri ualeat, titulum frontis erade, ut muta sit pagina et, quod sufficit, loquatur materiam, non loquatur auctorem.

Plerique mortales studio et gloriae saeculari inaniter dediti ¹⁰ exinde perennem, ut putabant, memoriam nominis sui quaesi² erunt, si uitas clarorum uirorum stilo inlustrassent. quae res utique non perennem quidem, sed aliquantulum tamen conceptae spei fructum adferebat, quia et suam memoriam, licet incassum, propagabant, et propositis magnorum uirorum exemplis non ¹⁵ parua aemulatio legentibus excitabatur. sed tamen nihil ad bea³ tam illam aeternamque uitam haec eorum cura pertinuit. quid enim aut ipsis occasura cum saeculo scriptorum suorum gloria profuit? aut quid posteritas emolumenti tulit legendo Hectorem pugnantem aut Socraten philosophantem? cum eos non solum ²⁰ imitari stultitia sit, sed non acerrime etiam inpugnare dementia: quippe qui humanam uitam praesentibus tantum actibus aesti⁴ mantes spes suas fabulis, animas sepulcris dederint: siquidem ad

2 appoli V || putaui A, putaram Vonck 3 ipsum F corr. m. 2 ex ipso || decidi B et aliquot Giselini libri: didici AVv, decreui F in ras. m. 2 | solycismis V, soloecismos dett. 4 rerum umquam A || quit V et sic alias || ex 5 desuetudine V: dissuetudine \widehat{AFQ} , desitudine 2 codd. his om. F pr. m. 7 subpresso $F \parallel$ edatur om. F pr. m., datur V9 auctorem] additum in V: Vale frater in Christo uenerabilis; decus bonorum. sanctorumque omnium. Sequitur deinde in V: Incipit uita sancti martini episcopi et consessoris, in Flegitur post praefationem (cap. 2 in.): Inc. uita sci ac beatissimi patroni nostri Martini episcopi atque confessoris, in A eodem item loco: Inc. uita sci ac beatissimi Martini archiepiscopi turo-10 mortalium AFQ || studio et gloriae (F gloria ut uidetur) saeculari AFV: studio gloriae saecularis 3 codd. Gisel. 'Studium h. l. non ardorem animi et desiderium, sed litterarum exercitationem designat' de 11 quaesiuerunt AFv 12 uirorum V s. l. 13 utique om. A 14 suam BMV: sui AFQv 17 curam V 20 socraten V: socratem AFv = 23 animas suas $v \parallel$ dederunt $F \parallel$ Si F corr. e Sed

solam hominum memoriam se perpetuandos crediderunt, cum hominis officium sit, perennem potius uitam quam perennem memoriam quaerere, non scribendo ant pugnando uel philosophando, sed pie sancte religioseque uinendo, qui quidem error 5 5 humanus litteris traditus in tantum valuit, ut multos plane aemulos uel inanis philosophiae uel stultae illius uirtutis inuenerit. unde facturus mihi operae pretium uideor, si uitam sanc- 6 tissimi uiri, exemplo aliis mox futuram, perscripsero: quo utique ad ueram sapientiam et caelestem militiam divinamque uirtutem 10 legentes incitabuntur. in quo ita nostri quoque rationem commodi ducimus, ut non inanem ab hominibus memoriam, sed aeternum a Deo praemium exspectemus, quia etsi ipsi non ita uiximus, ut exemplo aliis esse possimus, dedimus tamen operam, ne is lateret qui esset imitandus. igitur sancti Martini uitam 7 15 scribere exordiar, ut se uel ante episcopatum uel in episcopatu gesserit, quamuis nequaquam ad omnia illius potuerim peruenire: adeo ea, in quibus ipse tantum sibi conscius fuit, nesciuntur, quia laudem ab hominibus non requirens, quantum in ipso fuit, omnes uirtutes suas latere uoluisset. quamquam etiam ex his, quae con-8 20 perta nobis erant, plura omisimus, quia sufficere credidimus, si tantum excellentia notarentar: simul et legentibus consulendum fuit, ne quod his pareret copia congesta fastidium. obsecro autem 9 eos qui lecturi sunt, ut fidem dictis adhibeant, neque me quicquam nisi conpertum et probatum scripsisse arbitrentur: alioquin s tacere quam falsa dicere maluissem.

Igitur Martinus Sabaria Pannoniarum oppido oriundus fuit, 2 sed intra Italiam Ticini altus est, parentibus secundum saeculi dignitatem non infimis, gentilibus tamen. pater eius miles pri-2 mum, post tribunus militum fuit. ipse armatam militiam in 20 adulescentia secutus inter scolares alas sub rege Constantio, deinde sub Iuliano Caesare militauit: non tamen sponte, quia a

³ philosofando V 5 humanis codd. aliquot prob. Vonckio || plane V pr. m.: tamen AFQ et corr. V 6 inanes philosofiae V 12 praemium om. F pr. m. 13 aliis exemplo v 15 ut se MV: utq; F, ut quae Q, et quae Av 21 excellentia AFQV: excellentiors v 26 Sabaria BV et corr. F: sabariae $AF^{1}Qv$ || Pannoniorum dett. || oppido om. v 27 alitus ABF^{1} , aletus V corr. (altus Pr. m.) 28 milex V, item P. 112, 20 30 alas F partim in ras. m. 2 || Constantino v 31 sponte A in marg.

primis fere annis diuinam potius seruitutem sacra inlustris 3 pueri spirauit infantia. nam cum esset annorum decem, inuitis parentibus ad ecclesiam confugit seque catechumenum fieri postu-4 lauit. mox mirum in modum totus in Dei opere conuersus, cum esset annorum duodecim, eremum concupiuit, fecissetque uotis s satis, si aetatis infirmitas non obstitisset. animus tamen aut circa monasteria aut circa ecclesiam semper intentus medita-5 batur adhuc in aetate puerili, quod postea deuotus inpleuit. sed cum edictum esset a regibus, ut ueteranorum filii ad militiam scriberentur, prodente patre, qui felicibus eius actibus inuide- 10 bat, cum esset annorum quindecim, captus et catenatus sacramentis militaribus inplicatus est, uno tantum seruo comite contentus, cui tamen uersa uice dominus seruiebat. adeo ut plerumque ei et calciamenta ipse detraheret et ipse detergeret, cibum 6 una caperent, hic tamen saepius ministraret. triennium fere ante 15 baptismum in armis fuit, integer tamen ab iis uitiis, quibus illud 7 hominum genus inplicari solet. multa illius circa commilitones benignitas, mira caritas, patientia uero adque humilitas ultra humanum modum. nam frugalitatem in eo laudari non est necesse, qua ita usus est, ut iam illo tempore non miles, sed monachus 20 putaretur, pro quibus rebus ita sibi omnes commilitones deuinxe-8 rat, ut eum miro adfectu uenerarentur. necdum tamen regeneratus in Christo agebat quendam bonis operibus baptismi candidatum: adsistere scilicet laborantibus, opem ferre miseris, alere egentes, uestire nudos, nihil sibi ex militiae stipendiis praeter cotidianum 25 uictum reservare: iam tum euangelii non surdus auditor de crastino non cogitabat.

1 diuina p. seruitute Fv 2 inspirauit FQ et corr. V || duodecim V 3 cathecuminum V, catichumenum Q, caticuminum AF et sic fere semper in hoc nomine 4 opus A 5 heremum AF et sic fere semper 6 non fuisset inpedimento V solus ex notis || tamen] eius add. in F m. 2 || tamen circa v 10 eius om. V 11 captus BMV: raptus AFQv 14 calceamenta (om. ipse) detraheret v 15 tamen om. AFQ 16 baptismum BMV: baptisma AFv || ab his AFQV 17 illius BV: illi AFv 19 laudari ABFV: laudare v 20 qua F rasura ex quia 21 pro V: om. AFv || commilitones suos AFv 23 quedam F pr. m. || baptismi V: baptismatis AFv 24 alere egentes] eregenes V 26 reservare MV (item F, sed hic re in ras. ex reservans ut uidetur): reservabat AQ, reservans 2 codd. Giselini

Quodam itaque tempore, cum iam nihil praeter arma et sim-3 plicem militiae uestem haberet, media hieme, quae solito asperior inhorruerat, adeo ut plerosque uis algoris extingueret, obuium habet in porta Ambianensium ciuitatis pauperem nudum: qui cum 5 praetereuntes ut sui misererentur oraret omnesque miserum praeterirent, intellexit uir Deo plenus sibi illum, aliis misericordiam non praestantibus, reservari. quid tamen ageret? nihil praeter 2 chlamydem, qua indutus erat, habebat: iam enim reliqua in opus simile consumpserat. arrepto itaque ferro, quo accinctus 10 erat, mediam dividit partemque eius pauperi tribuit, reliqua rursus induitur. interea de circumstantibus ridere nonnulli, quia deformis esse truncatus habitu uideretur: multi tamen, quibus erat mens sanior, altius gemere, quod nihil simile fecissent, cum utique plus habentes uestire pauperem sine sua nuditate potuis-15 sent. nocte igitur insecuta, cum se sopori dedisset, uidit Chri-3 stum chlamydis suae, qua pauperem texerat, parte uestitum. intueri diligentissime Dominum uestemque, quam dederat, iubetur agnoscere. mox ad angelorum circumstantium multitudinem audit Iesum clara uoce dicentem: Martinus adhuc catechumenus 20 hac me ueste contexit. uere memor Dominus dictorum suorum, 4 qui ante praedixerat: quamdiu fecistis uni ex minimis istis, mihi fecistis, se in paupere professus est fuisse uestitum: et ad confirmandum tam boni operis testimonium in eodem se habitu, quem pauper acceperat, est dignatus ostendere. quo 5 25 uiso uir beatissimus non in gloriam est elatus humanam, sed bonitatem Dei in suo opere cognoscens, cum esset annorum duo-

21 Matth. 25, 40.

1 igitur F 2 uestimentum V 3 obuiam F 4 anbianensium V, ambiamensium A 7 nihil] add. in V s. l. m. 2 quia 8 clamydem V, clamidem AF, item infra u. 16 clamydis et clamidis eidem || enim om. V 11 risere F, sed se ex corr. 12 esse V: esse et AF, esset et v || habitus F corr. || tamen V: quidem AF 13 sanctior V solus ex notis; cf. infra c. 9, 4 || gemuere F corr. et V 15 uidet V V 16 contexerat 1 cod. Gisel. 17 uestem quam V 19 cathecuminus V

21 quae F || fecestes V, haec fecistis AFv (haec BM quoque om.)
22 pauperem V 25 uisu F 26 annorum xxII V; at habet Paulinus
quoque, quem citauit de Prato: Quattuor a lustris geminos minus egerat
annos

deuiginti, ad baptismum conuolauit. nec tamen statim militiae renuntiauit, tribuni sui precibus euictus, cui contubernium familiare praestabat: etenim transacto tribunatus sui tempore renuntiaturum se saeculo pollicebatur. qua Martinus expectatione suspensus per biennium fere posteaquam est baptismum consecutus, solo licet nomine, militauit.

- 4 Interea inruentibus intra Gallias barbaris Iulianus Caesar coacto in unum exercitu apud Vangionum ciuitatem donatiuum coepit erogare militibus, et, ut est consuetudinis, singuli citabantur, 2 donec ad Martinum uentum est. tum uero oportunum tempus 10 existimans, quo peteret missionem — neque enim integrum sibi fore arbitrabatur, si donatiuum non militaturus acciperet —. 3 hactenus, inquit ad Caesarem, militaui tibi: patere ut nunc militem Deo: donatiuum tuum pugnaturus accipiat, Christi ego 4 miles sum: pugnare mihi non licet. tum uero aduersus hanc 15 uocem tyrannus infremuit dicens, eum metu pugnae, quae postero die erat futura, non religionis gratia detractare militiam. 5 at Martinus intrepidus, immo inlato sibi terrore constantior, si hoc, inquit, ignauiae adscribitur, non fidei, crastina die ante aciem inermis adstabo et in nomine Domini Iesu, signo crucis, so non clipeo protectus aut galea, hostium cuneos penetrabo securus. 6 retrudi ergo in custodiam iubetur, facturus fidem dictis, ut iner-7 mis barbaris obiceretur. postero die hostes legatos de pace miserunt, sua omnia seque dedentes, unde quis dubitet hanc uere beati uiri fuisse uictoriam, cui praestitum sit, ne inermis ad 25 8 proelium mitteretur. et quamuis pius Dominus seruare militem suum licet inter hostium gladios et tela potuisset, tamen ne uel aliorum mortibus sancti uiolarentur obtutus, exemit pugnae 9 necessitatem, neque enim aliam pro milite suo Christus debuit
 - 1 baptisma AF, item u. $5 \parallel$ tamen om. FQ 6 licet V et meliores Giselini: scilicet ABF 7 irrumpentibus 1 cod. G is. 8 uuangionum F 9 et ut BMV: ut AF^uv , utque F corr. \parallel recitabantur F 10 opportunum v 11 remissionem V 14 militaturus G isel. ex tribus suis libris et v 15 aduersum F 16 postera AFv 17 detrectare AFv 21 clypeo $FVv \parallel$ cuneis F pr. m. 22 custodia A 23 obieceretur $V \parallel$ postera Fv 24 seque AFMV: seseque v 25 ne om. F pr. m. 27 licet] etiam F sed in ras. manu recenti 28 mortibus V: morte $AFv \parallel$ uiolaretur B

praestare uictoriam, quam ut subactis sine sanguine hostibus nemo moreretur.

Exinde relicta militia sanctum Hilarium Pictauae episcopum 5 ciuitatis, cuius tunc in Dei rebus spectata et cognita fides habe-5 batur, expetiit et aliquamdiu apud eum commoratus est. temp-2 tauit autem idem Hilarius inposito diaconatus officio sibi eum artius inplicare et ministerio uincire diuino. sed cum saepissime restitisset, indignum se esse uociferans, intellexit uir altioris ingenii, uno eum modo posse constringi, si id ei officii impo-10 neret, in quo quidam locus iniuriae uideretur: itaque exorcistam eum esse praecepit.. quam ille ordinationem, ne despexisse tamquam humiliorem uideretur, non repudiauit, nec multo post ad-3 monitus per soporem, ut patriam parentesque, quos adhuc gentilitas detinebat, religiosa sollicitudine uisitaret, ex uoluntate 15 sancti Hilari profectus est, multis ab eo obstrictus precibus et lacrimis ut rediret, maestus, ut ferunt, peregrinationem illam ingressus est, contestatus fratribus, multa se aduersa passurum: quod postea probauit euentus. ac primum inter Alpes deuia secu-4 tus incidit in latrones. cumque unus securi eleuata in caput eius 20 librasset ictum, ferientis dexteram sustinuit alter: uinctis tamen post tergum manibus uni adseruandus et spoliandus traditur. qui cum eum ad remotiora duxisset, percontari ab eo coepit, quisnam esset. respondit Christianum se esse. quaerebat etiam ab eo an 5 timeret. tum uero constantissime profitetur, numquam se tam 25 fuisse securum, quia sciret misericordiam Domini maxime in temptationibus adfuturam: se magis illi dolere, qui Christi mi-

³ pictauiae F corr. m. 2 (episcopum pictauae A) 4 expectata AM, inclita spectata F 5 expetiuit AFv || aliquantum V, sed ntum in litura 6 diaconatus MV: diaconii AFv 7 implicari et m. uinciri Q 8 uir AV: uir Dei FQ 9 uno BV: hoc AFv || id * officii V 11 praecipit V || dispexisset V 12 multă AF 15 hilarii V corr. AFv || multis BV: multisque AFv || obstrictus ABFMQV: adstrictus Gisel. ex tribus suis et v 17 ingressus V: adgressus AFv || fratribus BMV: fratres AFv 18 ac om. F in rasura 19 securim eleuatam Av 20 dexteram B et alii pauci (etiam duo Traiectini Vonckii): dextera AVv, dexterae FQ 21 postergum AF || adseruandus V: ad seruandum B, seruandus AFv || spoliandus V: spoliandum B, custodiendus AFM 22 percunctari MV 24 fuisse tam v 26 sed magis V teste de Prato || illi AV et libri fere omnes: illü F || condolere dett. pauci

- 6 sericordia utpote latrocinia exercens esset indignus. ingressusque euangelicam disputationem uerbum Dei latroni praedicabat. quid longius morer? latro credidit prosecutusque Martinum uiae reddidit, orans ut pro se Dominum precaretur. idemque postea religiosam agens uitam uisus est, adeo ut haec, quae supra rettulimus, ex ipso audita dicantur.
- 6 Igitur Martinus inde progressus cum Mediolanum praeterisset, diabolus in itinere, humana specie adsumpta, se ei obuium tulit, quo tenderet quaerens. cumque id a Martino responsi accepisset, 2 se quo Dominus uocaret intendere, ait ad eum: quocumque ieris 10 uel quaecumque temptaueris, diabolus tibi aduersabitur. tunc ei prophetica uoce respondens, Dominus mihi, inquit, adiutor est: non timebo, quid faciat mihi homo. statimque de conspectu eius 3 inimicus euanuit. itaque ut animo ac mente conceperat, matrem a gentilitatis absoluit errore, patre in malis perseuerante: plures 15 tamen suo saluauit exemplo.
- 4 Dehinc cum haeresis Arriana per totum orbem et maxime intra Illyricum pullulasset, cum aduersus perfidiam sacerdotum solus paene acerrime repugnaret multisque suppliciis esset adfectus—nam et publice uirgis caesus est et ad extremum de ciui-20 tate exire conpulsus— Italiam repetens, cum intra Gallias quoque discessu sancti Hilari, quem ad exilium haereticorum uis coegerat, turbatam ecclesiam comperisset, Mediolani sibi monasterium statuit. ibi quoque eum Auxentius, auctor et princeps Arrianorum, grauissime insectatus est, multisque adfectum imuriis 25 de ciuitate exturbauit. cedendum itaque tempori arbitratus ad 5 insulam, cui Gallinaria nomen est, secessit comite quodam pre-

5 agere $FMQ \parallel$ adeo mei: om. v 6 ex BV: ab AFv 7 medio-8 itenere V (tales litterarum e et i in V confusiones posthac non omnes notabimus) || obuiam F 10 tendere M, eo tendere coni. de Prato12 profiteca $V \parallel$ respondens — inquit BV: respondit AFv13 homo mox statimque $V \parallel \text{de } MV$: e AFv = 14 ac AV: et F15 a om. AFv | perseuerantem V (patrem in malis perseuerantem reliquit F) V: deinde AFv 18 cum aduersus — pugnaret F in marg. m. 2 19 repugnaret BMV: pugnaret AFv 20 nam publice v 22 hilarii AFv et corr. V || exi [lium — uirtutem] erectus (p. 117, 22): inclusa desunt in V, cum una scheda interciderit 27 cui gallinaria nomen est AFMQ: gallinariam nomine v

sbytero, magnarum uirtutum uiro. hic aliquamdiu radicibus uixit herbarum: quo tempore helleborum, uenenatum, ut ferunt, gramen, in cibum sumpsit. sed cum uim ueneni in se grassantis 6 uicina iam morte sensisset, imminens periculum oratione repulit statimque omnis dolor fugatus est. nec multo post, cum sancto 7 Hilario comperisset regis paenitentia potestatem indultam fuisse redeundi, Romae ei temptauit occurrere profectusque ad urbem est.

Cum iam Hilarius praeterisset, ita eum est uestigiis prosecu-7 ntus: cumque ab eo gratissime fuisset susceptus, haut longe sibi ab oppido monasterium conlocauit, quo tempore se ei quidam catechumenus iunxit, cupiens sanctissimi uiri institui disciplinis: paucisque interpositis diebus languore correptus ui febrium laborabat. ac tum Martinus forte discesserat: et cum per triduum 2 is defuisset, regressus exanime corpus inuenit: ita subita mors fuerat, ut absque baptismate humanis rebus excederet. corpus in medio positum tristi maerentium fratrum frequentabatur officio, cum Martinus flens et eiulans accurrit. tum uero tota sanctum spiri-3 tum mente concipiens egredi cellulam, in qua corpus iacebat, cemteros iubet, ac foribus obseratis super exanimata defuncti fratris membra prosternitur. et cum aliquamdiu orationi incubuisset sensissetque per spiritum Domini adesse uirtutem, erectus paululum et in defuncti ora defixus, orationis suae ac misericordiae Domini intrepidus expectabat euentum: uixque duarum fere hoararum spatium intercesserat, uidet defunctum paulatim membris omnibus commoueri et laxatis in usum uidendi palpitare luminibus. tum uero magna ad Dominum uoce conuersus gratias agens 4

2 eleborum A, elebori * (i ex corr.) F || ferunt ut uenenatum A 3 cibum] add. in F m. 2 suum 4 pepulit B 7 profectus (profectusq. corr. m. 2) ë ad urbem F 9 Cumque iam uel Cum uero (autem) iam dett. || eum e uestigio cod. Berol. (Vorstii), eum e uestigiis est pros. nonnulli libri Giselini; exspectares potius: ita eius uestigia est pros. Paulinus habet: Ergo legens praegressa pio uestigia cursu etc. 10 gratantissime fuisse A 12 instrui cod. Berol. 13 paucis quippe AF || correptus est (add. m. 2 et) ui F 14 at tum M || post triduum fuisset regressus M 15 exanime corpus AFM: c. exanime v || subito F pr. m. 17 tum F 18 tota sanctum spiritum (spir. sanctum F) AFM: sanctum spir. tota v 22 erectus] hic redit V 24 aduentum A 25 uidet ABF V: uidit F corr. et v, et uidit (uel cum uidit) dett. pauci; at u. Chron. I, 38, 4.

cellulam clamore conpleuerat: quo audito qui pro foribus adstiterant statim inruunt. mirum spectaculum, quod uidebant uiuere, 5 quem mortuum reliquissent. ita redditus uitae, statim baptismum consecutus plures postea uixit annos, primusque apud nos Marcetini uirtutum uel materia uel testimonium fuit. idem tamen serferre erat solitus, se corpore exutum ad tribunal iudicis ductum deputandumque obscuris locis et uulgaribus turbis tristem excepisse sententiam: tum per duos angelos iudici fuisse suggestum, hunc esse pro quo Martinus oraret: ita per eosdem angelos se iussum reduci, et Martino redditum uitaeque pristinae restitutum. 107 ab hoc primum tempore beati uiri nomen enituit, ut qui sanctus iam ab omnibus habebatur, potens etiam et uere apostolicus haberetur.

- 8 Nec multo post, dum agrum Lupicini cuiusdam honorati secundum saeculum uiri praeteriret, clamore et luctu turbae plangentis 15 2 excipitur, ad quam cum sollicitus adstitisset et quis esset hic fletus inquireret, indicatur unum ex familia seruulum laqueo sibi uitam extorsisse. quo cognito cellulam, in qua corpus iacebat, ingreditur, exclusisque omnibus turbis superstratus corpori aliquanstisper oranit. mox uiuescente uultu, marcescentibus oculis in ora 20 illius defunctus erigitur: lentoque conamine enisus adsurgere, adprehensa beati uiri dextera in pedes constitit: adque ita cum eo usque ad uestibulum domus, turba omni inspectante, processit.
- 9 Sub idem fere tempus ad episcopatum Turonicae ecclesiae pete-25 batur: sed cum erui monasterio suo non facile posset, Rusticius quidam, unus e ciuibus, uxoris languore simulato ad genua illius 2 prouolutus ut egrederetur obtinuit. ita dispositis iam in itinere ciuium turbis, sub quadam custodia ad ciuitatem usque deducitur.

1 adsisterant V 2 expectaculum F3 baptisma AFv 6 corpore esse exutum V 7 deputandumque FMQV: deputatumque $Av \parallel$ et om. A|| excipisse V et paulo post excepitur 10 redditum om. 1 cod. Gisel. 11 primum V: primo AFv 12 ab hominibus F16 sollicitus cum v || adstitessit V, restitisset F17 ex V: e AFv 20 uiuescente F pr. m.: uiuiscente $AF^{2}Vv$ 21 lenteoque V 25 Eodem fere tempore martinus ad AF26 monasterio AQV: a monasterio Fv || facile non v || possit AF, sed in F posset ead. m. corr. || rusticius V: rusticus BM, ruritius A, ruricius Fv

mirum in modum incredibilis multitudo non solum ex illo oppido, sed etiam ex uicinis urbibus ad suffragia ferenda conuenerat. una 3 omnium uoluntas, eadem uota eademque sententia, Martinum episcopatus esse dignissimum: felicem fore tali ecclesiam sacersdote, pauci tamen et nonnulli ex episcopis, qui ad constituendum antistitem fuerant euocati, impie repugnabant, dicentes scilicet, contemptibilem esse personam, indignum esse episcopatu hominem uultu despicabilem, ueste sordidum, crine deformem. ita a 4 populo sententiae sanioris haec illorum inrisa dementia est, qui minlustrem uirum dum uituperare cupiunt praedicabant. nec uero aliud his facere licuit, quam quod populus Domino uolente cogitabat, inter episcopos tamen qui adfuerant praecipue Defensor quidam dicitur restitisse: unde animaduersum est grauiter illum lectione prophetica tum notatum. nam cum fortuito lector, cui 5 15 legendi eo die officium erat, interclusus a populo defuisset, turbatis ministris, dum expectatur qui non aderat, unus e circumstantibus sumpto psalterio, quem primum uersum inuenit, arripuit. psalmus autem hic erat: ex ore infantium et lactan-6 tium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut ndestruas inimicum et defensorem, quo lecto clamor populi tollitur, pars diuersa confunditur. adque ita habitum est, di-7 uino nutu psalmum hunc lectum fuisse, ut testimonium operis sui Defensor audiret, qui ex ore infantium adque lactantium, in Martino Domini laude perfecta, et ostensus pariter et destructus sesset inimicus.

Iam uero sumpto episcopatu qualem se quantumque praesti-10 terit, non est nostrae facultatis eucluere. idem enim constantissime perseuerabat qui prius fuerat. eadem in corde eius humi-2

18 Ps. 8, 3.

² convenerant ABF 4 episcopatus V: episcopatu (— tũ A) AFv; cf. p. 109, 6 || felicem om. A pr. m. 8 despicabilem F sed partim in rasura 2m, dispicabilem QV 11 cogitabat V et cod. Lazii: cogebat AFv 13 quidam BMV: nomine quidam A, quidam nomine Fv || graviter illum om. V 14 tum V: tunc AFv || fortuitu ABFM 15 eo die legendi A 18 hic om. v || lactantium F^1QV (item infra u. 23): lactentium Av et corr. F 21 pars adversa BM 23 qui MV: quia AFv || et A || lactentium Av 24 est (pro et) ostensus V 25 esset MV: est AFv 28 eadem in corde humilitas om. V, eius om. M

litas, eadem in uestitu eius uilitas erat: adque ita, plenus auctoritatis et gratiae, inplebat episcopi dignitatem, ut non tamen 3 propositum monachi uirtutemque desereret. aliquandiu ergo adhaerenti ad ecclesiam cellula usus est: dein cum inquietudinem se frequentantium ferre non posset, duobus fere extra ciuitatem 5 4 milibus monasterium sibi statuit, qui locus tam secretus et remotus erat, ut eremi solitudinem non desideraret. ex uno enim latere praecisa montis excelsi rupe ambiebatur, reliquam planitiem Liger fluuius reducto paululum sinu clauserat: una tantum eademque arta admodum uia adiri poterat. ipse ex lignis contextam 10 5 cellulam habebat, multique ex fratribus in eundem modum: plerique saxo superiecti montis cauato receptacula sibi fecerant. discipuli fere octoginta erant, qui ad exemplum beati magistri in-6 stituebantur. nemo ibi quicquam proprium habebat, omnia in medium conferebantur, non emere aut uendere, ut plerisque mo- 15 nachis moris est, quicquam licebat, ars ibi exceptis scriptoribus nulla habebatur, cui tamen operi minor aetas deputabatur: maio-7 res orationi uacabant. rarus cuiquam extra cellulam suam egressus, nisi cum ad locum orationis conueniebant. cibum una omnes post horam ieiunii accipiebant. uinum nemo nouerat, nisi quem 20 8 infirmitas coegisset. plerique camelorum saetis uestiebantur: mollior ibi habitus pro crimine erat. quod eo magis sit mirum necesse est, quod multi inter eos nobiles habebantur, qui longe aliter educati ad hanc se humilitatem et patientiam coegerant: 9 pluresque ex eis postea episcopos uidimus. quae enim esset ciuitas 25 aut ecclesia, quae non sibi de Martini monasterio cuperet sacerdotem?

2 episcopii F || ut om. V 3 ergo] uero Q || adhaerente v 4 deinde Fv 5 se MV: om. AFv || ciuitate V 7 erimi V, heremi AF 8 excelsi BMV: excelsa AF 11 multique BMV: multi quidem AFv || ex V: e AFv || in eundem — cauato om. F pr. m. 12 saxo (non ex saxo) supertecti montis caua V 13 fere BMV: uero AFv 14 in medio Fv 16 quisquam F corr. 2 m. ex cuiquam 18 suam ABFMQ: om. V, fuit dett. pauci et v 19 unü A 21 camellorum V || šaetis V: setis AFv 22 sit om. V || mirandum duo libri Gisel. 24 edocati V 25 eis V: his AFv || post episcopatopos V, sed sic m. 2 in rasura (praeter syllabam extremam) 26 non sibi — cuperet sacerdotem BMV: non sibi (corr. e se) — cuperet sacerdotes Q, non — cuperet sacerdos A, non se — cuperet sacerdotes habere Fv

Sed ut reliquas uirtutes eius, quas in episcopatu egit, adgre-11 diar, erat haut longe ab oppido proximus monasterio locus, quem falsa hominum opinio, uelut consepultis ibi martyribus, sacrauerat: nam et altare ibi a superioribus episcopis constitutum ha- 2 bebatur. sed Martinus non temere adhibens incertis fidem, ab his, qui maiores natu erant, presbyteris uel clericis flagitabat nomen sibi martyris, tempus passionis ostendi: grandi se scrupulo permoueri, quod nihil certi constans sibi maiorum memoria tradidisset. cum aliquandiu ergo a loco illo se abstinuisset, nec 3 oderogans religioni, quia incertus erat, nec auctoritatem suam uulgo adcommodans, ne superstitio conualesceret, quodam die paucis secum adhibitis fratribus ad locum pergit. dehinc super 4 sepulchrum ipsum adstans orauit ad Dominum, ut quis esset uel cuius meriti esset sepultus ostenderet. tum conuersus ad s laeuam uidet prope adsistere umbram sordidam, trucem: imperat nomen meritumque loqueretur. nomen edicit, de crimine confitetur: latronem se fuisse, ob scelera percussum, uulgi errore celebratum: sibi nihil cum martyribus esse commune, cum illos gloria, se poena retineret. mirum in modum uocem loquentis qui 5 waderant audiebant, personam tamen non uidebant. tum Martinus quid uidisset exposuit iussitque ex eo loco altare, quod ibi fuerat, submoueri, adque ita populum superstitionis illius absoluit errore.

Accidit autem insequenti tempore, dum iter ageret, ut gen-12 zilis cuiusdam corpus, quod ad sepulchrum cum superstitioso funere deferebatur, obuium haberet: conspicatusque eminus uenientium turbam, quidnam id esset ignarus, paululum stetit: nam fere quingentorum passuum interuallum erat, ut difficile fuerit dinoscere quid uideret. tamen quia rusticam manum cerneret et 2

1 eius AF: e... V, et V corr. 2 monasterio BMV: monasterii AFv 6 sibi nomen v || tempus V: tempora AFQ, uel tempora v 10 religionem V haud scio an recte 11 quadam A 12 dehinc V: dein A, deinde Fv 13 esset om. B 14 esset sepultus BV: esset om. AFv 15 uidet AV: uidit Fv || prope om. V || crucem V, ac trucem F m. V 16 loqueretur V: ut loqueretur V: ut V0 tem V1 ante nomen habent 19 immodum V2, item V3 tem V4 20 tamen om. V6 obuiam V7 id om. V8 difficile ei coni. V9 dinoscere V9 dinoscere

agente uento lintea corpori superiecta uolitarent, profanos sacri-

ficiorum ritus agi credidit: quia esset haec Gallorum rusticis consuetudo, simulacra daemonum candido tecta uelamine misera per 3 agros suos circumferre dementia. leuato ergo in aduersos signo crucis imperat turbae non moueri loco onusque deponere. hic uero smirum in modum uideres miseros primum uelut saxa riguisse.

4 dein, cum promouere se summo conamine niterentur, ultra accedere non ualentes ridiculam in uertiginem rotabantur, donec uicti corporis onus ponunt: attoniti et semet inuicem aspicientes, quidonam sibi accidisset, taciti cogitabant. sed cum beatus uir conperisset exequiarum esse illam frequentiam, non sacrorum, eleuata rursum manu dat eis abeundi et tollendi corporis potestatem. ita eos et cum uoluit, stare conpulit, et cum libuit, abire

permisit.

Item, cum in uico quodam templum antiquissimum diruisset 15 et arborem pinum, quae fano erat proxima, esset adgressus excidere, tum uero antistes loci illius ceteraque gentilium turba 2 coepit obsistere. et cum idem illi, dum templum euertitur, imperante Domino quieuissent, succidi arborem non patiebantur. ille eos sedulo commonere, nihil esse religionis in stipite: Deum 20 potius, cui seruiret ipse, sequerentur: arborem illam succidi 3 oportere, quia esset daemoni dedicata. tum unus ex illis qui erat audacior ceteris: si habes, inquit, aliquam de Deo tuo, quem dicis te colere, fiduciam, nosmet ipsi succidemus hanc arborem, tu ruentem excipe: et si tecum est tuus, ut dicis, Dominus, 25 4 euades. tum ille intrepide confisus in Domino facturum se pollicetur. hic uero ad istius modi condicionem omnis illa gentilium

1 lintes BMV: linteamins AFv; Paulinus habet: Et tremefacta leui motantur lintea uento \parallel corporis F 4 leuato BMV: eleuato $AFv \parallel$ ad-7 cum primo mouere AFQ uersos BF: aduerso Vv, aduers AABFMQ: uincti V, uicti pondere Giselinus ex suis 9 ponunt BMV: deponunt AFv || aspicientes MV: aspectantes AFv (de lectione codicis V errauit de Prato) 10 cogitantes A || beatus uir cum v 12 manum V 15 cum BMV: dum AFv 16 aggressus esset A 17 antistites V, 18 coeperunt M | iidem v | inperante AF 21 seruirent antestites Fipsi V || succidi V: excidi AFv 22 daemoniis F || tum om. V ex illis V: unus ex his AFQ, ex illis unus v 24 succidimus AFV26 intrepidus M 27 omnes V

turba consensit, facilemque arboris suae habuere iacturam, si inimicum sacrorum suorum casu illius obruissent. itaque cum 5 unam in partem pinus illa esset adclinis, ut non esset dubium, quam in partem succisa corrueret, eo loci uinctus statuitur pro sarbitrio rusticorum, quo arborem esse casuram nemo dubitabat. succidere igitur ipsi suam pinum cum ingenti gaudio laetitiaque 6 coeperunt. aderat eminus turba mirantium. iamque paulatim nutare pinus et ruinam suam casura minitari, pallebant eminus 7 monachi et periculo iam propiore conterriti spem omnem fidem-10 que perdiderant, solam Martini mortem expectantes. at ille con-8 fisus in Domino intrepidus opperiens, cum iam fragorem sui pinus concidens edidisset, iam cadenti, iam super se ruenti, eleuata obuiam manu, signum salutis opponit. tum uero — uelut turbinis modo retro actam putares — diuersam in partem ruit, 15 adeo ut rusticos, qui tuto in loco steterant, paene prostrauerit. tum uero in caelum clamore sublato gentiles stupere miraculo, 9 monachi flere prae gaudio, Christi nomen in commune ab omnibus praedicari: satisque constitit eo die salutem illi uenisse regioni. nam nemo fere ex inmani illa multitudine gentilium fuit, 20 qui non impositione manus desiderata Dominum Iesum, relicto impietatis errore, crediderit, et uere ante Martinum pauci admodum, immo paene nulli in illis regionibus Christi nomen receperant: quod adeo uirtutibus illius exemploque conualuit, ut iam ibi nullus locus sit, qui non aut ecclesiis frequentissimis aut mo-25 nasteriis sit repletus. nam ubi fana destruxerat, statim ibi aut ecclesias aut monasteria construebat.

Nec minorem sub idem fere tempus eodem in opere uirtutem 14 edidit. nam cum in uico quodam fano antiquissimo et celeberrimo ignem inmisisset, in proximam, immo adhaerentem domum

29 iniecisset $BM \parallel malim$ in adhaerentem domum, cum uerba proximam immo glossam sapiant

¹ consentit AFv 2 cum om. Fpr. m. 4 loci V: loco AFv 7 itaque F 8 casură F s. l. m. 2 \parallel minitari coepit F 10 Ac A 11 in dominum V, at u. suprac. 12, 4 \parallel operiens A \parallel sui F corr. e sue ut uidetur 12 iam super] et super V, sed et in ras. manu antiqua \parallel eleuat omega c. manum AFQ 13 uelut V: om. AFv 15 tuto loco v \parallel steterant — semper (p. 124, 11) desunt in V una scheda amissa 18 constat B 20 impositionem manuum desideraret et domino Jesu B 24 frequentissimus dett., om. M

2 agente uento flammarum globi ferebantur, quod ubi Martinus aduertit, rapido cursu tectum domus scandit, obuium se aduenientibus flammis inferens. tum uero mirum in modum cerneres contra uim uenti ignem retorqueri, ut compugnantium inter se elementorum quidam conflictus uideretur. ita uirtute Martini ibi 5 3 tantum ignis est operatus, ubi iussus est. In uico autem, cui Leprosum nomen est, cum itidem templum opulentissimum superstitione religionis uoluisset euertere, restitit ei multitudo gen-4 tilium, adeo ut non absque iniuria sit repulsus. itaque secessit ad proxima loca, ibique per triduum cilicio tectus et cinere, 10 ieiunans semper adque orans, precabatur ad Dominum, ut, quia templum illud euertere humana manus non potuisset, uirtus illud 5 diuina dirueret. tum subito ei duo angeli hastati adque scutati instar militiae caelestis se obtulerunt, dicentes missos se a Domino, ut rusticam multitudinem fugarent praesidiumque Martino 15 ferrent, ne quis, dum templum dirueretur, obsisteret: rediret 6 ergo et opus coeptum deuotus impleret. ita regressus ad uicum, inspectantibus gentilium turbis et quiescentibus, dum profanam aedem usque ad fundamenta dirueret, aras omnes adque simu-7 lacra redegit in puluerem. quo uiso rustici, cum se intellegerent 20 diuino nutu obstupefactos adque perterritos, ne episcopo repugnarent, omnes fere Iesum Dominum crediderunt, clamantes palam et confitentes, Deum Martini colendum, idola autem neclegenda, quae nec sibi nec aliis adesse possent.

2 obuiam F 6 operatus est F 7 leprosus A, lebrosum cod. Berol. (Vorstii), libroso M, librosso cod. Jureti, librasso B, fort. Leproso (Giselinus tacet de suis libris) || itidem BM: idem AFv || superstitiosae religionis B et 2 codd. Gisel. 11 a Domino v 12 illut $V \parallel$ manus BV: manu AFv; contulit de Prato Greg. Turon. h. Franc. VIII, 12: dininam misericordiam.. flagitabat, ut quia id (sc. simulacrum) humana industria euertere non ualeret, uirtus illud diuina destrueret 16 rediret dum iret V 17 ergo opus incoeptum $F \parallel$ deuotum v18 spectantibus M, expectantibus BV 19 fundamenta F sed ultima a in ras., fundamentum v 22 fere om. F pr. m. || Iesum MV: in Jesum AFv (in dominum J. F) || 23 dominum V1 || autem V: om. AFv || neglegenda AF 24 nec sibi nec aliis adesse de Prato: nec sibi adesse V, sibi adesse non rell. et v; cf. Greg. Turon. h. Fr. II, 29 nihil sunt dii quos colitis, qui neque sibi neque aliis potuerunt subuenire, et II, 31 coepit ei insinuare ut.. idola negligeret, quae neque sibi neque aliis prodesse possent || posset V, possunt A

Quid etiam in pago Aeduorum gestum sit, referam. ubi dum 15 templum itidem euerteret, furens gentilium rusticorum in eum inruit multitudo. cumque unus audacior ceteris stricto eum gladio peteret, reiecto pallio nudam ceruicem percussuro praebuit. nec 2 scunctatus ferire gentilis, sed cum dexteram altius extulisset, resupinus ruit, consternatusque diuino metu ueniam precabatur. nec 3 dissimile huic fuit illud. cum eum idola destruentem cultro quidam ferire uoluisset, in ipso ictu ferrum ei de manibus excussum non conparuit. plerumque autem contra dicentibus sibi rusticis, 4 ne eorum fana destrueret, ita praedicatione sancta gentiles animos mitigabat, ut luce eis ueritatis ostensa ipsi sua templa subuerterent.

Curationum uero tam potens in eo gratia erat, ut nullus fere ad 16 eum aegrotus accesserit, qui non continuo receperit sanitatem: squod uel ex consequenti liquebit exemplo. Treueris puella quae-2 dam dira paralysis aegritudine tenebatur, [ita] ut iam per multum tempus nullo ad humanos usus corporis officio fungeretur: omni ex parte praemortua uix tenui spiritu palpitabat. tristes ad 3 solam funeris expectationem adstabant propinqui, cum subito wad ciuitatem illam Martinum uenisse nuntiatur. quod ubi puellae pater conperit, cucurrit exanimis pro filia rogaturus, et forte 4 Martinus iam ecclesiam fuerat ingressus. ibi inspectante populo multisque aliis praesentibus episcopis, eiulans senex genua eius amplectitur dicens: filia mea moritur misero genere languoris, et s quod ipsa est morte crudelius, solo spiritu uiuit, iam carne praemortua, rogo ut eam adeas adque benedicas: confido enim quod per te reddenda sit sanitati. qua ille uoce confusus obstipuit 5 et refugit dicens, hoc suae non esse uirtutis: senem errare iudicio. non esse se dignum, per quem Dominus signum uirtutis osten-

² itidem om. $V \parallel$ euertet A 4 proiecto $M \parallel$ percussuro ABFV: percussori v 7 fuit illut V, illud fuit A 10 fana eorum $v \parallel$ gentiles V: gentilium AFv 15 liquebat $V \parallel$ Triberis V 16 ita om. V 19 adstabant BMV: adsistebant AFv 20 ad ciuit. illam martinum uenisse nuntiatur V: nuntiatur ad ciu. illam uenisse mart. AFv 21 pater puellae $v \parallel$ currit $AFQ \parallel$ examimis mei: examimi v 22 spectante BM, expectante V, cf. supra c. 14, 6 23 episcopis praesentibus $AFv \parallel$ heiulans $AF\parallel$ illius A 26 eam adeas BM: eas adeam v v, v0, v1 v2 v3 v3 v4 v5 v5 v6 eam uenias v7 v8 v7 obstipuit v8.

deret. perstare uehementius flens pater et orare ut exanimem ui6 sitaret: postremo a circumstantibus episcopis ire conpulsus descendit ad domum puellae. ingens turba pro foribus expectabat,
7 quidnam Dei seruus esset facturus. ac primum quae erant illius
familiaria in istius modi rebus arma, solo prostratus orauit. deinde
aegram intuens dari sibi oleum postulat: quod cum benedixisset,
in os puellae uim sancti liquoris infundit, statimque uox reddita
8 est. tunc paulatim singula contactu eius coeperunt membra uiuescere, donec firmatis gressibus populo teste surrexit.

- 17 Eodem tempore Taetradii cuiusdam proconsularis uiri seruus 10 daemonio correptus dolendo exitu cruciabatur. rogatus ergo Martinus, ut ei manum inponeret, deduci eum ad se iubet: sed nequam spiritus nullo proferri modo de cellula, in qua erat, potuit:
 - 2 ita in aduenientes rabidis dentibus saeuiebat. tum Taetradius ad genua beati uiri aduoluitur, orans ut ad domum, in qua dae-15 moniacus habebatur, ipse descenderet. tum uero Martinus negare
 - 3 se profani et gentilis domum adire posse: nam Taetradius eo tempore adhuc gentilitatis errore implicitus tenebatur. spondet ergo
 - 4 se, si de puero daemon fuisset exactus, Christianum fore. ita Martinus inposita manu puero inmundum ab eo spiritum eiecit. 20 quo uiso Taetradius Dominum Iesum credidit: statimque catechumenus factus nec multo post baptizatus est, semperque Martinum salutis suae auctorem miro coluit affectu.
 - 5 Per idem tempus in eodem oppido ingressus patris familias cuiusdam domum, in limine ipso restitit dicens, horribile in atrio 25 domus daemonium se uidere. cui cum ut discederet imperaret et

3 expectans AFV haud scio an recte, malim tamen: ingens stat turba.. expectans (erat autem ingens t.— expectans M, ubi i. t. p. f. expectans aderat B) 4 acturus A 5 in om. V 7 infundit V: infudit AFv 8 ante singula in V uox erasa est \parallel coeperant A \parallel uiuescere ABF^1 : uiuiscere V add. re manu antiqua, reuiuiscere F corr., uiuiscere v 10 Eodemque F, Eodem quoquae A \parallel taetradii V: tetradii AFv et sic deinceps 12 manus F \parallel ne quã··· F 13 de (non ex) cellula V: de ea cellula M, ex cella AFv 15 daemonicus V pr. m. 16 uero om. V 17 eo tempore BM: eodem tempore AFVv 18 spondit FV, spopondit F corr. \parallel igitur v 20 ab eo om. F pr. m. 21 domino thu V, dominum nostrum F 22 multum F 24 in eo F 25 horribilem in atrii F 26 descenderet F F et patrem familias F cocum patris familias F quendam e familia F

patrem familias, qui in interiore parte aedium morabatur, arripuisset, saeuire dentibus miser coepit, et obuios quosque laniare.
commota domus, familia turbata, populus in fugam uersus:
Martinus se furenti obiecit, ac primum stare ei imperat. sed cum 6

dentibus fremeret hiantique ore morsum minaretur, digitos ei
Martinus in os intulit: si habes, inquit, aliquid potestatis, hos
deuora. tum uero, ac si candens ferrum faucibus accepisset, longe 7
reductis dentibus digitos beati uiri uitabat attingere: et cum
fugere de obsesso corpore poenis et cruciatibus cogeretur nec
tamen exire ei per os liceret, foeda relinquens uestigia fluxu uentris egestus est.

Interea cum de motu adque impetu barbarorum subita ciuita-18 tem fama turbasset, daemoniacum ad se exhiberi iubet: imperat ut, an uerus esset hic nuntius, fateretur. tum confessus est 2 decem daemonas secum fuisse, qui rumorem hunc per populum dispersissent, ut hoc saltim metu ex illo Martinus oppido fugaretur: barbaros nihil minus quam de irruptione cogitare. ita cum haec inmundus spiritus in media ecclesia fateretur, metu et turbatione praesenti ciuitas liberata est.

Apud Parisios uero, dum portam ciuitatis illius magnis secum 3 turbis euntibus introiret, leprosum miserabili facie horrentibus cunctis osculatus est adque benedixit, statimque omni malo emundatus. postero die ad ecclesiam ueniens nitenti cute gratias 4 pro sanitate, quam receperat, agebat. nec praetereundum est, 25 quod fimbriae uestimento eius cilicioque detractae crebras super infirmantibus egere uirtutes. nam digitis inligatae aut collo in-5 ditae saepe ab aegrotantibus morbos fugauerunt.

1 arripuisset V: arripuit AFv 2 quosque AMV: quoscumque Fv || laniaret V 5 morsu V || minitaretur A, minabatur FQ 10 ei exire A || reliquens V 11 egressus est M 12 metu AFQ, at u. Paulinus: Barbaricos adfert fama improba motus etc. || ciues V solus ex notis 13 turbasset fama A || exiberi V 14 tunc AVv 15 decem de Prato: decim V, sedecim AFv || daemones Av et corr. F || secum V: om. rell. et v; cf. de Prato ad h. l. 16 dispersissent BMV: disseminassent AFv || saltim mei: saltem v et sic alias 17 minus omnino V || de inruptione V: inruptionem AFv 18 media in AFv 20 aput parios V 23 emundatus ABFV: emundatus est v 24 nec BMV: sed nec (ne F) hoc AFv 25 uestimento BM: uestimenti AFVv, uestimentis de Prato || malim cilicioue (cilicio F pr. m.) 26 nam digitis — inditae V: nam

- 19 Arborius autem, uir praefectorius, sancti admodum et fidelis ingenii, cum filia eius grauissimis quartanae febribus ureretur, epistulam Martini, quae casu ad eum delata fuerat, pectori puellae in ipso accessu ardoris inseruit, statimque fugata febris 2 est. quae res apud Arborium in tantum ualuit, ut statim puellam 5 Deo uouerit et perpetuae uirginitati dicarit: profectusque ad Martinum puellam ei, praesens uirtutum eius testimonium, quae per absentem licet curata esset, obtulit, neque ab alio eam quam a Martino habitu uirginitatis inposito passus est consecrari.
 - Paulinus magni uir postmodum futurus exempli, cum oculum 19 grauiter dolere coepisset et iam pupillam eius crassior nubes superducta texisset, oculum ei Martinus penicillo contigit pristi4 namque ei sanitatem sublato omni dolore restituit. ipse autem cum casu quodam esset de cenaculo deuolutus et per confragosos scalae gradus decidens multis uulneribus esset adfectus, cum exa-15 nimis iaceret in cellula et inmodicis doloribus cruciaretur, nocte ei angelus uisus est eluere uulnera et salubri unguedine contusi corporis superlinire liuores: adque ita postero die restitutus est sani-5 tati, ut nihil umquam pertulisse incommodi putaretur. sed longum est ire per singula: sufficiant haec uel pauca de plurimis, 20 satisque sit, nos et in excellentibus non subtrahere ueritatem et in multis uitare fastidium.
- 20 Adque ut minora tantis inseram quamuis, ut est nostrorum aetas temporum, quibus iam deprauata omnia adque corrupta

cum aut digitis — inditae sunt AF, nam aut digitis — inditae v 27 persaepe $AFv \parallel$ fugauerunt V: effugauerunt AFv

2 quartanis BM 4 accessu BM, ut widetur: accensu AF, item V, sed in hoc s manu posteriore in rasura scripta est. Retinuimus lectionem uulgatam, cum saltem locutio accessio febris uulgaris sit, sed rasura in V probabile fit Sulpicium scripsisse in ipso accentu (i. e. incremento) ardoris, cuius locutionis haec similia accentus hiemis, doloris etc. in lexicis adferuntur || febris fugata F 6 uoueret A || uirginitatis V || dicaret AFV \parallel profectus F pr. m. 7 praesens ob uirtutem $AFQ \parallel$ quae] per quas 10 Paulinus magni uir V: Paulinus uero uir magni AFv 12 pinicillo V, peniculo AFv 14 caenaculo F, coenaculo vdos V et pr. m. F 16 et nec V; an nec modicis? 17 unguedine V: unguento BM, unguine AFv18 superlinire liuores BMV: membra contingere AFv 19 sed BMV: sed quia AFv 21 excellentioribus F23 inferam' F (sed uirqula uidetur a 2 m.)

sunt, paene praecipuum sit, adulationi regiae sacerdotalem non cessisse constantiam —, cum ad imperatorem Maximum, ferocis ingenii uirum et bellorum ciuilium uictoria elatum, plures ex diuersis orbis partibus episcopi conuenissent et foeda circa prinscipem omnium adulatio notaretur seque degenere inconstantia regiae clientelae sacerdotalis dignitas subdidisset, in solo Martino apostolica auctoritas permanebat, nam et si pro aliquibus regi 2 supplicandum fuit, imperauit potius quam rogauit, et a conuiuio eius frequenter rogatus abstinuit, dicens se mensae eius particispem esse non posse, qui imperatores unum regno, alterum uita expulisset. postremo, cum Maximus se non sponte sumpsisse im-3 perium adfirmaret, sed inpositam sibi a militibus diuino nutu regni necessitatem armis defendisse, et non alienam ab eo Dei uoluntatem uideri, penes quem tam incredibili euentu uictoria "fuisset, nullumque ex aduersariis nisi in acie occubuisse, tandem uictus uel ratione uel precibus ad conuiuium uenit, mirum in modum gaudente rege, quod id impetrasset. conuiuae autem ad-4 erant, uelut ad diem festum euocati, summi adque inlustres uiri, praesectus idemque consul Euodius, uir quo nihil umquam iustius nfuit, comites duo summa potestate praediti, frater regis et patruus: medius inter hos Martini presbyter accubuerat, ipse autem in sellula iuxta regem posita consederat. ad medium fere conui- 5 uium, ut moris est, pateram regi minister obtulit. ille sancto admodum episcopo potius dari iubet, expectans adque ambiens, aut ab illius dextera poculum sumeret. sed Martinus ubi ebibit, 6 pateram presbytero suo tradidit, nullum scilicet existimans dignorem, qui post se prior biberet, nec integrum sibi fore, si aut regem ipsum aut eos, qui a rege erant proximi, presbytero praetulisset. quod factum imperator omnesque qui tunc aderant ita 7 wadmirati sunt, ut hoc ipsum eis, in quo contempti fuerant, pla-

¹ ut paene FQ, sed ut in F erasum 3 uictoriae laetum V 4 orbis BMV: om. AFv 5 degenere V: degeneri AFv \parallel inconstantiae regiae dientillae V 7 supplicandum regi AFv 10 imperatores AFV: duos imperatores F corr. et v \parallel uitae V 11 se] hic margo in V laesa est, nec tamen se in eo uidetur fuisse 14 paenes V 17 conviviae V \parallel autem om. F in rasura 18 veluti AFv \parallel summi itaque V 22 in V: om. AFv 25 ebebit V 27 post se prior biberet AB: possit prior bibere FQV, post se (om. prior) biberet 2 codd. Gisel. et v

ceret. celeberrimumque per omne palatium fuit, fecisse Martinum in regis prandio, quod in infimorum iudicum conuiuiis nemo 8 episcoporum fecisset. eidemque Maximo longe ante praedixit futurum ut, si ad Italiam pergeret, quo ire cupiebat, bellum Valentiniano imperatori inferens, sciret se primo quidem impetu s futurum esse uictorem, sed paruo post tempore esse periturum. 9 quod quidem ita uidimus. nam primo aduentu eius Valentinianus in fugam uersus est: deinde post annum fere resumptis uiribus captum intra Aquileiae muros Maximum interfecit.

- 21 Constat autem etiam angelos ab eo plerumque uisos, ita ut 10 conserto apud eum inuicem sermone loquerentur: diabolum uero ita conspicabilem et subjectum oculis habebat, ut siue se in propria substantia contineret, siue in diuersas figuras spiritalis nequi-2 tiae transtulisset, qualibet ab eo sub imagine uideretur. quod cum diabolus sciret se effugere non posse, conuiciis eum frequen- 15 ter urguebat, quia fallere non posset insidiis. quodam autem tempore cornu bouis cruentum in manu tenens cum ingenti fremitu cellulam eius inrupit, cruentamque ostendens dexteram et admisso recens scelere gaudens 'ubi est' inquit, 'Martine, uirtus tua? 3 unum de tuis modo interfeci'. tunc ille convocatis fratribus refert 20 quid diabolus indicasset: sollicitos ire praecipit per cellulas singulorum, quisnam hoc casu adfectus fuisset. neminem quidem deesse de monachis, sed unum rusticum mercede conductum, ut uehiculo ligna deferret, isse ad siluam nuntiant. iubet igitur 4 aliquos ire ei obuiam: ita haut longe a monasterio iam paene exa- 25 nimis inuenitur. extremum tamen spiritum trahens indicat fratribus causam mortis et uulneris: iunctis scilicet bubus dum dis-
 - 2 prandium $V \parallel$ nemo episc. V: episc. nemo AFv = 4 pergerit V = 5 quidem primo $V \parallel$ inpetu A = 8 dein AF = 9 interficit V = 11 inuicem apud eum AFv = 12 ita V: tam AFv = 13 spiritalis nequitiae BMV: spiritalesque (spiritualesque v) nequitias AFv = 15 conuitiis $AF \parallel$ frequ. urguebat AV: urguebat (urgebat v) frequ. Fv = 17 cornu V (cornum corr.) 18 ostendens V: ostentans AFv = 19 recenter F corr. \parallel gaudens V: congaudens AFv = 19 inquid V, item saepe alias 20 interfici V = 21 sollicitosque M = 10 irecepit AFv = 10 function AFv = 10 function

soluta artius lora constringit, bouem sibi excusso capite inter inguina cornu adegisse. nec multo post uitam reddidit. uideris, quo iudicio Domini diabolo data fuerit haec potestas. in Martino illud 5 mirabile erat, quod non solum hoc, quod supra rettulimus, sed multa istius modi, si quotiens accidissent, longe antea praeuidebat aut sibi nuntiata fratribus indicabat.

Frequenter autem diabolus, dum mille nocendi artibus sanctum 22 uirum conabatur inludere, uisibilem se ei formis diuersissimis ingerebat. nam interdum in Iouis personam, plerumque Mercuri, no saepe etiam se Veneris ac Mineruae transfiguratum uultibus offerebat: aduersus quem semper interritus signo se crucis et orationis auxilio protegebat. audiebantur plerumque conuicia, quibus 2 illum turba daemonum proteruis nocibus increpabat: sed omnia falsa et uana cognoscens non mouebatur obiectis. testabantur 3 s etiam aliqui ex fratribus, audisse se daemonem proteruis Martinum uocibus increpantem, cur intra monasterium aliquos ex fratribus, qui olim baptismum diuersis erroribus perdidissent, conuersos postea recepisset, exponentem crimina singulorum: Mar-4 tinum diabolo repugnantem respondisse constanter, antiqua denlicta melioris uitae conversatione purgari, et per misericordiam Domini absoluendos esse peccatis, qui peccare desierint. contra dicente diabolo, non pertinere ad ueniam criminosos, et semel lapsis nullam a Domino praestari posse clementiam, tunc in hanc nocem fertur exclamasse Martinus: si tu ipse, miserabilis, ab 5 "hominum insectatione desisteres et te factorum tuorum uel hoc tempore, cum dies iudicii in proximo est, paeniteret, ego tibi uere confisus in Domino Jesu Christo misericordiam pollicerer.

2 cornu adegisse BV (sed V cornua degesse): cornu iniecisse AFv || multum $AF \parallel$ reddit $F \parallel$ uideris AMV: uideres F, uidens B, uidetis v, uiderit is de Prato; at iam Giselinus ueram esse lectionem uideris perspexit, cf. si tanti est, Maduigii gramm. lat. §. 340 not. 4 Vet sic saepius in hoc uoc. 5 si quotiens ABFQV: quotiens 2 libri Gis. et v; cf. Dial. III, 6, 1 || ante AFv 6 aut BMV: et AFv narctur A 9 persona M 10 persaepe $AFv \parallel$ enim AF 12 audieban-17 prodidissent tur AFMQV: audiebantur etiam v15 se om. FQ 20 conversione V et cod. Berol. 18 recipisset V malebat de Prato 23 praestari posse clem. BV: 21 designit BMV: desinerent AFv praestari clem. AF, clem. praestari v 24 o miserabilis AFv 27 Jesu. Christo V: Christi AFv

- o quam sancta de Domini pietate praesumptio, in qua etsi aucto-6 ritatem praestare non potuit, ostendit affectum. et quia de diabolo eiusdemque artibus sermo exortus est, non ab re uidetur, licet extrinsecus, referre quod gestum est, quia et quaedam in eo Martini uirtutum portio est et res digna miraculo recte memoriae mandabitur, in exemplum cauendi, si quid deinceps uspiam tale contigerit.
- 23 Clarus quidam, adulescens nobilissimus, mox presbyter, nunc felici beatus excessu, cum relictis omnibus se ad Martinum contulisset, breui tempore ad summum fidei uirtutumque omnium 10 2 culmen enituit. itaque cum haut longe sibi ab episcopi monasterio tabernaculum constituisset multique apud eum fratres commorarentur, iuuenis quidam ad eum Anatolius nomine, sub professione monachi omnem humilitatem adque innocentiam mentitus, 3 accessit habitauitque aliquamdiu in commune cum ceteris. dein 15 procedente tempore angelos apud se loqui solere dicebat. cum fidem nullus adhiberet, signis quibusdam plerosque ad credendum coartabat. postremo eo usque processit, ut inter se ac Deum nuntios discurrere praedicaret, iamque se unum ex profetis haberi 4 uolebat. Clarus tamen nequaquam ad credendum cogi poterat. ille 20 ei iram Domini et praesentes plagas, cur sancto non crederet, 5 comminari. postremum in hanc uocem erupisse fertur: ecce hac nocte uestem mihi candidam Dominus de caelo dabit, qua indutus in medio uestrum diversabor: idque uobis signum erit, in me Dei 6 esse uirtutem, qui Dei ueste donatus sim. tum uero grandis om - 25 nium ad hanc professionem expectatio, itaque ad mediam fere noctem fremitu terram insultantium commoueri omne monasterium loco uisum est: cellulam autem, qua idem adulescens continebatur, crebris cerneres micare luminibus, fremitusque in ea discurrentium et murmur quoddam multarum uocum audiebatur. 30

3 eiusdem F pr. m. 6 quit V 8 quidam BMV: quidam nomine AFv 11 aut V 12 aput eum V 13 anatholius AF 14 omni hum ilitate atque innocentia F 15 que in Vs. l. \parallel in om. V 17 fidem dictis nullus A 18 coartabat BMV: cohortabatur AFv 19 nuntios BMV: angelos AFv; lectionem nuntios firmat Paulinus 21 ei] enim FV 22 postrema AFv \parallel inrupisse V 24 deuersabor AF \parallel in me dei M et cod. Berol.: me in dei FQ, me dei AVv 27 terram V: om. AFv 28 cellula V \parallel qua AFV: in qua v

dein facto silentio egressus unum de fratribus [Sabatium nomine] 7 ad se uocat tunicamque ei, qua erat indutus, ostendit. obstupe-8 factus ille conuocat ceteros, ipse etiam Clarus adcurrit, adhibitoque lumine uestem omnes diligenter inspiciunt. erat autem summa mollitie, candore eximio, micanti purpura, nec tamen, cuius esset generis aut uelleris, poterat agnosci; curiosis tamen oculis aut digitis adtrectata non aliud quam uestis uidebatur. interea Clarus fratres admonet orationi insistere, ut manifestius eis Dominus quidnam id esset ostenderet. itaque reliquum noctis 9 10 hymnis psalmisque consumitur, ubi inluxit dies, adprehensum dextera ad Martinum trahere uolebat, bene conscius inludi illum diaboli arte non posse, tum uero reniti ac reclamare miser coepit, 10 interdictumque sibi esse dicebat, ne se Martino ostenderet, cumque inuitum ire conpellerent, inter trahentium manus uestis euamuit. unde quis dubitet hanc etiam Martini fuisse uirtutem, ut 11 fantasiam suam diabolus, cum erat Martini oculis ingerenda, dissimulare diutius aut tegere non posset.

Animaduersum est tamen, eodem fere tempore fuisse in Hi-24 spania iuuenem, qui cum sibi multis signis auctoritatem paramisset, eo usque elatus est, ut se Heliam profiteretur. quod cum 2 plerique temere credidissent, addidit ut se Christum esse diceret: in quo etiam adeo inlusit, ut eum quidam episcopus Rufus. nomine ut Deum adoraret: propter quod eum postea ab episcopatu deiectum uidimus. plerique etiam ex fratribus nobis rettule-3 runt, eodem tempore in Oriente quendam extitisse, qui se Iohannen esse iactitauerit. ex quo conicere possumus, istius modi pseudoprofetis existentibus, Antichristi aduentum imminere, qui iam in istis mysterium iniquitatis operatur.

1 deinde v || Sabacium nomine F, om. ABMQV et 4 codd. Gisel. 2 ei om. A 3 adcurrit V corr. ex occurrit 5 mollitiae candore emimio V 6 curiosis BFMV: curiosius Av 8 insistere BMV: instare AFv 9 ei A || id BV: om. AFv 10 At ubi AFv 11 trahere ad martinum AFv || uolebant bene conscii ed. AId. prob. de Prato 12 tunc AF 13 cum V solus ex notis 16 fantasiam AFV: phantasiam v 17 aut tegere om. M 18 hispania BMV: hispaniis AFv (in hisp. iuuenem fuisse A) 21 addidit se Ch. esse (sine diceret) B 22 nomine rufus v 23 Deum MV: dominum AFv || postea episcopatus V 24 nobis e fratribus AFv 25 Johannen V: iohanne AF, Joannem v 26 iactitarit A, iactitaret Fv 27 antechristi V

- 4 Non praetereundum autem uidetur, quanta Martinum sub isdem diebus diabolus arte temptauerit. quodam enim die praemissa prece et circumiectus ipse luce purpurea, quo facilius claritate adsumpti fulgoris inluderet, ueste etiam regia indutus, diademate ex gemmis auroque redimitus, calceis auro inlitis, s sereno ore, laeta facie, ut nihil minus quam diabolus putaretur, 5 oranti in cellula adstitit. cumque Martinus primo aspectu eius fuisset hebetatus, diu multum silentium ambo tenuerunt, tum prior diabolus: 'agnosce' inquit, 'Martine, quem cernis: Christus ego sum: descensurus ad terram prius me manifestare tibi uolui'. 10 6 ad haec cum Martinus taceret nec quidquam responsi referret, iterare ausus est diabolus professionis audaciam: 'Martine. quid 7 dubitas credere, cum uideas? Christus ego sum'. tum ille, reuelante sibi spiritu, ut intellegeret diabolum esse, non Dominum, 'non se' inquit 'Iesus Dominus purpuratum nec diademate reni- 15 dentem uenturum esse praedixit: ego Christum nisi in eo habitu formaque, qua passus est, nisi crucis stigmata praeferentem ues nisse non credam', ad hanc ille uocem statim ut fumus euanuit et cellulam tanto foetore conpleuit, ut indubia indicia relingueret diabolum se fuisse. hoc itaque gestum, ut supra rettuli, ex ipsius 20 Martini ore cognoui, ne quis forte existimet fabulosum.
- 25 Nam cum olim audita fide eius, uita adque uirtute desiderio illius aestuaremus, gratam nobis ad eum uidendum suscepimus peregrinationem: simul quia iam ardebat animus uitam illius scribere, partim ab ipso, in quantum ille interrogari potuit, sci-25 scitati sumus, partim ab his, qui interfuerant uel sciebant, cog-2 nouimus. quo quidem tempore credi non potest, qua me humilitate, qua benignitate susceperit, congratulatus plurimum et

1 Non BMV: Nec (neque) enim AFv || sub istis V 2 quadam F
3 prece V: praese AF, prae se v || circumiecta (-tus 1 m.) ipsa F
|| qua V 7 cella A || adstetit V 8 multum BV: multumque AFv,
mutumque aliquot libri Gisel. || ambo silentium AF || tunc v 10 terras
AFM 11 nec quidquam responsi V s. l. || referret deest in V margine
laesa 13 dubitas? crede MV, dubitas? cerne B 14 dominum MV:
deum AFv 15 nec V: et AFv || renidentem scripsi: renitentem libri
17 formamque V || proferentem Fv 19 et om. V || faetore V
20 itaq. AFV: ita v || rettuli BMV: retulimus AFv 21 cognouimus A 22 ante uita in V et s. l. add. || uirtute V: uirtutibus AFv
23 peregr. suscepimus AFv 25 illum interrogare potui B

gauisus in Domino, quod tanti esset habitus a nobis, quem peregrinatione suscepta expeteremus, miserum me — paene non audeo 3 confiteri — cum me sancto conuiuio suo dignatus esset adhibere, aquam manibus nostris ipse obtulit, ad uesperum autem pedes sipse nobis abluit, nec reniti aut contra ire constantia fuit: ita auctoritate illius oppressus sum, ut nefas putarem, si non adquieuissem, sermo autem illius non alius apud nos fuit, quam mundi 4 inlecebras et saeculi onera relinquenda, ut Dominum Iesum liberi expeditique sequeremur: praestantissimumque nobis praesentium 10 temporum inlustris uiri Paulini, cuius supra fecimus mentionem, exemplum ingerebat, qui summis opibus abiectis Christum secutus solus paene his temporibus euangelica praecepta conplesset: illum nobis sequendum, illum clamabat imitandum: beatumque 5 esse praesens saeculum tantae fidei uirtutisque documento, cum 15 Secundum sententiam Domini diues et possidens multa uendendo omnia et dando pauperibus, quod erat factu inpossibile, possibile fecisset exemplo. iam uero in uerbis et confabulatione eius quanta 6 gravitas, quanta dignitas erat! quam acer, quam efficax erat, quam in absoluendis scripturarum quaestionibus promptus et fancilis! et quia multos ad hanc partem incredulos scio, quippe 7 quos uiderim me ipso etiam referente non credere. Iesum testor spemque communem me ex nullius umquam ore tantum scientiae, tantum [ingenii] boni et tam puri sermonis audisse. quamquam in Martini uirtutibus quantula est ista laudatio! 8 nisi quod mirum est homini inlitterato ne hanc quidem gratiam defuisse.

2 expeteremus V: expetissemus AFv soloece 3 esset BMV: est AFv adhiberi Av 4 ipse om. V solus \parallel ad uesperem A (non item V) 5 ipse nobis pedes AFv \parallel reniti ad hoc v 7 mundi V: mundi huius AFv 10 mentionem fecimus AFv, commemorationem f. M 11 sequtus (sequutus corr.) V 12 conplisset V 13 illum (ante clam.) V s. l. 14 documenta V (in V litterae a et o saepe confusae sunt), documenta F pr. m. et Q 16 omnia V post dando s. l. habet \parallel factu F pr. m.: factu A, facto F corr. et V 18 acer BMV: alacer AFv; illud firmat Paulinus \parallel efficax erat quam V: efficax quam AFQ, efficax et quam v 19 absoluendis BMV: exsoluendis AFv 23 tantum ingenii boni V, tantum ingenii, tam boni AFv, t. ingenii, tantum boni cod. Berol.; nos ingenii ut glossema inclusimus 24 quamquam AF: quam V 25 inletterato V

Sed iam finem liber postulat, sermo claudendus est. non 26 quod omnia, quae de Martino fuerint dicenda, defecerint, sed quia nos, ut inertes poetae, extremo in opere neclegentes, uicti 2 materiae mole succumbimus, nam etsi facta illius explicari uerbis utcumque potuerunt, interiorem uitam illius et conuersatio- 5 nem cotidianam et animum caelo semper intentum nulla umquam - uere profiteor - nulla explicabit oratio. illam scilicet perseuerantiam et temperamentum in abstinentia et in ieiuniis, potentiam in uigiliis et orationibus, noctesque ab eo perinde ac dies actas nullumque uacuum ab opere Dei tempus, quo uel otio 10 indulserit uel negotio, sed ne cibo quidem aut somno, nisi quan-3 tum naturae necessitas cogebat, uere fatebor, non si ipse, ut aiunt, ab inferis Homerus emergeret, posset exponere: adeo omnia maiora in Martino sunt, quam ut uerbis concipi queant. numquam hora ulla momentumque praeteriit, quo non aut orationi 15' incumberet aut insisteret lectioni, quamquam etiam inter legendum aut si quid aliud forte agebat, numquam animum ab ora-4 tione laxabat. nimirum ut fabris ferrariis moris est, qui inter operandum pro quodam laboris leuamine incudem suam feriunt, ita Martinus etiam, dum aliud agere uideretur, semper orabat. 20 5 o uere uir beatus, in quo dolus non fuit: neminem iudicans, neminem damnans, nulli malum pro malo reddens. tantam quippe aduersum omnes iniurias patientiam adsumpserat, ut, cum esset summus sacerdos, inpune etiam ab infimis clericis laederetur, nec propter id eos aut loco umquam amouerit aut a sua, quantum 25 in ipso fuit, caritate reppulerit.

Nemo umquam illum uidit iratum, nemo commotum, nemo maerentem, nemo ridentem: unus idemque fuit semper, caele-

² fuerint V: fuerant AFv || deficerint V 5 potuerint F (non item V) || cotidianam conuers. AF 7 profitetur F || nulla ABFMV: om. v 8 et in iei. V: et iei. AFv 9 et in uigiliis V || noctes V add. que s. l. eadem m. || perinde ab eo Apr. m. 11 ne cibo AFV: nec cibo v || quidem post somno habent AFv || quantum V: in quantum AFv 12 coegit MV || non nisi F 13 omerus AF, omyrus V || possit V || explicare F in ras. m. 2 17 quit aliut V || ab operatione V, sed pe m. antiqua punct. 21 uir BMV: om. AFv || nem. damnans V s. l. habet, neminem condemnans v 23 aduersus F 27 nemo commotum om. AF 28 fuit V: om. AFv

stem quodammodo laetitiam uultu praeferens extra naturam hominis uidebatur. numquam in illius ore nisi Christus, numquam 2 in illius corde nisi pietas, nisi pax, nisi misericordia inerat. plerumque etiam pro eorum, qui illius obtrectatores uidebantur, ssolebat flere peccatis, qui remotum et quietum uenenatis linguis et uipereo ore carpebant. et uere nonnullos experti sumus inuidos 3 uirtutis uitaeque eius, qui in illo oderant, quod in se non uidebant et quod imitari non ualebant, adque, o nefas dolendum et ingemescendum, non alii fere insectatores eius, licet pauci admondum, non alii tamen quam episcopi ferebantur. nec uero quem-4 quam nominari necesse est, licet nosmet ipsos plerique circumlatrent: sufficiet ut, si qui ex his haec legerit et agnouerit, erubescat. nam si irascitur, de se dictum fatebitur, cum fortasse 108 de aliis senserimus, non refugimus autem, ut, si qui eius 5 modi sunt, nos quoque cum tali uiro oderint. illud facile confido, 6 omnibus sanctis opusculum istud gratum fore. de cetero si qui haec infideliter legerit, ipse peccabit. ego mihi conscius sum me, 7 rerum fide et amore Christi inpulsum ut scriberem, manifesta exposuisse, uera dixisse: paratumque, ut spero, habebit a Deo m praemium, non quicumque legerit, sed quicumque crediderit.

4 obtrect, illius AFv 7 uirtutis MV: uirtutibus AFv; 3 erat V cf. Dial. 3, 17, 5 non inuidus gloriarum 9 ingemescendum F: ingemiscendum AVv || fere ABMV: fuere Fv 11 nominari ABV: nominare Fv 12 sufficiet (non sufficiat) ut si qui V: sufficit ut si quis AFv 13 de se BMV: de se ipso ed. Ald. de se ipse AFv 13 dictum esse A 18 ut hacc scriberem v; in V hacc s. l. alia 16 si quis AFv 19 uira V || ut spero om. A pr. m. 20 Expl. de uita sci martini epi. per (add. s. l. sulpicium) seuerum monachum massiliensem. cuius depositio est tertiu idus nouembr Inc. epistula eiusdem (add. s. l. sulpicii) Seueri V. Expl. liber primus de uita sci Martini epi et confessoris. Inc. epistola Seueri ad eusebium presbiterum postea episcopum A, item F sed hic om. uerbis de uita - confessoris.

EPISTVLA PRIMA.

AD EVSEBIVM.

Hesterna die, cum ad me plerique monachi uenissent, inter fabulas iuges longumque sermonem mentio incidit libelli mei, quem de uita beati uiri Martini episcopi edidi, studioseque eum 5 2 a multis legi libentissime audiebam, interea indicatur mihi dixisse quendam malo spiritu suscitatum, cur Martinus, qui mortuos suscitasset, flammas domibus depulisset, ipse nuper adustus in-3 cendio periculosae fuisset obnoxius passioni, o istum, quisquis est, miserum! Iudaeorum in uerbis eius perfidiam et dicta cog-10 noscimus, qui in cruce positum Dominum his uerbis increpabant: alios saluos fecit. se ipsum saluum facere non po-4 test. uere iste, quicumque est, illis temporibus natus esset, ut in Dominum hac uoce potuisset dicere, qui simili modo sanctum 5 Domini blasfemat exemplo. quid ergo, quisquis es, Martinus 15 ideo non potens, ideo non sanctus, quia est periclitatus incendio? o beatum et per omnia similem Apostolis etiam in his conuiciis uirum! nempe hoc et de Paulo gentiles, cum eum uipera momor-

12 Matth. 27, 42.

- 2 Epistulam ad Eusebium scriptam esse apparet ex Dial. II, 9, 5
- 3 Hesterna] Epist. I et II et priorum partem tertiae non habent BM
- 5 episcopi V: om. AFv 7 concitatum 2 codd. Gis., sciscitatum coni. Gisel. deleto dixisse, at u. de Prato 10 perfidia V 11 increpat V
- 13 uere iste q. est illis (si illis corr.) temp. natus esset ut in D. hac uoce potuisset dicere qui V: Vere plane iste q. est si illis temp. natus esset et in D. hac uoce dicere (uti A) potuisset qui AFv sententia plane peruersa. Secundum scripturam cod. optimi hoc dicit Seuerus: iste, qui sanctum Domini blasphemat exemplo, recte (hoc enim ualet uere h. l.) illis temporibus natus esset (i. e. illis temp. nasci debuerat), ut occasionem nanctus esset hac uoce in Dominum dicendi 14 modo V: om. AFv 18 gentiles AFQV: gentiles illi v \parallel eum om. AFQ

disset, sensisse referentur: hic homo debet homicida esse, quem saluum factum de mari fata uiuere non siuerunt. at ille excussa uipera in ignem nihil mali patiebatur. illi autem subito casurum et repente moriturum eum putabant, sed scum uiderent nihil mali contingere ei, convertentes se dicebant eum Deum esse. adquin uel horum exemplo, omnium mortalium infelicissime, perfidiam tuam coarguere ipse debueras, ut si tibi scandalum mouerat, quod Martinus flamma ignis uidebatur adtactus, hunc rursum adtactum ad merita illius et uirtutem referres, quod 10 circumsaeptus ignibus non perisset. agnosce enim, miser, agnosce 6 quod nescis, omnes fere sanctos magis insignes periculorum suorum fuisse uirtutibus, uideo quidem Petrum fide potentem rerum obstante natura mare pedibus supergressum et instabiles aquas corporeo pressisse uestigio. sed non ideo mihi minor uidetur gentium spraedicator, quem fluctus absorbuit et post triduum totidemque noctes emergentem e profundo unda restituit. adque nescio an paene plus fuerit uixisse in profundo an supra maris profunda transisse. sed haec tu, ut arbitror, stulte, non legeras aut lecta non au-7 dieras. neque enim absque diuino consilio istius modi exemplum n beatus Euangelista sacris litteris protulisset, nisi ut ex his humana mens erudiretur naufragiorum adque serpentium casus, et, sicut Apostolus refert, qui nuditate et fame latronumque periculis gloriatur, omnia haec sanctis hominibus ad perpetiendum quidem esse communia, sed his tolerandis adque uincendis prae-¹⁵ cipuam semper iustorum fuisse uirtutem, dum per omnia temptamenta patientes et semper inuicti tanto fortius uincerent, quanto grauius pertulissent. unde hoc, quod ad Martini infirmitatem uo-8 catur, plenum est dignitatis et gloriae, siquidem periculosissimo

1. Acta Apost. 28, 4.

¹ dixsisse V, sed dix in ras. \parallel hic homo homida (sic) est A=2 fa ta A=1 sinuerunt A=1 sould. Gisel. et A=1 sinuerunt A=1 sinuer

casu temptatus euicerit. ceterum omissum hoc a me in libello illo, quem de uita illius scripsimus, nemo miretur, cum ibidem sim professus me non omnia illius facta conplexum: quia si persequi uniuersa uoluissem, inmensum uolumen legentibus edidissem. neque enim sunt tam parua, quae gessit, ut omnia potuerint 5 conprehendi. sed tamen hoc, de quo quaestio incidit, latere non patiar et rem omnem, ut gesta est, referam, ne forte consilio hoc, quod ad uituperationem beati uiri poterat opponi, praetermisisse uideamur.

- Cum ad dioecesim quandam pro sollemni consuetudine, sicut 10 10 episcopis uisitare ecclesias suas moris est, media fere hieme Martinus uenisset, mansionem ei in secretario ecclesiae clerici parauerunt. multumque ignem scabro iam et pertenui pauimento subdiderunt: lectum ei plurimo stramine extruxerunt. dein, cum se Martinus cubitum conlocasset, insuetam mollitiem strati male 15 blandientis horrescit, quippe qui nuda humo, uno tantum cilicio 11 superiecto cubare consueuerat. itaque quasi accepta permotus iniuria stramentum omne proiecit. casu super fornaculam partem paleae illius, quam remouerat, aggessit. ipse, ut erat moris nuda humo ex lassitudine itineris urguente requieuit. ad mediam 20 fere noctem per interruptum, ut supra diximus, pauimentum 12 ignis aestuans arentes paleas adprehendit. Martinus somno excitus re inopinata, ancipiti periculo et maxime, ut referebat, diabolo insidiante adque urguente praeuentus, tardius quam debuit ad orationis confugit auxilium. nam erumpere foras cupiens, cum 25 pessulo, quem ostio obdiderat, diu multumque luctatus, grauissimum circa se sensit incendium, ita ut uestem, quam indutus
 - 1 omissum hoc V: omissum AQ, omissa F, id omissum $v \parallel$ in om. V5 enim V: om. $AFv \parallel$ tam pauca malebat de Prato 6 incedit V7 gesta sunt $V \parallel$ consilio V: consulto A, ut coni. Vorstius, inconsultum Fv 10 diocisim V 11 martinus hieme F 12 ei om. V margine laesa 13 et om. AF 14 lectum AFQV: lectumque v 17 cubare 3 libri Giselini: occubare QV, accubare $AF \parallel$ consueberat V 18 supra V 20 ex V: om. $AFv \parallel$ iteneris urguente requiebit V 22 arentes V: arescentes V in excitatus V corr. 23 diabulo insitiante V 25 fores V 26 quem V: quod V 27 ita V 3 adeo V 19 quam V 28 absumpserit V 28 absumpserit V 3 adsumpserit V 3 assumpserit V 3 assumpserit V 2 adsumpserit V 3 assumpserit V 4 assumpserit V 3 assumpserit V 4 assumpserit V 5 assumpserit V 5 assumpserit V 6 assumpserit V 8 assumpserit V 8 assumpserit V 9 assumpser

13 erat, ignis absumpserit. tandem in se reuersus, non in fuga, sed

in Domino sciens esse praesidium, scutum fidei et orationis arripiens mediis flammis totus ad Dominum conversus incubuit. tum uero diuinitus igne submoto, innoxio sibi orbe flammarum, orabat. monachi autem, qui pro foribus erant, crepitante et conlucstante incendii sono, obseratas effringunt fores, demotoque igne de mediis flammis Martinum auferunt, cum iam penitus esse consumptus tam diuturno incendio putaretur, ceterum — uerbis meis 14 Dominus est testis - mihi ipse referebat et non sine gemitu fatebatur, in hoc se diaboli arte deceptum, ut excussus e somno conusilium non haberet, quo per fidem et orationem periculo repugnaret: denique tam diu circa se saeuisse ignem, quamdiu erumpere ostium turbatus mente temptauerit, ubi uero uexillum crucis 15 et orationis arma repetisset, medias cessisse flammas, seque tum sensisse rorantes, quas male esset expertus urentes. unde intel-¹ legat quisquis haec legerit, temptatum quidem illo Martinum periculo, sed uere probatum.

1 sciens V: om. AFv 4 erant mei: cubabant Berol. et 1 cod. Gisel.
5 sono excitati Lazius || demotoque AFV: dimotoque v || igni A
6 de V: e ed. Lazii, om. AFv uerbis V: ut uerbis AFv 9 e V:
è e (i. e. est e) F, a A 12 uexillum V: auxilium AFv 13 tunc; v
15 martino V 16 sed uere V: sed Av, et F, sed et cum Aldina de
Prato, qui falso refert sed uere in V inductum esse || Expl. epistula
sulpici (— cii corr.) seueri. Item inc. eiusdem ad aurilium diac V, Expl.
epis Seueri. Inc. alia eiusdem ad Aurelianum (sed idem in subscriptione
surelium) diaconum F, Expl. epis Seueri ad Eusebium presb. Item alia
eiusdem ad Aurelianum diaconum A

EPISTVLA SECVNDA.

AD AVRELIVM DIACONVM.

- Posteaquam a me mane digressus es, eram residens solus in cellula, subieratque me illa quae saepius occupat cogitatiò, spes futurorum praesentiumque fastidium, iudicii metus, for- 5 mido poenarum, et, quod consequens erat adque unde cogitatio tota descenderat, peccatorum meorum recordatio tristem me con-2 fectumque reddiderat, deinde cum fatigata animi angore in lectulo membra posuissem, ut plerumque ex maestitudine solet, somnus obrepsit — qui ut semper matutinis horis leuior incertus- 10 que, ita suspensus ac dubius per membra diffunditur, ut quod in 3 alio sopore non euenit, paene uigilans dormire te sentias —: cum repente sanctum Martinum episcopum uidere mihi uideor, praetextum toga candida, uultu igneo, stellantibus oculis, crine purpureo: adque ita mihi in ea habitudine corporis formaque, qua 15 eum noueram, uidebatur, ut, quod eloqui nobis paene difficile est, non posset aspici, cum posset agnosci. adridensque mihi paululum libellum, quem de uita illius scripseram, dextera prae-4 ferebat. ego sancta genua eius conplexus benedictionem [pro consuetudine] flagitabam, superpositamque capiti meo manum tactu 20 blandissimo sentiebam, cum inter benedictionis uerba sollemnia familiare illud ori suo crucis nomen iteraret, mox in eum luminibus intentis, cum exsatiari uultu illius conspectuque non possem,
 - 3 Praemittitur in edd. Sulpicius Seuerus Aurelio diacono salutem, quae absunt ab AFV 4 cogitatio AFQV: om. v 8 angore animi AFv 11 ac AFV: et v 13 praetextatum 2 codd. Gisel. 15 in ea habitu $V \parallel$ forma $FQ \parallel$ qua eum V: qua AFQ, quam v 17 possit aspici cum possit AFv 18 dextra v 19 conplexus AFV: amplexus $v \parallel$ proconsuetudine om. V 20 tactum blandissimum V 22 ore F corr. ex ori 23 possim FQV

subito mihi in sublime sublatus eripitur: donec emensa aeris istius uastitate, cum tamen rapida nube subuectum acie sequeremur oculorum, patenti caelo receptus uideri ultra non potuit. nec multum post sanctum Clarum presbyterum, discipulum illius, 5 squi nuper excesserat, uideo eadem qua magistrum uia scandere, ego inpudens segui cupiens, dum altos gressus molior et conitor, euigilo: somnoque excitus congratulari coeperam uisioni, quam uideram, cum ad me puer familiaris ingreditur, solito tristior uultu loquentis pariter et dolentis, quid tu, inquam, tam 6 n tristis loqui gestis? at ille 'duo' inquit 'monachi modo a Turonis adfuerunt: domnum Martinum obisse nuntiant'. concidi, fateor, obortisque lacrimis fleui uberrime, quin etiam dum haec ad te, frater, scribimus, fluunt lacrimae, nec ullum inpatientissimi doloris admitto solacium, te uero, ubi hoc mihi nuntiatum est, u participem esse uolui luctus mei, qui eras socius amoris. ueni 7 ergo ad me statim, ut pariter lugeamus, quem pariter amamus: quamquam sciam uirum illum non esse lugendum, cui post euictum mundum triumphatumque saeculum nunc demum reddita est corona iustitiae. sed tamen ego non possum mihi impewrare, quin doleam, praemisi quidem patronum, sed solacium 8 uitae praesentis amisi: etsi, si rationem ullam dolor admitteret, gaudere deberem. est enim ille consertus apostolis ac profetis. et, quod pace sanctorum omnium dixerim, in illo iustorum grege nulli secundus: ut spero, credo et confido, in illis potissimum, aqui stolas suas in sanguine lauerunt, adgregatus agnum ducem ab omni integer labe comitatur, nam licet ei ratio temporis non 9 potuerit praestare martyrium, gloria tamen martyris non carebit,

1 emensa Giselinus ex suis libris: inmensa AFV 4 multum AFQV: multo v, cf. Ind. III s. u. multus || presbyterum sanctum (om. F) clarum AFv 5 uideo eum V || eadem qua m. uia V: eandem quam m. uiam AFv ascandere V 6 gressos V 7 connitor v || euigelo V || uisione V 8 quam (qua V) uideram V et 2 alii codd. apud de Prato: om. AFv | cum A: Tum F, statim V 9 quid praemissum in V aio ad eum, unde coni. de Prato: ego ad eum || inquam om. F pr. m. et v || tam om. V 10 at ille V: om. AFv || modo om. AFQ 11 domnum V: dominum 14 mihi V: om. AFv AFv, cf. de Prato || concedi V 16 amauimus dett. 18 mundum V: om. AFv 21 etsi si de Prato: et si libri 22 ille FV: ille ut est Av 24 et QV: om. $AF \parallel$ in illis V: in 25 in sanguine AFV: in sanguine agni $v \parallel$ lauerint AF^1V

quia uoto adque uirtute et potuit esse martyr et uoluit. quodsi ei Neronianis Decianisque temporibus in illa, quae tunc extitit, dimicare congressione licuisset, testor Deum caeli atque terrae. sponte eculeum ascendisset, ultro se ignibus intulisset, Hebraeisque pueris aequandus inter flammarum globos media licet hym- 5 10 num Domini in fornace cantasset. quodsi Esaianum illud supplicium persecutori forte placuisset, numquam profecto inpar profetae serris et lamminis desecari membra timuisset. ac si praecisis rupibus abruptisque montibus agere felicem furor impius maluisset, perhibeo confisus testimonium ueritati, sponte cecidisset. 10 si uero gentium doctoris exemplo gladio deputatus inter alias, ut saepe prouenit, uictimas duceretur, primus omnium, carnifice 11 conpulso, palmam sanguinis occupasset. iam uero aduersus omnes poenas adque supplicia, quibus plerumque humana cessit infirmitas, ita a confessione Domini non recedens, inmobilis ob-15 stitisset, ut laetus ulceribus congaudensque cruciatibus quaelibet 12 inter tormenta risisset. Sed quamquam ista non pertulerit, inpleuit tamen sine cruore martyrium. nam quas ille pro spe aeternitatis humanorum dolorum non pertulit passiones, fame, uigiliis, nuditate, ieiuniis, opprobriis inuidorum, insectationibus 20 inproborum, cura pro infirmantibus, sollicitudine pro periclitan-13 tibus? quo enim ille dolente non doluit? quo scandalizante non ustus est? quo pereunte non gemuit? praeter illa cotidiana illius aduersum uim humanae spiritalisque nequitiae diuersa certamina, dum in eo uariis temptationibus adpetito semper exsu-25 perat fortitudo uincendi, patientia expectandi, aequanimitas 14 sustinendi. o uere ineffabilem uirum, pietate, misericordia, caritate, quae cum cotidie etiam in sanctis uiris saeculo frigente frigescat, in illo tamen usque ad finem aucta in dies perseuerauit! quo ego illius bono uel specialiter fruitus sum, cum me indignum 30

1 uirtute AFQV: uirtutibus v 4 eculeum mei: equuleum v 6 isaianum A, eseianum V 8 lamminis FV: lammis A, laminis v || desecari AFV: dissecari edd. inepte || at si ed. Ald. 10 ueritati V: ueritatis AFv 15 obstitisset AFQV: stetisset v 17 pertulerit V: tulerit AFv 18 tamen V: tamen etiam AFv 24 aduersum uim scripsi: uim om. libri; aduersum humanas spiritalesque nequitias coni. de Prato 25 in eum V || temptionibus A || exsuperet F 27 o om. V 28 quae cum — frigiscat V, quae — frigescit AFv 29 auta V 30 fruetus V

et non merentem unice diligebat. en rursus lacrimae fluunt imo-15 que de pectore gemitus erumpit. in quo mihi post haec homine similis requies, in cuius erit caritate solacium? me miserum, me infelicem! poterone umquam, si diutius uixero, non dolere, squod Martino superstes sum? erit post haec uita iucunda, erit dies aut hora sine lacrimis? aut tecum, frater dilectissime, potero illius mentionem habere sine fletu? aut umquam loquens apud te aliud quam de illo loqui potero? sed quid te in lacrimas 16 fletusque commoueo? ecce nunc consolatum esse te cupio, qui me »solari ipse non possum, non deerit nobis ille, mihi crede, non deerit: intererit de se sermocinantibus, adstabit orantibus: quodque iam hodie praestare dignatus est, uidendum se in gloria sua saepe praebebit, et adsidua, sicut ante paululum fecit, benedictione nos proteget. inde secundum ordinem uisionis caelum 17 1589 sequentibus patere monstrauit et quo sequendus esset edocuit: quo spes nostra tendenda, quo animus dirigendus, instruxit. quid tamen fiet, frater? quod mihi ipse sum conscius, conscendere arduum illud iter ac penetrare non potero: ita sarcina molesta me praegrauat et peccati mole depressum, negato in astra conscensu, nsaeua miserabilem ducit in tartara. spes tamen superest, illa sola, 18 illa postrema, ut quod per nos obtinere non possumus, saltim pro nobis orante Martino mereamur. sed quid te, frater, diutius occupo epistula tam loquaci demororque uenturum? simul iam Pagina inpleta non recipit. mihi tamen haec fuit ratio, sermo-19 anem istum longius proferendi, ut quia doloris nuntium epistula deferebat, eadem tibi ex quadam nostri confabulatione praestaret charta solacium

1 en AF: enim V, sed im punct., et v 2 haec om. A 3 solacium om. F pr. m. 4 me et infelicem V corr. 5 erit AFV: erit mihi v | iocunda V 6 ora V 8 aput de aliut V 9 consulatum V || te esse A 10 solari QV: consolari AFv et corr. m. 2 V || crede, non, non deerit v 14 nos om. A || uisionis V: uisionis qua (quia F pr. m.) AFv 15 sequentibus se AFv 16 tenenda Q 17 ipsi F 18 illud F: illum AQV || iter V: om. AFv || penitrare A 19 necato V 23 epistulam iam V, tan om. F pr. m. 25 praeferendi V 27 carta AF || Expl. epistula. seueri. ad aurilium diač de adsumptione. beati. martini epi. et conf. V, Expl. epistola Seueri ad aurelium diaconum F

EPISTVLA TERTIA.

1 Sulpicius Seuerus Bassulae parenti uenerabili salutem.

Si parentes liceret in ius uocari, te plane expilationis furtique ream ad praetoris tribunal iusto dolore traheremus, quid enim non conquerar, quam a te patior iniuriam? nullam mihi domi char- 5 tulam, nullum libellum, nullam epistulam reliquisti: ita fura-2 ris omnia, ita uniuersa diuulgas, si quid ad amicum familiariter scripsi, si quid forte, dum ludimus, quod uelim tamen occultum esse, dictaui, omnia ad te prius paene quam fuerint scripta aut dictata perueniunt. nimirum obarratos habes notarios meos, per 10 quos tibi nostrae ineptiae publicantur, nec tamen aduersus eos possum moueri, si tibi parent, qui in ius nostrum ex tua potissimum liberalitate uenerunt seque adhuc tuos quam meos esse 3 meminerunt. tu sola es rea, tu sola culpabilis, quae et mihi insidiaris et illos fraude circumuenis, ut sine dilectu ullo familia- 15 riter scripta aut neclegenter emissa inlucubrata tibi penitus adque inpolita tradantur. nam ut de reliquis taceam, rogo quemadmodum tam cito ad te epistula illa potuit peruenire, quam nuper ad Aurelium diaconum scripseramus. ego enim Tolosae positus,

tu Treueris constituta et tam longe a patria filio inquietante diuulsa, qua tandem familiarem illam epistulam occasione furata
es? namque accepi litteras tuas, quibus scribis in eadem epistula, 4
qua de obitu sancti Martini fecerim mentionem, ipsum beati uiri
stransitum exponere debuisse. quasi uero ego illam epistulam aut
legendam alii praeterquam ipsi, ad quem missa uidetur, ediderim, aut ego tanto sim operi destinatus, ut omnia, quae de Martino cognosci oportet, me potissimum scribente notescant. itaque 5
si quae de obitu sancti episcopi audire desideras, ab illis potius,
qui interfuere, cognosce: ego tibi statui nihil scribere, ne ubique me publices. tamen, si das fidem nulli te esse lecturam,
paucis tuae satisfaciam uoluntati, itaque praestabo his, quae
mihi sunt conperta, participem.

Martinus igitur obitum suum longe ante praesciit dixitque fra-6 15 tribus dissolutionem sui corporis inminere. interea causa extitit, qua Condacensem dioecesim uisitaret. nam clericis inter se ecclesiae illius discordantibus pacem cupiens reformare, licet finem dierum suorum non ignorasset, proficisci tamen ob istius modi causam non recusauit, bonam hanc uirtutum suarum consummationem existimans, si pacem ecclesiae redditam reliquisset. ita 7 profectus cum suo illo, ut semper, frequentissimo discipulorum sanctissimoque comitatu mergos in flumine conspicatur piscium praedam sequi et rapacem ingluuiem adsiduis urguere capturis. forma, inquit, haec daemonum est: insidiantur incautis, capiunt nescientes, captos deuorant exsaturarique non queunt deuoratis. imperat deinde potenti uerbo, ut eum, cui innatabant, gurgitem 8 relinquentes aridas peterent desertasque regiones, eo nimirum circa aues illas usus imperio, quo daemones fugare consueuerat.

1 deuulsa quae V 3 accipi V || scribis ut in F corr. || epistula om. V 4 ouitum V || sancti V: domini AFv 5 me exponere malim || debuissem AFQ, dibuissem V || ego om. F pr. m. 6 edederim V 8 oportit V 9 si qua AFQ, si quae om. V || ouitu V 12 his AFV: te his v 14 Martinus] hic redeunt BM, cf. ad p. 138, 3 || praesciuit AFv 15 inmenere V 16 condacensem V: cerdendensem B, condatensem AFv || diocisem V, diocesim AF || eccl. illius inter se B 18 ignorasset V: ignoraret AFv || istiusmodi ob v 19 uirtutium V || consummasse V, ex consummationem esse ? 22 conspicatus — capturis, forma, inquit coni. de Prato 23 et] tu V 26 uerbo V: uirtute uerborum AFv || gurguitem relinquentes aredas V 27 mirum AF^1

ita grege facto omnes in unum illae uolucres congregatae, relicto flumine, montes siluasque petierunt, non sine admiratione multorum, qui tantam in Martino uirtutem uiderent, ut etiam aui-9 bus imperaret. aliquandiu ergo in uico illo uel in ecclesia, ad quam ierat, commoratus, pace inter clericos restituta cum iam s regredi ad monasterium cogitaret, uiribus corporis coepit repente 10 destitui, conuocatisque fratribus indicat se iam resolui. tunc uero maeror et luctus omnium et uox una plangentium: cur nos, pater, deseris? aut cui nos desolatos relinquis? inuadent gregem tuum lupi rapaces: quis nos a morsibus eorum percusso pastore 10 prohibebit? scimus quidem desiderare te Christum, sed salua tibi sunt tua praemia nec dilata minuentur: nostri potius mise-11 rere, quos deseris, tunc ille motus his fletibus, ut totus semper in Domino misericordiae uisceribus afluebat, lacrimasse perhibetur: conversusque ad Dominum hac tantum flentibus voce re-15 spondit: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non re-12 cuso laborem: fiat uoluntas tua. nimirum inter spem maeroremque positus dubitauit paene quid mallet, quia nec hos deserere nec a Christo uolebat diutius separari. nihil tamen in uoto suo ponens aut uoluntati relinguens, totum se Domini arbitrio potestatique 20 13 committens, sic orauit dicens: grauis quidem est, Domine, corporea pugna militiae et iam satis est, quod hucusque certaui: sed si adhuc in eodem labore pro castris tuis stare me praecipis, non recuso nec fatiscentem causabor aetatem. munia tua deuotus inplebo, sub signis tuis, quoadusque ipse tu iusseris, militabo. 25 et quamuis optata sit seni remissio post laborem, est tamen animus uictor annorum et cedere nescius senectuti, quodsi iam

7 distitui $FV \parallel$ fratribus V: discipulis $AFv \parallel$ tum 3 uiderint V AFv || uero luctus (luc in ras.) o. V 8 et uox V: uox AFv 9 relinques V 10 quis nos a morsibus eorum V: et quis eos a morsibus (mortibus 12 ibi F, sed uidetur litt. ante i erasa || minuen-AFQ) nostris AFQv17 maeroremque V: amoremque AFv 18 poenae tur AF: inventor V21 commisit Lazius et M || sic oranit dicens V: nonne quid mallit V tibi his paucissimis uerbis dicere uidetur rell. codd. noti et edd. || corporea V: corporeae AFv 22 et om. V 23 tuis V: tuorum AFv 24 recuso laborem $A \parallel$ causam laboro aetate V25 quoadusque V: quodusque B, quoad AFQ, quod v26 remissio BV: missio AFv 27 quodsi V: at si ed. Ald., ac si AFv

parcis aetati, bonum mihi est, Domine, uoluntas tua: hos uero, quibus timeo, ipse custodies. o uirum ineffabilem, nec labore 14 uictum nec morte uincendum, qui in nullam se partem pronior inclinauerit, nec mori timuerit nec uiuere recusauerit. itaque scum iam per aliquot dies ui febrium teneretur, non tamen ab opere Dei cessabat: pernoctans in orationibus et uigiliis fatiscentes artus spiritui seruire cogebat, nobili illo strato suo in cinere et cilicio recubans. et cum a discipulis rogaretur ut saltim uilia sibi sineret stramenta subponi, non decet, inquit, Christia-10 num nisi in cinere mori: ego si aliud uobis exemplum relinquo, peccaui. oculis tamen ac manibus in caelum semper intentis inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. et cum a presbyteris, 15 qui tunc ad eum conuenerant, rogaretur ut corpusculum lateris mutatione relevaret, sinite, inquit, sinite me, fratres, caelum 15 potius respicere quam terram, ut suo iam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur. haec locutus diabolum uidit prope adsi- 16 stere, quid hic, inquit, adstas, cruenta bestia? nihil in me, funeste, reperies: Abrahae me sinus recipit.

Cum hac ergo uoce spiritum reddidit: testatique nobis sunt qui 17 bibidem fuerunt, uidisse se uultum eius tamquam uultum angeli:

1 est mihi v || Domine, flat uoluntas de Prato cum cod. Biuil. et ed. 2 custodias M 3 parte prunior V 4 inclinauerit BMV: inclinauerat AFv || morte V || timuit Av || recusauerit M: recusauit 5 aliquod V || a dei opere AFv (dei non deest in V, ut ait AFV (?) v de Prato) 6 pernoctans V: pernox AFv 7 artos V || seruire spiritui v || isto F pr. m. || strato BV (item F corr. e stratu): stratu Av 9 ait illis non decit inquid V || christianum V: filii, christia-10 in cinere et cilicio B et 2 codd. alii apud de Prato num AFn 11 peccaui BV: ipse peccaui AFv || oculis tamen V: oculis AFQ, oculis igitur $v \parallel$ intentis AV: intentus Fv = 13 tum $AFv \parallel$ conuenerant V: confluxerant AFv 14 relevant V 15 ut et AF^1 | itinere 16 uidet $AF' \parallel$ propter A pr. m. et duo optimi Gisel. ait quid hic inquid V 18 repperies abraae (abrahae corr.) me senus reci-19 Cum hac ergo — in futurae resurrectionis V: codd. reliqui et edd. interpolate sic habent: Cum hac ergo uoce flagitatum (sic AFQ, fatigatum ed. Ald., flagitantem v) diuinis operibus spiritum caelo reddidit: testatique (testati igitur Q) nobis sunt qui adfuerant iam exanimo (exanimi A et 3 codd. Gis.) corpore glorificati hominis uidisse se (om. F) gloriam. uultus (add. eius in A) luce clarior renitebat (immo renidebat), cum membra cetera ne tenuis quidem macula fuscaret. in aliis etiam et in illo (sic

membra autem eius candida tamquam nix uidebantur, ita ut dicerent: quis istum umquam cilicio tectum, quis in cineribus crederet involutum? iam enim sic uidebatur, quasi in futurae resur-18 rectionis gloria et natura demutatae carnis ostensus esset. in obsequium uero funeris credi non potest quanta hominum multitudo 5 conuenerit: tota obuiam corpori ciuitas ruit, cuncti ex agris adque uicis multique de uicinis etiam urbibus adfuerunt. o quantus luctus omnium, quanta praecipue maerentium lamenta monachorum! qui eo die fere ad duo milia conuenisse dicuntur. specialis Martini gloria: eius exemplo in Domini seruitutem stirpes 10 19 tantae fruticauerant. agebat nimirum ante se pastor greges suos, sanctae illius multitudinis pallidas turbas, agmina palliata, aut emeritorum laborum senes aut iuratos Christi in sacramenta tirones. tum uirginum chorus, fletu abstinens prae pudore, quam sancto dissimulabat gaudio quod dolebat! siquidem fides flere 15 prohiberet: gemitum tamen extorquebat adfectus, etenim tam erat sancta de illius gloria exultatio quam pia de morte tristitia. 20 ignosceres flentibus, congratularere gaudentibus, dum unusquisque et sibi praestat ut doleat, et illi ut gaudeat. haec igitur beati uiri corpus usque ad locum sepulchri hymnis canora caele-20

nostri quoque inepte) tantum artubus (artibus F pr. m.) non pudendis septennis (septuennis F) quodammodo pueri gratia uidebatur. Quis istum umquam cilicio tectum, quis cineribus crederet inuolutum? ita uitro purior, lacte candidior iam in quadam futurae resurrectionis etc. 19 anim V in rasura; ex spatio rasurae licet conici primitus spum scriptum fuisse, ut alias uox in V scribitur 20 uidisse V in rasura

2 cilicio uidit tectum V || ceneribus crederit V 4 naturae demutate V5 iam uero in obsequium AFv || esset de Prato: est AFVv obuiam corpori v 7 de V: ex AFv 8 maerentum V pr. m. 10 stirps tanta fructificauerat AFv (froticauerant V corr. in nesse V11 pastor V: pastor extinctus AFv 12 palliata et fructicauerant) 13 laborum om. V 14 tyrones tam V || pudore] additum in AFv: cum laetandum potius illi esse sentiret, quem iam suo Dominus gremio confoueret 15 si quidem | add. in F s. l. m. 2 cum 16 prohieberet V gemitum extorqueret AFv 17 gloria et exultatio V || tristitia V: 18 ignosce F, ignosce A || congratulare V, gratuconfusio AFv lare AF, gratularere $v \parallel$ gaudentibus add. in AFv: quia et pium est gaudere Martino (martinum F) et pium est flere Martinum V: illi debet AFv | Hoc AFv 20 ymnis AFV, item infra || caelestis FMQ

stibus turba prosequitur. conparetur, si placet, saecularis illa 21 pompa non dicam funeris, sed triumphi: quid simile Martini exequiis aestimabitur? ducant illi prae curribus suis uinctos post terga captiuos: Martini corpus ii, qui mundum ductu illius uice-rant, prosequuntur. illos confusis plausibus populorum honoret insania: Martino diuinis plauditur psalmis, Martinus hymnis caelestibus honoratur. illi post triumphos suos in tartara saeua trudentur: Martinus Abrahae sinu laetus excipitur, Martinus pauper et modicus caelum diues ingreditur. [illinc nos, ut spero, custo-10 diens me haec scribentem respicit, te legentem.]

1 torba $V \parallel$ placit V = 3 stimabitur V, conferatur F partim in rasura, conferetur Av (rectius foret existimabitur, sed aestim. stilo Seueri convenientius uidetur) \parallel posterga AF = 4 hii AV, hi $Fv \parallel$ mondum doctrina V, mundum ducatu M = 7 trudentur AFMQV: trudentur v = 8 pauper V: hic pauper AFv = 9 diuis $V \parallel$ illinc — legentem om. BMQ et S codd. Giselini, nos inclusimus (ille nos S) 10 respicet te S pr. S no respicit et te S S legentem Christo protegente. Qui cum patre et spiritu sancto uiuit et regnat deus per omnia saecula saeculorum. Amen. EXPL. EPISTOLA DE TRANSITU SCI MARTINI S, S caret subscriptione.

uirtutibus in seruis suis Christus operetur. nam certe, quia in his regionibus inter ista quae uiuimus ipsa nobis uita fastidio est, libenter ex te audiemus, si uel in eremo uiuere Christianis licet. 3 Ad haec Postumianus, faciam, inquit, ut desiderare te uideo. sed quaeso prius ex te audiam, an isti omnes, quos hic reliqueram 5 sacerdotes, tales sint, quales eos antequam proficiscerer noueramus. 4 Tum ego. absiste, inquam, ista quaerere, quae aut una mecum [ut puto] nosti, aut si ignoras, non audire sit melius. illud reticere non possum, non solum illos, de quibus interrogas, nihilo meliores quam noueras factos, sed unum illum nostri quondam 10 amantem, in quo respirare ab istorum insectationibus solebamus, asperiorem nobis fuisse quam debuit. nec uero quidquam in illum inclementius dicam, quia et amicum colui et tunc etiam amaui, 5 cum putabatur inimicus. me autem haec tacitis cogitationibus revoluentem admodum dolor iste conpugit, paene nos sapientis et 15 religiosi uiri amicitia destitutos, uerum haec, quae maeroris plena sunt, relinquamus: te potius, ut dudum spoponderas, audiamus. 6 Ita, inquit, fiat, Postumianus, quod cum dixisset, paululum omnes conticuimus: dein cilicium, cui insederat, ad me propius admouit adque ita exorsus est. 20

3 Ante hoc triennium, quo tempore tibi, Sulpici, hinc abiens ualedixi, ubi Narbone nauem soluimus, quinto die portum Africae 2 intrauimus: adeo prospera Dei nutu nauigatio fuit. libuit animo adire Carthaginem, loca uisitare sanctorum et praecipue ad sepulchrum Cypriani martyris adorare. quinto decimo die ad portum 25 regressi prouectique in altum, Alexandriam petentes, reluctante austro paene in Syrten inlati sumus: quod prouidi nautae cauen—3 tes iactis nauem anchoris sistunt. sub oculis autem terra continens

1 quia om. V 2 uidimus B 3 erimo V, heremo AF 7 ego] scuerus V || absiste BMV: absit te AFv 8 ut puto om. V 9 nihilo V: nihil AFv 10 illu F corr. ex illos 12 illum clementius V 14 haec om. Q 15 conpugit V pr. m.: conpungit V corr. m. 2 AFv || paene — destitutos om. B et 2 codd. Gisel. 16 destitutos] sequitur in AF et in edd. illum quondam tam amicum nobis tam amarum in nos esse potuisse, quae uerba cum V deleuimus 17 sponderas Q 18 Postum.] add. in V minio: Item seuerus 21 Ante] praemissum in V minio scriptum (ut saepe posthac) interlocutoris nomen Postumianus || tibi om. V 22 narbone AFMV: Narbona v || nauim v 25 quinto **decimo V, fort. quinto et dec-27 syrten V: syrtim BM, syrtes AFv 28 iectis F

erat, in quam scaphis egressi cum uacua humano cultu omnia cerneremus, ego studiosius explorandorum locorum gratia longius processi. tribus fere a litore milibus paruum tugurium inter harenas conspicio, cuius tectum, sicut Salustius ait, quasi carina nauis erat, contiguum terrae, satis firmis tabulatis constratum, non quod ibi uis imbrium ulla timeatur — fuisse autem illic plu- 4 uiam, ne quando quidem auditum est —, sed quod uentorum ea uis est, ut si quando uel clementiore caelo aliquantulus spirare flatus coeperit, maius in illis terris quam in ullo mari naufragium wsit. nulla ibi germina, sata nulla proueniunt, quippe instabili loco arentibus harenis ad omnem motum uentorum cedentibus. uerum ubi auersa quaedam a mari promuntoria uentis resistunt, 5 terra aliquantulum solidior herbam raram adque hispidam gignit: ea ouibus pabulum est satis utile. incolae lacte uiuunt: qui autem 15 Sollertiores sunt uel, ut ita dixerim, ditiores, hordeacio pane utuntur. ea ibi sola messis est, quae celeritate prouentus per naturam soli saeuientium uentorum casus euadere solet: quippe fertur 6 a die iacti seminis tricensimo die maturescere. consistere autem ibi homines non alia ratio facit, quam quod omnes a tributo liberi nsunt. extrema siquidem Cyrenorum ora est, deserto illi contigua, quod inter Aegyptum et Africam interiacet, per quod olim Cato Caesarem fugiens duxit exercitum.

4 Sall. Jug. 18, 8

1 in quas V, in qua A corr. $BM \parallel$ scafis $V \parallel$ uacua V: uacua ab AFv2 studiosus F 3 millibus a littore $v \parallel$ harenas mei: arenas v 4 salustius | sic AFV 5 naues V | tabulatis AFV et corr. B: tabulis B pr. m. Mv || constructum M 7 ne fando quidem uir doctus in Actis erud. 8 esset V || clementiore caelo AV: clementior Lips. a. 1724 p. 278 aecelo F, clementiori coelo $v \parallel$ aliquantulum A10 ibi germina sata nulla ABFMQ: ibi satae nulla V, ibi semina germina nulla 2 codd. Gisel. || proueniut V || in instabili Rosweydus (in Vit. patrum lib. IV) qui bono libro usus est 12 uirum $V \parallel$ quadam $V \parallel$ promunctoria AF^2 , promuntaria F^1 , promontoria edd. 13 raram herbam F 14 est pabulum AFv|| autem V (s. l. sed eadem manu): om. AFv 15 ordeacio F, hordeaceo A corr. et v 16 prouentus V manu posteriore in proueniens correctum 17 soli ed. Ald. et cod. Venet. (apud de Prato): solis codd. rell. et v | sacuientium scripsi: siue a uim V, siue acris AFv inepte A || tricesimo AFv || maturascere A 19 a om. AF'v V, cyrenarum AB, Cyrenacorum M, quae uera lectio uidetur || hora V

Ergo ad tugurium illud, quod eminus conspexeram, pertendi: ibi inuenio senem in ueste pellicia, molam manu uerten-2 tem. consalutatos accepit nos benigne, ejectos nos in illud litus exponimus, et ne statim repetere cursum possimus, maris mollitie detineri: egressos in terram, ut sit mos humani ingenii, 5 naturam locorum cultumque habitantium uoluisse cognoscere: Christianos nos esse: id praecipue quaerere, an essent aliqui inter 3 illas solitudines Christiani. tum uero ille flens prae gaudio ad genua nostra prouoluitur: iterum nos ac saepius exosculatus inuitat ad orationem: deinde expositis in terra ueruecum pellibus facit 10 4 nos discumbere. adponit prandium sane locupletissimum, dimidium panem hordeacium. eramus autem nos quattuor, ipse erat quintus. fasciculum etiam herbae intulit, cuius nomen excidit, quae menthae similis, exuberans foliis, saporem mellis praestabat: huius praedulci admodum suauitate delectati adque exsatiati 15 5 sumus: ad haec subridens ego ad Gallum meum: quid, inquam, Galle, placetne prandium fasciculus herbarum et panis dimidius uiris quinque? tum ille, sicut est uerecundissimus, aliquantulum 6 erubescens, dum fatigationem meam accipit: facis, inquit, Sulpici, tuo more, qui nullam occasionem, si qua tibi porrecta fue- 20 rit, omittis quin nos edacitatis fatiges. sed facis inhumane, qui nos Gallos homines cogis exemplo angelorum uiuere: quamquam ego studio manducandi etiam angelos manducare credam: nam 7 istud dimidium hordeacium timeo uel solus adtingere. sed contentus sit hoc Cyrenensis ille, cui uel necessitas uel natura est 25 esurire, uel postremum isti, quibus, credo, marina iactatio inediam cibi fecerat: nos procul a mari absumus, et quod tibi saepe 1 ad AFV: ut ad Mv || pertendi ibi V: pertendens A, pertendi Fv 2 pellicea v 3 consalutatos V: consalutatus ABFMQ, consolatus v

1 ad AFV: ut ad Mv || pertendi ibi V: pertendens A, pertendi Fv 2 pellices v 3 consalutatos V: consalutatus ABFMQ, consolutus v 4 cursum om. V || possemus AB || mollitiae V, mollitia BFM, malitia A, malacia coni. Gisel. 5 detineri V: adtineri AFv || sit V: est AFv 6 coltumque V 8 prae V: om. AFv 9 exosculatos Av 10 expositis in terra BV: positis in terra AF, impositis in terram v || uerbecum V 11 adponet V 12 hordiacium V, ordeacium AF, hordeaceum v, et sic plerumque alias 14 mentae AFv 15 exatiati AV, satiati F 17 placetne V: placetne tibi AFv 19 accipit ait V, accepit AFv || inquid sulpicii V 20 fuerint V 22 coges V 24 istud AV: istum F in ras. m. 2 et v 25 ille cyrenensis A 26 postremum V: postremo AFv

testatus sum, Galli sumus. sed pergat hic potius explicare sui Cyrenensis historiam.

Enimuero, Postumianus [ait], cauebo posthac cuiusquam ab-5 stinentiam praedicare, ne Gallos nostros arduum penitus offendat sexemplum. statueram autem etiam cenam Cyrenensis illius uel 2 consequentia — septem enim diebus apud ipsum fuimus — referre conuiuia: sed supersedendum est, ne se Gallus aestimet fatigari. ceterum postero die, cum aliqui ex incolis ad nos [uisendos] con- a fluere coepissent, cognoscimus illum hospitem nostrum esse presno byterum, quod summa nos dissimulatione celauerat. deinde cum 4 ipso ad ecclesiam processimus, quae fere duobus milibus aberat, a conspectu nostro interiectu montis exclusa. erat autem uilibus texta uirgultis, non multo ambitiosior quam nostri hospitis tabernaculum, in quo nisi incuruus non poterat consistere. cum 5 s hominum mores quaereremus, illud praeclarum aduertimus, nihil eos neque emere neque uendere, quid sit fraus aut furtum nesciunt. aurum uero adque argentum, quae prima mortales putant esse, neque habent neque habere cupiunt. nam cum ego presby-6 tero illi decem nummos aureos obtulissem, refugit, altiore connsilio protestatus, ecclesiam auro non instrui, sed potius destrui. aliquantulum ei uestimentorum indulsimus.

Quod cum ille benigne accepisset, reuocantibus ad mare nautis discessimus, prosperoque cursu septimo die Alexandriam peruenimus, ubi foeda inter episcopos adque monachos certamina gerebantur ex ea occasione uel causa, quia congregati in unum saepius sacerdotes frequentibus decreuisse synodis uidebantur, ne quis Origenis libros legeret aut haberet, qui tractator scripturarum sacrarum peritissimus habebatur. sed episcopi quaedam in libris 2 illius insanius scripta memorabant, quae adsertores eius defen-

³ ait om. FQV, inquit A (cauebo inquit F m. 2) 4 gallus V 5 autem om. $V \parallel$ illus V7 gallus se AFv8 uisendos om. BV 14 incuruus V: incuruus quis AFv 15 animaduertimus AFv 16 emere uel uendere V 17 uero et statim post esse V: om. AFv 19 refutauit ed. Rosweydi || altiori A 18 habent aut habere V 20 instrui BMV (sed V istrui): strui AFv || distrui V 21 aliquan-25 uel causa tolum V, aliquantum A pr. m. 22 reuocantibus nos AFvABFMQV: om. v || qua V 27 script. sacrarum FV: script. sanctarum A, sacrarum script. v 29 illius V: ipsius AFv || adsertores illius V

dere non ausi ab haereticis potius fraudulenter inserta dicebant: et ideo non propter illa, quae in reprehensionem merito uocarentur, etiam reliqua esse damnanda, cum legentium fides facile possit habere discrimen, ne falsata sequerentur et tamen catholice disputata retinerent, non esse autem mirum, si in libris 5 neotericis et recens scriptis fraus haeretica fuisset operata, quae in quibusdam locis non timuisset inpetere euangelicam ueritatem. 3 aduersum haec episcopi obstinatius renitentes pro potestate cogebant recta etiam universa cum pravis et cum ipso auctore damnari, quia satis superque sufficerent libri, quos ecclesia rece-10 pisset: respuendam esse penitus lectionem, quae plus esset noci-4 tura insipientibus quam profutura sapientibus. mihi autem ex illis libris quaedam curiosius indaganti admodum multa placuerunt, sed nonnulla deprehendi, in quibus illum praua sensisse 5 non dubium est, quae defensores eius falsata contendunt. ego 15 miror unum eundemque hominem tam diuersum a se esse potuisse, ut in ea parte, qua probatur, neminem post Apostolos habeat aequalem, in ea uero, qua iure reprehenditur, nemo de-7 formius doceatur errasse. nam cum ab episcopis excepta in libris illius multa legerentur, quae contra catholicam fidem scripta 20 constaret, locus ille uel maxime parabat inuidiam, in quo editum legebatur, quia Dominus Iesus, 'sicut pro redemptione hominis in carne uenisset et crucem pro hominis salute perpessus mortem pro hominis aeternitate gustasset, ita esset eodem ordine passionis etiam diabolum redempturus: quia shoc bonitati illius pieta-25 tique congrueret, ut, qui perditum hominem reformasset, pro-2 lapsum quoque angelum liberaret. cum haec adque alia istius modi ab episcopis proderentur, ex studiis partium orta seditio:

² reprehensione F 4 sequerentur FQV: sequeretur Av 5 retinerent V: retineret AFv || lebris neutericis V 6 recentibus V, recenter ed. Ald. 7 inpetere V: incidere AFv 9 con prauis V || damnari ABMV: damnare Fv 10 sufficirent — recipissent V 13 illis FV: illius Av 14 deprehendi A: reprehendi FMV || praue A 16 potasse V 18 qua iure AF: quae iure V(?) v 19 excepta BV: excerpta AFMv 21 constarent F || maxime V: maximam AFv 23 et addidit de Prato || pro hominis salute (salutem V) glossema uidetur Hier. de Prato 27 haec cum V 28 horta V || seditio QV: seditio est AF, est seditio v

quae cum reprimi sacerdotum auctoritate non posset, scaeuo exemplo ad regendam ecclesiae disciplinam praefectus adsumitur, cuius terrore dispersi fratres ac per diuersas oras monachi sunt fugati, ita ut propositis edictis in nulla consistere sede sinerentur. illud 3 me admodum permouebat, quod Hieronymus, uir maxime catholicus et sacrae legis peritissimus, Origenem secutus primo tempore putabatur, qui nunc idem praecipue uel omnia illius scripta damnaret. nec uero ausim de quoquam [temere] iudicare, praestantissimi tamen [uiri] et doctissimi ferebantur in hoc certamine udissidere. sed tamen sine ille error est, ut ego sentio, sine hae-4 resis, ut putatur, non solum reprimi non potuit multis animaduersionibus sacerdotum, sed nequaquam tam late se potuisset effundere, nisi contentione creuisset, istius modi ergo turbatione, 5 cum ueni Alexandriam, fluctuabat, me quidem episcopus illius sciuitatis benigne admodum et melius, quam opinabar, excepit et secum tenere temptauit, sed non fuit animus ibi consistere, 6 ubi recens fraternae cladis feruebat inuidia. nam etsi fortasse uideantur parere episcopis debuisse, non ob hanc tamen causam multitudinem tantam sub Christi confessione uiuentem, praen sertim ab episcopis, oportuisset adfligi.

Igitur inde digressus Bethleem oppidum petii, quod ab Hiero-8 solymis sex milibus separatur, ab Alexandria autem sedecim mansionibus abest. ecclesiam loci illius Hieronymus presbyter 2 regit: nam paroechia est episcopi, qui Hierosolymam tenet. mihi aiam pridem Hieronymus superiore illa mea peregrinatione conpertus facile obtinuerat, ut nullum mihi expetendum rectius arbitrarer. uir enim praeter fidei meritum dotemque uirtutum non 3 solum Latinis adque Graecis, sed et Hebraeis litteris ita insti-

¹ scaeuo 2 codd. Gisel. et A: saeuo FV, sed in V a est a m. 2 in ras.

4 praepositis F || in om. F 6 sequtus V 7 qui V et cod. Lazii:
quem AFv 8 ausim V: ausus AF, ausus sum F corr. et v || temere
om. V 9 uiri om. V 10 Sed tamen F in ras. si tamen A || ille V:
illud AFv || ego om. F pr. m. 11 putabatur B 12 sed et F || tam
om. AFQ 14 alexandria BM 16 temptabat ABFM 18 episcopis
parere A 22 separatur BV: disparatur AFv || sedecem V 24 paroechia V: parrochia F, parochia Av; an Seuerus paroecia (παροικία) scripsit?
28 aut grecis F || sed et h. litteris ita V: sed et h. etiam ita litteris
AFv (in V non deest et post sed)

tutus est, ut se illi in omni scientia nemo audeat conparare. miror autem, si non et uobis per multa quae scripsit opera conpertus 4 est, cum per totum orbem legatur. Nobis uero, Gallus inquit, nimium nimiumque conpertus est. nam ante hoc quinquennium quendam illius libellum legi, in quo tota nostrorum natio mona- 5 5 chorum ab eo uehementissime uexatur et carpitur. unde interdum Belgicus noster ualde irasci solet, quod dixerit, nos usque ad uomitum solere satiari. ego autem illi uiro ignosco, adque ita sentio, de orientalibus illum potius monachis quam de occidentalibus disputasse. nam edacitas in Graecis gula est, in Gallis 10 6 natura. Tum ego, scolastice, inquam, Galle, defendis gentem tuam: sed quaeso te, liber iste numquid hoc solum uitium damnat in monachis? Immo uero, inquit, nihil penitus omisit, quod non carperet, laceraret, exponeret: praecipue auaritiam nec minus uanitatem insectatus est. multa de superbia, non pauca de 15 superstitione disseruit: uere fatebor, pinxisse mihi uidetur uitia multorum.

etiam clericorum quam uera, quam fortia disputauit! unde a quibusdam, quos nominare nolo, dicitur non amari. nam sicut Bel-20
gicus noster irascitur, edacitatis nimiae nos notatos, ita illi fremere dicuntur, cum in illo opusculo scriptum legunt: caelibem
spernit uirgo germanum, fratrem quaerit extraneum. Ad haec ego, nimium, inquam, Galle, progrederis: caue
ne et te aliquis, qui haec agnoscat, exaudiat teque una cum Hiero-25
nymo incipiat non amare. nam quia scolasticus es, non inmerito

22 Hieron. ep. 22 ad Eustochium c. 14.

audiat V, qui haec fortassis agnoscat exaudiat AFv

¹ est om. V in litura, in qua sit ante rasuram uidetur scriptum fuisse
3 cum per totum—conpertus est om. V 4 nimiumque om. B 6 uementissime F || belgicus noster interdum A 8 solere om. AFQ || ego]
praemissum est in V minio: et gallus || autem AV: autem inquam gallus
FQ, ego autem Gallus coni. Gisel. || illi uero F 10 guela V 11 tum
ego] postumianus V, sic minio 12 nquid A (pro nuquid) 14 exponeret
add. in Fs. l. m. 2; ipse malim exploderet || minus] add. in Vs. l. eadem
manu quam 16 fateor Lazius 18 ceterorum V 19 etiam om. B
21 premere V (mere in rasura) 24 ad haec ego] postumianus V
25 qui haec agnoscat, exaudiat scripsi: qui haec audit agnoscat et

te uersu comici illius admonebo: obsequium amicos, ueritas odium parit. tua nobis potius, ut coeperas, Postumiane, 4 repetatur orientalis oratio. Ego, inquit, ut dicere institueram, apud Hieronymum sex mensibus fui: cui iugis aduersum malos s pugna perpetuumque certamen conciuit odia perditorum. oderunt eum haeretici, quia eos inpugnare non desinit, oderunt eum clerici, quia uitam eorum insectatur et crimina: sed plane eum 5 boni omnes admirantur et diligunt: nam qui eum haereticum esse arbitrantur, insani sunt. uere dixerim, catholica hominis sci-10 entia, sana doctrina: totus semper in lectione, totus in libris est: non die neque nocte requiescit: aut legit aliquid semper aut scribit. quod nisi mihi fuisset fixum animo et promissum Deo, ante propositam eremum adire, uel exiguum temporis punctum a tanto uiro discedere noluissem. huic ergo traditis adque com- 6 15 missis omnibus meis omnique familia, quae me contra uoluntatem animi mei secuta tenebat inplicitum, exoneratus quodammodo graui fasce penitus ac liber, regressus ad Alexandriam, uisitatis ibi fratribus ad superiorem inde Thebaidem, id est ad Aegypti extrema contendi. ibi enim uaste patentes eremi solitu-7 a dines plurimum ferebantur habere monachorum. longum est, si omnia cupiam referre quae uidi: pauca perstringam.

Haut longe ab eremo contigua Nilo multa sunt monasteria. 10 habitant uno loco plerumque centeni: quibus summum ius est,

1 Terent. Andr. I, 1, 41.

2 parit odium F, odium parat V, deinde minio additum: et gallus

12 et om. F pr. m. 13 ante BV et tres libri Gisel.: teste $AFv \parallel$ propositum ABFM, propositam abesse malis \parallel exiguum MV: exigui AFv

³ et postumianus (minio) ego V 4 aduersus AF 5 consciuit AFV, em. Giselinus 6 eum (ante clerici) em. AVv 7 uitia illorum B 8 et mirantur $F \parallel$ et diligunt — arbitrantur em. F pr. m. 9 insani sunt V: insani unt AFv 10 doctrina V: doctr. est AFv 11 neque V: non AFv

¹⁴ descendere F 15 voluntate V 16 inplecitum V 17 ad V: om. AFv 18 thebaidem BV: thebaidam AF, Thebaida v 19 vastae patentes AFV, vastae patentis edd.; ex his scripturis intellegitur vaste patentes restituendum esse, ut Vonckius in altero Traiectino scriptum invenit

²¹ pauca perstringam BV: tamen pauca perstringam e pluribus AFv22 aut longe $V \parallel$ sunt om.~F~pr.~m. 23 uno in loco $AFM \parallel$ plerique FV

abbatis imperio uiuere, nihil suo arbitrio agere, per omnia ad nutum illius potestatemque pendere, ex his si qui maiorem uirtutem mente conceperint, ut acturi solitariam uitam se ad eremum conferant, nonnisi permittente abbate discedunt. haec illo-2 rum prima uirtus est. parere alieno imperio, transgressis ad ere- 5 mum abbatis illius ordinatione panis uel quilibet cibus alius ministratur, casu per illos dies quibus illo adueneram cuidam, qui nuper ad eremum secesserat neque amplius ab hoc monasterio quam sex milibus tabernaculum sibi constituerat, panem abbas per duos pueros miserat, quorum maior habebat aetatis annos 10 a quindecim, minor duodecim erat. his ergo inde redeuntibus aspis mirae magnitudinis fit obuiam, cuius occursu nihil perterriti, ubi ante pedes eorum uenit, quasi incantata carminibus caerula colla deposuit. minor e pueris manu adprehensam ac pallio inuolutam ferre coepit. dein monasterium quasi uictor ingressus 15 in occursum fratrum, inspectantibus cunctis, captinam bestiam 4 resoluto pallio non sine iactantiae tumore deposuit, sed cum infantium fidem adque uirtutem ceteri praedicarent, abbas ille altiore consilio, ne infirma aetas insolesceret, uirgis utrumque conpescuit, multum obiurgatos, cur ipsi, quod per eos Dominus 20 operatus fuerat, prodidissent. opus illud non suae fidei, sed diuinae fuisse uirtutis: discerent potius Deo in humilitate seruire, non in signis et uirtutibus gloriari, quia melior esset infirmitatis conscientia uirtutum uanitate.

11 Hoc ubi ille monachus audiuit, et periclitatos infantulos ser-25 pentis occursu et ipsos insuper multa uerbera uicto serpente meruisse, abbatem obsecrat ne sibi post haec panis ullus aut cibus 2 aliqui mitteretur. iamque octauus dies fuerat emensus, quo se homo Christi intra periculum famis ipse concluserat — arebant

1 abbatis V: sub abbatis AFv || per om. AF 2 uirtute A cupierint $F \parallel$ aut acturi — ad erimum conferre V4 illo discedunt A 7 quibus ad illos B 10 puerulos A11 xv V || xII V: duodecim annis \hat{B} , duodecennis AFM, duodennis v12 perterritis F, sed s 2 m. adiecta 13 caerula FV: caerulea M, cerulea A14 minoris pueri manu adprehensa ac p. inuoluta ferri coepit AFQ 15 deinde AFv 16 expectantibus FQ, spectantibus M || bestiolam A19 altiori v 23 et non 24 uirtutium V 25 infantes F 27 posthac B 28 aliquis AFv || quod se V

membra ieiunio, sed deficere mens caelo intenta non poterat: corpus inedia fatiscebat, fides firma durabat -- cum interim admoni- 3 tus abbas ille per spiritum ut discipulum uisitaret, pia sollicitudine cognoscere cupiens, qua uitae substantia fidelis aleretur. s qui ministrari sibi panem ab homine noluisset, ad requirendum eum ipse proficiscitur. ille ubi eminus senem uenire conspexit, 4 occurrit, agit gratias, ducit ad cellulam, cum ingressi pariter ambo, conspiciunt palmiciam sportam, calido pane congestam. foribus adfixam ante postem pendere, ac primum calidi panis 5 10 Odor sentitur, tactu uero ac si ante paululum focis esset ereptus, ostenditur: Aegyptii tamen panis forma non cernitur. obstupefacti 6 ambo munus caeleste cognoscunt. cum ille hoc abbatis aduentui praestitum fateretur, abbas uero illius fidei ac uirtuti id potius adscriberet: ita ambo caelestem panem cum multa exultatione sfregerunt, quod cum senex ad monasterium post regressus fra-7 tribus rettulisset, tantus omnes incesserat ardor animorum, ut certatim ad eremum et sacras solitudines ire properarent, miseros se fatentes, si qui diutius in congregatione multorum, ubi humana esset patienda conversatio, resedissent.

n In hoc monasterio duos ego senes uidi, qui iam per quadra-12 ginta annos ibi degere, ita ut numquam inde discesserint, ferebantur. quorum praetereunda mihi commemoratio non uidetur, siquidem id de eorum uirtutibus et abbatis ipsius testimonio et omnium fratrum audierim sermone celebrari, quod unum 200rum sol numquam uidisset epulantem, alterum numquam uidisset iratum. Ad haec Gallus me intuens: o si uester ille — nolo 2 nomen dicere — nunc adesset, uellem admodum istud audiret etemplum, quem in multorum saepe personis nimium experti sumus uehementer irasci: sed tamen, quia inimicis suis, quantum

² abbas ille admonitus F 4 fidelis V: uir fidelis AFv 6 at ille B 8 palmitiam $A \parallel$ calido pane congestam om. AFQ et 1 cod. Gisel. 9 ante poste (sic) V, de poste $AFv \parallel$ primam $A \parallel$ caledi panis odore (odorem corr.) V, panis calidus sentitur odore Rosweydus 11 aegypti V 15 regressum ed. Vorstii 16 omnes incesserat a. animorum BMV: omnium incenderat ardor animos $AFv _{AB}$ 17 et ad sacras F corr. 18 si qui B: si quid V, qui AFv, siquidem coni. de Prato 20 quinquaginta V, at u. de Prato 25 uidisset iratum numquam v 27 dicere BV: edicere $AFv \parallel$ uelim $AF \parallel$ audire F 28 quem quod F

audio, nuper ignouit, si istud audiret, magis magisque proposito confirmaretur exemplo, praeclaram esse uirtutem iracuna dia non moueri, nec uero infitiabor iustas illi causas irarum fuisse: sed ubi durior pugna, ibi gloriosior est corona. unde quendam, si agnoscis, censeo iure laudandum, quod cum eum 5 libertus deseruerit ingratus, miseratus est potius quam insectatus abeuntem. sed neque illi irascitur, a quo uidetur ab-4 ductus. Ego autem: nisi istud uincendae iracundiae Postumianus prodidisset exemplum, grauiter irascerer discessione fugitiui: sed quia irasci non licet, tota istorum commemoratio, quae nos 10 5 conpungit, abolenda est. te, inquam, Postumiane, te potius audiamus. Faciam, inquit, Sulpici, quod praecipis, quatenus tam studiosos esse audiendi uos uideo. sed mementote, quia non sine faenore istum apud uos depono sermonem: libens praesto quod poscitis, dummodo paulo post quod poposcero non negetis. 15. 6 Nos uero, inquam, nihil habemus, in quo tibi mutuum uel sine faenore restituere possimus. sed tamen quidquid putaueris, imperato, dummodo, ut coeperas, desideriis nostris satisfacias: 7 ualde enim nos delectat tua oratio. Nihil, inquit Postumianus, uestra studia fraudabo: et quia eremitae unius agnouistis uirtu-20 tem, referam adhuc uobis pauca de plurimis.

13 Ergo ubi prima eremi ingressus sum, duodecim fere a Nilo milibus — habebam autem unum ex fratribus ducem locorum peritum — peruenimus ad quendam senem monachum sub radice montis habitantem. ibi, quod in illis locis rarissimum est, pu-25. 2 teus erat. bouem unum habebat, cuius hic erat totus labor, impulsa rotali machina aquam producere: nam fere mille aut amplius pedum profundum putei ferebatur. hortus illic erat multis

¹ si] iste V 3 nec uiro V 5 agnoscit (— at corr. F) AF 6 deseruerit ignarus miseratus F in ras. habet m. 2 (sine libertus) 11 conpugnit F (conpugit corr.) 12 et postumianus (sic minio) faciam V || Sulpici de Prato: galle libri 13 esse audiendi uos F: esse ad audiendo uos V, esse uos aud. A, audiendi esse uos v 14 faenore mei: fenore (uel foen.) edd. 16 et gallus (sic minio) nos uero inquid V 19 tua delectat oratio M || et postumianus (sic minio) nihil inquid V 20 erimitae V || unius V et Rosweydus: incipientis unius F, unius incipientis Av 21 pluribus A 23 ex AFV: e v 26 bouem — decerperet (p. 165, 25) haec desunt in V una scheda amissa

holeribus copiosus, id quidem contra naturam eremi, ubi omnia arentia, exusta solis ardoribus, nullius umquam seminis uel exiguam radicem ferunt. uerum hoc sancto illi labor cum pecore 3 communis et propria praestabat industria: frequens enim inrisgatio aquarum tantam pinguedinem harenis dabat, ut mirum in modum uirere adque fructificare horti illius holera uiderimus. ex 4 iis igitur una cum domino bos ille uiuebat: nobis quoque ex ea copia cenam sanctus dedit. ibi uidi, quod uos Galli forte non creditis, ollam cum holeribus, quae nobis in cenam praeparambantur, sine igne feruere: tanta uis solis est, ut quibuslibet coquis etiam ad Gallorum pulmenta sufficiat. post cenam autem 5 iam inclinante uespera inuitat nos ad arborem palmam, cuius interdum pomis uti solebat, quae fere duobus milibus aberat. nam 6 hae tantum in eremo arbores, licet raro, habentur tamen, quod sutrum sollers antiquitas procurauerit, an soli natura gignat, ignoro. nisi Deus praescius habitandam quandoque a sanctis erenum haec seruis suis parauerit. ex maiore enim parte, qui intra 7 illa secreta consistunt, cum alia ibi germina nulla succedant, istarum arborum pomis aluntur. ergo ubi ad illam, ad quam n nos humanitas nostri hospitis ducebat, arborem peruenimus, leonem ibi offendimus: quo uiso ego et ille dux meus intremuimus, sanctus uero ille incunctanter accessit: nos licet trepidi secuti sumus. fera paululum — cerneres imperatam a Deo — 8 modesta secessit et constitit, dum ille attigua ramis humilioribus spoma decerperet, cumque plenam palmulis manum obtulisset, adcurrit bestia accepitque tam libere quam nullum animal dome-

1 holeribus AF (et sic deinceps): oleribus v 3 ferunt tres Gisel. libri: fecerunt A, deperisse (dephendisse F corr.) ferunt FQ, item alii interpolate pecude Rosw. et cod. Berol. 6 uiuere BM || uiderimus AFM: uideremus v || ex his AF 7 cum domino suo Rosweydus 8 sanctus ille Rosw. 9 credetis de Prato || praeparabantur A et ed. Aldina: praepara-12 inclinante iam F || palmae cod. Berol. quod tamen utrum cod. Venetus apud de Prato 15 soli B: solis AFMv 16 nisi AFM: nisi si edd. 17 praeparauerit Rosw. 18 succedant BM: succedunt AFv, succrescant coni. de Prato 20 humanitatis nostri duc. A pr. m. fort. ex humanitas hospitis n. duc. (hosp. n. duc. hum. B) 22 ille om. F 23 ut cerneres ed. Ald., ut est infra c. 14, 5 | impe-24 secessit ed. Ald. et M: discessit AFv 25 palmolis F corr. 26 occurrit AFQ

sticum, et cum comedisset, abscessit. nos haec intuentes et adhuc trementes facile potuimus expendere, quanta in illo fidei uirtus et quanta in nobis esset infirmitas.

14 Alium aeque singularem uirum uidimus, paruo tugurio, in quo non nisi unus recipi posset, habitantem. de hoc illud fere- 5batur, quod ei lupa solita esset adstare cenanti, nec facile umquam bestia falleretur, quin illi ad legitimam horam refectionis occurreret et tam diu pro foribus expectaret, donec ille panem, qui cenulae superfuisset, offerret: illam manum eius lambere solitam, adque ita quasi inpleto officio et praestita consalutatione 10-2 discedere. sed forte accidit, ut sanctus ille, dum fratrem, qui ad eum uenerat, deducit abeuntem, diutius abesset et nonnisi sub nocte remearet, interim bestia ad consuetudinarium illud cenae tempus occurrit. uacuam cellulam, cum familiarem patronum abesse sentiret, ingressa, curiosius explorans ubinam 15 esset habitator. casu contigua cum panibus quinque palmicia fis-3 cella pendebat. ex his unum praesumens deuorat, dein perpetrato scelere discedit. regressus eremita uidet sportulam dissolutam, non constantem panum numerum: damnum rei familiaris in-4 tellegit ac prope limen panis absumpti fragmenta cognoscit. sed 20 non erat incerta suspicio, quae furtum persona fecisset. ergo cum sequentibus diebus secundum consuetudinem bestia non ueniretnimirum audacis facti conscia ad eum uenire dissimulans, cui fecisset iniuriam —, aegre patiebatur eremita se alumnae solacio 5 destitutum, postremo illius oratione reuocata septimum post diem 25 adfuit, ut solebat ante, cenanti. sed, ut facile cerneres uerecundiam paenitentis, non ausa propius accedere, deiectis in terram profundo pudore luminibus, quod palam licebat intellegi, quandam ueniam precabatur: quam illius confusionem eremita

⁵ unũ F || posse F ut uidetur, possit V 6 lupe ei v || esset BV: erat AFv 8 prae V 10 consalutatione de Prato: consulatione V, consolatione AFv 12 deduceret Q || non om. V 14 tempus ueniens uacuam Q 16 casu AV: causa F || palmitia AF || fiscella BV: sportella AFv 17 praesumit et deuorat AFv || deinde v 18 erimita V || uidet BMV: uidit AFv 19 constantem p. numerum V: constante (stante F) p. numero AFv 20 assumpti F 21 suspitio A 22 ueniret BV: uenisset AFv 23 dissimulat V, fort. dissimulabat (uel dissimulatit) 26 caenantě (sed \tilde{e} in ras.) F

miseratus iubet eam propius accedere ac manu blanda caput triste permulcet: dein pane duplicato ream suam reficit. ita indulgen-6 tiam consecuta officii consuetudinem deposito maerore reparanit. intuemini, quaeso, Christi etiam in hac parte uirtutem, cui sapit omne quod brutum est, cui mite est omne quod saeuit. lupa 7 praestat officium, lupa furti crimen agnoscit, lupa conscio pudore confunditur: uocata adest, caput praebet et habet sensum indultae sibi ueniae, sicut pudorem gessit errati: tua haec 8 uirtus, Christe, tua sunt haec, Christe, miracula. etenim quae in 10 tuo nomine operantur serui tui, tua sunt, et in hoc ingemescimus, quod maiestatem tuam ferae sentiunt, homines non uerentur.

Ne cui autem hoc incredibile forte uideatur, maiora memo-15 rabo. fides Christi adest me nihil fingere, neque incertis auctoribus uulgata narrabo, sed quae mihi per fideles uiros conperta usunt, explicabo, habitant plerique in eremo sine ullis taberna-2 culis, quos anachoretas uocant, uiuunt herbarum radicibus: nullo umquam certo loco consistunt, ne ab hominibus uisitentur frequenter: quas nox coegerit, sedes habent. ad quendam igitur 3 hoc ritu adque hac lege uiuentem duo ex Nitria monachi, licet plonge diuersa regione, tamen quia olim ipsis in monasterii conuersatione carus et familiaris fuisset, auditis eius uirtutibus, tetenderunt: quem diu multumque quaesitum tandem mense septimo reppererunt in extremo illo deserto, quod est Memphis contiguum, demorantem: quas ille solitudines iam per annos duo-*decim dicebatur habitare. qui licet omnium hominum uitaret occursum, tamen agnitos non refugit seque carissimis per triduum non negauit. quarto die aliquantulum progressus cum proseque-4 retur abountes, leaenam mirae magnitudinis ad se uenire conspiciunt, bestia licet tribus repertis, non incerta quem peteret.

2 refecit v 5 mitae V 6 lupa f. c. agnoscit om. V 8 tua haec Christe miracula V reliquis omissis 10 ingemescimus F pr. m. et V: ingemiscimus AF^2v 13 neq. F corr. e nec 14 narrabo ABV: narrare Fv 16 anachoritas F et sic deinceps, sed p. 168, 13 anachoreta 17 uisitentur frequenter V et cod. V orstii: frequententur AFv 18 quos nox coegeret V, qua nox c. alter T raiectinus 20 diuersa BMV: et diuersa AFv \parallel qui V \parallel monasterio V 23 repererunt extremo v \parallel Blembis B, fort. Blemmyis, cf. de P rato \parallel contiguo V, excontiguom v0 uidetur 25 occursum v0 occursus v0 repererus v0 repererus

anachoretae pedibus aduoluitur et cum fletu quodam ac lamentatione procumbens indicabat gementis pariter et rogantis affectum. mouet omnes et praecipue illum, qui se intellexerat expetitum: praecedentem sequuntur. nam subinde restitans, subinde respectans facile poterat intellegi id eam uelle, ut quo illa ducebat, s 5 anachoreta sequeretur. quid multis? ad speluncam bestiae peruenitur, ubi illa adultos iam quinque catulos male feta nutriebat, qui ut clausis luminibus ex aluo matris exierant, caecitate perpetua tenebantur. quos singulos de rupe prolatos ante anacho-6 retae pedes mater exposuit. tum demum sanctus aduertit quid 10 bestia postularet, inuocatoque Dei nomine contrectauit manu lumina clausa catulorum: ac statim caecitate depulsa apertis oculis bestiarum diu negata lux patuit. ita fratres illi, anachoreta quem desiderabant uisitato, cum admodum fructuosa laboris sui mercede redierunt, qui in testimonium tantae uirtutis admissi fidem 15 sancti, gloriam Christi, quae per ipsos esset testificanda, uidis-7 sent. mira dicturus sum, leaenam post dies quinque ad auctorem tanti beneficii reuertisse eidemque inusitatae ferae pellem pro munere detulisse: qua plerumque sanctus ille quasi amiculo circumtectus non dedignatus est munus per bestiam sumere, cuius alium 20 potius interpretabatur auctorem.

16 Erat etiam alterius anachoretae in illis regionibus nomen inlustre, qui în ea parte deserti, quae est Syenis, habitabat. hic
cum primum se ad eremum contulisset, herbarum radicibus,
quas praedulcis interdum et saporis eximii fert harena, uicturus, 25
ignarus germinis eligendi nociua plerumque carpebat. nec erat
facile uim radicum sapore discernere, quia omnia aeque dulcia
2 erant, sed pleraque occultiore natura uirus letale cohibebant. cum

1 ac lam. AFV: et lam. v 3 mouit AFv4 secuntur $F \parallel$ nam subinde restitans V: nam praeiens et subinde restans AFv || subindeque resp. M 5 duceret Q 10 animaduertit AFv 14 desiderauerant Ald. 16 et gloriam M 18 inuisitatae Meursius 19 amminiculo F23 quae est syenis (synis V) BV: quae est Syenes || circumiectus V $extit{Rosw}$., quae syenis (sienis $extit{A}$) iungitur $extit{AFv}$ 24 contulisset et $extit{Fv}$ \parallel herbarum V: herbis herbarumque AFv, cf. I, 15, 2 25 praedulcis BV: praedulces AFv; caue tamen praedulcis, ut de Prato putat, pro genetiuo singul. numeri habeas || uixisset F in rasura m. 2 27 saporě F corr. 28 erant V: om. AFv || loetale AF || cohibebant AV: habebant F m. 2 (..h * bebant pr. m.), continebant dett.

ergo edentem uis interna torqueret et inmensis doloribus uitalia uniuersa quaterentur ac frequens uomitus cruciatibus non ferendis ipsam animae sedem stomacho iam fatiscente dissolueret, omnia penitus quae sunt edenda formidans septimum ieiunus sdiem spiritu deficiente ducebat, cum ad eum fera, cui ibicis est 3 nomen, accessit. huic propius adstanti fasciculum herbarum, quem collectum pridie adtingere non audebat, obiecit: sed bestia quae uirulenta erant ore discutiens, quae innoxia nouerat eligebat. ita uir sanctus eius exemplo quid edere, quid respuere deberet medoctus, et periculum famis euasit et herbarum uenena uitauit. sed longum est, de omnibus, qui eremum incolunt, conperta 4 nobis uel audita memorare. annum integrum et septem fere menses intra solitudinem constitutus exegi, magis uirtutis admirator alienae, quam quod ipse tam arduum adque difficile potuerim stemptare propositum: saepius tamen cum sene illo, qui puteum et bouem habebat, habitaui.

Duo beati Antoni monasteria adii, quae hodieque ab eius di-17 scipulis incoluntur. ad eum etiam locum, in quo beatissimus Paulus primus eremita est diuersatus, accessi. rubrum mare uidi, 2 niugum Sina montis, cuius cacumen caelo paene contiguum est et nequaquam adiri potest. inter eius recessus anachoreta esse aliqui 3 ferebatur, quem diu multumque quaesitum uidere non potui, qui fere iam ante quinquaginta annos a conversatione humana remotus nullo uestis usu, saetis corporis sui tectus, nuditatem suam diuino munere nesciebat. hic quotiens eum religiosi uiri adire uo-4 luerunt, cursu auia petens occursum uitabat humanum. uni tantummodo ferebatur se ante quinquennium praebuisse, qui credo

1 edentem ergo F2 non referendis F3 fatescente Fessent AFv || ieiunus V: ieiunii M, in ieiuniis AFv 5 cum ABFMV: tum v || hibicis V (cui nomen est dorcas B et 1 cod. Gisel.) 6 stanti A 7 bestia V: fera AFv13 solitudinem Rosw. et V: corr. in astanti solitudines AFv || constitutos F17 Antonii AFv || hodie*** F 19 deuersatus V 20 iugum etiam A; sane etiam uel coniunctio desideratur, fort. rubrum m. uidi, uidi iugum etc. || montis AFV: montis adscendi v foeda interpolatione || cacumen Rosw. et V: summum cacumen AFv || est et V: om. AFv 21 eius (non eius montis) V: huius AFv || aliquis AFv 22 dium V 23 ante iam F, iam om. A25 nesciebat BV: uestiebat AFv, cf. de Prato sactis FV: setis Av ad h. l. 26 occursum u. humanum V: congressus u. humanos AFv

potenti fide id obtinere promeruit: cui inter multa conloquia percontanti, cur homines tantopere uitaret, respondisse perhi-5 betur, eum, qui ab hominibus frequentaretur, non posse ab angelis frequentari, unde non inmerito recepta opinione multorum 6 fama uulgauerat, sanctum illum ab angelis uisitari. ego autem s a Sina monte digressus ad Nilum flumen regressus, cuius ripas frequentibus monasteriis consertas utraque ex parte lustraui. plerumque uidi, ut dudum dixeram, uno in loco habitare centenos, 7 sed et bina et terna milia in isdem uiculis agere constabat. nec sane ibi minorem putetis diuersantium in multitudine monacho- 10 rum esse uirtutem, quam eorum esse cognouistis, qui se ab hu-8 manis coetibus remouerunt. praecipua, ut iam dixeram, ibi uirtus et prima est oboedientia: neque aliter adueniens a monasterii abbate suscipitur, quam qui temptatus prius fuerit et probatus, nullum umquam recusaturus quamlibet arduum ac difficile in-15 dignumque toleratu abbatis imperium.

18 Duo uobis referam incredibilis oboedientiae admodum magna miracula, licet suppetant plura recolenti: sed ad incitandam uirtutum aemulationem, cui pauca non sufficiunt, multa non pro2 derunt. ergo cum quidam saeculi actibus abdicatis monasterium 20 magnae dispositionis ingressus suscipi se rogaret, abbas ei coepit multa proponere: graues esse istius disciplinae labores, sua uero dura imperia, quae nullius facile ualeret inplere patientia: aliud potius monasterium, ubi facilioribus legibus uiueretur, expeteret: non temptaret adgredi, quod inplere non posset. 25 ille uero nihil his terroribus permoueri, sed magis ita omnem oboedientiam polliceri, ut, si eum abbas in ignem ire praeciperet, non recusaret intrare. quam illius professionem ubi magi4 ster accepit, non cunctatus probare profitentem. casu clibanus

² percunctanti F 6 regressus ABFMV: regressus sum Qv 9 in om. $V \parallel$ isdem F: hisdem AV, iisdem $v \parallel$ agere ABFQV: degere v 10 deuersantium $V \parallel$ in in A erasum est 11 cognouistis Rosw. et V: cognoscitis AFv 13 a monasterii abbate BMV: ad monasterium abbatis AFv 15 quaelibet V 18 incitandam V: excitandam AFv 21 ingressus suscipi se rogaret BMV: ingressus coepisset rogare FQ (et sic v, sed ingressurus), ingressurus coepisset rogare ut susciperetur A 26 permoui V 27 praeceperit F pr. m. et V 29 cunctatus $AF^{1}V$: cunctatus est M, cunctatur F corr. et v

propter ardebat, qui multo igne succensus coquendis panibus parabatur: exundabat abruptis flamma fornacibus, et intra camini illius concaua totis habenis regnabat incendium hic aduenam illum iubet magister intrare, nec distulit parere praecepto: medias flammas nihil cunctatus ingreditur, quae mox tam audaci fide uictae uelut illis quondam Hebraeis pueris cessere uenienti. superata natura est, fugit incendium: et qui putabatur arsurus, 5 uelut frigido rore perfusus se ipse miratus est. sed quid mirum, 6 si tuum, Christe, tironem ignis ille non adtigit? ut nec abbatem pigeret dura mandasse nec discipulum paeniteret imperio paruisse: qui eo quo aduenerat die, dum temptaretur infirmus, perfectus inuentus est: merito felix, merito gloriosus, probatus obcedientia, glorificatus est passione.

In eodem autem monasterio factum id, quod dicturus sum, 19 recenti memoria ferebatur. quidam itidem ad eundem abbatem recipiendus aduenerat. cum prima ei lex oboedientiae poneretur ac perpetem polliceretur ad omnia uel extrema patientiam, casu abbas storacinam uirgam iam pridem aridam manu gerebat. hanc 2 solo figit adque illi aduenae id operis inponit, ut tamdiu uirgulae aquam inriguam ministraret, donec, quod contra omnem naturam erat, lignum aridum in solo arente uiresceret. subiectus ad-3 uena durae legis imperio aquam propriis umeris cotidie, conuehebat, quae a Nilo flumine per duo fere milia petebatur. iamque emenso anni spatio labor non cessabat operantis, et de fructu soperis spes esse non poterat: tamen oboedientiae uirtus in labore durabat. sequens quoque annus uanum laborem iam affecti fratris eludit. tertio demum succedentium temporum labente curriculo, 4 cum neque noctu neque interdiu aquarius ille cessaret operator,

¹ propter AV: prope F et 2 codd. Gisel. 3 hic V: hunc igitur M, hoc igitur AFv, huc igitur M ercerus A iubet om. F pr. m. $\|$ nec distalit V, sed litt. cdis in rasura B perfusum se B, perfusum se esse M 9 tyronem AFV 11 eo die quo aduenerat v 12 meritoque glor. A 14 autem om. F^1 19 figit ABV: fixit F (corr. e uixit) et v 21 in solo-crediderunt (p. 172, 20) deest in V, cum scheda interciderit $\|$ uiresceret BM: uiuesceret F, uiuisceret Av 23 ferme miliaria dett. 24 fort. etsi de (et de fr. operis om. B) 26 effecti F pr. m. fort. effeti 27 succendentium AF^1 (temp. succ. A), tertio demum anno, succed. temp. l. curr. Rosw. 28 noctu 1 cod. Gis, et BM: nocte AFv

- 5 uirga floruit. ego ipsam ex illa uirgula arbusculam uidi, quae hodieque in atrio monasterii ramis uirentibus quasi in testimonium manens, quantum oboedientia meruerit et quantum fides 6 possit, ostendit. sed me dies ante deficiet, quam diuersa miracula, quae mihi de sanctorum uirtutibus sunt conperta, consummem.
- 20 Duo uobis adhuc praeclara memorabo: quorum unum egregium erit aduersus inflationem miserae uanitatis exemplum, alterum 2 aduersus falsam iustitiam non mediocre documentum, quidam ergo sanctus, fugandorum de corporibus obsessis daemonum in-10 credibili praeditus potestate, inaudita per singulos dies signa faciebat. non solum enim praesens, neque uerbo tantum, sed absens quoque interdum cilicii sui fimbriis aut epistulis missis corpora obsessa curabat. hic ergo mirum in modum frequentabatur a po-3 pulis ex toto ad eum orbe uenientibus. taceo de minoribus: prae- 15 fecti comitesque ac diuersarum iudices potestatum pro foribus illius saepe iacuerunt. episcopi quoque sanctissimi, sacerdotali auctoritate deposita, contingi se ab eo adque benedici humiliter postulantes, sanctificatos se ac diuino munere inlustratos, quotiens manum illius uestemque contigerant, non inmerito credi-20 4 derunt. hic ferebatur omni potu in perpetuum penitus abstinere ac pro cibo — tibi, Sulpici, in aurem loquar, ne Gallus hoc 5 audiat — sex tantum caricis sustentari, interea sancto uiro ut ex uirtute honor, ita ex honore uanitas coepit obrepere. quod malum ille ubi primum potuit in se sentire grassari, diu multumque 25 discutere conatus est, sed repelli penitus uel tacita conscientia 6 uanitatis perseuerante uirtute non potuit. ubique nomen eius daemones fatebantur: excludere a se confluentium populos non ua-

1 ipse B corr. || uidi ABM: post uirentibus habent F, corr. A et v 2 in atrio monasterii BM: intra atrium m. est AFv || uirescentibus F || quasi ABM: uidi quasi F, uidi, quae quasi v 3 meruerit M: meruit AFv 5 sanctorum uirtutibus AF: uirt. sanctorum v 7 narrabo B 17 saepe om. F pr. m. 18 contingi se F corr. e contigisse, contingisse A 20 contingerent M 22 sulpicii V 23 sex V: septem AFv || caricis F in ras. habet || sustineri V || uiro om. A pr. m. || ex uirtute et honore (om. mediis) uanitas V 24 quo V 25 dium V 26 paenitus V 27 uanitatis BMV, ut coni. Dauisius ad Minuc. Fel. p. 144 ed. 2: uanitas AFv 28 confluentum V (confluentem populum Rosv.)

lebat. uirus interim latens serpebat in pectore, et cuius nutu ex aliorum corporibus daemones fugabantur, se ipsum occultis cogitationibus uanitatis purgare non poterat. totis igitur precibus 7 conuersus ad Deum fertur orasse, ut permissa in se mensibus quinque diabolo potestate similis his fieret, quos ipse curauerat. quid multis morer? ille praepotens, ille signis adque uirtutibus 8 toto Oriente uulgatus, ille ad cuius limina populi ante confluterant, ad cuius fores summae istius saeculi se prostrauerant potestates, correptus a daemone est retentus in uinculis: omnia poilla, quae energumeni solent ferre, perpessus quinto demum 9 mense purgatus est non tantum daemone, sed, quod illi erat utilius adque optatius, uanitate.

Sed mihi ista replicanti nostra infelicitas, nostra occurrit in-21 firmitas. quis enim nostrum est, quem si unus homunculus humilis salutauerit aut fatuis adque adulantibus uerbis femina una laudauerit, non continuo elatus sit superbia, non statim inflatus sit uanitate? ut, etiamsi non habeat conscientiam sanctitatis, tamen, quia uel stultorum adulatione aut fortasse errore sanctus esse dicatur, sanctissimum se putabit! iam uero si ei munera 2 ocrebra mittantur, Dei se magnificentia adseret honorari, cui dormienti adque resoluto necessaria conferantur. quodsi uel de modico ei aliqua uirtutis alicuius signa succederent, angelum se putaret. ceterum cum neque opere neque uirtute conspicuus sit, si quis clericus fuerit effectus, dilatat continuo fimbrias suas, gaudet salutationibus, inflatur occursibus, ipse etiam ubique discurrit: et qui antea pedibus aut asello ire consueuerat, spuman-4 tibus equis superbus inuehitur: parua prius ac uili cellula con-

1 uirtus A 4 conuersis A || deum BV: dominum AFv 5 diabolo MV (sed V diabulo): diaboli AFv 6 moror coni. de Prato || ille signis ABM: ille qui signis Fv 8 postrauerunt F pr. m. 9 retentus V et Rosv.: tentus AFv 10 energumini FV, inergumini A || perpessus. Quinto v, interpunctionem uerborum corr. de Prato 12 optatiubilis V, unde optabilius scribendum uidetur 13 infedilitas V 14 humilius R 15 femina uana duo Traiectini 18 fortasse V: fortassis AFv 20 magnificentia ABFV: munificentia F corr. 2 libri Gis. et v || adseret BMV: asserit AFv 22 ei om. V || alicuius RV: om. RFv 23 neque opere om. RV 25 occursibus RV: occursionibus RV 26 ante RV || spumantibus equis RV: spumante equo RV || spumantibus equis RV: spumante equo RV

tentus habitare erigit celsa laquearia, construit multa conclauia, sculpit ostia, pingit armaria, uestem respuit grossiorem, indumentum molle desiderat, adque haec caris uiduis ac familiaribus mandat tributa uirginibus, illa ut byrrum rigentem, haec ut 5 fluentem texat lacernam, uerum haec describenda mordacius 5 beato uiro Hieronymo relinquamus: ad propositum reuertamur. Tu uero, inquit Gallus meus, nescio quid Hieronymo reliqueris [disputandum]: ita breuiter uniuersa nostrorum instituta conplexus es, ut pauca haec tua uerba, si aequanimiter acceperint et patienter expenderint, multum eis arbitrer profutura, ut non 10 6 indigeant libris posthac Hieronymi coërceri. sed tu illa potius euolue quae coeperas, et illud, quod aduersus falsam iustitiam dicturum te esse promiseras, prode documentum: nam, ut uere tibi fatear, nullo perniciosius malo intra Gallias laboramus. ita faciam, Postumianus inquit, nec te diutius tenebo suspensum. 22 Adulescens quidam ex Asia praediues opibus, genere clarus,

Adulescens quidam ex Asia praediues opibus, genere clarus, habens uxorem et filium paruulum, cum in Aegypto tribunus esset et frequentibus aduersum Blembos expeditionibus quaedam eremi contigisset, sanctorum etiam tabernacula conplura uidisset, 2 a beato uiro Iohanne uerbum salutis accepit. nec moratus inuti-20 lem militiam cum uano honore contemnere, eremum constanter ingressus breui tempore in omni genere uirtutum perfectus emicuit. potens ieiuniis, humilitate conspicuus, fide firmus facile se antiquis monachis studio uirtutis aequauerat, cum interim subiit eum cogitatio iniecta per diabolum, quod rectius esset ut rediret 25 ad patriam filiumque unicum ac domum totam cum uxore saluaret: quod utique esset acceptius Deo, quam si solum se saeculo eripere contentus salutem suorum non sine inpietate neclegeret. 3 istiusmodi falsae iustitiae colore superatus post quadriennium

¹ construxit Fpr. m. 4 byrrum AV: birrum Fv 5 texat om. V 6 nos reuertamur Fcorr. 7 tu] Item postumianus (minio) tu V 8 disputandum om. V || brebiter V 9 acciperent et p. expenderent V 11 posthac BMV: post haec AFv || coherceri AF et sic alias; in V additum minio: et gallus 14 tibi om. F || laboramus. et postumianus nec te etc. V 15 suspensum tenebo A 16 quidem Fpr. m. 17 paruum V 18 Blembos] sic libri; Blemmyes (sine Blemmyas) de Prato || quacdam loca A 19 eremi] hieme V || cumplura F 21 uano V: uano illo AFv 29 istiusmodi V: istiusmodi ergo AFv

fere cellulam suam adque propositum eremita deseruit. sed ubi ad proximum monasterium, quod a multis fratribus habitabatur, accessit, causam discessionis adque consilium quaerentibus confitetur. renitentibus cunctis et praecipue loci illius abbate retinente male animo fixa sententia non potuit auelli, igitur infelici 4 se obstinatione proripiens cum dolore omnium digressus a fratribus. uix e conspectu abscesserat, inpletur a daemone cruentasque spumas ore prouoluens suis dentibus se ipse lacerabat. deinde ad idem monasterium fratrum umeris reportatus, cum coerceri in 1000 inmundus spiritus non ualeret, necessitate cogente ferreis nexibus alligatur, pedes cum manibus uinciuntur: non inmerita poena fugitiuo, ut quem non cohibuerat fides, catena cohiberet. post 5 biennium demum oratione sanctorum ab inmundo spiritu liberatus ad eremum, unde discesserat, mox regressus, et ipse cor-15 rectus et aliis futurus exemplo, ne quem aut falsae iustitiae umbra decipiat aut incerta mobilitas inutili leuitate conpellat semel coepta deserere. haec uos de uirtutibus Domini, quae in seruis suis uel imitanda operatus est uel timenda, scire sufficiat. sed 6 quia satisfeci uestris auribus, immo etiam uerbosior fui fortasse nquam debui, tu modo — ad me autem loquebatur — debitum faenus exsolue, ut te de Martino tuo, ut es solitus, plura referentem, iam pridem in hoc desideriis meis aestuantibus, audiamus. Quid? inquam, tibi de Martino meo liber ille non sufficit, 23 quem ipse tu nosti me de illius uita adque uirtutibus edidisse? s Agnosco id quidem, Postumianus inquit, neque umquam a dex- 2 tera mea liber iste discedit. nam si agnoscis, ecce — et aperit librum, qui ueste latebat — en ipsum. hic mihi, inquit, terra ac mari comes, hic in peregrinatione tota socius et consolator

4 retinente MV: om. AF, renitente v 5 male AFQV: malo $\parallel v$ sentia $V \parallel$ euelli Rosw. 6 digressus est A 7 inpletur BMV: inpletus $AFv \parallel$ a om. A 8 dein F 9 humeris Av 12 catena cohiberet BV: catena cohiberent AFv 14 regressus est $A \parallel$ correctus AFQ codd. Gisel. Rosw.: correptus V(?)v 15 futurus Rosw. et V: post futurus $AFv \parallel$ neque aut V 17 quae Lazius: quas AFVv 23 et sulpicius (minio) quid V 25 et postumianus (minio) agnosco id quidem inquid V 126 iste V: ille $AFv \parallel$ discedit et ait $V \parallel$ ecce et V: om. AFv 27 ueste BV: sub ueste AFv, cf. Verg. Aen. VI, 406 \parallel en AV: enim $F \parallel$ terra BMV, ut coni. Vorstius: terrae AFv 28 maris F corr.

3 fuit. sed referam tibi sane, quo liber iste penetrarit, et quam nullus fere in orbe terrarum locus sit, ubi non materia tam felicis 4 historiae peruulgata teneatur. primus eum Romanae urbi uir studiosissimus tui Paulinus inuexit: deinde cum tota certatim urbe raperetur, exultantes librarios uidi, quod nihil ab his quae-s stuosius haberetur, siquidem nihil illo promptius, nihil carius 5 uenderetur. hic nauigationis meae cursum longe ante praegressus, cum ad Africam ueni, iam per totam Carthaginem legebatur. solus eum Cyrenensis ille presbyter non habebat, sed me largiente 6 descripsit. nam quid ego de Alexandria loquar? ubi paene omni-10 bus magis quam tibi notus est. hic Aegyptum, Nitriam, The-7 baidam ac tota Memphitica regna transiuit. hunc ego in eremo a quodam sene legi uidi: cui cum me familiarem tuum esse dixissem, et ab illo et a multis fratribus haec mihi iniuncta legatio est, ut, si umquam terras istas te incolumi contigissem, ea te 15 supplere conpellerem, quae in illo tuo libro de uirtutibus beati 8 uiri professus es praeterisse. age ergo, quia non illa a te audire desidero, quae scripta sufficiunt, illa quae tum uel propter legentium, ut credo, fastidium praeteristi, multis id una mecum a te poscentibus explicentur.

Equidem, Postumiane, inquam, cum te iam dudum de sanctorum uirtutibus intentus audirem, tacitis ad Martinum meum cogitationibus recurrebam, merito perspiciens omnia illa, quae 2 singuli diuersa fecissent, per unum istum facile conpleta. nam cum excelsa retuleris, quod mihi dixisse liceat pace sanctorum, snihil a te penitus audiui, in quo Martinus esset inferior. sed sicut nullius umquam cum illius uiri meritis profiteor conferendam esse uirtutem, ita illud animaduerti decet, iniqua illum cum eremitis uel etiam anachoretis condicione conferri, illi enim ab omni

1 sane V: plane AFv || penetrarit V: penetrauerit AFv 2 tam AFQV: om. v 3 romae V 7 cursum BMV: cursus AFv || praegressus V ut coni. Giselinus: progressus AFv 8 ueni BMV: uenissem AFv || Kartaginem A, cartag. F 11 fort. Thebaidem cf. p. 171, 18 12 memfitica V 13 legi F corr. e longe || dississem A 15 incolume FV 18 tum om. V || uel om. M 20 explicetur. sulpicius (minio) equidem V 22 intentus om. V 23 me convertebam V solus || prospiciens F, sed pro ex corr. 25 excelsa om. V 28 ita V: ita et AFv || iniqua A et corr. F: in qua F pr. m. et V, non aequa M 29 conditione Fv

inpedimento liberi, caelo tantum adque angelis testibus, plane admirabilia docentur operari: iste in medio coetu et conuersa-3 tione populorum, inter clericos dissidentes, inter episcopos saeuientes, cum fere cotidianis scandalis hinc adque inde premerestur. inexpugnabili tamen aduersus omnia uirtute fundatus stetit et tanta operatus est, quanta ne illi quidem, quos ante audiuimus esse in eremo uel fuisse, fecerunt. ac si illi paria fecissent. 4 quis iudex tam esset iniustus, ut non istum esse potiorem mento iudicaret? puta enim istum fuisse militem, qui pugnauerit min iniquo loco et tamen uictor euaserit, illos autem aeque conpone militibus, sed qui ex aequo loco aut etiam de superiore certauerint. quid ergo? etsi omnium una uictoria est, non potest 5 omnium esse par gloria. tamen cum praeclara retuleris, a nemine retulisti mortuum suscitatum: quo uno utique necesse est conssteri Martino neminem conferendum. nam si admirandum est, 25 quod illum Aegyptium flamma non adtigit, hic quoque saepius imperauit incendiis. si reuoluas quod anachoretis feritas bestiarum uicta succubuit, hic familiariter et rabiem bestiarum et serpentium uenena conpescuit. quodsi illum conferas, qui inmundis 2 »spiritibus obsessos uerbi imperio aut etiam fimbriarum uirtute curabat, ne in hac quidem parte inferiorem fuisse Martinum multa documenta sunt. si etiam ad illum recurras, qui saetis 3 suis pro ueste contectus putabatur ab angelis uisitari, cum isto angeli cotidie loquebantur. iam uero aduersus uanitatem adque 4 siactantiam ita inuictum spiritum gessit, ut illa uitia fortius nemo contempserit, cum quidem inmundis spiritibus adflatos absens plerumque curauerit, nec solum comitibus aut praefectis, sed ipsis etiam regibus imperaret. minimum id quidem in illius uirtutibus, sed credas uelim, non solum uanitati, sed causis etiam nadque occasionibus uanitatis neminem fortius repugnasse. parua 5 quidem, sed non praetereunda dicturus sum, quia et ille laudandus est, qui summa praeditus potestate tam religiosam ad reue-

⁶ ante] a te B et Ald. 9 puto F 10 in om. $BV \parallel$ aequae V 11 de] ad V 13 omnium esse BMV: omnium om. $AFv \parallel$ tamen AFQV: et tamen v 14 utique V: utique te AFv 18 rauiem V 20 aut AFQV: ac v 22 docimenta $V \parallel$ saetis AV: setis Fv 23 putatur AF 27 curauit V 28 imperarit B, imperauerit $M \parallel$ illius BV: illis AFv 29 uanitatis V

- 6 rentiam beati uiri ostenderit uoluntatem. memini Vincentium praefectum, uirum egregium et quo nullus sit intra Gallias omni uirtutum genere praestantior, dum Turonos praeteriret, a Martino saepius poposcisse, ut ei conuiuium in suo monasterio daret—in quo quidem exemplum beati Ambrosi episcopi praeferebat, qui eo tempore consules et praefectos subinde pascere ferebatur—: sed uirum altioris ingenii, ne qua ex hoc uanitas adque inflatio 7 obreperet, noluisse. ergo fatearis necesse est in Martino omnium illorum, quos enumerasti, fuisse uirtutes, Martini autem in illis omnibus non fuisse.
- Quid tu, inquit Postumianus, ita mecum? quasi non eadem 26 tecum sentiam semperque senserim. ego uero quoadusque uiuam semper et sapiam. Aegypti monachos praedicabo, laudabo anachoretas, mirabor eremitas: Martinum semper excipiam: non illi ego audeo monachorum, certe non episcoporum quempiam con-15 2 parare. hoc Aegyptus fatetur, hoc Syria, hoc Aethiops conperit, hoc Indus audiuit, hoc Parthus et Persa nouerunt, nec ignorat Armenia, Bosporus exclusa cognouit, et postremo si quis aut For-3 tunatas insulas aut glacialem frequentat oceanum. quo miserior est regio ista nostrorum, quae tantum uirum, cum in proximo 20 habuerit, nosse non meruit. nec tamen huic crimini miscebo populares: soli illum clerici, soli nesciunt sacerdotes, nec inmerito nosse illum inuidi noluerunt, quia si uirtutes illius nossent, 4 sua uitia cognouissent. horreo dicere quae nuper audiui, infelicem dixisse nescio quem, te in illo libro tuo plura mentitum. non 25 est hominis uox ista, sed diaboli, nec Martino in hac parte detra-5 hitur, sed fides Euangeliis derogatur. nam cum Dominus ipse testatus sit istiusmodi opera, quae Martinus inpleuit, ab omnibus fidelibus esse facienda, qui Martinum non credit ista fecisse,

³ praetestantior $V \parallel$ Turonas M 5 ambrosi V: ambrosii $AFv \parallel$ qui F corr. e que ut uidetur 10 fuisse. et postumianus inquit ita etc. V 11 quasi AV: quia $F \parallel$ deodem V, ex de eo idem? 12 quoadusque V: quoad AFv 13 semper om. B 15 audeo V: quemquam audebo AFv 16 siria $A \parallel$ ethiops V 18 bosforus AFV 19 glatialem AF 20 nostrorum (i. e. Aquitanorum) AFV: uestrorum M, nostrarum Q, nostra v 24 uitia nouissent $BV \parallel$ quae V: quod AFv 27 fides BV: fidei $AFv \parallel$ euangeliis V: euangelii ABFv 29 ista fecisse non credit om. F pr. m.

non credit Christum ista dixisse. sed infelices, degeneres, som-6 nulenti, quae ipsi facere non possunt, facta ab illo erubescunt, et malunt illius negare uirtutes quam suam inertiam confiteri. uerum nobis ad alia properantibus omnis istorum memoria relin-7 quatur: tu potius, ut iam dudum desidero, residua Martini opera contexe. At ego, inquam, arbitror rectius istud a Gallo esse poscendum, quippe qui plura nouerit — neque enim ignorare po-8 tuit magistri facta discipulus — et qui non'inmerito istam uicem non solum Martino, sed etiam nobis debeat, quia ego iam librum necessarii sermonis historiam Gallus euoluat, quia, ut dixi, et nobis debet loquendi uicem et Martino suo, credo, praestabit, ut non grauate illius facta commemoret.

Ego plane, inquit Gallus, licet inpar sim tanto oneri, tamen 27 relatis superius a Postumiano oboedientiae cogor exemplis, ut munus istud, quod inponitis, non recusem. sed dum cogito me 2 hominem Gallum inter Aquitanos uerba facturum, uereor ne offendat uestras nimium urbanas aures sermo rusticior. audietis me tamen ut Gurdonicum hominem, nihil cum fuco aut cothurno ploquentem. nam si mihi tribuistis Martini me esse discipulum, 3 illud etiam concedite, ut mihi liceat exemplo illius inanes sermonum faleras et uerborum ornamenta contemnere. Tu uero, in-4 quit Postumianus, uel Celtice aut, si mauis, Gallice loquerei dummodo Martinum loquaris. ego autem credo, quia, etiams mutus esses, non defutura tibi uerba, quibus Martinum facundo ore loquereris, sicut Zachariae in Iohannis nomine lingua reso-

26 cf. Luc. 1, 63. 64.

1 somnolenti AFv 6 et sulpicius ad ego V 7 qui et plura A 9 quia V: ut quia (qui F pr. m.) AFv \parallel et ego V haud inepte, si deinde scribas et tu 10 edidi BMV: editum AFv (habeo editum F corr.) \parallel tu MV: ac tu AFv \parallel ista F pr. m. 11 uoluat V 13 grauare V 14 et gallus ego plane inquit V \parallel honori tamen praelatis V 16 istud cm. F pr. m. 19 gurdonicum AF: gorthonicum V, gortonicum uel gurtonicum aliquot G ist i

5 luta est. ceterum cum sis scholasticus, hoc ipsum quasi scholasticus artificiose facis, ut excuses inperitiam, quia exuberas eloquentia. sed neque monachum tam astutum neque Gallum 6 decet esse tam callidum. uerum adgredere potius et quod te manet explica: nimium enim dudum alias res agentes consumimus tempus, et iam solis occidui umbra prolixior monet, non multum 7 diei uicina nocte superesse. Deinde cum paululum omnes conticuissemus, Gallus ita coepit: cauendum mihi inprimis esse arbitror, ne ea de Martini uirtutibus repetam, quae in libro suo Sulpicius iste memorauit. unde prima illius inter militandum gesta 10 praetereo, neque ea adtingam, quae laicus egit ac monachus: nec 8 uero audita ab aliis quam quae uidi ipse dicturus sum.

(DIALOG VS SECVND VS).

Quo primo igitur tempore relictis scholis beato me uiro iunxi, paucos post dies euntem ad ecclesiam sequebamur. interim ei 15 seminudus hibernis mensibus pauper occurrit, orans sibi uesti-2 mentum dari. tunc ille arcessito archidiacono iussit algentem sine dilatione uestiri: dein secretarium ingressus, cum solus, ut erat consuetudo, resideret — hanc enim sibi etiam in ecclesia solitudinem permissa clericis libertate praestabat, cum quidem in alio 20 secretario presbyteri sederent, uel salutationibus uacantes uel audiendis negotiis occupati: Martinum uero usque in eam horam, qua sollemnia populo agi consuetudo deposceret, sua solitudo 3 cohibebat. illud non praeteribo, quod in secretario sedens numquam cathedra usus est: nam in ecclesia nemo umquam illum 25 sedere conspexit, sicut quendam nuper, testor Deum, non sine

1 scolasticus (bis) $AF \parallel$ quasi] quare sis V (hoc ipsum — scholast. deest in ed. de Prato) 2 qui $V \parallel$ exuberas ABF^2MV : exsuperas F pr. m. et v 7 diei] de AFQV 9 sulpitius F 10 inter militandum AV: interim militando (meditando F corr.) FQ 12 quam V: potius quam $AFv \parallel Explicit$ liber secundus AF; in BV oratio pergit sine ulla interruptione 14 primum $BM \parallel$ scolis AF 17 arcessito AV: arcersito F^1 , accersito F corr. 18 deinde $AFv \parallel$ erat V: erat illi $AFv \parallel$ 20 clerecis V 21 residerent A 22 audientes $AFv \parallel$ martino $AFv \parallel$ 23 quă $AFv \parallel$ martino $AFv \parallel$ 23 quă $AFv \parallel$ martino $AFv \parallel$ 23 quă $AFv \parallel$ 12 residerent $AFv \parallel$ 23 quă $AFv \parallel$ 24 audientes $AFv \parallel$ martino $AFv \parallel$ 25 quă $AFv \parallel$ 26 quă $AFv \parallel$ 27 qua $AFv \parallel$ 28 quă $AFv \parallel$ 29 quă $AFv \parallel$

21 residerent A 22 audientes F pr. m. \parallel martino V 23 quã F, quae V \parallel populi edd. complures 26 deum ABFMV: dominum v \parallel sine V: sine meo AFv

pudore uidi sublimi solio et quasi regio tribunali celsa sede residentem, sedentem uero Martinum in sellula rusticana, ut sunt 4 istae in usibus seruulorum, quas nos rustici Galli tripeccias, uos scholastici aut certe tu, qui de Graecia uenis, tripodas nuncuspatis —: hoc secretum beati uiri pauper ille captatus, cum ei archidiaconus dare tunicam distulisset, inrupit, dissimulatum se a clerico querens, algere deplorans, nec mora, sanctus paupere 5 non uidente intra amphibalum sibi tunicam latenter eduxit pauperemque contectum discedere iubet. dein paulo post archidianconus ingressus admonet pro consuetudine, exspectare in ecclesia populum, illum ad agenda sollemnia debere procedere, cui ille 6 respondens ait, pauperem prius — de se autem dicebat — oportere uestiri: se ad ecclesiam non posse procedere, nisi uestem pauper acciperet. diaconus uero nihil intellegens, quia extrinsecus indu-7 stum amphibalo, ueste nudum interius non uidebat, postremo pauperem non conparere causatur. mihi, inquit, uestis, quae parata est, deferatur: pauper non deerit uestiendus, tum demum 8 clericus necessitate conpulsus, iam felle commoto, e proximis tabernis bigerricam uestem, breuem adque hispidam, quinque n conparatam argenteis rapit adque ante Martini pedes iratus exponit. en, inquit, uestem, sed pauper hic non est. ille nihil 9 motus iubet eum paululum stare pro foribus, secretum utique procurans, dum sibi uestem nudus inponeret, totis uiribus elaborans ut posset occultum esse quod fecerat. sed quando in sanctis zuiris latent ista quaerentibus? uelint nolint cuncta produntur. cum hac igitur oblaturus sacrificium Deo ueste procedit. quo 2 quidem die - mira dicturus sum - cum iam altarium, sicut est sollemne, benediceret, globum ignis de capite illius uidimus

1 et BMV: om. AFv 2 sedentem uero martinum V: sedebat autem martinus AFv \parallel ut sunt istae (ista V) BMV: ut sunt A, ut est Fv 3 tripeccias V: tripecias F, tripetias Av 4 scolastici AF 5 hoc V: ergo hoc AF, hoc ergo v \parallel captatus BMV (i. e. deceptus): captatum AFv 7 quaerens V, conquerens BM 8 amfibalum FV, amphimalum B \parallel educit BM 15 amfibalo V 17 parata BV: praeparata AFv \parallel tum V: arta tum B, artatus AF, arctatus v 18 ac necessitate F corr. \parallel iam V: iamque AFv \parallel e AFV: a edd. 19 bigerricam BMV: bigerrimam (bigerrimam corr.) A, nigerrimam F, sed prior n et m in ras. m. 2; bigerrigam v \parallel breuem BMV: breuemque AFv 22 secreto AF 23 et totis A 24 possit AFMV 25 ista? quaerentibus de Prato

emicare, ita ut in sublime contendens longum admodum crinem 2 flamma produceret. et licet celeberrimo factum die in magna populi multitudine uiderimus, una tantum de uirginibus et unus de presbyteris, tres tantum uidere de monachis: ceteri cur non uiderint, non potest nostri esse iudicii.

Per idem fere tempus cum Euanthius auunculus meus, uir licet saeculi negotiis occupatus admodum Christianus, grauissima aegritudine extremo mortis periculo coepisset urgueri, Martinum euocauit. nec cunctatus ille properauit: prius tamen quam medium uiae spatium uir beatus euclueret, uirtutem aduenientis 10 sentit aegrotus, receptaque continuo sanitate uenientibus nobis 4 obuiam ipse processit. altera die redire cupientem magna prece tenuit, cum interim unum e familia puerum letali ictu serpens perculit: quem iam exanimem ui ueneni ipse Euanthius suis umeris inlatum ante pedes sancti uiri, nihil illi inpossibile con- 15 fisus, exposuit. iamque se malum serpens per omnia membra 5 diffuderat: cerneres omnibus uenis inflatam cutem et ad utris instar tensa uitalia. Martinus porrecta manu, uniuersa pueri membra pertractans, digitum prope ipsum uulnusculum, quo 6 bestia uirus infuderat, fixit, tum uero — mira dicturus sum — uidi- 20 mus uenenum ex omni parte prouocatum ad Martini digitum cucurrisse: dein per illud ulceris foramen exiguum ita uirus stipasse cum sanguine, ut solet ex uberibus caprarum aut ouium pasto-7 rum manu pressis longa linea copiosi lactis effluere. puer surrexit incolumis. nos obstupefacti tantae rei miraculo, id quod ipsa co-25 gebat ueritas, fatebamur non esse sub caelo, qui Martinum possit imitari

Consequenti itidem tempore iter cum eo, dum dioeceses uisitat, 3 agebamus. nobis nescio qua necessitate remorantibus aliquantulum ille processerat. interim per aggerem publicum plena mi-2 litantibus uiris fiscalis raeda ueniebat, sed ubi Martinum in ueste shispida nigro et pendulo pallio circumtectum contigua de latere iumenta uiderunt, paululum in partem alteram pauefacta cesserunt. dein funibus inplicatis protentos illos, quibus, ut saepe 3 uidistis, misera ipsa animalia conglobantur, ordines miscuerunt: dumque aegre expediuntur, moram fecere properantibus, qua 10 permoti iniuria militantes praecipitatis in terram saltibus se dederunt. dehinc Martinum flagris ac fustibus urguere coeperunt, 4 cum quidem ille mutus et incredibili patientia praebens terga caedentibus maiorem insaniam infelicibus commoueret, magis ex hoc furentes, quod ille quasi non sentiens uerbera inlata con-15 temneret. nos ilico consecuti foede cruentum adque universa 5 corporis parte laniatum, cum exanimis in terram procubuisset, inuenimus: statimque eum asello suo inposuimus ac locum caedis illius exsecrantes raptim abire properaujmus. interea illi regressi ad raedam suam furore satiato, agi quo ire coeperant, iumenta mpraecipiunt. quae cum omnia solo fixa ac si aenea signa riguis-6 sent, adtollentibus altius uccem magistris, flagris hinc adque inde resonantibus, nihil penitus mouebantur. consurgunt deinde omnes pariter in uerbera: consumit Gallicas mularum poena mastigias. tota rapitur silua de proximo, trabibus iumenta tun-7 25 duntur, sed nihil penitus saeuae manus agebant: uno adque eodem in loco stabant fixa simulacra. quid agerent infelices homines nesciebant, nec iam ultra dissimulare poterant, quin quamlibet brutis pectoribus agnoscerent, diuino numine se teneri. tandem ergo in se regressi coeperunt quaerere, quis ille esset, 8

¹ eo dum] eodem V, eodem dum $AF \parallel$ diocisis uisitata V 3 puplicum F 4 raeda V: reda AF, rheda v et sic infra § 5 5 circumicctum V 6 cesserunt ABV: haeserunt Fv 7 deinde v 8 ipsa V: illa AFv 9 facere F pr. m. 10 saltibus om. F pr. m. 11 dehinc V: dein A, deinde Fv 12 ille non motus 2 codd. Gisel. 14 furentibus M; at u. de Prato 15 ilico AFV: illico v \parallel cruentato F corr. 16 terra AF 19 furore suo satiati M, furore fatigati V; at cf. Paulinus: Interea expleto satiati corda furore 20 signa om. AFQ 21 adtollentibus BMV: tollentibus AFv 24 trauibus V 29 regressi in se F, in se reuersi M

quem in eodem loco ante paululum cecidissent, cum percontantes cognoscunt ex uiantibus, Martinum a se'tam crudeliter uerberatum, tum uero apparere omnibus causa manifesta, nec ignorare 9 iam poterant, quin ob illius uiri iniuriam tenerentur. igitur omnes rapidis nos passibus consequentur. conscii facti ac meriti, 5 pudore confusi, flentes et puluere, quo se ipsi foedauerant, caput adque ora conspersi, ant Martini se genua prouoluunt, ueniam precantes et ut eos abire sineret postulantes: satis se uel sola conscientia dedisse poenarum satisque intellexisse, quam eodem ipsos uiuos absorbere terra potuisset, uel ipsi potius amissis sen-10 sibus in inmobilem saxorum naturam rigescere debuissent, sicut adfixa locis quibus steterant iumenta uidissent: orare se adque obsecrare, ut indulgeret sceleris ueniam et copiam praestaret 10 abeundi. senserat etiam, priusquam occurrerent, uir beatus illos teneri, nobisque id ante iam dixerat: ueniam tamen clementer 15 indulsit eosdemque abire permisit, animalibus restitutis.

4 Illud autem animaduerti saepe, Sulpici, Martinum tibi dicere solitum, nequaquam sibi in episcopatu eam uirtutum gratiam suppetisse, quam prius se habuisse meminisset. quod si uerum est, immo quia uerum est, conicere possumus, quanta fuerint 20 illa, quae monachus operatus est et quae teste nullo solus exercuit, cum tanta illum in episcopatu signa fecisse sub oculis omnium uiderimus. multa quidem illius prius gesta innotuere mundo neque potuere celari, sed innumerabilia esse dicuntur, quae dum iactantiam uitat, occuluit neque in hominum notitiam 25 passus est peruenire, quippe qui humanam substantiam supergressus, uirtutis suae conscientia mundi gloriam calcans, caelo 3 teste frueretur. quod uerum esse uel ex his, quae conperta nobis sunt nec latere potuerunt, possumus aestimare, siquidem ante episcopatum duos mortuos uitae restituerit, quod liber tuus ple-30

¹ percontantes AV et corr. F: percunctantes F pr. m. et v 3 tum BMV: tunc AFv 5 conscii BV et corr. F: conscio AF^{iv} || merito de Prato cum Aldina 9 satisque se i. A || eodem V: eosdem AFv 10 absoruere V 14 occurrerent V: accurrerent AFv 16 eosdemque V, sed s sup. lin. 17 sulpicii V 18 episcopatum V 19 meminirat V 20 fuerint MV: fuerunt AFv 21 monacus A 23 gesta prius v 25 occuluit BV (sed V occoluit): occultauit AFv || et neque V 28 fruetur V

nius est locutus, in episcopatu uero, quod praetermisisse te miror, unum tantummodo suscitarit. cuius rei ego testis sum, si tamen nihil de idoneo teste dubitatis. id ipsum autem uobis, qualiter gestum sit, explicabo, fuerat causa nescio qua Carno-4 stum oppidum petebamus. interea, dum uicum quendam habitantium multitudine frequentissimum praeterimus, obuiam nobis inmanis turba processit. quae erat tota gentilium: nam nemo in illo uico nouerat Christianum, uerum ad famam tanti uiri campos omnes late patentes confluentium multitudo contexerat, sensit 5 "Martinus operandum et adnuntiante sibi spiritu totus infremuit, nec mortale sonans uerbum Dei gentilibus praedicabat, saepius ingemescens, cur tanta Dominum Saluatorem turba nesciret. in-6 terea, sicut nos incredibilis circumdederat multitudo, mulier quaedam, cuius filius paullo ante defecerat, corpus exanime ¹⁵ beato uiro protensis manibus coepit offerre dicens: scimus quia amicus Dei es: restitue mihi filium meum, quia unicus mihi est. iunxit se cetera multitudo et matris precibus adclamabat. tum 7 Martinus uidens pro expectantium salute, ut postea nobis ipse dicebat, consequi se posse uirtutem, defuncti corpus propriis manibus accepit: et cum spectantibus cunctis genua flexisset. ubi consummata oratione surrexit, uiuificatum paruolum matri reddidit, tum uero multitudo omnisl in caelum clamore sublato 8 Christum Deum fateri, postremo cuncti cateruatim ad genua beati uiri ruere coeperunt, fideliter postulantes ut eos faceret *Christianos, nec cunctatus, in medio ut erant campo, cunctos 9 inposita universis manu catechumenos fecit, cum quidem ad nos conversus diceret, non inrationabiliter in campo catechumenos fieri, ubi solerent martyres consecrari.

1 praetermisisset miror V 2 suscitarit AF: suscitaret V, suscitatuerit v 3 de idoneo V: de minus idoneo AFv, de me minus id. BM4 nescio qua AFV: nescio quae, qua v || carnutum B 5 habitantum V 8 Christum F corr. et v 9 sensit V: sensit hic AFv11 uerba V 12 ingemiscens AVv 13 multitudo — defecerat om. F12 pr. m. 14 exanimum v 16 est mihi v 17 adclamabat (accl. F) AFMV: acclamat v 19 se om. V 20 spectantibus BMV: expectantibus AFQ, inspectantibus v 21 ubi — surrexit om. V || paruulum AFv22 reddidit v 23 deum v 16 erantibus v 24 fediliter v 25 erantibus v 17 erat v 26 cathecuminos v 18 solent v 28 solent v 29 v 20 spectantibus v 28 solent v 29 spectantibus v 29 spectantibus v 21 ubi — surrexit om. v || spectantibus v 22 reddidit v 25 erantibus v 26 cathecuminos v 28 solent v 28 solent v 29 spectantibus v 21 ubi — surrexit om. v || spectantibus v 21 ubi — surrexit om. v || spectantibus v 22 reddidit v 25 erantibus v 26 cathecuminos v 30 spectantibus v 28 solent v 29 spectantibus v 29 spectantibus v 29 spectantibus v 29 spectantibus v 20 spectantibus v 20 spectantibus v 21 ubi — surrexit v 23 spectantibus v 24 spectantibus v 25 spectantibus v 26 spectantibus v 26 spectantibus v 27 spectantibus v 28 spectantibus v 29 spectantibus v 30 spectantibus v 31 spec

5 Vicisti, inquit Postumianus, Galle, uicisti, non utique me, qui Martini sum potius adsertor et qui haec omnia de illo uiro et sciui semper et credidi, sed eremitas omnes anachoretasque uicisti. 2 nemo enim illorum, sicut Martinus hic uester, immo noster, mortibus imperauit. meritoque hunc iste Sulpicius apostolis con- 5 parat et prophetis, quem per omnia illis esse consimilem fidei 3 uirtus ac uirtutum opera testantur. sed perge quaeso, quamquam nihil magnificentius audire possimus, perge tamen, Galle, quod etiam nunc de Martino superest sermonis eucluere. nam etiam minima illius et cotidiana animus festinat agnoscere, quia mi-10 4 nima illius aliorum maximis maiora esse non dubium est. Ita faciam, Gallus inquit: uerum id, quod dicturus sum, ipse non uidi, prius enim gestum est, quam me illi uiro iungerem: sed factum celebre est, fidelium fratrum, qui interfuerant, sermone 5 uulgatum. eo fere tempore, quo primum episcopus datus est, 15 fuit ei necessitas adire comitatum. Valentinianus tum maior rerum potiebatur. hic cum Martinum ea petere cognouisset, quae praestare nolebat, iussit eum palatii foribus arceri: etenim ad animum illius inmitem ac superbum uxor accesserat Arriana, quae totum illum a sancto uiro, ne ei debitam reuerentiam prae-20 6 staret, auerterat. itaque Martinus, ubi semel adque iterum superbum principem adire temptauit, recurrit ad nota praesidia: cilicio obuoluitur, cinere conspergitur, cibo potuque abstinet, 7 orationem noctibus diebusque perpetuat. septimo die adsistit ei angelus: iubet eum ad palatium ire securum, regias fores quam-25 libet clausas sponte reserandas, imperatoris spiritum superbum 8 molliendum, igitur istiusmodi praesentis angeli confirmatus ad-

1 Postumianus (minio) uicisti inquit V 2 assertor AF 3 anachoritasque V 6 quem F corr. ex quae 7 testatur V || quanquam AF 8 possumus F pr. m. 11 non BV: nulli AFv 12 et gallus (minio) ita faciam inquid V || inquit. uerum inquit id F 13 gestum V: gesta res AFv || illi uiro] illo F corr. in illi 14 interfuerunt V haud scio an recte 15 co BV: eodem AFv 16 ualentianus V 17 rerum Fv: rerum summa A, regno B, rerum omnium potiebatur imperiuest (sic) V || hic V: is AFv || petere cogn. quae om. V 21 auerteret F pr. m. 22 adire FQV: frustra adire Av 23 abstinet F 24 orationem BMV: orationibus A et pr. m. F, orationes F corr. et v || noctibus diebusque BMV: diebus noctibusque AFv || septimo uero AFv || adsistit V: adstitit AFv 27 confirmatus est F pr. m. et Q

loquio et fretus auxilio palatium petit. patent limina, nullus obsistit: postremo usque ad regem nemine prohibente peruenit. qui cum uenientem eminus uideret, frendens cur fuisset admissus, nequaquam adsurgere est dignatus adstanti, donec regiam sellam ignis operiret ipsumque regem ea parte corporis, qua sedebat, adflaret incendium. ita e solio suo superbus excu-9 titur et Martino inuitus adsurgit: multumque conplexus quem spernere ante decreuerat, uirtutem sensisse diuinam emendatior fatebatur: nec expectatis Martini precibus prius ommaia praestitit quam rogaretur. conloquio illum adque conuiuio 10 frequenter adsciuit: postremo abeunti multa munera obtulit, quae uir beatus, ut semper, paupertatis suae custos cuncta reiecit.

Et quia palatium semel ingressi sumus, licet diuersis in 6 palatio temporibus gesta conectam: nequaquam enim praetermittendum uidetur circa Martini admirationem reginae fidelis exemplum. Maximus imperator rempublicam gubernabat, uir omni 2 uita merito praedicandus, si ei uel diadema non legitime tumultuante milite inpositum repudiare uel armis ciuilibus abstinere plicuisset: sed magnum imperium nec sine periculo renui nec sine armis potuit retineri. hic Martinum saepius euocatum receptum- 3 que intra palatium uenerabiliter honorabat: totus illi cum eo sermo de praesentibus, de futuris, de fidelium gloria, de aeternitate sanctorum, cum interim diebus ac noctibus de ore Martini regina pendebat: euangelico illo non inferior exemplo pedes sancti fletu rigabat, crine tergebat. Martinus, quem nulla um-4 quam femina contigisset, istius adsiduitatem, immo potius seruitutem non poterat euadere. non illa opes regni, non imperii dignitatem, non diadema, non purpuram cogitabat: diuelli a » Martini pedibus solo strata non poterat, postremo a uiro suo poscit, dicens Martinum uterque conpellant, ut ei remotis omnibus ministris praeberet sola conuiuium. nec potuit uir beatus

1 petiit $A \parallel$ patent om. F = 3 frendens V: infrendens AFv = 6 e V: om. AFv = 8 sensisse se A = 15 conectam FV: connectam Av = 18 uita AMV et pr. m. F: uitae F corr. et v = 21 retineri V: teneri AFv = 22 ille F pr. m. 25 penderet A = 26 crine tergebat om. F = 29 deuelli F pr. m. 31 poscit BV: poposcit AFv = 10 dicens V: dein AF, deinde v = 10 conpellant AV: compellant Fv = 10 decrease Fv = 10 decr

obstinatius reluctari. conponitur castus reginae manibus apparatus: sellulam ipsa consternit, mensam admouet, aquam manibus subministrat, cioum, quem ipsa coxerat, adponit. ipsa illo edente eminus secundum famulantium disciplinam solo fixa consistit inmobilis, per omnia ministrantis modestiam et humilitatem exhibens seruientis: miscuit ipsa bibituro et ipsa porrexit. 6 finita cenula fragmenta panis absumpti micasque collegit, satis fideliter illas reliquias imperialibus epulis anteponens. beata mulier, tantae pietatis adfectu illi merito conparanda, quae uenit a finibus terrae audire Salomonem, siquidem simplicem se-10 quamur historiam. sed fides reginarum est conferenda, quod mihi liceat separata mysterii maiestate dixisse: illa expetiit audire sapientem, ista non tantum audisse contenta meruit seruire sapienti.

Ad haec Postumianus, iam dudum, inquit, Galle, audiens te 15 loquentem uehementer admiror reginae fidem: sed ubi illud est, quod nulla umquam femina ferebatur propius adstitisse Martino? 2 ecce ista regina non solum adstitit, sed etiam ministrauit. et uereor ne isto aliquantulum se tueantur exemplo qui libenter feminis inseruntur. Tum Gallus, quid tu, inquit, non uides, 20 quod solent docere grammatici, locum, tempus et personam? propone enim tibi ante oculos captum in palatio imperatoris precibus ambiri, reginae fide cogi, temporis necessitate constringi, ut clausos carcere liberaret, exiliis datos restitueret, bona adempta rehiberet: haec quanti putas constare episcopo debuisse, 25 ut pro his omnibus non aliquantulum de rigore propositi rela-4 xaret? uerumtamen quia occasione huius exempli male usuros esse aliquos arbitraris, illi uero felices erunt, si a disciplina exempli istius non recedant. uideant enim, quia Martino semel

1 reluctare $V \parallel$ castis F corr. 4 edente V et 2 optimi libri Giselini: sedente $AFv \parallel$ constitit B7 caenula AF, coenula $v \parallel$ absumpti AV: assumpti $Fv \parallel$ colligit V = 10 solomonem V, sapientiam salomonis FM11 sed AFQV: sed si v12 expetit F 13 meruit V: sed et meruit 15 Et postumianus $V \parallel$ galle te loquente F16 illud ubi AFv 17 adsistisse V 18 fort. ministrauit ei. uereor 20 inserentur Q | tum] et $V \parallel$ non uides — personam om. F pr. m. 21 dicere V24 datos FV: dampnatos A || bona ad. rehiberet om. AF et alii 25 redhiberet 2 codd. 28 aliquos om. Vv 29 exempli Gisel. || putes v || stare F pr. m. istius BMV: exempli istius uiri FQv, istius uiri exempli A

tantum in uita iam septuagenario non uidua libera, non uirgo lasciuiens, sed sub uiro uiuens, ipso uiro pariter supplicante, regina seruiuit et ministrauit edenti, non cum epulante discubuit: nec ausa participare conuiuium, sed deferebat obsequium. disce 5 igitur disciplinam: seruiat tibi matrona, non imperet, et seruiat, non recumbat: sicut Martha illa ministrauit Domino, nec tamen est adscita conuiuio: immo praelata est ministranti, quae uerbum potius audiebat. sed in Martino ista regina utrumque compleuit: et ministrauit ut Martha, et audiuit ut Maria. quodsi 6 quis hoc uti uoluerit exemplo, per omnia teneat: talis causa sit talisque persona, tale obsequium, tale conuiuium, et in omni uita semel tantum.

Praeclare, inquit Postumianus, nostros istos, ut Martini 8 non egrediantur exemplum, tua constringit oratio, sed profiteor utibi quia haec surdis auribus audientur. nam si Martini seque-2 remur uias, numquam causas de osculo diceremus et uniuersis scaeuae opinionis opprobriis careremus. ceterum, sicut tu soles dicere, cum edacitatis argueris, Galli sumus: ita nos in hac parte numquam nec Martini exemplo uel tuis disputationibus corrigemur. uerumtamen haec nobis iam dudum agentibus, quid 3 tu tam obstinate, Sulpici, taces? Ego uero, inquam, non solum modo taceo, sed olim de istis tacere disposui. nam quia quandam uiduam uagam, nitidulam, sumptuosam obiurgauerim lasciuius uictitantem, itidemque uirginem adulescenti cuidam mihi

1 uita ABFMQV: uita sua v 2 sub uiro uiuens om. V 3 ministrauit edenti V: ministrauit. Haec edenti (edente A) AFQ, ministrauit. haec edenti adstitit v 4 ausa V: ausa est AFv || participari conuiuio v 5 nec imperet F || et om. F in rasura 6 deo V 7 adscita — praelata est om. V 8 audiuit A 10 teneat V: teneat exemplum AFv 13 et postumianus (minio) praeclare inquam V || nostros om. V 14 egredeantur V 16 numquam — diceremus et om. V et cod. Trudonensis (Giselini), in alio Gis. libro eadem erasa sunt || uniuersis F, sed is in litura, uniuersa A 17 sceuae F, sed c erasa || opinionis F, opinionis et A || obprobriis A || ceterum V: uerum AFv 19 nec V: uel AFv 20 corrigemur V: corrigendi (— dos corr.) fatemur Fv, corrigendi fatemur teuthones sumus A 21 sulpicii V; additum minio in codem (post taces) seuerus sulpicius || ego uero V: egone ABFQ, ego v || inquam B et corr. F: om. V, inquit AQ 22 disui V 24 uiuentem 2 codd. Gisel. || mihi caro om. V

caro indecentius adhaerentem, cum quidem ipsam frequenter audissem alios etiam, qui talia agerent, increpantem, tanta mihi omnium feminarum cunctorumque monachorum odia conciui, ut aduersum me utraeque legiones iurata bella susceperint. 4 unde quaeso taceatis, ne etiam quod uos loquimini ad meam 5 referatur inuidiam, tota nobis istorum memoria relinquatur: ad 5 Martinum potius reuertamur. tu Galle, ut adgressus es, coeptum opus explica. Tum ille, iam quidem uobis, inquit, tanta narraui, ut satisfacere studiis uestris meus sermo debuerit: sed quia uoluntati uestrae non obsecundare mihi non licet, quantum ad-10 6 huc diei superest loquar. nam certe dum stramen illud, quod in lectos nostros paratur, aspicio, subuenit in memoriam etiam de 7 stramine, in quo Martinus iacuerat, factam esse uirtutem. res ita gesta est. Claudiomagus uicus est in confinio Biturigum adque Turonorum. ecclesia ibi est celebris religione sanctorum nec 15 minus gloriosa sacrarum uirginum multitudine. praeteriens ergo 8 Martinus in secretario ecclesiae habuit mansionem. post discessum illius cunctae in secretarium illud uirgines inruerunt: adlambunt singula loca, ubi aut sederat uir beatus aut steterat, 9 stramentum etiam, in quo iacuerat, partiuntur. una earum post 20 dies paucos partem straminis, quam sibi pro benedictione collegerat, energumeno, quem spiritus erroris agitabat, de ceruice suspendit. nec mora, dicto citius eiecto daemone persona curata est.

9 Per idem fere tempus Martino a Treueris reuertenti fit obuiam 25 uacca, quam daemon agitabat: quae relicto grege suo in homines ferebatur et iam multos noxie petulca confoderat. uerum ubi

2 alios — increpantem] de eius amore profitentem Vsolus 1 adherenti V|| quia talia BM 3 consciui V, concitaui AFv 4 ut om. F || utreque 6 uobis AFv | 5 quod BV: hoc quod AFvlegionis $V \parallel$ susciperent F8 ille] gallus V 10 mihi non licet AFQV: memoria V: mentio AFv11 dies AFQ 14 Claudiomagus BMV: Claunefas mihi est Gisel. ex suis diomacus AF, Claudiomachus v 15 turonum $F \parallel$ ecclesiam V 16 mul-18 cunctae — illud om. V || irruunt AB titudine BMV: multitudo AFv 20 stram. F corr. e sacramentum || iacuerat cod. Vor-|| alambunt A stii: iacuerunt V, quieuerat AFv 22 inergumino V 23 curata V et 27 noxiae V, noxie F, sed e in ras. cod. Vorstii: purgata AFv \parallel petula F, petulans M

mbis coepit esse contigua, ii qui eam eminus sequebantur, praedicere magna uoce coeperunt ut caueremus, sed postquam ad nos 2 toruis furibunda luminibus propius accessit, Martinus eleuata [obuiam] manu pecudem consistere iubet: quae mox ad uerbum illius stare coepit inmobilis, cum interea uidit Martinus dorso 3 illius daemonem supersedentem: quem increpans, discede, inquit, funeste, de pecude et innoxium animal agitare desiste. paruit nequam spiritus et recessit. nec defuit sensus in bucula, 4 quin se intellegeret liberatam: ante pedes sancti recepta quiete »prosternitur, dein iubente Martino gregem suum petiit seque agmini ceterarum oue placidior inmiscuit. hoc illud fuit tempus, 5 quo inter medias flammas positus non sensit incendium, quod mihi non arbitror esse referendum, quia hoc plenius iste Sulpicius, licet in libro suo praeteritum, in epistula tamen postea. 5 quam ad Eusebium, tunc presbyterum, modo episcopum fecit, exposuit: quam tu, Postumiane, aut credo legisti, aut si incognita tibi est, cum libuerit, in promptu ex illo armario habes: nos ab illo omissa referemus.

Quodam tempore, cum dioeceses circuiret, uenantium agmen 6 mincurrimus. canes leporem sequebantur: iamque multo spatio uicta bestiola, cum undique campis late patentibus nullum esset effugium, mortem inminentem iam iamque capienda crebris fleribus differebat. cuius periculum uir beatus pia mente miseratus imperat canibus, desisterent sequi et sinerent abire fugientem. scontinuo ad primum sermonis imperium constiterunt: crederes uinctos, immo potius adfixos in suis haerere uestigiis. ita lepusculus persecutoribus alligatis incolumis euasit.

Operae pretium autem est, etiam familiaria illius uerba, spi-10 ritualiter salsa, memorare. quem recens tonsam forte conspe-2

¹ hii A, hi FVv || praedicare 2 codd. Gis. 4 obuiam om. V, cf. tamen wit. Mart. 13, 8 || iubet om. F pr. m. iussit F corr. 5 uidit V: uidet AFv 6 descende BM 10 deinde v || petiit ABMV: petit Fv 14 lebro suo praeterito V 15 tum AF 18 referimus AFv 19 Quodam BV: Quodam autem AFv || cum V: dum AFv || iocisis V || circumiret A || agmini Q et 2 libri Gisel. 24 ut desisterent AFv 25 continuo V: qui continuo AFv || imperium sermonis F, sed imp. additum m. 2; sermonis eius imp. B 26 uestigis F 28 autem V s. I. habet || spiritualiter salsa B: spiritaliter sancta V, spiritali sale

xerat. euangelicum, inquit, mandatum ista conpleuit: duas habuit tunicas, unam earum largita est non habenti: ita ergo et 3 uos facere debetis. item cum subulcum algentem ac paene nudum in pellicia ueste uidisset, en, inquit, Adam [eiectus de paradisol in ueste pellicea sues pascit: sed nos illo uetere deposito, s 4 qui adhuc in isto manet, nouum Adam potius induamus. boues ex parte prata depauerant, porci etiam nonnulla suffoderant: pars cetera, quae manebat inlaesa, diuersis floribus quasi picta uernabat. speciem, inquit, gerit pars illa coniugii, quae a pecore depasta etsi non penitus gratiam amisit herbarum, nullam 10 tamen florum retinet dignitatem: illa uero, quam porci pecora inmunda foderunt, fornicationis imaginem foedam protendit: ceterum illa portio, quae nullam sensit iniuriam, gloriam uirginitatis ostendit: herbis fecunda luxuriat, foeni in ea fructus exuberat et ultra omnem speciem distincta floribus quasi gemmis 15 micantibus ornata radiat. beata species et Deo digna: nihil enim 5 uirginitati est conparandum. ita et illi, qui coniugia fornication comparant, uehementer errant, et illi qui coniugia uirginitati 6 aequanda aestimant, miseri penitus et stulti sunt. uerum haec a sapientibus tenenda distinctio est, ut coniugium pertineat ad 20 ueniam, uirginitas spectet ad gloriam, fornicatio deputetur ad poenam, nisi satisfactione purgetur.

Miles quidam cingulum in ecclesia, monachum professus, abiecerat: cellulam sibi eminus in remoto quasi eremita uicturus erexerat. interea astutus inimicus uariis cogitationibus brutum 25 pectus agitabat, ut coniugem suam, quam Martinus in monasterio puellarum esse praeceperat, uoluntate mutata secum po-2 tius uellet habitare. adit ergo Martinum fortis eremita et quid

condita v, F corr. et aliquot libri Giselini, ut uidetur, spiritaliter (uel spiritualiter) sale condita AMQ

³ iterum F || humunculum V solus 4 pellicea v || eiectus de parad.

om. V 5 oues pascit V 6 adhuc — induamus om. V || Adam om. Q

8 remanebat F 9 a BV: om. AFv, qua pecora depasta sunt F corr.

m. 2 11 porci] add. in F m. 2 id est 12 foeda A, foedera V || praetendit AFv 14 luxuriatur A || faeni V, feni A 16 radiauit V 17 fornicationi — qui coniugia om. V 19 existimant B et 2 alii codd. apud de Prato 24 heremita AFV, item paulo post 28 adit BM: adiit AFVv || et quid AMV: quid Fv

haberet animi confitetur. ille uero uehementer abnuere, feminam uiro rursus, iam monacho, non marito, incongrua ratione misceri postremo cum miles insisteret, adfirmans nihil hoc proposito esse nociturum: se solo coniugis uti uelle solacio, porro ne rarsus se in sua revoluerent, non esse metuendum: se esse militem Christi, illam quoque in eadem militiae sacramenta iurasse: pateretur episcopus sanctos et sexum suum fidei merito nescientes pariter militare. tum Martinus — uerba uobis ipsa dicturus 3 sum — dic mihi, inquit, si umquam in bello fuisti, si in acie monstitisti? at ille respondens, frequenter, inquit, in acie steti et in bello frequenter interfui. ad haec Martinus: dic mihi ergo: 4 numquid in illa acie, quae armata in proelium parabatur aut iam aduersus hostilem exercitum conlato comminus pede destricto ense pugnabat, ullam feminam stare aut pugnare uidisti? tum 5 udemum miles confusus erubuit, gratias agens errori suo se non fuisse permissum, nec aspera increpatione uerborum, sed uera et rationabili secundum personam militis conparatione correctum. Martinus autem conversus ad nos, sicut eum frequens fratrum 6 turba uallauerat, mulier, inquit, uirorum castra non adeat, Nacies militum separata consistat: procul femina in suo degens tabernaculo sit remota. contemptibilem enim reddit exercitum, si uirorum cohortibus turba feminea misceatur. miles in acie, 7 miles pugnet in campo: mulier se intra murorum munimenta contineat. habet et illa gloriam suam, si pudicitiam uiro absente 4 seruauerit: cuius haec prima uirtus et consummata uictoria est, non uideri.

¹ ueh. cepit abnuere F corr. 3 insisteret V et cod. V orstii: instaret AFv 5 in sua (i. e. in coniugii iura) AFMQV: in sua uitia v 6 in eadem V: in eadem eiusdem AFv 7 sanctos G iselinus: scs AFV, et is cuel sanctus p lerique || et B et p r. m. F: om. AV, cos M et c orr. F; cf. de P rato ad h. l. || suum om. F 10 ad ille V 11 in bello V: bello AFv 12 et fin illa v || armata in F partim in litura M M: proelio M: proe

12 Illud uero, Sulpici, meminisse te credo, quo affectu nobis, cum et tu coram adesses, illam uirginem praedicarit, quae ita se penitus ab omnium nirorum oculis remonisset, ut ne ipsum quidem ad se Martinum, cum eam ille officii causa uisitare 2 uellet, admiserit. nam cum praeter agellum illius praeteriret, 5 in quo se ante conplures annos pudica cohibuerat, audita fide illius adque uirtute deuertit, ut tam inlustris meriti puellam 3 religioso officio episcopus honoraret. nos consequentes gauisuram illam uirginem putabamus, siquidem hoc in testimonium uirtutis suae esset habitura, ad quam tanti-nominis sacerdos depo-10 4 sito propositi rigore uenisset. uerum illa fortissimi uincula propositi ne Martini quidem contemplatione laxauit. ita uir beatus accepta per aliam feminam excusatione laudabili ab illius foribus, quae se uidendam salutandamque non dederat, laetus abs-5 cessit. o uirginem gloriosam, quae ne a Martino quidem passa 15 est se uideri! o Martinum beatum, qui illam repulsam non ad contumeliam suam duxit, sed magnificans illius cum exultatione uirtutem inusitato in his dumtaxat regionibus gaudebat exem-6 plo! ergo cum haut longe ab illa uillula nos manere nox inminens coegisset, xenium beato uiro eadem illa uirgo transmisit: 20 fecitque Martinus, quod ante non fecerat — nullius enim ille umquam xenium, nullius munus accepit —: nihil ex his, quae uirgo uenerabilis miserat, refutauit, dicens benedictionem illius a sacerdote minime respuendam, quae esset multis sacerdotibus 7 praeferenda. audiant, quaeso, uirgines istud exemplum, ut 25 fores suas, si eas malis obsistere uolunt, etiam bonis claudant, et, ne ad se inprobis sit liber accessus, non uereantur excludere 8 etiam sacerdotes, totus hoc mundus exaudiat: uideri se a Martino

¹ illut V, illü $A \parallel$ sulpicii V 2 praedicarit BMV: praedicaret $AFv \parallel$ ita om. F 5 praeter in F erasum est, per M 6 ante |V|: iam ante $AFv \parallel$ cohibuerat V: cohibebat $AFv \parallel 7$ deuertit AF^2V : diuertit $F^2v \parallel 9$ in om. F in rasura 10 esset habitura AMV: esse (om. F 1. m.) habituram $Fv \parallel 11$ proposito $B \parallel$ fortissima $B \parallel$ uincta $F \parallel 12$ nec F (sed u. 15 idem ne) 14 uidendam se $AFv \parallel 16$ o om. $V \parallel$ illum repulsum F corr. 18 inusitatum — exemplum $FQ \parallel 19$ aut $V \parallel 20$ senium V, item paulo $post \parallel 21$ ante FV: antea $Av \parallel 22$ nihil AFQV: nihil uero $v \parallel 26$ malis obsistere uolunt BV: mali obsidere uoluerint $AFv \parallel 27$ reuereantur F corr. 28 exaudiat AFQV: audiat $v \parallel 20$

uirgo non passa est. non utique illa quemcumque a se reppulit sacerdotem, sed in eius uiri conspectum puella non uenit, quem uidere salus uidentium fuit, quis autem hoc praeter Martinum 9 sacerdos non ad suam iniuriam rettulisset? quos aduersum sancstam uirginem motus quantasque iras mente concepisset? haereticam iudicasset et anathemandam esse decreuisset, quam uero 10 illi beatae animae illas uirgines praetulisset, quae erebris occursibus ubique se praebent obuias sacerdoti, quae conuiuia sumptuosa disponunt, quae una pariter discumbunt! sed quo me 11 10 ducit oratio? paululum iste liberior sermo reprimendus est, ne in aliquorum forsitan incurrat offensam: etenim infidelibus obiurgationis uerba non proderunt, fidelibus autem satisfaciet exemplum. uerum ego ita uirtutem huius uirginis praedicabo, ut tamen nihil illis, quae ad Martinum uidendum ex ulonginquis regionibus saepe uenerunt, arbitrer derogandum, siquidem hoc beatum uirum frequenter affectu etiam angeli frequentarint.

Ceterum hoc, quod dicturus sum, Sulpici, hoc te—me autem 13 intuebatur— teste perhibeo. Quodam die ego et iste Sulpicius pro foribus illius excubantes iam per aliquot horas cum silentio sedebamus, ingenti horrore et tremore, ac si ante angeli tabernaculum mandatas excubias duceremus, cum quidem nos, clauso cellulae suae ostio, ibi esse nesciret. interim conloquentium mur-2 mur audimus et mox horrore quodam circumfundimur ac stupore,

1 qualemcumque cod. Vorstii 3 uiuentium F || hoc V: hoc alius AFv 6 anathemandam V: anathematizandam AFv; cf. Salmas. ad Tertull. de pallio p. 225 9 discumbunt V et cod. Vorstii: accumbunt AFv 12 fedilibus V || satisfaciet ABF: satisfacit V, satisfaciat v 16 frequentauerunt B, uisitarunt A 18 hoc V: id AFv || Sulpici V et cod. Lazii (sed V sulpicii): Postumiane AFv || te V: tibi AFv, isto tibi F corr. (al. te ante teste habent) 19 teste BMV: teste recte AFv. Post perhibeo additum est in marg. V manu saec. IX—X: hic demitte usque ad finem libri istius. id est usque ad crucem † et notam asteriscum, quae nota exstat ad calcem capitis 14; de qua adnotatione de Prato bene hoc monuit: Sane Paulinus ipse hoc dialogo quae sequuntur omnia omisit, non tamen Fortunatus, qui locum de Antichristo tantum silentio involuit.

20 illius om. V 21 honore AFQ 22 mandatis F pr. m. \parallel nos BV: post ostio habent AFv \parallel clausos V 24 audimus BMV: audiuimus AFv \parallel horrere F pr. m. \parallel ac stupore V: ac obstupescentes AF, ac obstupentes v

esset oratio, nox ipsa cogebat hucusque prolatum finire ser-8 monem. uerum quia de Martini uirtutibus nequaquam explicari uniuersa potuerunt, haec uos hodie audisse sufficiat, cras reliqua dicemus. ita pariter accepta hac Galli sponsione surreximus.

DIALOGVS TERTIVS.

Lucescit hoc, Galle: surgendum est. nam, ut uides, et Postumianus instat et hic presbyter, qui hesterno auditorium amisit, exspectat, ut quae de Martino nostro in hodiernum diem expli-2 canda distuleras, debitor sponsionis euoluas. non ignarus quidem 10 iste omnium, quaecumque memoranda sunt, sed dulcis et grata cognitio est etiam nota relegenti, siquidem natura ita conparatum sit, ut meliore quis conscientia se nosse congaudeat, quae mul-3 torum testimoniis non esse incerta cognoscat. nam [et] hic a prima adulescentia Martinum secutus nouit quidem omnia, sed 15 libenter cognita recognoscit. fatebor enim tibi, Galle, Martini mihi saepius auditas esse uirtutes, quippe qui de eo etiam litteris multa mandauerim: sed per gestorum admirationem semper mihi noua sunt, quae de illo licet audita saepius reuoluuntur. proinde additum nobis Refrigerium auditorem eo inpensius gratulamur, 20 quo promptius Postumianus iste, qui haec Orienti inferre festinat, quasi sub testibus consignatam abs te accepturus est ueritatem. haec me loquente, Gallo iam ad narrandum parato, inruit turba 4 monachorum, Euagrius presbyter, Aper, Sabbatius, Agricola:

1 prolatum V: pertractum Lazius, protractum AFv 3 haec — sufficiat om. V 4 et sulpicius ita V || hac BMV: om. AFv liber tertius A, Explicit liber tertius de uita Sci Martini Dialogus secundi (sic) F; Finit I ts (i. e. tractatus) incipit sequenti die de eadem re V 7 hoc V: o AFv; est phrasis comica lucescit hoc iam, u. Plauti Amph. I, 3, 45. Ter. Heaut. III, 1, 1 8 hesternum BM || auditorium amisit ABFMQV (sed Q admisit): auditorio est admissus v 10 eucluas om. A, exsoluas pauci dett. 11 iste est F corr. m. 2 12 ita om. V, ista A 14 cognoscit AF2 13 melior $V \parallel$ congaudeat AFMQV: gaudeat v|| et om. V 15 sequtus V 18 sed — sunt] AV: ut — sint F in ras. m. 2 19 saepius audita F 23 ad loquendum A 24 Aper om. V, at 23 ad loquendum A 24 Aper om. V, at cf. p. 199, 10 || sabbatius V: sebastianus AFv

et post paululum ingreditur presbyter Aetherius cum Calupione diacono et Amatore subdiacono: postremus Aurelius presbyter. dulcissimus meus, longiore uia ueniens anhelus occurrit. Quid. 5 inquam, tam subito et insperati tam ex diuersis regionibus tam mane concurritis? Nos, inquiunt, hesterno cognouimus, Gallum istum per totum diem Martini narrasse uirtutes, et reliqua in hodiernum diem, quia nox oppresserat, distulisse: propterea maturavimus frequens auditorium facere de tanta materia locuturo. interea nuntiatur multos saecularium stare pro foribus, nec 6 wingredi audentes, sed ut admitterentur rogantes. tum Aper, nequaquam, inquit, istos nobis admisceri conuenit, quia ad audiendum curiositate potius quam religione uenerunt. confusus ego 7 illorum uice, quos non admittendos esse censebat, aegre tandem obtinui, ut Eucherium ex uicariis et Celsum admitterent consuslarem, ceteri sunt repulsi. tum Gallum media in sede conponimus: qui cum diu nobili sua uerecundia silentium tenuisset, 8 tandem ita exorsus est.

Convenistis, inquit, ad me audiendum, uiri sancti et diserti, 2 sed religiosas potius quam doctas aures, ut arbitror, adtulistis, maudituri me fidei testem, non oratoris copia locuturum. quae autem hesterno dicta sunt, non reuoluam: illa qui non audierunt, ex scripturis cognoscent. noua Postumianus expectat nuntiaturus 2 Orienti, ne se in conparatione Martini praeferat Occidenti. ac primum gestit animus, quod Refrigerius in aurem suggerit, explicare: res in Carnutena gesta est ciuitate.

1 presbyter V: presbyter noster $AFv \parallel$ Etherius $v \parallel$ calupione BV: calyppione A, calyppiono F, Callipione v, Calliopio Barthius 3 longiori $A \parallel$ occurrit BMV: cucurrit AFv = 4 et V: et tam AFv, tam B| tam (ante ex) deletum in V eadem manu 5 Et illi nos V || inquit 8 de tanta materia V et cod. Vorstii: tantam materiam AFv 10 rogantes BV: orantes AFv 11 inquit istos AF: quidem istos 12 ergo F pr. m. V, istos inquit v 13 tandem ed. Parisina: tamen libri 14 admitteret B 15 repulsi sunt $F \parallel$ in media A17 tamen F pr. m. 18 uiri sancti V: et sancti AFv 20 fidei testem V: fidei testes AF, fide teste Q, fide testis v 22 scripturis V: scriptore B, scriptore AFv || cognoscent BV: recognoscent AFv24 explicare BFV: explicari Av 25 carnutena V: carnutum B, carnotena AFv

Paterfamilias quidam duodecennem filiam ab utero mutam Martino coepit offerre, poscens ut linguam ligatam meritis suis 4 sanctis uir beatus solueret. ille cedens episcopis, qui tum forte latus illius ambiebant, Valentino adque Victricio, inparem se esse tantae moli, sed illis quasi sanctioribus nihil inpossibile fa-s 5 tebatur, at illi pias preces una cum patre supplici uoce iungentes orare Martinum ut sperata praestaret. nec cunctatus ultra utrumque praeclarum, et ostendendo humilitatem nec differendo pietatem — iubet circumstantis populi multitudinem submoueri: episcopis tantum et puellae patre 'adsistentibus in orationem suo 10 6 illo more prosternitur, dein pusillum olei cum exorcismi praefatione benedicit, adque ita in os puellae sanctificatum liquorem, 7 cum et linguam illius digitis teneret, infudit. nec fefellit sanctum uirtutis euentus. patris nomen interrogat: mox filla respondit. proclamat pater cum gaudio pariter et lacrimis Martini genua 15 conplexus, et hanc primam se filiae audisse uocem cunctis stu-8 pentibus fatebatur. ac ne cuiquam id incredibile forte uideatur, perhibeat uobis praesens Euagrius testimonium' ueritatis: nam res ipso praesente tum gesta est.

3 Paruum illud est, quod nuper Arpagio presbytero referente cog-20 2 noui, sed non praetermittendum uidetur. Auitiani comitis uxo-rem misisse Martino oleum, quod ad diuersas morborum causas necessarium, sicut est consuetudo, benediceret: ampullam uitream istiusmodi fuisse, ut rotunda in uentrem cresceret ore producto, sed oris extantis concauum non repletum, quia ita moris 25 sit uascula conplere, ut pars summa umbonibus obstruendis li-

1 paterfamilias quidam V: pater filiam AF, paterfamilias v || duodennem ed. Ald. || filiam ab u. mutuam MV: ab u. mutam puellam AFv 3 scis AV: scs Fv || uir beatus V: om. AFv || solueret V: absolueret AFv 4 ualentino V: ualentiano F pr. m. ualentiano AFv 7 orauere F corr. 9 circumstantes V 11 ille Q || more om. F pr. m. || pauxillum M 13 infundit A 14 respondet ed. Ald. 16 et] dicit V, haud scio an recte, si uerba sic distinguas: dicit hanc pr. se f. audisse uocem: cunctis stup. fatebatur 17 fatetur coni. de Prato 20 Paruum BM: Parum AFVv || arpagio AFV: Harpagio v 22 ad uersas V 23 ampullam BFV: ampullulam AFv 24 rotundam B, rotundum coni. de Prato 25 ita BV: id AF 26 uascula AFV: uascula illa v || conplere AFV: compleri v || summa umbonibus de Prato: summabonibus V, summa om. AFv

bera relinguatur. testabatur presbyter uidisse se oleum sub Mar- 3 tini benedictione creuisse, quoad exundante copia superne difflueret: eademque, dum ad matremfamilias uasculum referretur, ferbuisse uirtute: nam inter manus pueri portantis ita semper 4 s exundasse oleum, ut omne illius uestimentum copia superfusi liquoris operiret: matronam ita usque ad summum labrum plenum uasculum recepisse, ut presbyter hodieque fateatur, obdendi pessuli, quo claudi diligentius seruanda consuerunt, in uitro illo spatium non fuisse. mirum et illud, quod huic — me autem intuebatur — 5 nemini contigisse, uas uitreum cum oleo, quod Martinus benedixerat, in fenestra paululum editiore deposuit: puer familiaris incautior linteum superpositum, ampullam ibi esse ignorans, adtraxit. uas super constratum marmore pauimentum decidit. cunctis metu exterritis benedictionem Dei perisse, ampulla perinde sincolumis est reperta, ac si super plumas mollissimas decidisset. quae res non potius ad casum quam ad Martini est referenda 6 uirtutem, cuius benedictio perire non potuit.

Quid illud, quod factum a quodam est, cuius nomen, quia praesens est et prodi se uetuit, supprimetur: cui quidem tempori hic etiam Saturninus interfuit. canis nobis inportunior obla-7 trabat. in nomine, inquit, Martini iubeo te obmutescere. canis—haesit latratus in gutture: linguam abscisam putares—obmu-8 tuit. ita parum est ipsum Martinum fecisse uirtutes: credite mihi, quia etiam alii in nomine eius multa fecerunt.

s Auitiani quondam comitis noueratis barbaram nimis et ultra 4 omnia cruentam feritatem. hic rabido spiritu ingressus Turonum

ciuitatem, sequentibus eum miserabili facie ordinibus catenatis, diuersa perdendis parari iubet genera poenarum, disponit po-2 stero die adtonita ciuitate ad opus triste procedere. quod ubi Martino conpertum est, solus paulo ante mediam noctem ad praetorium bestiae illius tendit. sed cum profundae noctis silentio 5 quiescentibus cunctis nullus foribus obseratis pateret ingressus, ante limina cruenta prosternitur. interea Auitianus graui somno sepultus angelo ingruente percellitur: seruus, inquit, Dei ad tua 3 limina iacet et tu quiescis? qua ille uoce percepta lecto suo turbatus excutitur, conuocatisque seruis trepidus exclamat, Mar- 10 tinum esse pro foribus: irent protinus, claustra reserarent, ne 4 Dei seruus pateretur iniuriam, sed illi, ut est omnium natura seruorum, uix prima limina egressi, inridentes dominum suum quod somnio fuisset inlusus, negant quemquam esse pro foribus, ex suomet ingenio coniectantes neminem nocte posse uigilare, 15 nedum illi crederent, in illo noctis horrore iacere ante aliena limina sacerdotem: idque Auitiano facile persuasum est. rursum soluitur in soporem: sed mox ui maiore concussus exclamat Martinum stare pro foribus: sibi ideo nullam quietem animi corpo-5 risque permitti. tardantibus seruis ipse usque ad limina exteriora 20 progreditur: ibi Martinum ut senserat deprehendit. perculsus 6 miser tantae uirtutis manifestatione, quid, inquit, mihi hoc, domine, fecisti? nihil te loqui necesse est: scio quid desideres, uideo quid requiras: discede quantocius, ne me ob iniuriam tuam caelestis ira consumat: satis soluerim hucusque poenarum. crede 25 7 quia non leuiter apud me actum est, ut ipse procederem. post discessum autem sancti aduocat officiales suos, iubet omnes custodias relaxari et mox ipse proficiscitur. ita fugato Auitiano laetata est ciuitas et liberata

2 disponit V: disponens $AFv \parallel$ postera v=3 triste V: tam triste AFv=5 pertendit $M \parallel$ profundo B=6 nullis F pr. m.=9 et om. V=12 natura seruorum om. V=13 prima limina uix A (sed add. uix m. 2) 14 somnio de Prato: somno libri=15 suimet F corr.=16 needum $V \parallel$ illius noctis F=17 est om. AFv=19 sibiq. F, sed q. erasum 20 usque om. AF=21 adprachendit V=22 manifestatione uirtutis AFv=23 te loqui AFV: loqui te v=27 sancti martini V, martini (om. sancti) $F \parallel$ custodia v=29 est ciuitas et liberata AFV: est se ciuitas liberatam duo codd. Gisel. et v=13

Haec cum multis Auitiano referente conperta sint, tum nuper 5 Refrigerius presbyter, quem coram uidetis, a Dagrido, fideli niro ex tribunis, sub inuocatione diuinae maiestatis audiuit, qui sibi hoc ab ipso Auitiano relatum esse iurabat. ceterum nolo mi-2 remini me hodie facere, quod hesterno non feci, ut ad singulas quasque uirtutes nomina testium personasque subnectam, ad quas si quis fuerit incredulus, quia adhuc in corpore sunt, recurrat. exegit id infidelitas plurimorum, qui in aliquibus, quae hesterno 3 memorata sunt, nutare dicuntur. accipiant ergo testes adhuc inolumes adque uiuentes, quibus, quia de fide nostra dubitant, magis credant. sed si adeo infideles sunt, profiteor quia nec illis sunt credituri. miror autem quemquam, qui uel tenuem sensum 4 religionis habeat, tantum piaculi uelle committere, ut putet quemquam de Martino posse mentiri. facessat a quoquam, qui sub Deo 5 suinit, ista suspicio: neque enim Martinus hoc indiget, ut mendaciis adseratur. sed totius sermonis fidem, Christe, apud te deponimus, nos nec alia dixisse nec alia dicturos, quam quae ant ipsi uidimus aut quae manifestis auctoribus uel plerumque ipso referente cognouimus. ceterum etsi dialogi speciem, quo ad 6 pleuandum fastidium lectio uariaretur, adsumpsimus, nos pie praestruere profitemur historiae ueritatem, haec me extrinsecus inserere nonnullorum incredulitas non sine meo dolore conpulit. 180d redeat ad nostrum sermo consessum: in quo cum me tam stu-7 diose audiri uideam, fatear necesse est Aprum fecisse constanter, squi reppulit infideles, eos tantum iudicans audire debere qui crederent. efferor, si quid creditis, spiritu et prae dolore totus 6

1 sint ABFV: sunt v 2 adagrido V: abagarido AFMQ, auagdrio B ab enagrio cod. Trudon. Giselini et v 3 magestatis F 5 externo V 8 exegit V: exigit AFv 9 nutare F in ras. m. 2 12 quendam F 13 uellet e ut putent e 15 suspitio e 16 sed e 17 dependent e 18: depremients e 17 deponimus e 18: depremients e 17 deponimus e 19: depremients e 19: dependent e 20 leuandum e 21 praestruere 19: development e 19: dependent e 20: development e 20: development e 21 praestruere e 22 compulit Mercerus: computerat e 19: development e 21: development e 22 consensum e 23 consensum e 24 fatear de e 25 consensum e 26 si quid e 26 si quid e 27 sur 19: deviation of the fateor e 28 sur 19: development e 29 sur 19: development e 20: development e 20: development e 20: development e 22 sur 19: development e 23 sur 19: development e 24 fatear de e 26 si quid e 26 si quid e 26 si quid e 26 si quid e 26 sur 19: development e 27 sur 19: development e 28 sur 19: development e 29 sur 1

insanio: non credunt Martini uirtutibus Christiani, quas daemones fatebantur?

- Monasterium beati uiri duobus a ciuitate erat milibus disparatum: sed si quotiens uenturus ad ecclesiam pedem extra cellulae suae limen extulerat, uideres per totam ecclesiam energumenos 5 rugientes, et quasi adueniente iudice agmina damnanda trepidare, ut aduentum episcopi clericis, qui uenturum esse nescirent, daemoniorum gemitus indicaret. uidi quendam adpropiante Martino in aëra raptum manibus extensis in sublime suspendi, ut nequa-3 quam solum pedibus adtingeret. si quando autem exorcizandorum 10 daemonum Martinus operam recepisset, neminem manibus adtrectabat, neminem sermonibus increpabat, sicut plerumque per clericos rotatur turba uerborum, sed admotis energumenis ceteros iubebat abscedere, ac foribus obseratis in medio ecclesiae 4 cilicio circumtectus, cinere respersus, solo stratus orabat. túm 15 uero cerneres miseros diuerso exitu perurgueri: hos sublatis in sublime pedibus quasi de nube pendere, nec tamen uestes defluere in faciem, ne faceret uerecundiam nudata pars corporum: at in parte alia uideres sine interrogatione uexatos et sua crimina confitentes. nomina etiam nullo interrogante prodebant: ille se Iouem, 20 5 iste Mercurium fatebantur. postremo cunctos diaboli ministros cum ipso cerneres auctore cruciari, ut iam in Martino illud fateamur inpletum quod scriptum est: quoniam sancti de angelis iudicabunt.
- 7 Pagum quendam in Senonico annis singulis grando uexabat. 25 conpulsi extremis malis incolae a Martino auxilium poposcerunt:

23 I ad Cor. 6, 2 et 3.

3 disseparatum V, fort. separatum, 1 credunt BMV: credent AFv ut V habet Dial. I, 8, 1 4 ad F in ras. 5 uideris $V \parallel$ inaerguminos V6 damnata F corr., damnanda — clericis om. V 7 clerici A || qui F corr. e que ut uidetur 8 indicarent F corr. et $B \parallel$ appropinguante M9 aera AFQV: aere v 10 exorcidiandorum V 11 recipisset V || adtractabat F, om. V 13 turba V: turbo AFv; turba uerborum iam legitur apud Cic. de orat. III, § 50 et Quintil. inst. orat. 8, 2, 17 16 sublatas F pr. m. 17 uestis deflueret F 18 in faciem BV: super faciem AFv; receptam lectionem firmauit de Prato coll. Hilarii lib. c. Constantium 8 et Hieron. ep. 108, 13 18 ad in V, atque in F 19 uideris $V \parallel$ confidentes V 21 fatebantur Fpr. m. et V: fatebatur AF^2v | diabuli V 25 uexabat BV: uastabat $A\hat{Fv}$

missa per Auspicium praefectorium uirum satis fida legatio, cuius agros specialiter grauior quam ceterorum adsuerat procella populari. sed facta ibi oratione Martinus ita uniuersam penitus libera- 2 uit ab ingruenti peste regionem, ut per uiginti annos, quibus spostea mansit in corpore, grandinem in illis locis nemo pertulerit. quod ne fortuitum esse et non potius Martino praestitum 3 putaretur, eo anno, quo ille defecit, rursum incubuit rediuiua tempestas: adeo sensit et mundus uiri fidelis excessum, ut cuius uita iure gaudebat, eiusdem mortem lugeret. ceterum si ad haec 4 uprobanda quae diximus testes etiam infirmior auditor exegerit, non unum ego hominem, sed milia multa producam, et totam in testimonium uirtutis expertae Senonum aduocabo regionem. et 5 tamen tu, Refrigeri presbyter, credo, meministi, nuper nobis super hoc cum Romulo Auspicii illius filio, honorato et religioso "uiro, fuisse sermonem: qui haec nobis tamquam inconperta referebat, et cum futuris prouentibus per adsidua damna trepidaret, ut ipse uidisti, magno secum maerore lugebat, Martinum non in haec tempora reservatum.

Sed ut ad Auitianum recurram — qui cum in omnibus locis 8 scunctisque in urbibus ederet crudelitatis suae infanda monumenta, Turonis tantum innocens erat: et illa bestia, quae humano sanguine et infelicium mortibus alebatur, mitem se adque tranquillum beato uiro praesente praestabat —: memini quodam die 2 ad eum uenisse Martinum: qui ubi secretarium eius ingressus est, suidit post tergum ipsius daemonem mirae magnitudinis adsidentem. quem eminus, ut uerbo, quia ita necesse est, parum Latino loquamur, exsufflans, Auitianus se exsufflari existimans, quid me, inquit', sancte, sic accipis? tum Martinus, non te, inquit,

¹ uirum in F erasum || legatio ABFV: legatione v 2 adsueuerat 6 esset non V 4 ingruente BF (non item V) 5 pertulit V 7 defecit BV: defunctus est AFv || rursus v 9 eiusdem ABFMV: etiam eiusdem v 10 exigeret FQ 11 hominem ego $A \parallel$ multa millia v12 expertam M, perperam probante de Prato 14 romulo V corr. e 18 hae *V* 19 cum omnibus V 20 in urbibus MV: 26 ita BMV: et 22 tranquillam F 25 uidet ABF AF, om. v || est om. BM 27 exsufflans | add. in V sup. lin. eadem m. in eum || existimans ait V 28 accipis BMV (sed V accepis): aspicis AFv

- 3 sed eum, qui ceruici tuae taeter incumbit. cessit diabolus et reliquit familiare subsellium: satisque constat post illum diem Auitianum mitiorem fuisse, seu quod intellexerit egisse se semper adsidentis sibi diaboli uoluntatem, seu quod inmundus spiritus ab illius consessu per Martinum fugatus priuatus est potestate 5 grassandi, cum erubesceret minister auctore nec ministrum auctor urgueret.
- In uico Ambatiensi, id est castello ueteri, quod nunc frequens habitatur a fratribus, idolium noueratis grande opere constructum. politissimis saxis moles turrita surrexerat, quae in conum 10 sublime procedens superstitionem loci operis dignitate seruabat. huius destructionem Marcello, ibidem consistenti presbytero, uir beatus saepe mandauerat. post aliquantum tempus regressus in-6 crepat presbyterum, cur adhuc idolii structura consisteret. ille causatus uix militari manu et ui publicae multitudinis tantam mo-15 lem posse subuerti, nedum id facile putaret per inbecillos cleri-7 cos aut infirmos monachos quiuisse curari. tum Martinus recurrens ad nota subsidia nocte tota in oratione peruigilat: mane orta tempestas aedem idoli usque ad fundamentum prouoluit. uerum haec Marcello teste dicta sint.
- 9 Aliam eius non dissimilem in simili opere uirtutem Refrigerio adstipulante perhibebo. columnam immensae molis, cui idolum superstabat, parabat euertere, sed nulla erat facultas, qua id 2 daretur effectui: tum ad orationem suo more conuertitur. uisam

2 post illum diem 1 incumbit cessit BMV: incubuit ita recessit AFv V: ab illo die AFv3 intellexerat F, immo exspectares intellexit sensu ABF'M 6 auctore V: auctorem AFv 8 uico BV: uico autem AFv \parallel ambaciensi F (ambiac. corr.), ambaciacensi A, ambiacensi al. \parallel castello AFMQV: castello illo v || quod — a fratribus om. V; at u. Paulinum quem adfert de Prato: Vicus erat, ueteris quondam uestigia castri, Nunc famulis habitata Dei Christique ministris 9 idolium (i. e. templum idoli, 10 molis V || quae in conum ελδωλεῖον) Casp. Barthius: idolum libri sublime B et cod. Trudon. Giselini: quae in tronum (thronum corr.) sublime V, quae in quo collectio summitatis thronum sublime (- me F) 12 distructionem V || uir beatus saepe om. V 14 idoli libri || structa consisterent V 15 tantum A 16 imbecilles Fv 18 praesidia M || nocte tota V: noctem totam AFv || oratio-20 sunt AFMQ 22 perhibebo BQV: per-19 eadem V hibeo AFv 24 affectui A

certum est parilem quodammodo columnam ruere de caelo, quae inpacta idolo totam illam inexpugnabilem molem soluit in puluerem: parum scilicet, si inuisibiliter caeli uirtutibus uteretur, nisi ipsae uirtutes uisibiliter seruire Martino humanis oculis cernerentur.

Idem autem Refrigerius mihi testis est, mulierem profluuio 3 sanguinis laborantem, cum Martini uestem exemplo mulieris illius euangelicae contigisset, sub momento temporis fuisse sanatam.

Serpens flumen secans in ripam, in qua constiteramus, adna-4 bat: in nomine, inquit, Domini iubeo te redire. mox se mala bestia ad uerbum sancti retorsit et in ulteriorem ripam nobis inspectantibus transmeauit. quod cum omnes non sine miraculo cerneremus, altius ingemescens ait: serpentes me audiunt, et hospinies non audiunt.

Piscem Paschae diebus edere consuetus paulo ante horam refectionis interrogat, an haberetur in promptu. tum Cato diaconus, 2 ad quem monasterii administratio pertinebat, doctus ipse piscari, negat per totum diem sibi ullam cessisse capturam, sed neque valios piscatores, qui uendere solebant, quicquam agere quiuisse. uade, inquit, mitte linum tuum, captura proueniet. contiguum 3 flumini, ut Sulpicius iste descripsit, habebamus habitaculum. processimus cuncti, utpote feriatis diebus, uidere piscantem, omnium spebus intentis, non incassa futura temptamina, quibus piscis Martino auctore Martini usibus quaereretur. ad primum 4 iactum in rete permodico immanem esocem diaconus extraxit et ad monasterium laetus accurrens, nimirum ut dixit poeta nescio

2 expugnabilem V 4 oculis V et cod. V en. (apud de Prato): etiam oculis AFv 6 testes V 10 fluuium A \parallel secans V et cod. V or s ti near v in v 12 inspectantibus v 14 ingemescens v et v in v 12 insecans v et v et

quis — utimur enim uersu scholastico, quia inter scholasticos fabulamur —

captiuumque suem mirantibus intulit Argis.
5 uere Christi iste discipulus, gestarum a Saluatore uirtutum, quas in exemplum sanctis suis edidit, aemulator, Christum in se mon- 5 strabat operantem, qui sanctum suum usquequaque glorificans 6 diuersarum munera gratiarum in unum hominem conferebat. testatur Arborius ex praefecto, uidisse se Martini manum sacrificium offerentis uestitam quodammodo nobilissimis gemmis, luce micare purpurea, et ad motum dexterae conlisarum inter se 10 fragorem audisse gemmarum.

- luit, sed nos celare non potuit: in quo illud est miraculi, quod 2 facie ad faciem cum eo est angelus conlocutus. Maximus imperator, alias sane bonus, deprauatus consiliis sacerdotum post 15 Priscilliani necem Ithacium episcopum Priscilliani accusatorem ceterosque illius socios, quos nominari non est necesse, ui regia tuebatur, ne quis ei crimini daret, opera illius cuiuscumque modi 3 hominem fuisse damnatum. interea Martinus multis grauibusque laborantium causis ad comitatum ire conpulsus procellam ipsam 20 totius tempestatis incurrit. congregati apud Treueros episcopi tenebantur, qui cotidie communicantes Ithacio communem sibi causam fecerant. his ubi nuntiatum est inopinantibus adesse Martinum, totis animis labefactati mussitare et trepidare coeperunt.

 4 et iam pridie imperator ex eorum sententia decreuerat, tribunos 25 summa potestate armatos ad Hispanias mittere, qui haereticos
 - 3 Statii Theb. 8, 751.

1 scolastico — scolasticos AF 4 iste Christi de Prato ex suis libris (non item ex V) 5 Christum BMV: Christumque AF (sed in Fq. erasum), Christum quoque v 7 in unum h. conferebat om. A \parallel testabatur AF 10 lucem m. purpuream FQV \parallel et ad motatum V, et motu M (de V errauit de Prato) \parallel dexterae AMV: dextrae Fv 12 illuquod praeter A \parallel notam temporum AFv 13 illud fuit B 14 occuluit BV (sed V occoluit): occultauit AFv 15 post — accusatorem om. F pr. m. 16 itachium AF et sic deinceps, sed F aliquotiens ithach. 17 nominare F \parallel necesse non est A 21 treuerus V 24 totis animis om. F pr. m. \parallel labefactati AFMQV (sed F ati in ras.): labefacti v \parallel mussitare AF^1 , mussare BM 25 pridem BM

inquirerent, deprehensis uitam et bona adimerent, nec dubium 5 erat, quin sanctorum etiam magnam turbam tempestas ista depopulatura esset, paruo discrimine inter hominum genera: etenim tum solis oculis judicabatur, ut quis pallore potius aut ueste quam fide haereticus aestimaretur, haec nequaquam placitura 6 Martino episcopi sentiebant, sed male consciis illa uel molestissima erat cura, ne se ab eorum communione adueniens abstineret, non defuturis qui tanti uiri constantiam praemissa auctoritate sequerentur, ineunt cum imperatore consilium, ut missis obuiam 7 magistri officialibus urbem illam propius uetaretur accedere, nisi 80 cum pace episcoporum ibi consistentium adfore fateretur. quos ille callide frustratus profitetur, se cum pace Christi esse uenturum. postremo ingressus nocturno tempore adiit ecclesiam tan-8 tum orationis gratia. postridie palatium petit. praeter multas, uquas euoluere longum est, has principales petitiones habebat: pro Narsete comite et Leucadio praeside, quorum ambo Gratiani partium fuerant, pertinacioribus studiis, quae non est temporis explicare, iram uictoris emeriti: illa praecipua, ne tribuni cum 9 iure gladiorum ad Hispanias mitterentur, pia enim erat sollicintudo Martino, ut non solum Christianos, qui sub illa erant occasione uexandi, sed ipsos etiam haereticos liberaret. uerum primo 10 die adque altero suspendit hominem callidus imperator, siue ut rei pondus inponeret, siue quia obnoxius episcopis inplacabilis erat, seu quia, ut plerique tum arbitrabantur, auaritia repungnabat, siquidem in bona eorum inhiauerat. fertur enim ille uir 11 multis bonisque actibus praeditus aduersus auaritiam parum consuluisse, nisi regni necessitate, quippe exhausto a superioribus

1 ne dubium V 2 quin F corr. e quod || magnam V: maximam AFv 3 crimine V, decimine A 4 oculis om. F pr. m. || ut V: cum AFv 10 magistri ABFMQV: magistris F corr., magisterii Giselinus ex suis; cf. Chron. II, 41, 2. 48, 5 11 secum pacem F pr. m. 12 est frustratus. profitetur ABFMQ || uenturum esse F 13 adit BM 14 gratia—multas om. F pr. m. || postera die F² || petiit AF² 15 quas V habet s. l. 16 qui F corr.; e quorum 17 huius temporis ed. Ald. 18 praecipua (sc. petitio) V: illa praecipue A, illa praecipua (ua F in ras.) Fv 19 sollicitudo om. F pr. m. 21 ipsos om. F pr. m. 23 quia V in ras. habet || obnoxius epis scripsimus: bonis id sibi V, obnoxius sibi M, omissis B, nimis sibi AFv; cf. infra c. 12, 2 27 nisi AFQV: nisi si BM, nisi fortasse v || necessitas ABFMQV || exausto V || a ABMV: om. Fv

principibus reipublicae aerario, paene semper in expectatione adque procinctu bellorum ciuilium constitutus facile excusabitur quibuslibet occasionibus subsidia imperio parauisse.

- Interea episcopi, quorum communionem Martinus non inibat, trepidi ad regem concurrunt, praedamnatos se conquerentes, actum s esse de suo omnium statu, si Theogniti pertinaciam, qui eos solus palam lata sententia condemnauerat, Martini armaret auctoritas: non oportuisse hominem recipi moenibus: illum iam non defensorem haereticorum esse, sed uindicem: nihil actum morte ² Priscilliani, si Martinus exerceat illius ultionem, postremo pro- 10 strati cum fletu et lamentatione potestatem regiam inplorant ut utatur aduersus unum hominem ui sua. nec multum aberat, quin cogeretur imperator Martinum cum haereticorum sorte miscere. sed ille, licet episcopis nimio fauore esset obnoxius, non erat nescius Martinum fide, sanctitate, uirtute cunctis praestare morta- 15 3 libus: alia uia sanctum uincere parat. ac primo secreto arcessitum blande appellat: haereticos iure damnatos more iudiciorum publicorum potius quam insectationibus sacerdotum: non esse causam, qua Ithacii ceterorumque partis eius communionem putaret esse damnandam. Theognitum odio potius quam causa 20 ecisse discidium, eundemque tamen solum esse, qui se a communione interim separarit: a reliquis nihil nouatum. quin etiam ante paucos dies habita synodus Ithacium pronuntiauerat culpa 4 non teneri. quibus cum Martinus parum moueretur, rex ira accenditur ac se de conspectu eius abripuit. mox percussores his, pro 25 quibus Martinus rogauerat, diriguntur.
- 13 Quod ubi Martino compertum est, iam noctis tempore palatium inrupit. spondet, si parceretur, se communicaturum, modo uti

¹ principibus om. $B \parallel$ expectatione BMV: expeditione AFv = 2 bellorum om. F pr. m. \parallel constitutis F corr. A non ibat F corr. in non adibat 5 conquirentes F 6 sit deheognitis V, si theognisti AFv = 12 utatur om. V 15 uirtute V: ac uirt. AF, et uirtute v 16 alia V: alia longe $AFv \parallel$ accersitum AFv = 12 (accers. secreto A) 20 theognitum V: theognistum AFv = 12 separaret AF = 12 eius om. AFv = 12 irrupit AFv = 12 compertum est iam n. tempore AFv = 12 compertum est iam n. tempore AFv = 12 irrupit AFv = 12 irru

et tribuni iam ad excidium ecclesiarum ad Hispanias missi retraherentur, nec mora, Maximus indulget omnia, postridie Felicis 2 episcopi ordinatio parabatur, sanctissimi sane uiri et uere digni, qui meliore tempore sacerdos fieret. huius diei communionem Martinus iniit, satius aestimans ad horam cedere quam his non consulere, quorum ceruicibus gladius imminebat. uerumtamen 3 summe episcopis nitentibus, ut communionem illam subscriptione firmaret, extorqueri non potuit, postero die se inde proripiens cum reuerteretur in uiam et maestus ingemesceret, se uel 10 ad horam noxiae communioni fuisse permixtum, haut longe a uico, cui nomen est Andethanna, qua uasta solitudine siluarum secreta + patiuntur, praegressis paululum comitibus ille subsedit, causam doloris et facti accusante ac defendente inuicem cogitatione peruoluens. adstitit ei repente angelus: merito, inquit, Mar- 4 stine conpungeris, sed aliter exire nequisti. repara uirtutem, resume constantiam, ne iam non periculum gloriae, sed salutis incurras. itaque ab illo tempore satis cauit cum illa Ithacianae 5 partis communione misceri, ceterum cum quosdam ex energumenis tardius quam solebat et gratia minore curaret, subinde * nobis cum lacrimis fatebatur, se propter communionis illius malum, cui se uel puncto temporis necessitate, non spiritu miscuisset. detrimentum sentire uirtutis. sedecim postea uixit annos: nullam 6 synodum adiit, ab omnibus episcoporum conuentibus se remouit.

Sed plane, ut experti sumus, inminutam ad tempus gratiam multiplicata mercede reparauit. uidi postea ad pseudoforum mo-14

2 mora BMV: mora intercessit AFv 3 uere V: 1 ad V: in AFv4 sacerdus V || huius die V, huiusmodi BM 5 satis V 8 firmaret sed extorqueri AFQ 7 summe V: summa ui AFv uerteretur in uiam et V: reuertens in uia (uiam FQ) AFQv || ingemisceret Av et corr. F 11 ande * thanna A, andetanna F || uasta solitudine AFQV: uastas solitudines v 12 patiuntur libri corrupte, sed cod. Vorstii petuntur: fort, patescunt 14 angelus] additum in V s. l. manu eadem: et ait 17 incurras V, item F (sed hic as in ras.): incurreris Av || ab illot. satis cauit cum om. V || ithachianae AF2 18 communione quam mixtus est ceteris cum quosdam ex inerguminis tradius V $22 \text{ sedicem } V \parallel \text{ nullam}$ omnino synodum A 25 multiplicata BMV (sed V - atam): multiplici AFv || postea ABFMQV: praeterea v || pseudoforum libri fere omnes: pseudothyrum Giselinus; illud firmat etiam Fortunatus: Namque ad pseudoforum cellae dum accederet aeger etc. || monasteriü F (sed ü m. 2 in ras.) nasterii ipsius adductum energumenum; et prius quam limen adtingeret, fuisse curatum.

Testantem quendam nuper audiui, cum in Tyrreno mari cursu illo, quo Romam tenditur, nauigaret, subito turbinibus exortis 2 extremum uitae omnium fuisse discrimen. in quo cum quidam 5 Aegyptius negotiator necdum Christianus magna uoce clamauerit 'Deus Martini eripe nos', mox tempestatem fuisse sedatam, seque optatum cursum cum summa placati aequoris quiete tenuisse.

- 3 Lycontius ex uicariis uir fidelis, cum familiam illius lues extrema uexaret et inauditae calamitatis exemplo per totam domum 10 corpora aegra procumberent, Martini per litteras inplorauit auxi-
- 4 lium. quo tempore uir beatus † rem esse promisit difficilem inpetrari: nam spiritu sentiebat, domum illam diuino numine uerberari: tamen non prius destitit septem totos dies totidemque noctes orando et ieiunando continuans, quam id quod exorandum 15
- 5 receperat inpetraret. mox ad eum Lycontius diuina expertus beneficia peruolauit, nuntians simul et agens gratias, domum suam omni periculo liberatam. centum etiam argenti libras obtulit,
- 6 quas uir beatus nec respuit nec recepit, sed priusquam pondus illud monasterii limen adtingeret, redimendis id captiuis con-20 tinuo deputauit. et cum ei suggereretur a fratribus, ut aliquid ex eo in sumptum monasterii reservaret, omnibus in angusto esse

uictum, multis deesse uestitum: nos, inquit, ecclesia et pascat et uestiat, dum nihil nostris usibus quaesisse uideamur.

7 Succurrent hoc loco illius uiri magna miracula, quae facilius 25 admirari possumus quam referre. agnoscitis profecto quod dico: multa sunt illius, quae non queant explicari. uelut istud est,

1 ad limen v 3 nuper quendam $AF \parallel$ tyrreno AFV: Tyrrheno v5 omnibus ed. Ald. || in om. V 6 clamaret A 8 obtatum F | placati V: placidi AFv 9 lyconcius F 12 remeare permissus difficili inpetratione V, rem esse permensus difficilis impetrari B, rem esse permensus difficilem impetrat A, rem esse promisit difficilem impetrari Fv; fort. rem esse promsit difficilem inpetratu (uel difficili inpetratione) 13 nomine V 14 distitit V 18 optulit F 19 accepit ed. Ald. \parallel pondus illud priusquam F21 aliquit V 22 sumptu A, sumptus Fin angusto ABMV: ... angustum F, enim angustum v 23 et om. Fin 24 dum BV: dummodo AFv || uisibus A 26 possimus B27 queant ABFMV: queunt $v \parallel$ ueluti $AFv \parallel$ est illud F, sed illud in ras. m. 2: ipse malim istud sine est

quod nescio an ita, ut gestum est, a nobis possit exponi. quidam 8 e fratribus — nomen non ignoratis, sed celanda persona est, ne sancto uiro uerecundiam fecerimus — quidam ergo cum ad fornaculam illius carbonum copiam repperisset, et admota sibi sellula diuaricatis pedibus super ignem illum nudato inguine resideret, continuo Martinus factam sacro tegmini sensit iniuriam, magna uoce proclamans, quis, inquit, nudato inguine nostrum incestat 9 habitaculum? hoc ubi frater audiuit et ex conscientia quod increpabatur agnouit, continuo ad nos cucurrit exanimis, pudorem suum non sine Martini uirtute confessus.

Quodam itidem die, dum in area, quae parua admodum ta-15 bernaculum illius ambiebat, in illo suo, quod nostis omnes, sedili ligneo resedisset, uidit duos daemones in excelsa illa, quae monasterio supereminet, rupe consistere, inde alacres ac laetos 15 uocem istiusmodi adhortationis emittere: heia te Brictio, heia te Brictio. credo cernebant miserum eminus propinquantem, conscii quantam illi rabiem spiritus suscitassent. nec mora, Brictio 2 furibundus inrupit: ibi plenus insaniae euomit in Martinum mille conuicia. obiurgatus enim pridie ab eo fuerat, cur, qui nihil um-20 quam ante clericatum quippe qui in monasterio ab ipso Martino nutritus habuisset, equos aleret, mancipia conpararet. nam illo tempore arguebatur a multis non solum pueros barbaros, sed etiam puellas scitis uultibus coemisse. quibus rebus infelicissimus 3 insano felle commotus et, ut credo, praecipue daemonum illorum 25 agitatus instinctu, Martinum ita adgressus est, ut uix manibus temperaret, cum quidem sanctus uultu placido, mente tranquilla infelicis amentiam per mitia uerba cohiberet. sed ita in eo nequam 4 spiritus redundabat, ut ne sua quidem illi, quamuis uana admo-

4 copia $V \parallel$ amota F pr. m. 5 devaricatis V 7 proclamans ait $V \parallel$ inquit uncinis inclusit de Prato 8 frater V: ille frater AFv 10 suum om. A

¹¹ Quodam] hoc caput et sequens om. V, F hic om. et habet in fine dialogi; nec Paulinus rem quae narratur tetigit || dum] immo cum 13 residisset F 15 adhortationis A: exortationis F, sed ex in ras. m. 2 || Brictio M:

briccio (bis) AFQ, brichio B; heia te B. semel habent $BM \parallel 16$ credo om. A 17 rabiem sui spiritus M 18 insania $F \parallel$ euomit ABFQ: euomuit v 19 conuitia AF, et sic item infra \parallel umquam om. A 20 qui] add. fuisset in Fm.2 21 nam AFQ: nam iam v 22 arg. a m quod—coemisset $AFQ \parallel$ barbaros om. FQ (non s. p. barbaros—coemisse BM, ut uidetur, et Giselini libri meliores) 27 nequam spir. in eo F

dum, mens subesset: trementibus labiis incertoque uultu decolor prae furore rotabat uerba peccati, se asserens sanctiorem, quippe qui a primis annis in monasterio inter sacras ecclesiae disciplinas ipso Martino educante creuisset: Martinum uero et a principio, quod ipse diffiteri non posset, militiae actibus sorduisse, et nunc s per inanes superstitiones et fantasmata uisionum ridicula prorsus 5 inter deliramenta senuisse. haec cum multa adque alia etiam, quae reticere melius est, acerbiora uomuisset, egressus tandem furore satiato, quasi qui se penitus uindicasset, rapidis ea parte qua uenerat gressibus recurrebat, cum interea, credo per Martini 10 orationes fugatis ab illius corde daemonibus, reductus in paenitentiam, mox reuertitur adque ad Martini se genua prosternit: ueniam poscit, fatetur errorem nec sine daemone se fuisse tandem 6 sanior confitetur, non erat apud Martinum labor iste difficilis, ut ignosceret supplicanti. tunc et ipsi et nobis omnibus sanctus expo- 15 suit, qualiter illum a daemonibus uidisset agitari: se conuiciis non moueri, quae magis illi, a quo essent effusa, nocuissent. exinde 7 cum idem Brictio multis apud eum magnisque criminibus persaepe premeretur, cogi non potuit ut eum a presbyterio submoueret, ne suam persequi uideretur iniuriam, illud saepe commemorans: si 20 Christus Iudam passus est, cur ego non patiar Brictionem?

16 Ad haec Postumianus, audiat, inquit, istud exemplum noster iste de proximo. qui cum sit sapiens, immemor praesentium, immemor futurorum: si fuerit offensus, insanit in sua se non habens potestate: saeuit in clericos, grassatur in laicos, totumque terra- 25 rum orbem in suam commouet ultionem: in qua per triennium iugiter dimicatione consistens nec tempore nec ratione sedatur.

2 dolenda hominis et miseranda condicio, etiamsi hac sola insanabilis mali peste premeretur. uerum ista ei patientiae et tran-

offensus 2 codd. apud de Prato et ed. Ald. 27 orationeF 29 malo F pr. m.

⁶ fantasmata AF: phant. v 8 egressus — uindicasset F post recurrebat habet 9 rapidis — gressibus recurrebat ABM: rapidus — recurrebat Fv || ea parte qua AFM: ex qua parte v 11 poenitentiam, mox distinctum est in edd. claudicante logica ratione. Sententia est: in eo erat ut recurreret, cum interea reductus est in paenitentiam. Mox reuertitur etc.

13 poscit BM: poscens AFv 14 sanior fatebatur A 15 ipse F pr. m.

18 briccio AF || apud in F erasum 19 premeret. F 21 briccionem AF 22 etiam istud M 23 malim cum est sapiens 24 leniter (uel leuiter)

quillitatis exempla referre saepius, Galle, debueras, ut nesciret irasci et sciret iguoscere. qui si istum ipsum breuiter inser-3 tum sermonem meum in se prolatum forte cognouerit, sciat non magis ore inimici quam amici animo me locutum, quia, si fieri posset, optarem ut Martino potius episcopo quam Phalari tyranno similis diceretur. sed istum, cuius commemoratio parum suauis 4 est, transeamus et ad Martinum nostrum, Galle, redeamus.

Tum ego, cum iam adesse uesperum occiduo sole sentirem, 17 dies, inquam, abiit, Postumiane: surgendum est: simul tam 10 studiosis auditoribus cena debetur, de Martino autem exspectare non debes, ut ulla sit meta referenti: latius ille diffunditur, quam ut ullo ualeat sermone concludi, ista interim de illo uiro portabis 2 Orienti, et dum recurris diuersasque oras, loca, portus, insulas urbesque praeterlegis, Martini nomen et gloriam sparge per po-15 pulos: in primis memento non praeterire Campaniam: etsi ma-3 xime cursus in deuio sit, non tamen tibi tanti sint uel magnarum morarum ulla dispendia, quin illic adeas inlustrem uirum ac toto laudatum orbe, Paulinum: illi, quaeso te, primum sermonis nostri, quod uel hesterno confecimus uel hodie diximus, uolumen 20 euolue: illi omnia referes, illi cuncta recitabis, ut mox per illum 4 sacras uiri laudes Roma cognoscat, sicut primum illum nostrum libellum non per Italiam tantum, sed per totum etiam diffudit Illyricum. ille Martini non inuidus gloriarum sanctarumque in 5 Christo uirtutum piissimus aestimator non abnuet praesulem no-25 strum cum suo Felice conponere. inde si forte ad Africam transfretabis, referes audita Carthagini: licet iam, prout ipse dixisti, uirum nouerit, tamen nunc praecipue de eo plura cognoscat, ne solum ibi Cyprianum martyrem suum, quamuis sancto illius sanguine consecrata, miretur. iam si ad laeuam Achaiae sinum pau-6

1 saepe $F \parallel$ ut nesciret BM et 2 codd. Gisel.: ut sciret AFv = 3 magis non AF = 5 falari AF = 6 memoratio F = 8 Tum ego Vs. l. in quo minio praemissum est: et sulpicius \parallel ergo F pr. m. \parallel uesperam de Prato inuito cod. V = 9 simul tamen V = 10 caena AF, coena v = 11 referenti V: referendi AFv = 12 ista mei: ita v = 13 et V: sed AFv = 14 diuersas A, in F que erasum est \parallel oras M: horas V, regiones AFv = 14 spargere V = 19 quod AV: quo F, quem v = 20 refers V = 22 totam v = 26 Kartag. A, chartag. FV = 16 licet iam prout scripsi: licet etiam prout V, licet etiam pridem ut AF, licet iam pridem ut v = 16 quauis v = 16 licet etiam pridem ut v = 16 quauis v = 16 licet etiam pridem ut v = 16 quauis v = 16 licet etiam pridem ut v = 16 quauis v = 16 qua

desinant uindicati.

lulum deuexus intraueris, sciat Corinthus, sciant Athenae, non sapientiorem in academia Platonem nec Socraten in carcere fortiorem: felicem quidem Graeciam, quae meruit audire Apostolum praedicantem, sed nequaquam a Christo Gallias derelictas, qui7 bus donauerit habere Martinum. cum uero ad Aegyptum usque perueneris, quamquam illa suorum sanctorum numero sit et uirtutibus superba, tamen non dedignetur audire, quam illi uel uniuersae Asiae in solo Martino Europa non cesserit.

- Ceterum cum Hierosolyma inde petiturus uentis rursum uela 18 commiseris, negotium tibi nostri doloris iniungo, ut si umquam 10 inlustris illius Ptolemaidis litus accesseris, sollicitus inquiras, ubi sit consepultus noster ille Pomponius, nec fastidias uisitare ossa 2 peregrina, multas illic lacrimas tam ex affectu tuo quam ex nostris funde uisceribus, ac licet inani munere solum ipsum flore purpureo et suaue redolentibus sparge graminibus, dices tamen 15 illi, sed non aspere, non acerbe, conpatientis alloquio, non ex-3 probrantis elogio: quod si uel te quondam uel me semper audire uoluisset, et Martinum magis quam illum, quem nominare nolo, fuisset imitatus, numquam a me tam crudeliter disparatus ignoti pulueris syrte tegeretur, naufragi sorte praedonis passus in medio 20 4 mari mortem et uix in extremo nanctus litore sepulturam. uideant hoc opus suum, quicumque in ultione illius mihi nocere uoluerunt, uideant gloriam suam et uel nunc aduersum me grassari
 - per nostra lamenta commotis, cum magna quidem Martini admiratione, sed non minore ex nostris fletibus dolore discessum est.

1 diuexus $F \parallel$ chorintus V 2 socraten in AV: socratē (om. in) F, Socratem in v 5 donauerat F pr. m. 6 et uirtutibus sit AFv 7 quam BV: qua AF^1 , quia F corr. et v 9 hierosolymam $AFv \parallel$ rursum A et cod. Vorstii: cursum FMV, cursim F corr., cursuum v 14 inani] in omni $V \parallel$ florem V 15 spargere $V \parallel$ dicis V 16 compat. eloquio F 20 syrte BV: regione AFv 21 nanctus V: nactus AFv 22 in illius ultione V: ex i. ultione B, ex illius (illis A) discessu $AFv \parallel$ uoluerint V, uolunt B 23 nos BM; me grassari om. V 26 ammiratione F, admiseratione A 27 Explicit | dialogus de uita beati martini episcopi | et confessoris per seuerum sulpicium | monachum massiliensem V, Explicit dialogus secundus de uita sancti martini F, in A nulla est subscriptio.

APPENDIX. SEPTEM EPISTVLAE QVAE SVLPICII SEVERI

NOMEN FERVNT.

. . • .

I. Epistula Sancti Seueri Presbyteri ad Claudiam sororem suam de ultimo iudicio.*)

Lectis epistolis tuis multo modo per motum affectum lacrimis tenere 1 non potui: nam et gaudio flebam, quod te secundum Domini Dei 3 nostri praecepta uiuere ex sermone ipso litterarum tuarum poteram agnoscere, et prae desiderio tui non poteram non dolere, quod per summam a te iniuriam alienabar, si litteras non misisses. tali ergo sorore non fruerer? testor autem salutem tuam: persaepe ad uos uenire uolui, sed usque adhuc impeditus sum, obsistente eo qui consueuit obsistere. nam et festinabam desiderio meo in tuo aspectu satisfacere, et opus Domini nostri inter nos obiter uidebamur acturi, cum alter alterum consolando, calcata a nobis mole saeculi, uiueremus. sed iam ego ueniendi diem tempusque non statuo, quia quotiescumque statui, implere non potui: Domini opperiar uoluntatem speroto que quod meis uotis et orationibus tuis de nostra nos fructum faciat capere praesentia.

Ceterum quod a me in omnibus epistolis, quas ad te miseram, 2 uitae ac fidei tuae praecepta desiderasti, iam per adsiduitatem scriptorum meorum uerba consumpsi: nihil nouum tibi rescribere modo 20 possum, quod ante non scripserim. et sane propitio Deo iam non indiges admoneri, quae fidem inter principia consummans deuotam in Christo exhibes caritatem, unum tamen moneo, ne transcursa repe-

^{*)} Primum edita a Baluzio in Miscell. I, 329 sqq. ex codice collegii SS. et indiu. Trinitatis Cantabrigiensis (B, 2, 35). C = codex Cantabrigiensis: b = editio Baluzii.

⁵ ex b: et C 6 pro desiderio b 7 iniuriam a te malebat Clericus
13 ego om. b 14 operiar Cb, opperior Clericus 15 capere faciat b 16 praesentia C (ut coniecit Baluzius): perseuerantia b 18 desiderasti scripsi: desiderans Cb

tas, ne contempta desideres, ne manum aratro inserens retrorsum conversa respicias, quo utique in te redeunte vitio ordinem suum necesse est sulcus amittat, nec sane mercedem suam cultor accipiet. alioquin nec partem consequitur, si ex parte cessauerit. nam sicut a peccato ad iustitiam fugiendum est, ita ei, qui iustitiam fuerit in- 5 gressus, ne peccato pateat praecauendum, scriptum enim est, iusto, in qua die exerrauerit, iustitiam non profuturam. in hoc igitur consistendum est. in hoc laborandum, ne qui peccata euasimus, praemia parata perdamus, stat enim aduersum nos paratus inimicus, ut nudatum fidei umbone mox feriat, non abiciendus est 10 itaque clipeus, ne latus pateat: non remittendus est gladius, ne hostis incipiat non timere: porro cum armatum uiderit, abibit. nec ignoramus durum esse atque difficile aduersus carnem et saeculum cotidie dimicare. sed si aeternitatem cogites, si caelorum regna consideres, quae utique nobis Dominus licet peccatoribus praestare dig-15 nabitur, quae tandem condigna passio est, qua tanta mereamur? luctamen autem nobis in hoc mundo parui temporis est; nam etsi mors non succedat, senecta succedet. labuntur anni, fluunt tempora, et, ut spero, Dominus Iesus tanquam desideratos sibi celeriter nocabit.

O quam felix ille noster excessus, cum a labe peccati melioris uitae conversatione purgatos sede sua nos Christus excipiet. occurrent martyres et prophetae, iungentur apostoli, gaudebunt angeli, laetabuntur archangeli, uictusque satanas cruento licet ore pallebit, quippe qui etiam nostra, quae sibi in nobis praeparauerat, peccata 25 perdiderit. uidebit gloriam concessam per ueniam, merita honorata per gloriam: nos triumphabimus hoste superato. ubi tunc mundi istius sapientes uidebuntur? ubi auarus, ubi adulter, ubi impius, ubi ebriosus, ubi maledicus recognoscentur? quid miseri pro sua defensione dicturi sunt? 'nesciuimus te, Domine, te in mundo esse 30 non uidimus: prophetas non misisti, legem saeculo non dedisti: patriarchas uon nidimus, sanctorum non legimus exempla. Christus

1 Luc. 9, 62. 6 Ezech. 18, 24.

3 accipiat b 5 ita et qui Cb 6 iustus C 9 aduersus b 10 umbonë C 11 clypeus b 13 atque C: ac b 16 quae tanta C 17 nobis om. b 23 iungentur C: tangentur b 24 arcangeli C 28 ridebuntur b

tuus in terra non fuit, Petrus tacuit, Paulus noluit praedicare, Euangelista non docuit. martyres non fuerunt quorum exempla sequeremur: futurum iudicium tuum nemo praedixit, uestire pauperem nemo mandauit, prohibere libidinem nemo praecepit, repugnari auaritiae nemo persuasit: inscientia lapsi sumus, quae fecimus nescientes.

His e contrario ex illo sanctorum choro uel primus Noe iustus 4 proclamabit: 'Ego, Domine, et superuenturum propter peccata hominum diluuium praedicaui, et post diluuium exemplum de me praebui bonis, cum malis pereuntibus non perirem, ut isti cognoscerent et 10 quae esset innocentibus salus et quae poena peccantibus.' Post hunc Abraham fidelis obsistet. 'Ego' inquit 'Domine, fidem qua humanum in te crederet genus media fere mundi illius aetate fundaui: ego pater gentium, cuius exempla sequerentur, electus sum; ego Isaac adhuc paruulum non dubitaui. Domine, offerre tibi pro uictima, ut isti 15 recognoscerent nihil non Domino praestari debere, cum me ipsum ne filio quidem unico intellegerent pepercisse: ego terram meam et cognationem meam te, Domine, iubente deserui, ut istis quoque esset exemplum nequitias mundi et saeculi peccata deserere: ego, Domine, te licet corporea sub imagine primus agnoui, nec dubitaui credere 20 quem uidebam, licet in alia mihi substantia uidereris, ut isti intellegerent non secundum carnem, sed secundum spiritum iudicare'. Huic Moyses beatus obsecundabit: 'Ego legem, Domine, istis omnibus te iubente tradidi, ut quos libera fides non tenebat, lex saltim dicta cohiberet: ego dixi 'non adulterabis', ut licentiam fornicationis 25 inhiberem: ego dixi 'diliges proximum tuum', ut caritas abundaret: ego dixi 'Domino soli seruies', ne isti idolis immolarent uel templa esse paterentur. ego ne falsa testimonia dicerentur edixi, ut istis aduersus omne mendacium praecluderem ora. ego facta dictaque a mundi exordio, operante in me spiritu tuae uirtutis, ex-20 posui, ut istis cognitio praeteritorum doctrinam tribueret futurorum. ego te uenturum. Domine Iesu, praedicaui, ut istis non inopinatum esset agnoscere quem uenturum ante praedixeram'.

24 Exod. 20, 14. 25 Leuit. 19, 18. 26 Deuter. 6, 13.

1 euangelistica b 4 fort. cohibere 5 sumus C: suum b 6 iustus Noe b 9 cum nos: ut Cb || perirent b 11 malim obsistet et 'ego' inquiet 17 domine om. b 19 corporea scripsi: corpore Cb 23 saltem b 24 cohibitet b

- Post hunc adstabit dignus Domini sui Dauid semine: 'Ego te, Domine, per omnia nuntiaui, ego nomini tuo tantum seruiendum esse clamani: ego dixi 'beatus uir qui timet Dominum', ego dixi 'exultabunt sancti in gloria', ego dixi 'desiderium peccatorum peribit, ut isti te agnoscerent et peccare desinerent. 5 ego cum regia praeditus essem potestate, cilicio supertecto, puluere subjecto, depositis insignibus magnificentiae meae procubui uestimentis, ut istis mansuetudinis atque humilitatis daretur exemplum. ego inimicis meis, qui interficere me cupierunt, peperci, ut misericordiam meam isti probarent imitandam'. Post hunc Isaias dignus Dei 10 spiritu non tacebit. Ego. Domine, te per os meum loquente praemonui 'uae iis qui iungunt domum ad domum', ut modum cupiditati inponerem, ego iram tuam peccantibus uenisse testatus sum, ut istos a malefactis suis si non spes praemiorum, saltim suppliciorum formido cohiberet'. 15
- Post hos aliosque conplures, qui doctrinae nobis officia praestiterunt, ipse Dei filius haec loquetur: 'Ego certe excelsa sede sublimis, caelum palma, terram pugillo continens, intra extraque diffusus, cunctorum quae gignuntur interior atque omnibus quae mouentur exterior . inaestimabilis . naturae potestate infinitus . inuisibilis 20 aspectu, incomprehensibilis adtactu, ut inter uos ad edomandam duritiam cordis uestri et perfidiam doctrinis salutaribus molliendam uestrum minimus existerem, nasci carne dignatus sum depositaque Dei gloria habitum formae seruilis adsumpsi, ut communicata uobiscum infirmitate corporea, rursum in consortium gloriae meae per obe- 25 dientiam praecepti salutis adhiberem, aegris infirmisque omnibus sanitatem, auditum surdis, uisum caecis, uocem mutis, claudis pedum officia restitui, ut uos signis caelestibus permouerem, quo facilius in me atque in iis, quae praedicaueram, crederetis. ego uobis caelorum regna promisi, ego etiam, ut inpunitatis haberetis exem- 30 plum, latronem, qui me sub mortis suae tempore fatebatur, in paradiso collocaui, ut uel illius fidem, qui remitti sibi meruerat peccata,

3 Ps. 111, 1. 4 Ps. 149, 5. \parallel Ps. 111, 10. 12 Ies. 5, 8. 18 cf. Ies. 40, 12.

6 superiecto b 7 uestimentis glossema uidetur 10 istis probarem b || esayas C 12 hiis C, his b 14 saltem b 19 gignentur C 21 edomandum Cb 26 salutaris b 29 hiis C, his b 32 uel om. b sequeremini. atque ut exemplo meo pro uobis et ipsi pati possetis, pro uobis ego passus sum, ne dubitaret homo pro se pati quod Deus pro homine pertulisset. ego me post! resurrectionem, ne sides uestra confunderetur, ostendi. ego in Petro Iudaeos monui, ego in Paulo gentibus praedicaui: nec paenitet: est fructus bonorum. opus meum boni intellexerunt, perfecerunt fideles, iusti impleuerunt, consummauerunt misericordes: et magna pars martyrum, magna sanctorum est. in eodem certe et isti corpore, in eodem fuerunt mundo. cur nullum in uobis bonum opus, gens uipereae stirpis, inuenio? paenitentiam malorum uestrorum nec sub ultima die uestri finis egistis. quid autem attinet quod me labiis adoratis, si factis et operibus denegetis? ubi nunc uestrae diuitiae, ubi honores, ubi potentia, ubi uestrae sunt uoluptates? nullam nouam sin uos mando sententiam: habetis iudicium quod ante praedixi.

Tunc illud miseris Euangelista recitabit: 'ite in tenebras ex-7 teriores, ubi erit fletus et stridor dentium'. o miseri, quos ista non permouent: uidebunt suam poenam et aliorum gloriam. utantur saeculo, dum aeternitate illa, quae sanctis praeparata est, non fruantur: affluant diuitiis, auro incubent, dum ibi egentes, ibi nopes deprehendantur: sint in saeculo diuites, dum in aeternitate sint pauperes, de quibus scriptum est: 'diuites eguerunt et esurierunt'. consequentia autem de bonis scriptura subiecit: 'inquirentes autem Dominum non deficientur omni bono'.

Itaque, soror, licet nos isti irrideant, licet nos stultos infelicesque sommem orent, felicius gaudeamus opprobriis, quibus nobis gloria, illis poena cumulatur. nec rideamus illorum stultitiam, sed potius infelicitatem doleamus, quia inter illos pars magna nostrorum est, quos si lucri facere possimus, augetur in nobis gloria. sed agant se ut uolunt, sint nobis tanquam gentiles et publicani: nos uero saluos sincolumesque tueamur. si illi nunc nobis dolentibus [gaudent, nos postea in illorum dolore gaudebimus. uale, soror carissima et in Christo dilectissima.

15 Matth. 22, 13. 25, 30. 21 Ps. 33, 11. 22 ibid.

1 possitis Cb 7 martyrum Baluzius: maturum C 22 consequenter b 23 deficientur nos: deficient Cb 28 lucrificare b 29 puplicani C 32 Explicit epistola seueri presbyteri ad claudiam sororem suam. Incipit epistola sancti seueri ad eandem de uirginitate C

II. EPISTOLA S. SEVERI AD CLAVDIAM SOROREM DE VIRGINITATE*)

A =Excerpta in actis concilii Aquisgranensis (a. 816).

C = codex Cantabrigiensis.

H = textus Lucae Holstenii in Appendice Codicis Regularum (Paris. 1663)
p. 8 sqq. ubi epistula sic inscripta est: 'Athanasii exhortatio ad sponsam Christi'.

R = codex Reginensis Romanus num. 140.

V = codex Vindobonensis, Theol. 664.

ed. Vall. == textus Vallarsii in Append. opp. S. Hieronymi XI, p. 127 sqq.

b = ed. Baluzii.

Ex H non notauimus nisi eas scripturas quae discrepant a lectionibus codicis Reginensis; cf. Praefat.

^{*)} Epistola sancti Seueri presbyteri ad eandem de uirginitate C ut uidetur, item ad virgines R, S. Athanasii exhortatio ad sponsam Christi H, inscriptione caret V

II. Epistula S. Seueri ad Claudiam sororem de uirginitate.

Quantam in caelestibus beatitudinem uirginitas sancta possideat, 1 praeter scripturarum testimonia ecclesiae etiam consuetudine edocemur. qua discimus peculiare illis subsistere meritum, quarum specialis est consecratio. nam cum uniuersa turba credentium paria gratiae dona percipiat et isdem omnes sacramentorum benedictionibus glorientur. istae proprium aliquid prae ceteris habent, cum de illo sancto et inmaculato ecclesiae grege quasi sanctiores purioresque hostiae pro uo-10 luntatis suae meritis a sancto spiritu eliguntur et per summum sacerdotem Dei offeruntur altario. digna reuera Domino hostia tam pretiosi animalis oblatio, et nulla magis ei quam imaginis suae hostia placitura. de huiusmodi enim Apostolum praecipue dixisse reor: Obsecro autem uos, fratres, per misericordiam Dei ut Bexhibeatis corpora uestra hostiam uiuentem, sanctam, Deo placentem, possidet ergo uirginitas et quod alii habent et quod alii non habent, dum et communem et peculiarem obtinet gratiam, et proprio, ut ita dixerim, consecrationis priuilegio gaudet. nam et Christi sponsas uirgines dicere ecclesiastica nobis permittit

13 Rom. 12, 1.

3 Quantum R 4 ecclesiae iam V 5 qua AV: quia CH, qui $R \parallel$ discimus CH: addiscimus AVb, addiscimur $R \parallel$ illis — quarum V: illi — cuius $ACHR \parallel$ est specialis C 6 dona gratiae C 7 percipiant $V \parallel$ hisdem CRV, eisdem $H \parallel$ omnium V 8 ista ad $A \parallel$ habendum de $AR \parallel$ cum R: dum CV 11 digna — placentem om. $A \parallel$ hostia om. RV 12 nulla magis ei RV: nullius magis $C \parallel$ quam R corr. ex quia, quum $V \parallel$ suae imaginis C 13 eiusmodi R 14 per miseric. Dei om. RV 15 uiuentem RV: uiuam C 17 dum communem $A \parallel$ pec. habet gratiam V

auctoritas, dum in sponsarum modum quas consecrat Domino uelat, ostendens eas uel maxime habituras spirituale conubium quae subterfugerint carnale consortium. et digne Deo per matrimonii comparationem spiritualiter copulantur quae eius dilectionis causa humana conubia spreuerunt. in his quam maxime illud impletur Apostoli: 5 2 qui autem adhaeret Domino, unus spiritus est. grande est enim et inmortale, paene ultra naturam corpoream, sopire luxuriam et concupiscentiae flammam adolescentiae facibus accensam animi uirtute restinguere, spirituali conatu uim genuinae oblectationis excludere, uiuere contra humani generis morem, despicere 80-10 lacia coniugii, dulcedinem contemnere liberorum, et quaecumque praesentis uitae esse commoda possunt, pro nihilo spe futurae beatitudinis computare. magna haec, ut dixi, et admirabilis uirtus est et non inmerito pro magnitudine laboris sui ingenti praemio destinata. Dabo inquit spadonibus, dicit Dominus, in domo mea et 15 in muro meo locum nominatum meliorem a filiis et filiabus; nomen aeternum dabo eis et non deficiet. de quibus spadonibus Dominus in euangelio repetit dicens: sunt enim spadones, qui se ipsos castrauerunt propter regnum caelorum. Magnus quidem est pudicitiae labor, sed maius est prae-20 mium, temporalis custodia, sed remuneratio aeterna. de his enim et beatus Iohannes Apostolus loquitur quod sequantur agnum quo-

6 I Cor. 6, 17. 15 Isai. 56, 5. 18 Matth. 19, 12. 22 Apoc. 14. 4

1 dum sponsarum modo C || quas AR: quam V, eas C || domino consecrat C || uelat AH: ualeat R, et uelat C, uoueat V 2 ostendens — Apostoli om. R || spiritale ACR 4 copulantur spiritualiter V 5 completur C 6 adhaeret deo C || est spiritus C || grande — custoditur (pag. 228, 5) om. A 7 enim V: om. CR || mortalem V || et paene H || sopire RV: superare C, frenare ed. Vall. 8 flammam RV: palmam |C, spasmeam b || facibus aestuantem ed. Vall. 9 spirituali V: et spiritali CR || oblationis R 10 et uiuere C || morem RV: legem C 11 coniugii C: coniugum RV || et om. R 12 possint C 14 magnitudinis R || destinatur C 15 dabo, inquit (sc. propheta)

spadonibus, dicit (dicit om. R) dominus RV: dabo inquit Dominus spadonibus meis H, dabo spadonibus dicit deus et C 16 a HV: et CR || filiabus Israel H 17 eis RV: illis C || et CRV: quod H; hoc quidem est in Vulgata quod non peribit', sed in LXX: rad oix ℓ x ℓ x ℓ t ℓ t ℓ t || deficient RV 18 enim] autem V 20 est quidem CR || est (post maius) om. H 21 acterna est C || etenim V 22 apostolus Iohannes C || quod CR: qui V || secuntur HV

cum que ierit. quod ita intellegendum puto, nullum eis locum in caelesti aula claudendum et cuncta eis diuinarum mansionum habita-cula reseranda.

Sed ut inlustrius uirginitatis meritum clareat et quam Deo digna 3 s sit manifestius possit intellegi, illud cogitetur, quod Dominus et saluator noster Deus, cum propter humani generis salutem hominem dignaretur adsumere, non alium quam uirginalem elegerit uterum, ut uirtutem huiusmodi plurimum sibi complacere monstraret: et ut pudicitiae bonum utrique sexui intimaret, uirginem habuit matrem 10 uirgo ipse permansurus: in se uiris et in matre feminis praebuit uirginitatis exemplum, quo demonstraretur in utroque sexu beatam et integram divinitatis habitare plenitudinem meruisse, dum totum in matre fuit quicquid habitabat in filio. sed quid ego satisago excellens ac sublime pudicitiae meritum reuelare et gloriosum 15 bonum uirginitatis ostendere, cum de hac re plerosque perorasse non nesciam et eius beatitudinem manifestissimis rationibus conprobasse, et nulli sapienti uenire in dubium possit eam rem maioris esse meriti, quae sit amplioris laboris? quisquis enim pudicitiam aut nullius praemii aut parui existimat, certum est illum 20 aut ignorare aut non uoluntarium eius ferre laborem, unde illi semper castitati derogant qui eam aut non habent aut habere coguntur inuiti.

1 puta $R \parallel$ locum eis nullum V 2 et RV: sed C 4 digna deo sit V, digna sit deo C 5 intellegi possit $C \parallel$ recognite tur RVdominus saluator noster (sine Deus) V 6 hominem CR: carnem V 7 uterum elegerit $C \parallel$ ut CRV: et H8 uirtutem V: om. CR \parallel complacere CRV: placere $Hb \parallel$ et ut CRV: et H9 utrisque V || intimaret. Virginem b || matrem habuit C 10 uirgo ipse permansurus V: uirgo mansurus CR || uiris sed Clericus \parallel demonstratur $C \parallel$ beatam et integram diu. habitare plenit. V: beatam integritatem divinitatis haberi (haberi et H) plenitudinem HR, beatam integritatem diuinitatis habere plenitudinem C 13 totum RV: tantum C || habitabat R: habebat C, habitaret V, habebatur Het ed Vall. || quod V || satago H 14 meritum pudicitiae V || gloriosum V: gloriosae CR 15 uirginitatis bonum HV 16 nonne etiam R \parallel orationibus V 17 sapientium V \parallel in dubium uenire b(non C) || posse R 18 quisque V 20 uoluntarie $C \parallel$ eius om. R || referre V || unde R: inde CV 21 castitatem qui etiam derogant R

Nunc itaque quoniam, paucis licet, tam laborem quam meritum integritatis ostendimus, ne res quae et grandi uirtute constat et ingenti praemio destinatur, carere fructu suo possit, diligentius excubandum est. quanto enim quaecumque species pretiosior fuerit, tanto maiore sollicitudine custoditur, et quoniam multa sunt quae bono s proprio carent, nisi aliarum rerum iuuentur auxilio, ut est mellis species, quae nisi cerarum custodia et fauorum cellulis conseruetur et, ut uerius dixerim, nutriatur, naturalem gratiam perdit et subsistere per se ipsa non potest, sicut et uini species, quod nisi in boní odoris uasis et reparatis crebrius picibus foueatur, genuinae uim sua- 10 uitatis amittit: adtentius prouidendum est, ne forte et uirginitati aliqua sint necessaria, sine quibus nequaquam fructum adferre sufficiat, et tantus nihil proderit labor, dum uane prodesse creditur, quod absque rebus necessariis possidetur. nisi enim fallor, ob caelestis regni praemium pudicitiae seruatur integritas, quod sine 15 aeternae uitae merito neminem consequi posse satis certum est. aeternam uero uitam nonnisi per omnium diuinorum praeceptorum custodiam promereri posse scriptura testatur dicens: si uis ad uitam uenire, serua mandata. uitam ergo non habet nisi qui cuncta legis mandata seruauerit, et qui uitam non habuerit, caelestis regni 20 non potest esse possessor, in quo non mortui, sed uiui quique regna-

18 Matth. 19, 17.

1 licet paucis V, tam paucis licet R 2 uirginitatis V || quae et R: quae CHV 3 diligentius om. V. || excubendum R 4 quantum CRV || species quaecumque V || fuerit CR: est V 5 maiori V || multae R

6 careant proprio V || ut est — amittit (u. 11) om. A ipsam CH, ipsam naturalis $V \parallel$ nisi in boni od. uasis V: si non boni od. uasis (uas R) CR, nisi boni od. uas sit H10 reparati R || crebris C || genuinae uim suauitatis R: genuinae uini suauitatis C, genuinae uitis suauitatem V, genuinam uini suauitatem b11 prouidendum V: praeuidendum AR, ergo prouid. $CH \parallel$ et in uirginitate R12 sint aliqua V. alia sint $H \parallel$ fructus V = 13 uanŭ R = 14 rebus ARV: uiribus $C \parallel$ possideatur V || nisi — certum est om. A || fallor enim CR 16 uitae aeternae $C \parallel$ posse om. $V \parallel$ satis om. $C \parallel$ aeterna uero uita Cnium V: omnem ACR 18 promereri posse scriptura testatur dicens AH (sed om. A dicens): promereri posse (om. V) scriptura dicente RV, promereri potest scriptura dicente $C \parallel$ si uis inquit $A \parallel$ ad AH: in CRV

19 peruenire C, ingredi A || cuncta om. A 20 mandata legis C

21 in quo — ante omnia (u. 3) om. A

bunt. nihil ergo uirginitas sola proficiet, quae caelestis regni gloriam sperat, nisi et illud habuerit cui perpetua uita promittitur, per quam caelestis regni praemium possidetur. ante omnia ergo pudicitiam integritatemque seruantibus et eius remunerationem a Dei aequitate spe-5 rantibus mandatorum sunt custodienda praecepta, ne gloriosae castitatis et continentiae labor in irritum deducatur, supra mandatum uel praeceptum esse uirginitatem sapiens ex lege nullus ignorat. Apostolo dicente: de uirginibus autem praeceptum Domini non habeo, consilium autem do. cum ergo obtinendae uirginitatis 10 consilium dat, non praeceptum statuit, supra mandatum eam esse professus est. quicumque ergo uirginitatem seruant, maius quam praeceptum est faciunt, tunc enim proderit amplius fecisse quam iussum est, si quod iussum est feceris, nam quomodo plus fecisse gloriaberis, si minus aliquid non facias? cupiens diuinum implere 15 consilium ante omnia serua mandatum: uolens uirginitatis praemium consequi uitae amplectere merita, ut sit cuius remunerari castitas possit. nam ut uitam praestat observatio mandatorum, ita eorum e contrario generat praeuaricatio mortem. et qui per praeuaricationem in mortem fuerit deputatus, uirginitatis coronam sperare non poterit, neque pudicitiae praemium exspectare constitutus in poena.

Tres enim species sunt uirtutum, per quas caelestis regni possessio 5 introitur. prima pudicitia est, secunda mundi contemptus, tertia uero iustitia, quae ut conexae plurimum se possidentibus praestant, ita diuisae prodesse difficile possunt, dum unaquaeque earum non prop-

8 I Cor. 7, 25.

2 illud RV: aliud C 3 ergo omnia H 5 sunt custodienda ARV: est custodia C, custodia est b 6 in interitum V, in om. R 6 et 10 su-6 uel praeceptum uidetur per V; supra -- non facias (u. 14) om. A 10 statuit R: om. CV || man-7 ex lege CV: et legens Rglossema datum RV: mandatum uel praeceptum H, mand. et praeceptum C11 ergo om. $R \parallel$ maius CR: magis HV 13 iustum $V \parallel$ facias R, feceris - minus aliquid om. H 14 aliquod V || non om. RV || facias RV: feceris $C \parallel$ cupies R = 15 mandată tam (corr. tum) $R \parallel$ uirgini-16 amplectere meritum uitae $C \parallel$ ut sit cuius ARV: ut tua CH17 eorum e contrario ACR: e contr. eorum castitas remunerari C HV 18 praeuaricatio generat V 19 in morte AC || deputatus H et ed. Vall.: om. ACRV 21 tres — fac bonum (p. 231, 2) om. A || uirtutum V: om. CHR | regni caelestis C 22 est pudicitia CH

ter se tantum, sed propter aliam efflagitatur. in primis ergo quaeritur pudicitia, ut facilius subsequatur mundi contemptus, quia ab illis mundus contemni leuius potest qui matrimonii nexibus non tenentur. mundi uero contemptus exposcitur, ut iustitia conseruetur, quam implere difficile possunt qui saecularium bonorum cupiditatibus et s mundanarum uoluptatum negotiis implicantur. quisquis ergo pudicitiae primam speciem possidet et secundam, quae est mundi contemptus, non obtinet, paene sine causa possidet primam, quando secundam non habet, propter quam prima quaesita est. et si primam et secundam habeat, cui tertia, quae est iustitia, desit, frustra la-10 borat, quoniam superiores duae propter tertiam praecipue requiruntur. quid enim prodest propter mundi contemptum pudicitiam habere, et propter quod eam habeas non habere? uel cur res mundi contemnas. si iustitiam, propter quam pudicitiam, propter quam mundi contemptum habere te conuenit, non custodias? quia ut prima species propter se-15 cundam est, ita prima et secunda propter tertiam: quae si non fuerit, nec prima nec secunda proficiet.

Dicis forsitan: 'doce me ergo quid sit iustitia, ut eam, si cognouerim, facilius implere sufficiam'. Dicam breuiter, ut ualeo, et uerborum utar simplicitate communium, quia causa de qua agimus talis 20 est, quae disertioribus facundiae sermonibus nequaquam debeat obscurari, sed simplicioribus eloquentiae narrationibus pandi. res enim omnibus in commune necessaria communi debet sermone monstrari. Iustitia ergo non aliud est quam non peccare, non peccare autem est legis praecepta seruare. praeceptorum autem obseruatio duplici genere 25 custoditur, ut nihil eorum quae prohibentur facias, et cuncta quae

¹ aliam CRV: alias $b \parallel$ efflagitatur R: flagitatur CV2 sequatur 3 a matr. nexibus V, matrimoni in nexibus RV, obsequatur Rficile implere C 6 quisque $RV \parallel$ ergo om. $V \parallel$ pudicitiae (pudicitiam V) primam speciem possidet RV: poss. prim. sp. pudicitiae H, pudicitiae poss. 11 duae propter iustitiam praecipue requiruntur R, duae requiruntur propter tertiam V 12 enim om. V 13 habeat R || cur res mundi H: cur mundum V, cui rei mundum CR 14 propter quam mundi RV: et propter quam mundi C, et mundi H 15 conucniat R 16 ita prima R: ita et prima $CV \parallel$ et secunda—nec prima om. $V \parallel$ tertiam CH: iusti-18 ergo me R19 dicam tibi breuiter $C \parallel$ ualeam V = 20 causa talis quae V 21 defortioribus $R \parallel$ debet $H \parallel$ obsecrari Rcioris CV 23 omnibus om. R 24 non est aliud H. aliud non est V 25 autem H: uobis R, uero CV (?) 26 facias — iubentur om. R pr. m.

iubentur implere contendas. hoc est quod dicit: recede a malo et fac bonum. nolo enim putes in hoc constare institiam ut malum non facias, cum et bonum non facere malum sit et in utroque legis praeuaricatio committatur, quoniam qui dixit 'recede a malo', ipse 5 dixit et fac bonum'. si a malo recesseris et non feceris bonum, transgressor es legis, quae non tantum in malorum actuum abominatione, sed et in bonorum operum perfectione completur, neque enim hoc solum tibi praecipitur ut uestitum suis non spolies indumentis, sed et ut spoliatum operias tuis, neque ut habenti panem non auferas 10 suum, sed et non habenti tuum libenter impertias, neque solum ut pauperem suo non pellas hospitio, sed ut pulsum et non habentem recipias tuo. praeceptum enim nobis est flere cum flentibus. quomodo cum illis flemus, si in nullo eorum necessitatibus participamus, nec aliquod eis in his propter quas lacrimantur causis prae-15 bemus auxilium? neque enim fletuum nostrorum Deus infructuosum quaerit humorem, sed quia lacrimae doloris indicium sunt, uult te ita alterius angustias sentire ut tuas. et quomodo tibi, in tali tribulatione si esses, subueniri cuperes, ita alteri ipse subuenias propter illud: quaecumque uultis ut faciant uobis homines 20 bona, ita et uos facite illis. nam cum flente flere et nolle, cum possis, flenti conferre, subsannationis, non pietatis indicium est.

1 Ps. 33, 15. 12 Rom. 12, 15. 19 Matth. 7, 12.

1 dicit RV: dicit psalmista C2 in hoc putes C 4 committatur ARV: continetur $C \parallel$ et ipse dixit fac H et ed. Vall. 6 abhominatione 7 sed etiam A || neque enim — quae iubentur CV, dominatione R8 sed et ut H et corr. R: ut et R pr. m., sed ut C, sed V (p. 232, 23) om. A 9 spoliatos C || panem suum auferas (om. non) V10 sed et non V: sed ut non CH, sed non ut $R \parallel$ neque ut solum C11 malim sed et ut 14 ne aliquid $R \parallel$ propter quae $V \parallel$ prebeamus C12 est nobis C 17 quomodo in tribulatione tali si esses tu V 16 indicium doloris R 18 subuenire $C \parallel$ ipse om. H (habet R) \parallel subuenies R20 ita et uos f. illis CR: ita (om. V) et uos f. illis similiter HV || et nolle V: et nihil R, si nihil C 21 conferre, conferas C; post conferre in R additum est: ostendens eas uel maxime habitaturas (scr. habituras) spiritale conubium quae subterfugerint carnale consortium. et digne deo per matrimonii conparationem spiritaliter copulantur, quae eius dilectionis causa humana conubia spreuerunt in his quam maxime illud impletur Il indicium est non pietatis V

denique Saluator noster cum Maria et Martha Lazari sororibus fleuit et inmensae misericordiae adfectum lacrimarum contestatione monstrauit. et uerae pietatis indicia mox opera subsecuta sunt, cum suscitatus Lazarus, cuius causa lacrimae fundebantur, sororibus redditur. hoc fuit pie cum flentibus flere, occasionem fletus auferre. sed 5 quasi potens, inquies, fecit. uerum nec tibi aliquid inpossibile imperatur: impleuit omnia qui quod potuit fecit.

Sed ut dicere coeperamus, non sufficit Christiano a malis se abstinere, nisi etiam bonorum operum officia perfecerit, quod illo uel maxime testimonio comprobatur, quo comminatur Dominus aeterni ignis 10 reos fore, qui quamuis mali nihil gesserint, non fecerint omne quod bonum est, dicens: Tunc dicet rex his qui ad sinistram sunt: discedite a me, maledicti, in ignem aeternum, quem praeparauit pater meus diabolo et angelis eius. esuriui enim, et non dedistis mihi manducare; sitiui, 15 et non dedistis mihi potum et cetera, non dixit: discedite a me, maledicti, quia homicidium, quia adulterium aut quia furta fecistis: non enim quia malum fecissent, sed quia bonum non fecerant, condemnantur et aeternae gehennae suppliciis addicuntur, nec quia quae prohibita sunt admisissent, sed quia quae praecepta erant 20 implere noluerunt. unde animaduertendum est quam spem habere possint qui adhuc aliquid eorum faciunt quae prohibentur, cum etiam illi aeterni ignis rei sint qui non fecerunt quae iubentur. nolo enim

12 Matth. 25, 41.

1 marta et lazari R 3 et ueritatis $R \parallel$ suscitatur Rdebantur RV: funduntur C || sororibus uiuus redditur. et hoc fuit pie flere cum flentibus C, 5 fletus benigne auferre V 6 quasi CRV: quis b || fecit H et ed. Vall: om. CRV || uerum RV: sed C || ne tibi V|| imperatur CR: imperet non sufficit mala cauere nisi bona quoque studeamus agere V 8 coeperam V || sufficit HV: sufficere CR || se om. V9 perficere R || quod RV: om. C 11 quod bonum est CH: bonum 12 dicet HV: dicit CR 15 sitiui — potum V: om. CR 17 quia homicidium fecistis quia adulterium perpetrastis V18 non enim — fecissent RV: om. $C \parallel$ bona et ed. Vall. || furtum V 19 et aeternae HV: et om. R, hi aeternis $C \parallel$ non non fecerunt C 20 sunt R: fuerant CV: erant ed. Vall. || erant RV: fuerant C 21 enim aduertendum R, aduertendum CH23 illi om. H | aeterni ignis V et ed. Vall.: om. CR || sint C: sunt RV || fecerint RV

tibi in hoc blandiaris, si aliqua non feceris, quia aliqua feceris, cum scriptum sit: qui universam legem servauerit, offendat autem in uno, factus est omnium reus. Adam enim semel peccauit et mortuus est: et tu te uiuere posse existimas illud saepe scommittens, quod alium, dum semel perpetrasset, occidit? an grande illum commisisse crimen putas, unde merito poena damnatus sit acriore? uideamus ergo quid fecerit: contra mandatum de fructu arboris edit. quid ergo? propter arboris fructum Deus hominem morte multauit? non propter arboris fructum, sed propter mandati contempntum. ergo non agitur de qualitate peccati, sed de transgressione mandati. et qui dixit Adae ut de arboris fructu non ederet, ipse tibi praecipit ut non maledicas, non mentiaris, non detrahas, non detrahentem auscultes, ut omnino non iures, ut non concupiscas, non innideas, non sis tepidus, non sis auarus, ut nulli malum pro malo ureddas, ut inimicos tuos diligas, ut maledicentibus benedicas, ut pro calumniantibus et pro persecutoribus tuis ores, ut percutienti maxillam alteram praebeas, ut in iudicio saeculari non litiges, ut si qui s tua auferre uoluerit, gratanter amittas, ut nec iracundiae nec zeli nec liuoris malum intra pectus admittas, ut crimen auaritiae fugias, nut omnis superbiae ac iactantiae malum caueas, et humilis ac mitis Christi uiuas exemplo, malorum consortia in tantum uitans, ut cum fornicatoribus aut auaris aut maledicentibus aut inuidis aut detrac-

2 Jac. 2, 10.

1 si aliqua non f. quia (qui A) aliqua feceris AR: quia aliqua feceris om. C, si aliquid eorum feceris quia aliquid non feceris V; sequitur deinde in V glossema: Audiant qui quaedam mala cauere negligunt quibusdam bonis confidentes quae agunt || cum] quod V Vall. et A: est CRV || offenderit C 3 semel enim peccauit adam V 4 posse om. H || existimans C 5 cum ed. Vall. || an grande - blandiris (p. 234, 8) om. A 6 merito poena damnatus sit acriori H et ed. Vall.: merito ac iure damnandus sit R, merito ac digne sit damnatus V, merito 7 quid fecerit contra mandatum. De ac iure (iuste b) damnatus est C10 agitur iam de V || mandati CR: praefructu distinxit Holstenius 12 precipit C: praecepit $RVb \parallel$ nec detrahentes Ccepti V 11 fructů R 15 ut inimicos — benedicas RV: om. C; additum in V: et aduersantibus benefacias 16 pro om. C 17 in om. V 18 amittas RV: remittas C, dimittas ed. Vall. 20 iactantiae ac superbiae $C \parallel$ humilis et mitis C, mitis ac hum. V 21 exemplo uiuas C || deuitans C 22 detractatoribus C, detrectatoribus b

toribus aut ebriosis aut rapacibus nec cibum capias. quem si in aliquo contempseris, si pepercit Adae, parcet et tibi. immo illi magis parcendum fuerat, qui adhuc rudis et nouellus erat, et nullius ante peccantis et propter peccatum suum morientis retrahebatur exemplo. tibi uero post tanta documenta, post legem, post prophetas, post euansgelia, post Apostolos si delinquere uolueris, quomodo indulgeri possit ignoro.

8 An tibi de uirginitatis praerogativa blandiris? memento Adam et Euam uirgines deliquisse, nec integritatem corporis profuisse peccanuirgo quae peccat Euae, non Mariae comparanda est. non 10 negamus in praesenti tempore paenitentiae remedium, sed hortamur magis praemium sperare debere quam ueniam, turpe est enim delicti indulgentiam postulare quae palmam uirginitatis exspectant, et inlicitum aliquid incurrere quae se etiam a licitis castrauerunt: licitum quippe est matrimonii inire consortium, et ut laudandae sunt quae 15 propter Christi amorem et caelestis regni gloriam copulam contempserint nuptiarum, ita damnandae sunt quae propter incontinentiae uoluptatem, cum Deo se uouerint, remedio apostolico abutantur. ergo, ut diximus, quae conubia deserunt, non inlicita, sed licita spernunt. eiusmodi autem si iurent, si maledicant, si detrahant, si de-20 trahentes patiantur audire, si malum pro malo reddant, si cupiditatis in alienis aut auaritiae in propriis crimen incurrant, si zeli aut liuoris uenena possideant, si contra legalia et apostolica instituta indecens aliquid aut loquantur aut cogitent, si in carne placendi studio comptae et ornatae procedant, si alia, ut adsolet, inlicita faciant, 25

2 parcet et tibi? b 1 nec cibum R: uel cibum non V, cibum non C| magis om. V 3 ante om. V 4 retrahebatur R: trahebatur C, terre-6 indulgere R 8 blandiris RV: plaudes $C \parallel$ memor esto V11 remedium peni-10 uirgo — castrauerunt (u. 14) om. A || eua R 12 enim CRV: enim illis H 13 expectat CRVpost licitis habet || castrauerunt CR: castrauere H, castrauit Vsortium inire V || et ut — ut diximus (u. 19) om. A 16 gloriam CR: desiderium $V \parallel$ contempserunt C17 dam. sunt V: dam. non sunt CR || innocentiae ucluntatem R 18 cum dec se ucuerint V: nondum dec 20 iurant R | de-19 connubia Hb || spernuntur C21 patiantur ARV: pa | antur C (omissa syllaba ti trahunt cupidos C initio noui uersus), probantur b 22 aut ARV: uel C || incurrant crimen $C \parallel$ aut ARV: si C = 23 leg. instituta et apostolica V25 compte et ornate V || si alia (alia quae R) ut tur aut cogitant b

quid proderit eis spreuisse quod licuit et exercere quod non licet? si uis prodesse tibi, quod licita contempsisti, uide ne quid eorum quae non licent facias. stultum enim est timuisse quod minus est, et non timere quod maius est saut ab iis non uitari quae prohibentur, spresuisse uero ea quae conceduntur]. dicit enim Apostolus: innupta cogitat quae Domini sunt, quomodo placeat Deo, ut sit sancta et corpore et spiritu: quae autem nupta est, cogitat quae sunt huius mundi, quomodo placeat uiro. nuptam uiro placere adserit, cogitando quae mundi sunt, innuptam 10 uero Deo, eo quod nulla cura illi sit saeculi. dicat ergo mihi, quae uirum non habet et tamen quae mundi sunt cogitat, cui placere desiderat? nonne incipiet illi nupta praeponi? quia illa cogitando quae mundi sunt complacet uel marito, ista uero nec marito, quem non habet, potest placere nec Deo. sed nec illud silentio praeterire nos sconuenit, quod dixit: innupta cogitat quae Domini sunt, quomodo placeat Deo, ut sit sancta et corpore et spiritu. [quae Domini sunt, inquit, cogitat; non quae saeculi, non quae hominum, sed quae Dei sunt cogitat.] quae sunt ergo Domini? dicat Apostolus: quaecumque sunt sancta, quaemcumque iusta, quaecumque amabilia, quaecumque bonae famae, si qua uirtus, si qua laus disciplinae.

5 I Cor. 7, 34. 19 Phil. 4, 8.

adsolet inlicita AR: si aliqua quae ut adsolet, illicita sunt H, et alia quae assolent inlicita V, et alia quae fieri solent inlicite C

2 licita CRV: licite A, licitum H 3 est enim C 4 aut ab—conceduntur, quae desunt in A, ut glossema inclusimus; nam uix credendum est epistolae auctorem, quisquis fuit, alias optime scribentem hic tam barbare locutum esse \parallel ab his uetari $V \parallel$ prohibentur spreuisse uero ea quae V: prohibentur quae (si H) subterfugerint quae CR 6 Dei C 7 et corpore V: corpore ACR, ut est in Vulgata, at textus graecus habet: xal σώματι xal πνεύματι \parallel quae autem nupta — — et corpore et spiritu (u. 17) RV (item ex parte A): om. C; haec spuria esse censet is qui curauit editionem Parisiensem apud Migne 8 huius om. A 9 nuptam uero uiro V, nuptam — sit saeculi om. A \parallel placere uiro H 10 illi cura V, cura illa R

11 tamen ea quae V 12 incipiat $A \parallel$ quia illa AR: quae V 15 dixerit $A \parallel$ Dei A 16 sancta corpore AR 17 Quae Domini sunt —— quae Dei sunt cogitat om. $AR \parallel$ Domini V: Dei C 19 dicat ARV: dicit $C \parallel$ sunt AR: om. $CV \parallel$ quaecumque sunt iusta A, om. C

ista sunt Domini, quae sanctae et uere apostolicae uirgines die noctuque sine ullo temporis interuallo meditantur et cogitant. Domini est etiam regnum caelorum, Domini est resurrectio mortuorum, Domini est inmortalitas, Domini est incorruptio, Domini est splendor solis qui sanctis promittitur, sicut in Euangelio scriptum est: tunc 5 iusti fulge bunt sicut sol in regno Patris eorum: Domini sunt plures iustorum in caelestibus mansiones, Domini est fructus tricesimus et sexagesimus atque centesimus. haec quae cogitant et quibus possint ea operibus promereri, quae Domini sunt cogitant. Domini est etiam lex noui et ueteris testamenti, in qua oris eius eloquia sancta refulgent: quae si quae uirgines sine intermissione meditantur, quae Domini sunt cogitant, et impletur in eis illud propheticum: fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae.

9 Sequitur, 'quomodo placeat Deo', Deo, inquam, non homi-15 nibus, 'ut sit sancta et corpore et spiritu'. non dixit, ut sit sancta membro aut corpore tantum, sed ut sit sancta corpore et spiritu. membrum enim una corporis pars est, corpus uero omnium conpago membrorum est. cum ergo dicit ut sit sancta corpore, omnibus membris eam sanctificari debere testatur, quia non proderit 20 ceterorum sanctificatio membrorum, si inueniatur uel in uno corruptio. etiam non erit sancta corpore, quod ex omnibus constat membris,

5 Matth. 13, 43. 13 Eccl. 26, 24 15 I Cor. 7, 34.

1 sunt D. quae om. $A \parallel$ et uere nos: uere C, et reuere R, et uerae et HV 2 sine u. t. interuallo AR: om. CV || Dei est etiam C, etiam om. R; Domini — mulieris sanctae (u. 14) om. A 4 D. est inmortalitas, D. est incorruptio scripsi: domini est inmortalitatis incorruptio RVb, domini est inmortalis incorruptio C et ed. Vall. (Domini immortalitas; incorruptio Domini est; splendor etc. H) 5 sicut — patris eorum 7 iustorum RV: iterum C, sanctorum H 8 centesimus et sexag. atque tricesimus $V \parallel$ atque RV: et $C \parallel$ quae R: igitur V, om. CH9 ea operibus R: ea om. CH, operibus deum $V \parallel$ et quae $V \parallel$ cogitent V = 10 in qua oris V: in quibus oris H, in quibus C| elogia C 11 si quae HV: siq; R, si C 12 completur H | in illis $V\parallel$ propheticum illud C 13 petram solidam RV: terram solidata C14 dei V: domini CR 16 sit sancta corpore AR, sancta corpore 18 uero om. R 19 est om. C || sancta sit C 20 debere sanctificari A || testantur C 21 sanctificatio ceterum C22 etiam CRV: et iam AH, om. b

quae uel unius fuerit coinquinatione polluta. sed ut quod dico manifestius et lucidius flat, esto sit quaecumque omnium membrorum sanctificatione purgata et lingua tantummodo peccet, quia aut blasphemet aut falsum testimonium dicat, numquid liberabunt omniamembra unum, an propter unum iudicabuntur et cetera? ergo si nec aliorum membrorum sanctificatio proderit, cum in uno sit uitium, quanto magis, si diuersorum flagitio peccatorum omnia corrumpantur, unius nihil proderit integritas!

Unde quaeso te, uirgo, ne in sola tibi pudicitia blandiaris neque 10 in unius membri integritate confidas, sed secundum Apostolum solide conserua corporis sanctitatem. Munda ab omni inquinamento caput, quia crimen est illud post chrismatis sanctificationem aut croci aut alterius cuiuslibet pigmenti suco uel puluere sordidari, aut auro uel gemmis uel qualibet alia terrena specie comi, quod iam caelestis nornatus splendore refulget. grandis quippe diuinae gratiae contumelia est mundani et saecularis ornamenti praelatio. Munda frontem, ut humana, non diuina opera erubescat, et illam confusionem recipiat, quae non peccatum sed Dei gratiam parit, scriptura dicente: est confusio adducens peccatum, et est confusio addu-acens gratiam. Munda collum, ut non aurea reticula capillus-

19 Eccl. 4, 25, 26.

I quoinquinatione $R \parallel$ sed ut — integritas (u, 8) om. Aadd. in V glossema: Esto hunc habet sensum quasi diceret. Consentiamus ut ita sit. uidelicet ut nihil iniqui contrahat || quia aut nos: quia ut R, qua aut H, aut CV 4 falsum test. R: test. falsum C, falsum om. V 7 flagitiis V 5 sine aliorum R6 immo cum in uno est derit R et ed. Vall.: proficiet C, proficiat V 9 ne — neque CV: neque — 10 confundaris $A \parallel$ solide V: soli R, soli deo ACHinquinamento AR: omnibus inquinamentis C, omni iniquitate V 12 crismatis CR, chrimatis V || aut croci aut alt. om. A 13 picmenti R || suco CRV: fuco AHb; illud magis quadrat ad oppositum puluere || uel gemmis AR: aut g. C, om. V 14 uel om. R || qualibet alia terrena specie 4: cuiuscumque terrenae specie (speciei H) R, cuiuslibet (cuiuscumque C) terrenae creaturae specie $CV \parallel$ comi RV: componi A, om. $C \parallel$ quod — refulget RV: om. C; quod iam — praelatio (u. 16) om. A 16 et saecu-17 confusione V 18 Dei gloriam A || scriplaris om. V || fontem R tura RV: scriptura diuina C; scriptura — gratiam (u. 20) om. A RV; om. C 20 gratiam RV: gratiam dei C || non ut V || aurea reticula capillus portet et H et ed. Vall.: aurea texta pilis portet R, auro texta capillis (lapillis V) portet CV, aurea ex capillis portet A

portet et suspensa monilia, sed illa potius ornamenta circumferat, de quibus scriptura dicit: misericordia et fides non deficiant a te. suspende autem illa in corde uelut in collo tuo. Munda oculos, dum eos ab omni concupiscentia retrahis et ab intuitu pauperum numquam auertis et ab omnibus fucis liberos ea qua a Deo facti sunt sin- 5 ceritate custodis. Munda linguam a mendacio, quia os quod mentitur occidit animam: munda eam a detractione, a iuramento, ab adulatione, a periurio. nolo praeposterum ordinem putes, quod prius a iuramento quam a periurio linguam dixi debere mundari, quia tunc periurium facilius effugies, si in toto non iures, ut impleatur in 10 te illa sententia: cohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum, et memor esto dicentis Apostoli: benedicite et nolite maledicere, sed et illud crebrius recordare: uidete ne quis malum pro malo alicui reddat neque maledictum pro maledicte, sed e contrario benedicen-15 tes, quia in hoc uocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis. et illud: si quis autem in lingua non offendit, hic perfectus est. nefas est enim ut labia illa, quibus Deum confiteris, rogas, benedicis et laudas, alicuius polluantur sorde peccati. nescio qua conscientia ea lingua quis Deum rogat, qua aut 20 mentitur aut maledicit aut detrahit. labia sancta exaudit Deus et ipsis annuit cito precibus, quas lingua inmaculata pronuntiat. Munda aures,

2 Prou. 3, 5 sec. LXX. 6 Sap. 1, 11. 11 Ps. 33, 14. 12 Rom. 12, 14. 14 I Thess. 5, 15 et I Petr. 3, 9. 17 Jac. 3, 2.

1 potius illa C2 fides CR: ueritas AV, ut habet Vulgata, sed in LXX est: ελεημοσύναι και πίστις || deficient C 3 autem om. V in corde uelut H et ed. Vall.: om. ACRV 4 retraes R 5 auertes R || et ab omnibus -- custodias om. A || liberos -- sinceritate HV (item R sed hic liberas eas): liberos ad ea quae sunt a deo facta C 6 custodias 8 ab adulatione om. A CH 7 munda eam H et ed. Vall.: om. ACRV et ed. Vall. | nolo CR: Nam V; nolo — sententia (u. 11) om. A | putes 9 lingua d. d. mundare R10 in toto CR: omnino $V \parallel$ ut ed. Vall.: om. CRV 12 docentis V (Apostolum dicentem A) 13 sed illud R; sed — perfectus est (u. 18) om. A 14 reddat alicui C 16 benedictionem hereditate corr. R (hereditatem pr. m.): benedictione hereditatem Vbenedictionem hereditatis C17 illut $V \parallel$ in lingua RV: in uerbo C, 18 offendit RV: offendit fratrem C 19 deum V: dominum uerbo bACH20 ea ARVb: et $CH \parallel$ dominum AC21 labia enim A || do-22 quas ACR: quas ei V minus C

ut nonnisi sermonibus sanctis et ueris auditum praebeant, ut numquam obscena aut turpia aut saecularia uerba suscipiant aut aliquem de altero audiant derogantem, propter illud quod scriptum est 'saepi aures tuas spinis et noli audire linguam nequam'. ut scum eo habere partem possis, de quo dicitur: quoniam auditu et uisu iustus erat, hoc est, nec oculis nec auribus delinquebat. Munda manus, ne porrectae ad accipiendum sint, ad dandum autem collectae, nec ad feriendum paratae, sed ad omnia misericordiae et pietatis opera satis promptae. Munda pedes, ne latam net spatiosam pergant uiam, quae ducit ad splendida saeculi et pretiosa conuiuia, sed arduum magis et angustum gradiantur iter, quod tendit ad caelum, quia scriptum est: iter rectum facite pedibus uestris. agnosce tibi a Deo artifice non ad uitia, sed ad uirtutes membra formata: et cum universos artus mundaveris ab omni 15 sorde peccati et toto fueris sanctificata corpore, tunc tibi castitatem intellegas profuturam, et cum omni fiducia palmam uirginitatis exspecta.

Quid sit sanctam esse corpore breuiter quidem, sed plene expo-11 suisse me arbitror: nunc quod sequitur et spiritu, nosse debemus, whoc est, ut quod opere nefas est fieri, nec fas sit cogitatione concipere. illa enim est sancta tam corpore quam spiritu, quae nec mente nec corde delinquit, sciens etiam cordis esse inspectorem Deum, et idcirco satisagit, ut omni modo etiam animum cum corpore mundum

3 Eccl. 28, 28. 5 II Pet. 2, 8. 7 Eccles. 4, 36 12 Prou 4, 26.

1 sanctis modestis et $V\parallel$ ueris H et ed. V all.: seriis CRV; et ueris om. A 2 obscoena edd. \parallel aut non aliquem C 3 derogantem ARV: detrahentem C 4 ut cum — munda $(u.\ 7)$ om. A 6 nec oculis nec auribus V 7 sint ad accipiendum $V\parallel$ ad d. aut. collectae om. A 10 pergant uiam AR: uiam p. C, uiam pergant et V 11 sed ad arduum C

12 tendat $V \parallel$ quia — uestris om. A 13 uirtutem AH, non ad uitia sed ad uirtutem (sic) add. in R m. 2 14 actus C 15 totus R corr. manu 3 in tota \parallel tibi tunc V 16 omni om. C 17 expectes ed. Vall.

18 Quid — defendi (p. 241, 15) om. A \parallel sancta C 20 operi R \parallel fieri nefas est V, fieri om. R \parallel nec fas sit cogit. concipere H: nec cogitatione concipere CR, nec concipiamus cogitatione V 21 est om. R 1 m. \parallel sancta corpore et spiritu V 22 corde R: carne CV, corpore ed. V all. \parallel deliquit V \parallel etiam RV: enim C \parallel cordis V post deum habet \parallel speculatorem C 23 satagit H

habeat a peccato, sciens scriptum esse: omni custodia serua cor tuum, et iterum: diligit Deus sancta corda, accepti sunt autem ei omnes inmaculati, et alibi: beati mundo corde, quoniam ivsi Deum uidebunt: quod de illis dici arbitror, quos conscientia in nulla redarguit culpa peccati, de quibus et Iohannem in 5 epistola dixisse reor: si cor nostrum nos non reprehendit. fiduciam habemus ad Deum, et quaecumque petierimus accipiemus ab eo. nolo existimes te crimen fugisse peccati, si uoluntatem non sequatur effectus, cum scriptum sit: qui cum que uiderit mulierem ad concupiscendam eam, iam moe-10 chatus est in corde suo. nec dicas 'cogitaui quidem, sed non perfeci', quia etiam concupiscere nefas est quod fieri nefas est. unde et beatus Petrus praecipit dicens animas uestras castificantes': qui si nullam animae constuprationem nosset, nec castificari eam desiderasset. sed et illum locum quo continetur 'hi sunt qui 15 se cum mulieribus non coinquinauerunt, uirgines enim permanserunt, hi secuntur agnum quocumque ierit', adtentius considerare debemus et animaduertere, si solius integritatis ac pudicitiae merito isti diuino comitatui copulentur et per omnia caelorum tabulata discurrant, an et alia sint quibus adiuta 20 uirginitas tantae beatitudinis gloriam consequatur. sed unde hoc scire poterimus? de sequentibus nisi fallor, in quibus scriptum est: hi empti sunt ex hominibus primitiae Deo et agno, et in ore eorum non est inuentum mendacium, sine macula

1 Prou. 4, 23. 3 Matth. 5, 8. 6 I Joh. 3, 21 sq. 9 Matth. 5, 28. 13 I Pet. 1, 22 17 Apoc. 14, 4, 22 ibid. 4, 4 sq.

1 serua CRV: custodi b 2 iterum CRV: Ita enim $b \parallel$ dominus CR $\mathbf{5}$ et ad iohannem R6 epistola sua F et ed. 3 omnes RV: om. CVall. || non repr. nos C 8 peccati om. V, ante crimen habet C 9 affectus $R \parallel$ qui V 10 concup. eam RV: concupiscendum $C \parallel$ mechatus CRV11 est R: est eam $CV \parallel$ nec CRV: Ne b12 quia CRV: quoniam b || quod f. nefas est V: om. R, quod f. crimen est C 13 praecepit R 14 quia si V, quasi R || animam R castificate C 15 eam CR: 16 cum mulieribus non se V || quoinquinaiam $V \parallel$ locum illum H19 ac om. $R \parallel$ ipsi H 20 tabulata RV: tabernacula C|| sunt V et ante rasuram R || adiuta V: auita R, adiuncta CH sequentur R 22 de sequentibus — scriptum est deest in V 23 ex CR: de V || hominibus HV: omnibus CR 24 eorum V: ipsorum CR

enim sunt ante thronum Dei. uides ergo quod non in uno tantum membro dominicis referantur inhaerere uestigiis, sed illi qui praeter uirginitatem ab omni contagione peccati inmaculatam gesserint uitam. idcirco uel maxime uirgo nuptias spernit, ut, dum securior set, facilius, quod etiam a nubentibus quaeritur, ab omni se delicto custodiat et uniuersa legis mandata perficiat. nam si non nubat et ea nihilominus faciat, a quibus et nuptae esse iubentur inmunes, non nupsisse quid proderit? quamquam enim nulli Christianorum peccare liceat et omnes quicumque spiritualis lauacri sanctificatione purgantur, inmaculatam decurrere conueniat uitam, ut ecclesiae, quae sine macula, sine ruga, sine aliquo eiusmodi esse describitur, possint uisceribus intimari: multo magis hoc uirginem implere necesse est, quam nec mariti nec filiorum nec alterius necessitatis causa prohibet quo minus diuinam scripturam perficiat, nec aliqua, si peccet, spoterit excusatione defendi.

O uirgo, serua propositum tibi magno praemio destinatum. prae-12 clara est apud Dominum uirginitatis et pudicitiae uirtus, si non aliis peccatorum et malorum lapsibus infirmetur. agnosce statum tuum, agnosce locum, agnosce propositum. Christi sponsa diceris: uide ne equid indignum ei, cui desponsata uideris, admittas. cito scribet repudium, si in te uel unum uiderit adulterium. quaecumque ergo humanorum sponsaliorum pigneribus subarratur, statim a domesticis, a familiaribus, ab amicis sponsi sollicite et diligenter requirit [et ser-

10. Ephes. 5, 27.

1 enim HV: om. CR || ante thronum dei C: om. RV || in uno tantum 3 contagione H et ed. Vall.: cogitatione CH: in uno uirgines tantum RV $(RV \parallel gesserunt V \mid 4 spernat C \mid 7 immunes esse iubentur V \mid 8 quam$ quam enim H: quamquam RV, et quamquam C 9 omnis R || spiritalis CR 10 immaculata d. c. uita R 11 eiusmodi R: huiusmodi crimine V. uitio huiusmodi C; cf. ep. ad Ephes. 5, 27: ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi (ή τι τῶν τοιούτων) 11 possit R12 magis tamen hoc H14 aliqua si RV: si qua C 16 destinato R || praeclara — infirmetur om. A 18 maculorum (sic) C 19 agnosce propos. agnosce locum $V \parallel$ ne om. R20 disponsata R | scribit C et pr. m. R; cito — tu quae (p. 242, 5) om. A 21 uideat C 22 sponsa aliorum C || pigneribus CRV: pignoribus Hbsubarratur R: obarratur Vb, abarratur C 23 et CR: ac b, et dilig. om. V || et a seruulis R, et seru. ed. Vall. post ab amicis habet; nos at glossema inclusimus

uulis], quales iuuenis habeat mores, quid potissimum diligat, quid accipiat, quo usu uiuat, qua se consuetudine regat, quibus utatur davibus, in quibus praecipue rebus delectetur et gaudeat, quae cum didicerit, ita se in omnibus temperat, ut sponsi moribus suum obsequium, sua iucunditas, sua diligentia, sua uita concordet, et tu, 5 quae Christum sponsum habes, a domesticis et familiaribus eius sponsi tui mores interroga, et strenue ac sollerter inquire in quibus praecipue delectetur, qualem compositionem in te uestium diligat, cuiusmodi concupiscat ornatum. dicat tibi eius familiarissimus Petrus. qui ne nuptis quidem corporalem permittit ornatum, sicut in epistola sua 10 scripsit: 'Mulieres similiter subjectae sint suis uiris, ut si qui non credunt uerbo, per mulierum conuersationem sine uerbo lucrifiant, considerantes in timore Dei castam conversationem vestram: quarum sit non extrinsecus capillatura aut circumdatio auri aut indumenti 15 uestimentorum cultus, sed qui absconsus cordis est homo in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus, quod est in conspectu Dei locuples. Dicat et alius Apostolus beatus Paulus, qui ad Timotheum scribens eadem de fidelium femi-Mulieres similiter in habitu 20 narum disciplina testatur: ornato cum uerecundia et sobrietate ornantes se. non in tortis crinibus aut auro aut margaritis aut ueste pretiosa, sed quod decet mulieres, promittentes castitatem per bonam conuersationem.

11. I Pet. 3, 1 sqq. 20. I Tim. 2, 9.

1 quod potiss. V 2 quas consuetudines V 3 in quibus om. R, in om. H || praecipue RV: maxime C || rebus om. V || quaecumque didicerit RV 4 se om. $V \parallel$ temperet R, obtemperat V 5 sua incunditas] add. in C: sua dilectio || tu RV: tu quoque C 7 solerter AHb 8 delectetur et V, delectatur C || in te compositionem C || cuiusmodi — ornatum ARV: om. C 10 ne H: nec $ACRV \parallel$ corporalem AR: corp. sed spiritualem (spiritalem C) CV || sicut et V 11 scripsit ACR: 11 sint ed. Vall. et A: om. CRV || suis uiris ARV: uiris suis CH || ut et A 12 si qui ARV: si C || mulierem V et 1 m. R 13 lucrificent $V \parallel$ dei om. C 15 capillaturae $R \parallel$ indumenta R16 est cordis AC 18 quod est CRV: qui est Ab 19 beatus ou. V || scribens epistolam V et ed. Vall.; qui — testatur om. A || eandem disciplinam $C \parallel$ de R: om. CV = 21 ornatum (ornatu corr.) $R \parallel$ non intortis H 22 uel ueste A

Sed tu forsitan dicis: cur haec îdem Apostoli non iusserunt? quia 13 non necessarium iudicabant, ne talis uirginibus commonitio potius iniuria quam emendatio uideretur. sed nec eas umquam tantae temeritatis fore credidissent, ut ne nuptis quidem concessa carnalia ornamenta et terrena praesumerent, re uera ornare se et componere uirgo debet: nam quomodo sponso suo placere poterit, nisi composita et ornata processerit? ornetur plane, sed interioribus ornamentis et spiritualiter, non carnaliter componatur, quia Deus non corporis, sed animae decorem in illa desiderat. ergo et tu quaecumque animam tuam 10 a Deo diligi et inhabitari concupiscis, omni eam diligentia compone et spiritualibus indumentis exorna. nihil in ea dedecorum, nihil foedum appareat, resplendeat auro iustitiae et gemmis refulgeat sanctitatis ac pretiosissimo pudicitiae margarito coruscet: pro bysso et serico misericordiae et pietatis tunica uestiatur, secundum quod scripstum est: induite ergo uos sicut electi Dei, sancti et dilecti, uiscera misericordiae, benignitatem, humilitatem et cetera, et non decorem cerussae aut alterius pigmenti quaerat, sed innocentiae ac simplicitatis candorem habeat, roseum uerecundiae colorem et purpureum ruborem pudoris possideat. caeplestis abluatur nitro doctrinae et lomentis spiritalibus emundetur. nulla in ea malitiae, nulla delicti macula relinquatur. et ne quando

15. Col. 3, 12.

diaboli R

1 tu AV: om. CR || dicas ed. Vall. || haec om. C || idem RV: iisdem H, om. $C \parallel$ non iusserunt AR: uirginibus non iusserunt CHV4 crediderunt ed. Vall. || ne ed. Vall. et H: nec ACRV || nuptae con-7 spiritaliter ACRV 8 carnaliter ARV: corporaliter $C \parallel$ 10 diligis $R \parallel$ compone AH: compte C, come V (?) b, com-11 spiritalibus $ACR \parallel$ ornamentis $V \parallel$ in ea indecorum C, 13 ac ARV: et C || margarito 12 et om. AR indecorum in caRpudicitiae C (pretiosissima pudic. margarita ed. Vall.) 13 corruscet RV, coruscet et pietatis tunica uestiatur C 15 uos ergo CV || dilecti ACR: dilecti dei V 16 benignitatem om. V et ed. Vall. || humilitatis V 17 et om. C; et non — concupiscit (p. 244, 4) om. A || decorem cerussae H: cerusse (sine decorem) R, resine speciem V, decorem C post pigmenti habet 18 ac simplicitatis R: simplicitatisque CV 19 purpureum ruborem pudoris V: purpureum ruboris pudorisque R, pudorem ruboris pudorisque C19 caelesti $R \parallel 20$ mitro $R \parallel$ lomentis Cotelerius: lamentis RV, lumentis C. lanamentis ed. Vall. 21 delicti ed. Vall. et V: doli C, male redoleat odore peccati, unguento suauissimo sapientiae et scientiae perfundatur.

Huiusmodi Deus quaerit ornatum et animam taliter compositam concupiscit. memento te Dei filiam dici, secundum quod ait: audi, filia, et uide, sed et tu ipsa, quotienscumque Deum patrem no- 5 minas. Dei te filiam esse testaris. ergo si Dei filia es, uide ne quid eorum facias, quae Deo patri incongrua sunt, sed age omnia quasi filia Dei. cognosce quomodo huius saeculi nobilium filiae se gerant, quibus adsuescant moribus quibusue se disciplinis instituant. tanta in quibusdam uerecundia est, tanta grauitas, tanta modestia, ut cete-10 rorum hominum ritum intuitu humanae ingenuitatis excedant, et ne quam honestis parentibus suis per lapsum suum infamiae inurant notam, alteram sibi quodam modo inter homines consuetudinis studeant facere naturam. et tu ergo originem tuam respice, genus intuere, gloriam nobilitatis aduerte. agnosce te non hominis tantum, sed et Dei 15 filiam et divinae nativitatis nobilitate decoratam, ita te exhibe, ut in te caelestis natiuitas appareat et ingenuitas diuina clarescat, sit in te noua grauitas, honestas admirabilis, stupenda uerecundia, mira patientia, uirginalis incessus et uerae pudicitiae habitus, sermo semper modestus et suo in tempore proferendus, ut quisquis te uiderit, ad-20 miretur et dicat: 'quae haec nouae inter homines gravitatis patientia est? quae pudoris uerecundia, quae honestatis modestia, quae maturitas sapientiae? non est ista humana institutio nec disciplina mortalis. caeleste mihi aliquid in terreno corpore redolet, puto quod ha-

4, Ps. 44, 11.

1 malo V et ed. Vall. || suauissimo CV: suauissimae Rb 3 ornamentum V 4 quod ait ARV: illud C 6 filia dei CV 7 patri ARV: om. C | sint CH 8 cognosce - ergo (u. 14) om. A | filiae se nobilitum (sic) V || se om. R, C ante saeculi habet 9 se om. V || in om. R 11 ne quam RV: nequaquam C 12 per lasciulam infamiae $V \parallel$ infamiae om. $R \parallel$ notam inurant C = 13 studeant facere R: fecere ed. Vall. 14 et tu origine tua te crede non hominis tantum et V, facientes C mediis omissis V 15 non hominis tantum (tantum esse C) sed — decoratam CV: non hominis sed Dei filiam — decoratam H, non hominibus sed et (et.om. A) dei diuinitatis nobilitate decoratam AR 17 appareat ed. Vall. et V: sca pareat R, pareat ACH, pateat b || et R: ut \overrightarrow{AV} , et ut C 19 uere $RV \parallel$ habitus et sermo AR 20 quisque R 21 nouse ARV: 23 sapientiae ARV: om. $C \parallel$ institutione disciplina Rdolet ARV: refulget $C \parallel$ puto enim quod habitat A

bitet in quibusdam hominibus Deus'. et cum te Christi famulam esse cognouerit, maiore stupore tenebitur et cogitabit qualis ille sit dominus, cuius talis ancilla est.

Si uis ergo esse cum Christo et partem habere cum Christo, Christi 15 stibi exemplo uiuendum est, qui ab omni malitia et nequitia ita fuit extraneus, ut ne inimicis quidem uicem redderet, quin potius et pro ipsis oraret, nolo enim eas animas Christianas existimes, quae aut fratres aut sorores non dico oderunt, sed quae proximos toto corde et conscientia coram Dei testimonio non diligunt, cum Christianis 10 Christi similitudine inimicos etiam amare necesse sit. si sanctorum cupis habere consortium, a malitiae et nequitiae cogitatu pectus emunda. nemo te circumueniat, nemo fallaci sermone seducat. nonnisi sanctos et iustos et simplices et innocentes et puros caelestis aula suscipiet: nullum apud Deum habet malitia locum, ab omni nequitia 13 et dolo mundum esse necesse est qui cupit regnare cum Christo. nihil tam contrarium, nihil tam exsecrabile Deo quam aliquem odisse, aliquem uelle laedere, nihil tam probabile quam omnes amare, quod Propheta sciens testatur docens: qui diligitis Dominum, odite malum.

vo Vide ne in aliquo humanam gloriam diligas, ne et tua inter illos 16 portio computetur, quibus dictum est: quomo do uos potestis

18. Ps. 96, 10. 21. Joan. 5, 44.

1 Christi famulam ARV: filiam Christi C 2 maiori CV | tenebitur CH: teneatur ARV || cogitabit H: cogitet ACRV, cogitat C corr. sit ille D. cuius talis et ancilla A 4 ergo om. A || esse cum Christo et AH: om. CRV || partem habere RV: habere partem CH (cum Christo p. 5 et nequitia CH: om. $ARV \parallel$ ita om. R = 6 externus V \parallel ut ne — emunda (u. 12) om. $A \parallel$ ne ed. Vall. et H: nec CRV = 7 enim ut eas $C \parallel$ existimes esse C = 9 conscientia R: conscientia munda V, conscientiae C || Dei H: Deo CRV || testimonio om. V || cum — necesse sit 11 malitia R 12 nemo fallaci CRV: nemo te fallaci AH 13 et iustos CH: om. ARV 14 suscipit et A, suscipiat R, sed corr. 1 m. || locum habet malitia C || nequitiae V 15 necesse est esse V et ed. Vall. | nihil — Domini (p. 246, 4) om. A 16 aliquem R: alterum CV17 uelle R: uelle uel C, uel V 18 sciens RV: prospiciens C19 malum num R (malignum corr. m. 2) 20 ne in ali*co R, ne aliquam $C \parallel$ necet R (sed c punct.), et om. V 21 portio inter illos C| quomodo potestis querere gloriam dei gloriam ab hominibus quaerentes V

credere, gloriam ab inuicem quaerentes? et de quibus per Prophetam dicitur: auge eis mala, auge mala gloriosis terrae, et alibi: confundimini a gloriatione uestra, ab obprobrio in conspectu Domini. nolo enim illas respicias, quae saeculi, non Christi sunt uirgines, quae propositi sui et 5 professionis inmemores gaudent in deliciis, in opibus delectantur et corporeae nobilitatis origine gloriantur: quae si pro certo Dei filias se esse crederent, numquam post divinos natales nobilitatem admirarentur humanam nec gloriarentur in patre quolibet honorato: si patrem Deum se habere sentirent, nobilitatem carnis non amarent, quid 10 tibi, o stulta, in generis nobilitate blandiris et conplaces? duos homines [in exordio] fecit Deus, ex quibus totius humani generis silua descendit: mundanam nobilitatem non naturae aequitas praestitit, sed cupiditatis ambitio, certe omnes per diuini lauacri gratiam aequales efficimur, et nulla inter eos potest esse discretio, quos natiuitas se-15 cunda generauit, per quam tam diues quam pauper, tam liber quam seruus, tam nobilis quam ignobilis Dei efficitur filius, et terrena nobilitas splendore caelestis gloriae obumbratur et nusquam omnino iam comparet, dum qui retro in saecularibus honoribus inpares fuerant, caelestis et diuinae nobilitatis gloria aequaliter uestiuntur. nullus ibi 20

2. Is. 26, 15 secundum LXX. 3. Jerem. 12, 13 sec. LXX.

1 ab R: ad C 3 alibi RV: om. $C \parallel$ confundimini R: confundemini V, confundentem C, confundantur $b \parallel a om$. $V \parallel glorificatione <math>C$ obprobio C 5 quae AR: nec quae C, nec $V \parallel$ sui immemore professionis recordantur sed gaudent V 6 et corp. — credunt (p.247, 6) om. A 7 corpore $R \parallel$ nobilitatis in origine C, nobilitatis hac (ac corr.) in uirginitate R|| pro certo CV: procerte R, profecto H et ed. Vall. || filias esse se V, 8 crederent Numquam R 9 humanam. Nam nec Rfilia esse Rbilitatem c. n. amarent ed. Vall. et H: om. CRV 11 o stulta om. H, o om. R || in generis nobil. H: om. CRV || blandiris et CH: plaudis et V, plau-12 fecit ab exordio deus H, in exordio om. R, nos inclusimus 14 certe — efficimur RV: om. $C \parallel$ || deus fecit V 13 praestat C gratiam V: gramen R (abiit gram in gram) 15 inter nos V || discretio potest esse C 16 generaret V 18 caelestis gloriae CR: caelesti V

18 obumbratur R V: adumbratur CH \parallel et om. C \parallel nusquam R corr. ex numquam 20 caelestis et R: caelesti C, caelesti gloria obumbrantur et V \parallel diuinae nobilitatis gloria HV: diuinae gloriae nobilitate CR \parallel uestiuntur aequaliter C \parallel nullus iam ignobilitati H

iam ignobilitatis locus, nec degener quisquam est, quem diuinae natiuitatis sublimitas ornat, nisi apud illos, qui non putant humanis caelestia praeponenda. aut si putant, quam uanum est ut se illis in minoribus praeferant, quos sibi in maioribus pares sciunt, et quasi infra se positos in terra existiment quos sibi aequales in caelestibus credunt. tu autem, quaecumque Christi, non saeculi uirgo es, omnem praesentis uitae gloriam fuge, ut eam quae in futuro promittitur consequaris.

Contentionum uerba et animositatis causas deuita, discordiarum 17 10 quoque et litium occasiones subterfuge. nam si iuxta Apostoli doctrinam seruum Domini litigare non oportet, quanto magis Dei ancillam, cuius quo uerecundior est sexus, animus debet esse modestior. linguam a maliloquio cohibe et ori tuo frenum legis inpone, ut tunc, si forte, loquaris, quando tacere peccatum sit. caue ne quid 13 quod in reprehensionem ueniat dicas. lapis emissus est sermo prolatus: quapropter diu antequam proferatur cogitandus est. beata quippe labia sunt, quae numquam quod reuocare uelint emittunt. pudicae mentis sermo etiam debet esse pudicus, qui aedificet semper magis quam aliquando destruat audientes, secundum quod praecepit Apostolus dicens: omnis sermo malus ex ore uestro non procedat, sed si quis bonus ad aedificationem fidei, ut

10. II Tim. 2, 24. 20. Eph. 4, 29.

1 locus RV: locus est $C \parallel$ est quisquam $V \parallel$ quem CR: et Vlimitas non ornat illos qui putant humana caelestibus V 3 quāmanum R \parallel se HV: si R, sese C 4 sciunt H: scient R, censeant V, sentiant C5 positus $R \parallel$ in caelestibus aequales C, in om. R6 credunt R: crediderunt $CV \parallel$ omnis V = 7 in saeculo futuro V9 causam V | denita V: enita CR, uita ed. Vall., denita disc. quoque om. A 11 quanto m. ancillam domini non expedit V 12 quo om. V \parallel sexus et animus V13 frenum AH et corr. R: freno R 1 m. frenos CV | ut ARV: et C 14 tunc loquaris si forte loqueris V, si om. A; nos commate post si forte posito (cf. p. 249, 1) loci interpunctionem emendauimus; uidendum tamen, ne uerba caue ne — dicas loci structura non intellecta ex interpolatione irrepserint || sit om. b || caue - audientes 17 labra $C \parallel$ reuocare iterum R, reuocare postea V = 18 etiam 19 destruat aliquando V || secundum id (hoc ed. Vall.) quod A praecipit apost. V (Apostolus dicit A) 20 de ore C, ex ore deleuit m. 2 in R 21 sed si — inferri (p. 248, 10) om. A || bonus est ad $C \parallel$ ut om. V

det gratiam audientibus, pretiosa Deo lingua est, quae nonnisi de diuinis rebus nouit uerba construere, et sanctum os, unde caelestia semper eloquia proferuntur. absentium obtrectatores quasi malignos scripturae auctoritate deterre, quia etiam hoc inter uirtutes perfecti hominis Propheta commemorat, si ante conspectum iusti ma- 5 lignus ad nihilum deducatur qui contra proximum non probanda protulerit. non licet enim tibi alterius uituperationem patienter audire, quia nec ab aliis optas recipi tuam. iniustum quippe est quicquid contra Christi euangelium uenit, si alteri quod tibi ab alio fieri molestum est patiaris inferri, semper linguam tuam de bonis loqui adsuesce, 10 et auditum tuum ad bonorum magis laudem quam ad malorum uituperationem accommoda. uide ut omnia quaecumque bene facis propter Deum facias, sciens eius rei tantum te a Domino recepturam esse mercedis, quantum eius timoris et dilectionis causa perfeceris. sancta magis esse quam uideri stude, quia nihil prodest aestimari quod non 15 sis, et duplicis peccati reatus est non habere quod creditur et quod non habeas simulare.

In iciuniis magis quam in epulis delectare, illius uiduae memor, quae non discedebat de templo iciuniis et obsecrationibus Deo seruiens die ac nocte. et si uidua et quidem Iudaea talis fuit, qua-20 lem nunc uirginem conuenit esse Christi? diuinae magis lectionis conuiuium dilige, et spiritualibus te saturari dapibus concupisce, et illos potius quaere cibos, quibus anima magis quam corpus reficiatur. carnis et uini species quasi caloris fomenta et libidinis incitamenta

4 etiam om. R || inter] in V || perfecti ho-1 non sine diuinis Rminis uirtutes C, uirtutis perfectionis (om. hominis) R 5 connumerat V 7 enim RV: om. CH | alterius tibi V | uituperationes C | patienter 9 euang. Christi V 10 linguam tuam semper C dem bonorum magis A, magis ad bon. laudem C || quam malorum V 12 accommoda CH: commoda ARV || omnia om. V || bona facis V, 13 tantum ARV: benefacis R corr. ex beneficias || propter Dominum A 14 mercedis quantum A: mercedem quam CRV dearis C || quia — simulare om. A 16 crederis V 18 in utroque loco 19 de] a V || obsecrationibus ARV: orationibus C || seruiens Domino nocte ac die A 20 et si - Christi (u. 21) om. A || et assidua (corr. ex si iudaea) et quidem talis $V \parallel$ uiduae quidem R, uidua quidem H|| fuerit R, erat H || qualis V 21 convenit uirg. esse V, esse uirg. conuenit $C \parallel$ lectionis ARV: dilectionis C22 tu V || saturari AR: satiari CV || et om. C 23 require C || reficiatur AR: reficitur CV

fuge. et tunc, si forte, uino exiguo utere, cum stomachi dolor et nimia corporis compellat infirmitas. iracundiam uince, animositatem cohibe, et quicquid illud est quod post factum paenitentiam ingerit, uelut proximi criminis abominationem declina. satis tranquillam et quietam 5 esse conuenit mentem et ab omni perturbatione furoris alienam, quae Dei habitaculum esse desiderat, quod per Prophetam testatur dicens: Super quem requiescam alium nisi super humilem et quietum et trementem uerba mea? Omnium operum et cogitationum tuarum speculatorem Deum crede, et caue ne quid, quod 10 diuinis oculis indignum sit, aut opereris aut cogites. cum orationem celebrare desideras, talem te exhibe, quasi sis cum Domino locutura. cum psalmum dicis, cuius uerba 'dicis agnosce, et in conpunctione 19 magis animi quam in tinnulae uocis dulcedine delectare. lacrimas enim psallentis Deus magis quam uocis gratiam comprobat, sicut 15 Propheta dicit: seruite Domino in timore et exultate ei cum tremore. ubi timor et tremor est, ibi non uocis elatio est, sed animi flebilis et lacrimosa deiectio. omnibus actibus tuis diligentiam adhibe, quia scriptum est: maledictus homo qui facit opera Domini neglegenter. Crescat in te cum annis gratia, crescat 20 cum aetate iustitia, et fides eo perfectior uideatur esse quo senior es, quia Iesus, qui nobis uiuendi reliquit exemplum, proficiebat non

7. Is. 66, 2. 15. Ps. 2, 11. 18. Jer. 48, 10.

1 et tunc — infirmitas om. A || sic forte V || utere ut stomachi dolor et animae corporisque expellatur infirmitas $V \parallel$ dolor et nimia R: dolore 3 uelut proximi criminis AH: uelut om. R, pro maximo crimine proximi criminis CV 4 abhominatione $V \parallel$ quietam et tranquillam convenit esse C 5 et om. b \parallel perbatione R6 quod per — uerba mea om. A || quod V: qui CR || dicens ed. Vall. et V: et dicit CR tam R || sermones meos C || Omnium — cogites (u. 10) A post comprobat (u. 14) habet 9 Deum om. R || quid quod CV: quidquam quod H, quicquam (add. m. 2 quod) R 11 quasi V: quasi quae ACR || cum 12 uerba dicis AH: u. diceris R, u. loqueris V, (u. loqueris C14 sicut - neglegenter (u. 19) om. A. Quae deinceps in A sequuntur, non sunt nisi paucae sententiae breviatae. 16 non ibi V, non 17 dilectio R; post deiectio in V additum est: Dicat et tibi deus. Audiui uocem orationis tuae et aspexi lacrimas tuas 18 adhibe RV: exhibe C || homo om. C || opera domini CRV: opus dei H, Vulg. habet opus Domini, sed LXX: τὰ ἔργα κυρίου 19 gratiam R 20 es om. C 21 Jesus R: Jesus dominus V, dominus Jesus C, Dominus noster Jesus H

aetate tantum corporea, sed et sapientia et gratia spirituali coram Deo et hominibus. omne tempus in quo te non meliorem senseris, hoc te aestima perdidisse. Coeptum uirginitatis propositum ad finem usque conserua, quia non inchoasse tantum, sed perfecisse uirtutis est, sicut in euangelio Dominus ait: qui perseuerauerit usque in 5 finem, hic saluus erit. caue ergo ne cui uel concupiscendi occasionem tribuas, quia sponsus tuus Deus zelans est: criminosior est enim Christi adultera quam mariti. Esto ergo omnibus uiuendi forma, esto exemplum, praecede et in actu quos in castitatis sanctificatione praecurris. uirginem te in omnibus exhibe: nihil corruptionis obicia- 10 tur capiti tuo. cuius corpus integrum est, sit et inuiolabilis conuersatio. et quoniam in exordio epistolae praefati sumus te Dei sacrificium factam, quod utique sanctitatem suam etiam aliis inpertit, ut quisquis ex eo digne sumpserit, sanctificationis et ipse sit particeps, ita ergo et per te quasi per diuinam hostiam sanctificentur et ceterae, 15 cum quibus te tam sanctam in omnibus exhibeas, ut quisquis uitam tuam uel auditu uel uisu contigerit, sanctificationis uim sentiat et tantum sibi intellegat gratiae ex tua conversatione transfundi, ut, dum te imitari concupiscit, Dei sacrificio et ipse sit dignus.

4. Matth. 10, 22.

1 sed et ed. Vall. et V: sed CR 2 meliorem te non V 3 coeptum (s. ceptum) ARV: conceptum C 4 uirtutes ed. Vall., sed lectionem uirtutis A quoque firmat 6 ergo om. H || cuiquam C || uel om. b 7 quia RV: quoniam C || est deus zelans V 8 enim om. C || post quam mariti sequuntur in HV (glossemate carent CR): Vnde pulchre Romana ecclesia apostolico sine dubio, cuius sedem obtinet, spiritu animata, tam seueram nuper de huius modi sententiam statuit, ut uix uel penitentia dignam iudicaret, quae sanctificatum Deo corpus libidinosa coinquinatione uiolasset (dignas iudicaret quae... uiolassent V) || ergo ACRV: igitur b || uiuendi forma AR: forma uiuendi CV

10 corruptionis obiciatur capiti tuo CH: corruptionis subiciatur tuum R, subiciatur corruptioni tuae V 11 est sit et RV: est sit C, est; at et tua sit H || conuersio R 12 quoniam RV: quoniam ut C, quoniam, sicut H || praefatus sum V 13 factum H || ut R et corr. C: et $C^{\dagger}V$ 14 quisque V, quis R || digne ac paulo post sanctificationis om. V 15 et ceterae om. V 16 cum quibus CH: cumque RV || tam sanctam R: ita HV, om. C || quisque RV 17 uel auditu uel uisu cont. V: aut aud. aut uisu c. C, aut auditu contigerit aut uisu R 18 et om. V 17 tantum C: in tantum ARV || gratiam AH: gratiae CRV 19 dignus. Amen V, dignus. FINIT AD VIRGINES R.

III. Epistula Seueri ad Sanctum Paulum episcopum*).

Postquam omnes coquos tuos coquinae tuae renuntiasse cognoui, credo quia dedignarentur officium uilibus praebere pulmentariis, pue-5 rulum tibi ex nostra misimus officina, doctum satis pallentem coquere fabam et ignobiles betas aceto et iure condire uilemque pultem esurientium faucibus inferre monachorum, piperis nescium, laseris ignarum, familiarem cymini et adprime callidum herbis suaue redolentibus clamosum urgere mortarium. unum habet uitium, quod horto-10 rum omnium non est ciuilis inimicus: ita, si admissus fuerit, proxima quaeque metet gladio nec exsaturabitur umquam caede maluarum. in praebendis autem sibi lignis calumniosus tibi non erit: obuia quaeque conburet, metet nec dubitabit inferre tectis manus et antiquos asseres laribus amouere. hunc igitur cum his moribus adque uir-15 tutibus donatum tibi non seruum, sed pro seruo filium cupimus, quia non erubescis minimorum esse pater. ego tibi pro hoc seruire uoluissem, sed si uoluntas facti portio est, tu modo facito ut inter prandia cenasque felices mei memineris, quia rectius est uestrum esse mancipium quam dominum ceterorum, ora pro me.

^{*)} Hanc et sequentes epistolas primum edidit D'Achery in Spicilegio V, 532 sqq.

⁴ praebere] bere P in ras. (P = Palat. Vatic. 829 saec. IX) 6 aceto ex iure $P \parallel$ esuriensium P = 13 dubitauit P

IIII. Alia epistula.

- 1. Sacrae religionis fidus interpres uniuersa conponit, ut peccatis ulterius locus esse non possit: nam quid aliud tanta morum sanctitate promittis, nisi ut uitam beatam submotis erroribus agitemus? in quo laudem maximam tuis uideo conuenire uirtutibus, quod inperitam 5 mentem piis hortationibus inmutaris et ad optimam traxeris rationem. ceterum non ita mirabile uideretur, si eruditos animos infusa sapientia confirmasses: est enim prudentibus uiris cum deuotione cognatio nec est cito conueniens credulitati rusticitas. sic illi, qui figuras animantium de lapidibus ducunt, difficilioris operis negotium gerunt, si du-10 rissima saxa ferramentis incutiunt, illi uero, qui mollioris materiae tentamenta susceperint, manus suas iuuari sentiunt facilitate fingendi, consentaneumque putatur, ut arduus labor opificis honore maximo censeatur: ita tibi, domine, praedicatio singularis est exhibenda, quod inpolitos agrestesque sensus culpae caligine liberatos et humana 15 sentire feceris et diuina cognoscere.
- 2. Non minus ille Xenocrates in laude est, philosophorum longe doctissimus, qui seueris exhortationibus fecit ut luxuria uinceretur. nam cum Polemo quidam uino languidus ex antelucano conuiuio publice uagaretur illudque temporis esset, quo ad gymnasium Xenocratis confluerent auditores, ingressus et ipse est et in numero studiosorum eo habitu, quo de cena prodierat, inpudenter adsedit; nam caput eius florens corona contexerat: neque est ueritus se omnibus uideri dissimilem, quia re uera caput, quod est domicilium sanitatis, usus

¹ Incipit epistulae ... P 2 Sacrae P: Sanctae edd. 4 agitimus P 5 uides uel uidemus de Prato 9 crudelitati $P \parallel fort$. si illi 12 temtamenta $P \parallel$ fingendi P et Clericus: pingendi ed. d'Achery 17 senocrates $P \parallel$ philosoforum P 20 illutque $P \parallel$ quod ad gypnasium senocrates P 22 quod de $P \parallel$ 22 et 24 capud P 24 quia P: qui ed. d'Achery

longae potionis inverterat. tunc grauiter inmurmurantibus ceteris, quod in multitudinem litteratorum intempestiuus auditor inrepserat, ne minimum quidem magister ille commotus est, sed potius de disciplinamorum legibusque modestiae instituit disputare: tantumque ualuit docentis auctoritas, ut petulantis illius animus ad amorem pudoris inpelleretur. et primo quidem Polemo coronam capite conturbatus deposuit discipulumque professus est: ad extremum ita se ad officium grauitatis inflexit seque totum formauit ad uerecundiam, ut prioris uitae consuetudinem emendatio gloriosa texisset. hoc ipsud nos in tuis praeceptionibus admiramur, quod nullis minis, nullis omnino terroribus ad cultum Dei uaesanos animos conuertisti, ut 'confusa mens illud crederet esse rectissimum, cum omnibus bene beateque uiuere, quam cum paucis iniusta sentire.

V. Alia epistula.

Licet domnus et germanus meus de uestra petierit honestate ut Tutum uelitis esse tutissimum, tamen mihi fas fuit eundem litteris commendare, ut conduplicata petitione tutior habeatur: huic enim nocuerit puerilis culpa et error aetatis incertae, ut annorum suorum initia macularet: sed qui necdum sciret quid bonis moribus deberetur, prope sine culpa peccauit. nam se ubi ad bonam mentem considerationemque conuertit, intellexit uitam scenicam consilio meliore damnandam: huic autem plena non posset euenire purgatio, nisi diuinitatis accessu delicta dilueret, si quidem catholicae religionis remedio conmutatus usum sibi loci turpioris negauit seque ab oculis populariza bus uindicauit.

² litterarum tempestiuus $P \parallel$ neminium P = 5 animus — inpelleret P, animum — impelleret edd. 6 exposuit P, em. d'Achery 9 texisset P: correxisset edd. 12 rectius malebat d'Achery

¹⁴ Incipit alia P 15 domnus P: dominus edd. 16 tutum P et edd. || uellitis P 22 diuitnatis P corr. m. 1 in diuinatis

Domini ut supra.

Quomodo itaque et diuinae leges et publicae fidele corpus et sanctificatos animos non permittunt inhonestas exhibere delicias et uulgares
edere uoluptates, maxime cum castae deuotionis quodammodo uideatur iniuria, si quis sacro baptismate renouatus in ueterem lasciuiam 5
reuocetur, oportet laudabilitatem uestram bonis fauere propositis,
ut is, qui beneficio Dei pium munus indeptus est, in foueam theatralem cadere non cogatur. uestrum tamen omnium iudicium non recusat, si alias iniungatis congruas pro necessitate communis patriae
functiones.

VI. Ad Saluium.

- 1. Forensis elatio fori debet exercitatione feruere; conuenit enim lacertis industriae cotidie depugnantis motus habere terribiles: at cum sonora facundia receptui cecinit et in otiosa nemora adque amoena diuorsoria semigrauit, fremitus inertis oportet abiciat et desinat inef-15 ficacia minitari. scimus etenim palmigeros biiuges ubi e circo recesserint, quietissime stabulari: illos non iugis formido, non ambiguae palmae sollicitant, sed demum pacatis adfixi praesepibus timere iam nesciunt hortatorem, seditiosae contentionis dulcia ducentes obliuia. sed et stipendiis consummatis tropaea suspendere iuuet militem glo-20 riosum et patienter gerere senectutem.
- 2. Ac tibi cur cordi sit terrificare miseros aratores, non plane intellego, et ruricolas meos cur uelis exhibitionis urgere formidine, non agnosco: quasi uero illos nesciam consolari et a pauore retrahere et
- 2 fidilae P 7 his qui P 14 rectui P 15 diuorsorias emigrauit P, d. remigrauit Clericus || insertis P, inertes edd. 19 seditiose P 20 iubet P, iuuat edd. 22 ac tibi tur (uel cur) P, At tibi igitur d'Achery, An tibi ig. alii

docere non tantum esse timoris quantum ipse praetendis. fateor, dum nos campus exciperet, me saepe armis eloquentiae tuae fuisse conterritum, sed frequenter ut poteram recidiua uulnera reponebam. tecum sane condidici, quo iure coloni quoue ordine repetantur, cui conpetat actio, cui non conpetat exitus actionis. Volusianenses ais te uelle reducem ac frequenter iratus ingeminas te rusticos ex mea turricula retracturum: et is qui, ut ego spero adque desidero, mihi antiqua necessitudine sis copulatus, correpturum te homines meos conuentione neglecta temere minitaris. quaero de insigni prudentia tua, utrum ius aliud habeant aduocati, aliud ex togatis, an aliud aequum Romae sit, aliud Matari.

- 3. Te interim nescio Volusiani fundi umquam fuisse dominum, si quidem Dionysius fertur eius possessionis iura seruasse, neque heredes illius defecisse, qui dum uiueret, rei naualis in plurimos uena15 les aculeos intendebat. fuit ea tempestate Porphyrius quidam Zibberino satus, neque tamen recte Zibberini filius nominatus. idem generis quaestionem militia conuelabat, et ut nubem a fronte repelleret, officiosa gratia et laetis obsequiis fungebatur. multum mecum fuit et domi et in foro, cum me et apud patrem defensore et apud iudicem patrono saepius uteretur. aliquando etiam Dionysium conprimebam, quod Porphyrio non deberet uiginti iugerum causa nauicularia iurgia commouere.
- 4. En causa est cur insignis prudentia tua meis minitetur actoribus, ut cum dominus loci non sis, passim colonorum meorum facias mentionem. et si te Porphyrii denuntias successorem, uiginti iugerum noris angustias ne ab uno quidem cultore posse tractari: aut si te memorem custodemque propriae dignitatis piget heredem nominare Porphyrii, certum manifestumque est illum posse proponere, qui proponendi habeat facultatem, ut aduersum eos experiatur, qui nihil ex eadem terra possideant. ceterum si diligenter inspicias, mihi potissimum deferri potest intentio repetendi. quare, domine praedicabilis frater, quiescas oportet et mecum redeas in gratiam et ad priua-

² armis eloq. tuae P: eloquentia tua edd. 6 reducem P: reducere edd. 8 antiquae $P \parallel$ correpturum P: confecturum edd. 10 fort. aliud sit tog. 11 est libri \parallel matari. te interim nescio uolusiani P: Mataritae. Interim nescio Volusium edd. 13 dionisius P 14 illius] aliuo (i in ras.) $P \parallel$ nuenales P deleta P0, uenenales P1 porfyrius P1 16 situs P2 1 pyrfyrio P2 5 pyrfyrii P

tum digneris uenire conloquium. desinas, quaero, inertes et trepidos conturbare et iactantiam tuam procul exerceas, et existimes me laetari tua superbia, non offendi: nec nudi enim nec ineruditi sumus. saltim te mitem faciat Maximinus.

VII. Alius epistulae initium.

Animorum quidem fides et religio manet, sed haec declaranda est indicio litterarum, ut caritatis augmentum salutatione succrescat. sicut enim fertilis ager fructus copiosos adtollere non potest, si cultura cessauerit, et terrarum bonitas perit desidia quiescentis, sic amorem gratiamque animi puto posse torpescere, nisi qui absentes 10 sunt epistulari praesentia uisitentur.

3 nudi P: duri edd. 4 saltem edd. 6 Alia animorum P et edd. Apparet Alia (sc. epistula) titulum esse 7 caritatis.... P 8 fructos P \parallel si. cultra P¹ 10 absente P 11 sequitur in P (item in edd.) spatio interiecto: Deo gratias amen.

I. INDEX SCRIPTORVM.

 $\label{eq:Appendix} A = Appendix\,,\ D = Dialogi\,,\ E = Epistulae\,,\ M = uita\ Martini\,;\ loci, \\ quibus\ nulla\ littera\ praefixa\ est,\ sunt\ ex\ Chronicis.$

Testamentum uetus.	Isaias
Genesis I, 19, 10	26, 15 A 2, 16
Exodus I, 19, 10	40, 12 A 1, 6
20, 14 A 1, 4	56, 5 A 2, 2
Leuiticus I, 20, 1	66, 2 A 2, 18
19, 18 A 1, 4	Jerem. 12, 13 A 2, 16
Deuteron. 6, 13 A 1, 4	48, 10 A 2, 18
Judicum liber I, 29, 5	Ezech II, 3, 9
Regum libriI, 20, 6 sq. 46, 5	18, 24 A 1, 2
III, 6, 1 I, 40, 1	
Paralipp I, 7, 6. 46, 5	Testamentum nouum.
Psalm. 2, 11 A 2, 18	Matth. 5, 8 A 2, 11
8, 3 M 9, 6	5, 28 A 2, 11
33, 11 A 1, 7	7, 12 A 2, 6
33, 14 A 2, 10	10, 22 A 2, 18
33, 15 A 2, 6	13, 43 A 2, 8
44, 11 A 2, 14	19, 12 A 2, 2
96, 10 A 2, 15	19, 17 A 2, 4
111, 1 A 1, 5	22, 13 A 1, 7
111, 10 A 1, 5	25, 30 A 1, 7
149, 5 A 1, 5	25, 40 M 3, 4
Prou. 3, 5 A 2, 10	25, 41 A $2, 7$
4, 23 A 2, 11	27, 42 E 1, 3
4, 26 A 2, 10	Joh. 5, 44 A 2, 16
Sap. 1, 11 A 2, 10	14, 4 A 2, 2
Eccles. 4, 25 sq A 2, 10	Acta Ap. 13, 21 I, 36, 6
4, 36 A 2, 10	28, 4 E 1, 5
26, 24 A $2, 8$	ad Rom. 12, 1 A 2, 1
28, 28 A 2, 10	12, 14 A 2, 10
20, 20	, // // // // // // // // // // // //

ad Rom. I ad Cor.	12, 15 A 2, 6 6, 2 D III, 6, 5	I Petri 3, 9 A 2, 10 II Petri 2, 8 A 2, 10
	6, 17 A 2, 1	I Joh. 3, 21 sq A 2, 11
	7, 25 A 2, 4	Apoc. 13, 3 A 29, 6
	7, 34 A 2, 8	14, 4 sq A 2, 11
ad Eph.	4, 29 A 2, 17	
_	5, 27 A 2, 11	
ad Phil.	4, 8 A 2, 8	(Eusebii) chronica I, 36, $3 \dots 42$, 1
ad Col.	3, 12 A 2, 13	46, 5. II, 5, 7. 6, 1
I ad Thess	. 5, 15 A 2, 10	Hieron. ep. 22 D I, 9, 2
I ad Tim.	2, 9 A 2, 12	Hilarii ep
II ad Tim.	2, 14 A 2, 17	Sall. Jug. 18, 8 D I, 3, 3
Jac.	2, 10 A 2, 7	Statii Theb. 8, 751 D III, 10, 4
	3, 2 A 2, 10	Ter. Andr. I, 1, 41 D I, 9, 3
I Petri	1, 22 A 2, 11	Verg. Aen. 1, 729
	3, 1 sqq A 2, 12	

II. INDEX NOMINVM ET RERVM.

Aaron frater Moysis 1, 14, 3. I, 17, 2 et 6. I, 19, 2; a populo compulsus uitulum aureum facere I, 19, 4; seditio in eum orta I, 21, 1 Abdon iudex Israelitarum I, 26, 7 Abel I, 2, 3 Abenner magister militiae Saulis regis I, 37, 2 sq. Abessalon arma contra patrem sumit I. 38, 3 Abilense oppidum (Abila) II, 47, 4 Abimelech rex Gerarorum I, 8, 2 Abimelech filius Gedeon, iudex Israelitarum I, 26, 1 sq. Abimelech sacerdos a Saule interfectus I, 35, 4 sq. Abiron I, 21, 1 Abiud I, 19, 2; filius Roboam, rex Judae I, 42, 1 Abraham I, 5-7; nomen eius immu- Aegyptius negotiator D III, 14, 2

tatum I, 5, 2; tentatio diuina I, 7, 2; mors I, 7, 7 Acatius Arrianus II, 38, 3. 42, 6 Achab rex Israelitarum I, 43, 1. 44. 1 sqq. Achaia D III, 17, 6 Achaz rex Judae I, 47, 5. 49, 5 Achias propheta I, 41, 2. 42, 5 Achior II, 15, 6 sqq. Adami creatio I, 2, 2; moritur I, 2, 5; eius peccatum A 2, 7 sq. cf. D II, Adrianus imperator II, 31, 3 sq. quarta sub eo persecutio II, 31, 6 Aeduorum pagus M 14, 1 Aegyptius rex in mari rubro cum exercitu deletus I, 15, 6; Aegyptiaca seruitus Israelitarum I, 13, 2 sqq. Aegyptiorum plagae I, 14, 4

Aegyptus I, 5, 3. 8, 2. 10, 7. 20, 3. 25, 3. 41, 3. 47, 4. ♠, 4. II, 4, 4 et 6. 9, 5. 14, 3 sq. 36, 5. 46, 1. D III 17, 7; inopia septennis I, 11, 7 sq. multa monasteria in Aegypto D I, 10. 1 Aetherius presbyter D III, 1, 4 Aethiopes I, 49, 4. 50, 6. II, 11, 7. D I, 26, 2 Aethiopia II, 9, 5, 13, 4, 14, 3 Africa II, 41, 2. D 1, 3, 1. 24, 5. III, 17, 5 Agape II, 46, 2 Agnes D II, 13, 5 Agricola presbyter D III, 1, 4 Ailon iudex Israelitarum I, 26, 7 alae scholares M 2, 2 Alcimus dux aduersus Judam II, 23, 5 sq. Alexander Aristobuli filius rex Hebraeorum II, 26, 4 Alexander Balas rex Syriae II, 24, 1 sqq. Alexander Magnus Persis imperium adimit Π , 3, 4. 17, 1; adit templum Hierosolymitanum II, 17, 2; moritur II. 17. 3 Alexandra regina Judaeorum II, 26, 4 Alexandria II, 18, 7. 36, 1. 42, 6. D I, 3, 2. 6, 1. 9, 6. 23, 6 Allophyli I, 24, 4. 26, 3. 27, 1 et 3 sqq. 28, 1 et 3 sqq. 30, 4. 31, 1. 32, 1. 33, 3 et 5. 34, 3. 35, 10. 36, 1 sq. 37, 3 et 5. 38, 5. 50, 4 Alpes II, 32, 1. M 5, 4 Amalech gens I, 25, 5; subacta I, 33, 9 sq. Amalecitae I, 17, 2 Aman II, 13, 2 sqq. Amassia rex Judae I, 46, 3 sqq. Amator presbyter D III, 1, 4 Ambatiensis uicus D III, 8, 4 Ambianensium ciuitas M 3, 1 Ambri rex Israelitarum I. 43, 1

4; consules et praefectos subinde ad conuiuium inuitabat DI, 25, 6 Ammon filius Loth I, 6, 7 Ammonitae I, 26, 3 et 5. 33, 2. 37, 6. 47, 5, II, 4, 2 Amorraei I, 21, 5 Amos (Amon) rex Judae I, 51, 5 anachoretae in Aegypti eremo D I, 15, 2; anachoreta in Sina monte, nullo uestis usu, saetis corporis sui tectus DI, 17, 3 Anannias socius Danielis II, 1, 2. 3, 8. 5, 2 sqq. Anatolius M 23, 2 sqq. Andethanna uicus D III. 13. 3 angeli Loth ab iniuria uindicant I, 6, 5 sq. matrimoniis mortalibus commixti I, 2, 7; angelus Gedeoni apparet 1, 25, 2; Dauidi I, 38, 7 sq. in exercitu Senacherim stragem edit I, 51, 2 Anna mater Samuelis I, 30, 2 Annon rex Ammonitarum I, 37, 6 anomoeusia Arrianorum II, 40, 3 Antichristus II, 7, 5. 28, 1. 29, 6. 33, 3. M 24, 3. D II, 14 Antiochia II, 38, 3. 45, 8 Antiochus (I Soter) II, 19, 3 Antiochus (II) Theos II, 19, 3 Antiochus (III) Magnus II, 18, 1; a Romanis uictus II, 19, 4 Antiochus (IV Epiphanes) obses Romanis datus II, 19, 4 sq. regnum Syriae occupat II, 19, 5; Hierosolymam deuastat et in Judaeos saeuit II, 18, 7. 19, 6. 20, 3; Judaeos et ethnicos ad unum ritum deducere tentat II, 21, 4; moritur II, 22, 6 Antiochus (V) Eupator II, 22, 6. 23, 1 sqq. Antipater Ascalonites procurator Judaeae II, 26, 6 Antium II, 29, 1 Antonii duo monasteria in Aegypto D Ambrosius episc. Mediolanensis II, 48, | I, 17, 1

Antoninus Pius imperator II, 32, 1 Aod dux Hebraeorum I, 24, 4 Aper presbyter D III, 1, 4. 5, 7 Apis Aegyptiorum deus II, 14, 5 apocalypsis Johannis II, 31, 1 Apollonius dux Antiochi Epiphanis II, 21. 2 aqua e petra I, 17, 1. 21, 3; a. amara dulcescit I, 16, 3; aquae penuria I, 16, 2, 17, 1, 21, 3 Aquileia M 20, 9 Aquitani II, 41, 3; episcopi II, 47, 1; D I, 27, 2 Aquitanica (prouincia) II, 48, 2 Arabes I, 47, 3 Arabia II, 15, 2 Arbitio (Arbetio) consul II, 39, 8 Arborius uir praefectorius M 19. D III. 10, 6 arca Noë I, 3, 2 arca foederis capta I, 30, 5; Hebraeis reddita I, 31, 3; in Sion translata I, 37, 4 Archelaus tetrarcha Judaeor. II, 27, 4 Arelatense concilium II, 39, 2 Ariminensis synodus II, 41 sqq. 44, 6 sqq. 45, 5 Ariminum II, 41, 1 45, 8 Aristobulus primus rex Judaeorum II, 26, 3 Aristobulus filius Alexandri II, 26, 4 sq. uinctus Romam missus II, 26, 6 arma prima inter mortales I, 5, 4; armorum usus Hebraeis a Philistaeis ademptus I, 33, 5 Armenia II, 26, 5. DI, 26, 2 Armenius Priscillianista II, 51, 2 Arpagius presbyter D III, 3, 1 Arphaxad rex Medorum II, 15, 1 Arriana haeresis) II, 35-44. M 6, 4 Arrii Arridaeus Philippus II, 17, 3 Arses rex Persarum II, 16, 8 Artaxerxes (I Longimanus) II, 9, 1 et 8 sq. 12, 2

Artaxerxes II (Mnemon) II, 10, 3. 11, 1 et 4. 12 4 sqq. 13, 9 Artaxerxes (III) Ochus II, 13, 9. 14, 4 sq. 16, 7 sq. Asab rex Judae I, 42, 2 sq. Asariuus Priscillianista II, 51, 4 Ascalonensium oppidum I, 31, 3 Asenet Josephi uxor 1, 11, 9 Aser I, 9, 3 Asia II, 19, 4. 38, 2. D III, 17, 7 Asiani reges II, 25, 4 Asphanes (Asphanez) eunuchus II, 1, 3 Assur Niniuae conditor I, 48, 1 Assyrii I, 48, 1. 49, 3 sq. 50, 4 sqq. 51, 2 et 4, 52, 5 Astyages ultimus Medorum rex II, 7, 6, 8, 1 Athanasius Alexandriae episcopus II, 36 sq. 39 Athenae D III, 17, 6 auaritia episcoporum Seueri tempore I, 23, 5 Augurimus (P. Minucius) consul II, 9,7 Auitianus comes DIII, 3, 1. 4, 1 sqq. 8, 1 Aurelius imperator II, 32, 1 Aurelius diaconus gladio peremptus II, 51.4Aurelius (Aurilius cod. V) diaconus, Martini amicus E 3, 3. D III, 1, 4 Auspicius praefectorius uir D III, 7, 1 Auxentius Arrianus Mediolani episcopus II, 39, 6; Martinum Mediolano exturbat M 6, 4 Azahel rex Syriae I, 46, 2 Azarias sacerdos I, 47, 4; alius eiusdem nominis II, 1, 2. 3, 8 Azotii I, 31, 3 Azotus oppidum I, 31, 1 Baalis idolum I, 26, 5. 43, 1 et 7 Baasa rex Israelitarum 1, 42, 5 Babylon s. Babylonia I, 54, 5. II, 5, 6. 11, 1. 17, 2 et 4; a Nebroth ex-

structa I, 4, 3

Babylonii II, 4, 5. 5, 7; Persis subjecti II, 8, 1 Bacchides dux aduersus Judaeos II, 23, Baguas spado II, 14, 5 sq. 16, 3; Ochum interficit II, 16, 8 Balac I, 21, 5 Balthasar (Belsazar) rex Babyloniae Basan I, 21, 5; rex Sidoniorum I, 43, 1 basilica martyrum II, 38, 4 Bassula Martini parens E 3, 1 Bathuel I, 7, 5 Belgicus quidam monachus D I, 8, 5. Beli historia apocrypha II, 8, 3 bellum primum inter mortales I, 5, 4; b. ciuile in Beniamitas I, 28, 7. 29, 1 Beniamin I, 10, 3. 12, 1 et 3 Beniamin tribus I, 28, 7. 29, 5. 33, 1. 41, 4. II, 12, 5 Beniamitae ad internecionem caesi I, 29, 5 Bersabee I, 38, 1 et 9 Bethel I, 10, 3. 41, 6 Bethleem oppidum, paroechia episcopi Hierosolymitani DI, 8, 1 Bethsamae oppidum I, 31, 5 Bitterense concilium II, 39, 2 Bituriges DII, 8, 7 Blembi (Blemmyes?) DI, 22, 1; cf. etiam adn. ad DI, 15, 3 Bosporus DI, 26, 2 Brictio a daemone obsessus in Martinum conuicia effundit D III, 15; crimina in eum apud Martinum prolata ib. 15, 7 Britanni II, 41, 3 Britanniae II, 49, 5. 51, 3 Britannius episcopus II, 49, 4 Burdigala opp. II, 48, 2 Burdigalensis synodus aduersus Gnosticos II, 49, 7 sqq.

Babylonica Judaeorum captiuitas 1,

54, 6

caelum sedes angelorum I, 2, 7 Caesar (dictator perpetuus) D I, 3, 6 Caesaraugustana synodus damnat Gnosticos II, 47 Caesarea II, 38, 3 Cain I, 2, 3. 4, 1 Calupio diaconus DIII, 1, 4 Cambyses rex Persarum Π , 9, 5. 14, 3 Campania D III, 17, 3 captiuitas Israelitarum sub rege Mesopotamiae I, 24, 3, sub Ammonitis I, 24, 4, sub rege Chananaeorum et Madianitis I, 24, 5 sq. sub Ammonitis et Philistaeis I, 26, 3. 27, 1, sub Assyriis I, 54, 6, sub Babyloniis I, 53, 4. 54, 7. II, 11, 9 Caralis II, 39, 4 Cariathiarim oppidum I, 31, 6. 36, 4. 37, 4 Carnotum oppidum D II, 4, 5 Carnutena ciuitas DIII, 2, 3 Carthago D 1, 3, 2. 23, 5. III, 17, 5 catechumenus II, 39, 5 catholica fides saeculo quarto II, 39, 4 Cato Uticensis DI, 3, 6 Cato diaconus D III, 10, 1 Celsus consularis D III, 1, 7 celtice loqui DI, 27, 4 Cethura uxor Abrahae I, 7, 6 Chaldaei II, 4, 3; uicti a Persis II, 3, 2; eorum regio I, 5, 1, imperium II, 3, 2Chaldaei s. magi I, 14, 4. Π , 2, 1. 6, 4 Chaleb I, 20, 7. 21, 6 Cham I, 4, 2. I, 4, 7 Chanaan ab Israelitis expugnata I, 24 sq. Chananaei I, 5, 2. 7, 3 et 5. 10, 4. 21, 5. 24, 1 sqq. Charrae oppidum I, 5, 1 Chebron I, 7, 3. 37, 1 et 3 Choreb in eremo I, 17, 1 Christianae fidei profuit, quod Judaei sub imp. Adriano aditu Hierosolymae exclusi sunt II, 31, 4 Christiani cum Judaeis confusi II,

30. 7. 31.4: diuisi in clericos et laicos II, 35, 2; Christianis incendium Romae sub Nerone imputatum II. 29, 2 sqq. Christianorum et Judaeorum religiones ab isdem auctoribus profectae II, 30, 7; Christianorum persecutiones, u. s. persecutio Christus sub Herode natus II, 27, 2; quando crucifixus II, 11, 8, 27, 5; cur ab Judaeis non receptus I, 24, 7; Christi crux ab Helena reperta II, 34, 1; Christi figura II, 3, 7; Danielis praesagium de Christo II, 7. 5: Ch. Martino apparuit M, 3, 3; Christum se simulauit iuuenis in Hispania M 24, 1; Antichristum opprimet DII, 14, 3 Chus filius Cham I, 4, 3 Cilicia II, 15, 2 ciliciis utebantur paenitentes 1, 44, 2 circumcisionis lex Abrahae imposita I, 6, 3 Cis pater Saulis I, 33, 1 ciuitas prima condita I, 2, 3; ciuitatum aedificandarum opus durum Israelitis in Aegypto impositum I, 13, 2 Clarus presbyter, discipulus Martini M 23; E 2, 5 Claudiomagus uicus D II, 8, 7 clericorum superbia tempore Sulpicii Seueri D I, 21; eorum inuidia in Sulpicium DI, 26, 3 concilium v. synodus Condacensis (Condatensis al.) dioecesis E 3, 6 Constantinopolis II, 45, 1 Constantinus primus christianus imperator II, 33, 1. 35, 2. 36, 4 Constantius imperator M 2, 2; Arria-Delfinus II, 48, 1 nis fauet II, 38, 4 sqq. 39. 41. 43 (Delila) uxor Samsonis II, 28, 1 Cordubensis episcopus II, 46, 8 Demetrius Nicator II, 24, 3 sqq. 25, 1 Demetrius Soter II, 19, 5. 23, 3 sqq. Corinthus D III, 17, 6 coruus cur in arcam non redierit I, 3, 3 Desiderius M praef. § 1

coturnices a caelo missi I, 16, 4. 20, 4 Crassus (C. Licinius) consul II, 18, 7 creatio mundi I, 2, 1 Creta II, 24, 3 crux Christi ab Helena reperta II, 34, 1 Cyprianus martyr D I, 3, 2. III, 17, 5 Cyrenaeorum ora extrema DI, 3, 6 Cyrenensis eremita DI, 4 sq. I, 23, 5 Cyrus rex Persarum II, 3, 3. 5, 7. 8, 1 et 3. 9. 4 Dagon idoli templum I. 31, 1 sq. Dagridus (? Agaridus al.) D III, 5, 1 Damascus II, 15, 3 Damasus Romae episcopus II, 48,1 et 4 Dan I, 9, 3, 41, 6 Daniel propheta II, 1 sqq. 6, 4. 7, 5. 8, 4. 11, 8; leonibus obiectus II, 7, 3 Darius Codomannus II, 16, 8. 17, 1 Darius Hystaspis II, 9, 6 Darius Medus II, 6, 6 7, 1 sq. 7, 6. 9, 4 Darius Nothus II, 9, 9. 10, 1 Dathan I, 21, 1 Dauid in regem unctus I, 34, 2, iterum I, 37, 1, tertium I, 37, 3; pugna cum Goliath I, 34, 5; nuptiae cum Melchol I, 34, 7; praeputia ex Allophylis refert I, 38, 8; a Saule insidiis petitus I, 34, 6. I, 35; in deserto agens I, 35, 6; imperium suscipit I, 37, 3; eius adulterium I, 38; populum censet I, 38, 6; moritur I, 38, 8 Debbora iudex, typus ecclesiae I, 24, 5 decalogus promulgatus I, 17, 6 sq. Deciana tempora E 2, 9 Decius imperator II, 32, 2 Defensor episcopus in Gallia M 9, 4

occiditur II, 24, 1

diluuium I, 3, 2
Dina filia Jacobi I, 9, 3. 10, 2
Diocletianus imperator II, 32, 4
Dionysius Mediol. episcopus II, 39, 4;
pulsus II, 39, 6
Doec Syrus I, 35, 5
Domitianus imperator II, 31, 1

Edom regio I, 9, 5. 21, 4 Eglom rex Moabitarum I, 24, 4 Ela rex Israelitarum I, 42, 5 Elchana (Elcana) pater Samuelis I, 30, 2 Eliacim rex Judae I, 53, 2 Elias propheta I, 43, 2 sqq. 44, 2. 45, 1; translatus I, 45, 3; Eliam se professus iuuenis M 24, 1 Eliezer 1, 13, 5 Elim in eremo I, 16, 4 Elisaeus u. Helisaeus Elusana plebs (ab Elusone in Gallia) II. 48. 2 Elymus (Elymais) oppidum II, 22, 5 Emerita opp. II, 46, 8 Enoch filius Cain I, 2, 3; Enoch filius Jared I, 2, 5 Enos I, 2, 5 Ephesus II, 38, 3

tores M 27, 3 eremus in Aegypto D I, 10 sq. locus cultus in eremo D I, 13, 2 sqq. Esaianum supplicium E, 2, 10

I, 23, 5; episcopi Martini insecta-

Ephrem filius Josephi I, 11, 9 episcoporum auaritia tempore Seueri

Esau natus I, 8, 1; discors cum fratre I, 8, 3 sq. diuitiis potens I, 10, 4; regionem Edon incolit I, 9, 5, cf. I, 21, 4

Esdra scriba legis II, 10, 3. 12, 2; plebem corruptam reformat II, 10, 5 Esebon (Eseban?) iudex Israelitarum I, 26, 7

Estheris historia II, 12 sqq. Euae creatio I, 2, 2; peccatum A2, 8 Euagrius Arrianus II, 42, 6; alius eiusdem nominis DIII, 1, 4. 2, 8 Euanthius D II, 2, 3 Eucherius D III, 1, 7 Euchrotia II, 48, 2; gladio percussa Ц, 51, 3 Eudoxius Arrianus II, 42, 6 Euilmarodac rex Babyloniae II, 6, 1 Euodius praefectus II, 50, 7; M 20, 4 Europa D III, 17, 7 Eusebius Vercell. episcopus ab Arrianis relegatus II, 39, 4 Eusebius presbyter, postea episcopus, Sulpicii amicus D II, 9, 5 Ezechias rex Judae I, 50 sq. Ezechiel propheta II, 3, 9

Faltim I, 35, 10
Faran I, 20, 5
Fares I, 11, 3
Felicissimus II, 51, 2
Felix episcopus D III, 13, 2. 17, 5
Festus (Cestius ?) Florus praeses Judaeorum II, 29, 4
Foegadius episcopus II, 44
forenses leges I, 18
fortunatae insulae D I, 26, 2
Fufius Geminus consul II, 11, 8. 27, 5

Gabaa oppidum I, 29, 2

Gabaoth (Gabaon) I, 23, 2

Gad I, 9, 3; propheta I, 35, 4
Gader turris I, 10, 3
Galba imperator II, 30, 1
Galgala I, 33, 3
Galli edacitatis nimiae notati D I,
4, 6. 8, 5. 9, 2; eorum uanitatis
studium D, I, 11, 6
Galliae II, 41, 2. D I, 21, 6; ab Arrianis pressae II, 40, 4. M 6, 4; ab Hilario Arriana haeresi liberatae II,
45, 7; prima intra Gallias martyria
II, 32, 1; in G. barbari sub Juliano

Caesare irruperunt M 4, 1

Gabaonitae Israelitis subjecti I, 23, 1

Gallice et celtice loqui D I, 27, 4; cf. | Diefenbachii Celtica II, 1, 84 sqq. Gallici episcopi II, 41, 3 Gallinaria insula M 6, 5 Gallus discipulus Martini D I, 1 sqq. Gauidius episcopus II, 41, 4 Gedeon iudex Israelitarum I, 25 Georgius Arrianus II, 38, 3. 42, 6 Gerara I, 8, 2 Gersam (?) I, 13, 5 Geth (Gai?) I, 22, 5 Gethaei I, 31, 3 gigantum ortus I, 2, 7 Gnosticorum haeresis II, 46, 1; damnata II, 47. 49 sq. latius propagata 11, 51, 7 Godolia I, 54, 7. II, 4, 1; interfectus II, 4, 3 Goliath a Dauid prostratus I, 34, 3 sqq. gomor, mensurae hebraicae genus I, 16, 8 Gomorra urbs I, 5, 4. I, 48, 1 Gorgias dux Antiochi II, 21, 5 Gotholia I, 46, 1 Gothoniel dux Israelitarum I, 24, 3 Graecia D III, 17, 6 Graecorum edacitas DI, 8, 5 Gratianus imperator D III, 11, 8; Gnosticos damnat II, 47, 6; in eius aula cuncta uenalia II, 49, 3 Gregorius praefectus Galliae II, 49, 2 Gurdonicus homo D I, 27, 2

Hector M 1, 3 Helchias sacerdos I, 52, 1 Helena mater Constantini basilicas Hierosolymis constituit II, 33, 5; crucem Christi reperisse fertur II, 34, 1 sqq. Heli sacerdos I, 28, 8. 30, 1 sqq. quando uixerit I, 29, 7; moritur I,

Hebraei passim in chron. libris

30, 6

Helisaeus propheta I, 45, 3 sq.

liani magister II, 46, 2. 47, 2 Her (" $H_{\varrho} LXX$) filius Judae I, 11, 1 Heraclia II, 38, 3 Herodes Antipas II, 27, 4 sq. Herodes Ascalonita II, 27, 1 et 4 Hieremias propheta I, 54, 2 sqq. II, 4. 4 Hieronymus presbyter ecclesiae Bethleemitanae DI, 8, 1; eius eruditio D1, 8, 3. 9, 5; iudicium de Origenis scriptis D I, 7, 3; de monachis sententia iniqua DI, 8, 4 sqq. 21, 5;

odia clericorum et haereticorum in

eum D I, 9, 4

Helpidius (Elpidius?) rhetor, Priscil-

Hierosolyma I, 1, 3. 41, 5. 42, 1. II, 6, 2, 8, 2, DI, 8, 1, II, 14, 2, III, 17, 8; obsidetur a Senacherim I, 50, 4 sq. a Nabuchodonosor capta et uastata I, 53, 4; iterum ab eo capta et incensa I, 54, 5; eam restituit Nehemias permissu Artaxerxis secundi II, 11, 4 sq. ab Antiocho Epiphane uastata II, 18, 7. 19, 6; obsidetur a Vespasiano II, 30, 2; a Tito capta et excissa II, 30, 4 sqq. ecclesiis Christianis ab Helena adornatur II, 33, 4

Hilarius Pictauorum episcopus ab Arrianis in exilium pulsus II, 39, 7. M 6, 4; in synodo Seleuciensi II, 42, 2 sqq. in Gallias relegatus II, 45, 4; M 6, 7; Gallias liberat haeresi Arriana II, 45, 5 sqq. moritur II, 45,9; tentat Martinum diuino ministerio uincire M 5, 1

Hispania II, 40, 5. 41, 2. M 24, 1; inficitur Gnosticorum haeresi Π , 46, 1; Hispaniae proconsulem habere desierunt uicario accepto II, 49, 3 cf. ibid. §. 7

Hispaniae D III, 11, 4 et 9. 13, 1 Holofernes princeps militiae Ochi II, 14, 6 sqq. ab Judith obtruncatur II, 16, 4

Hosius u. Osius Hyginus Cordubensis episcopus II. 46, 8, 47, 3 Hyrcani II, 26, 2 Hyrcanus rex Hebraeorum II, 26, 4 saa. Jabin rex Chananaeorum I, 24, 5 Jacob nascitur I, 8, 1; benedictus a patre I, 8, 3; fugit in Mesopotamiam I, 8, 5; matrimonium cum Lia et Rachel I, 9, 1 sq. redit in terram Canaan I, 9, 4; nomen ei immutatum I, 9, 7; filios in Aegyptum mittit I. 12. 1: ipse in Aegyptum descendit ibique moritur I, 12, 5 sqq. Jair iudex Israelitarum 1, 26, 3 Japhet I, 4, 2 et 7 Jared I, 2, 5 Jason frater Oniae II, 18, 2 sqq. ibex D I, 16, 3 Idacius u. Ydacius Idumaei I, 46, 4 Jehn u. Jeu Jepta iudex Israelitarum I, 26, 4; filiam immolat I. 26. 6 Jericho oppidum I, 21, 5; direptum et incensum I, 22, 4 Jeroboam rex Israelitarum I, 41, 2 sqq. moritur I, 42, 4 Jeroboam filius Joae rex Isr. I, 47, 2 Jesus (= Josua) dux Israelitarum I. 17, 2. 20, 7. 21, 6; penes Jesum Naue filium Moyse mortuo summa rerum I, 22, 1; eius res gestae I, 22 sqq. eius mors I, 23, 8. 29, 8 Jeu rex Israelitarum I, 45, 5. 46, 1 Jezabel I, 43, 1 et 9. 44, 1 Illyricum II, 40, 4. 41, 2; D III, 17, 4 imperatores quando Christiani esse coeperint II, 33, 1

Indi II. 11. 7

India II, 13, 4

Homerus M 26, 3

Hosea u. Osee

: Instantius Priscilliani haeresi addictus II, 46, 7. 47, 2 sqq. 49, 8; in insulam relegatus II, 51, 3 insulae fortunatae DI, 26, 2 Joab I, 37, 2 et 6, 38, 3 et 6 Joachas rex Israel I. 46. 3 Joachas rex Judae I, 53, 1 Joachim rex Judae I, 53, 2 sqq. II, 1, 2 Joachim maritus Susannae II. 1. 5 Joas rex Israel. I, 46, 4 Joas rex Judae I, 46, 1 sq. Joatham rex Judae I, 47, 5 Job uir iustus et constans I, 13, 6 Johannes Apost, in Pathmum relegatus ibi apocalypsin conscripsit II. 31.1 Johannes Hyrcanus dux Hebraeorum II, 26,2 Johannes (Lycopolita) DI, 22, 1 Johannes Priscillianista II, 51, 4 Johannes pseudopropheta M 24, 3 Jonas propheta I, 48, 2 sqq. Jonathan Saulis f. I, 33, 5 sq. eius cum Dauid amicitia I, 35, 2 Jonathan dux Judae II, 23, 5 sqq. insignibus regiis donatus II, 24, 2; a Tryphone interfectus II, 25, 2 Joram rex Israel. I, 45, 2 et 5 Joram rex Judae I, 45, 2 Jordanes flumen I, 21, 6. 22, 3. 25, 7 Josaphat rex Judae I, 42, 7 Joseph natus I, 9, 3; a fratribus uenditus I, 10, 7; in carcerem coniectus I, 11, 4; ad summam dignitatem euectus I, 11, 7 sqq. moritur I, 12, 8 Josias rex Judae I, 52 Josua u. Jesus Jotham u. Joatham Jothor sacerdos, Moysis socer I, 13, 5. 17, 3 sq. Irad I, 2, 4 Isaac I, 7 sq. Isachar filius Jacobi I, 9, 3 Isaias propheta I, 47, 3. 50, 6. 51, 3 Isauria II, 41, 1

Isbaal (al. Isboseth) regis Saul filius I, 37, 2

Ismael filius Abrahae I, 6, 3
Ismael dux coniurationis contra Godoliam II, 4, 1 sq.

Israel unde Jacob dictus I, 9, 7

Israelitae in Aegypto I, 13; eorum numerus I, 15, 2; egressus ex Aegypto I, 15; mare rubrum transeunt I, 15, 3; in eremo I, 16; ibi leges accipiunt I, 17, 6 sqq. eorum captiuitates u. s. u. captiuitas

Italia II, 40, 4. 41, 2; M 2, 1. D III, 17, 4

Ithacius episcopus II, 47, 3 sqq. decretum a Gratiano contra Priscillianistas impetrat II, 47, 6; ex Hispania proturbatur II, 49, 1 sq. 49, 4; Priscillianum apud imp. Maximum accusat II, 50, 1 sqq. eius mores mali II, 50, 2; ab eo eiusque parte acta in synodo Treuerensi D III, 11 sqq. episcopatu detrusus II, 51, 5 Ithaciana pars D III, 13, 5 Juda tribus I, 35, 4. 41, 4. 42, 7; ducatum gerit I, 24, 1. 28, 7. 29, 5 Judaea I, 30, 4. 31, 4. 37, 1. 48, 2.

II, 8, 2; Aegyptiorum regi stipendiaria facta I, 53, 2; a Nabuchodonosore occupata I, 53, 3 sq. sub Persarum imperio per praesides regitur II, 9, 2; prouincia Romanorum

facta II, 26, 6

Judaei cur Christum non receperint I, 24, 7; inter Christianos degentes eorum mores non recipiunt II, 3, 6; post rebellionem contra Godoliam factam in Aegyptum emigrant II, 4, 6; gentilium conubiis permixti II, 10, 4; eis Aman perniciem parat II, 13, 3; eorum uario tempore uarius status II, 15, 7; Syriae regibus tributarii II, 17, 5. 25, 3; tempore Antiochi Epiphanis gentilium more uiuunt II, 18, 6. 19, 8; per sacerdo-

tes reguntur II, 17, 5; a senatu populi Ro. socii atque amici appellati II, 23, 4; rebelles Nerone imperante II, 29, 4, item Adriano II, 31, 3; ob illatas Christo manus a Tito puniti II, 30, 8

Judas filius Jacobi I, 9, 3. 10, 7. 11, 1
Judas Maccabaeus religionis iudaicae
defensor II, 21 sqq.

iudicum apud Israelitas imperium I, 24 sqq. idem in regium mutatum I, 32, 3

Judith actus II, 14 sqq. Holofernem obtruncat II, 16, 4
Julianus Caesar M 2, 2. 4, 1
Julius Romae episcopus II, 36, 7
Juppiter M 22, 1. D II, 13, 6. III, 6, 4
iurisiurandi ritus Hebraeus I, 7, 4
iustitiae falsae exemplum D I, 22

Kainan I, 2, 5 Laban I, 8, 4. 9, 1 et 4 Lamech interfector I, 2, 4 Lamech pater Noë I, 2, 6 Laodicia II, 38, 3 Lasthenes Cretensium dux II, 24, 3 Latronianus gnosticus II, 51, 3 Lazarus A 2. 6 leges forenses Israelitarum praecipuae Leonida (—des) Origenis pater II, 32, 2 Leontius Arrianus II, 42, 6 Leprosum (?) uici Gallici nomen M 14, 3 Leucadius praeses D III, 11, 8 Leui filius Jacobi I, 9, 3. 10, 2 Leui tribus in sacerdotium segregata

I, 20, 2. 23, 4. 41, 6 Leuitae I, 19, 6. 29, 2. 31, 5. 50, 2 Leuitici libri summa I, 20, 1 lev in Sinai lata I 16, 6 sq.

lex in Sinai lata I, 16, 6 sq. Lia filia Laban I, 9, 1

Liberius Romae episcopus ab Arrianis exilio datus II, 39, 7 sq.

librariorum neglegentia I, 40, 2 Licinius imperator II, 33, 2 Liger fluuius M 10, 4 Lollianus consul II, 39, 8 Loth I. 5. 2: in Sodomis consedit I, 5, 3; in captiuitatem ductus I, 5, 4; Sodomis egressus I, 6, 5; eius uxor in molem conversa I, 6, 6; incestus cum filiabus I, 6, 7 Lucas apostolorum actus edidit II, 28, 1 Lucifer Carali episcopus ab Arrianis relegatus II, 39, 4; erga lapsos paenitentes iniquus II, 45, 8 lunae ac soli diuini honores a Judaeis dati I, 52, 3 Lupicinus M 8, 1 Lycontius D III, 14, 3 Lysiae ducis Antiochi Epiphanis bella cum Judaeis II, 20, 5 sqq. Lysimachus sacerdos Judaeorum II, 18, 5 Macedonia II, 3, 4 Macedonius magister officiorum II, 48, 5. 49, 3 Macerinus (T. Geganius) consul II, 9, 7 Madia terra I, 13, 5 Madianitae I, 21, 5; dominantur Israelitis I, 24, 6; ab iis bello superati I, 25, 7 magi duo Persarum imperium obtinent II, 9, 6 Magnentius a Constantino uictus II, 38, 4 Magnus episcopus II, 50, 7 Malalael I, 2, 5 Manasse filius Josephi I, 11, 9 Manasse rex Judae culturas impias exercet I, 51, 4 Mane rex Israelitarum I, 49, 2 manna I, 16, 5 sqq. Marathonia pugna II, 9, 7 Marcellus Sabellianus haereticus II,

36, 2 sqq. 37, 1 sqq.

Marcellus presbyter DIII, 8, 5 Marcus episcopus apud Hierosolymam П. 31. 6 Marcus gnosticus, magister Priscilliani II, 46, 2 Mardochaeus II, 12, 5 sqq. mare rubrum Israelitis peruium factum I, 15, 5 Maria II, 37, 4. D II, 13, 5 Maria Lazari soror A 2, 6. D II, 7, 5 Martha Lazari soror A 2, 6. D II, 7, 5 Martini origo et pueritia M 2; catechumenus factus M 2, 3; ad militiam scriptus ib. 2, 5; pauperem uestit ib. 3. DII, 1; per somnum uidet Christum M 3, 3; baptismum consecutus est ib. 3, 5; militiae missionem accipit M 4; exorcista factus M 5, 2; cf. ibid. 17. D II, 9. III, 6 et 8; eius modus exorcizandi D III, 6; in latrones incidit M 5, 4; Arrianis resistens uirgis caesus M 6, 4; Mediolani sibi monasterium statuit M 6, 4; uirtutes ab eo editae M 7 sq. 11—15. D II, 3 sq. D III, 2-10. 14; episcopus Turonicae ecclesiae M9 sqq. monasterium extra Turonum ciuitatem sibi statuit ib. 10, 3; templa profana diruit ib. 13-15. D III, 8, 7. 9, 1; curationes ab eo factae M 16-19, D II, 2, 3. III, 14; angelorum consortio saepe usus M 21; a diabolo tentatus M 24, 4. cf. ib. 6. 21 sq. E 3, 16; Maximi imperatoris conuiuio adhibitus M 20; ab eo honoratus D II, 6; eius uxor ei conuiuium praebet DII, 6, 4; Valentiniani maioris spiritum mollit D II, 5, 5; incendio periclitatus E 1, 10; haereseos iniuste accusatus II, 50, 4. D III, 11, 3 sqq. clericorum in eum odium D 1, 25, 3. 26, 3; a Brictione uexatus D III, 15; paulo ante obitum pacem clericis Condacensis dioecesis restituit E 3, 6; eius

mors E 2, 6. 3, 9; funus E 3, 18; | Martini laus M 25 sqq. D I, 25 sq. eius dicta D II, 10; sententia de Antichristo D2. 14 martyria gloriosis mortibus quaesita II, 32, 4; quando primum intra Gallias uisa II, 34, 1 Massilia DI, 1, 3 Mataris oppidum A 6, 2 Mathusalam filius Enoch I, 2, 6; filius Maüiahel I, 2, 4 Matthatias sacerdos armis Judaeorum religionem defendit II, 20 Maüiahel I, 2, 4 Maximianus imperator II, 32, 4 Maximinus imp. II, 32, 2 A 6, 4 Maximus imperium rapit II, 49, 5 (cf. M 20, 2 sq.) Priscillianistas ad synodum Burdigalensem deduci iubet II, 49, 7; Martino spondet se nihil cruenti in eos constituturum II, 50, 6; Priscillianum sociosque eius capite damnat II, 50, 7 sq. foeda episcoporum in eum adulatio M 20, 1; Martinum honorat M 20, 5; D II, 6, 3 sqq. Aquileiae a Valentiniano captus et interfectus est M 20, 9; eius laus D II, 6, 2; femina eius pia et fidelis D II, 6, 3 sqq. Martino indulget D III, 11 sq. eius auaritia D III, 11, 11 Medi II, 6, 5. 11, 7; uicti a Persis II, 3, 3. 15, 1; eorum imperium ad Persas translatum II, 8, 1 Mediolanensis synodus II, 39, 3 Mediolanum II, 48, 4. M 6, 1; ibi Martinus monasterium sibi statuit M 6, 4 Melchisedech I, 5, 6 Melchol filia Saulis, uxor Dauidis I, 34, 7. 35, 10 Memphis II, 46, 2. DI, 15, 3 (? cf. adn.) Memphitica regna D I, 23, 6 Menelaus sacerdos Judaeorum II, 18, 4 sq.

Mercurius M 22, 1. D II, 13, 6, III, 6, 4 Mesopotamia I, 7, 5, 8, 4 Mesopotamiae rex Hebraeos subigit I, 24, 3 Micheas propheta 1, 44, 6 Minerua M 22, 1 Misael II, 1, 2. 3, 8 Mitridaticum bellum II, 26, 5 Moab I, 6, 7 Moabitae I, 35,4. II, 15, 5; iis Israelitae seruiunt I, 24, 4; a Dauid subacti I, 37, 5 monachi ab Hieronymo grauiter reprehensi D I, 8, 5 sq. monachi in eremo Aegypti D I, 9, 7 sqq. Moyses I, 13-21; a filia Pharaonis seruatus I, 13, 3; dux Israelitarum ex Aegypto I, 14 sqq. miracula in eremo edita I, 16 sq. accipit leges forenses et caerimoniales a Deo I, 18 sq. seditiones aduersus eum I, 21; moritur I, 21, 6 mundus quando creatus I, 2, 1 mures adfligunt Philistaeos I, 31, 2 Mursa II, 38, 3; pugna apud M. contra Maxentium II, 38, 3 Nabad (Nadab?) cum Moyse montem Sinam conscendit I, 19, 1 Nabad rex Israelitarum I, 42, 4 Nabuchodonosor rex Babylonius II, 6, 2. 8, 2; Judaeam occupat I, 53, 3; Hierosolymam capit atque incendit et Judaeos in captiuitatem abducit I, 54; eius somnium II, 2 sq. insania II, 5; quam diu regnauerit II, 5, 6; num alius eiusdem nominis apud Persas regnauerit II, 14, 2 Nabuthae I, 44, 1 Nabuzardan I, 53, 6 Nachor Abrahae frater I, 7, 5

Narbo D I, 1, 3, 3, 1 Narcissus Arrianus II, 38, 2

Menophantus Arrianus II, 38, 3

Narses comes D III, 11, 8 Nathan propheta I, 38, 2 Naue I, 22, 1 Nebroth Babylonis conditor I. 4. 3 Nechao rex Aegypti I, 52, 5. 53, 1 Neemias II, 11, 1 Nemausi synodus D II, 13, 8 Nephthalin I, 9, 3 Nero imperator, primus Christianorum persecutor II, 28, 1 et 3; incendii Romae inuidiam in Christianos uertit II, 29; creditus uenturus ante Antichristum II, 28, 1, 29, 6; D II, 14; mortuus II, 29, 5 Neroniana tempora E 2. 9 Neronopolis II, 38, 3 Nicaea II, 35, 4 Nicaena synodus Osio auctore confecta II, 40, 5; contra Arrianos II, 35, 4; eius decreta ab Arrianis deprauata II, 40, 1 Nicanor II, 21, 6. 23, 5 Nilus D I, 10, 1. 13, 1; Nilo contigua multa monasteria D I, 10, 1. 17, 6 Nimrod u. Nebroth Niniue opp. I, 51, 2, ab Assure conditum I, 48, 1 Niniuitarum paenitentia I, 48 Nitria D I, 15, 3. 23, 6 Noë uir iustus I, 2, 6; in arca seruatus I, 3, 2; arcam egressus I, 3, 5 sq. eius semen I, 4, 2 Ochozias rex Israelitarum I, 44, 6. 45.1 Ochozias rex Judae I, 45, 3 et 5 Ochus u. Artaxerxes Olda prophetissa I, 52, 3 όμοούσιον et όμοιούσιον ΙΙ, 40, 2 Onan (Αὐνάν LXX) I, 11, 1 Onias a sacerdotio remotus II,18, 1 sqq. orbis diuisio inter Noë posteros I, 4, 7 Or mons I, 21, 5 Oriens II, 40, 4. 46, 1 Origenes II, 32, 2; tractator scriptu-

rarum sacrarum DI, 6, 1; inter epi-

scopos et monachos Alexandriae certamina de eius scriptis D I, 6; eius errores deformes D I, 6, 5; de Jesu sententia D I, 7, 1; eius adsertores adflicti D I, 7, 2 sqq.

Osee rex Israelitarum I, 49, 2 sq.
Osius Cordubensis episcopus II, 40, 5
Otho imperator II, 30, 1
Othoniel u. Gothoniel
Ozias rex Judae I, 46, 5. 47, 1 sqq.
Ozias dux Hebraeorum aduersus Holofernem II, 15, 10

Ozias rex Judae I, 46, 5. 47, 1 sqq. Ozias dux Hebraeorum aduersus Holo-Pache duo reges Israelitarum eiusdem nominis I, 49, 2 Palaestina II, 31, 3 palmae in eremo D I, 13, 5 sq. Pannoniae II, 38, 2. M 2, 1 paradisus I, 2, 2 Parisii M 18, 3 Parthi II, 11, 7. 26, 6. DI, 26, 2 Pascha instituitur I, 15, 1; celebratum I, 50, 2. 52, 4. II, 30, 4; Paschae diebus (= 'zur Osterzeit') D III, 10, 1 passio VII fratrum (Maccabaeorum) II, 20, 4 Paternus episcopus Arrianus II, 45, 7 Pathmus insula II, 31, 1 Patricius fisci patronus, accusator Priscilliani II, 51, 2 Paulinus episcopus Treuerorum II, 37. 7: in exilium actus II, 39. 3; moritur II, 45, 9; a Martino in oculorum ualetudine curatus M 19, 3; eius laus M 25, 4; studiosus erat Sulpicii Seueri D I, 23, 4. D III, 17. 3 Paulus apostolus I, 36, 3. II, 28, 1 et 4 sq. DII, 13, 6; gladio interemptus II, 29, 3; uipera morsus E 1, 5 Paulus primus eremita D I, 17, 1 Paulus (L. Aemilius) consul II, 18, 7

pax ecclesiae post Constantinum II,

33, 3

Persae II, 6, 4. 20, 5. D I, 26, 2; ad eos summum imperium delatum II, 3, 3. 8, 1; ab Alexandro iis ereptum II, 3, 4. 17, 1 Persarum reges II, 9, 4 sq. regum mos proprius II, 13, 5 persecutiones Christianorum, prima sub Nerone II, 28 sq. secunda sub Domitiano II, 31, 1; tertia sub Traiano II, 31, 2; quarta sub Adriano II, 31, 6; quinta sub Aurelio II, 32, 1; sexta sub Seuero II, 32, 1; septima sub Decio II, 32, 3; octaua sub Valeriano II, 32, 3; nona acerbissima sub Diocletiano et Maximiano II, 32, 4 sq. decimam exercebit Antichristus II, 33, 3 Persis II, 17, 4. 22, 5 Petefres praepositus Pharaonis I, 10, 7 Petrocoriorum ciuitas II, 45, 7 Petrus apostolus D II, 13, 6; Romae episcopus II, 28, 4 sq. in crucem sublatus II, 29, 3; mare pedibus supergressus E 1, 6 Phalaris tyrannus D III, 16, 3 Pharao Aegypti rex I, 10, 7; eius filia Moysen seruat I, 13, 3 Pharisaei II, 30, 5 Philistaei cf. Allophyli Photinus haereticus II, 36, 2 sqq. eius haeresis II, 37, 4 Phrygia II, 42, 2. 45, 9 Phylistiim terra I, 15, 3 cf. Allophyli Pictaua ciuitas M 5, 1 Plato D III, 17, 6 Polemo A 4, 2 Pompeius M. Judaeos bello adgreditur II, 26, 5 sqq. Pomponius D III, 18, 1 Pontus II, 26, 5 Porphyrius Zebberini filius A 6, 3 Postumianus amicus Sulpicii Seueri D I, 1 sqq. Potamius Priscillianista II, 51, 4 Priscillianus Gnosticorum haereseos

capitis damnatus II, 50, 8; D III, 11, 2 Procula II, 48, 3 Ptolemaeus Philometor rex Aegypti II, 24, 1 et 3 Ptolemaeus dux contra Judaeos II. 21, 5 Ptolemais II, 25, 2; D III, 18, 1 Puteus iuramenti I, 8, 2 Rachel uxor Jacobi I, 9, 1 sqq. moritur I, 10, 3 Raphidim I, 17, 2 Rebecca uxor Isaaci I, 7, 5; gemellos peperit I, 8, 1 Refrigerius presbyter D II, 14, 5. III, 1, 3. 5, 1. 9, 1 regium nomen liberis populis inuisum religiones omnes Antiochus Epiphanes ad unam redigere tentat II, 21, 4 Rhodanius Tolosanorum episcopus II. 39 7. 45, 9 Rhodus II, 24, 1 Robeam rex Israelitarum 1, 41 Roma II, 23, 3; incendium sub Nerone II, 29, 1 Romana urbs DI, 24, 4 Romanorum imperium II, 3, 5; a R. Judaei amicitiam petunt II, 23, 4; R. senatus et populus II, 18, 7. 23, 4 Romulus Auspicii filius D III, 7, 5 Rubellius consul II, 11, 8. 27, 5 Ruben filius Jacobi I, 9, 3; a fratris caede abhorret I, 10, 7 Rufinus (L. Passienus) consul II, 27, 2 Rufus episcopus II, 50, 7; episcopatu deiectus M 24, 2 Rusticius Turonensis M 9, 1 Sabaeae seditio I, 38, 4 Sabaria Pannoniorum oppidum M 2, 1

Sabbatius monachus DIII, 1, 4 (M

23, 7)

propagator et eius socii II, 46-51;

Sabelliana haeresis II, 37, 4 Sabellius II, 37, 4, 42, 4 Sabinus (C. Caluisius) consul II, 27, 2 sacerdotium summum apud Judaeos auaritia et dominandi cupidine affectatum II, 17, 5 et II, 18; quando desierit perpetuum esse II, 18, 3 Sadoc sacerdos I, 38, 8 Salem Sicimorum opp. I, 10, 1 Salina regina II, 26, 4 Salmanassar rex Assyriorum I, 49, 3 Salomon rex Israelitarum I. 38, 8-41. 1. DII. 6. 6 Saluianus episcopus Gnosticorum haeresi addictus II, 46, 7. 47, 2: obit IL 48, 6 Saluius A 6 Samaria I, 44, 1. 3. 5. 47, 2. 49, 1. 50, 3; unde appellata II, 49, 3 Samaritae = custodes I, 49, 4 Samson natus I, 27, 2; eius res gestae I, 27, 3 sqq. captiuitas I, 28; mors I, 28, 6 Samuel sacerdos natus I, 30, 1; Hebraeis praeest I, 32; ab eo Saul unctus I, 33, 1 et 3; a Saule consultus I, 34, 1. 36, 1; caligo de eius temporibus I, 36, 5 sanguinis esus et effusio prohibita I, 4.1 Sara uxor Abrahae I, 5, 1. 7, 1; eius nomen mutatum I, 6, 2; obit I, 7, 3 Sarapta opp. I, 43, 4 Sardicensis synodus II, 36, 5 Sardinia II, 39, 4 Saturninus Arelatensium episcopus Arrianus II, 40, 4. 45, 6; Saturninus alius D III, 3, 6 Saua Chananaea I, 11, 1 Saul rex Jsraelitarum I, 33, 1 sqq.; eius loco Dauid ungitur I, 34, 2; Dauidi insidias struit I, 34, 6. I, 35; moritur I, 36, 2; quamdiu regnauerit I, 36, 3 L. Scipio Asiaticus II, 19, 4

scriptores saecularium litterarum cur nihil ex historia sacra attigerint II, 14.7 Scythia II, 9, 4 Sedechias Judae rex I, 53, 5. 54, 1 sqq. II, 5, 6 Selam filius Judae I, 11, 1 Seleucia Isauriae opp. II, 42, 1 Seleuciensis synodus II, 42 Seleucus I (Nicanor) II, 17, 4. 19, 2 Seleucus (II) Callinicus II, 19, 3 Seleucus (III Ceraunus) II, 19, 3 Seleucus (IV Philopator) II, 19, 4 sq. Sella interfector Zachariae regis I,49, 1 Sem filius Noë I. 4, 2 et 7 Sem pater Assuris I, 48, 1 Semigar iudex I, 24, 4; alius eiusdem nominis iudex post Samson I, 28, 7. 29, 7 Sennacherium rex Assyriorum I, 50, 4. 51, 1 Senonum regio D III, 7, 1 et 4 Seon rex Amorraeorum I, 21, 5 Sepphora Moysis uxor I, 13, 5. 17, 3 Seron Syriae praefectus II, 21, Seruatius Tungorum episcopus II, 44 seruitus Israelitarum u. captiuitas Seth I, 2, 5 Seuerus imperator II, 32, 1 Sichem in terra Chananaeorum I, 5, 2 Sichem filius Emor I, 10, 2 Sicimi I, 10, 1, 26, 1 Simeon filius Jacobi I, 9, 3. 12, 3 Simon accusator Oniae sacerdotis II. Simon (Thasi) dux Judaeorum II, 25, 2 sqq. Simonis magi cum Petro et Paulo congressio II, 28, 5 Sina mons I, 17, 5. D I, 17, 1 Singidunum II, 38, 3 Sion 1, 37, 4 societas cum externis perniciosa I, 24, 2

1 sq. purgatur et restituitur II, 22, Socrates M 1, 3. D III, 17, 6 Sodoma opp. I, 5, 3 sq. eius confla-1; eius excidium II, 30, 6 sqq. gratio I, 6, 6. 48, 2 Tertullus Priscillianista II, 51, 4 soli et lunae diuini honores ab Judaeis Thamar uxor Her filii Jacobi I. 11. 1: dati I, 52, 3 somnium Pharaonis I, 11, 6; Nabu-Thamni I, 42, 6 chodonosoris II, 2 sq. Thara I, 5, 1 Stephanus Arrianus II, 38, 3 Tharsi I, 48, 3 Stilico consul II, 9, 7. 27, 5 Sucdianus (Sogdianus) rex Persarum Thecla D II, 13, 5 II, 9, 9 Sulpicius Seuerus Martinum uisitat M nus II, 38, 3 25; eius liber de uita Martini stu-Theodosius Arrianus II, 42, 6 diose lectus E I, 1 et ubique per-Theodulus Arrianus II, 42, 6 uulgatus D I, 23, 3 sqq. monachorum odia in eum D II, 8, 3 12, 1 et 3 Susannae historia II, 1, 5 sqq. Sychem u. Sichem Syene (Syenae) D I, 16, 1 Ticinum M 2, 1 Sylinancis insula II, 51, 3 sq. Symeon u. Simeon synodus in Aegypto II, 36, 5, Arelatensis II, 39, 2, Ariminensis II, 41, Tobias I, 49, 5 Bitterensis II, 39, 2, Burdigalensis Tolosa E 3, 3 II, 49, 7 sqq. Caesaraugustana II, Traianus imperator II, 31, 2 47, Mediolanensis II, 39, 3, Nicaena II, 35, 4. II, 36, 1 sq. 40, 1 et 5; Sardicensis II, 36, 5 sqq. Seleurata M 16.2 ciensis II, 42 Syri I, 37, 6. 44, 5 sq. 45, 5. II, 22, 2. 23, 1 et 6 D III, 11, 3 sqq. Syria I, 42, 2. 44, 3. II, 31, 3; D I, 26, 2; a Dauid subacta I, 37, 5, Persis subiecta II, 9, 2 Syriae reges post Alexandrum II, 19 Syrtis D I, 3, 2 11, 7 tabernaculi aedificatio I, 19, 9 Taetradius uir proconsularis M 17 bellius asserebat II, 42, 4

Tarquinius Superbus II, 9, 4 Tarraca Aethiopum rex I, 50, 6 Taurus praefectus praetorio II, 41, 3. 43, 3, 44, 1 templum Hierosolymitanum exstruitur I, 40; reaedificatur II, 9, 1. 10, turris Babylonica exstructa I, 4, 6

eius partus mirabilis I, 11, 3 Thebais superior DI, 9, 6, 23, 6 Theodorus episcopus Heracliae Arria-Theognitus (al. Theognistus) D III, Thola iudex Jsraelitarum I, 26, 3 Tiberianus Priscillianista II, 51, 4 Titus filius Vespasiani II, 11, 8. 30, 2; Hierosolymam expugnat, urbem et templum exscindit II, 30, 4 sqq. Treueri II, 37, 7. 49, 4. E 3, 3. D II, 9, 1; Treueris puella a Martino cu-Treuerorum oppidum II. 49, 6, 50, 5; episcoporum synodus apud Treueros tribus Judaeorum sub Moyse dinumeratae I, 20, 2; tribus decem in captiuitatem per Salmanassarem deductae I, 49, 4, numquam in solum patrium sunt regressae II, trionymam solitarii Dei unionem Sa-Tryphon praefectus II, 25 Tungri II, 44, 1 Turoni E 2, 6. D I, 25, 6. II, 8, 7. III, 8, 1; eorum ciuitas D III, 4, 1 Turonica ecclesia M 9, 1

Tyriae opes II, 21, 7 Tyrrenum mare D III, 14, 1

Valens Arrianus II, 36, 7. 38, 3 sqq. 44, 3 et 7
Valentinianus imperator M 20, 8 sq.

D II, 5, 5
Valentinus episcopus D III, 2, 4
Valerianus imperator II, 32, 3

Vangionum ciuitas M 4, 1

Vastis femina Artaxerxis Mnemonis

II, 12, 3 Venus M 22, 1

Vercellae II, 39, 4

Vespasianus imperator II, 11, 8. 29, 4.

30, 2 sq. uicarius Hispaniarum II, 49, 3 et 7 Victricius episcopus D III, 2, 4 Vincentius praefectus D I, 25, 6 uirginitatis laus D II, 10, 4 sqq. Vitellius imperator II, 30, 2

uitulus aureus ab Jsraelitis conflatus I, 19, 4

Voluentius proconsul Hispaniarum II, 49, 1

Volusianenses A 6, 2; Volusianus fundus ib. 3

Vr I, 17, 2

Vranius Arrianus II, 42, 6

Vri (Vrias) I, 38, 1 et 9

Vrsatius Arrianus II, 36, 7. 38, 3. 44, 4 usiae ueibum II, 43, 2

Xenocrates A, 4, 2 Xerxes II, 9, 8 sq.

Zibbirinus A 6, 3

Ydacius Emeritae episcopus II, 46, 8. 47, 3 sqq. 51, 6

Zabulon I, 9, 3
Zacharias Johannis pater D I, 27, 4
Zacharias propheta I, 47, 3
Zacharias rex Israelitarum I, 47, 1
Zambri I, 42, 5 sqq.
Zara I, 11, 3

III. INDEX VERBORVM ET LOCVTIONVM.

Absiste (i. e. noli) quaerere D I, 2, 4
absoluere = soluere: quaestiones M
25, 6; matrem (Martinus) gentilitatis absoluit errore M 6, 2; M 12,
5; absolutis omnium animis (i. e.
mala suspicione liberatis) II, 42, 5;
abs. somnium = soluere, interpretari I, 11, 6; II, 2, 4
absolutio iudicii, i. e. diremptio s. decisio I, 39, 3
accentus (? cf. adn.) ardoris M 19, 1
accusatiuus graecus: puluere caput
adque ora conspersi D II, 3, 9
actibus multis bonisque praeditus uir
D III, 11, 11

adhibere in honorem et gratiam II, 1, 4
adpetere = ad amorem illicitum (ad stuprum) tentare I, 11, 4. II, 1, 5. II, 13, 8, adpropiare D III, 6, 2
adquiescere alicui = gratificari, morem gerere I, 11, 4. II, 1, 5
in aequum descensum = in proelium (si uera est lectio) II, 21, 2
albitudo I, 16, 4
alius pro alter I, 11, 5
altarium I, 10, 3. I, 19, 1. D II, 2, 1.

A 2, 1 ambitus = pompa II, 34, 5

D II, 2, 1 anathemare D II, 12, 9 annonaria res I, 11, 7 annotatus est xxxviiii annos imperium tenuisse I, 46, 5 anteriores reges i. e. superiores I, 52, 3 attiguus DI, 13, 8 audientiam regis poposcit II, 45, 3; episcopis audientiam (i. e. causae cognitionem) reservare II, 49, 9 auditorium amittere D III, 1, 1

benedicere aliquem I, 4, 1. 6, 7. 8, 2 sq. 40, 3 etc. benedictio, i. e. res usu et contactu alicuius personae sanctificata: una earum partem straminis, quam sibi pro benedictione collegerat, energumeno.. de ceruice suspendit D II, 8, 9; nihil ex his, quae uirgo uenerabilis miserat, refutauit dicens benedictionem illius a sacerdote minime respuendam M II, 12, 6 bigerrica uestis, i. e. grossa et uillosa D II, 1, 8 breuiare I, 1, 5

calumnia = reprehensio I, 2, 2captare = decipere D II, 1, 4 captiuus: plerique abnuentes iniuriosa custodia, fame etiam uexati captiuam (i. e. inuitam) conscientiam dedere II, 45, 2 circumcisio II, 31, 4 coartare = cogere M 23, 3 cogitatus A 2, 15 coinquinatio A 2, 9 et 19 comitatus, i. e. aula principis D II, 5, 5; D III, 11, 3 communicare alicui D III, 11, 3 compendiosa lectio I, 1, 1 comperta stupro i. e. cognita 138, 1 compunctio animi A 2, 19 compungi D III, 13, 4

amphibalus, indumentum sacerdetale | concedere: perfidiae paucorum cuncti concesserant II, 45, 2; Osium in eandem perfidiam concessisse opinio fuit, i. e. eam amplexum esse II, 40, 5 concubio sociari I, 11, 1 concupiscentia A 2, 1 et 10 congaudere E 2, 11 coniugia = uxores I, 40, 4 conregnare II, 33, 5 conscensus (= ascensus) in astra E 2,71 consepultus M 11, 1; D III, 18, 1 conserere (= miscere) mores noxios I, 2, 8 conserte fabulari DI, 1, 5 conspicabilis (i. e. 'leibhaftig sichtbar') M 21, 1 conspirant decreta subuertere II, 37, 2 constupratio animae A 2, 11 consuctudinarius DI, 14, 2 consulere (i. e. 'massregeln ergreifen') I, 18, 4 et 5; cf. I, 11, 8. I, 16, 7 contemptibilis M 9, 3; D II, 11, 6 continuus = contiguus II, 22, 2, nisi ibi sic (arx contigua templo) scribendum est corripere (i. e. tentare s. corrumpere) aliquem pecunia J, 28, 1 culturas impias exercuit I, 51, 4 (contrarium: cultum Dei exercuit I, 52, 3)cum omissum post uix: uix hoc bellum extinctum uidebatur, aliud rursum exortum (sc. est) I, 38, 4; item M 7, 3. D I, 22, 4 cur = quod I, 35, 5. 38, 6. 44, 6 (bis).II, 1, 6. 2, 2. 15, 8. M 22, 3. 23, 4. D I, 10, 4. II, 4, 5. 5, 8. III, 8, 5 damnari gladio II, 51, 4 dari exilio II, 39, 7. D II, 7, 3; in insulam datus (est) II, 51, 4; morti dare II, 1, 6 deesse: pauper non deerit uestiendus (= uestitum iri) D II, 1, 7 deficere = uita defungi D III, 7, 3

defungi = uita defungi I, 38, 9. II, 17, 2. 19, 2 et sic saepius defunctus pro mortuus, ut I, 26, 1 etc.

degeneres naturae suae originisque I, 2, 7

deputare = adsignare, destinare ad aliquid, ut deputari gladio, leonibus et similia I, 53, 4. II, 7, 3. M 7, 6. 10, 4. E 2, 10. D III, 14, 6 dignus alicuius rei M praef. § 1. 9, 3 disparare D III, 18, 3

dispositio = imperium, gubernatio: monasterium magnae dispositionis D I, 18, 2

dissimulare = neglegere: d. imperium I, 13, 3. II, 1, 4; ad eum uenire dissimulans D I, 14, 4; dissimulatum se a clerico querens D II, 1, 4 disselvere (i. e. selvere) propes I 50.1

dissoluere (i. e. soluere) poenas I, 50, 1 dolere: se magis illi dolere, qui Christi misericordia esset indignus M 5, 5; cum oculum grauiter dolere coepisset M 19, 3

domnus E2, 6 ad quem l. cf. de Prato dum 'während' cum coniunctiuo II, 5, 7. M 12, 1 (dum iter ageret). M 15, 1. 18, 3. 26, 4

edictum mittere = emittere II, 19, 7 elegantia uultus II, 1, 2

elogium exprobrantis (oppos. conpatientis alloquium) D III, 18, 2 epistulam facere (= dare) ad aliquem

DII, 9, 5 erigere se contra aliquem = insurgere,

seditionem mouere I, 21, 1 erroris (i. e. insaniae s. diaboli) spiri-

tus I, 35, 3. 36, 1 erudiri constructum ut doceri: ut ex his humana mens erudiretur naufra-

giorum casus E 1, 7 euectionis, i. e. cursus publici, copiam dare II, 42, 2

exilio dari II, 39, 7; exilio deduci II, 45, 2

explicare (= absoluere) opus I, 40, 2; coepta II, 11, 5 exsufflare D III, 8, 2 extra solitum II, 11, 3

facie ad faciem cum eo est angelus conlocutus D III, 11, 1

facilis et promptus in absoluendis quaestionibus M 25, 6

falerae (phalerae) sermonum D I, 27, 3
falli: de hoc illud ferebatur, quod ei
lupa solita esset adstare cenanti,nec
facile umquam bestia falleretur (falleret?) quin illi ad legitimam horam refectionis occurreret D I, 14, 1
(aliud simile huius elocutionis exemplum nondum inuenimus)

fatigare aliquem alicuius rei D I, 4, 5. 5, 2

fatigatio = uexatio s. cauillatio D I,
4.5

fidem (i. e. impletionem) promissorum consequi I, 43, 5

forsitan cum indicativo iunctum A 2, 13

forte = fortassis D II, 13, 4

fructificare = fruges ferre D I, 13, 3 fungi uita = defungi I, 41, 6. 47, 4; fungi diem sc. supremum I, 7, 7. 36, 1. 47, 1. 49, 5. 53, 1 etc.

funus = cadauer II, 34, 5

genetiui casus structurae insolentiores: degeneres naturae suae I, 2, 7;
instructissimus rerum diuinarum II,
42, 3; inuidus alicuius rei M 27, 3.
D III, 17, 5; liber mandati I, 4, 1;
promptus disserendi II, 46, 3; modestus animi I, 33, 1; uecors animi
I, 35, 10; genetiuus causae: orauit ad Dominum ut quis esset uel
cuius meriti sepultus ostenderet M
11, 4

gregare = adgregare I, 19, 6 grossior uestis D I, 21, 4

I. 13. 6

hesterno (sc. die) D III, 1, 1, 2, 1, 5, 1 humanis rebus excedere = mori M 7, 2; item humanis rebus eximi II, 29, 5 humilitas, nostrum 'Demuth' M 2, 7, 10, 2

idolium D III, 8, 4 illudere puellam = stuprare I, 29, 3 imperare sequente infinitivo activi M 12, 3 imperialia impendia II, 1, 4; imperiali auctoritate II, 49, 3 impietatis (= Unglaube) errorem relinquere M 13, 9 incassus adiectiuum D III, 10, 3 incedere = exoriri: grauis annonae inopia incesserat I, 8, 2 incensum (=tus) Deo obtulit I, 47, 4 incunctanter = non cunctatus D I, indipisci I, 51, 5. 53, 1. II, 6, 1. 19, 5. 25, 1 indutus uestem E 1, 12 infantulus = puer miser D I, 11, 1 infinitiuus graecus: uenit a finibus terrae audire Salomonem DII, 6, 6 infirmantes = aegroti M 18, 5. E 2, 12 inlucubrata (i. e. parum elaborata) atque inpolita scripta E 3,3 inquietudo M 10, 3 insensibile simulacrum II, 8, 5 inspector cordis Deus A 2, 11 instar: ad utris instar tensa uitalia D II, 2, 5 instructissimus diuinarum rerum II, 42, 3 inuidus alicuius rei M 27, 3. D III, 17, 5 ire: interiebant (?) sic cod. II, 30, 3 iter agere I, 16, 2. II, 11, 4. M 12, 1. D II, 3, 1 iterato (=iterum) unctus I, 33, 2 iuramentum I, 8, 2

iurata bella D II, 8, 3

iustificare = absoluere I. 18.9

lamae I. 33, 5 laudabilitas uestra in appellatione A 5 liber alicuius rei I,4,1 litare = litare diis II. 33. 2 longo ante I. 24. 2 loqui aliquem (pro de aliquo) D I. 27. 4; cf. etiam I, 1, 3. 26, 7; D II, 4, 3 ludibrium = stuprum I, 29, 3 maestitudo E 2, 2 martvrium i. e. passio s. mors pro religione II, 32, 2 matrimonia == uxores I, 24, 2 cf. coniugia merito benedictionis = per benedictionem I, 12, 7; m. fidei = per fidem I, 23, 3; merito obsequiorum carissimus regi II, 11, 1; quo merito= quam ob causam I, 47, 3 ad militiam scribi M 2, 5 modicum = paulisper II, 14, 8

mollities maris DI, 4, 2

iustitia = uitae integritas I, 2, 5 et 6.

iustus = pius et innocens I, 3, 1. 25, 2

mors = pestilentia I, 38,7; morti dare i. e. capitis damnare I. 1, 6 multum obtestatus I, 9, 4; multum abnuere II, 7, 2; multum uigilare II, 46, 4; multum increpitus I, 29, 3. 33, 4; multum dissimilis I, 50, 1; multum a patre degenerans I, 51, 4; multa diuersus I, 4, 6; multa cunctari I, 28, 2; multis (sc. donis) donati I, 12, 4; multis increpare aliquem II, 10, 4. I, 19, 6; multis confirmat I, 44, 4; multis disseruit I, 55, 1; quid multis (sc. morer? cf. D I, 20, 8) = quid multa? D I, 15, 5;nec multum (?) post I, 7, 2 et E 2, 5, sed alias semper nec multo post, ut I, 21, 2 et 3. 50, 6. 53, 1. II, 18, 5 etc. mundiales (i. e. ethnici) historici I, 1, 4. II, 14, 6

natiuitas II, 25, 5. 27, 4

nec — uel (pro nec — nec) D II, 8, 2,

ut item ex cod. Veronensi restituere
debui p. 157, 16 nihil eos neque
emere uel uendere et p. 157, 18
aurum.. neque habent aut habere
cupiunt.

nisi non esset = sed non est: huius uitia ut plenius exponerem res admonebat, nisi non esset huius operis tum uasta ingredi II, 28, 2 notari alicuius rei D I, 9, 2

obarrare = obligare, oppignerare E 3, 2 cf. lexica s. u. arra s. arrha obsequium funeris E 3, 18 orbis = mundus II, 35, 3 origo = fons libri alicuius I, 10, 4

participare: Daniel paternarum traditionum memor, ne ex mensa regis gentilium cibis participaret II, 1, 3. II, 12, 6; a rege in amicitiam receptus mensaque et consiliis participatus I, 53, 6; aliorum necessitatibus participare A 2, 6 participium in dus pro futuro passiui usurpatum, uelut I, 11, 5 unum eorum poenas capite luiturum, alium absoluendum pronuntiauit: I, 4, 4. 6, 1 (bis). 6, 5. 26, 5. 30, 2. 40, 3. 43, 5. 48, 3. 52, 2. II, 3, 5. 4, 4 15, 7. 33, 3. 47, 3. 50, 6. M praef. §2. M 16, 4. 22, 4. DI, 13, 6. II, 5, 7 partitudo I, 9, 3 pensitatio diurna sc. ciborum et potus

II, 8, 3
pensius aliquid spectatum habere I,

35, 9
perfidia = mala in Deum fides 'Unglaube' s. apostasia I, 25, 6 (Hebraei
pro solita perfidia), II, 37, 6. 38, 2.
40, 5. 41, 6 et 7 (opp. fides). 45, 2.
5. 7. 46, 7. 48, 2. M' 6, 4; = idololatria I, 27, 1. 42, 2

perimbecillus II, 17, 3 perinuisus I, 32, 3 perpetuari ad hominum memoriam M piacula profiteri (i. e. haeresim) II, 39,4; publice haeresis piacula praedicabant II, 40, 1 cf. et § 3 ibid. populus Christianus I, 1, 3 postulatio = querela s. obiurgatio de aliqua re I, 41, 6 potius ante quam omissum D I, 27, 4 praeceptus est = iussus est I, 22, 7 praecinere futura II, 2, 1 praecisum (= concisum, breue) opus I, 10, 4. 19, 3. II, 27, 3 praedicator gentium Paulus E 1, 6 praefigurare II, 3, 5 praescientia I, 48, 3 praesumere inlicita = audere I, 47, 4 praesumtio = audacia I, 33, 4 praeter regionem i. e. per reg. I, 9, 5. 15, 3. 21, 4 II, 48, 2 principium = principatus I, 8, 1 processu uoluminis I, 2, 1 profanare = idolis sacrificare II, 20, 1 promouere absolute (pro prom. agmen) I, 21, 4 promptus disserendi II, 46, 3 protentae patentibus campis acies uisebantur I, 15, 5 psalmus = uersus psalterii M 9, 6 pseudoforus D III, 14, 1 quamquam in sententia exceptiua cum coniunctiuo modo iunctum I, 2, 1. 24, 5, 29, 8, 30, 3, 36, 3, II, 5, 6. E 2, 7 quando = umquam: ne quando quidem auditum est D I, 3, 4 quia cum coniunctiuo I, 36, 6. II, 12, 2 (ex coni.) M praef. § 5. M 1, 7.

12, 2. D II, 8, 3; -quia = quod 'dass' post scire, uidere, credere et

similia I, 43, 3. D I, 7, 1. 12, 5.

27, 4. D II, 4, 6. 7, 4. 8, 1. D III,

3, 7. 4, 6. 5, 3

quin: nec ignorare iam poterant quin ob illius uiri iniuriam tenerentur D II, 3, 8

quod post uerba sentiendi et dicendi M16,4. DI, 22, 2. A1, 1; cf. quia

raeda fiscalis D II, 3, 2
refectionis (i. e. prandii) hora D I,
14, 1. III, 10, 1
regnare Persis (= apud Persas, ut est
II, 14, 2) II, 14, 1
resolui de moriente dictum D 3, 9
rotalis machina D I, 13, 2

sacerdos = episcopus II, 31, 4. 46, 8. 47, 4. D II, 12, 2. III, 13, 2 sacramentum dare i. e. iurare I, 7, 4 sacrilegium = idololatria I, 19, 6. 43, 6 et 9. 50, 1. 52, 2. 53, 2 saeculum = mundus s. orbis terrarum I, 4, 2; saeculi iudex i. e. mundanus I. 31. 6 sciniphes $(\sigma x \nu \ell \psi)$ I, 14, 4 scitis uultibus puellae D III, 15, 2 si pro an, ut Graecum et, D I, 2, 2. П. 11. 3 signa = miracula I, 14, 2 sq. 45, 3 et sic saepe alias siquidem cum coniunctivo I, 21, 3. 43, 5. II, 3, 6. 5, 7. 28, 1. 33, 7. E 1, 8. D I, 12, 1. II, 6, 6. 12, 11. III, 1, 2; postpositum (= enim) I, 27, 3. 33, 4. 35, 4; siquidem cum I, 7, 4. II, 3, 5 si quotiens = si quando M 21, 5. D III, 6, 1

stipare = stipatim s. dense effluere D II, 2, 6 storacina uirga D I, 19, 2 stupro comperta I, 38, 1 subarrare A 2, 12 cf. obarrare

sollicitus = sollicitatus II, 18, 3

8, 5. 39, 1. II, 2, 5. M 5, 3

sopor: per soporem = per somnum I,

subsannatio A 2, 6
substantia = οὐσία I, 7, 6
succedere = prouenire D I, 13, 7
superlativus pro comparativo: Romanum (imperium) omnibus ante
regnis ualidissimum II, 3, 5 (cf. de
hoc graecismo Bernhardy griech.

superstitiones suscipere II, 18, 7
ea tempestate, qua tempestate (pro
eo tempore) I, 2, 7. 4, 3. 5, 2 etc.
in toto = omnino A 2, 10
tractator (= interpres) scripturarum

Synt. p. 438)

sacrarum peritissimus D I, 6, 1 tractu eodem = temporis tractu I,23, 8 transferri = in caelum transferri I, 2, 6, 45, 3

transgressor legis A 2, 6 tribulatio A 2, 6 tripeccia, sellula rusticana D II, 1,

4; cf. francogall. trépied triumphatum saeculum D 2, 7

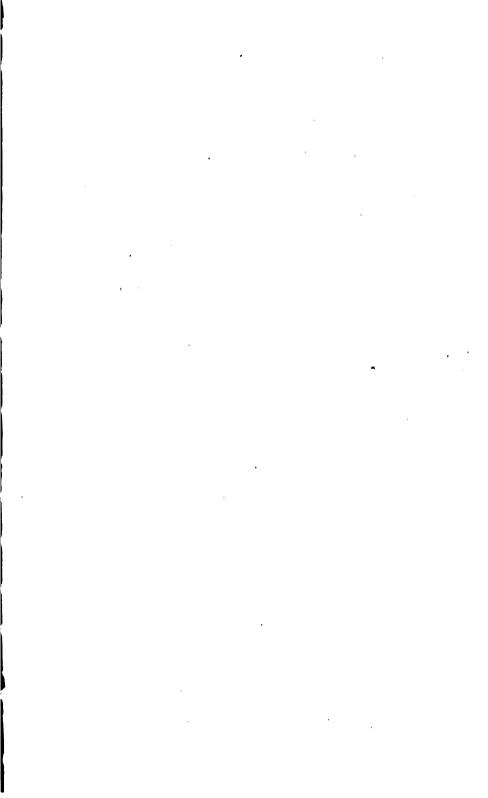
ualidum flumen I, 22, 3 uel—uel=et—et I, 45, 4. 53, 4. M 1, 7

uexatio = persecutio I, 1, 3 uirtus = facultas, potentia, robur I, 14, 2 et 4. 22, 7. 25, 2. 28, 1 sqq. etc. uirtutes = miracula I, 25, 3. 43, 7 et saepe alias

uisceribus misericordiae afluere E 3, 11 unctus in regem I, 45, 5 unguedo M 19, 4 urbanae aures D I, 27, 2

usque = usque ad: usque Abraham I, 4, 7; usque Aethiopiam II, 13, 4 ut: iniustum est ut etc. II, 31, 6; apud me decidi ut soloecismis non erubescerem M praef. § 5; ut omissum I, 7, 2 et 4. 12, 6. 15, 1. 26, 4 et 5. 27, 2. 41, 4. II, 4, 4. 10, 1.

21, 6 et saepe alias ut puta codex pro utpote I, 52, 3.

CORPUS SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM LATINORUM

EDITUM CONSILIO ET IMPENSIS ACADEMIAE LITTERARUM CAESAREAE VINDOBONENSIS

VOL. II.

M. MINUCII FELICIS OCTAVIUS ET IULII FIRMICI MATERNI LIB. DE ERRORE PROFANARUM RELIGIONUM EX RECENSIONE C. HALMII

VINDOBONAE

APUD C. GEROLDI FILIUM BIBLIOPOLAM ACADEMIAE

MDCCCLXVII.

M. MINUCII FELICIS OCTAVIUS, Z TULII, FIRMICI MATERNI LIBER DE ERRORE PROFANARUM RELIGIONUM

RECENSUIT

ET COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT

 $\mathbf{CAROLUS}_{/}\,\mathbf{HALM}$

VINDOBONAE

APUD C. GEROLDI FILIUM BIBLIOPOLAM ACADEMIAE

MDCCCLXVII.

Praefatio.

Aurei libelli, qui inscribitur Octauius, unum exemplum ad aetatem nostram peruenit, quod exstat in codice Parisino n. 1661, Arnobii septem libris aduersus nationes adnexum. inuenitur ille quidem etiam in codice Bruxellensi, sed hunc apographum esse Parisini dudum ab hominibus litteratis intellectum est. editionem autem principem, quae Fausto Sabaeo Brixiano curante Romae a. 1543 prodiit, ex codice Parisino fluxisse ex ipsis eius lectionibus satis apparet: de qua re quoniam dubitatio subnata est, praeter lectiones Parisini scripturas quoque editionis principis in commentarium criticum recipiendas existimauimus, praesertim cum hae ipsae cum lectionibus siue potius emendationibus Fuluii Vrsini, qui secundam editionem Romanam a. 1583 curauit, saepe confusae sint. codicis autem Parisini lectiones in usum nostrum iterum exscripsit Andreas Laubmann, sodalis quondam seminarii philologici Monacensis, qui tanta diligentia in suo negotio uersatus est, ut de nullo iam loco dubitari

possit quid in codice unico scriptum inueniatur. tam diligenti cura eo magis opus esse uidebatur, quo corruptior libellus ad nos perlatus est. multi philologi de eo emendando optime meruerunt, ex quibus praeter ceteros nominandi sunt Fuluius Vrsinus Italus, Jo. Meursius Francogallus, Jo. Dauisius Anglus, Cornelius Valerius Vonck Batauus, Jo. a Wower et Christ. Aug. Heumann Germani. sed quamquam multi loci corrupti priorum ingeniis certo correcti sunt, larga tamen emendandi copia et nobis relicta erat et post nostram amicorumque curam posteris relinquetur. quoniam autem a scripturis, quae in nouissimis libelli exemplaribus circumferuntur, persaepe discessimus, haud abs re uisum est de compluribus locis, quorum lectio adhuc incerta aut falsa uidebatur, in hac praefatione paulo accuratius disputare nostrasque rationes breuibus argumentis confirmare. ad quam rem priusquam adgrediamur, amicis Dombarto et Vsenero, in primis autem Vahlenio maximae gratiae publice agendae sunt, quod, quae ipsi in libello emendauerant, ea promptissimis animis mecum communicare uoluerunt. Vahlenius autem ea re nondum contentus cum in plagulis corrigendis labore sociato, tum in uniuersa libelli recensione iudicio suo nos egregie adiuuit.

Sed ut a loco uexatissimo ordiamur, in corrupta codicis scriptura cap. 5, § 5 'cum tantum absit ab exploratione diuina humana mediocritas, ut neque quae supra nos caelo suspensa sublata sunt neque quae.. demersa sunt, aut scire sit datum ut scrutare (i. e. aut scrutari) permissum aut stuprari religiosum' id quod uulgo ex Jos. Scaligeri coniectura scribitur aut

ruspari religiosum, propterea propagare noluimus, quod hoc uerbum obsoletum idem quod praecedens scrutari significat. magis arridebat coniectura a Chr. Ad. Klotzio proposita aut disputare religiosum, si ullam probabilitatem ex ductuum similitudine haberet: sed rem acu, ni fallimur, tetigit Dombartus, qui in illo stuprari nihil aliud quam suspicari latere sagaciter perspexit. sic aptissime tres gradus cognitionis humanae per descensum a maiore ad minus proponuntur: scientia, scrutatio, coniectura.

In eiusdem capitis § 7 (p. 8, 1) haec est codicis scriptura: sidera licet ignis accenderit et caelum licet sua materia suspenderit, licet terram fundauerit pondere.., unde haec religio, unde formido? in his ad uerba licet t. fundauerit pondere sananda uaria a criticis tentata sunt, sed nihil prolatum, quod magnam haberet probabilitatem. Franciscus Oehlerus locum integrum putabat, ex antecedente colo uerba sua materia cogitatione repetenda esse statuens. at recte monet Vahlenius, uocabulum materia quidem ex altero enuntiato ad alterum facile suppleri posse, non item sua materia, quod in altero membro caeli materia, in altero terrae intellegenda sit. quae res cum ita se habeat, eo auctore licet terram sua (sc. materia) fundauerit pondere scripsimus. Idem uocabulum ex optima Rigaltii emendatione restituimus in his uerbis cap. 28, 7: nisi quod uos et totos asinos in stabulis cum uestra uel sua Epona consecratis. cum in codice scriptum sit cum uestra uel Epona, facile negotium erat uel delere, sed difficile intellectu, qui tale uocabulum nulla causa cogente addi potuerit, nec placet commentum a Boissonadio in Anecdot, Graec. uol. V

p. 6 propositum: cum uestra Hippona uel Epona; name Rigaltium uerum uidisse docet locus consimilis Tertulliani in Apolog. c. 16: uos tamen non negabitis et iumenta omnia et totos cantherios cum sua Epona colia uobis. necessario autem supplemento accepto iam haec est sententia in Minucii loco: nisi quod uos et totos asinos in stabulis cum uestra (i. e. dea quam colere uos non pudet) uel sua Epona (i. e. siue illa potius dea, quae ad asinorum stabula pertinet) consecratis.

Cap. 6, 1 haec leguntur in codice: Cum igitur aut fortuna certa aut incerta natura sit, quanto uenerabilius ac melius antistites ueritatis maiorum excipere disciplinam, religiones traditas colere etc. in his uerbis Dombartus uetus uitium sanauit, qui primus intellexit fortunam non potuisse certam nominari. hoc enim epitheton cum omnino alienum est a fortuna instabili, tum contrarium uerbis proxime antecedentibus (p. 9, 5): adeo aut incerta nobis ueritas occultatur et premitur, aut, quod magis credendum est, uariis et lubricis casibus soluta legibus fortuna dominatur. quae autem appellatio conuenit solutae legibus fortunae? caecae, opinor, ut optime correxit Dombartus. in uerbis autem quae statim sequuntur notandum est lectionem antistites ueritatis, quamuis eam sensu carere manifestum sit, in nouissimis Octauii exemplis adhuc circumferri, cuius loco iam Joannes a Wower bene correxit antistitem ueritatis. sententia est: quanto melius est maiorum disciplinam excipere quasi principem et obsidem ueritatis. - Paulo post c. 6, 1 uulgo legitur: Inde adeo per universa imperia.. uidemus singulos sacrorum ritus gentiles habere et deos colere municipes,

ut Eleusinios Cererem, Phrygas Matrem, Epidaurios Aesculapium, Chaldaeos Belum, Astarten Syros, Dianam Tauricos, Gallos Mercurium, uniuers a Romanos, ubi interpretantur uniuersa sc. sacra, substantiuo ex uerbis illis longe diiunctis sacrorum ritus repetito. cum tamen membrum deos colere municipes proxime antecedat, potius exspectares: universorum sc. gentilium deos Romanos colere, ut est p. 10, 3 universarum gentium sacra suscipiunt. aptius tamen uisum est numina ante universa supplere (nisi malis hoc ordine uniuersa numina, quoniam codex uniuersam prima manu habet), quod uoc. propter litterarum similitudinem facillime omitti potuit. nec ferendum uidebatur quod deinceps legitur: sic eorum potestas et auctoritas totius orbis ambitus occupauit, quo in loco, quod rei ueritas suadebat, ambitum correximus; leue uitium in cod, ortum est ex adsimilatione cum terminatione antecedentium substantiuorum auctoritas totius orbis.

In uerbis quae exstant c. 7, 4 'ut Parthos signa repetamus, dirarum inprecationes Crassus et meruit et inrisit' minus nos mouit insolentia constructionis in duobus illis accusatiuis (cf. Verg. Aen. VII, 606 Parthosque reposcere signa) quam temporis praesentis usus, qui intellegere non possimus, quo modo in tali relatione de re tempore Augusti facta Minucius repetamus scribere potuerit. quare emendauimus repeteremus, ut est in contraria sententia: ut Trasymenus Romanorum sanguine et maior esset et decolor, spreuit auguria Flaminius. pariter cap. 30, 3 cum Vrsino scripsimus merito ei.. a parentibus infantes immolabantur, blanditiis et osculo comprimente uagitum, ne flebilis hostia immolare tur: quo quidem in loco Minucium unius litterae adiectione

recte dicentem quam unius detractione soloece loquentem facere maluimus, codex enim non immoletur, sed immolaetur habet.

Cap. 8, 4 hanc lectionem traditam et uulgatam 'templa ut busta despiciunt, deos despuunt, rident sacra, miserentur miseri, si fas est, sacerdotum, honores et purpuras despiciunt ipsi seminudi etc.' tolerare nequiuimus, sed audacter scripsimus: miserentur miseri ipsi, si fas est, sacerdotum. nam nisi pronomen ipse adieceris, sententiam imperfectam uideri quiuis intelleget qui uerba illa in sermonem suum uertere uoluerit. nec aliter ea uersa inuenimus; sic enim fere interpretantur: sie beklagen selbst beklagenswerth, wenn es erlaubt ist, die Priester. ratio autem emendandi in hoc quidem libello non nimium audax uidebitur; nam, ut iam supra aliquot exemplis demonstrauimus, in codice Parisino complura uocabula ad sententiam necessaria ob similitudinem potissimum litterarum terminationumue librarii neglegentia omissa deprehenduntur. sic iam ab aliis, ut minora omittamus, recte hi loci suppleti sunt c. 5, 1 utpote cum. repudiaris alterum, [alterum] comprobaris; 8, 1 hanc religionem tam uetustam, [tam] utilem, tam salubrem dissoluere (pariter necessarium uidetur c. 19, 10 sic emendare: Cleanthes enim mentem [modo], modo animum, modo aethera, plerumque rationem deum disseruit); c. 23, 6 illic / Vulcanus Touis fulmen cum Aeneae armis in incude fabricatur, quamquam in hoc loco supplementum iam ab Vrsino factum nouissimi editores necessarium esse nescio qua caecitate intellegere noluerunt; c. 38, 1 ne quis [nos] existimet aut daemoniis.. cedere aut nostrae religionis pudere, ubi adiectio pronominis iam propter uerbum pudere pror-

sus necessaria uidebatur. similiter ipsi scripsimus c. 31, 8: sic nos denique non notaculo corporis.. dinoscimus, sic [nos] mutuo amore diligimus..., sic nos fratres uocamus. eadem est causa loci c. 40, 2 itaque.. et de providentia fateor et [de] Deo cedo et de sectae iam nostrae sinceritate consentio, quem Vrsinus addito de secundo loco optime emendauit hac sententia: quod Deum (unicum) attinet cedo, i. e. ueram esse uestram sententiam ac religionem adgnosco. c. 24, 2 codex mance sic habet: quorum ritus si percenseas, ridenda quam multa etiam miseranda sunt. hic uulgo ex Gelenii emendatione legitur: ridenda quam multa, multa etiam miseranda sunt; nobis tamen fortius uisum est ipsum illud quam multa cum Heumanno repetere. Cap. 11, 7 scripturam codicis non integram 'uellem tamen sciscitari, utrumne cum corporibus et corporibus quibus, ipsisne an innouatis resurgatur' Dauisius sic suppleuit ut scriberet: utrumne sine corpore an cum corporibus etc. nobis tamen praestare uisum est locum ita redintegrare: utrumne cum corporibus an sine corporibus, et corporibus quibus, quia sic lacunae origo facilius intellegitur. nec integer est, ut iam alii uiderunt, locus qui paulo post (§ 8) legitur 'quis unus ullus ab inferis uel Protesilai sorte remeauit, horarum saltem permisso commeatu, quia horarum per se ipsum id significare non potest, quod sententia requirit 'horarum aliquot commeatu'. Verba quae codex c. 18, 8 habet 'hic (deus) non uideri potest, uisu clarior est, nec conprendi potest nec aestimari, sensibus maior est' ex Cypriani libro de idolorum uanitate c. 5, 5, qui Minucii locum ad uerbum exscripsit (hic nec uideri potest, uisu clarior est, nec comprehendi, tactu purior

est, nec aestimari, sensu maior est) supplenda esse dudum Canterus et Vrsinus perspexerunt, quamquam recentissimi editores locupleti Cypriani testimonio non magis quam sano criticorum iudicio fidem habebant: illud tamen dubitandum uidetur, rectene locus sic suppletus sit: nec conprendi potest, tactu purior est, cum orationis concinnitas hoc potius flagitare uideatur, ut uerbum potest, quo caret Cyprianus, adiectione necessaria recepta deleatur, siue illud ex purior est utcumque deprauatum siue ex mera interpolatione adiectum est. — In eiusdem capitis § 4 aegre credas Minucium scripsisse: ita in hac mundi domo cum caelum terramque perspicias providentiam, ordinem, legem, crede esse universitatis dominum etc. nam nec placent accusatiui prouidentiam ordinem legem ad plane diuersos caelum terramque adiecti, nec locutio ipsa cum caelum terramque perspicias, quoniam uerbum perspiciendi tale est, quod de re sub sensus cadente non usurpatur. nimium tamen temerarium uidetur uerba caelum terramque cum Lindnero ut glossema exterminare, quamquam illud quidem recte intellexit uerbum perspicias ad solos accusativos providentiam ordinem legem pertinere. uerisimilius est, id quod Vahlenio in mentem uenit, participium lustrans uel perlustrans post terramque intercidisse, quare lacunae signum posuimus; cf. c. 17, 4 cum oculos in caelum sustuleris et quae sunt infra circaque lustraueris. Non minus probabile uidetur, quod idem monuit, c. 13, 3 in illis uerbis 'hoc fonte defluxit Arcesilae et multo post Carneadis et Academicorum plurimorum in summis quaestionibus tuta dubitatio nomen Pyrronis desiderari, ut ex responso Octavii p. 54, 16, quo loco haec ipsa uerba respiciun-

tur, satis certo apparet. Eodem auctore item in loco aperte corrupto c. 34, 4: 'loquitur Plato: partes orbis nunc inundare (inundari?) dicit, nunc alternis uicibus ardescere' signum lacunae posuimus, cum probabilius uideatur similiter uel idem ante loquitur intercidisse quam locum resecando aut transmutando emendandum esse. Praeclare idem de scriptura loci c. 23, 11 meruit, cum in his uerbis 'deus enim ligneus.. suspenditur, caeditur, dolatur, runcinatur: et deus aereus uel argenteus de immundo uasculo.. conflatur, tunditur malleis et in incudibus figuratur: et lapideus caeditur, scalpitur et ab impurato homine leuigatur' in tertio quoque membro lapideus deus scribendum esse uidit; facile enim apparet, quanto opere loci sarcasmus nomine dei ter repetito augeatur. Cap. 30, 4 illud quidem constat Minucium non scripsisse: Romanis (ritus fuit) Graecum et Graecam, Gallum et Gallam sa crificii uiuentes obruere, sed quid restituendum sit ualde dubitatur. nobis quidem, cum nulla ex uariis emendationibus, quae propositae sunt, magnam ueritatis speciem prae se ferre uideretur, satius uisum est parua adiectione facta locum sic uulgare: sacrificii loco uiuentes obruere. Cap. 33, 3 haec est lectio uulgata: nam et ipsi (Iudaei) deum nostrum, idem enim omnium deus est, quamdiu eum caste, innoxie religioseque coluerunt, quamdiu praeceptis salubribus obtemperauerunt, de paucis innumeri facti etc. in his uerba nam et ipsi etc. sana esse aegre credas; haec enim structura 'nam et ipsi deum nostrum.. quamdiu eum.. coluerunt' impeditissima est et fere intolerabilis; quidni enim Minucius potius plane sic scriberet: nam quamdiu deum nostrum caste coluerunt? quo accedit quod

illud et ipsi in hac quidem orationis conformatione non habet quo apte referatur. at Minucium sic non scripsisse testis est ipse codex Parisinus, qui non habet 'quamdiu eum', sed 'quamdiu enim eum.. caste coluerunt. hinc efficitur ab his uerbis nouam sententiam ordiri, ad priora autem 'nam et ipsi deum nostrum' uerbum, quo enuntiatum absoluatur, desiderari: quod quale fuerit certo diuinari non potest, sed scripsimus 'nam et ipsi deum nostrum.. experti sunt', ut locus saltem commode legi et recte intellegi posset. tali supplemento adhibito iam illud et ipsi suo loco positum uidetur: et ipsi deum experti sunt, ut omnes qui eum religiose coluerunt nec ab eius disciplina defecerunt. cum autem tot indiciis manifestis comprobatum esse uideatur in compluribus nostri libelli locis unum pluraue uocabula librariorum neglegentia praetermissa esse, iam nemo mirabitur, quod nos quoque ad illos infinitiuos, qui p. 8, 9 sqq. (c. 5 § 9) quasi in aëre pendentes leguntur, uerbum a quo suspensi sint cum Heumanno desiderare.

Cap. 14, 1 emendationem palmarem G. F. S. Stieberi Onoldini ex programmate obliuione obruto in lucem protraximus; is enim acutissime intellexit ineptam lectionem PISTORUM ortam esse ex genuina XPI-STORUM, i. e. christianorum. hunc libellum, quamquam eius titulus in editionibus Bernh. Luebkerti et Eduardi de Muralto indicatur, nullus eorum, qui Octauium ediderunt, uidetur uidisse, non magis quam J. C. Bremeri epistolam criticam super aliquot Minucii locis (Quedlinburgi 1780. 4°), quam ne nobis quidem, quamquam in uiginti fere bibliothecis publicis quaesiuimus, inuenire contigit.

Non minus obscurus fuerat locus c. 16, 1: nec dissimulabo principio ita Natalis mei errantem, uagam, lubricam nutasse sententiam, ut sit nobis ambigendum, utrum tua eruditio turbata sit an uacillauerit per errorem. ut par erat, complures critici in illo tua eruditio offensi sunt; nam nec tua hic locum habet nec eruditio aptum uidetur subiectum praedicatorum turbata sit et uacillauerit. sed quod maius est, ut acute monuit Vahlenius, contrarium eius quod sequitur an uacillauerit per errorem desideratur. hac re perspecta non minus sagaciter excogitauit locum sic emendandum esse: utrum uer sutia turbata sit (scil. eius sententia) an uacillauerit per errorem. iam apparet cur deinde § 2 Octavius illud inferat: sed in Natali meo uersutiam nolo, non credo: procul est ab eius simplicitate subtilis urbanitas. quam scripturam in his uerbis codex habet 'ab eius subtilitate simplicitate s. u.', in ea lectionem et ueram et corruptam uno loco coniunctam esse iam uetus ille Gelenius recte docuerat; tamen nuper J. Kayserus ex coniectura nescio cuius pessime edidit 'procul est ab eius subtilitate simplici tam subtilis urbanitas': tam difficile uidetur uel certissima quibusdam persuadere. In eiusdem capitis § 3 (p. 20, 8), ubi in his 'ut qui rectam uiam nescit, ubi, ut fit, in plures una diffinditur, quia uiam nescit, haeret anxius nec singulas audet eligere nec uniuersas probare'aliis praeeuntibus uerba quia uiam nescit obelo notauimus, fere paenitet V ahlenii emendationem 'quam uiam ineat haeret anxius' non recepisse; nam perspicuum est facile fieri potuisse ut librarius aliquis, cum simile recurreret, ad idem uerbum, quod modo scripserat, aberraret, similis est causa duorum locorum Firmici Materni, c. 12 § 8, ubi codex plane inepte habet: ab Apolline ex Marsyae casibus crudelium tormentorum casibus discat, nec multo melius c. 3, 3: mortem ipsius (Attidis) dicunt, quod semina collecta conduntur, uitam rursus, quod iacta semina annuis uicibus reconduntur.

Cap. 18, 6 in his uerbis 'omitto Persas de equorum hinnitu augurantes principatum, et Thebanorum permortuam fabulam transeo' emendatio Meursii et Rigaltii, quam nos quoque secuti sumus 'Thebanorum par, mortuam fabulam' ab omnibus fere recepta est, petita illa ex Cypriani libro de idol. uanit. 5, 2, qui antecedentem quoque sententiam fere ad uerbum repetiit. nunc tamen me monet Vahlenius, uetustissimum codicem Veronensem nunc deperditum in loco Cypriani non habere lectionem 'Thebanorum germanitas rupta' sed 'Thebanorum fratrum german. rupta', unde Vahlenius ipse haud improbabiliter coniecit locum Minucii sic potius corrigendum uideri: Thebanorum fratrum intermortuam fabulam. Nec eam lectionem idem codex Veronensis in Cypr. l. c. 2, 2 quae in editionibus exstat habet 'Alexander Magnus insigni uolumine ad matrem suam scribit, sed 'Alexander magnus Macedo etc.' qua scriptura iam locus Minucii c. 21, 3 (p. 29, 18) glossematis suspicione liberatur et ibi quoque lectio Alexander ille magnus Macedo reducenda est.

Cap. 19, 9 haec leguntur in codice: Aristoteles uariat et adsignat tamen unam potestatem: nam interim mentem, mundum interim deum dicit, interim mundo deum praeficit. Aristoles [pro Aristoteles an pro Heraclides?] ponticus uariat alias mundo alias

menti diuinae tribuens principatum. Heraclides ponticus quoque deo divinam mentem quamuis varie adscribit. Theophrastus et Zenon et Chrysippus et Cleanthes sunt et ipsi multiformes, sed ad unitatem prouidentiae omnes revoluintur. hunc locum graue uitium traxisse cuiuis intuenti primo aspectu facile apparebit, sed illud comma 'aristoles ponticus — tribuens principatum' non, ut plerisque cum Heraldo et Meursio uisum est, uelut glossema expellendum, sed suo loco motum esse nostra demum aetate C. Roeren in Minucianis Coloniae a. 1859 editis recte perspexit. hoc apparet ex Ciceronis loco quem Minucius expressit, de deorum nat. I, § 35: Nec uero Theophrasti inconstantia ferenda est: modo enim menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus. disputationem autem Minucii in lectione uulgari non integram esse uel hinc intellegi poterat, quod post illa uerba 'Theophrastus et Zenon et Chrysippus et Cleanthes sunt et ipsi multiformes' trium posteriorum philosophorum sententiae de deo nominatim adferuntur, Theophrasti solius praetermittitur, ut quasi inhonoratus dimissus esse uideatur. illud quoque in uulgata lectione offensionem habet, quod Theophrastus cum Stoicis, de quibus Cicero l. c. inde a § 36 proprie agit, ut eiusdem sectae philosophus uno tenore coniungitur. nec tamen C. Roeren loci emendationem consummasse putandus est, cum sic eum scribendum esse proposuit: Theophrastus uariat, alias mundo, alias menti divinae tribuens principatum et Zenon etc. sed rectius Vahlenius intellexit orationem sic potius continuandam esse: Theophrastus etiam (pro et) uariat.. tribuens principatum. Zenon et Chrysippus etc. deprauationem autem loci hinc ortam esse probabile uidetur, quod cum quae de Theophrasto scripta erant, intercidissent, ex margine suppleta et in alienum locum nomine philosophi (aristoles ponticus) ex uicinia addito inlata sunt.

Quod c. 20, 3 in codice scriptum est: ut temere crediderint etiam alia (talia recte Vonckius) monstruosa mira miracula, Scyllam multiplicem, Chimaeram multiformem etc., iam primus editor Sabaeus recte intellexit mira (ante miracula) ex mera dittographia ortum esse, cuius simile est uitium cap. 36, 5 in hac codicis lectione: aues sine patrimonio uiuunt et in diem pascua pascuntur, quo in loco Vrsinus uidit illud pascua non corrigendum sed resecandum esse. eodem uitio laborantem locum Firmici Materni (cap. 28, 11: hinc seueritas poenae, hinc animaduersionis metu metuenda sententia) ipsi correximus molesto illo metu sublato.

Disputatio, quae a Minucio cap. 21—23 instituitur, magna laborat confusione, sed haec non auctori ipsi imputanda, sed inde orta est, quod in codice archetypo duas schedas inter se transpositas esse apparet. hoc optime perspexit J. G. Lindnerus (cf. eius excursum III, p. 317 sq. ed. 2), sed nemo sanum eius iudicium secutus est praeter Russwurmium in interpretatione germanica Octauii, quae Hamburgi a. 1824 prodiit. Minucius probat illos, qui dii putentur, homines fuisse et post mortem consecratos esse. Lege, inquit (p. 29, 9), historicorum scripta uel scripta sapientium: eadem mecum recognosces. iam primum adfert philosophorum testimonia (p. 29, 13—21), deinde, ut ordo est in cod. Parisino, subito transit ad sacra et mysteria (p. 31, 10 sqq.): considera denique [quasi

iam multa antecesserint] sacra ipsa et ipsa mysteria, tum loquitur de forma et habitu deorum, denique (p. 32, 22 sqq.) de commentis poetarum, quae pars concluditur his uerbis: his atque huiusmodi figmentis... corrumpuntur ingenia puerorum et.. adolescunt et in isdem opinionibus miseri consenescunt, cum sit ueritas obuia sed requirentibus (p. 33, 18 sqq.). iam ex uulgari ordine Minucius sic perrexisse fertur (p. 29, 21): Saturnum enim principem huius generis et examinis omnes scriptores uetustatis Graeci Romanique hominem prodiderunt. haec inter se non cohaerere cuiuis accuratius intuenti non potest non manifestum esse; nunc enim demum sequitur altera illa pars disputationis cap. 21 inceptae, i. e. testimonia historicorum de diis hominibus. legimus ibi (p. 29, 18): Alexander.. insigni uolumine ad matrem suam scripsit, metu suae potestatis proditum sibi de diis hominibus a sacerdote secretum: illic Vulcanum facit omnium principem et postea Iouis gentem. quis non uidet cum his uerbis continuanda esse quae de Saturno (p. 29, 21; ex uulgari ordine c. 22, 9) traduntur: Saturnum enim principem huius generis et examinis omnes scriptores.. prodiderunt. quodsi haec uerba et quae sequuntur (usque ad p. 31, 7) cum Lindnero transposueris, omnia optime inter se cohaerent recteque procedunt: iam enim deorum humanitas comprobatur primum ex scriptis sapientium et historicorum (p. 29, 9 — p. 30, 16) et ex ipsorum, qui dii putantur natiuitate (p. 30, 17 — p. 31, 7), deinde ex mortis indiciis, quae sacris ipsis et mysteriis prodantur (p. 31, 10 sqq.), tum ex formae et habitus dedecore (p. 32, 5 sqq.), denique ex com-

mentis poetarum, qui deos humana facientes et patientes fingant (p. 32, 22 sqq.). nunc demum oratio in codice ad uerum ordinem redit in illis uerbis (p. 33, 22): quis ergo dubitat hominum [sic correximus eius loco quod cod. habet horum] imagines consecratas uulgus orare et publice colere etc. a quibus noua pars disputationis, idolorum irrisio, orditur. ut autem prima partium, quas modo enumerauimus, sententia generali concluditur (p. 31, 6 unde manifestum est homines illos fuisse etc.), sic extrema quoque illis uerbis p. 33, 18: his atque huiusmodi figmentis.. corrumpuntur ingenia puerorum etc. sed relinquitur magna difficultas; uerba enim corrupta, quae p. 31, 7 leguntur 'et despicis Isidis — Osiris tumulum' non quadrant, siue uerborum ordinem sequare in codice traditum siue rectius a Lindnero constitutum, putaueram aliquando ante haec uerba nonnulla intercidisse, sed uerius uidetur quod Vahlenius de loco ad me rescripsit: 'Cum manifestum uideatur a uerbis Considera denique sacra (p. 31, 10) nouam disputationis partem initium capere, ut illis quae antecedunt 'unde manifestum est homines illos finisse etc. (p. 31, 6) prior concluditur, fere apparet inter hanc prioris conclusionem et exordium sequentis nihil in medio interponi potuisse. quod autem Minucius inde a cap. 21 ex sapientium et historicorum probauerat, deos qui putarentur homines fuisse, idem iam ex mysteriis deorum (non solius Isidis) demonstrat. idem est argumentationis cursus apud Lactantium, cui Minucii libellum ob oculos uersatum esse facile intellegitur, in Diu. Inst. L e. 17: Clarum est igitur homines fuisse ilios, qui dii

putantur, et eorum memoriam post mortem esse consecratam... Consideremus, si placet, aerumnas infelicium deorum. Isis filium perdidit etc. quodsi tibi persuaseris, uerba illa, quae de Iside apud Minucium leguntur, alienum locum occupasse, haud scio an probabilior ratio uerbi despicis manifesto corrupti emendandi inueniri possit. mihi quidem illud colon post uerba haec tamen.. Romana sunt p. 31, 18 collocandum et totus locus sic scribendus esse uidetur: haec tamen, Aegyptia quondam, nunc et sacra Romana sunt, et desipias Isidis ad hirundinem, sistrum et ad sparsis membris inanem tui Serapidis siue Osiris tumulum: quae sic interpretor: 'Diese einst ägyptischen sacra sind jetzt auch in Rom eingebürgert, und du magst den tollen Unfug treiben bei der Schwalbe, der Klapper der Isis und bei dem leeren Grabe deines Serapis etc. de uocabulo autem desipere cf. p. 35, 10 in ista desipere, et de sarcasmo in illo tui Serapidis p. 4. 23'.

Cap. 23, 12 haec leguntur in exemplis nouissimis: et deus aereus (Kayserus aureus) uel argenteus de immundo uasculo, ut saepius factum, Aegyptio regi conflatur, tunditur, malleis et incudibus figuratur. haec ita narrantur, quasi Amasis qui significatur (cf. Herodot. II, 172) operarius fuerit et ipse deum in incude fabricatus sit. sed rectius de loco Gatakerus iudicauit, qui cum uidisset uerba ut saepius factum. Aegyptio regi inter se cohaerere, eius loco quod est saepius aut legimus aut scimus scribendum esse proposuit. propius tamen ad scripturam traditam accedit coniectura a Vonckio in lectt. Latt. p. 56 proposita ut accepimus factum A. regi. hac recepta totus

locus uerbis rectius distinctis sic scribendus esse uidebatur: et deus aereus uel argenteus de immundo uaculo, ut accepimus factum Aegyptio regi, conflatur, tunditur malleis et in incudibus figuratur. de datiuo autem Graeco factum Aegyptio regi cf. c. 19, 6 Anaxagorae.. dicitur, c. 23, 4 Iouem narrat Briareo liberatum, c. 25, 6 Romanis inpiatum est.

Cap. 25, 3 mox (ciuitas Romana) alienas uirgines.. sine more rapuit, violavit, inlusit, et cum earum parentibus, id est cum soceris suis bellum miscuit, propinquum sanguinem fudit. quid inreligiosius, quid audacius, quid ipsa sceleris confidentia tutius? in his uerbis tutius tolerare nequiuimus; nam corruptum esse uocabulum ex ipsis uersionibus huius extremi coli facile intellegitur; alius enim sic interpretatur: was war schirmender als gerade der Trotz des Frevels? alius autem: was ist sicherer als die Dreistigkeit des Frevels? illud quidem certum uidetur ablatiuum ipsa sceleris confidentia non a comparativo pendere, sed idem ualere quod propter (per) ipsam scel. confidentiam: sed incertius quid lateat in illo tutius. recepimus emendationem Dombarti turpius, sed haud scio an praeferendum sit taetrius, quod nobis in mentem uenit. Non minus incerta est loci perdifficilis qui paulo post (§ 7) legitur scriptura: neque enim potuerunt (Romani) in ipsis bellis deos adiutores habere, aduersus quos arma rapuerunt (rapuerant?) et quos postulauerant, detriumphatos colere coeperunt. lectio a nobis recepta, quamquam eam ueram esse praestare nolumus, saltem sententiae accommodata uidebitur: set quos prostrauerant, detriumphatos colere coeperunt. Paulo post § 10 (p. 36, 25) haec est codicis scriptura: nisi forte apud istos maior castitas uirginum aut religio sanctior sacerdotum, cum paene in pluribus uirginibus et quae inconsultius se uiris miscuissent.. sit incestum uindicatum. hic particulam et ineptam esse dudum intellectum est, sed ei quod uulgo ex Vrsini coniectura circumfertur 'ut quae' Vahlenii emendationem 'set quae' praeferre non dubitauimus. Similis est causa loci c. 37, 9, qui sic uulgari solet: rex es? et tam times quam timeris, neglecta uerissima Rigaltii emendatione 'rex es? sed tam times', quam necessariam esse sententia contraria euincitur: diues es? sed fortunae male creditur. nunc accessit codicis ipsius testimonium, in quo illud es et secunda manu correctum est, cum prima habeat esset, id est es set.

C. 28, 7. item boum capita et capita vervecum et immolatis et colitis, de capro etiam et homine mixtos deos et leonum et canum uultus deos dedicatis. Minucium dicere non potuisse ethnicos leonum et canum uultus ut deos dedicasse iam Gelenius uidit, sed eius loco quod ille correxit uultu praestare uisum est uultibus emendare, i. e. deos dedicatis qui leonum aut canum uultus prae se ferunt; cf. Tertull. Apol. c. 16: sed illi debuerant adorare statim biforme numen, quia et canino et leonino capite commistos.. deos receperunt. Contrarium uitium codex habet p. 23, 2, ubi scriptura sensibus iam in ed. principe in sensus correcta est. haesit idem uitium adhuc in exemplis uulgatis c. 27, 1, ubi codicis scriptura 'dum inspirantur (sc. daemones) interim uatibus hanc sententiam habere existimatur: 'dum a daemonibus uates inspirantur', quasi ullum exemplum uerbi medii aut deponentis inspirare adhuc inuentum sit. Heumannus recte, ni fallimur, inspirant correxit, sed dubites utrum cum eo inspirant uatibus an cum Dombarto inspirant uates scribendum sit. hoc praetulimus, quoniam Cyprianus 1. c. 4, 3 uerba Minucii sic expressit: hi afflatu suo uatum pectora inspirant. exempla uerbi inspirandi cum datiuo iuncti admodum rara sunt, sed non adferuntur nisi talia, in quibus inspirare sensu proprio dictum est, ut in Quintil. instt. oratt. X, 3, 24: inspirantes ramis arborum aurae uolucrumque cantus.

C. 33, 1 Octavius demonstrat deum omnia scire omniumque rerum curam agere, in qua disputatione exempla uulgata hoc habent: reges tantum regni sui per officia ministrorum universa novere: deo indiciis opus non est: non solum in oculis eius, sed et in sinu uiuimus. in his uerba: 'reges .. nouere' non uno nomine uitiosa esse apparet; primum enim tantum, quae est infelix emendatio lectionis deprauatae tamen, sententiae non conuenit; nam non illud quaeritur, uniuersumne regni sui statum solum an singularum quoque partium reges nouerint, sed hoc unum dicendum erat regibus ad regni sui partes noscendas alieno ministerio opus esse. sed ut tantum ulla ratione per sententiam ferri possit, certe a uocabulo uniuersa, ad quod solum pertineret, tanto interuallo non poterat disiungi. deinde locutio ipsa regni — universa nosse uix latina est, saltem alias Minucius aptius dicere solet. sed non opus erat in his uerbis nouam emendandi uiam quaerere, cum iam dudum Meursius quid sententia flagitaret optime perspexisset: reges statum regni sui per officia

ministrorum diversa nouere (immo nouerunt, ut est in cod.). totus locus corruptus est, cum scriptura regesvaru leui uitio abisset in regesvaru. in iis autem quae sequuntur codicis uestigia propius secuti scripsimus: deo indiciis opus non est: non enim solum in oculis eius sed in sinu uiuimus; Parisinus enim sic habet: non in solum oculis eius sed in in (alterum in erasum est) sinu uiuimus.

Initium capitis 34 difficillimum nobis non magis contigit ut emendaremus quam res feliciter prioribus cesserat; sed in uerbis non minus obscuris, quae paulo post sequuntur 'quis ignorat omnia quae orta sunt occidere, quae facta sunt interire? caelum quoque cum omnibus quae caelo continentur ita ut coepisse desinere fontium dulcis aqua maria nutrire in uim ignis abiturum Stoicis constans opinio est' praesto erat acutissima Dombarti coniectura: caelum quoque cum o. quae c. continentur, ita ut coepit, si desierit fontium dulcis aqua maria nutrire, in vim ignis abiturum (sc. esse) Stoicis constans opinio est: in qua emendatione si non omnia uerba praestari possunt, multo saltem probabilior uidebitur quam commenta ab aliis adhuc excogitata. ob oculos autem habuit Minucius hunc Ciceronis de deor. nat. locum II, § 118: ex quo euenturum nostri (Stoici) putant.. ut ad extremum omnis mundus ignesceret, cum umore consumpto neque terra ali posset neque remearet aer, cuius ortus agua omni exhausta esse non posset.

Cap. 38, 2 gratia habenda est A. Laubmanni diligentiae, qui primus uidit ineptam lectionem 'auram boni floris naribus ducere, non occipitio capillisue solemus haurire' in codice non esse genuinam, sed secunda manu inlatam; prima manus leue uitium auram bona (i. e. bonā) floris habet. Paulo post § 4 in codicis scriptura leuiter deprauata 'quieti (qui et cod.), modesti, dei nostri liberalitate securi spem futurae felicitatis fide praesentis eius maiestatis animamur' non dubitauimus acutam Vahlenii emendationem 'spem.. animamus' Dauisianae 'in spem.. animamur' praeferre. quid autem illi cogitauerint, qui locum sic euulgare non dubitauerunt 'qui et modesti.. spem futurae felicitatis.. animamur', nos nescire ingenue fatemur. et tamen ad sententiam sanandam non opus erat nisi unius litterae adiectione et alterius transmutatione, cuius quidem exemplum simile habetur in eiusdem capitis § 6, ubi codex inuidemur pro inuidemus habet.

Peculiare codicis uitium notandum est in cap. 40, 1, ubi nescio quo casu aut librarii neglegentia illa uerba 'eadem tranquillitate qua uiuimus', quae iam in cap. 38, 4 occurrunt, repetita sunt. in manifesta uitii causa iam Vrsinus ea ex alieno loco expulerat, sed Fr. Oehlerus reliquis editoribus, qui fere omnes Vrsinum secuti sunt, sapientior sibi uisus coniectura qua haud scio an nulla ineptior excogitari potuerit 'ea de tranquillitate quam uidimus' locum sollicitauit sententiamque suam Kaysero probauit.

Paulo post c. 40, 1 leuissimo codicis uitio tota loci sententia obscurata erat in his uerbis: Caecilius erupit: Ego Octavio meo plurimum quantum, sed et mihi gratulor nec expecto sententiam. vicimus et ita † ut improbe usurpo victoriam. nam ut ille mei victor est, ita ego triumphator erroris. longum est referre quid priores excogitaverint, ut mendum in illo ut improbe auferrent: non viderunt ut ex vel ortum esse, qua

particula restituta hanc aptissimam nacti sumus sententiam: si uel improbus (i. e. impudens) uidear, mihi quoque uictoriam adscribo. res autem notissima est, uel duabus litteris cum uirgula per l ita in codicibus scribi solere, ut saepe uix ab ut distingui possit. Non ita facile nobis res cessit in eiusdem capitis § 2 in his uerbis: de quibus crastino, quod iam sol occasui decliuis est, ut de toto congruentius promptius requi-remus: in quibus illud quidem intellexeramus uerba ut de toto congruentius sensu carere, sed probabilis emendatio in mentem non uenerat, eam nobis Vahlenius suggessit, qui egregie emendauit: ut de toto congruentes promptius requiremus, ut haec sit sententia: de his, quae ad perfectam institutionem necessaria sunt, crastino facilius et expeditius requiremus, ut qui de toto, h. e. de ueritate religionis christianae inter nos consentiamus. iuuat adscribere, quemadmodum interpretes in uerbis corruptis utcumque intellegendis se torserint; unus enim ea sic uertit: diese sollen, so wie das Ganze (!), für den morgenden Tag der Gegenstand einer angemesseneren (!) und geschickteren (!) Untersuchung sein; alter autem: darüber wollen wir morgen, so wie über das Ganze (!), übereinstimmendere und genauere (!) Untersuchung anstellen; nouissimus denique interpres: dies möge indess für morgen aufgespart bleiben, damit wir es seinem ganzen Inhalt nach (!) und mit frischen Kräften (!) untersuchen können. miratus esset utique Minucius, si sic se interpretantes audisset. Denique breuiter monemus, nos in compluribus locis uulgarem interpungendi rationem mutasse, qua re recto cuiusque loci intellectui haud male nobis uidemur consuluisse, sed p. 12, 17 operarum errore comma post seminudi puncti loco positum est.

Superest ut de altera huius uoluminis parte pauca dicamus. cum enim Minucii libellus nimis exiguo ambitu esse uideretur, quam ut proprio uolumine in nouo corpore scriptorum ecclesiasticorum commode edi posset, Firmici Materni librum de errore profanarum religionum subiungendum existimauimus. is primum a Flacio Illyrico a. 1562 ex codice quondam Mindensi editus est, excusus Argentinae apud Paulum Machaeropoeum sumptibus Johannis Oporini. codex ille diu delituerat, donec Conrado Bursiano ante hos decem annos contigit ut librum, qui iam pro deperdito habebatur, in bibliotheca Vaticana inter codices Palatinos iterum inueniret. atque ille quidem tot nouas lectiones ex codice diu desiderato protulit, ut editio, quae eius cura a. 1856 Lipsiae prodiit, pro uera principe libelli habenda sit. sed infelici casu complures codicis Palatini chartae tam male adfectae sunt, ut quid scriptum sit uix ex singulis litteris diuinari possit. etiam peius alii loci se habent, in quibus uetere scriptura prorsus extincta a manu recentiore noua eaque partim aliena superinducta sunt. in aliquot eiusmodi locis, quorum scripturas a se dispectas Bursianus ipse incertas esse indicauerat, me petente Augustus Wilmanns codicem denuo inspexit: ex cuius relationibus cum hoc constitisset, operae pretium uideri, ut totus codex iterum legeretur, mandatu academiae Vindobonensis Aug. O. Fr. Lorenz, cuius enarratio Mostellariae Plautinae

nuper apud Weidmannos prodiit, eius conferendi negotium suscepit. ita coniunctis laboribus effectum est, ut aliquot saltem nouae scripturae, quae fere prorsus euanuerant, in lucem protraherentur, unus autem locus obscurissimus (p. 96, 7 sq.) praeclare emendaretur.

Scribebam Monachii mense Aprili a. 1867.

Carolus Halm.

, i -

M. MINVCII FELICIS OCTAVIVS.

P = codex Parisinus num. 1661.

r =editio princeps Romana a. 1543.

M. MINVCII FELICIS

O C T A V I V S.

Cogitanti mihi et cum animo meo Octaui boni et fidelissimi I contubernalis memoriam recensenti tanta dulcedo et adfectio hominis inhaesit, ut ipse quodammodo mihi uiderer in praeterita redire, non ea quae iam transacta et decursa sunt, recordatione reuocare: ita eius contemplatio quantum subtracta est oculis, tan-2 tum pectori meo ac paene intimis sensibus inplicata est. nec in-3 merito decedens uir eximius et sanctus inmensum sui desiderium nobis reliquit, utpote cum et ipse tanto nostri semper amore flagrauerit, ut et in ludicris et seriis pari mecum uoluntate concineret eadem uelle uel nolle: crederes unam mentem in duobus fuisse diuisam. sic solus in amoribus conscius, ipse socius in erro-4 ribus: et cum discussa caligine de tenebrarum profundo in lucem sapientiae et ueritatis emergerem, non respuit comitem, sed quod

1 Arnobii Liber vii explicit incipit liber viii feliciter P P partim in litura, sed sic prima m. || tantum Wopkens; cf. eius Aduersaria critt. in Min. Fel. in Miscell. obseruatt. X, p. 11 sqq. (Amstel. 1739) 5 inhesit P et sic saepius 8 pene Pr 9 decedens Dauisius: discedens 11 et in seriis Heumann, cuius emendationes in Min. exstant in Miscell. Lips. nouis uoll. V, VII et VIII 12 eadem uellet uel nollet r, et eadem uel uellet uel nollet Heumann; Wopkensius uerba ut insiticia delenda censebat; at de infinitivo explicativo haud inepte comparare possis 26, 10: praestigias edunt, uel quae non sunt uideri, uel quae sunt non uideri; censor quoque in Zeitschr. für Philos. u. kath. Theol. fasc. 18 p. 160 (Coloniae 1836) codicis lectionem tuetur 13 indivisam Casp. Barthius; 'aut scribendum in duos aut eiciendum diuisam' Vsener || ipsis Orelli apud Ed. de Muralto p. IX; conscius ipse, socius distinguunt alii minus recte; nam, si uera est lectio, solus -- conscius et ipse socius uicissim sibi respondent

- 5 est gloriosius, praecucurrit. itaque cum per uniuersam conuictus nostri et familiaritatis aetatem mea cogitatio uolueretur, in illo praecipue sermone eius mentis meae resedit intentio, quo Caecilium superstitiosis uanitatibus etiamnunc inhaerentem disputatione grauissima ad ueram religionem reformauit.
- 2 Nam negotii et uisendi mei gratia Romam contenderat, relicta domo, coniuge, liberis, et quod est in liberis amabilius, adhuc annis innocentibus et adhuc dimidiata uerba temptantibus, 2 loquellam ipso offensantis linguae fragmine dulciorem. quo in ad-
- 2 loquellam ipso offensantis linguae fragmine dulciorem. quo in aduentu eius non possum exprimere sermonibus, quanto quamque 10 inpatienti gaudio exultauerim, cum augeret maxime laetitiam
- 3 meam amicissimi hominis inopinata praesentia. igitur post unum et alterum diem, cum iam et auiditatem desiderii frequens adsiduitatis usus implesset et quae per absentiam mutuam de nobis nesciebamus, relatione alterna comperissemus, placuit Ostiam pe-15 tere, amoenissimam ciuitatem, quod esset corpori meo siccandis umoribus de marinis lauacris blanda et adposita curatio: sane et ad uindemiam feriae iudiciariam curam relaxauerant. nam id temporis post aestiuam diem in temperiem semet autumnitas dirige-
- 4 bat. itaque cum diluculo ad mare inambulando litore pergeremus, 20 ut et aura adspirans Ieniter membra uegetaret et cum eximia uoluptate molli uestigio cedens harena subsideret, Caecilius simulacro Serapidis denotato, ut uulgus superstitiosus solet, manum ori admouens osculum labiis inpressit.
- 3 Tunc Octauius ait: Non boni uiri est, Marce frater, homi-25 nem domi forisque lateri tuo inhaerentem sic in hac inperitiae uulgaris caecitate deserere, ut tam luculento die in lapides eum patiaris inpingere, effigiatos sane et unctos et coronatos, cum

1 gloriosius P corr. m. 2 ex glorius || praecurrit r 3 quo r: quod P 8 annis om. Vrsinus, animis probabilius Vahlen coll. Lactant. inst. diu. 9 loquelam r, loquela — dulciore Vrsinustuo Anonymus in Miscell. Obseru. I, 2, 3 (1732) et Heumann, mutam (uel multam) G. F. S. Stieber in Observatt. critt. in quaedam Virgilii et Minucii F. loca (Onoldi 1791) 15 hostiam Pr 16 corporis mei Heumann 17 humoribus r 19 autumni aestus J. de Rhoer 21 ut dele-22 uoluntate Pr, sed uoluptate corr. in praefat. ed. Romanae || mollis Vrsinus || harena P 1 manu 23 superstitiose Heumann, superstitiosius F. O. Menckenius; ipse malim superstitiosum, coll. 18, 11 audio uulgus 24 praessit P, em. Vrsinus 28 unctos et coronatos]

scias huius erroris non minorem ad te quam ad ipsum infamiam redundare, cum hoc sermone eius medium spatium civitatis 2 emensi jam liberum litus tenebamus, ibi harenas extimas, uelut 3 sterneret ambulacro, perfundens lenis unda tendebat, et ut semper mare etiam positis flatibus inquietum est, etsi non canis spumosisque fluctibus exibat ad terram, tamen crispis tortuosisque ibidem erroribus delectati perquam sumus, cum in ipso aequoris limine plantas tingueremus, quod uicissim nunc adpulsum nostris pedibus adluderet fluctus, nunc relabens ac uestigia retra-10 hens in sese resorberet. sensim itaque tranquilleque progressi 4 oram curui molliter litoris iter fabulis fallentibus legebamus. hae fabulae erant Octavi disserentis de navigatione narratio. sed ubi 5 eundi spatium satis iustum cum sermone consumpsimus, eandem emensi uiam rursus uersis uestigiis terebamus, et cum ad id loci uentum est, ubi subductae nauiculae substratis roboribus a terrena labe suspensae quiescebant, pueros uidimus certatim gestientes testarum in mare iaculationibus ludere, is lusus est testam 6 teretem iactatione fluctuum leuigatam legere de litore, eam testam plano situ digitis conprehensam inclinem ipsum atque humilem quantum potest super undas inrotare, ut illud iaculum uel dorsum maris raderet [uel enataret], dum leni impetu labitur, uel summis fluctibus tonsis emicaret [emergeret], dum adsiduo saltu subleuatur. is se in pueris uictorem ferebat, cuius testa et procurreret longius et frequentius exsiliret.

sic codex, quod propterea monendum est, quod quidam cum Lindnero, Heraldi adnotatione perperam intellecta, putabant in cod. exstare unguines ordinatum; at ea lectio pertinet ad Arnob. I, c. 39.

2 ciuitatis ut glossema del. Dauisius, itineris coni. Heumann 3 arenas $r \parallel$ uelud P et sic saepius 4 tundebat Vrsinus, radebat $Vsener \parallel$ semper P corr. ex super 6 *crispis $P \parallel$ tortuosisque P. Daniel (in ed. Woweri): tororisisque P, sed rasura corr. torosisque, ut est in r 7 ibidem] itidem uel undarum coni. Oehler, probabilius Vsener identidem 9 allideret Vrsinus (pedibus adluderet, fluctus nunc relabens — resorberet praue distinctum in aliquot edd. recentt.); cf. Catulli epithal. 64, 67 11 hec P corr. m. 2 in hee 16 tabe Dombart \parallel uidimus Vsener: uidemus Pr 21 uel enataret Pr, uel innataret Vopkens, nec enataret V0 uelut nataret V1 uel enat. inclusimus V2 emergeret del. V1 uel enat. inclusimus V2 emergeret del. V2 emergeret V2 esiliret V3 esiliret V4 esiliret V5 emergeret V7 un enat.

- 4 Igitur cum omnes hac spectaculi uoluptate caperemur, Caecilius nihil intendere neque de contentione ridere, sed tacens, 2 anxius, segregatus dolere nescio quid uultu fatebatur. cui ego: Quid hoc est rei? cur non agnosco, Caecili, alacritatem tuam a illam? et illam oculorum etiam in seriis hilaritatem requiro, tum 5 ille: Iam dudum me Octaui nostri acriter angit et remordet oratio, qua in te inuectus obiurgauit neglegentiae, ut me dissimulanter 4 gravius argueret inscientiae. itaque progrediar ulterius: de toto et integro mihi cum Octavio res est. si placet, ut ipsius sectae homo cum eo disputem, iam profecto intelleget facilius esse in contu-10 5 bernalibus disputare quam conserere sapientiam: modo in istis ad tutelam balnearum iactis et in altum procurrentibus petrarum obicibus residamus, ut et requiescere de itinere possimus et in-6 tentius disputare. et cum dicto eius adsedimus, ita ut me ex tribus medium lateris ambitione protegerent: nec hoc obsequi fuit 15 aut ordinis aut honoris, quippe cum amicitia pares semper aut accipiat aut faciat, sed ut arbiter et utrisque proximus aures darem et disceptantes duos medius segregarem.
- Tum sic Caecilius exorsus est: Quamquam tibi, Marce frater, de quo cum maxime quaerimus non sit ambiguum, utpote 20 cum diligenter in utroque uiuendi genere uersatus repudiaris alterum, alterum conprobaris, in praesentiarum tamen ita tibi informandus est animus, ut libram teneas aequissimi iudicis nec in alteram partem propensus incumbas, ne non tam ex nostris disputationibus nata sententia quam ex tuis sensibus prolata ui-25 2 deatur. proinde si mihi quasi nouus aliqui et quasi ignarus partis utriusque considas, nullum negotium est patefacere, omnia in

3 dolere Ursinus: dolore Pr, doloris Heumann 5 requiro? edd. recc. (requiro obelo notauit Heum.) 6 et P in litura 8 toto integro P 1 manu; an toto per glossema inuectum est? 9 ut de ipsius secta hodie cum eo disp. Heumann; ipse malim istius (uel ipse istius) sectae, scil. in quam tam acriter inuectus est; lectionem ipsius sensu carere opinatur etiam censor in Zeitschr. f. Phil. u. kath. Theol. 18, 162 11 sapientiam modo P: sapientium modo Rigaltius 13 *requiescere P (erasa littera a) 15 obsequii P corr. et r 16 aut ordinis obelo notauit P. Daniel (apud Wowerum) 20 id de quo Heumann || utpote qui Vrsinus 21 alterum, alterum r: alterum semel habet P 25 sententia P corr. m. 1. ex sentia || ex tuis P corr. m. 2. ex exuis 26 proinde mihi, si Vsener || aliquis r 27 utrisque r

rebus humanis dubia, incerta, suspensa magisque omnia uerisimilia quam uera. quo minus mirum est nonnullos taedio inuesti- 3 gandae penitus ueritatis cuilibet opinioni temere succumbere quam in explorando pertinaci diligentia perseuerare. itaque indignan-5 dum omnibus, indolescendum est audere quosdam, et hoc studio-4 rum rudes, litterarum profanos, expertes artium etiam sordidarum, certum aliquid de summa rerum ac maiestate decernere, de qua tot omnibus saeculis sectarum plurimarum usque adhuc ipsa philosophia deliberat. nec inmerito, cum tantum absit ab explo-5 10 ratione diuina humana mediocritas, ut neque quae supra nos caelo suspensa sublata sunt, neque quae infra terram profunda demersa sunt, aut scire sit datum aut scrutari permissum aut suspicari religiosum, et beati satis satisque prudentes iure uideamur, si secundum illud uetus sapientis oraculum nosmet ipsos familiarius nouerimus. 6 15 sed quatenus indulgentes insano atque inepto labori ultra humilitatis nostrae terminos euagamur et in terram proiecti caelum ipsum et ipsa sidera audaci cupiditate transcendimus, uel hunc errorem saltem non uanis et formidulosis opinionibus implicemus. sint principio 7 omnium semina natura in se coeunte densata, quis hic auctor deus? 20 sint fortuitis concursionibus totius mundi membra coalita. di-

2 minus Vrsinus: magis Pr || tedio P 1 omnia deleuit Wowerus 3 temere potius succumbere Wowerus 4 exploranda Vrsinus || itaque P: atqui Dombart 5 indolescendumque Rigaltius, et indol. Dombart, immo indol. Wowerus (coll. Cypr. epist. 1, 6: illud mirandum est, immo indignandum potius et dolendum), indignandum omnibus, indolescendum sapientibus est censor in Z. f. Phil. u. kath. Theol. 18, 163, indign. omnibus, omnibus indol. est $Vahlen \parallel$ audire $r \parallel$ hoc P: horum rartium nisi sordidarum Vrsinus (a. etiam nisi sord. Heumann) Heumann, ac maiestate dei Ch. Wirth, quondam sodalis seminarii philologici Monacensis; apparet facile dei (di) ante decernere intercidere 8 qua P 1. m. corr. e quo. || plurimum Wopkens, idem totis omnibus s. proponens, at cf. Dauis. ad hunc locum 9 filosofia $P \parallel$ ab exploratione rerum diuinarum Heumann 11 profundo Bursian coll. 1, 4 12 datum ut scrutare Pr || suspicari Dombart: stuprari P, struprari r, ruspare (uel ruspari) Jos. Scaliger et uulgo, parum apte, cum iam scrutari, quod antecedit, idem fere significet; disputare Chr. Ad. Klotz 14 ueteris sapientis Vsener 17 uel Heumanno aut delendum aut in uclim mutandum uidebatur 18 formidulosis P: formidolosis edd. \parallel implicemus, sint principio P: implicamus, Sint principia rhis Heumann

gesta, formata, quis deus machinator? sidera licet ignis accenderit et caelum licet sua materia suspenderit, licet terram sua fundauerit pondere et mare licet confluxerit e liquore, unde haec 8 religio, unde formido? quae superstitio est? homo et animal omne quod nascitur, inspiratur, attollitur, elementorum ut 5 uoluntaria concretio est, in quae rursum homo et animal omne diuiditur, soluitur, dissipatur: ita in fontem refluunt et in semet omnia reuoluuntur, nullo artifice nec iudice nec 9 auctore. sic congregatis ignium seminibus soles alios atque alios semper splendere, sic exalatis terrae uaporibus nebulas sem-10 per adolescere, quibus densatis coactisque nubes altius surgere, isdem labentibus pluuias fluere, flare uentos, grandines increpare, uel nimbis conlidentibus tonitrua mugire, rutilare fulgora, fulmina praemicare: adeo passim cadunt, montes inruunt, arboribus incurrunt, sine dilectu tangunt loca sacra et profana, homines 15 10 noxios feriunt et saepe religiosos, quid tempestates loquar uarias et incertas, quibus nullo ordine uel examine rerum omnium impetus uolutatur? in naufragiis bonorum malorumque fata mixta, merita confusa? in incendiis interitum convenire insontium nocentiumque? et cum tabe pestifera caeli tractus inficitur, sine 20 discrimine omnes deperire? et cum belli ardore saeuitur, melio-11 res potius occumbere? in pace etiam non tantum aequatur nequitia melioribus, sed et colitur, ut in pluribus nescias, utrum 12 sit eorum detestanda prauitas an optanda felicitas. quod si mun-

1 accenderit, caelum malim 2 terram fundauerit pondere P, terram fundauerint pondera Rigaltius, terra se fundauerit pondere Casp. Barth, terram fundauerit pondus Vrsinus; nos sua (sc. materia) ex coni. Vahlenii 3 et mare et licet P ante rasuram || confluxerit Dauisius: influxerit Pr 4 quae P: atque Heumann 5 inspiratur et alitur Vrsinus || ut uol. concretio sit Dauisius (ego pro ut malim uelut) tuita concr. Heumann || concretio P corr. e concreto 7 resoluitur Heu-8 revoluentur omnia idem || indice Vonck lectt. lat. p. 52 9 soles uidemus alios Heumann, quod utique exspectares || atque bis 10 exalatis Pr: exhalatis edd. 11 coalescere Vsener habet P 13 uel collidentibus (om. nimbis) Dauisius || fulgora P: fulgura r 14 promicare Heusinger, praecipitare Crusius 15 delectu r 18 mixtă erita P¹ 21 ardor saeuit 17 ordine uel discrimine Heumann 23 sed attollitur Vrsinus, sed ita colitur Wopkens lectt. Tull. Heumann p. 226.

dus diuina prouidentia et alicuius numinis auctoritate regeretur, numquam mereretur Phalaris et Dionysius regnum, numquam Rutilius et Camillus exilium, numquam Socrates uenenum. ecce 13 arbusta frugifera, ecce iam seges cana, iam temulenta uindemia imbri corrumpitur, grandine caeditur. adeo aut incerta nobis ueritas occultatur et premitur, aut quod magis credendum est, uariis et lubricis casibus soluta legibus fortuna dominatur.

Cum igitur aut fortuna caeca aut incerta natura sit, quanto 6 uenerabilius ac melius antistitem ueritatis maiorum excipere disci-10 plinam, religiones traditas colere, deos, quos a parentibus ante inbutus es timere quam nosse familiarius, adorare, nec de numinibus ferre sententiam, sed prioribus credere, qui adhuc rudi saeculo in ipsis mundi natalibus meruerunt deos uel faciles habere uel reges? inde adeo per universa imperia, provincias, op-15 pida uidemus singulos sacrorum ritus gentiles habere et deos colere municipes, ut Eleusinios Cererem, Phrygas Matrem, Epidaurios Aesculapium, Chaldaeos Belum, Astarten Syros, Dianam Taurios, Gallos Mercurium, numina universa Romanos. sic 2 eorum potestas et auctoritas totius orbis ambitum occupauit, sic 20 imperium suum ultra solis uias et ipsius Oceani limites propagauit, dum exercent in armis uirtutem religiosam, dum urbem muniunt sacrorum religionibus, castis uirginibus, multis honoribus ac nominibus sacerdotum, dum obsessi et citra solum Capitolium capti colunt deos, quos alius iam spreuisset iratos, et per Gallo-25 rum acies mirantium superstitionis audaciam pergunt telis inermes, sed cultu religionis armati, dum captis hostilibus moenibus

2 dionisius P 4 iam cana seges Heumann, iam seges flaua P. Daniel 7 fortuna caeca Dombart: fortuna certa Pr Wowerus: antistites Pr 11 estimere P^1 : estimere P corr. existimere rnosse P: cognosse r || adorare quam addubitare censor in Zeitschr. f. Phil. und kath. Theol. 18, 164 12 quia adhuc r 13 in ipsis Gelenius: in ipsius Pr || mundi P corr. e mundus || faciles Pr: patres Perizonius, familiares Jo. Scheffer (Miscell. obseru. uol. IX); cf. tamen Dauis. 14 opida P16 ut r: et P || Martem r, Magnam Matrem Gelenius 17 esculapium chaldeos P 18 Tauricos Sabaeus in praefat. ed. Rom., et sic Vrsinus quoque uel Tauros || numina addidi || uniuersam P, sed m erasa 19 ambitum scripsi: ambitus Pr 20 propagarunt Heumann 22 multis agminibus sacerdotum Vsener 26 captis Ouzelius: capti in P, captis in r (sed capti corr. in praefat.), captis ui Dauisius

adhuc ferociente uictoria numina uicta uenerantur, dum undique hospites deos quaerunt et suos faciunt, dum aras extruunt inter-3 dum etiam ignotis numinibus et manibus. sic dum uniuersarum gentium sacra suscipiunt, etiam regna meruerunt. hinc perpetuus uenerationis tenor mansit, quae longa aetate non infringitur, sed augetur: quippe antiquitas caerimoniis atque fanis tantum sanctitatis tribuere consueuit quantum adstruxerit uetustatis.

Nec tamen temere (ausim enim interim et ipse concedere et sic melius errare) maiores nostri aut observandis auguriis aut extis consulendis aut instituendis sacris aut delubris dedicandis 10 2 operam nauauerunt. specta de libris memoriam: iam eos deprehendes initiasse ritus omnium religionum, uel ut remuneraretur diuina indulgentia, uel ut auerteretur imminens ira aut iam tusmens et saeuiens placaretur. testis mater Idaea, quae aduentu suo et probauit matronae castitatem et urbem metu hostili liber rauit: testes equestrium fratrum in lacu, sicut se ostenderant, statuae consecratae, qui anheli spumantibus equis atque fumantibus de Perse uictoriam eadem die qua fecerant nuntiauerunt: testis ludorum offensi Iouis de somnio plebei hominis iteratio; et Deciorum deuotio rata testis est: testis et Curtius, qui equi-

2 interdum etiam Heraldus: dum etiam P, etiam r3 et inanibus Heraldus; probabilius Vsenero et manibus glossema uidetur 4 meruerunt r: merunt P, merent Dauisius, inierunt Meursius || hic r 5 quae Vsener: qui Pr 6 antiquitus Vsener || cerimoniis Pr 7 adstruxserit P corr. 1 m. ex adstrucserit, abstruxerat r, adstruxerat Gelenius; ipse malim adstruxit 8 id ipse Vonck Lectt. lat. p. 53 || concedere esse melius Vrsinus 11 de libris Pr: librorum J. Fr. Gronouius (ad Statii ut observandis PrSilu. 56); Wopkensio aut de his rebus corrigendum aut de libris ut dittographia ex praecedente delubris delendum uidebatur || memoriam r: memoria P, memorias Rigaltius 13 aut iam P (add. ut s. l.): aut ut iam r et edd. 14 Idaea Vrsinus: *dea (ex idea) P, dea r Heumann || in lacu del. Casp. Barth (Aduers. 43, 25) || sicut se Vrsinus: sic P, sed c in ras., se ut Scheffer, se sicut Oehler 17 anheli Gelenius: anhelis Pr; cf. Florus I, 28 (II, 12) § 15: Castorem et Pollucem fuisse creditum uolgo.. a Macedonia uenisse, quod adhuc anhelarent etc. 18 persae P || qua uicerant Meursius, at u. Wopkens in Misc. Obs. X p. 19 || nunciauerunt P1r 19 offensi Iouis Rigaltius: offensio iouis Pr, offenso Ioue Gelenius || somnio Gelenius: somno Pr || plebei Pr: plebeii uulgo || iterato r 20 Deciorum r: decuriorum P; nobis totum colon, quo aegre repetitionis figura interrumpitur, ut glossema suspectum est || equi Wowerus, equi et sui Bursian (qui eques sui olim deuo-

tis sui uel mole uel honore hiatum profundae uoraginis coaequauit. frequentius etiam quam uolebamus deorum praesentiam con-4 tempta auspicia contestata sunt. sic Allia nomen infaustum, sic Claudi et Iuni non proelium in Poenos, sed ferale naufragium est, s et ut Trasymenus Romanorum sanguine et maior esset et decolor, spreuit auguria Flaminius, et ut Parthos signa repeteremus, dirarum inprecationes Crassus et meruit et inrisit. omitto uetera 5 quae multa sunt, et de deorum natalibus, donis, muneribus neglego carmina poetarum, praedicta etiam de oraculis fata transi-10 lio, ne uobis antiquitas nimium fabulosa uideatur. intende templis ac delubris deorum, quibus Romana ciuitas et protegitur et ornatur: magis sunt augusta numinibus incolis, praesentibus, inquilinis quam cultu, insignibus et muneribus opulenta. inde adeo 6 pleni et mixti deo uates futura praecerpunt, dant cautelam peri-15 culis, morbis medellam, spem adflictis, opem miseris, solacium calamitatibus, laboribus leuamentum. etiam per quietem deos uidemus, audimus, agnoscimus, quos impie per diem negamus, nolumus, peieramus.

Itaque cum omnium gentium de dis inmortalibus, quamuis 8 20 incerta sit uel ratio uel origo, maneat tamen firma consensio, neminem fero tanta audacia tamque inreligiosa nescio qua prudentia tumescentem, qui hanc religionem tam uetustam, tam utilem, tam salubrem dissoluere aut infirmare nitatur. sit licet ille 2 Theodorus Cyrenaeus, uel qui prior Diagoras Melius, cui atheon

tione hiatum Heumann); ipse conieci: qui sui uel mole uel h., ut haec sit sententia: qui sui equo insidentis uel mole uel frugum copia honoris gratia super eum iniecta (u. Liu. 7, 6, 5 et Val. Max. 5, 6) hiatum coaequauit

1 honore Pr: onere Wowerus et Vonck L. L. p. 53 || coequauit Pr 4 praelium $P^{1}r$ 5 thrysimenus P (thrasymenus teste Ed. de Muralto), Thrasimenus $r \parallel$ sanguine P ante rasuram 6 flaminis $r \parallel$ phartos P, a Parthis Heusinger || repeteremus nos: repetamus Pr 7 inpraecationes 8 et om. Heum. || muneribus; neglego ante Dauisium ingrassus Pterpungebatur 13 cultu r: cultu. P, cultus uulgo || insignia r || et del. Vsener || inde deo Heumann, at cf. p. 9, 14 15 medelam r || solatium P corr. m. 2 etr 17 impiae P 18 nolumus P, ut coni. Vrsinus: uolumus r 18 eieramus J. Fr. Gronouius Obss. in eccl. scriptt. 7 19 dis P add. i s. l., diis r 22 tam (ante utilem) add. Gelenius 24 theudorus cyreneus P, em. in $r \parallel$ Diagoras r: dargoras P add. sup. a littera i \parallel Melius r: milesius P, incertum auctorisne ipsius errore an librarii || a3 éov Heumann, at u. Weissenborn ad Liu. I, 1, 11

cognomen adposuit antiquitas, qui uterque nullos deos adseuerando timorem omnem, quo humanitas regitur, uenerationemque penitus sustulerunt: numquam tamen in hac inpietatis disciplina 3 simulatae philosophiae nomine atque auctoritate pollebunt. cum Abderiten Protagoram Athenienses uiri consulte potius quam 5 profane de diuinitate disputantem et expulerint suis finibus et in contione eius scripta deusserint, quid homines (sustinebitis enim me impetum susceptae actionis liberius exerentem) homines, inquam, deploratae, inlicitae ac desperatae factionis grassari in 4 deos non ingemescendum est? qui de ultima faece collectis impe-10 ritioribus et mulieribus credulis sexus sui facilitate labentibus plebem profanae coniurationis instituunt, quae nocturnis congregationibus et ieiuniis sollemnibus et inhumanis cibis non sacro quodam, sed piaculo foederatur, latebrosa et lucifuga natio, in publicum muta, in angulis garrula: templa ut busta despiciunt, 15 deos despuunt, rident sacra, miserentur miseri ipsi, si fas est, 5 sacerdotum, honores et purpuras despiciunt, ipsi seminudi, pro mira stultitia et incredibilis audacia! spernunt tormenta praesentia, dum incerta metuunt et futura, et dum mori post mortem timent, interim mori non timent: ita illis pauorem fallax spes 20 solacio rediuiuo blanditur.

9 Ac iam, ut fecundius nequiora proueniunt, serpentibus in dies perditis moribus per uniuersum orbem sacraria ista taeter-

4 filosofiae $P \parallel$ pollebit sc. ille (p. 11, 23) Dauisius 5 Abderitem r|| Protagoram r: pitagora P || uiri consulte P: inconsulte Vrsinus; post uiri Vsenero epitheton intercidisse uidetur 6 de diuinitate om. r 7 concione edd. | scribta P | deriserint r 9 inlicitae P, ut coni. Vrsinus: inclitae r, inquinatae P. Daniel, deploratae malitiae (uel inscitiae) ac desp. Vonck lectt. lat. p. 54 10 ingemiscendum edd. || fece P 11 laben-12 constituunt Vsener || quae Pr: qui Heumann nibus r || humanis Lindner 14 foederatur Vahlen: foederantur Pr || lucifuga Heumann et iam ante P. Daniel (apud Wowerum): lucifugax 14 in publico r 16 miserantur Vrsinus || ipsi addidimus 18 mira P corr. ex miram, ut uidetur; ac sane expectares: pro miram stultitiam et incredibilem audaciam | incredibilis P, sed rasura factum in-20 pauorem P: pauor et r; pa-19 metuunt futura Vsener uorum fallax Anonymus in Miscell. Obseru. I, p. 27; pauorem fallens Dombart coll. 3. 4: praua et fallax spes Wopkens, pauore fallax spes solacia red. Dauisius 21 solatio rediuiuo r, solacia rediuiua PHeumann || teterrima Pr (p. 13, 23 P recte taeter)

rima impiae coitionis adolescunt. eruenda prorsus haec et execranda consensio. occultis se notis et insignibus noscunt et amant 2 mutuo paene antequam nouerint: passim etiam inter eos uelut quaedam libidinum religio miscetur, ac se promisce appellant s fratres et sorores, ut etiam non insolens stuprum intercessione sacri nominis fiat incestum. ita eorum uana et demens superstitio sceleribus gloriatur. nec de ipsis, nisi subsisteret ueritas, ma- 3 xime nefaria et honore praefanda sagax fama loqueretur. audio eos turpissimae pecudis caput [asini] consecratum inepta nescio 10 qua persuasione uenerari: digna et nata religio talibus moribus! alii eos ferunt ipsius antistitis ac sacerdotis colere genitalia et 4 quasi parentis sui adorare naturam: nescio an falsa, certe occultis ac nocturnis sacris adposita suspicio! et qui hominem summo supplicio pro facinore punitum et crucis ligna feralia eorum caeri-15 monias fabulatur, congruentia perditis sceleratisque tribuit altaria, ut id colant quod merentur. iam de initiandis tirunculis fa-5 bula tam detestanda quam nota est. infans farre contectus, ut decipiat incautos, adponitur ei qui sacris inbuatur. is infans a tirunculo farris superficie quasi ad innoxios ictus prouocato caecis 20 occultisque uulneribus occiditur. huius, pro nefas! sitienter sanguinem lambunt, huius certatim membra dispertiunt, hac foederantur hostia, hac conscientia sceleris ad silentium mutuum pignerantur. haec sacra sacrilegiis omnibus taetriora, et de conuiuio 6 notum est; passim omnes locuntur, id etiam Cirtensis nostri te-25 statur oratio. ad epulas sollemni die coeunt cum omnibus liberis, sororibus, matribus, sexus omnis homines et omnis aetatis. illic post multas epulas, ubi conuiuium caluit et incestae libidinis

1 haec execranda Vsener 3 pene $Pr \parallel \text{uelud } P$ 6 promiscue r 8 praefandas P, sed s xime nefaria P. Daniel: maxima et uaria Pr 9 asini obelo notauit Dauisius ut insertum ex cap. 28 13 apposita suspitio r || qui om. r 15 fabulatur r: fabulantur P; fabulantur — tribuunt Wowerus, at cf. 28, 10 18 imbuitur Vrsi-23 haec] ecce malim || tetriora P: tetriora edd. ทนร P: loquntur r 25 solemni $r \parallel$ cum coniugibus, liberis Jac. Gronouius (cf. Holdeni edit.) 26 sorororib. P || hominis Pr 27 aepulas ubi comuiuium P || caluit r: caruit P, incaluit P. Daniel et Heumann; cf. Sulp. Seu. chron. II, 13: cum . . conuiuium calere coepisset etc. || incaestae liuidinis (lib. corr.) P

ebriatis feruor exarsit, canis, qui candelabro nexus est, iactu offulae ultra spatium lineae, qua uinctus est, ad impetum et saltum
7 prouocatur. sic euerso et extincto conscio lumine inpudentibus tenebris nexus infandae cupiditatis inuoluunt per incertum sortis,
etsi non omnes opera, conscientia tamen pariter incesti, quoniam
uoto uniuersorum adpetitur quicquid accidere potest in actu singulorum.

Multa praetereo consulto: nam et haec nimis multa sunt, quae aut omnia aut pleraque [omnium] uera declarat ipsius pra-2 uae religionis obscuritas. cur etenim occultare et abscondere quic-10 quid illud colunt magnopere nituntur, cum honesta semper publico gaudeant, scelera secreta sint? cur nullas aras habent, templa nulla, nulla nota simulacra, numquam palam loqui, numquam libere congregari, nisi illud, quod colunt et interprimunt, 3 aut puniendum est aut pudendum? unde autem uel quis ille aut 15 ubi deus unicus, solitarius, destitutus, quem non gens libera, 4 non regna, non saltem Romana superstitio nouerunt? Iudaeorum sola et misera gentilitas unum et ipsi deum, sed palam, sed templis, aris, uictimis caerimoniisque coluerunt, cuius adeo nulla uis nec potestas est, ut sit Romanis numinibus cum sua sibi natione 20 5 captiuus. at iam Christiani quanta monstra, quae portenta confingunt! Deum illum suum, quem nec ostendere possunt nec uidere, in omnium mores, actus omnium, uerba denique et occultas cogitationes diligenter inquirere: discurrentem scilicet atque ubique praesentem molestum illum uolunt, inquietum, inpudenter 25 etiam curiosum, siquidem adstat factis omnibus, locis omnibus intererrat, cum nec singulis inseruire possit per uniuersa districtus nec universis sufficere in singulis occupatus.

1 ebriatis Meursius: ebrietatis Pr, ebrietate Gelenius, ebrietatibus $Dausius \parallel$ carnis Pr, em. Sabaeus in praefat. ed. Rom. 5 oporae P, opere Heumann 9 pleraque omnia Wopkens; nos omnium obelo notare maluimus 13 uota simulacra Heinsius Aduers. I, 18; at u. Heum. VII, p. 255 14 congregari sustinent Cellarius 16 gentes liberae Heumann 19 cerimonisque P corr. ex erimonisq. 20 numinibus Wowerus: nominibus P, hominibus r 21 at iam Scheffer: at (ad 1 m.) etiam P, at Wowerus, at enim Heumann \parallel quanta monstra Dauisius: quantă nfa (n in quantam mutata in m) P, quaenam monstra r 24 inquirere, discurrentem uulgo distinguitur 25 imprudenter de Rhoer 26 astat r 27 districtus r: destrictus P

Quid? quod toto orbi et ipsi mundo cum sideribus suis mi-11 nantur incendium, ruinam moliuntur, quasi aut naturae diuinis legibus constitutus aeternus ordo turbetur aut rupto elementorum omnium foedere et caelesti conpage diuisa moles ista, qua conti-5 netur et cingitur, subruatur, nec hac furiosa opinione contenti 2 aniles fabulas adstruunt et adnectunt: renasci se ferunt post mortem et cineres et fauillas et nescio qua fiducia mendaciis suis inuicem credunt: putes eos iam reuixisse. anceps malum et gemina 3 dementia, caelo et astris, quae sic relinquimus, ut inuenimus, 10 interitum denuntiare, sibi mortuis et extinctis, qui sicut nascimur et interimus, aeternitatem repromittere! inde uidelicet et execran-4 tur rogos et damnant ignium sepulturas, quasi non omne corpus, etsi flammis subtrahatur, annis tamen et aetatibus in terram resoluatur, nec intersit, utrum ferae diripiant an maria consumant 15 an humus contegat an flamma subducat, cum cadaueribus omnis sepultura, si sentiunt, poena sit, si non sentiunt, ipsa conficiendi celeritate medicina, hoc errore decepti beatam sibi ut bonis et 5 perpetem uitam mortuis pollicentur, ceteris ut iniustis poenam sempiternam. multa ad haec subpetunt, ni festinet oratio. iniu-20 stos ipsos magis nec laboro, iam docui: quamquam, etsi iustos darem, culpam tamen uel innocentiam fato tribui sententia est plurimorum, etiam uestra consensio est. nam quicquid agimus, 6 ut alii fato, ita uos deo addicitis: sic sectae uestrae non spontaneos cupere, sed electos. igitur iniquum iudicem fingitis qui sor-7 25 tem in hominibus puniat, non uoluntatem. uellem tamen scisci-

1 toti Balduinus 4 compage r: compagetur P, sed tur punctatum, compactura Oehler || diuulsa Crusius Probab. crit. c. XI et Burmann ad Valer. Flacc. I, 139 || quae continetur Dauisius, qua continemur et cingimur Meursius, ut similiter est apud Arnob. 1, 2; at cf. Wopkensii lectt. 7 fabillas P, e cinere et fauilla Heumann 10 mortuis et extinctis Vrsinus: et om. Pr, morte ext. Heumann; Vsenero mortuis glos-13 actatis ui Heinsius 17 bacatam P | ut P: et r 18 mortuis r: mortui P 20 ipsos, magis nec laboro alii praue distinquunt, alii nec laboro in parenthesi ponunt; at, ni fallimur, haec sententia est: iniustos ipsos magis esse ne laboro quidem docere, sed iam docui 21 sententia est Vrsinus (sed ille sine est): sententiis Pr, culpam.. fato tribui sententiis plurimorum noui: et haec u. Vahlen (tribuit sententia plur. et haec uestra etiam cons. est Heumann) 22 etiam Gelenius: et haec Pr; an eadem? 23 addicitis Gelenius: dicitis Pr., dicatis Dauisius

tari, utrumne cum corporibus an sine corporibus, et corporibus quibus, ipsisne an innouatis resurgatur? sine corpore? hoc. quod sciam, neque mens neque anima nec uita est. ipso corpore? sed iam ante dilapsum est. alio corpore? ergo homo nouus nasci-8 tur, non prior ille reparatur. et tamen tanta aetas abiit, saecula 5 innumera fluxerunt: quis unus ullus ab inferis uel Protesilai sorte remeauit, horarum saltem ** permisso commeatu, uel ut exem-9 plo crederemus? omnia ista figmenta male sanae opinionis et inepta solacia a poetis fallacibus in dulcedinem carminis lusa a uobis nimium credulis in deum uestrum turpiter reformata sunt. 12 Nec saltem de praesentibus capitis experimentum, quam uos inritae pollicitationis cassa uota decipiant: quid post mortem 2 inpendeat, miseri, dum adhuc uiuitis, aestimate, ecce pars uestrum, et maior, melior, ut dicitis, egetis algetis, opere fame laboratis, et Deus patitur dissimulat, non uult aut non potest 15 3 opitulari suis: ita aut inualidus aut iniquus est. tu, qui inmortalitatem postumam somnias, cum periculo quateris, cum febribus ureris, cum dolore laceraris, nóndum condicionem tuam sentis? nondum adgnoscis fragilitatem? inuitus miser infirmitatis argue-4 ris nec fateris. sed omitto communia. ecce uobis minae, suppli-20 cia, tormenta, et iam non adorandae sed subeundae cruces, ignes etiam quos et praedicitis et timetis: ubi deus ille, qui subuenire

1 an sine corporibus addidi; utrumne sine corpore an cum corporibus 2 surgatur r 7 saltem trium Dauisius coll. Hygini fab. 103, saltem paucarum Broukhusius ad Propert. I, 19, 10 || uel ut r: uelud P 9 in dulcedinem Wopkens: in dulcedine Pr; cf. Iustini hist. Phil. 4, 1, 17 10 nimium Gelenius: nimirum Pr 11 salitem P ante rasuram 12 pollication is P 13 aestimatis Cellarius 14 et maior et melior Gelenius, maior et melior Vahlen (coll. Cypr. de cath. eccl. unit. c. 20 confessorum pars maior et melior); at cum et maior idem sit quod eaque major, ἀσυνδέτως cum ui rhetorica adiectum uidetur melior, ut nos dicimas 'und zwar der grössere, der bessere', in incerto tamen relinquimus, annon duorum adiectiuorum alterum alterius sit glossema || opere Pr: ope re Wowerus, pauperie Dauisius, at est sententia: opere faciendo atterimini nec tamen habetis unde uiuatis; cf. 36, 8 uires.. sine laboris exercitatione torpescunt, quo loco hic de quo agitur respicitur culo P: querquera L. Carrio (Emend. II, 18), querquero Gelenius 18 non tum — non tum r || sentis P corr. e senis

reviuescentibus potest, uiuentibus non potest? nonne Romani sine 5 uestro deo imperant regnant, fruuntur orbe toto uestrique dominantur? uos uero suspensi interim atque solliciti honestis uoluptatibus abstinetis, non spectacula uisitis, non pompis interestis, conuiuia publica absque uobis, sacra certamina, praecerptos cibos et delibatos altaribus potus abhorretis. sic reformidatis deos quos negatis. non floribus caput nectitis, non corpus odoribus honesta-6 tis: reservatis unguenta funeribus, coronas etiam sepulcris denegatis, pallidi trepidi, misericordia digni, sed nostrorum deorum. ioita nec resurgitis miseri nec interim uiuitis. proinde si quid sa-7 pientiae uobis aut uerecundiae est, desinite caeli plagas et mundi fata et secreta rimari: satis est pro pedibus aspicere maxime indoctis, inpolitis, rudibus, agrestibus, quibus non est datum intellegere ciuilia, multo magis denegatum est disserere diuina.

Quamquam si philosophandi libido est, Socraten, sapientiae 13 principem, quisque uestrum tantus est, si potuerit, imitetur. eius uiri, quotiens de caelestibus rogabatur, nota responsio est: quod supra nos, nihil ad nos. merito ergo de oraculo testimonium 2 meruit prudentiae singularis. quod oraculum, idem ipse persensit, se idcirco uniuersis se esse praepositum, non quod omnia comperisset, sed quod nihil se scire didicisset: ita confessae inperitiae summa prudentia est. hoc fonte defluxit Arcesilae et multo post Carne-3 adis et Academicorum plurimorum in summis quaestionibus tuta dubitatio, quo genere philosophari et caute indocti possunt et

7 capud P^1 1 non Ps. l. sed eadem manu 9 sed Pr: et J. Fr. Gronouius (Observu. 7), uel Dauisius; Wopkens tuetur sed explicans: sed nostrorum uerorumque deorum, quorum misericordia prodesse uobis 12 et seculorum secreta Vonck Spec. crit. p. 140 15 filosofandi P || Socratem r 16 quisquis Gelenius; at eodem sensu quisque dictum uidetur, ut persaepe apud Cyprianum, si optimos libros audias, inuenitur; de pleonasmo autem cf. p. 19, 26 19 quod idem (del. oraculum) Vrsinus || persensit Ouzelius: praesensit Pr 20 universis se esse Wowerus: universis esse Pr, universis sese Dauisius 21 confessa imperitia Vrsinus, confessio imperitiae Heumann coll. 38, 1, recte ut uidetur 22 arcesile P || nec multo post Vsener || carneadis P corr. e carneatis; Carneadis et Pyrronis et Acad. probabiliter Vahlen coll. 38, 5 morum Pr: Pyrrhonicorum Dauisius, iuniorum Heumann, at u. Wopk. lectt. Tull. 1, 2 p. 10 et infra 38, 5: omnis Academicorum multitudo 24 philosopharil sic hoc loco P

- 4 docti gloriose. quid, Simonidis melici nonne admiranda omnibus et sectanda cunctatio? qui Simonides, cum de eo, quid et quales arbitraretur deos, ab Hierone tyranno quaereretur, primo deliberationi diem petiit, postridie biduum prorogauit, mox alterum tantum admonitus adiunxit. postremo cum causas tantae morae 5 tyrannus inquireret, respondit ille, quod sibi quanto inquisitio 5 tardior pergeret, tanto ueritas fieret obscurior. mea quoque opinione quae sunt dubia, ut sunt, relinquenda sunt, nec tot ac tantis uiris deliberantibus temere et audaciter in alteram partem ferenda sententia est, ne aut anilis inducatur superstitio aut om- 10 nis religio destruatur.
- 14 Sic Caecilius et renidens (nam indignationis eius tumorem effusae orationis impetus relaxauerat): Ecquid ad haec, ait, audet Octauius, homo Plautinae prosapiae, ut Christianorum praeci2 puus, ita postremus philosophorum? Parce, inquam, in eum 15 plaudere: neque enim prius exultare te dignum est concinnitate sermonis, quam utrimque plenius fuerit peroratum, maxime cum 3 non laudi, set ueritati disceptatio uestra nitatur. et quamquam magnum in modum me subtili uarietate tua delectarit oratio, tamen altius moueor, non de praesenti actione, sed de toto genere 20 disputandi, quod plerumque pro disserentium uiribus et eloquen4 tiae potestate etiam perspicuae ueritatis condicio mutetur. id accidere pernotum est auditorum facilitate, qui dum uerborum lenocinio a rerum intentionibus auocantur, sine dilectu adsentiuntur dictis omnibus nec a rectis falsa secernunt, nescientes inesse 25

¹ Simonidis melici r: simonides melchi P 2 Simonides Wowero glossema uidebatur 3 quereretur P 4 petit posttridie P, em. in r || prae-5 adiunxit P, sed x in ras. trium ductuum; an ex rogauit Vrsinus adjunctit? 12 renidens r: renitens P13 ecquid Vrsinus: et qui P. et quid r 14 Christianorum Stieber: pistorum P (ex scriptura xpistorum uel xPIORVM), ictorum (i. e. iuris consultorum) Jac. Gronouius apud Holdenum; 'philosophi opponuntur christianis, qui ut rudes litterarum omnium atque expertes (cf. 5, 4) uulgo despicerentur, quorumque religio tamquam stultitia atque amentia suo quasi nomine quodam et communi ludibrio publice rideretur'. 15 filosoforum P 17 utringue $r \parallel$ penitus J. Fr. Gronouius 18 laudi sed Gelenius: laudis et P, laudi sed et r; laude sed ueritate Cellarius || immo annitatur, ut datiuus laudi habeat unde pendet 24 dilectu P. delectu r

et in incredibili uerum et in uerisimili mendacium. itaque quo 5 saepius adseuerationibus credunt, eo frequentius a peritioribus arguuntur: sic adsidue temeritate decepti culpam iudicii sui transferunt ad incerti querellam, ut damnatis omnibus malint suniuersa suspendere quam de fallacibus iudicare. igitur nobis 6 prouidendum est, ne odio identidem sermonum omnium laboremus ita, ut in execrationem et odium hominum plerique simpliciores efferantur, nam incaute creduli circumueniuntur ab iis quos bonos putauerunt: mox errore consimili iam suspectis omnibus ut 10 improbos metuunt etiam quos optimos sentire potuerunt. nos pro-7 inde solliciti, quod utrimque omni in negotio disseratur et ex altera parte plerumque obscura sit ueritas, ex altero latere mira subtilitas, quae nonnumquam ubertate dicendi fidem confessae probationis imitetur, diligenter quantum potest singula pondere-15 mus, ut argutias quidem laudare, ea uero quae recta sunt, eligere, probare, suscipere possimus.

Decedis, inquit Caecilius, officio iudicis religiosi: nam periniu-15 rium est uires te actionis meae intergressu grauissimae disputationis infringere, cum Octauius integra et inlibata debeat singula, si potest, refutare. Id quod criminaris, inquam, in commune, nisi fallor, conpendium protuli, ut examine scrupuloso nostram sententiam non eloquentiae tumore, sed rerum ipsarum soliditate libremus, nec auocanda, quod quereris, diutius intentio, cum toto silentio liceat responsionem Ianuari nostri iam gestentis audire.

Et Octauius: Dicam equidem, ut potero pro uiribus, et adniten- 16 dum tibi mecum est, ut conuiciorum amarissimam labem uerbo-

1 et incredibili Pr, em. Balduinus \parallel uerisimile P 3 iudicii sui scripsi: iudicis Pr, iudicii Wowerus, iudices Meursius; cf. Wopkens in Misc. Obs. X, 28 et $Heumann\ VII$, 268 4 quaerellam P, querelam r \parallel damnatis opinionibus Lindner, ampliatis omnibus Meursius \parallel mallint P 6 indidem Dombart; cf. $Handii\ Tursell$. 3, 177 8 efferuntur Dauisius, at efferantur $recte\ tuitus\ est\ Heum.\ coll.\ Liuii\ 5,\ 27,\ 10$; add. Liu. 33, 29, 1 \parallel nam dum incaute Heumann \parallel ab his P et edd. 11 omni in nos: omni Pr, in omni Vrsinus 12 ex altera mira Vrsinus, ex altera lateat mira Vrsinus 19 debeat Vopkens: habeat Vr 20 refutare Vrsinus 19 debeat Vrsinus 19 quaereris Vrsinus 19 tuto silentio Vrsinus 19 debeat Vrsinus 19 quaereris Vrsinus 19 qua

rum ueracium flumine diluamus. nec dissimulabo principio ita Natalis mei errantem, uagam, lubricam nutasse sententiam, ut sit nobis ambigendum, utrum uersutia turbata sit, an uacilla-2 uerit per errorem. nam interim deos credere, interim se deliberare uariauit, ut propositionis incerto incertior responsionis no-5 strae intentio fundaretur. sed in Natali meo uersutiam nolo, non credo: procul est ab eius simplicitate subtilis urbanitas. quid igi-3 tur? ut qui rectam uiam nescit, ubi, ut fit, in plures una diffinditur, [quia uiam nescit] haeret anxius nec singulas audet eligere nec universas probare: sic cui non est ueri stabile iudicium, prout 10 4 infida suspicio spargitur, ita eius dubia opinio dissipatur. nullum itaque miraculum est, si Caecilius identidem in contrariis ac repugnantibus iactetur, aestuet, fluctuetur, quod ne fiat ulterius, conuincam et redarguam. quamuis sint diuersa quae dicta sunt, una ueritate confirmata probataque nec dubitandum ei de cetero 15 5 est nec uagandum. et quoniam meus frater erupit, aegre se ferre, stomachari, indignari, dolere, inliteratos, pauperes, inperitos de rebus caelestibus disputare, sciat omnes homines sine dilectu aetatis, sexus, dignitatis rationis et sensus capaces et habiles procreatos nec fortuna nanctos, sed natura insitos esse sapientiam: quin » ipsos etiam philosophos, uel si qui alii artium repertores in memorias exierunt, priusquam sollertia mentis parerent nominis

1 flumine Meursius: in lumine Pr, lumine Gelenius; cf. Dauis. ad 2 mutasse r 3 uersutia turbata sit (sc. Natalis sententia) Vahlen: tua eruditio turbata sit Pr 5 declarauit Wopkens || incertior Vrsinus: certior Pr, non certior Vonck L. L. p. 55 6 Natale Heumann 8 ut fit Gelenius: ut sit plicitate Gelenius: subtilitate simplicitate Pr Pr || diffinditur Gelenius: diffunditur Pr; cf. Verg. Aen. 6, 540 P, sed a erasa, hinc qui r; quia uiam nescit obelo notauit Wopkens, quam uiam ineat haeret anxius Vahlen || heret P 11 suspitio r Meursius: aestu et Pr 14 comuincam P || redarguam. quamuis] sic in P distinctum est; redarguam quamuis uulgo || quamuis diuersa quae dicta sunt una ueritate confirmata prouataq. sint nec P; uerbum sint, quod alieno loco positum esse apparet, Jac. Gronouius post diversa transposuit 15 de cetero erit malim 17 stomacari P 18 sciet $r \parallel$ delectu r20 nactos r || indeptos esse Wowerus, indutos esse creatos esse Meursius Wopkens, insitam habere Lindner; nec fortuna datam, sed natura insi-22 exierunt P. sed i tam esse sapientiam Dauisius 21 philosofos Ps. l. m. 2

claritatem, habitos esse plebeios, indoctos, seminudos: adeo diuites facultatibus suis inligatos magis aurum suspicere consuesse quam caelum, nostrates pauperes et commentos esse prudentiam et tradidisse ceteris disciplinam. unde apparet ingenium non dari facultatibus nec studio parari, sed cum ipsa mentis formatione generari. nihil itaque indignandum uel dolendum, si quicumque 6 de diuinis quaerat, quae sentiat proferat, cum non disputantis auctoritas, sed disputationis ipsius ueritas requiratur. atque etiam, quo imperitior sermo, hoc inlustrior ratio est, quoniam non fucatur pompa facundiae et gratiae, sed, ut est, recti regula sustinetur.

Nec recuso, quod Caecilius adserere inter praecipua conisus est, 17 hominem nosse se et circumspicere debere, quid sit, unde sit, quare sit: utrum elementis concretus an concinnatus atomis, an 15 potius a Deo factus, formatus, animatus. quod ipsum explorare 2 et eruere sine universitatis inquisitione non possumus, cum ita cohaerentia, conexa, concatenata sint, ut nisi diuinitatis rationem diligenter excusseris, nescias humanitatis, nec possis pulchre gerere rem ciuilem, nisi cognoueris hanc communem omnium mundi a ciuitatem, praecipue cum a feris beluis hoc differamus, quod illa prona in terramque uergentia nihil nata sunt prospicere nisi pabulum. nos, quibus uultus erectus, quibus suspectus in caelum datus est, sermo et ratio, per quae Deum adgnoscimus, sentimus, imitamur, ignorare nec fas nec licet ingerentem sese oculis et 26 sensibus nostris caelestem claritatem: sacrilegii enim uel maximi 3 instar est, humi quaerere quod in sublimi debeas inuenire. quo magis mihi uidentur qui hunc mundi totius ornatum non diuina ratione perfectum uolunt, sed frustis quibusdam temere cohaerentibus conglobatum, mentem, sensum, oculos denique ipsos non 30 habere. quid enim potest esse tam apertum, tam confessum tam-4 que perspicuum, cum oculos in caelum sustuleris et quae sunt

¹ claritate P 1 m. \parallel adeo Pr: at uero Vrsinus; at u. indicem uerbb. 2 suscipere r 6 quaecunque r 7 quaerat quae sentiat Lindner: quae om. Pr 9 fucatur r: fugatur P 12 connixus r 14 aelementis P \parallel athomis Pr 17 connexa r 20 belluis r 21 sunt Heumann: sint Pr 22 Nobis Heumann 23 datus et sermo Wopkens, an datus est et sermo? \parallel deum P: dominum r 24 fas est Heumann; at cf. c. 30, 6 25 maximi r: maxime P

infra circaque lustraueris, quam esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo omnis natura inspiretur, moueatur, alatur, 5 gubernetur? caelum ipsum uide, quam late tenditur, quam rapide uoluitur, uel quod in noctem astris distinguitur, uel quod in diem sole lustratur: iam scies, quam sit in eo summi moderato- 5 ris mira et diuina libratio. uide et annum, ut solis ambitus faciat, et mensem uide, ut luna auctu, senio, labore circumagat. 6 quid tenebrarum et luminis dicam recursantes uices, ut sit nobis operis et quietis alterna reparatio? relinquenda uero astrologis prolixior de sideribus oratio, uel quod regant cursum nauigandi, 10 uel quod arandi metendique tempus indicant, quae singula non modo ut crearentur, fierent, disponerentur, summi opificis et perfectae rationis eguerunt, uerum etiam sentiri, perspici, intellegi 7 sine summa sollertia et ratione non possunt. quid, cum ordo temporum ac frugum stabili uarietate distinguitur, nonne auctorem 15 suum parentemque testatur uer aeque cum suis floribus et aestas cum suis messibus et autumni maturitas grata et hiberna oliuitas necessaria? qui ordo facile turbaretur, nisi maxima ratione consi-8 steret. iam prouidentiae quantae, ne hiemps sola glacie ureret aut sola aestas ardore torreret, autumni et ueris inserere medium 20 temperamentum, ut per uestigia sua anni reuertentis occulti et 9 innoxii transitus laberentur. mari intende, lege litoris stringitur: quicquid arborum est uide, quam e terrae uisceribus animatur: aspice oceanum, refluit reciprocis aestibus: uide fontes, manant uenis perennibus: fluuios intuere, eunt semper exercitis lapsibus. 25 10 quid loquar apte disposita recta montium, collium flexa, porrecta camporum? quidue animantium loquar aduersus sese tutelam multiformem? alias armatas cornibus, alias dentibus saeptas et fundatas ungulis et spicatas aculeis aut pedum celeritate liberas 11 aut elatione pinnarum? ipsa praecipue formae nostrae pulchri-30

9 astrologis P corr. m. 1 ex astrologis 10 uel quae — uel quae r 11 indicant P. Daniel: inducant Pr; cf. Dauis. 13 perspicis P, sed s erasa 15 ac P: hac r 16 testatur? Ver uulgo; rectius uerba distinxit Heumann 20 interserere Heumann 22 lauerentur P' 23 quam deleuit Heum. || animantur Vsener 26 arrecta Meursius, erecta Perizonius, ardua Wopkens 28 septas Pr || et munitas Dalecampius (aut fund. ungulis aut spicatas a. Dauisius) 30 praecipuae r tudo Deum fatetur artificem: status rigidus, uultus erectus, oculi in summo uelut in specula constituti et omnes ceteri sensus uelut in arce compositi.

Longum est ire per singula. nihil in homine membrorum est, 18 5 quod non et necessitatis causa sit et decoris, et quod magis mirum est, eadem figura omnibus, sed quaedam unicuique liniamenta deflexa: sic et similes universi uidemur et inter se singuli dissimiles inuenimur. quid nascendi ratio? quid cupido gene-2 randi? nonne a Deo data est, et ut ubera partu maturescente lac-10 tescant et ut tener fetus ubertate lactei roris adolescat? nec uni- 3 uersitati solummodo Deus, sed et partibus consulit. Britannia sole deficitur, sed circumfluentis maris tepore recreatur: Aegypti siccitatem temperat Nilus amnis, Euphrates Mesopotamiam pro imbribus pensat, Indus flumen et serere Orientem dicitur et rigare. 15 quod si ingressus aliquam domum omnia exculta, disposita, or- 4 nata uidisses, utique pracesse ei crederes dominum et illis bonis rebus multo esse meliorem, ita in hac mundi domo cum caelum terramque ** perspicias prouidentiam, ordinem, legem, crede esse universitatis dominum parentemque ipsis sideribus et totius 20 mundi partibus pulchriorem: ni forte, quoniam de providentia 5 nulla dubitatio est, inquirendum putas, utrum unius imperio an arbitrio plurimorum caeleste regnum gubernetur: quod ipsum non est multi laboris aperire cogitanti imperia terrena, quibus

12-14 secundum Cic. de deor. nat. II, §. 130

2 sensus r: sensib; $P \parallel$ uelud P3 dispositi Heumann 6 liniamenta Pr: lineamenta edd. posteriores 9 data sunt Danisius 10 foe-11 consuluit Heumann | bryttania P 13 amnis del. Wowerus || colet eufrates P; colet nos auctore Bursiano deleuimus; uulgo locus ex sententia Dauisii sic interpungebatur: colit Euphrates Mesopotamiam, pro imbribus pensat Indus flumen et serere etc. Glossema iam Heraldus odorauerat, sed perperam uerba pro imbribus pensat exulare iusserat 17 cum perspicias prouidentiam Lindner deletis uerbis caelum terramque; cum c. t. perspiciens prouidentiam ordinem legem uides, crede Heumann; nos Vahlenio auctore lacunae signum posuimus, cum potius participium ut perlustrans intercidisse videatur 19 siderebus P1 20 nisi forte Hewmann 22 plurium Gulielmus Meyer, sodalis philologici seminarii Mona-23 malim terrena, a quibus; cf. Cypr. de uan. idol. 5: ad diuinum imperium etiam de terris mutuemur exemplum

6 exempla utique de caelo, quando umquam regni societas aut cum fide coepit aut sine cruore desiit? omitto Persas de equorum hinnitu augurantes principatum, et Thebanorum par, mortuam fabulam, transeo. ob pastorum et casae regnum de geminis memoria notissima est. generi et soceri bella toto orbe diffusa sunt, et tam 5 7 magni imperii duos fortuna non cepit. uide cetera: rex unus apibus, dux unus in gregibus, in armentis rector unus. tu in caelo summam maiestatem dividi credas et scindi veri illius ac divini imperii totam potestatem, cum palam sit parentem omnium Deum nec principium habere nec terminum, qui natiuitatem omnibus 10 praestet, sibi perpetuitatem, qui ante mundum fuerit sibi ipse pro mundo: qui uniuersa, quaecumque sunt, uerbo iubet, ra-8 tione dispensat, uirtute consummat. hic non uideri potest, uisu clarior est, nec conprendi [potest], tactu purior est, nec aestimari, sensibus maior est, infinitus, inmensus et soli sibi tantus, 15 quantus est, notus: nobis uero ad intellectum pectus angustum est, et ideo sic eum digne aestimamus, dum inaestimabilem 9 dicimus. eloquar quemadmodum sentio: magnitudinem Dei qui se putat nosse, minuit: qui non uult minuere, non nouit. nec nomen 10 Deo quaeras, Deus nomen est. illic uocabulis opus est, cum 20 per singulos propriis appellationum insignibus multitudo dirimenda est: Deo, qui solus est, Dei uocabulum totum est. quem si patrem dixero, carnalem opineris, si regem, terrenum

2 desiit Vrsinus (ex Cypriano l. c. 5, 2): discessit Pr 3 thebanorum permortuam Pr, em. Meursius et Rigaltius ex Cypriano l. c.: sic Thebanorum germanitas rupta 6 fortuna duos Heumann probabiliter; cf. Lucan. I, 109 et Flor. II, 13 (IV, 2) §. 14: sic de principatu laborabant, tamquam duos tanti imperii fortuna non caperet \parallel coepit $r \parallel$ rex unus est apibus Cypr. l. c. 8 s. maiestatem Vahlen: s. potestatem Pr, summam (om. potestatem) diuidi Dauisius; cf. Cypr. l. c. 8: neque enim illa sublimitas potest habere consortem, cum sola omnem teneat potestatem 11 prestet P 12 iubeat — dispenset — consummet Dauisius

14 compraehendi $r \parallel$ tactu purior est addiderunt Canterus (V. L. 1, 7) et Vrsinus ex Cypriano 5, 5; huius coli loco potest, quo recte caret Cyprianus, perperam irrepsisse aut ex purior est deprauatum esse uidetur 16 uero P corr. e uerbo 20 dei Vrsinus; at u. Cypr. 5, 7, quamquam ibi quoque aliquot edd. genetiuum habent 22 quia solus est dicit in simili loco Lactantius I. D. I, 6, 5 cf. I, 11 Vahlen 23 terrenum opineris si regem carnalem susp. Pr; adiectiua terrenum et carnalem inuicem transposuit Wopkens

suspiceris, si dominum, intellegis utique mortalem. aufer additamenta nominum et perspicies eius claritatem. quid quod omnium 11 de isto habeo consensum? audio uulgus: cum ad caelum manus tendunt, nihil aliud quam 'Deum' dicunt et 'Deus magnus est' et 'Deus uerus est' et 'si Deus dederit.' uulgi iste naturalis sermo est an Christiani confitentis oratio? et qui Iouem principem uolunt, falluntur in nomine, sed de una potestate consentiunt.

Audio poetas quoque unum patrem diuum atque hominum prae-19 dicantes, et talem esse mortalium mentem qualem parens om10 nium diem induxerit. quid Mantuanus Maro? nonne apertius, pro-2 ximius, uerius principio ait caelum ac terras et cetera mundi membra spiritus intus alit et infusa mens agitat, inde hominum pecudumque genus et quicquid aliud animalium? idem alio loco mentem istam et spiritum deum no15 minat. haec enim uerba sunt:

deum namque ire per omnes
terrasque tractusque maris caelumque profundum,
unde homines et pecudes, unde imber et ignes.
quid aliud et a nobis Deus quam mens et ratio et spiritus praedica- 3
tur? recenseamus, si placet, disciplinam philosophorum: deprehendes eos, etsi sermonibus uariis, ipsis tamen rebus in hanc unam
coire et conspirare sententiam. omitto illos rudes et ueteres, qui de 4
suis dictis sapientes esse meruerunt. sit Thales Milesius omnium
primus, qui primus omnium de caelestibus disputauit. is autem Mi-

11 secundum Aen. VI, 724 sqq. 16 Georg. IIII, 221 sq. 18 Aen. I, 743. 20 sqq. ex Cic. de deor. nat. I, c. 10 sqq.

3 de histo P ante rasuram \parallel audi Vonck, at cf. Cypr. de id. uan. 9: dici frequenter audimus: 0 deus! et deus uidet etc. 5 dm uerus P corr. in dns uerus (pro ds uerus) 8 audi Vrsinus 10 diem induxerit Dauisius: diem duxerit P, deus induxerit r 11 uerius? Principio edd. \parallel ac P: et r 13 quicquid alitur anim. Vonck Spec. 140 15 uerba Vrsinus (sed hic sine causa eius uerba): uera Pr 18 unde hominum genus et pecudes Vergilius Aen. 1, 743; in Georg. 4, 223 sic pergit: hinc pecudes, armenta, uiros, genus omne ferarum etc. 19 aliud et P: aliud r \parallel a] ad P ante rasuram 20 disciplinas Heumann 21 uarios malim 23 Si Thales r 24 primus omnium obelo notauit censor in Z. f. Philos. u. kath. Theol. 18, 170 \parallel dispùtabit P1 \parallel is autem Vahlen: isdem P, idem r; is rerum Elmenhorst deletis uerbis milesius thales

lesius Thales rerum initium aquam dixit, deum autem eam mentem quae ex aqua cuncta formauerit: [eo altior et sublimior aquae et spiritus ratio, quam ut ab homine potuerit inueniri, a deo traditum]: uides philosophi principalis nobiscum penitus opinionem 5 consonare. Anaximenes deinceps et post Apolloniates Diogenes aëra 5 deum statuunt infinitum et inmensum: horum quoque similis de 6 diuinitate consensio est. Anaxagorae uero descriptio et motus infinitae mentis deus dicitur, et Pythagorae deus est animus per uniuersam rerum naturam commeans et intentus, ex quo etiam ani-7 malium omnium uita capiatur. Xenophanen notum est omne infi- 10 nitum cum mente deum tradere, et Antisthenen populares deos multos, sed naturalem unum praecipuum. Speusippum uim [natu-8 ralem | animalem, qua omnia regantur, Deum nosse, quid ? Democritus, quamuis atomorum primus inuentor, nonne plerumque naturam quae imagines fundat et intellegentiam deum loquitur? 15 Straton quoque et ipse naturam? etiam Epicurus ille, qui deos aut 9 otiosos fingit aut nullos, naturam tamen superponit. Aristoteles uariat et adsignat tamen unam potestatem: nam interim mentem, mundum interim deum dicit, interim mundo deum praeficit. Heraclides Ponticus quoque deo diuinam mentem quamuis uarie ad-20

2 eo P distincte: et r, est Vahlen, eho Rigaltius, en Holden; nos colon cum J. Fr. Gronouio (Obss. eccl. c. 7 p. 80) ut glossema inclusimus (Cellarius uerba eodem Gronouio praecunte sic transposuit: opinionem consonare, sed altior etc.) 3 poterit Pr || traditum P, tradita r, traditur Vahlen; lectione codicis genuina glossematis suspicio augetur 4 filosophi P 5 anaxamenes P 7 Anaxagorae rerum descriptio et modus inf. mentis opus dicitur Bouhier in Clerici Bibl. sel. XVI, 222 || motus Meursius et Rigaltius: metus P, modus r || mentis opus (uel m. esse) dicitur Lindner 10 capiatur r: capitatur P, carpatur Vahlen coll. Cic. de d. nat. I, § 27; cf. Lactant. D. I. I, 5, 17 || xeonfanen P, Xenophanem r 11 antistenen P, Antisthenem r 12 zeuxippus P, speusippus r, em. Gelenius || uim animalem Dauisius (ad Cic. de d. nat. I, § 32): uim naturalem animalem Pr, uim naturamue anim. Wopkens 13 qua Pr: quo P corr. m. 2 | deum esse Vrsinus; at cf. Madu. ad Cic. de finn. II, § 8 || Quid Democritus? uulgo; ut nos, distinxit primus Arntzenius 14 athomorum P'r signat Vahlen coll. p. 28, 6 et Cic. de d. nat. I, § 33 || uni (uel unam mundo) 19 praeficit] additum in Pr: Aristoles (Aristoteles r) ponticus uariat alias mundo alias menti diuinae tribuens principatum, quae uerba ut glossema Vrsinus expulit; rectius C. Roeren in Minucianis (Coloniae 1859) ea deleto emblemate Aristoles ponticus post Theophrastus (p. 27, 1) transponenda esse intellexit coll. Cic. de d. nat. I § 35 20 quoque de deo Pr

scribit. Theophrastus etiam uariat, alias mundo, alias menti di-10 uinae tribuens principatum. Zenon et Chrysippus et Cleanthes sunt et ipsi multiformes, sed ad unitatem prouidentiae omnes reuoluuntur. Cleanthes enim mentem, modo animum, modo aethera, ple-5 rumque rationem deum disseruit. Zenon, eiusdem magister, naturalem legem atque diuinam et aethera interim interdumque rationem uult omnium esse principium; idem interpretando Iunonem aëra, Iouem caelum, Neptunum mare, ignem esse Vulcanum et ceteros similiter uulgi deos elementa esse monstrando pu-10 blicum arguit grauiter et reuincit errorem. eadem fere Chrysip-11 pus: uim diuinam, rationalem naturam et mundum interim et fatalem necessitatem deum credit Zenonemque interpretatione physiologica in Hesiodi, Homeri Orpheique carminibus imitatur. Babylonio etiam Diogeni disciplina est exponendi et disse-12 15 rendi. Iouis partum et ortum Mineruae et hoc genus cetera rerum uocabula esse, non deorum. nam Socraticus Xenophon formam dei 13 ueri negat uideri posse et ideo quaeri non oportere. Ariston Stoicus conprehendi omnino non posse: uterque maiestatem Dei intellegendi desperatione senserunt. Platoni apertior de deo et rebus 14 20 ipsis et nominibus oratio est et quae tota esset caelestis, nisi persuasionis ciuilis nonnumquam admixtione sordesceret. Platoni itaque in Timaeo deus est ipso suo nomine mundi parens, artifex animae, caelestium terrenorumque fabricator, quem et inuenire

1 Theophrastus etiam Vahlen: theofrastus et $P \parallel \text{uariat} - \text{principa}$ tum] hic om. P, cf. ad p. 26, 19 2 crysippus Pr, item infra 4 mentem Pr: mundum Dauisius: ipse malim mundum modo (uel mentem modo), modo animum; cf. Cic. l. c. § 37: Cleanthes autem.. tum ipsum mundum deum dicit esse, tum totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen, tum ultimum et altissimum.. ardorem, qui aether nominetur, certissimum deum iudicat 5 disserit Davisius recte, ut uidetur; nam praesentia praeter § 4 (de Thalete) et antecedunt et sequentur 11 uim enim divinam Vonck 13 physiologica Bursian: physo sogiae P corr. in phylologiae, physiologiae $r \parallel$ aesiodi homeri orfeique P = 14 disciplina eadem est exponenti et disserenti malim 15 cetera Rigaltius: ceterarum Pr 16 nam P: fort. iam || xenofon P 17 aristo stonicus P, Aristo stoicus r, Aristo Chius Gelenius; nos formam Ariston ex leui codicis corruptela 18 compraehendi Pr || magistatem P 20 et hominibus Meursius, at u. Dauis. || fort. est, quae (sine et) 22 ipso suo P corr. ex ipsuo; ipso Vrsinus

difficile prae nimia et incredibili potestate, et cum inueneris, in 15 publicum dicere inpossibile praefatur. eadem fere sunt ista, quae nostra sunt: nam et Deum nouimus et parentem omnium dicimus et numquam publice nisi interrogati praedicamus.

- Exposui opiniones omnium ferme philosophorum, quibus inlu- 5 strior gloria est, Deum unum multis licet designasse nominibus, ut quiuis arbitretur, aut nunc Christianos philosophos esse aut phi-2 losophos fuisse iam tunc Christianos. quod si prouidentia mundus regitur et unius Dei nutu gubernatur, non nos debet antiquitas inperitorum fabellis suis delectata uel capta ad errorem mutui rapere 10 consensus, cum philosophorum suorum sententiis refellatur, quibus a et rationis et uetustatis adsistit auctoritas, majoribus enim nostris tam facilis in mendaciis fides fuit, ut temere crediderint etiam talia monstruosa miracula: Scyllam multiplicem, Chimaeram multiformem et Hydram felicibus uulneribus renascentem et Centauros 15 equos suis hominibus inplexos, et quicquid famae licet fingere, 4 illis erat libenter audire. quid illas aniles fabulas, de hominibus aues et feras, + homines et de hominibus arbores atque flores? quae si essent facta, fierent: quia fieri non possunt, ideo nec facta 5 sunt. similiter + ac uero erga deos quoque maiores nostri inprouidi, 20 creduli rudi simplicitate crediderunt: dum reges suos colunt reli-
 - 1 inueneris r: inueniris P, corr. m. 2 in inuenires 2 profatur Meursius || fere sunt (st) ista scripsi: fere et ista Pr. fere ista quae et nostra 5 opiones o. f. filosophorum P sunt Vrsinus 6 deum - nominibus delendum censebat Heumann 7 filosophos (bis) P, item u. 11 10 delectata uel obelo notavit Davisius, delect. et Heum., potvit etiam uel capta ex glossemate addi (delectata uelut captos Vonck L. L. 56) 13 talia Vonck (Spec. 141): alia Pr 14 monstruosa miracula r: monstruosa mira miracula P; cf. simile uitium 36, 5 || chimeram Pr 16 equos [suis] hominibus Wowerus, idem equos semihominibus coniciens | licet P: libet Heumann 17 libentibus Heumann || illae a. fabulae 18 homines Pr, omnes Scheffer, homines delewit Heum. coll. p. 32, 5 Lindner, de feris homines Dauisius, nominem Vonck L. L. p. 56; contra Anonymus in Misc. Observv. I uerba homines et de hominibus obelo notauit: nobis in mentem uenit: de hominibus aues et feras, immo et de hominibus arbores atque flores? 19 quia P: quae $r \parallel$ non P s. l. sed a pr. 20 similiter ac uero Pr corrupte; similiter uero Vrsinus, simili errore Heumann, similiter adeo Vahlen || improvide creduli Heumann coll. c. 14, 6 incaute creduli 21 credulis P ante rasuram

giose, dum defunctos eos desiderant in imaginibus uidere, dum gestiunt eorum memorias in statuis detinere, sacra facta sunt quae fuerant adsumpta solacia. denique et antequam commerciis 6 orbis pateret et antequam gentes ritus suos moresque miscerent, 5 unaquaeque natio conditorem suum aut ducem inclytum aut reginam pudicam sexu suo fortiorem aut alicuius muneris uel artis repertorem uenerabatur ut ciuem bonae memoriae: sic et defunctis praemium et futuris dabatur exemplum.

Lege historicorum scripta uel scripta sapientium: eadem me-21
cum recognosces. ob merita uirtutis aut muneris deos habitos
Euhemerus exsequitur, et eorum natales, patrias, sepulcra dinumerat et per prouincias monstrat, Dictaei Iouis et Apollinis Delphici et Phariae Isidis et Cereris Eleusiniae. Prodicus adsump-2
tos in deos loquitur, qui errando inuentis nouis frugibus utilitati
hominum profuerunt. in eandem sententiam et Persaeus philosophatur et adnectit inuentas fruges et frugum ipsarum repertores
isdem nominibus, ut comicus sermo est, Venerem sine Libero et
Cerere frigere. Alexander ille Magnus insigni uolumine ad matrem 3
suam scripsit, metu suae potestatis proditum sibi de diis hominibus a sacerdote secretum: illic Vulcanum facit omnium principem, et postea Iouis gentem. Saturnum enim principem huius ge-4

2 memoriam Heumann || in statuis P: instantius r 3 solatia r 6 sexuue suo Heumann 7 uenerabatur aut ciuem Vsener 9 historicorum P. Daniel et Vrsinus (cf. Lact. D. I. V, 4, 6): stoicorum Pr | scripta sa-11 Euhemerus pientium deleuit Cellarius seruata lectione Stoicorum Gelenius: erueret P, eruerent r || exequitur r || naturales reiiouis P (ei corr. in et) | delphici et phariae r: delfices fariae (corr. m. 2 delfi et pariae) P 13 Prodicus Rigaltius (coll. Cic. de d. nat. 1, 42, 118): prodigus P, prodigiis r14 arando Vsenerus probabiliter || frugibus spurium esse censebat Vrsinus coll. Cic. l. l., praesertim cum seguatur (Persaeus) adnectit inuentas fruges; ceterum Ciceronis locum a Minucio perperam intellectum esse apparet; nam Prodicus non inuentores rerum quarundam, sed ipsa quae hominum uitae prodessent deorum in numero habita esse dixit; cf. Sext. Empir. adu. Phys. c. 2: Πρόδικος ό Κεῖος ηλιόν φησι και σελήνην και ποταμούς και κρήνας, και καθόλου πάντα τὰ ώφελοῦντα τὸν βίον ἡμῶν οἱ παλαιοί θεούς ἐνόμισαν 15 profuerunt P: profuere edd. | perseus Pr; cf. Cic. de d. nat. 1, 15, 38 | filosofatur P 16 et adnectit P (et corr. ex ec) 17 iisdem r 18 Magnus Wowerus: magnus macedo Pr; cf. Cypr. de idol. uan. 2, 2 || illic Rigaltius; illi P, ille r 21 gentem] sequitur in codice (item in edd.

neris et examinis omnes scriptores uetustatis Graeci Romanique hominem prodiderunt. scit hoc Nepos et Cassius in historia, et 5 Thallus ac Diodorus hoc loquuntur. is itaque Saturnus Creta profugus Italiam metu filii saeuientis accesserat, et Iani susceptus hospitio rudes illos homines et agrestes multa docuit ut Graeculus et politus, litteras inprimere, nummos signare, instrumenta concessora itaque latebram gram quod tuto latuisset, noccesi meluit

- 6 ficere. itaque latebram suam, quod tuto latuisset, uocari maluit Latium, et urbem Saturniam idem de suo nomine et Ianiculum
- 7 Ianus ad memoriam uterque posteritatis reliquerunt. homo igitur utique qui fugit, homo utique qui latuit, et pater hominis et 10 natus ex homine: Terrae enim uel Caeli filius, quod apud Italos esset ignotis parentibus proditus, ut in hodiernum inopinato uisos 8 caelo missos, ignobiles et ignotos terrae filios nominamus, eius
- 8 caelo missos, ignobiles et ignotos terrae filios nominamus. eius filius Iuppiter Cretae excluso parente regnauit, illic obiit, illic filios habuit: adhuc antrum Iouis uisitur et sepulcrum eius ostendi- 15 tur, et ipsis sacris suis humanitatis arguitur.
- 9 Otiosum est ire per singulos et totam seriem generis istius explicare, cum in primis parentibus probata mortalitas in ceteros ipso ordine successionis influxerit, nisi forte post mortem deos fingitis, et perierante Proculo deus Romulus, et Iuba Mauris uo-20 lentibus deus est, et diui ceteri reges, qui consecrantur non ad 10 fidem numinis, sed ad honorem emeritae potestatis, inuitis his
- denique hoc nomen adscribitur: optant in homine perseuerare, fieri se deos metuunt, etsi iam senes nolunt. ergo nec de mortuis dii, quoniam Deus mori non potest, nec de natis, quoniam 25 moritur omne quod nascitur: diuinum autem id est, quod nec 11 ortum habet nec occasum. cur enim, si nati sunt, non hodie quo
 - omnibus) et despicis isidis ad hirundinem sistrum p. 31, 7 — cum sit ueritas obuia sed requirentibus p. 33, 21; uerum ordinem primus indicauit

ueritas obuia sed requirentibus p. 33, 21; uerum ordinem primus indicauit Lindner; cf. excursum III in eius editione 1 uetustae aetatis Vonck L. L. 56 2 scit P: scribit Pithoeus || et

1 uetustae aetatis Vonck L. L. 56 2 scit P: scribit Pithoeus || et (ante Thallus) delendum uidetur 4 et iani P: etiam r 8 idem Vsener: dedit Pr, deinde Bursian, indito Dombart, dedit deleuit Gelenius 11 et terre enim et coeli r 14 craete P 15 illic adhuc Heumann 20 et P: ut Meursius || perierante Pr: peierante edd. posteriores; cf. Vsener in Fleckeiseni Annal. philol. 1865 p. 226 sq. || Iuba r: iuua P 22 inuitis denique Balduinus 23 optant homines p. Heumann 24 et etsi Heumann, etiam senes Vrsinus 25 potest Wowerus: posset P, possit r 27 hodie quoque scripsi: hodieque Pr; cf. Cypr. l. c. 2, 3

que nascuntur? nisi forte iam Iuppiter senuit et partus in Iunone defecit et Minerua canuit antequam peperit. an ideo cessauit ista generatio, quoniam nulla huiusmodi fabulis praebetur adsensio? ceterum si dii creare possent, interire non possent, plures totis 12 hominibus deos haberemus, ut iam eos nec caelum contineret nec aër caperet nec terra gestaret. unde manifestum est homines illos fuisse, quos et natos legimus et mortuos scimus. † et despicis Isidis ad hirundinem, sistrum, et ad sparsis membris inanem tui Serapidis siue Osiris tumulum.

tristes, fata et funera et luctus atque planctus miserorum deorum. Isis perditum filium cum Cynocephalo suo et caluis sacerdotibus luget, plangit, inquirit, et Isiaci miseri caedunt pectora et dolorem infelicissimae matris imitantur: mox inuento paruulo gaudet Isis, exultant sacerdotes, Cynocephalus inuentor gloriatur, nec desinunt annis omnibus uel perdere quod inueniunt uel inuenire quod perdunt. nonne ridiculum est uel lugere quod colas uel colere quod lugeas? haec tamen Aegyptia quondam nunc et sacra Romana sunt. Ceres facibus accensis et serpente circumdata errore subreptam et corruptam Liberam anxia et sollicita uestigat: haec sunt Eleusinia. et quae Iouis sacra sunt? nutrix capella est et auido patri subtrahitur in-3 fans, ne uoretur, et Corybantum cymbalis, ne pater audiat uagitus, tinnitus eliditur. Cybelae Dindyma pudet dicere, quae ad-4

4 creari Gelenius || possint Pr, em. Gelenius 6 aer r: aera P 7 et despicis P, et dispicis r; uerba partim corrupta ex alio loco huc inuecta esse primus intellexit Vahlen, qui ea post uerba haec tamen Aegyptia quondam nunc et Romana sacra sunt (uersu 19) transponenda et sic corrigenda censet: et desipias Isidis ad hirundinem etc. h. e. et licet tibi iam desipere (cf. 24, 5 in ista desipere) ad Isidis hirundinem, sistrum, siue ad ea quae ad Isidis cultum pertinent 8 ad sparsis Oehler: adsparsis P, aspersis r, dispersis Meursius 9 Osiridis r 10 sacra ipsa et 12 cynecefalo P, item paulo post || et aliis sac. r mysteria Balduinus 13 anguirit malim 20 circumlata r 21 at quae Vrsinus tus Gelenius: initus Pr || editur Wowerus || cybele Pr; de Cybele Dindymena Gelenius, Cybelen Dyndimenam Meursius; de adiectiuo Dindyma (sc. sacra) confert Roeren Columellam de cultu hort. u. 220 et Ausonii ep. 25 ad Paul. 16; adde glossam in cod. Bernensi 224 fol. 209 a Dindima: misteria

ulterum suum infeliciter placitum, quoniam ipsa et deformis et uetula, ut multorum deorum mater, ad stuprum inlicere non poterat, exsecuit, ut deum scilicet faceret eunuchum. propter hanc fabulam Galli eam et semiuiri sui corporis supplicio colunt, haec 5 iam non sunt sacra, tormenta sunt. quid? formae ipsae et habitus 5 nonne arguunt ludibria et dedecora deorum uestrorum? Vulcanus claudus deus et debilis, Apollo tot aetatibus leuis, Aesculapius bene barbatus, etsi semper adulescentis Apollinis filius, Neptunus glaucis oculis, Minerua caesiis, bubulis Iuno, pedibus Mercurius alatis, Pan ungulatis, Saturnus compeditis. Ianus uero 10 frontes duas gestat, quasi et auersus incedat: Diana interim est alte succincta uenatrix et Ephesia mammis multis et uberibus ex-6 structa et Triuia trinis capitibus et multis manibus horrifica. quid ipse Iuppiter uester? modo inberbis statuitur, modo barbatus locatur; et cum Hammon dicitur, habet cornua, et cum Capitolinus, 15 tunc gerit fulmina, et cum Latiaris, cruore perfunditur, et cum Feretrius, + non auditur. et ne longius multos Ioues obeam, tot 7 sunt Iouis monstra quot nomina. Erigone suspensa de laqueo est, ut uirgo inter astra ignita sit, Castores alternis moriuntur ut uiuant, Aesculapius ut in deum surgat fulminatur, Hercules ut ho-20 minem exuat. Oetaeis ignibus concrematur.

23 Has fabulas et errores et ab inperitis parentibus discimus, et quod est grauius, ipsi studiis et disciplinis elaboramus, carminibus praecipue poetarum, qui plurimum quantum ueritati ipsi 2 sua auctoritate nocuerunt. et Plato ideo praeclare Homerum illum 25

1 suum P: sumi r || ipsa et Heumann: et ipsa Pr 2 ut] et Gele-3 faceret et eunuchum P. sed et erasum 4 Galli eam semiuiri A. I. Cramerus ad Iuuenalis Schol. p. 49 6 et decora Pr., em. Gelenius 7 deus Wowerus obelo notauit || laeuis Gelenius 11 et P: ut r 12 uberibus Vrsinus: ueribus P, uerubus r, tuberibus Scaliger 13 tribia P || multis 14 noster $r \parallel$ inbarbis P corr. ex inbaruis, imberbis rcanibus Meursius 16 tunc] manu Withof in Encaeniis critt. || locatur del. Heumann (1741) p. 213 17 non auditur Pr, non aditur Wowerus, opimis induitur J. Fr. Gronouius, pompa aditur Perizonius et Heumann (sed hic cum pompa), non audit Dauisius; cf. Prelleri mythol. Ro. p. 220 18 quod P 21 acteis r, henneis P; cf. Cypr. l. c. 1, 3 19 ignita r: ignata P 22 didicimus r 23 ipsi studiis Meursius: ipsis studiis Pr 24 qui permirum quantum $r \parallel$ ipsa sua Heraldus 25 suauitate Lindner \parallel nocuerunt P: nocuere edd.

inclytum laudatum et coronatum de ciuitate, quam in sermone instituebat, eiecit. hic enim praecipuus bello Troico deos uestros, 3 etsi ludos facit, tamen in hominum rebus et actibus miscuit, hic eorum paria composuit, sauciauit Venerem, Martem uinxit, uuls nerauit, fugauit. Iouem narrat Briareo liberatum, ne a diis ce- 4 teris ligaretur, et Sarpedonem filium, quoniam morti non poterat eripere, cruentis imbribus fleuisse, et loro Veneris inlectum flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Iunone uxore concumbere. alibi Hercules stercora egerit et Apollo Admeto pecus pa-5 10 scit. Laomedonti uero muros Neptunus instituit, nec mercedem operis infelix structor accipit. illic Vulcanus Iouis fulmen cum 6 Aeneae armis in incude fabricatur, cum caelum et fulmina et fulgura longe ante fuerint, quam Iuppiter in Creta nasceretur, et flammas ueri fulminis nec Cyclops potuerit imitari nec ipse Iup-15 piter non uereri. quid loquar Martis et Veneris adulterium de-7 prehensum et in Ganymeden Iouis stuprum caelo consecratum? quae omnia in hoc prodita, ut uitiis hominum quaedam auctoritas pararetur. his atque huiusmodi figmentis et mendaciis dulcio-8 ribus corrumpuntur ingenia puerorum et isdem fabulis inhaerenti-20 bus adusque summae aetatis robur adolescunt et in isdem opinionibus miseri consenescunt, cum sit ueritas obuia, sed requirentibus.

Quis ergo dubitat hominum imagines consecratas uulgus orare 9 et publice colere, dum opinio et mens imperitorum artis concinnitate decipitur, auri fulgore praestringitur, argenti nitore 25 et candore eboris hebetatur? quodsi in animum quis inducat, 10 tormentis quibus et quibus machinis simulacrum omne formetur, erubescet timere se materiem ab artifice, ut deum faceret, inlusam. deus enim ligneus, rogi fortasse uel infelicis stipitis portio, 11

1 lautum Andr. Schottus; at cf. Heum. VII, 457 et de uoc. coronatum Plat. de Rep. III, p. 398 A || quam sermone Vrsinus || 3 tamen hominum rebus Vsener || 4 Martem r: matrem P || 5 a Briareo Vrsinus; at cf. p. 26, 7; 34, 2; 36, 7 || 7 fleuisse Gelenius: fleuit Pr || loro Heraldus: thoro Pr, cesto Gelenius || 9 Admeti Cypr. l. c. 1, 3 || 10 instruit Heusinger coll. Nep. Them. 6, 4 || 11 accepit Pr, em. Gelenius || Vulcanus suppleuit Vrsinus || 14 cyclobs P || 16 ganimeden P, ganimedem r || 17 ut ui..tiis P; ut iudiciis Rigaltius || 18 hiis P || dulcibus Heumann || 19 hisdem r || 20 adusque P: aliisque r || iisdem r || 22 hominum scripsi: horum Pr || 27 erubescet P || temere se materies.. illusum (corr. in praefillusam) r || materië* P (ë in ras.), materiei Vrsinus || 28 lingeus P

- 12 suspenditur, caeditur, dolatur, runcinatur, et deus aereus uel argenteus de immundo uasculo, ut accepimus factum Aegyptio regi, conflatur, tunditur malleis et in incudibus figuratur: et lapideus deus caeditur, scalpitur et ab impurato homine leuigatur, nec sentit suae natiuitatis iniuriam, ita ut nec postea de uestra uene- 5 ratione culturam: nisi forte nondum deus saxum est uel lignum 13 uel argentum, quando igitur hic nascitur? ecce funditur, fabricatur. sculpitur: nondum deus est: ecce plumbatur, construitur, erigitur: nec adhuc deus est: ecce ornatur, consecratur, oratur: tunc postremo deus est, cum homo illum uoluit et dedicauit. Quanto uerius de diis uestris animalia muta naturaliter iudicant! mures, hirundines, milui non sentire eos sciunt: rodunt. inculcant, insident, ac nisi abigatis, in ipso dei uestri ore nidificant: araneae uero faciem eius intexunt et de ipso capite sua fila 2 suspendunt. uos tergetis, mundatis, eraditis et illos, quos facitis 15 protegitis, et timetis, dum unusquisque uestrum non cogitat prius se debere deum nosse quam colere, dum inconsulte gestiunt parentibus oboedire, dum fieri malunt alieni erroris accessio quam sibi credere, dum nihil ex his quae timent norunt. sic in auro et
 - 3 ridenda quam multa, quam multa etiam miseranda sunt! nudi cruda hieme discurrunt, alii incedunt pilleati, scuta uetera circumferunt, pelles caedunt, mendicantes uicatim deos ducunt:

argento auaritia consecrata est, sic statuarum inanium consignata 20 forma, sic nata Romana superstitio: quorum ritus si percenseas.

1 aereus Gelenius: ereus P, cereus r, aureus Gataker pimus Vonk L. L. p. 56: ut saepius Pr; iam Gatakerus ut legimus uel ut scimus flagitauerat; de re cf. Herodot. 2, 1, 72 3 in addidit Meursius; cf. p. 33, 12. Arnob. I, 39; in inc. (sine et) Wowerus 4 deus addidit Vahlen | sculpitur de Muralto, operarum ut uidetur errore | impurato P: 8 scalpitur r 10 illum P: ille r || uoluit P: uouit Meur-11 Quanto uerius Vrsinus: quanta uero Pr, quam sius, coluit Dauisius uero Dombart; Vrsini coniecturam ita probabat Heumannus, ut natura-12 milui (nam non s. eos sciunt) Heumann liter delendum censeret 13 insultant (i. e. conspurcant) Wowerus rodunt Wowerus: norunt Pr 15 tergitis r || quos facitis et protegitis, timetis Meursius 22 quam multa quam multa Heumann: quam multa Pr, quam 23 discurrent alii, alii inc. Heumann || pilmulta, multa Gelenius leati P: pileati edd. 24 pelues Monachius (ad Polycarpi epist. II, 366), peltas Cuperus || uicatim Gelenius: uicantes Pr

quaedam fana semel anno adire permittunt, quaedam in totum nefas uisere: est quo uiro non licet, nonnulla absque feminis sacra sunt, etiam seruo quibusdam caerimoniis interesse piaculare flagitium est: alia sacra coronat uniuira, alia multiuira, set magna religione conquiritur quae plura possit adulteria numerare. quid, qui sanguine suo libat et uulneribus suis supplicat, 4 non profanus melius esset quam sic religiosus? aut cui testa sunt obscena demessa, quo modo deum non uiolat qui hoc modo placat, cum si eunuchos deus uellet, posset procreare, non facere? quis 5 non intellegat male sanos et uanae et perditae mentis in ista desipere et ipsam errantium turbam mutua sibi patrocinia praestare? hic defensio communis furoris est furentium multitudo.

At tamen ista ipsa superstitio Romanis dedit, auxit, fundauit 25 imperium, cum non tam uirtute quam religione et pietate polle15 rent. nimirum insignis et nobilis iustitia Romana ab ipsis imperii nascentis incunabulis auspicata est. nonne in ortu suo et scelere 2 collecti et muniti immanitatis suae terrore creuerunt? nam asylo prima plebs congregata est: confluxerant perditi, facinerosi, incesti, sicarii, proditores, et ut ipse Romulus imperator et rector populum suum facinore praecelleret, parricidium fecit. haec prima sunt auspicia religiosae ciuitatis. mox alienas uirgines iam de-3 sponsatas, iam destinatas et nonnullas de matrimonio mulierculas sine more rapuit, uiolauit, inlusit, et cum earum parentibus, id est cum soceris suis bellum miscuit, propinquum sanguinem fudit.
25 quid inreligiosius, quid audacius, quid ipsa sceleris confidentia turpius? iam finitimos agro pellere, ciuitates proximas euertere 4 cum templis et altaribus, captos cogere, damnis alienis et suis

2 quo uiro ire non licet Dauisius, at facile suppleas adire ex praecedentibus | licet Gelenius: licet et Pr 5 adulteria quam partus numerare Vahlen coll. Lact. D. Inst. I. 17: etiamne haec habet aliquid numinis, cuius plura numerantur adulteria quam partus? 7 nonne Vahlen coll. p. 18, 1. 22, 5. 23, 8 etc. || testa Gelenius: exta Pr; cf. Plin. N. H. 35 § 165: Samia testa Matris deum sacerdotes qui Galli uocantur uirilitatem ampu-8 non uiolat Perizonius: uiolat Pr 10 in istal ita Heumann 12 Sic defensio Wopkens 13 At enim Heumann, at cf. 26, 7 at nonnumquam tamen || ausit P 15 inperii P 18 facinerosi P: facinorosi edd. 24 id est cum 21 uirginis P || iam desponsatas obelo notauit Vsener soceris Wowero immerito glossema uidebatur 26 turpius Dombart: tutius Pr. atrocius Heumann: possis etiam taetrius 27 rapta congerere Heumann

sceleribus adolescere cum Romulo regibus ceteris et posteris du-5 cibus disciplina communis est. ita quicquid Romani tenent, colunt, possident, audaciae praeda est: templa omnia de manubiis, id est de ruinis urbium, de spoliis deorum, de caedibus sacerdotum: hoc insultare et inludere est, uictis religionibus seruire, cap-s tiuas eas post uictorias adorare, nam adorare quae manu ceperis, 6 sacrilegium est consecrare, non numina. totiens ergo Romanis inpiatum est quotiens triumphatum, tot de diis spolia quot de gentibus sunt tropaea. igitur Romani non ideo tanti, quod religiosi, 7 sed quod inpune sacrilegi. neque enim potuerunt in ipsis bellis 10 deos adiutores habere, aduersus quos arma rapuerunt, sed quos prostrauerant, detriumphatos colere coeperunt. quid autem isti dii pro Romanis possunt, qui nihil pro suis aduersus eorum arma ualuerunt? Romanorum enim uernaculos deos nouimus: Romulus. 8 Picus, Tiberinus et Consus et Pilumnus ac Volumnus dii. Cloa-15 cinam Tatius et inuenit et coluit, Pauorem Hostilius atque Pallorem, mox a nescio quo Febris dedicata: haec alumna urbis istius superstitio, morbi et malae ualetudines. sane et Acca Larentia et Flora, meretrices propudiosae, inter morbos Romanorum et 9 deos computandae. isti scilicet aduersus ceteros, qui in gentibus 20 colebantur, Romanorum imperium protulerunt: neque enim eos aduersum suos homines uel Mars Thracius uel Iuppiter Creticus uel Iuno nunc Argiua, nunc Samia, nunc Poena, uel Diana Taurica uel Mater Idaea uel Aegyptia illa non numina, sed portenta 10 uuerunt. nisi forte apud istos maior castitas uirginum aut religio 25

1 posteris Dauisius: postremis Pr, postumis Wowerus, post reges Wopkens et Vonck L. L. 57 5 seruire et capt. Wowerus 8 quod de P || gentibus sunt (st) nos: gentibus et Pr, et del. 9 tropea P1, trophea P2r 11 fort. rapuerant || sed quos nos: et quos P pr. m. corr. ex et quod 12 prostrauerant Dombart et censor in Z. f. Philos. u. kath. Theol. (18, 171): postulauerant Pr 15 teuerinus P, Tyberinus r || Volumnus Rigaltius: polumnus P, Picumnus r; Cyprianus 2, 5 neutrum nomen habet, sed solum Pilumni 17 haec almae urbis 18 laurentia Pr, em. Vrsinus; cf. Liuii I, 4 probra Rom. Heumann 23 uel Diana Gelenius: nunc diana Pr; cf. Cypr. 2, 9: Mars Thracius et Iuppiter Creticus et Iuno uel Argiua uel Samia uel Poena et Diana Taurica etc. || tauriga P 24 deum mater Idaea Cyprianus || idea P || sed et portenta P, sed et erasum tatis r

sanctior sacerdotum, cum paene in pluribus uirginibus, set quae inconsultius se uiris miscuissent, Vesta sane nesciente, sit incestum uindicatum, in residuis inpunitatem fecerit non castitas tutior, sed inpudicitia felicior. ubi autem magis a sacerdotibus 11 quam inter aras et delubra conducuntur stupra, tractantur lenocinia, adulteria meditantur? frequentius denique in aedituorum cellulis quam in ipsis lupanaribus flagrans libido defungitur. et 12 tamen ante eos Deo dispensante diu regna tenuerunt Assyrii, Medi, Persae, Graeci etiam et Aegyptii, cum Pontifices et 10 Aruales et Salios et Vestales et Augures non haberent nec pullos cauea reclusos, quorum cibo uel fastidio res publica summa regeretur.

Iam enim uenio ad illa auspicia et auguria Romana, quae summo 26 labore collecta testatus es et paenitenter omissa et obseruata ¹⁵ feliciter. Clodius scilicet et Flaminius et Iunius ideo exercitus 2 perdiderunt, quod pullorum solistimum tripudium exspectandum non putauerunt. quid Regulus? nonne auguria seruauit et captus 3 est? Mancinus religionem tenuit, et sub iugum missus est et deditus. pullos edaces habuit et Paulus, apud Cannas tamen cum ²⁰ maiore populi Romani parte prostratus est. Gaius Caesar, ne ante 4 brumam in Africam nauigia transmitteret, auguriis et auspiciis renitentibus, spreuit: eo facilius et nauigauit et uicit. quae uero 5 et quanta de oraculis prosequar? post mortem Amphiaraus uentura respondit, qui proditum iri se ob monile ab uxore nesciuit.

1 set quae Vahlen: et quae Pr, ut quae Vrsinus 2 Vesta sane nesciente 4 magis quam a sacerdotibus Heumann obelo notavit Heumann terras et P pr. m. || condicuntur Vrsinus 10 et (ante Vest.) om. r 11 ciuo P1 || res summa Vrsinus, rei p. summa Wowerus 14 es Gelenius: est Pr; cf. cap. 7 || penitenter P, poenitenter r 15 Claudius Meursius 16 solistimum Gelenius: sollemnisimum P, solemnissimum r guría P, auspicia Cyprianus l. c. 3, 6 18 habuit Paulus et apud Wopkens ut Cyprianus 3, 6; habuit et Paulus apud Cannas, tamen uulgo; uerborum distinctionem correxit Meursius 19 pop. Ro, P. Daniel: reip. Pr || Caius r 21 nauigio Dauisius, at u. Cypr. 22 retinentibus Vrsinus, at u. Cypr. 3, 6 || spreuit P || felicius Heumann, at u. Buenem. ad Lactant. D. I. 6, 24, 2 23 euentura malim, cf. tamen Lact. de mortt. persec. 10 24 proditum iri se P corr. ex prodituis rise; proditus est ipse $r \parallel$ nesciuit ire sias P, nescius. Tiresias r

- 6 Tiresias caecus futura uidebat, qui praesentia non uidebat. de . Pyrro Ennius Apollinis Pythi responsa confinxit, cum iam Apollo uersus facere desisset: cuius tunc cautum illud et ambiguum defecit oraculum, cum et politiores homines et minus creduli esse coeperunt. et Demosthenes, quod sciret responsa simulata, φι- ε λιππίζειν Pythiam querebatur.
- At nonnumquam tamen ueritatem uel auspicia uel oracula tetigerunt. quamquam inter multa mendacia uideri possit industriam casus imitatus, adgrediar tamen fontem ipsum erroris et prauitatis, unde omnis caligo ista manauit, et altius eruere et 10 aperire manifestius. spiritus sunt insinceri, uagi, a caelesti uigore 8 terrenis labibus et cupiditatibus degrauati. isti igitur spiritus, posteaquam simplicitatem substantiae suae onusti et inmersi uitiis perdiderunt, ad solacium calamitatis suae non desinunt perditi iam perdere et deprauati errorem prauitatis infundere et alie-15 9 nati a Deo inductis prauis religionibus a Deo segregare. eos spiritus daemonas esse poetae sciunt, philosophi disserunt, Socrates nouit, qui ad nutum et arbitrium adsidentis sibi daemonis uel de-10 clinabat negotia uel petebat. magi quoque non tantum sciunt daemonas, sed etiam quicquid miraculi ludunt, per daemonas fa-20 ciunt: illis adspirantibus et infundentibus praestigias edunt, uel 11 quae non sunt uideri, uel quae sunt non uideri. eorum magorum et eloquio et negotio primus Hostanes et uerum Deum merita
- et eloquio et negotio primus Hostanes et uerum Deum merita maiestate prosequitur et angelos, id est ministros et nuntios Dei sed ueri, eius uenerationi nouit adsistere, ut et nutu ipso et uultu 25 domini territi contremescant. idem etiam daemonas prodidit ter-12 renos, uagos, humanitatis inimicos. quid Plato, qui inuenire Deum
 - 2 phyrro $P \parallel$ pyti P, Pythii $r \parallel$ con-1 caecus suspectum Davisio 5 philippi zaeno phytiam P, Philippizin pytiam r6 quaerebatur P7 tetigerunt P: tetigere edd. 11 insingeri P || et uagi Vrsinus, ut habet Cypr. 3, 8 12 lauibus P pr. m. 19 appetebat P. Daniel et Elmenhorst, perdere Vrsinus cum Cypriano gerebat Heumann 20 miraculis P. Daniel 21 praest. edunt et efficiunt uel quae n. sunt uideri Vahlen 22 magnorum Pante rasuram (quorum tamen praecipuus Hostanes Cypr. 4, 1) 23 primus sosthenes Pr, em. Gelenius 25 sed et ueri P, sed et erasum || eius Vrsinus: eiusq. Pr; cf. Cypr. 4, 2: Hostanes et formam ueri Dei negat conspici posse et angelos ueros sedi eius dicit adsistere 27 inueniri P 1 m. corr. in inuenire

negotium credidit, nonne et angelos sine negotio narrat et daemonas? et in Symposio etiam suo naturam daemonum exprimere
conititur? uult enim esse substantiam inter mortalem inmortalemque, id est inter corpus et spiritum mediam, terreni ponderis
et caelestis leuitatis admixtione concretam, ex qua monet etiam
† nos procupidinem amoris, et dicit informari et inlabi pectoribus
humanis et sensum mouere et adfectus fingere et ardorem cupiditatis infundere.

Isti igitur impuri spiritus, daemones, ut ostensum a magis, a 27

philosophis et a Platone, sub statuis et imaginibus consecratis
delitescunt et adflatu suo auctoritatem quasi praesentis numinis
consequuntur, dum inspirant interim uates, dum fanis inmorantur, dum nonnumquam extorum fibras animant, auium uolatus
gubernant, sortes regunt, oracula efficiunt, falsis pluribus inuo
lutal nam et falluntur et fallunt, ut et nescientes sinceram ueritatem et quam sciunt, in perditionem sui non confitentes. sic a
caelo deorsum grauant et a Deo uero ad materias auocant, uitam
turbant, somnos inquietant, inrepentes etiam corporibus occulte
ut spiritus tenues morbos fingunt, terrent mentes, membra distorquent, ut ad cultum sui cogant, ut nidore altarium uel hostiis
pecudum saginati, remissis quae constrinxerant, curasse uidean-

1 angelos esse in negotio Vsener || aut daemonas Dauisius tur P: connititur edd. 5 laeuitatis P || monet etiam nos procupidinem P, manare in nos procupidinem r, manet etiam in nos porro cupido Meursius, monet etiam nasci pruriginem amoris Dauisius, monet etiam nos promere cupidinem Vonck, fort. monet etiam in nobis promi cupidinem; ex quo mouent (sc. daemones) etiam nos per cupidinem amoris censor in Z. f. Phil. u. kath. Theol. 18, 173 6 illabi Gelenius: labi Pr mones spurium esse existimabat Vrsinus (cf. Cypr. 4, 3: hi ergo spiritus sub statuis atque imaginibus consecratis delitescunt), sed locus sic intellegendus esse uidetur: isti spiritus, qui, ut ostensum est a magis, daemones sunt || ostensum magis Pr, em. Gelenius 10 a philosophis inclusit Heumann || consecrati Pr., em. Balduinus ex Cypriano 11 delitiscunt P 12 inspirant i. uates Dombart: inspirantur i. uatibus Pr, inspirant i. uatibus Heumann; cf. Cypr. l. c. hi afflatu suo uatum pectora inspirant 15 ut in P s. l. sed 1 m. 17 ad materiam Ouzelius || sanis Gelenius 18 somnos Vrsinus (ex Cypr. 4, 4): omnes Pr || occultae P sunt spiritus Vonck L. L. 58 20 alterium uel hostis P pr. m. 21 remissis P1 (ut Cupr. habet): remissius P corr. 2 m. et r

3 tur. hinc sunt et furentes, quos in publicum uidetis excurrere, uates et ipsi absque templo, sic insaniunt, sic bacchantur, sic rotantur: par et in illis instigatio daemonis, sed argumentum dispar 4 furoris. de ipsis etiam illa, quae paulo ante tibi dicta sunt, ut Iuppiter ludos repeteret ex somnio, ut cum equis Castores uide- 5 5 rentur, ut cingulum matronae nauicula sequeretur, haec omnia sciunt pleraque pars uestrum ipsos daemonas de semetipsis confiteri, quotiens a nobis tormentis uerborum et orationis incendiis 6 de corporibus exiguntur, ipse Saturnus et Serapis et Iuppiter et quicquid daemonum colitis, uicti dolore quod sunt eloquuntur, 10 nec utique in turpitudinem sui, nonnullis praesertim uestrum ad-7 sistentibus, mentiuntur. ipsis testibus, esse eos daemonas, credite fassis: adiurati enim per Deum uerum et solum inuiti miseris corporibus inhorrescunt et uel exiliunt statim uel euanescunt gradatim, prout fides patientis adiquat aut gratia curantis adspirat. 15 sic Christianos de proximo fugitant, quos longe in coetibus per 8 uos lacessebant. ideo inserti mentibus imperitorum odium nostri serunt occulte per timorem: naturale est enim et odisse quem timeas, et quem metueris infestare, si possis. sic occupant animos et obstruunt pectora, ut ante nos incipiant homines odisse quam 20 nosse, ne cognitos aut imitari possint aut damnare non possint. Quam autem inicum sit. de incognitis et inexploratis iudicare. 2 quod facitis, nobis ipsis paenitentibus credite. et nos enim idem

1 hinc sunt Dauisius: hi sunt Pr, de his sunt Heumann 2 uacchantur P¹ 7 pleraque pars Dauisius: plerique pars P, plerique r et cod. Brux. || ipso daemonas de semet ipsos P pr. m. sed corr. m. 2 8 orationis incentiuis Vsener 12 credite fassis Anonymus in Miscell. Observv. IV, 423: credite fessis P pr. m. sed fessis erasum, de se uerum confitentibus credite P corr. et r; cf. Cypr. hi tamen adiurati per Deum.. statim cedunt et fatentur etc. 13 miseris Gelenius: miseri Pr(Cypr. obsessa corpora); cf. Wopk. p. 43 16 quos longe a coetibus per uos lacessant Vahlen coll. Lact. I. D. 4,

fecimus et eadem uobiscum quondam adhuc caeci et hebetes sen-

p. 43 16 quos longe a coetibus per uos lacessant Vahlen coll. Lact. I. D. 4, c. 27 in. 18 timens P littera n punctata, times r; timeas iam habet apographum Parisini Bruxellense 19 quem oderis Freinshemius ad Curt. VIII, 10, 1. coll. Cic. de off. II, 7 || infestares si P pr. m. 22 quam a. inicum P: Quantum autem uitium r || de incognitis Carrio Emend. 2, 18: de om. Pr, in incogn. Meursius 23 penitentibus P, poenit. r 24 fecimus Wopkens: fuimus Pr: cf. infra p. 41.15 || haebet see es P, sed see expunctum

conuiuia incesta miscerent, nec intellegebamus ab his fabulas istas semper uentilari et numquam uel inuestigari uel probari, nec tanto tempore aliquem existere qui proderet, non tantum facti ueniam, uerum etiam indicii gratiam consecuturum: malum sautem adeo non esse, ut Christianus reus nec erubesceret nec timeret, et unum solummodo, quod non ante fuerit, paeniteret. nos tamen cum sacrilegos aliquos et incestos, parricidas etiam 3 defendendos et tuendos suscipiebamus, hos nec audiendos in totum putabamus, nonnumquam etiam miserantes eorum crudelius sae-10 uiebamus, ut torqueremus confitentes ad negandum, uidelicet ne perirent, exercentes in his peruersam quaestionem, non quae uerum erueret, sed quae mendacium cogeret. et si qui infirmior malo 4 pressus et uictus Christianum se negasset, fauebamus ei, quasi eierato nomine iam omnia facta sua illa negatione purgaret. ad-5 15 gnoscitisne eadem nos sensisse et egisse, quae sentitis et geritis? cum si ratio, non instigatio daemonis iudicaret, urguendi magis, non ut diffiterentur se Christianos, sed ut de incestis stupris, de inpiatis sacris, de infantibus immolatis faterentur. his enim et 6 huiusmodi fabulis idem daemones ad execrationis horrorem impepritorum aures aduersus nos referserant. nec tamen mirum, quoniam fama, quae semper insparsis mendaciis alitur, ostensa ueritate consumitur. sic est negotium daemonum; ab ipsis enim rumor 7 falsus et seritur et fouetur. inde est quod audire te dicis, caput asini rem nobis esse diuinam. quis tam stultus, ut hoc colat? 25 quis stultior, ut hoc coli credat? nisi quod uos et totos asinos in stabulis cum uestra uel sua Epona consecratis et eosdem asinos cum Iside religiose decoratis, item boum capita et capita uer-

2 uenditari Heu-1 ab his Pr: anilis Vsener, ab his del. Heumann 3 extitisse malim 4 iudicii r 5 reus esse nec Vsener 6 somann lumodo $P \parallel$ peneteret P7 aliquos delebat Heumann 9 miserentes Heumann 10 ut urgeremus r 11 perient P12 si quis r 13 praessus P, oppressus Heumann 14 Agnoscitisne r 15 gessisse Anonymus Parisiensis || et agitis Heumann 16 arguendi r; ipse cum Cellario malim: essent urguendi 20 referserant Vahlen: referserunt Pr || quoniam Vahlen: cum omnium Pr, cum hominum Rigaltius 22 sic est Pr, sit et J. Fr. Gronouius Obseru. c. 7 26 sua addidit Rigaltius coll. Tertull. Apol. 16: uos tamen non negabitis et iumenta omnia et totos cantherios cum sua Epona coli a uobis || Hippona r 27 decoratis Rigaltius: deuoratis Pr, deuotatis Meursius, adoratis Heinsius Syll. epist. IV, 260 || uerbecum P pr. m.

uecum et immolatis et colitis, de capro etiam et homine mixtos 8 deos et leonum et canum uultibus deos dedicatis. nonne et Apim bouem cum Aegyptiis adoratis et pascitis? nec eorum sacra damnatis instituta serpentibus, crocodillis, beluis ceteris et auibus et piscibus, quorum aliquem deum si quis occiderit, etiam capite 5 9 punitur. idem Aegyptii cum plerisque uobis non magis Isidem quam ceparum acrimonias metuunt, nec Serapidem magis quam 10 strepitus per pudenda corporis expressos contremescunt. etiam ille. qui de adoratis sacerdotis uirilibus aduersum nos fabulatur, temptat in nos conferre quae sua sunt. ista enim inpudicitiae eorum 10 forsitan sacra sint, apud quos sexus omnis membris omnibus prostat, apud quos tota inpudicitia uocatur urbanitas, qui scortorum licentiae invident, qui medios uiros lambunt, libidinoso ore inguinibus inhaerescunt, homines malae linguae etiam si tacerent, 11 quos prius taedescit impudicitiae suae quam pudescit, pro nefas! 15 id in se mali facinoris admittunt, quod nec aetas potest pati mollior nec cogi seruitus durior.

Pluribus turpe defendere est: ea enim de castis fingitis et pudicis, quae fieri non crederemus, nisi de uobis probaretis. nam quod re- ligioni nostrae hominem noxium et crucem eius adscribitis, longe de uicinia ueritatis erratis, qui putatis Deum credi aut meruisse noxium aut potuisse terrenum. ne ille miserabilis, cuius in homine mortali spes omnis innititur; totum enim eius auxilium cum extincto homine finitur. Aegyptii sane hominem sibi quem colant eligunt: illum unum propitiant, illum de omnibus consulunt, illi uictimas caedunt. at ille, qui ceteris deus, sibi certe homo est, uelit nolit: nec enim conscientiam suam decipit, si fallit alienam. 5 etiam principibus et regibus, non ut magnis et electis uiris, sicut

2 uultibus nos: uultus Pr, uultu Gelenius, cf. Tertull. Apol. $16 \parallel$ Apim r: apen P, fort. Apin, ut habet cod. Riccard. in Plin. N. H. 8, 46, \$ 184 4 crocodilis edd. \parallel beluis ceteris obelo notauit Vonck L. L. 58 6 uobis Vrsinus: uobiscum Pr, uostrum Bursian (Lindnerus cum plerisque obelo notauit) 8 crepitus Vrsinus; at cf. Petron. Sat. 117: strepitu obsceno.. uiam implebat 10 inpuditiae P add. s. l. ci: deleuit Heumann; ipse malim inpudica 11 omnis del. Heumann \parallel praestat r 15 tedescit P \parallel proh r 16 pessimi facinoris r \parallel nec et aetas r 23 nec P, nae edd. 27 at Vahlen: et Pr 28 conscentiam P

fas est, sed ut deis turpiter adulatio falsa blanditur, cum et praeclaro uiro honor uerius et optimo amor dulcius praebeatur. sic
eorum numen uocant, ad imagines supplicant, genium, id est
daemonem eorum implorant, et est eis tutius per Iouis genium
s peierare quam regis. cruces etiam nec colimus nec optamus. uos 6
plane, qui ligneos deos consecratis, cruces ligneas ut deorum uestrorum partes forsitan adoratis. nam et signa ipsa et cantabra et 7
uexilla castrorum quid aliud quam inauratae cruces sunt et ornatae? tropaea uestra uictricia non tantum simplicis crucis faciem,
uerum et adfixi hominis imitantur. signum sane crucis natura-8
liter üisimus in naui, cum uelis tumentibus uehitur, cum expansis palmulis labitur: et cum erigitur iugum, crucis signum
est, et cum homo porrectis manibus Deum pura mente ueneratur.
ita signo crucis aut ratio naturalis innititur aut uestra religio
s formatur.

Illum iam uelim conuenire, qui initiari nos dicit aut credit de 30 caede infantis et sanguine. putas posse fieri, ut tam molle, tam paruulum corpus fata uulnerum capiat? ut quisquam illum rudem sanguinem nouelli et uixdum hominis caedat, fundat, exhauriat? nemo hoc potest credere nisi qui possit audere. uos enim uideo 2 procreatos filios nunc feris et auibus exponere, nunc adstrangulatos misero mortis genere elidere: sunt quae in ipsis uisceribus medicaminibus epotis originem futuri hominis extinguant et parricidium faciant, antequam pariant. et haec utique de deorum uestrorum 3 disciplina descendunt: nam Saturnus filios suos non exposuit, sed uorauit. merito ei in nonnullis Africae partibus a parentibus infantes immolabantur, blanditiis et osculo comprimente uagitum, ne flebilis hostia immolaretur. Tauris etiam Ponticis et Aegyptio 4 Busiridi ritus fuit hospites immolare, et Mercurio Gallis humanas

1 ut de eis P 3 nomen malebat Luebkert || invocant Gelenius 4 eorum Vahlen: eius Pr, uerba id est daemonem eius Wowerus obelo 5 nec oramus Vrsinus; 'at nec colimus nec optamus dicit respondens Caecili uerbis (c. 9, 4) ut id colant quod merentur.' Vahlen 9 tropea P, trophea r 12 crucis signum est deleuit Vonck 16 de deleuit Heumann 19 exauriat P 20 audere Ge-L. L. p. 58 lenius: audire Pr || uideo modo procreatos Heinsius Aduers. 3, 2 in aqua strangul. Heumann coll. Tertull. Apolog. 9 23 epotis r: et potis P26 ei Gelenius: et P 28 immolaretur Vrsinus: immolaetur P, immoletur r 29 Gallis Wopkens: gallos Pr, Gallos constat Heumann

uel inhumanas uictimas caedere, Romanis Graecum et Graecam, Gallum et Gallam sacrificii loco uiuentes obruere, hodieque ab ipsis Latiaris Iuppiter homicidio colitur, et quod Saturni filio dignum 5 est, mali et noxii hominis sanguine saginatur. ipsum credo docuisse sanguinis foedere coniurare Catilinam, et Bellonam sacrum 5 suum haustu humani cruoris imbuere, et comitialem morbum 6 hominis sanguine, id est morbo graviore sanare. non dissimiles et qui de harena feras deuorant inlitas et infectas cruore uel membris hominis et uiscere saginatas. nobis homicidium nec uidere fas nec audire, tantumque ab humano sanguine cauemus, ut nec edulium 10 pecorum in cibis sanguinem nouerimus.

31 Et de incesto conuiuio fabulam grandem aduersum nos daemonum coitio mentita est, ut gloriam pudicitiae deformis infamiae aspersione macularet, ut ante exploratam ueritatem homines a 2 nobis terrore infandae opinionis auerteret. sic de isto et tuus 15 Fronto non ut adfirmator testimonium fecit, sed conuicium ut orator adspersit: haec enim potius de uestris gentibus nata sunt.
3 ius est apud Persas misceri cum matribus, Aegyptiis et Atheniensibus cum sororibus legitima conubia, memoriae et tragoediae uestrae incestis gloriantur, quas uos libenter et legitis et auditis; 20 sic et deos colitis incestos, cum matre, cum filia, cum sorore 4 coniunctos. merito igitur incestum penes uos saepe deprehenditur, semper admittitur. etiam nescientes, miseri, potestis in inlicita proruere: dum Venerem promisce spargitis, dum passim liberos

1 uel inhumanas glossema uidetur || cedere P || Romanis Vonck Lectt. 2 sacrificii P, sacrifici r, sacrificio Wowerus, Lat. 58: romani Pr sacrificiis Rigaltius, in sacrificiis Vonck et Wopkens, sacri uice Jac. Gronouius: nos loco addidimus 5 uellonam $P \parallel$ seruum suum r7 non dissimile est, cum Heumann coll. Tertull. Apol. 9 8 harena P: arena edd. || infectas r: infactus P9 uideret P, sed t erasa | nec audire obelo notauit Heumann 12 demonum P 13 coitio Vrsinus: cotio P, contio P corr. manu 2 et r 14 aspersione Wowerus: auersione Pr 15 terror Heumann 16 fronto non ut adfirmator P corr. 1 manu ex fronte non ut adfirmor || conuitium Pr 17 aspersit r | sentibus Vonck L. L. p. 59 coll. Sedulii Pasch. III, 249 || nota sunt Heumann 18 Atheniensibus Wowerus: Athenis Pr (Aegypti' et Athenis Lindner) 19 conubia P corr. ex conbuia, connubia edd. || comoediae et tragoediae Vrsinus 24 promisces P ante rasuram, promiscue r

seritis, dum etiam domi natos alienae misericordiae frequenter exponitis, necesse est in uestros recurrere, in filios inerrare. sic incesti fabulam nectitis, etiam cum conscientiam non habetis, at 5 nos pudorem non facie, sed mente praestamus: unius matrimonii suinculo libenter inhaeremus, cupiditatem procreandi aut unam scimus aut nullam, conuiuia non tantum pudica colimus sed et sobria: nec enimindulgemus epulis aut conuiuium mero ducimus, sed grauitate hilaritatem temperamus: casto sermone, corpore castiore plerique inuiolati corporis uirginitate perpetua fruuntur 10 potius quam gloriantur: tantum denique abest incesti cupido, ut nonnullis rubori sit etiam pudica coniunctio. nec deultima statim 6 plebe consistimus, si honores uestros et purpuras recusamus, nec factiosi sumus, si omnes unum bonum sapimus eadem congregati quiete qua singuli, nec in angulis garruli, si audire nos publice 15 aut erubescitis aut timetis. et quod in dies nostri numerus augetur, 7 non est crimen erroris, sed testimonium laudis; nam in pulcro genere uiuendi et perstat et perseuerat suus et adcrescit alienus. sic nos denique non notaculo corporis, ut putatis, sed innocentiae & ac modestiae signo facile dinoscimus: sic nos mutuo, quod doletis, 20 amore diligimus, quoniam odisse non nouimus: sic nos, quod inuidetis, fratres uocamus, ut unius Dei parentis homines, ut consortes fidei, ut spei coheredes. uos enim nec inuicem adgnoscitis et in mutua odia saeuitis, nec fratres uos nisi sane ad parricidium recognoscitis.

Putatis autem nos occultare quod colimus, si delubra et aras 32 non habemus? quod enim simulacrum Deo fingam, cum, si recte existimes, sit Dei homo ipse simulacrum? templum quod ei extruam, cum totus hic mundus eius opere fabricatus eum capere non possit? et cum homo latius maneam, intra unam aediculam

2 incurrere Pricaeus ad Apul. Metam. VII, p. 379 || in filias Peri-3 fibulam Wowerus et Vonck L. L. 59; cf. Heum. VIII, 125 5 cupiditatem Heraldus: cupiditate Pr 7 aepulis P 13 factiosi Heraldus: fastidiosi Pr || bonum deleuit Vrsinus; cf. Pauli ep. ad Phil. 2, 2 15 noster Heumann 17 perstat Gelenius: praestat et ad Rom. 15, 5 Pr || et perseuerat Heumanno glossema uidebatur 18 non nota occulta 19 nos addidi 20 amore deleuit Heumann Vrsinus 21 dei spurium esse putabat Heumann || homines omnes Cellarius 22 agnoscitis P2r 29 laxius Vrsinus; at u. Cypr. l. c. 5, 6: et cum homo latius maneat, intra unam aediculam uim tantae maiestatis includam?

2 uim tantae maiestatis includam? nonne melius in nostra dedicandus est mente? in nostro immo consecrandus est pectore? hostias et uictimas Deo offeram, quas in usum mei protulit, ut reiciam ei suum munus? ingratum est, cum sit litabilis hostia 3 bonus animus et pura mens et sincera conscientia, igitur qui 5 innocentiam colit, Deo supplicat, qui iustitiam, Deo libat, qui fraudibus abstinet, propitiat Deum, qui hominem periculo subripit, opimam uictimam caedit. haec nostra sacrificia, haec Dei sacra 4 sunt: sic apud nos religiosior est ille qui iustior, at enim quem colimus Deum, nec ostendimus nec uidemus. immo ex hoc Deum 10 credimus, quod eum sentire possumus, uidere non possumus. in operibus enim eius et in mundi omnibus motibus uirtutem eius semper praesentem aspicimus, cum tonat, fulgurat, fulminat, cum 5 serenat. nec mireris, si Deum non uides: uento et flatibus omnia impelluntur, uibrantur, agitantur, et sub oculis tamen non uenit 15 uentus et flatus. in solem adeo, qui uidendi omnibus causa est, uidere non possumus, radiis acies submouetur, obtutus intuentis 6 hebetatur, et si diutius inspicias, omnis uisus extinguitur. quid? ipsum solis artificem, illum luminis fontem, possis sustinere, cum te ab eius fulgoribus auertas, a fulminibus abscondas? Deum 20 oculis carnalibus uis uidere, cum ipsam animam tuam, qua uiuifi-7 caris et loqueris, nec aspicere possis nec tenere? sed enim Deus actum hominis ignorat et in caelo constitutus non potest aut omnes obire aut singulos nosse. erras, o homo, et fallerís: unde enim Deus longe est, cum omnia caelestia terrenaque et quae extra 25

2 imo Gelenius, item Heumann, sed hic deleto nostro; at apte confert Vahlen Cypr. de eccl. cath. unit. c. 9: non abluuntur illic homines. sed potius sordidantur, nec purgantur delicta, sed immo cumulantur uictimas do (i. e. deo) P sup. l. habet, sed a 1 manu, et u. domino r 4 reiiciam r || ingratum est deleuit Heumann || litalis malebat Heinsius ad Ouid. Fast. 6, 629 5 conscientia Vrsinus: sententia Pr 8 optimam Pr, em. Gelenius; Deo (om. optimam) uicmino supplicat rtimam caedit Vahlen 14 mereris P, em. in r 15 oculos Heumann; sequi noluimus, cum in Lactantii quoque I. D. 7, 9, 2 codd. meliores habeant: deum, licet sub oculis non ueniret, de sua tamen ui -- cerneremus solem Cellarius: in sole Pr, solem Gelenius 18 Quî ipsum Vrsinus 20 fulguribus Meursius, at u. 5, 9 22 nec tueri Vrsinus, nec cernere Davisius; at u. Wopkens p. 46 sq.

istam orbis prouinciam sunt, Deo plena sint? ubique non tantum nobis proximus, sed infusus est. in solem adeo rursus intende: 8 caelo adfixus, sed terris omnibus sparsus est: pariter praesens ubique interest et miscetur omnibus, nusquam eius claritudo uiolatur. quanto magis Deus auctor omnium ac speculator omnium, 9 a quo nullum potest esse secretum, tenebris interest, interest cogitationibus nostris, quasi alteris tenebris! non tantum sub illo agimus, sed et cum illo, ut prope dixerim, uiuimus.

Nec nobis de nostra frequentia blandiamur: multi nobis uide-33
10 mur, sed Deo admodum pauci sumus. nos gentes nationesque
distinguimus: Deo una domus est mundus hic totus. reges statum
regni sui per officia ministrorum diuersa nouerunt: Deo indiciis
opus non est: non enim solum in oculis eius, sed in sinu uiuimus.
sed Iudaeis nihil profuit, quod unum et ipsi Deum aris atque tem-2
15 plis maxima superstitione coluerunt. ignorantia laberis, si priorum aut oblitus aut inscius posteriorum recordaris. nam et ipsi 3
Deum nostrum, idem enim omnium Deus est, experti sunt: quamdiu enim eum caste, innoxie religioseque coluerunt, quamdiu praeceptis salubribus obtemperauerunt, de paucis innumeri facti, de
20 egentibus diuites, de seruientibus reges: modici multos, inermi
armatos, dum fugiunt insequentes, Dei iussu et elementis adnitentibus obruerunt. scripta eorum relege, uel si Romanis magis gau-4
des, ut transeamus ueteres, [Flaui Josephi uel] Antonii Iuliani de

¹ Deo plena Vrsinus: deo cognita plena Pr, Deo cuncta plena P. Daniel et Meursius; cf. Hand. ad Wopkensii lectt. Tull. p. 314 not. 3 celo P, coelo rsole Pr, em. Gelenius 4 el P (ut eius infra quoque 2. 13 in P scriptum est): enim r 8 sed cum r et Heumann | illo prope dixerim Vrsinus 11 statum - diversa Meursius: tam - universa P, tantum — universa r, statum — universum conieceram, antequam Meursii emendationem cognoscerem 12 nouerunt P: nouere edd. || iudiciis r 13 non enim solum in oculis nos: non in solum oculis P, Solum in o. r, Nec solum in oc. Sabaeus in praefatione, non solum in o. uulgo || sed in in sinu P, sed in erasum, sed et in sinu edd. 14 iudeis P17 experti sunt nos suppleuimus; adhuc locus sic scribebatur: nam et ipsi Deum nostrum, idem enim o. Deus est, quamdiu eum caste.. coluerunt etc. (quamdiu enim eu 22 gaudes P corr. e gaudis 23 iosaepi P', iosepi P corr.; Flaui Ios. uel glossema esse intellexit Davisius (relege, ut transcamus ueteres, uel Flaui Iosephi, uel si R. magis gaudes, Ant. Iuliani Lindner) | antonii P, sed ii in rasura ex antonini, ut uidetur

Iudaeis require: iam scies, nequitia sua hanc eos meruisse fortunam, nec quidquam accidisse quod non sit iis, si in contumacia 5 perseuerarent, ante praedictum. ita prius eos deseruisse conprehendes quam esse desertos nec, ut impie loqueris, cum Deo suo captos, sed a Deo ut disciplinae transfugas deditos.

- Ceterum de incendio mundi, aut inprouisum ignem cadere aut 2 + difficile, non credere uulgaris erroris est. quis enim sapientium dubitat, quis ignorat, omnia quae orta sunt, occidere, quae facta sunt, interire? caelum quoque cum omnibus quae caelo continentur. ita ut coepit, si desierit fontium dulcis aqua maria nutrire, in uim 10 ignis abiturum, Stoicis constans opinio est, quod consumto umore 3 mundus hic omnis ignescat. et Epicureis de elementorum confla-4 gratione et mundi ruina eadem ipsa sententia est. ** loquitur Plato: partes orbis nunc inundare dicit. nunc alternis uicibus ardescere. et cum ipsum mundum perpetuum et insolubilem diceret esse 15 fabricatum, addidit tamen, ipsi artifici Deo soli et solubilem et 5 esse mortalem. ita nihil mirum est, si ista moles ab eo, quo exstructa est, destruatur, animaduertis philosophos eadem disputare quae dicimus, non quod nos simus eorum uestigia subsecuti, sed quod illi de diuinis praedictionibus profetarum umbram inter-20 6 polatae ueritatis imitati sint. sic etiam condicionem renascendi sapientium clariores, Pythagoras primus et praecipuus Plato, corrupta et dimidiata fide tradiderunt: nam corporibus dissolutis solas animas uolunt et perpetuo manere et in alia noua corpora
 - 2 quicquam P corr. et r || iis Heumann: his Pr 3 conpraehendes P, compraehendes r, deprehendes Heumann4 suo esse captos rcile P corrupte, dissilire Jac. Gronouius, dissici illo Oehler, possis etiam, cum uerba p. 15, 2 respiciantur, suspicari dirui illum; uerisimilius tamen uidetur quaedam intercidisse 10 coepit, si desierit Dombart: coepisse desinere P, coepisset, desinere? r; ipse malim ita ut coepisse, desinere, et si desierit etc. de re cf. Cic. de deor. nat. II, 46, 118 || dulcis aqua maria nutrire P: dulci aqua marisue nutriri r; in edd. prioribus locus misere 11 consumpto humore r13 eadem ista s. Vsener deprauatus legitur || loquatur Vsener, loquitur Heumanno, dicit Vrsino delendum uidebatur; probabilius Vahlen: similiter loquitur Plato 14 inundari Wo-16 addidit nos: addit Pr || ipsi et deo Heunkens | docet Heumann mannus obelo notauit || esse et mort. Wowerus 18 filosofos Pdocemus nos, non quod Heumann 20 praedicationibus Pr, em. Gele-21 an imitati sunt? 22 pytagoras P nius

saepius commeare, addunt istis et illa ad retorquendam ueritatem, 7 in pecudes, aues, beluas hominum animas redire. non philosophi sane studio, sed mimi conuicio digna ista sententia est: sed ad 9 propositum satis est, etiam in hoc sapientes uestros in aliquem 5 modum nobiscum consonare. ceterum quis tam stultus aut brutus 10 est, ut audeat repugnare, hominem a Deo, ut primum potuisse fingi, ita posse denuo reformari? nihil esse post obitum, et ante ortum nihil fuisse? sicut de nihilo nasci licuit, ita de nihilo licere reparari? porro difficilius est, id quod non sit incipere, quam id 10 quod fuerit iterare. tu perire et Deo credis, si quid oculis nostris hebetibus subtrahitur? corpus omne siue arescit in puluerem siue in umorem soluitur uel in cinerem comprimitur uel in nidorem tenuatur, subducitur nobis, sed Deo elementorum custodi reseruatur. nec, ut creditis, ullum damnum sepulturae timemus, sed 15 ueterem et meliorem consuetudinem humandi frequentamus. uide 11 adeo, quam in solacium nostri resurrectionem futuram omnis natura meditetur. sol demergit et nascitur, astra labuntur et redeunt, flores occidunt et reuiuescunt, post senium arbusta frondescunt, semina nonnisi corrupta reuirescunt: ita corpus in sepul-20 cro, ut arbores in hiberno: occultant uirorem ariditate mentita. 12 quid festinas, ut cruda adhuc hieme reuiuescat et redeat? expectandum nobis etiam corporis uer est. nec ignoro plerosque conscientia meritorum nihil se esse post mortem magis optare quam credere: malunt enim extingui penitus quam ad supplicia repa-25 rari. quorum error augetur et in saeculo libertate remissa et Dei patientia maxima, cuius quanto iudicium tardum, tanto magis iustum est.

1 detorquendam Balduinus 2 abes ueluas P pr. m. 3 mimi conuicio Vrsinus: mimico uitio P, inimico uitio r, mimi officio Gelenius esse — nihil fuisse glossema esse putabat Heumann; at sententia haec est: hominem (carnalem), ut nihil sit post obitum, ita et ante ortum nihil fuisse? quodsi de nihilo nasci licuit, eundem de nihilo licere reparari? cf. Tertull. Apol. c. 48 9 difficilius esse Dombart 11 corpus omnino 12 humorem P corr. et r | nidore P, Wopkens lectt. Tull. 1, 9 p. 65 13 custodi Wowerus: custodia Pr 17 sol se mergit Heumann || malim renascitur 18 redunt P, sed corr. m. 2 pulcro Heumann: in saeculo Pr 20 in hiberno occultant edd.; nos interpunctionem addidimus | occultat Wopkens 24 suplicia Ptur in saeculo Wowerus

Et tamen admonentur homines doctissimorum libris et earminibus poetarum illius ignei fluminis et de Stygia palude saepius ambientis ardoris, quae cruciatibus aeternis praeparata et daemonum indiciis et de oraculis profetarum cognita tradi-2 derunt. et ideo apud eos etiam ipse rex Iuppiter per torrentes s ripas et atram uoraginem iurat religiose: destinatam enim sibi 3 cum suis cultoribus poenam praescius perhorrescit. nec tormentis aut modus ullus aut terminus. illic sapiens ignis membra urit et reficit, carpit et nutrit. sicut ignes fulminum corpora tangunt nec absumunt, sicut ignes Aetnaei montis et Vesuui montis et arden- 10 tium ubique terrarum flagrant nec erogantur: ita poenale illud incendium non damnis ardentium pascitur, sed inexesa corporum 4 laceratione nutritur. eos autem merito torqueri, qui Deum nesciunt, ut impios, ut iniustos, nisi profanus nemo deliberat, cum parentem omnium et omnium dominum non minoris sceleris sit 15 5 ignorare quam laedere. et quamquam inperitia Dei sufficiat ad poenam, ita ut notitia prosit ad ueniam, tamen si uobiscum Christiani comparemur, quamuis in nonnullis disciplina nostra minor 6 est. multo tamen uobis meliores deprehendemur. uos enim adulteria prohibetis et facitis, nos uxoribus nostris solummodo uiri 20 nascimur: uos scelera admissa punitis, apud nos et cogitare peccare est: uos conscios timetis, nos etiam conscientiam solam, sine qua esse non possumus: denique de uestro numero carcer exaestuat, Christianus ibi nullus nisi aut reus suae religionis aut profugus.

36 Nec de fato quisquam aut solacium captet aut excuset euentum: sit sors fortunae, mens tamen libera est, et ideo actus hominis.

1 hominum Gelenius || libris r : liris P 2 de Stygia palude ut glossema suspectum Davisio 3 saepius ambientis ardoris] sic P, quam scripturam tuentur interpretes coll. Verg. Aen. 6, 439 nouies Styx interfusa, ubi Serwius: nouem circuli Stygis inferos, id est terram cingunt; Vsener tentauit: illius i. fluminis et in inpios saeuientis ardoris 8 rapiens Meursius; at u. Rigaltium et locos ab Elmen-6 destinata P10 Aetnaei Oehler: hennei P, Aetnae r || montis delevit Vrsinus, utroque loco Wowerus | lesui P, Vesuuii r 12 inexaesa P 18 inor P, sed addita m s. l. 15 minoris ** sceleris P 16 ledere \boldsymbol{P} prima (?) manu 20 solumodo P¹ 21 noscimur Wowerus: at u. Tertull. Apol. 46: Christianus uxori suae soli masculus nascitur 27 sors fortunae Heumann: sortis fortunae Pr., sortis fortuna Lindner, Fortis Fortunae

non dignitas iudicatur. quid enim aliud est fatum quam quod de 2 unoquoque nostrum Deus fatus est? qui cum possit praescire materiam, pro meritis et qualitatibus singulorum etiam fata determinat. ita in nobis non genitura plectitur, sed ingenii natura s punitur. ac de fato satis, uel si pauca pro tempore, disputaturi alias et uberius et plenius, ceterum quod plerique pauperes dici-3 mur, non est infamia nostra, sed gloria: animus enim ut luxu soluitur, ita frugalitate firmatur. et tamen qui potest pauper esse 4 qui non eget, qui non inhiat alieno, qui Deo diues est? magis 10 pauper ille est, qui cum multa habeat, plura desiderat. dicam 5 tamen quemadmodum sentio: nemo tam pauper potest esse quam natus est. aues sine patrimonio uiuunt et in diem pascuntur: et haec nobis tamen nata sunt, quae omnia, si non concupiscimus, possidemus. igitur ut qui uiam terit, eo felicior quo leuior incedit, 6 15 ita beatior in hoc itinere uiuendi, qui paupertate se subleuat, non sub diuitiarum onere suspirat. et tamen facultates, si utiles puta-7 remus. a Deo posceremus: utique indulgere posset aliquantum cuius est totum. sed nos contemnere malumus opes quam contingere, innocentiam magis cupimus, magis patientiam flagitamus, malumus nos bonos esse quam prodigos, et quod corporis humana uitia sentimus et patimur, non est poena, militia est. fortitudo 8 enim in infirmitatibus roboratur et calamitas saepius disciplina uirtutis est. uires denique et mentis et corporis sine laboris exercitatione torpescunt: omnes adeo uestri uiri fortes, quos in exem-25 plum praedicatis, aerumnis suis inclyti floruerunt. itaque et nobis 9 Deus nec non potest subuenire nec despicit, cum sit et omnium rector et amator suorum, sed in aduersis unumquemque explorat

Vrsinus (aut se excuset! euentum sit sortis fortunae Dauisius); cf. c. 11, 16 igitur iniquum iudicem fingitis, qui sortem in hominibus puniat, non noluntatem.

1 non natiuitas Ferrerius coll. uersu 4 2 fatus Sabaeus (in praefat. ed. Rom.): fatum P || praescire meritum (uel merita) Heyne, p. futura Heumann 5 fort. satis, etsi pauca || disputatum Heumann 6 uberius Meursius: uerius Pr 8 qui Wowerus et Perizonius: quis Pr 11 tamen P: tandem r 12 in diem pascuntur Vrsinus: in diem pascua pascuntur Pr, in d. pecua pasc. Gelenius; cf. ad p. 28, 14 13 qui omnia Perizonius; cf. Wopk. lectt. Tull. 2, 13 p. 201 15 itineri P 18 contingere Oehler: continere Pr 20 corporis humani Heumann 22 in addidit Vrsinus, cf. Pauli II ad Corinth. 12, 9 27 sed aduersis Heumann

et examinat, ingenium singulorum periculis pensitat, usque ad extremam mortem uoluntatem hominis sciscitatur, nihil sibi posse perire securus. itaque ut aurum ignibus, sic nos discriminibus arguimur.

- 37 Quam pulchrum spectaculum Deo, cum Christianus cum do- 5 lore congreditur, cum aduersum minas et supplicia et tormenta componitur, cum strepitum mortis et horrorem carnificis inridens inculcat, cum libertatem suam aduersus reges et principes erigit, soli Deo, cuius est, cedit, cum triumphator et uictor ipsi, qui aduersum se sententiam dixit, insultat! uicit enim qui quod 10 2 contendit obtinuit. quis non miles sub oculis imperatoris audacius periculum prouocet? nemo enim praemium percipit ante experimentum, et imperator tamen quod non habet, non dat: non a potest propagare uitam, potest honestare militiam, at enim Dei miles nec in dolore descritur nec morte finitur, sic Christianus 15 miser uideri potest, non potest inueniri. uos ipsi calamitosos uiros fertis ad caelum. Mucium Scaeuolam, qui cum errasset in regem 4 perisset in hostibus, nisi dexteram perdidisset, et quot ex nostris, non dextram solum, sed totum corpus uri, cremari sine ullis eiulatibus pertulerunt, cum dimitti praesertim haberent in sua 20 5 potestate! uiros cum Mucio uel cum Aquilio aut Regulo comparo? pueri et mulierculae nostrae cruces et tormenta, feras et omnes 6 suppliciorum terriculas inspirata patientia doloris inludunt. nec intellegitis, o miseri, neminem esse qui aut sine ratione uelit 7 poenam subire aut tormenta sine Deo possit sustinere: nisi forte 25 uos decipit, quod Deum nescientes diuitiis afluant, honoribus floreant, polleant potestatibus. miseri in hoc altius tolluntur, ut decidant altius. hi enim ut uictimae ad supplicium saginantur, ut
 - 2 uirtutem hominis Heumann 7 inripiens Pr. em. Gelenius; arripiens inculcat Dauisius 8 inculcat P: insultat Wowerus, exultat Heumann; ipse malim auscultat 9 erigens Heumann, an erigit et? 10 insultat r: stultat P 14 ad enim P^{τ} 15 nec in morte Elmen-17 ut Mucium Heumann || sceuolam P | in rege Heumann 19 non dextram solum uri, sed totum corpus cremari Heumann 21 cum Atilio Regulo Balduinus 23 inspiratas Pithoeus; at u. Lactant. D. I. V, 13, 12: uincuntur enim dolore (latrones), quia deest illis inspirata patientia 25 possit r: posse P 26 afluant P: affluant edd.; cf. Cic. p. Sest. § 18. Lact. D. I. V, 21, 8 27 miseri! in hoc uulgo distinguitur 28 suplicium P

hostiae ad poenam coronantur: in hoc adeo quidam imperiis ac dominationibus eriguntur, ut ingenium eorum perditae mentes licentia potestatis libere nundinentur. absque enim notitia Dei quae 8 potest esse solida felicitas, cum mors sit? somnio similis an-5 tequam tenetur, elabitur, rex es? sed tam times quam timeris, 9 et quamlibet sis multo comitatu stipatus, ad periculum tamen solus es. diues es? sed fortunae male creditur et magno viatico breue uitae iter non instruitur, sed oneratur. fascibus et purpuris 10 gloriaris? uanus error hominis et inanis cultus dignitatis, fulgere 10 purpura, mente sordescere. nobilitate generosus es? parentes tuos laudas? omnes tamen pari sorte nascimur, sola uirtute distinguimur, nos igitur, qui moribus et pudore censemur, merito malis 11 uoluptatibus et pompis uestris et spectaculis abstinemus, quorum et de sacris originem nouimus et noxia blandimenta damnamus. 15 nam in ludis currulibus quis non horreat populi in se rixantis insaniam? in gladiatoriis homicidii disciplinam? in scenicis etiam 12 non minor furor et turpitudo prolixior: nunc enim mimus uel exponit adulteria uel monstrat, nunc eneruis histrio amorem dum fingit, infligit: idem deos uestros induendo stupra, suspiria, odia 20 dedecorat, idem simulatis doloribus lacrimas uestras uanis gestibus et nutibus prouocat: sic homicidium in uero flagitatis, in mendacio fletis.

Quod uero sacrificiorum reliquias et pocula delibata contemni-38 mus, non confessio timoris est, sed uerae libertatis adsertio. nam 25 etsi omne quod nascitur ut inuiolabile Dei munus nullo opere conrumpitur, abstinemus tamen, ne quis nos existimet aut daemoniis, quibus libatum est, cedere aut nostrae religionis pudere. quis 2

2 perditae mentis licentiae Pr, em. Rigaltius (ut interitum eorum perditae mentes licentia potestatis l. nundinentur Io. Dan. ab Houen) 4 mors deleuit Gelenius, res Heraldus, prorsus Vonck L. L. 60; at Minucius ignorantiam dei dicit mortem 5 es sed Rigaltius: esset P pr. m., es et P corr. m. 2, esse P 10 nobilitates P, sed s erasa 15 currulibus P: curulibus edd. || inter se Heumann 17 furor et Meursius: furore P, furor P, furor est Heraldus 19 infigit anonymus Parisiensis recte, ut uidetur; cf. Lact. D. I. VI, 20, 29: histrionum. motus quid aliud nisi libidines docent et instigant? || inducendo Vonck (L. L. 60) et Heumann 23 contemnim P, sed im in ras. m. 2 26 nos addidit Heumann 27 credere Meursius

autem ille qui dubitat, uernis indulgere nos floribus, cum carpamus et rosam ueris et lilium et quicquid aliud in floribus blandi coloris et odoris est? his enim et sparsis utimur mollibus ac solutis et sertis colla conplectimur, sane quod caput non coronamus. ignoscite: auram bonam floris naribus ducere, non occipitio ca- s 3 pillisue solemus haurire. nec mortuos coronamus, ego uos in hoc magis miror, quemadmodum tribuatis exanimi aut sentienti facem aut non sentienti coronam, cum et beatus non egeat et miser non 4 gaudeat floribus. at enim nos exseguias adornamus eadem tranquillitate qua uiuimus, nec adnectimus arescentem coronam, sed 10 a Deo aeternis floribus uiuidam sustinemus: quieti, modesti, Dei nostri liberalitate securi spem futurae felicitatis fide praesentis eius maiestatis animamus. sic et beati resurgimus et futuri con-5 templatione iam uiuimus, proinde Socrates scurra Atticus uiderit, nihil se scire confessus, testimonio licet fallacissimi daemonis 15 gloriosus, Arcesilas quoque et Carneades et Pyrro et omnis Academicorum multitudo deliberet, Simonides etiam in perpetuum conperendinet: philosophorum supercilia contemnimus, quos corruptores et adulteros nouimus et tyrannos et semper aduersus sua 6 uitia facundos. nos, qui non habitu sapientiam sed mente prae-20 ferimus, non eloquimur magna sed uiuimus, gloriamur nos consecutos quod illi summa intentione quaesiuerunt nec inuenire potuerunt. quid ingrati sumus, quid nobis inuidemus, si ueritas

1 carpamus Stewechius (ad Apul. Metam. X, p. 382): capiamus Pr 3 mobilibus ac solutis Vahlen coll. Tertull. Apol. c. 42 5 bonam scripsi: bona P pr. m. boni P corr. m. 2 et r || capillis sue olemus P, em. in r 7 exanimi aut sentienti facem Vrsinus et Salmasius (Exercc. Plin. p. 963 ed. Par.): exanimi aut non sentienti facem Pr. exanimi ut non sentienti f. Heraldus; (exanimi, aut non sentienti ut sentienti coronam Meursius, exanimi aut non sentienti facem aut sentienti coronam Dauisius) cf. 11. 4. Si sentit mortuus, ait Salmasius, cur illi facem subjicitis? si non sentit, cur coronam illi tribuitis, cuius odorem non potest percipere? 9 ad enim P || adoramus r 11 quieti, modesti Rigaltius: qui et modesti P in spem — animamur Dauisius 13 animamus Vahlen: animamur Pr; 16 Arcesilas r: arcaesilaus P || Pyrrho r cf. Tertull. Apolog. c. 19 18 comperendinet Sabaeus: conpraehendi nec P 20 qui addidit Vrsinus ex Cypriani libro de bono patientiae c. 2 in. || raeferimus P, addita p 2 manu 22 sumam P 23 uobis Vrsinus; 'at hoc dicit: si ueritas nostro tempore maturuit, quid nobis iniqui sumus, quominus fruamur bono nostro? cf. Lactantii Diu. Inst. III, 30, 7.' Vahlen | inuidemur P

diuinitatis nostri temporis aetate maturuit? fruamur bono nostro et recti sententiam temperemus: cohibeatur superstitio, impietas expietur, uera religio reseruetur.

Cum Octavius perorasset, aliquamdiu nos ad silentium stupe-39 5 facti intentos uultus tenebamus, et quod ad me est, magnitudine admirationis euanui, quod ea, quae facilius est sentire quam dicere, et argumentis et exemplis et lectionum auctoritatibus adornasset, et quod maleuolos isdem illis quibus armantur, philosophorum telis retudisset, ostendisset etiam ueritatem non tantum-10 modo facilem sed et fauorabilem. Dum istaec igitur apud me 40 tacitus euoluo, Caecilius erupit: Ego Octavio meo plurimum quantum, sed et mihi gratulor nec expecto sententiam. uicimus et ita: uel improbe usurpo uictoriam. nam ut ille mei uictor est, ita ego triumphator erroris. itaque quod pertineat 2 15 ad summam quaestionis, et de prouidentia fateor et de Deo cedo et de sectae iam nostrae sinceritate consentio. etiam nunc tamen aliqua consubsidunt non obstrepentia ueritati sed perfectae institutioni necessaria, de quibus crastino, quod iam sol occasui decliuis est, ut de toto congruentes promptius requiremus. At 3 nego, inquam, prolixius omnium nostrum uice gaudeo, quod etiam mihi Octavius vicerit, cum maxima iudicandi mihi inuidia detracta sit. nec tamen possum meritum eius uerborum laudibus repensare: testimonium et hominis et unius infirmum est: habet Dei munus eximium, a quo et inspiratus orauit et obtinuit adjutus.

1 innotuerit Dauisius; at u. Wopkens p. 54 2 recte sentientibus obtemperemus Heumann 3 seruetur Vrsinus, restauretur Heumann 4 aliquandiu P corr. et r 5 intenti $r \parallel$ est deleuit Lindner, ex Heu-8 maleuolos P corr. ex maleuolis 9 retudisse P10 faborabilem $P \parallel$ istaec r: iste haec P = 11 reuoluo, Caecilius sic erupit $r \parallel$ plur. quantum, sed et mihi Vrsinus: plur. quantum eadem tranquillitate qua uiuimus sed et mihi Pr; uerba aliena ex p. 54, 9 repetita sunt 13 uel improbe scripsi: ut improbe P, ut improbus r; sententia est: usurpo uictoriam, si uel impudens uidear 14 triumfator P || pertinet Vrsi-15 de (ante deo) addidit Vrsinus, de Deo credo Wowerus, Deo credo 16 subsidunt Heumann 19 congruentes Vahlen: congruen-20 vicem Heumann coll. J. Fr. Gronou. ad Liu. I, 9 tius $Pr \parallel \text{ad ego } P^{\scriptscriptstyle \perp}$ et 25 || Octavius mihi r 23 infirmium P, sed tertia i erasa inspiratus Lindner

Post haec laeti hilaresque discessimus, Caecilius quod credi-4 derit, Octauius gaudere quod uicerit, ego et quod hic crediderit et hic uicerit.

2 gaudens Orelli; P. Daniel et Vrsinus gaudere obelo notarunt \parallel ego quod et Heumann.

I. INDEX SCRIPTORVM.

Antonius Julianus33, 4	Nepos
	Plato in ciuitate23, 2
Chrysippus	
Demosthenes26, 6	in Timaeo19, 4
Diodorus Siculus	Thallus 21, 4
Ennius	Vergilius Aen. 1, 74319, 2
Euhemerus	6, 72419, 2
Flauius Josephus	Georg. 4, 22119, 2
Fronto Cirtensis9, 6. 31, 2	,

II. INDEX NOMINVM ET RERVM.

Abderites u. Protagoras
abortiua 30, 2
Academici 13, 3, 38, 5
Acca Larentia 25, 8
Admetus 23, 5
aedituorum cellulae 25, 11
Aegyptia numina 25, 9, 28, 8; sacra
22, 2, 28, 8; sacra Romam deducta 22, 2; Aegyptius rex (=
Amasis) 23, 12
Aegyptii 25, 12, 28, 8; homines ut
deos colunt 29, 4; iis legitima cum

Aegyptus 18, 3 Aeneas 23, 6 aer deus Anaximeni 19, 5

sororibus conubia 31, 3

Aesculapius Epidaurius 6, 1; barbatus 22, 5; fulminatur 22, 7 Aetnaeus mons 35, 3 Africa 26, 4; 30, 3 Alexandri Magni ad matrem de diis hominibus epistola 21, 3 Allia 7, 4 (Amalthea) capella 22, 3 Amasis ex immundo uasculo deum fecit 23, 12 amicitia pares aut accipit aut facit 4, 6 Amphiaraus 26, 5 Anaxagorae sententia de deo 19, 6 Anaximenis deus 19, 5 ancilia 24, 4

angeli 26, 11 animantium aduersus sese tutela multiformis 17, 10 animarum in alia corpora commeatio 34, 6 Antisthenis de diis sententia 19, 7 apibus rex unus 18,7 Apis 28, 8 Apollo Delphicus 21, 1; Pythius 26, 6; leuis (= inberbis) 22, 5; pastor Apolloniates u. Diogenes (M.') Aquilius 37. 5 arae nullae Christianis 10, 2; 32, 1 Arcesilas 13, 2, 38, 5 Ariston Stoicus deum comprehendi non posse censebat 19, 13 Aristotelis de deo sententia 19, 9 Aruales fratres 25, 12 asini caput uenerari Christiani insimulati 9, 4. 28, 7 Assyrii 25, 12 Astarte 6, 1 asylum Romuli 25, 2 Athenienses 8, 3; iis legitima cum sororibus conubia 31, 3 atheos cognomen Diagorae 8, 2 atomi 19, 8; cf. 5, 7 augures 25, 12 auguria 26 auspicia Romana 26; non impune contempta 7, 4

Babylonius u. Diogenes
Bellonae cruenta sacra 30, 5
beluae numina 28, 7 sq.
Belus 6, 1
boum capita culta 28, 7
Briareus 23, 4
Britannia sole deficitur 18, 3
Busiris 30, 4
busta 8, 4

Caecilius Natalis 2, 4 et saepe Caelum 21, 7 calamitas disciplina uirtutis 36, 8 Camillus exul 5, 12 canis tamquam leno 9.6 Cannae 26.3 cantabra 29, 7 canum uultibus dii dedicati 28, 7 capella, Iouis nutrix 22, 3 caper: deus de capro et homine mixtus = Pan 28, 7 Capitolium obsessum 6, 2 Carneades 13, 3. 38, 5 castitas Christianorum 21, 5 sqq. Castores 27, 4; equestres fratres 7, 3; alternis moriuntur 22, 7 Catilina 30, 5 centauri 20, 3 cepae sacrae apud Aegyptios 28, 9 Ceres 21, 2; Eleusinia 6, 1. 21, 1; eius faces et serpentes 22, 2 certamina sacra, i. e. ludi publici 12, 5 Chaldaei 6, 1 Chimaera multiformis 20, 3 Christi supplicium 9, 4. 29, 2 Christiana sacra per orbem diffusa 9, 1 Christiani aras et delubra non habebant 10, 2. 32, 1; mortuos non coronabant 38, 3; initiari caede infantis insimulati 9, 5. 30, 1; pauperes dicti 36, 3; crimina in eos congesta 8 sqq. 28, 2 sqq. eorum multitudo 9, 1. 31, 7. 33, 1 Chrysippi de deo sententia 19, 10 sq. Hesiodi, Homeri Orpheique carmina physiologice interpretatus 19, 11 (Claudia Quinta) 7, 3 (P.) Claudius (consul 249 a. Chr.) auspiciorum contemptor 7, 4. 26, 2 Cleanthi quis deus 19, 10 Cloacina dea 25, 7 comitialis morbus hominis sanguine sanatus 30, 5 congregationes nocturnae Christianorum 4, 8

C. Caesar felix spretis auguriis 26, 4;

eius cum Pompeio bellum 18, 6

Consus deus 25, 7 conuiuia incesta 9, 6. 28, 2. 31, 1 corona capitis Christiani abstinebant 12, 6, 38, 2 coronae sepulcrorum 12, 6. 38, 3 coronare sacra 24, 4 coronati lapides 3, 1 coronatio hostiarum 37, 7; mortuorum 38. 3 Corvbantum cymbala 22, 3 corporis dissolutio 34, 10 Crassus a Parthis caesus 7, 4 Creta 21, 5. 8; 23, 6 cruciatus aeterni 35, 1 crux num adorata 9, 4, 12, 4, 29, 6; cruces uariae 29, 6 sqq. crucis signum 29, 8 Curtius eques 7, 3 currules ludi = circenses 37, 11 Cybelae sacra 22, 4. 24, 4; eorum origo 22, 4 cf. Mater magna

daemones 26, 9 sqq.
daemonia 38, 1
Deciorum deuotio 7, 3
Democritus atomorum inuentor 19, 8
Deus inaestimabilis et incomprehensibilis 18, 8; inuisibilis 18, 8. 32, 4
sq. unus est mundi rector 18, 5 sqq.
nec principium habet nec terminum
18, 7; Deus Christianorum 10, 5;
Dei nomen 18, 10; magnitudo 18, 8;
uirtus 32, 4; cf. dii
Diagoras Melius 8, 2

Cyclops 23, 6

Cynocephalus 22, 1

Diana alte succincta uenatrix 22, 5; Ephesia mammis multis exstructa 22, 5; Taurica 6, 1. 25, 9; Triuia triceps 22, 5 Dictaeus Iuppiter 21, 1

dii hospites 6, 2; incesti 31, 3; municipes 6, 1; uernaculi Romanorum 25, 7

Dindyma (sc. sacra) Cybelae 22, 4

Diogenes Apolloniates aëra deum statuit 19, 5
Diogenes Babylonius fabulas de diis allegorice interpretatur 19, 12
Dionysius tyrannus 5, 12
dirarum imprecationes 7, 4
diuinum quid 21, 10 •
dubitatio Academicorum 13, 3

Eleusinia 22. 2 Eleusinii Cererem colebant 6, 1 Ephesia Diana 22, 5 Epicurei 34, 3 Epicuri de diis sententia 19, 8 Epidaurii Aesculapium colebant 6, 1 Epona stabulorum dea 28, 7 ξποστρακισμοῦ descriptio 3, 6 equestres fratres = Castores 7, 3 equi suis hominibus inplexi 20, 3 Erigone 22, 7 Euhemerus deorum natales, patrias, sepulcra dinumerat 21, 1 eunuchi 24, 4 Euphrates 18, 3 expositio infantium 30, 2. 31, 4

fana quaedam non omnibus adire licebat 24, 3; fanorum sanctitas 6, 3 fatum 11, 5. 36, 1; quid sit 36, 2 Febris numen 25, 8 Feretrius Iuppiter 22, 6 feriae (iudiciariae) ad uindemiam 2, 3 (C.) Flaminius (consul 217 a. Ch.) auguriorum contemptor 7, 4. 26, 2 Flora 25, 8 flores sparsi et serti 38, 2 formac et habitus deorum 22, 5 Fortuna uariis et lubricis casibus dominatur 5, 13 fratres et sorores Christiani se promisce appellabant 9, 2. 31, 8

Galli 6, 2; Mercurium colebant 6, 1; humanas uictimas caedebant 30, 4 Galli Cybeles sacerdotes 22, 4 Gallus et Galla a Romanis sacrificii loco uiuentes obruti 30, 4
Ganymedes 23, 7
gemini = Romulus et Remus 18, 6
per genium iurare 29, 5
gladiatorii ludi 37, 11
Graeci 25, 12
Graeculus 21, 5
Graecus et Graeca a Romanis sacrificii loco uiui obruti 30, 4

Hammon Iuppiter cornutus 22, 6 Heraclidis Pontici de deo sententia 19,9 Hercules concrematus 22, 7; stercora egerit 23, 5 Hesiodus 19, 11 Hiero tyrannus 13, 4 histrio 37, 12 Homerus 19, 11; Plato Homerum ob turpes de diis fabulas de ciuitate sua eiecit 23, 2 homicidium Christianis nec uidere fas nec audire 30, 6 homo a Deo factus 17, 1; homo Dei simulacrum 32, 1; hominum formae pulchritudo 17, 11; hominum sacrificia 30, 3 sq. hospites dei = peregrini 6, 2 Hostanes magus 26, 11 Hostilius rex 25, 8 humanae uictimae 30, 4 humandi consuetudo 34, 10

Ianiculum 21, 6
Ianuarius u. Octauius
Ianus 21, 5 sq. bifrons 22, 5
Idaea mater = Cybele 7, 3. 25, 9
ieiunia sollemnia Christianorum 8, 4
igneum flumen 35, 1
ignis sapiens 35, 3
ignium sepulturae 11, 4
ignota numina 6, 2
immortalitas animae- a philosophis
adserta 34, 6

Hydra 20, 3

imprecationes dirarum 7, 4 incendium mundi 11, 1. 34, 1; inc. poenale 35, 3 incesta gentium 31, 3 sq. cf. connininm incesti dii 31, 3 Indus flumen 18, 3 infans farre contectus 9, 5 infantes Saturno immolati 30. 3 infanticidium Christianis obiectum 9, 5, 28, 2 et 5 initiatio tirunculorum 9, 5 Isiaci 22, 1 Isis 22, 1. 28, 7. et 9; Isis Pharia 21, 1 Itali 21, 7 Italia 21, 5 iteratio ludorum = instauratio 7, 3 Iuba Mauris deus 21, 9 Iudaei unum deum colunt 10, 4. 33, 2; ob contumaciam a Deo puniti 33, 4 iugum, crucis signum 29, 8 (L.) Iunius (Pullus) contemptor auspiciorum 7, 4. 26, 2 Iuno 23, 4; Iuno aër 19, 10; effeta 21, 11; oculis bubulis 22, 5; Argiua, Samia, Poena 25, 9 Iuppiter 7, 3. 19, 12. 21, 3 et 11. 27, 4 et 6. 35, 2; Iuppiter caelum 19, 10; Capitolinus 22, 6; Creticus 25, 9; Dictaeus 21, 1; Feretrius 22, 6; Hammon 22, 6; Latiaris 22, 6; idem homicidio cultus 30, 4; princeps deorum 18, 11; multiformis 22, 6; Cretae natus 23, 6; ibidem regnauit 21, 8; a Briareo liberatus 23, 4; cruentis imbribus fleuit 23, 4; per Stygem iurat 35, 2; Iouis antrum et sepulcrum Cretae 21, 8; eius sacra 22, 3; stuprum in Ganymedem 23, 7; iusiurandum per Iouis genium 29, 5 iusiurandum per genium principis 29, 5; per Stygem 35, 2

lacus Iuturnae 7, 3 Laomedon rex 23, 5 lapides effigiati, uncti, coronati 3, 1 Larentia u. Acca Latiaris Iuppiter 22, 6, 30, 4 Latium unde uocatum 21, 6 leonum uultibus dii dedicati 28. 7 Liber 21, 2 Libera 22, 2 lorum Veneris 23, 4 ludi ex somnio repetiti 7, 3, 27, 4; currules, gladiatorii, scaenici 37, 11 sq. scaenicorum turpitudo 37, 12 lunae uices 17, 5 lupanaria 25, 11 (Luperci) 24, 3 lusus testarum in mare iaculationum 3, 5

magi 26, 10 sq. 27, 1 Magna Mater 6, 2 cf. Cybele et Idaea mater Mancinus 26, 3 Manes 6.3 Mantuanus Maro 19, 2 manubiae 25, 5 maris tepor 19, 3 Maro (Vergilius) 19, 2 Mars uinctus et uulneratus 23, 3; Thracius 25, 9; Martis cum Venere adulterium 23, 7 Mauri suos reges ut deos colebant 21, 9 Medi 25, 12 medius locus honoratissimus 4, 6 Melius u. Diagoras mendicantes dii 24, 3 Mercurius alatis pedibus 22, 5; Gallorum deus 6, 1 Mesopotamia 18, 3 metempsychosis 34, 7 miles Dei 37, 3 Milesius u. Thales mimus 34, 7; mimorum lasciuia 37, 12 Minerua 21, 11; caesiis oculis 22, 5;

eius ortus 19, 12

miracula monstruosa 20, 3 morbus comitialis hominis sanguine sanatus 30, 5 Mucius Scaeuola 37, 3 mulieres credulae 8, 4 multiuira 24, 3 mundus diuina ratione perfectus 17. 3 sqq. mundi incendium 11, 1; 34, 1 municipes dei 6, 1 mysteria 22, 1

natales deorum 7, 5. 21, 1 Natalis u. Caecilius Neptunus mare 19, 10; glaucis oculis 22, 5; muros Laomedonti instituit 23, 5 Nilus amnis 18, 3 nocturna sacra Christianorum 9, 7 nummos signare Saturnus docuit 21, 5.

obscena Christianis obiecta 9, 6 sq. Oceanus 6, 2 Octavius Ianuarius 1, 1 et saepius Oetaei ignes 22, 7 oracula 26, 5 sq. 27, 1; oraculum Socrati datum 5, 5 ordo temporum ac frugum 17, 7 Oriens 18, 3 Orpheus 19, 11 osculum simulacris dare 2, 4 Osiris 22, 1 Ostia 2, 3

Pallor numen 25, 8 Pan ungulatis pedibus 22, 5 par Thebanorum = Etcocles et Polynices 18, 6 Parthi 7, 4 (Aemilius) Paulus 26, 3 Pauor numen 25, 8 pauper quis sit 36, 4 paupertas Christianorum 36, 3 Persae de equorum hinnitu principa-

tum augurantes 18, 6; Persarum

principatus 25, 12; eorum mos incestus 31. 3 Persaei philosophi de diis sententia 21, 2 Perses rex 7, 3 Phalaris tyrannus 5, 12 Pharia Isis 21, 1 philosophi fuerunt ueteres Christiani 20, 1 philosophorum de deo summo opiniones 19, 3 sqq. eorum supercilia 38, 5 Phryges Magnam Matrem colentes 6, 1 interpretatio physiologica deorum 19, 11 Picus deus 25, 7 pilleati sacerdotes 24, 3 Pilumnus deus 25, 7 pisces, numina Aegyptiorum 28, 8 Plato inueniri deum posse negat 26, 12; de ciuitate sua Homerum eiecit 23. 2; eius de deo sententia 19, 13 sq. de animarum immortalitate 34, 6; de daemonum natura 26, 12. 27, 1; de mundo 34, 4 Plautina prosapia 14, 1 pocula delibata 38, 1 Poeni 7, 4 poetae ueritati fabellis suis nocuerunt 23. 1 pomparum osores Christiani 12, 5. 37, 11 Pompei et Caesaris bellum 18, 6 pontifices 25, 12 populares dii 19, 7 Proculus 21, 9 Prodici de diis opinio 21, 2 Protagorae scripta deusta 8, 3 Protesilaus 11, 8 prouidentia diuina negatur cap. 5, adseritur cap. 17 sq. pulli in auspiciis 25, 12; edaces 26, 2 Pyrro academicus 38, 5 de Pyrro rege oraculum 26, 6 Pythagorae de deo sententia 19, 6; metempsychosis 34, 6

Pythia φιλιππίζει 26, 6 Pythius Apollo 26, 6

regni societas intuta 18, 6

Regulus 26, 3, 37, 5 renascendi condicio 11, 2 sqq. 34, 6 resurrectio animarum inrisa 11, 2 sqq. adserta 34, 6 sqq. eius similia in natura 34, 11 ritus deorum Romanorum 24, 3 Romae initia iniusta 25, 1 Romani uniuersarum gentium sacra colebant 6, 1 et 3; eorum iniustitia 25, 2 sqq. superstitio 24, 2, 25, 1 Romulus 21, 9. 25, 2. 4. 7 ruina mundi 34.3 Kutilii exilium 5, 12 Sabinarum raptus 25, 3 sacra uaria 24, 3 Salii 25, 12. 24, 3 Sarpedon 23, 4 Saturnia urbs 21, 6 Saturnus 21, 4 sq. 22, 5, 27, 6, 30, 4;

scaenici ludi 37, 12
Scaeuola u. Mucius
scurra Atticus (Socrates) 38, 5
Scylla multiplex 20, 3
sepulcra deorum 21, 1; Iouis 21, 8
sepultura antiquissima inhumatio 34,
10; sepulturae ignium a Christianis
improbatae 11, 3

in Africa infantes ei immolati 30, 3

Serapis 22, 1. 27, 6, 28, 9; eius simulacrum 2, 4 serpentibus sacra instituta 28, 8

sertorum usus 38, 2

Simonides melicus 13, 4. 38, 5

sistrum Isidis 22, 1

Socrates sapientiae princeps 13, 1; scurra Atticus dictus 38, 5; ueneno exstinctus 5, 12; eius daemonium 26, 9; de rebus caelestibus responsio 13, 1

Socraticus 19, 3

solistimum tripudium 26, 2
spectaculis Christiani abstinebant 12,
5. 37, 11
Speusippi de deo sententia 19, 7
spiritus insinceri = daemones 26,
7 sqq.
Stoici 21, 1. 34, 2
Stratonis de deo sententia 19, 8

Stratonis de deo sententia 19, 8 Stygia palus 35, 1; per Stygem iusiurandum 35, 2 Syri Astarten colentes 6, 1

Tatius rex 25, 7

Tauri Dianam colebant 6, 1; hospites immolabant 30, 4

templa de manubiis 25, 5; t. Christiani nulla habebant 10, 2. 32, 1; cf. etiam fana

Terra 21, 7; terrae filii 21, 7

testarum in mare iaculationum lusus

3, 5
Thaletis Milesii de deo opinio 19, 4
Thebanorum par = Eteocles et Polynices 18, 6

Theodorus Cyrenaeus 8, 2 Theophrastus unum deum statuit 19, 10

Tiberinus deus 25, 7
Tiresias uates caecus 26, 5
tirunculorum (Christianorum) initiatio
9, 5

Trasymenus 7, 4

tripudium solistimum 26, 2 Triuia Diana 22, 5 Troicum bellum 23, 3 tropaea 25, 6; eorum forma 29, 7

Venus uulnerata 23, 3; Veneris lorum 23, 3; eius cum Marte adulterium 23, 7

Vergilii de deo sententia 19, 2 ueritas obuia requirentibus 23, 7 uernaculi dii Romanorum 25, 7 Vesta 25, 10 Vestales 25, 12; impudicae 25, 10

uexilla 29, 7 uictimae humanae 30, 4 uindemiales feriae 2, 3 uirgo inter astra 22, 7

Vesuuius mons 35, 3

uncti lapides 3, 1 unguenta funerum 12, 6 unicus deus 10, 3 uniuira 24, 3

Volumnus (al. Picumnus) 25, 7 Vulcanus ignis 19, 10; princeps deorum 21, 3; claudus et debilis 22, 5; fulminis fabricator 23, 6

Xenophanis deus 19, 7 Xenophontis de deo sententia 19, 13

Zenonis de deo opinio 19, 10 sq.

III. INDEX VERBORVM ET LOCVTIONVM.

Absque 12, 5. 24, 3. 27, 3. 37, 8
accedere: Saturnus Italiam accesserat
21, 5
accessio alieni erroris fieri malunt
24, 2
acrimoniae ceparum 28, 9
adcrescere 31, 7

adeo sensu peculiari 6, 2 et 7, 6 (inde adeo cf. 11, 4 inde uidelicet). 16, 5. 34, 11. 36, 8. 37, 7 adfectio = studium, amor: tanta dulcedo et adfectio hominis inhaesit 1, 1 adfirmator 31, 2

adhuc: usque adhuc 5, 4 adiurati per deum 27. 7 adludere fluctus transitiue: (aequor) uicissim nunc adpulsum nostris pedibus adluderet fluctus, nunc relabens in sese resorberet 3, 3 adolescere: sic exalatis terrae uaporibus nebulas semper adolescere 5, 9; tener fetus ubertate lactei roris adolescit 18, 2; damnis alienis et suis sceleribus adolescere cum Romulo regibus ceteris.. disciplina communis est 25, 4; per uniuersum orbem sacraria ista taeterrima impiae coitionis adolescunt 9. 1 adposita curatio 2, 3; nocturnis sacris adp. suspicio 9, 4 adsensionem alicui praebere 23, 3 adsertio libertatis 38, 1 adseverationes 'zuversichtliche Behauptungen' 14, 5 adstrangulare: uos uideo procreatos filios adstrangulatos misero mortis genere elidere 30, 2 adsumi in deos 21, 2 adusque 31. 8 aedicula = sacellum 32, 1 aestuare = dubitare 16, 4 aetatis robur 23, 8; per uniuersam conuictus nostri aetatem 1, 5; nostri temporis aetate 38, 7 altera pars = alterutra 5, 1, 13, 5 alternis mori 22. 7: alternis uicibus altius moueor 14, 3; altius eruere 26, 7 ambitio: adsedimus ita, ut me ex tribus medium lateris ambitione protegerent 4, 6 ambulacrum 'Spazierweg' 3, 3 anceps (= geminum) malum et gemina dementia 11, 3 angit et remordet me Octavi oratio 4, 3 aniles fabulae 11, 2. 20, 4; anilis superstitio 13, 5

animare spem 38, 4 arguere aliquem inscientiae 4, 3; argui infirmitatis 12, 3: ipsis sacris suis (Iuppiter) humanitatis arguitur 21, 8; ut aurum ignibus, sic nos discriminibus arguimur (i. e. examinamur) 36, 9 auiditatem desiderii implere 2, 3 aura floris 38, 2 auspicari: insignis iustitia Romana ab ipsis imperii nascentis incunabulis auspicata est 35, 2 auspiciis renitentibus 26, 4 autumnitas 2, 3 blandiri sibi de aliqua re 33, 1; illis pauorem fallax spes solacio rediuiuo blanditur 'beschwichtigt' 8, 5 bonus = beatus ('selig') 1, 1 caeca uulnera 9, 5 caedere pectora 22, 1; seges grandine caeditur 5, 13 calescere: ubi conuiuium caluit 9, 6 cana seges 5, 13; cani fluctus 3, 3 carnales oculi 32, 6 cassa uota 12, 1 cautelam dare periculis 7, 6 cibi inhumani 8, 4 ciuilia (opp. diuina) intellegere 12, 7; quae tota (Platonis oratio) esset caelestis, nisi persuasionis ciuilis nonnumquam admixtione sordesceret 19, 13 coaequare 7, 3 cogere: exercentes.. quaestionem, non quae uerum erueret, sed quae mendacium cogeret 28, 3 cogitatio: cum per uniuersam conuictus nostri aetatem mea cogitatio uolueretur 1, 5 cognomen adponere alicui 8, 2 coheredes spei 31, 8

coire et conspirare in unam sententiam

19, 3

coitio (= coetus) impia 9, 1; daemonum coitio 31, 1 colere innocentiam 32, 3 commercium: antequam commerciis orbis pateret 20, 6 in compendium commune protuli 15, 2 comperendinare 38, 5 componere paria (pugnantium) 23, 3; quam pulchrum spectaculum Deo, cum Christianus aduersum minas et supplicia et tormenta componitur 37, 1 computari inter deos 25, 8 concatenata 17. 2 concinere pari cum aliquo uoluntate 1, 3 concretio elementorum 5, 8 conflagratio elementorum 34, 4 conscius in amoribus alicui 1, 4; conscium lumen 9, 7 conserere sapientiam 4, 4 consistere: qui ordo facile turbaretur, nisi maxima ratione consisteret 17, 7; nec de ultima statim plebe consistimus, si honores uestros recusamus 31, 6 consortes fidei 31, 8 consubsidere 40, 2 contemplatio = imago 1, 2 contremescere aliquid 28, 9 conuiuia incesta miscere 28, 2 crastino (sc. die) 40, 2 crispi fluctuum errores 3, 3 cruda hieme 24, 3. 34, 12 cum animo suo recensere 1, 1; cum sermone spatium consumere 3, 5 cupere sectae uestrae non spontaneos, sed electos 11, 6 currules (i. e. circenses) ludi 37, 11

dativus graecus cf. ad p. 33, 5 de: de marinis lauacris curatio 2, 3; de libris memoria 7, 2; ludorum de somnio hominis iteratio 7, 3; praedicta de oraculis fata 7, 5; de ora-

culis prophetarum cognita 35, 1: de oraculo testimonium meruit 13.2: de matrimonio mulierculae (i. e. nuptae) 25, 3; templa omnia de manubiis 25, 3; de suis dictis sapientes esse meruerunt 19, 4; de harena ferae 30. 6 : initiari de caede infantis 30, 1: de uestro numero carcer exaestuat 35, 6; requiescere de itinere 4, 5; de paucis innumeri facti 33, 3; de hominibus aues 20, 4; de capro et homine mixti dei 28, 7; de integro mihi cum Octavio res est 4, 4; Christianos de proximo fugitant 27. 7: non dubitandum ei de cetero est 16.4 decliuis: quod iam sol occasui decliuis est 40, 2 decurrere: ea quae iam transacta et decursa sunt 1, 1 deficitur sole Britannia 18, 3 defungi: frequentius in aedituorum cellulis quam in ipsis lupanaribus flagrans libido defungitur 25, 11 degrauare 26, 7 delibata pocula 38, 1; delibatos altaribus potus abhorretis 12, 5 demergit sol 34, 11 denotare = animaduertere 2, 4 denuntiare interitum 11, 3 desponsatae uirgines 25, 3 despuere deos 8, 4 destinatae uirgines-desponsatae 25, 3 destruere: ne omnis religio destruatur 13, 5 determinat Deus fata 36, 2 detinere memorias defunctorum in statuis 20, 5 detriumphatos (deos) colere 25, 7 dies: aues in diem (i. e. cotidie) pascuntur 36, 5; caelum in noctem astris distinguitur.., in diem sole lustratur 17, 5

diffinditur una uia in plures 16, 3

dimidiata uerba temptare (de infante)
2, 1; corrupta et dimidiata fide 34, 6.

Dindyma sc. sacra 22, 4 disciplina uirtutis est calamitas 36, 8 disserere diuina 12, 7 dissimulanter (i. e. 'indirect') 4, 3 domi forisque 3, 1 dominari cum genetiuo 12, 5 dorsum maris 3, 6 dulcedo hominis 1, 1; carminis 11, 9

edulia pecora 30, 6 efferari 14.6 effigiati lapides 3, 1 effusa oratio 14. 1 eierare nomen Christiani 28, 4 eloquium: magorum et eloquio et negotio primus Hostanes 26, 11 emergere in lucem sapientiae de tenebrarum profundo 1, 4 erigi imperiis 37, 7 erogare: ignes Aetnaei montis.. flagrant nec erogantur (i. e. absumuntur) 35, 3 errare longe de uicinia ueritatis 29, 2 errores fluctuum 3, 3 erubescet timere se (= quod timeat) materiem 23, 10 erupit (sc. uoce) 40, 1; erupit aegre se ferre 16, 5 euagari ultra terminos 5, 6 euanescere: quod ad me est, magnitudine admirationis euanui 39, 1 eucluere tacitum aliquid apud se 40, 1 exaestuat carcer de numero uestro 35, 6 examen deorum (cf. examen apium et similia) 21, 4; nullo ordine uel examine (i. e. indiscrete) 5, 10 exire in memorias 16, 5 experimentum capere de praesentibus 12, 1 exsultare impatienti gaudio 1, 2 exsecare hominem = eunuchum facere 22, 4 exstructa mammis multis Ephesia (Diana) 22, 5

fabricari passiue 23, 13. 32, 1. 34, 4

fabula mortua 18, 6; fabulae aniles 11, 2. 20, 4; fabulae = sermones uel colloquia 3, 4 facile (i. e. feliciter) nauigare 26, 4 fallentes (i. e. 'kürzend') iter fabulae 3, 4 fama sagax 9, 3 familiarius nosse aliquem 5, 5. 6, 1 fateri uultu aliquid 4, 1; de prouidentia fateor 40, 2; forma nostra Deum fatetur artificem 17, 11 fauorabilis 39, 1 febribus uri 12, 3 ferale naufragium 7, 4; crucis ligna feralia 9, 4 ferociente adhuc uictoria 6, 3 fides facilis in aliqua re 20, 3; ad fidem = ad probationem 21, 9 figmenta male sanae opinionis 11, 9 fiagitium piaculare 24, 3 flexa collium 17, 10 forsitan cum indicativo 29, 6 (aliter 28, 10) fragmen: loquellam ipso offensantis linguae fragmine dulciorem 2, 1 frequentare consuctudinem 34, 10 frusta = atomi 17, 3 fumantes equi 7, 3 fundatae ungulis animantes 17, 10 genitura 36, 2 gentiles sacrorum ritus, i. e. cuiusque gentis proprii 6, 2 gentilitas Iudaeorum 10, 4 Graeculus et politus 21, 5 grandines increpant 5, 9; seges grandine caeditur 5, 13 grauant (daemones) a caelo deorsum 27, 2

hibernum, i. e. hib. tempus 34, 11 in hodiernum 21, 7 homo (= humanitas): ut hominem exuat 22, 7; optant in homine perseuerare 21, 8

honestare corpus odoribus 12, 6
honore praefanda 9, 3
humanitas = genus humanum 8, 2.
26, 11
humilitas nostra (i. e. hominum) 5, 6

humilitas nostra (i. e. hominum) 5. 6 iaculationes testarum 3.5 iaculum de testa iacta dictum 3, 6 id temporis 2, 3 ignescere 34, 2 ignis sapiens 35, 3; ignium sepulturae 11. 3 in publicum muta natio 8, 4; in publicum dicere 19, 14; in hodiernum 21, 7; in aliquem modum (=quodammodo) 34, 8; in totum (= omnino) 24, 3. 28, 3 in pueris = inter pueros 3, 6, et sic in contubernalibus 4, 4, in gentibus 25, 9, in hostibus 37, 3 inambulando litore ad mare pergere 2.4 incendia (incentiua?) orationis 27, 5 inclinis 3, 6 incertum sortis 9, 7, propositionum 16, 2 increpant grandines 5, 9 inculcare (= conculcare?) 24, 1 incumbere propensum in alteram partem 5, 1 indolescendum est 5, 4 inerrare in aliquos 31, 4 inexesus 35, 3 infirmitates 36, 8 infligere (inflgere?) amorem 37, 12 ingerit sese oculis et sensibus nostris caelestis claritas 17, 2 inhaerere lateri alicuius 3, 1; unius matrimonii uinculo 31, 5; dulcedo hominis inhaesit (animo) 1, 1 inhorrescere 27, 7

inhumani cibi 8, 4; inh. uictimae

30, 4

initiari de caede 30, 1

inlibatus = integer 15, 1

innocentes anni = innoxia aetas 2, 1 innouare 11, 7 inopinata praesentia 2, 2 inopinato uisi 21.7 inpatiens gaudium 2, 2 inperitia dei (opp. notitia) 35, 5 inpiata sacra 28, 5; inpiatum est 25, 6 inpingere in lapides intransitiue 3, 1 inplicare errorem uanis opinionibus 5, 6; eius contemplatio pectori meo implicata est 1, 2 in praesentiarum 5. 1 inprecationes dirarum 7, 6 inprobe = inpudenter 40, 1inpuratus homo 23.12 inquirere in mores 10, 5; inquirere (anquirere?) causas 13,4: Isis filium inquirit 22, 1 inrotare testam super undas 3, 6 inruere: fulmina montes inruunt 5. 9 insinceri spiritus 26, 7 insitus: sciat omnes homines rationis et sensus capaces procreatos, nec fortuna nanctos, sed natura insitos esse sapientiam 16, 5 insparsis mendaciis 28, 6 inspirata patientia 37, 5 instigatio daemonum 28, 5 insultare alicui 37, 1 intende mari (= aspice mare) 17, 9, intende templis 7, 5 (sed 32, 8 in solem intende); nihil intendere 4, 1 intentius disputare 4, 5 intentio mentis resedit in aliqua re 1. 5; dum uerborum lenocinio a rerum intentionibus auocantur 14. 4; intentione summa quaerere 38, 6; ut propositionis incerto incertior responsionis nostrae intentio (i. e. propositio contraria) fundaretur 16, 2 intercessio 9.2 intererrare locis omnibus 10, 5

intergressus 15, 1

machinator 5, 7

interpolata ueritas 34, 5 interprimere 10, 2 intexunt araneae faciem dei (in statua) 24. 1 intimi sensus 1, 2 inundare: partes orbis nunc inundare (inundari?) dicit Plato, nunc alternis uicibus ardescere 34, 4 inuoluere nexus infandae cupiditatis 9. 7: inuoluta falsis oracula 27. 1 iudiciaria cura 2, 3 labes: subductae nauiculae substratis roboribus a terrena labe suspensae quiescebant 3, 5; spiritus insinceri, a caelesti uigore terrenis labibus et

cupiditatibus degrauati 26, 7; conuiciorum amarissimam labem uerborum ueracium flumine diluere 16, 1 labor lunae (quo tempore non apparet)

17. 5

lactescunt ubera partu maturescente 18. 2

lapsus: fluuii eunt semper exercitis lapsibus 17.9

latebrosa et lucifuga natio 8, 4

latus: ex altera parte - ex altero latere 14, 7

lauacra marina 2, 3

leuamentum dare laboribus 7, 6

lex: mare lege litoris stringitur 17, 9 libere (opp. occulto) congregari 10, 2 libram tenere aequissimi iudicis 5, 1 librare metaphorice ('abwägen') 15, 2 libratio 17, 5

liniamenta deflexa 18, 1

litabilis hostia 32, 2

lubrici casus 5, 13

lucifuga (lucifugax cod.) et latebrosa natio 8, 4

luculentus dies 3, 1

ludere: magi quicquid miraculi ludunt 26, 10

ludicra et seria 1, 3

manere = habitare 32.1maturitas autumni 17,7 maturuit ueritas diuinitatis nostra aetate 38, 7 mediocritas humana 5, 5 meditari passiue 25, 1 medium spatium = dimidium 3, 2 memoriae (= annales) et tragoediae 31, 3; si qui in memorias exierunt = clari facti sunt 16, 5; ciuis bonae memoriae 20.6 miscere bellum 25, 3; conuiuia incesta 28, 2; antequam gentes ritus suos moresque miscerent 20, 6; (Homerus) deos in hominum rebus et actibus miscuit 23, 3; pleni et mixti deo uates 7, 6 modus: in aliquem modum 34, 8; magnum in modum = magno opere 14, 3 moliri ruinam 11, 1 monstruosa miracula 20. 3 mugire tonitrua 5, 9 municipes dei 6, 1

naribus ducere auram bonam floris 38. 2 natales mundi 6, 1

natio = secta 8, 4

natiuitatem deus omnibus praestat 18, 7; natiuitatis iniuria 23, 12

natura, i. e. pars corporis nostri secretior 9. 4

natus cum infinitiuo 17, 2

nec = ne - quidem 20, 4. 28, 3. 29,1. 30, 6

nectere caput floribus 12, 6; n. fabulam incesti 31, 4

nescio an = uix 9, 4

nidor altarium 27, 2; corpus omne siue.. in cinerem comprimitur uel in nidorem tenuatur 34, 10

notaculum corporis 31, 8

nouellus = infans 30, 1

nundinari ingenium 37, 7 nutauit lubrica sententia 16, 1

obices petrarum ('Steindamm') 4,5
obire: deus in caelo constitutus non
potest omnes obire 32, 7; ne longius multos Ioues obeam 22, 6
obiurgare aliquem alicuius rei 4, 3
obstrepere ueritati 40, 2
obtinere = uincere 40, 3
obuia ueritas requirentibus 23, 7
odores = unguenta 12, 6
offensans lingua 2, 1
oliuitas hiberna 17, 7
orare imagines deorum 23, 9
osculum labiis pressit(inpressit?) 2, 4
otiosum est ire per singulos 21, 9

paenitenter omissa auspicia 26. 1 paenitentes 28, 1 palam est = manifestum est 18, 7 palmulis expansis nauis labens 29, 8 passim omnes loquuntur 9, 6 patere: antequam commerciis orbis pateret 20.6 patrocinia mutua sibi praestare 24, 5 pelles caedere 24, 3 penitus tollere 8, 2; p. extingui 34, 12; p. consonare 19, 4 pensat Euphrates Mesopotamiam pro imbribus 18, 3 pensitat deus ingenium singulorum periculis 36, 9 perierare 23, 1 (sed 7, 6 et 29, 5 codex peierare) periniurium 15, 1 perpetem uitam (= aeternitatem) sibi polliceri 11, 5 perpetuitas 18, 7 petere (opp. declinare) negotia 26, 9 piaculare flagitium 24, 3 piaculum: non sacro quodam, sed piaculo foederantur 8, 4 pignerari ad mutuum silentium 9, 5

plaudere in aliquem 14, 2

plebs ultima 31, 6; plebs profanae coniurationis 8, 4 plurimum quantum 23, 1. 40, 1 poenale incendium 35, 3 pompa facundiae 16, 6 porrecta camporum 17, 10 postuma immortalitas 12, 3 praecerpunt uates futura 7. 6: praecerpti cibi 12, 5 praefanda honore 9, 3 praemicant fulmina 5, 9 principalis philosophus 19, 4 profane = impie 8, 3 profani litterarum 5, 4; plebs profanae (i. e. impiae) coniurationis 8, 4; profanus homo (i. e. 'gottlos') 35, 4 profugus (= apostata) 35.6 profundum tenebrarum 1, 4 proiecti in terram caelum ipsum.. audaci cupiditate transcendimus 5, 6 prolixior turpitudo 37, 2 prolixius gaudere 40, 3 propudia 29, 1 propudiosae meretrices 25, 8 proruere in inlicita 31, 4 prosapiae Plautinae homo, i. e. h. facetus festiuique sermonis 14, 1 prouincia orbis 32, 7 proximus: quid Mantuanus Maro? nonne apertius, proximius, uerius ait? 19, 2 publicus: lucifuga natio, in publicum muta, in angulis garrula 8, 4; in publicum dicere 19, 14; publicum = 'die Oeffentlichkeit' 10, 2 pudenda corporis 28, 9 purpura fulgere 37, 10; honores et purpuras despicere (recusare) 8, 4. 31, 6

qualitates 16, 2 quamquam cum coniunctiuo 14, 3. 26, 7 quantum potest 14, 7 quatenus = quoniam 5, 6 quati periculo 12, 3 quicumque = quilibet 16, 6 quisque = quicumque 13, 1

recensere memoriam alicuius cum animo suo 1, 1 reciprocis aestibus refluit oceanus 17,9 recta montium 17, 10 recursantes uices tenebrarum et luminis 17. 6 redire in praeterita 1, 1 redinium solacium = sol. resurrectionis post mortem 8, 5 reformare aliquem ad ueram religionem 1, 5; ista figmenta.. a uobis in deum uestrum reformata sunt 11, 9 religio praua 10, 1; religiones traditas colere 6, 1 remordet me oratio 4, 3 remunerari' passiue 7, 2 renitentibus auspiciis 26, 4 reparari = resuscitari post mortem 34, 12 reparatio operis et quietis alterna 17,6 repetere Parthos signa 7, 4 repromittere 11, 3 res: quid hoc est rei? 4, 1 residui - reliqui 25, 10 retorquere ueritatem 34, 7 rigidus status (hominis) 17, 10 rotari: sic insaniunt, sic bacchantur, sic rotantur 27, 3 rudis studiorum 5, 4 runcinare 23, 11

sacraria = loca ad sacra peragenda 9, 1
saeculum = mundus 34, 11 et 12
scrupulosum examen 15, 2
sed = at 33, 1; sed enim = at enim
32, 7
seges cana 5, 13
senium lunae (opp. auctus) 17, 5;
senium arbustorum 34, 11

sensus intimi 31, 4 sepulturae ignium 11, 3 simulata philosophia 'Scheinphilosophie' 8, 2 sitienter sanguinem lambere 9, 5 soliditas rerum (opp. eloquentiae tumor) 15, 2 solitarius deus 10, 3 sordescere mente (opp. purpura fulgere) 37, 10 spargere promisce uenerem 31, 4 spatium ciuitatis emensi iam liberum litus tenebamns 3, 2 spicatae aculeis animantes 17, 10 statim = continuo: nec de ultima statim plebe consistimus, si honores uestros recusamus 31, 6 status rigidus (hominis) 17, 10 strepitus per pudenda corporis expressi 28. 9 structor murorum 23, 5 subsistere: nec de ipsis, nisi subsisteret ueritas, maxime nefaria fama loqueretur 29, 5 supercilia philosophorum 38, 5 supplicare ad imagines 29, 5 suspectus nobis in caelum datus est 17, 2 suspendere in incerto relinquere 14,5 tabe pestifera caelum inficitur 5, 10 temperamentum autumni et ueris (contra hiemem et aestatem) 17, 8 temperies 2, 3 temulenta uindemia 5, 13 tenor hinc perpetuus uenerationis mansit 6, 3 terriculae suppliciorum 37, 4 tirunculi 9, 5 tonsi fluctus 3, 6 tormenta uerborum 27, 5 tortuosi (torosi cod.) et crispi errores (undarum) 3, 3 toto in casu datiuo 11, 1; in totum

= omnino 24, 3. 28, 3

transfuga disciplinae = desertor 33, 5 triumphator erroris 40, 1 tumor indignationis 14, 1; t. eloquentiae 15, 2

uanitates superstitiosae 1, 5
uariare: interim deos credere, interim
se deliberare uariauit 16, 2
uentilare fabulas 28, 2
uestigare 22, 2
de uicinia ueritatis longe errare 29, 2
uindemia temulenta, 5, 13; ad uindemiam feriae = uindemiales 2, 3
uirtus Dei, i. e. uis et potentia 32, 4
uiscera terrae 17, 10

uiuificari 32, 6
ultima plebs 31, 6
unus ullus 11, 8
uoluitur cogitatio per aliquid 5, 1
uolutari 5, 10
uorare infantes 28, 2
urbanitas sensu hypocoristico 28, 10;
= astutia 16, 2
uri febribus 12, 3; hiems glacie urit 17, 8
usque adhuc 5, 4
uterque: qui (pro uulgari quorum uterque.. sustulerunt 8, 2
utpote cum 5, 1.

$\begin{array}{ccc} \mathbf{IVLII} & \underline{\underline{\mathbf{F}IRMICI}}_{\gamma} \mathbf{MATERN}_{1}^{\gamma} \\ & \underline{\mathbf{LIBER}} \end{array}$

DE ERRORE PROFANARVM RELIGIONVM.

13 %

P = codex Vaticanus inter Palatinos num. 165 saec. X. a = editio princeps Argentoratensis a. 1562.

IVLII FIRMICI MATERNI

LIBER

DE ERRORE PROFANARVM RELIGIONVM.

*** quod in fabricatione hominis artifex effecit, ut antea dixi- Fol. 10.

mus, annuis perditorum commonitionibus ** specialiter retexenda 1

sunt. in testificationem ueritatis manifestis rationibus exemplorumque testimoniis diuinationem probabimus per diabolum esse

inuentam et perfectam, ut per hoc spiritus maculata cogitatione
spe fluxae felicitatis, peruersa discretione peruerteret miseros
homines perpetuis calamitatibus implicitos.

Quattuor elementa esse principia creaturarum nemo inuenitur 2 qui dubitet, id est ignem, aquam, aërem et terram. sed haec ele-10 menta diuersa sunt uel in potestate contraria. in errore sunt itaque

Primi quaternionis non supersunt in codice teste Wilmannsio nisi quattuor folia interiora (siue folia pristina 3-6), primum et secundum et his conexum septimum et octauum interciderunt; in priore pagina folii, quod nunc est primum, uetus scriptura manu recentiore partim alio atramento superinducto renouata, partim, ubi nihil iam tum legi poterat, plane noua suppleta sunt; has scripturas littera p indicauimus, per totum autem librum uocabula litterasue, quae in codice aut omnino fere evanuerunt aut alia manu renovata sunt, ut incerta litteris inclinatis exprimenda curauimus. 1 quod] quae coni. Bursian || artifex effecit ut antea p (effecit P non uidetur habuisse) 2 commonitionibus (commone ... P) ac excommunicationibus p ueteribus litteris prorsus deletis, sed spatium breuius indicat a manu uetere aliud scriptum fuisse testificationem ueritatis p, in testificationum u. a 6 fluxe P ut uidetur, fluxe p, fluxa Oehler 8 nemo a: om. P. non Bursian || inuenitur Bursian: inueniri P (sed ri m. 2), est a 9 quis p || id est - terram obelo notauit Wowerus || aerem et p; malim aerem, terram

gentes, quae cum elementis tribuant principatum, adhuc deputant ignem quasi summum deum, quasi cetera ex ipso habeant substantiam calore, nescientes quod omnia elementa ex ipsa sint sua contrarietate coniuncta et quod et ipsa habeant fabricatorem deum, qui singula suis locis ordinibusque constituens creauit, quod aut mente aut cogitatione colligimus aut certe quod oculis cernimus diuina uerbi sui societate compositum, aequata corporum moderatione in hoc toto.

- Aegypti incolae aquarum beneficia percipientes aquam colunt, aquae supplicant, aquas superstitiosa uotorum continuatione uene- 10 rantur. sed in sacris suis, quae mysteria uocant, addunt tragica Fol. 1b. funera et funesta calamitatis metuendae certamina: | incestum cum sorore adulteriumque commissum et hoc facinus seueris mariti animaduersionibus uindicatum. Isis soror est, Osiris frater, Tyfon 2 maritus. is cum comperisset Isidem uxorem incestis fratris cupi- 15 ditatibus esse corruptam, occidit Osirim artuatimque lacerauit et per omnes Nili fluminis ripas miseri corporis palpitantia membra proiecit. Isis repudiato Tyfone, ut et fratrem sepeliret et coniugem, adhibuit sibi Nephthum sororem sociam et Anubim uenatorem, cui ideo caninum caput inpositum est, quia lacerati corporis partes 20 artificio canis uestigantis inuenit. sic inuentum Osirim Isis tra-3 didit sepulturae. fuerunt sane hi aput Aegyptum reges pariter ac tyranni: sed Osiris iustus praeter illud quod cum sorore commisit, Tyfon furiosus, impotens ac superbus: ideo ille colitur, iste uitatur. haec est Isiaci sacri summa: in adytis habent idolum 25 Osiridis sepultum, hoc annuis luctibus plangunt, radunt capita, ut miserandum casum regis sui turpitudine dehonestati defleant capitis, tundunt pectus, lacerant lacertos, ueterum uulnerum resecant cicatrices, ut annuis luctibus in animis corum funestae ac
 - 1 principatus P 2 ignem manus rec. in marg. codicis et a: at P teste Bursiano (sed apographum quod misit Lorenz hanc lectionem admodum incertam reddit), aethera Bursian 8 toto a: loco P 10 aquae nos: aquis P corr. ex aqua et edd. || consignatione coni. Jac. Gronouius 11 quae mysteria uocant Wowero ut glossema suspecta 14 osyris P et sic alias, sed semel recte c. 27 osiridis 19 Nephtū P, Nephtuni a operarum errore, Nephthen Wowerus || anube P, Annubem a 22 fuerant Pa, em. Bursian 24 iste eiuratur J. Fr. Gronouius 25 aditis a 27 defleant. Capita tundunt, pectus lacerant. lacertos P, em. a

miserandae necis exitium renascatur: et cum haec certis diebus fecerint, tunc fingunt se lacerati corporis reliquias quaerere et cum inuenerint, quasi sopitis luctibus gaudent. o misera et caduca mor- 4 talitas!ut regibus tuis per annos singulos funestas mittas inferias, 5 neglecto Deo summo, qui omnia diuina artificii moderatione composuit, et spem tuam perdis et uitam, nec ostensi tibi luminis splendore corrigeris nec | recuperatae libertatis quaeris insignia Fol. 24nec spem redditae tibi salutis agnoscis nec ex paenitentia praeteritorum criminum indulgentiam postulas. frustra tibi hanc aquam 5 10 quam colis putas aliquando prodesse: alia est aqua qua renouati homines renascantur. hanc aquam, quam colis per annos singulos, uis alia decoctis uenarum meatibus siccat aut certe funestus regis tui sanguis inmaculat: illam quam despicis ignitam, uenerandi spiritus maiestate decoratur, ut ex ipsa per ueteres conscientiae 15 cicatrices credentibus hominibus salutaris sanitas inrigetur. sed 6 in his funeribus et luctibus, quae uera sunt funera, quae facta sunt, quorum extant hodieque reliquiae — nam et sepulchrum Osiridis hodieque in Aegypto est et cremati corporis reliquiae cernuntur — defensores eorum uolunt addere physicam rationem, 20 frugum semina Osirim dicentes esse, Isim terram, Tyfonem calorem: et quia maturatae fruges calore ad uitam hominum colliguntur et diuisae a terrae consortio separantur et rursus adpropinquante hieme seminantur, hanc uolunt esse mortem Osiridis, cum fruges recondunt, inuentionem uero, cum fruges genitali terrae 25 fomento conceptae annua rursus coeperint procreatione generari. pone hanc ueram esse sacrorum istorum rationem, pone propter 7 fruges uota reddi numinibus: quid addis incestum, quid adul-

² quaerere addidi: om. P, repperiri (sic) additum m. rec. sup. lin. in P, inuenire Bursian; cf. p. 78, 10 et 13 sqq. 5 artifici P 8 paenitentia P: 9 aqua quã P 12 funestis a poenitentia edd. et sic semper maculat a || illam quam dispicis ignitam P, illa quam despicis ignita edd. at cf. c. 18, 6 illum quem despicis pauperem largus et diues est et u. Gron-16 uera Bursian: uerae P, uere a || fort. Obseru. in scrippt. eccles. c. 14 21 et Wowerus: ut Pa || homini a quia facta sunt 18 hodie quoque a22 diuisae om. a (uocabulum in cod. rasura facta fere || colligunt ** P 24 recondunt Reifferscheid: reddunt Pa, condunt J. Fr. Gronouius, recidunt Oehler || genitali Wowerus: genitalis Pa ut coni. Wowerus: frumento a || annua P: omnia a || ceperint P terum P

terium, quid miserandae animaduersionis exitium? quid errantibus hominibus et simpliciter peccare cupientibus de sacris tuis malum monstras exemplum? physica ratio quam dicis alio genere celetur. Fol. 26, quid autem celari oportuit quod | omnibus notum est? cur 8 plangitis fruges terrae et crescentia lugetis semina? ad substan- 5 tiam generis humani haec omnia diuina summi Dei liberalitate donata sunt: agendae sunt summo Deo gratiae propter hoc, nec est summi Dei lugenda largitio. deflete potius quod erratis et errorem uestrum restauratis semper luctibus plangite: nolite annuis sacris quaerere funus alienum: uestris potius funeribus 10 9 parate solacia per annos singulos, o miser homo! inuenisse te nescio quid gaudes, cum animam tuam ex istis sacris per annos singulos perdas. nihil illic inuenis nisi simulacrum, quod ipse posuisti, nisi quod iterum aut quaeras aut lugeas. quaere potius spem salutis, quaere exordium lucis, quaere quod te summo Deo 15 aut commendet aut reddat, et cum ueram uiam salutis inueneris, gaude et tunc erecta sermonis libertate proclama: εύρήπαμεν. συγχαίρομεν, cum ab his calamitatibus post paenitentiam tuam summi Dei fueris indulgentia liberatus. Phryges, qui Pessinunta incolunt circa Galli fluminis ripas, 20

terrae ceterorum elementorum tribuunt principatum et hanc uolunt omnium esse matrem. deinde ut et ipsi annuum sibi sacrorum ordinem facerent, mulieris diuitis ac reginae suae amorem,
quae fastus amati adulescentis tyrannice uoluit ulcisci, cum luctibus annuis consecrarunt, et ut satis iratae mulieri facerent aut 25
ut paenitenti solacium quaererent, quem paulo ante sepelierant
reuixisse iactarunt, et cum mulieris animus ex impatientia |
Fol. 34 nimii amoris arderet, mortuo adulescenti templa fecerunt. tunc
quod irata mulier pro iniuria spretae fecerat formae, hoc ordinatos a se pati uoluere sacerdotes. sic annuis sacris cum honore 30
terrae istius funeris pompa componitur, et cum persuaderetur
hominibus quod colant terram, miseri funeris uenerantur exitium.

4 notă P 5 litterae terrae et cres euanuerunt in P || substantiam P: sustentationem a 14 nihil quod Oehler; si quid mutandum, ipse malim: nihil nisi quod 17 erectă P || CYNXEPOµEN P 20 Pessinuntă P, Pessinuntem a 28 in fol. 3ª multa uocabula exalbuerunt ac lectu difficillima sunt 29 ordinantes a 31 persuaderetur P: persuadetur Wowerus, persuadeatur Bursian; cf. Indicem III. s. u. modorum consecutio

hic quoque, sacratissimi imperatores, ut error iste celetur, etiam 2 haec sacra physica uolunt esse ratione composita: amare terram uolunt fruges, Attin uero hoc ipsum uolunt esse quod ex frugibus nascitur, poenam autem quam sustinuit hoc uolunt esse, quod 5 falce messor maturis frugibus facit: mortem ipsius dicunt, quod semina collecta conduntur, uitam rursus, quod iacta semina annuis uicibus + reconduntur, uellem nunc mihi inquirenti respon- 3 deant, cur hanc simplicitatem seminum ac frugum cum funere, cum morte, cum fastu, cum poena, cum amore iuncxerint? itane 10 non erat aliud quod diceretur? itane non erat quod in agendis Deo summo pro frugibus gratiis faceret misera mortalitas? ut gratias pro renatis frugibus agas ululas, ut gaudeas plangis, nec te, cum ueram rationem uideris, hoc aliquando fecisse paenituit, sed hoc agis ut annuis luctibus occupatus uitam semper fugias, mor-15 tem requiras. dicant mihi: quid hoc frugibus profuit, ut fetus 4 suos annuis ululatibus seminent, ut strati funeris calamitatibus ingemescant, quod dicant physica ratione compositum? lugetis et planaitis et luctus uestros alia ratione celatis. nouit agricola quando terram aratro dimoueat, novit quando sulcis | frumenta Fol. 36. so committat, nouit quando maturatas solis ardoribus colligat segetes, nouit quando tostas terat fruges: haec est physica ratio, haec sunt uera sacrificia, quae ab sanae mentis hominibus annuo labore complentur: hanc simplicitatem diuinitas quaerit, ut homines in colligendis fructibus ordinatis temporum legibus seruiant. cur 25 huic ordini miserae mortis figmenta quaesita sunt? cur celatur lacrimis quod celari non debuit? unde confiteantur necesse est haec sacra non in honorem frugum, sed in honorem esse composita mortis alienae. nam quod terram matrem esse omnium deo-5 rum dicunt qui huic elemento primas tribuunt partes, uere deorum

² physică uolunt esse ratione composită P 3 atim (aut att in) P, amatum $a \parallel \text{huc } P$ 7 recidiuantur coni. Bursian, probabilius Reifferscheid redduntur; ipse tentaui renascuntur, ut est paulo post pro renatis frugibus; cf. simile uitium librarii ad p. 93, 5 \parallel uelim Wower; at u. Burs. in praefat p. VII 9 iuncxerunt P, quod ferendum uidetur, si sic distinguas: respondeant: cur etc. 12 planges P 15 fetus scripsi: fletus Pa 16 ut strati P, sed litterae stra fere prorsus euanuerunt, seminent in tristitia, interfecti funeris a 17 ingemiscant edd. 27 non in honore P \parallel composită P 29 hinc a \parallel deorum istorum coni. Bursian

suorum mater est nec abnuimus aut recusamus, quia ab hac collectos deos suos aut lapideos faciunt semper aut ligneos. terram omnem circumfluunt maria et rursus inclusa Oceani ambientis circulo stringitur, caeli etiam rotunda sublimitate operitur, perflatur uentis, aspergitur pluuiis et timorem suum assidui motus tremos ribus confitetur. quid uos maneat qui haec colitis considerate, cum dii uestri infirmitatem suam uobis cottidianis confessionibus prodant.

Assyrii et pars Afrorum aërem ducatum habere elementorum

- uolunt et hunc imaginata figuratione uenerantur: nam hunc eun- 10 dem [id est aerem] nomine Iunonis uel !Veneris uirginis — si tamen Veneri placuit aliquando uirginitas — consecrarunt. Iunonem sane, ne et hinc deesset incestum, Iouis uolunt ex sorore conjugem factam, effeminarunt sane hoc elementum nescio qua ueneratione commoti. num quia aër interiectus est inter mare et 15 Fol. 40. caelum, effeminatis eum | sacerdotum uocibus prosecuntur? dic 2 mihi: hoc numen est, quod in uiro feminam quaerit, cui aliter seruire sacerdotum suorum chorus non potest, nisi effeminent uultum, cutem poliant et uirilem sexum per ornatum muliebrem dedecorent? uidere est in ipsis templis cum publico gemitu mi-20 seranda ludibria: uiros muliebria pati et hanc impuri et inpudici corporis labem gloriosa ostentatione detegere, publicant facinora sua et contaminati corporis uitium cum maxima delectationis macula confitentur: exornant muliebriter nutritos crines et delicatis amicti uestibus uix caput lassa ceruice sustentant. deinde 25 cum sic se alienos a uiris fecerint, adimpleti tibiarum cantu uocant deam suam, ut nefario repleti spiritu uanis hominibus quasi futura praedicant. quod hoc monstrum est quodue prodigium? negant se uiros esse et non sunt mulieres: mulieres se uolunt 3 credi, sed aliud qualiscumque qualitas corporis confitetur. consi- 30 derandum est etiam, quale sit numen, quod sic impuri corporis
 - 1 fort. matrem esse 5 plubiis P 11 id est aerem glossam esse perspexit Wowerus 12 uirginitatis a 13 sane ne P: malim autem ne; nam sane ex uersu sequenti praeceptum uidetur || hinc P: huic a 14 effeminarunt Wower: Et feminarum Pa 15 num Wower: Nam Pa 17 hoc numen Bursian: hoc nomen P, hoccine a 19 per addidi || ornatū muliebrē P: ornatu muliebri (muliebre Burs.) edd. 23 detestationis coni. Wower 29 mulieres; mulieres Oehler: mulieres Pa

delectatur hospitio, quod impudicis adhaeret membris, quod polluta corporis contaminatione placatur. erubescite, o miseri, summitatem: aliter uos deus fecit. cum cohors uestra ad tribunal iudicantis Dei accesserit, nihil uobiscum referetis quod Deus qui uos fecit aguoscat. abicite hunc tantae calamitatis errorem et studia profanae mentis aliquando deserite, nolite corpus quod Deus fecit scelerata diaboli lege damnare, calamitatibus uestris dum adhuc tempus patitur subuenite. misericordia Dei diues est, libenter ignoscit: relictis nonaginta nouem ouibus | amissam fol.46.

10 quaerit unam, et reuerso pater prodigo filio et uestem reddit et 4 parat cenam. nolo uos desperare faciat criminum multitudo: Deus summus per filium suum Iesum Christum dominum nostrum uolentes liberat et paenitentibus libenter ignoscit, nec multum exigit ut ignoscat: fide tantum et paenitentia potestis redimere quicquid sceleratis diaboli persuasionibus perdidistis.

Persae et Magi omnes, qui Persicae regionis incolunt fines, 5 ignem praeferunt et omnibus elementis ignem putant debere praeponi. hi itaque ignem in duas diuidunt potestates, naturam eius ad utrumque sexum transferentes et uiri et feminae simulacro ignis substantiam deputantes: et mulierem quidem triformi uultu constituunt monstrosis eam serpentibus inligantes. quod ideo faciunt, ne ab auctore suo diabolo aliqua ratione dissentiant, sed ut dea sua serpentibus pullulans macuiosis diaboli insignibus adornetur. uirum uero abactorem bouum colentes sacra eius ad ignis 2 transferunt potestatem, sicut propheta eius tradidit nobis dicens:

Μύστα βοοκλοπίης, νίὲ δέξιε πατρὸς ἀγανοῦ. hunc Mithram dicunt, sacra uero eius in speluncis abditis tradunt, ut semper obscuro tenebrarum squalore demersi gratiam splendidi ac sereni luminis uitent. o dira numinis consecratio! o barbarae legis fugi-

2 supinitatem Wowerus, insanitatem (uel stupiditatem) Oehler 13 multa a, unde Wowerus multam dit a: reddidit P 11 coenam a 17 et om. a 18 ignem P: Jouem a 14 penitentiă P 16 Persiae a 19 ad utriusque sexus Pa, em. Bursian || simulacro P, ut coni. Oehler: si-23 pullulans Bursian: pollulant P, polluta a 24 bonum mulachra a 26 υξέ δέξιε Bursian: CYNΔΕΞΙΕ P (Μικτάβω μυστάκυ P, boum edd. ό κλοπίης σύνδετε πατρος άγάνου a) || mitram P 29 uitent P: uideant aIl dira Bursian: uera P, caeca a; possis etiam peruersa uel uana, ut est p. 91, 18 uanis consecrationibus || barbarae P teste Reifferscheidio: nefariae edd. an barbaricae? nam spatium, quod indicat Lorenz, maiús est enda commenta! deum esse credis, cuius de sceleribus confiteris.
uos itaque qui dicitis in his templis rite ** Magorum ritu Persico, cur haec Persarum sola laudatis? si hoc Romano nomine
dignum putatis, ut Persarum sacris, ut Persarum legibus seruiat **
Fol. 5* **quae armata clipeo lorica tecta [gladio et hasta] consecratur. 5
tertia etiam pars est quae in asperis secretisque siluarum agrorum ferarum societatem comprehendit.

VItima pars tripertitae istius divisionis aestimat libidinum 3 vias quae prava desideria quaeque sopores cupiditatis monstrat in tenebris. ideo unam partem capiti adsignant ut hominis aliam 10 quodammodo renis esse videntur. aliam in corde ponunt ut diversarum cogitationum varietatem quas multiplici intentione con-

2 rite P, rite sacrificari a, rite sacra fieri ritu Bursian; an sufficit fieri 3 sola P: sacra a || Scio hoc a post rite supplere? 4 ac Persarum sacris. At Persarum a || seruiat P, ut legit Lorenz in loco admodum obscurato: sequatur a, unde correctum est obsequatur; desunt deinde in P duo folia; u. ad pag. 75 5 quae de priore pagina folii 5, quae omnium difficillima lectu est, haec nobis scripsit Wilmanns: 'Die sehr verzehrte und abgeschabte schrift auf dieser seite ist zum großen theil von einer modernen hand des XV. jahrhunderts nachgezogen und so das alte vielfach gänzlich unkennbar. Was nicht nachgezogen ist, konnte schon zum theil der nachzieher nicht mehr lesen. Ich habe auf der beifolgenden collation alles nachaezogene unterstrichen und die einzelnen unter oder neben seiner hand sichtbaren buchstaben der alten hand durch darübergesetzte buchstaben bezeichnet.' Nos in loco conclamato omnia, quae a manu recentiore renouata aut plane nouata sunt, litteris inclinatis exprimenda curauimus || quae| ut a || tecta| thoracae a || gladio et hasta] haec inepte suppleuit ed. princeps; at uestigia ueteris scripturae aliud scriptum fuisse declarant: post tecta Lorenz sibi uisus est litteras · · · eis (ocreis?) dispicere, ut divinare possis ocreis succincta; extremae tamen litterae ante consecratur uidentur te fuisse 6 tertial altera coni. Bursian (uerba tertia etiam pars uetus quoque manus uidetur habuisse) || agrorumque ed. Burs. fort. agrestium 7 societatem comprehendit manus rec. iis deletis quae a manu uetere scripta erant (agrestiumque ferarum sortita imperium a) 8 libidinum uias uetus quoque m. uidetur habuisse 9 quae] que P || quaeque praeposterae cupiditatis monstrant illecebras. Ideo a 10 capiti] m. rec. ante hoc wocab. in marg. addidit sopori (capitis a) || aliam et renis esse m. rec. uetustis litteris deletis (ut hominis iram quodammodo denotare uideatur a) 11 ponunt m. rec. statuunt a, cuius uerbi nullum uestigium in cod. est || ut (uel at) diversară Pa: ut iecoris m. rec. 12 concipimus in modum uetus quoque manus ut uidetur

cipimus in modum siluarum tenere uideatur. tertia pars construitur in iecore, unde libido nascitur et uoluptas, illic enim genitalium seminum collecta fecunditas naturalibus stimulis desiderium cupiditatis exagitat. quid ergo perficiat ista divisio dili-4 5 genter aspicite, ut facile commentum ratio ueritatis impugnet. si dividitur anima et substantia sua diverso efficaciae genere separatur et dissoluto ordine suo incipit esse quod fuerat. aliud enim mens est, aliud ira, aliud libido, animam ergo separatio ista dissoluit et patitur maximam ex ista partitione iacturam, nec in-10 tegram sui speciem res ista custodit, quae per tres contrarias separata dividitur et, ut uerius dicam, fit ex ipsa divisione mortalis. etenim quod potest dividi corpus est: quod corpus, necesse est esse mortale. ergo si anima dividitur, corpus est: si corpus est, necesse est sit res ipsa mortalis, egregia erroris istius ac prae-15 clara comitantia, maximum nobis beneficium ex ista consequentia confertur: commentis istarum nugarum animas uolunt | esse Fol. 50. mortalis.

Sic sunt, sacratissimi imperatores, elementa a perditis homi-6 nibus consecrata. sed adhuc supersunt aliae superstitiones, quarum secreta pandenda sunt: Liberi et Liberae, quae omnia sacris sensibus uestris specialiter intimanda sunt, ut et in istis profanis religionibus sciatis mortes esse hominum consecratas. Liber itaque Iouis fuit filius, regis scilicet Cretici. hic cum fuisset adultera matre progenitus, nutriebatur aput patrem studiosius quam decebat. uxor Iouis, cui Iunoni fuit nomen, nouercalis animi furore commota ad necem infantis omnifariam parabat insidias. profi-2 ciscens peregre pater, quia indignationes tacitas sciebat uxoris, ne quid ab irata muliere dolo fieret, idoneis, sicut sibi uidebatur, custodibus tutelam credidit filii. tunc Iuno opportunum insidiarum nancta tempus et ex hoc fortius inflammata, quia proficiscens

1 construitur P: constituitur a 2 enim Pa: itũ m. rec. 3 stimulis a: st..... m. uetus, surculis m. rec. 4 per...cit m. uetus, perficit a 5 ut cernatis quam facile a 6 sua P: eius a 7 et om. a 10 que m. uetus, quo m. rec. $\|$ separatim a 11 et P non distincte $\|$ uerius P: uerum edd. 12 quod corpus P: quod autem corpus est edd. 14 res et litteras mor, quae prorsus euanuerunt, restituit ed. princ. 15 cõ....ta P 16 nugarum a. u. Bursian: absurditatum animas uolunt a; scriptura in P prorsus euanuit 28 mulier P 29 filio P 30 nancta P: tracta a

pater et sellam regni puero tradiderat et sceptrum, custodes primum regalibus praemiis muneribusque corrupit, deinde satellites suos, qui Titanes uocabantur, in interioribus regiae locat partibus et crepundiis ac speculo adfabre facto animos ita pueriles inlexit, ut desertis regiis sedibus ad insidiarum locum puerilis animi de- 5-3 siderio duceretur. illic interceptus trucidatur et, ut nullum posset necis inueniri uestigium, articulatim membra concisa satellitum sibi diuidit turba. tunc, ut huic facinori aliud facinus adderetur, quia uehementer tyranni crudelitas timebatur, decocta uariis generibus pueri membra consumunt, ut humani cadaueris inauditis 100 Fol. 60. usque in illum diem epulis | uescerentur. cor diuisum sibi soror seruat, cui Minerua fuit nomen, quae et ipsa sceleris fuit particeps, et ut manifestum delationis esset indicium et ut haberet unde furentis patris impetum mitigaret, reuerso Ioui filia ordinem 4 facinoris exponit. tunc pater funesta calamitate cladis et acerbi 15 luctus atrocitate commotus Titanas quidem uario genere excruciatos necat nec praetermissum est in ultione filii aut tormentum aliquod aut poena, sed per omnia poenarum genera bacchatus necem qualiscumque filii uindicauit, affectu quidem patris, sed tyrannica potestate. tunc, quia diutius pater ferre lugentis animi 200 tormenta non poterat et quia dolor ex orbitate ueniens nullis solaciis mitigabatur, imaginem eius ex gypso plastico opere perfecit et cor pueri, ex quo facinus fuerat sorore deferente detectum, in ea parte plastae conlocat, qua pectoris fuerant liniamenta formata. post haec pro tumulo extruit templum et paedagogum 25-5 pueri constituit sacerdotem: huic Silenus fuit nomen. Cretenses, ut furentis tyranni saeuitiam mitigarent, festos funeris dies statuunt et annuum sacrum trieterica consecratione componunt, omnia per ordinem facientes quae puer moriens aut fecit aut passus est. uiuum laniant dentibus taurum, crudeles epulas annuis comme-30 morationibus excitantes, et per secreta siluarum clamoribus dissonis eiulantes fingunt animi furentis insaniam, ut illud facinus non per fraudem factum sed per insaniam crederetur: praefertur

¹ sellam P: solium a 7 particulatim Pa, em. Wakefield Silu. crit. IV. p. 249 || conscissa a 12 quae Bursian: quia Pa 13 iudicium a 15 acerui P, acerba a 18 aut penă P 19 neces P || qualitercumque a 23 cor pueri Bursian: corpore P, cor a 24 plastes Bursian, idem plasti coniciens || lineamenta edd. 26 Selenus P pr. m.

cista, in qua cor soror latenter absconderat, | tibiarum cantu et Fol. 69cymbalorum tinnitu crepundia quibus puer deceptus fuerat mentiuntur. sic in honorem tyranni a seruiente plebe deus factus est qui habere non potuit sepulturam.

Fuit etiam alius Liber aput Thebas tyrannus magicae artis po-6 testate perspicuus, hic cum muliebres animos uenenis quibusdam et carminibus occupasset, pro arbitrio suo crudelia facinora furentibus imperabat, ut mente captas nobiles feminas et libidinum ministras haberet et scelerum. qui qualia fecerit scelera uel quantum 10 matri contra filium uel sororibus contra fratrem imperauerit facinus, in scaenis cottidie a tragici carminis auctoribus traditur, ut scelerati tyranni facinerosa crudelitas in animis audientium funestis semper relationibus renascatur. hunc Lycurgus sobria ui-7 rorum coniuratione protectus regno exuit, pellit patria: neque 15 enim effeminatus consensum uirorum potuit diutius sustinere. effeminatum enim eum fuisse et amatorum seruisse libidinibus Graecorum gymnasiis decantatur. nec fuga eius Lycurgus tantum est exilioque contentus, sed timens, ne fugiens et ab aliis receptus ludibriosa scelerum suorum etiam in alia regione conderet 20 semina, succinctus ferro patriae dedecus minaci persequitur edicto. tunc Liber proiectis infulis, quas pampineis coronarum circulis inligabat, cum semiuiro comitatu fugiens — soli enim eum secuti sunt stuprorum et flagitiorum ac libidinum socii — per omnes oras uicini maris | cum summa trepidatione desperationis errauit. illic Fol. 70. 25 inter ebrias puellas et uinolentos senes, cum adhue eum scelerum 8 pompa praecederet, alter nigro amictu taeter, alter ostenso angue terribilis, alter cruentus ore, dum uiua pecudis membra discerpit, a Lycurgo 'conprehensus per proximam rupem, quae inmensum praecipitium saxis inuiis fecerat, in mare praecipitatur, ut lacerum 30 corpus marinis diu iactatum fluctibus errantium populorum animos ad sanitatis ac sobrietatis ordinem seuera animaduersione reuo-

¹¹ scenis P: scenis edd. 12 facinorosa edd. 15 effeminatus P: efforminatus ille a 16 enim eum Bursian: cenatum enim eum P, enim a 19 contenderet P 21 cornarum P 23 struporum P 24 disperationis P, item p. 87, 20 disp. 25 uinonettos P 26 praecederet et P, et deleuit P Bursian || teter P 27 pecodis P, pecoris P 29 ut P 21 at P

caret. hunc finem Liberi Homerus, ut fugam et trepidationem detegeret et ut ostenderet mortem, ait:

Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς δύσεθ' άλὸς κατὰ κῦμα Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπφ δειδιότα κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.

- 9 imitatur te, Lycurge, et sobrium institutum tuum sequitur nec a salutaribus tuis legibus exorbitat etiam consul noster Postumius. nam, sicut in libris annalibus inuenimus, Bacchanaliorum scelera Aebutio quodam adulescente deferente detecta sunt. erant adhuc in urbe Roma integri mores nec quisquam peregrinas superstitiones to dissolutis moribus appetebat. tunc nec senatus consuli nec leges rei publicae nec consul legibus defuit, sed inuestigatis omnibus qui huius sacri scelerata commenta tradebant contra omnes seuero, immo Romano quaestionis examine capitalis poena de consilii sententia decreta est, nec tam diu uindices gladii consulis conqui-15 erunt, quam diu hoc malum fuisset radicitus amputatum. o digna Romani nominis animaduersio! o priscae uirtutis laudanda constantia! nec ciuibus suis consul parcere uoluit, cum ob purgandam Fol. 75. patriam | peregrina uitia corriguntur.
 - a Cerere Hennensi muliere mors filiae consecrata. nam quicquid in Creta pater circa filium fecerat, hoc totum Ceres apud Hennam amissa filia impatientia materni doloris instituit: quod quatenus factum sit breui sermone perstringam. unicam Cereris filiam, quam Graeci Persefonam, nostri immutato sermone Proserpinam dicunt, 25 ad coniugale consortium plures petebant. mater sollicita de singulorum meritis iudicabat, et cum adhuc omnibus matris sententia uideretur incerta, diues rusticus, cui propter diuitias Pluton fuit nomen, temerario cupiditatis ardore, cum moras dilationis ferre

1 Il. 6, 135.

1 ut et fugam et trep. P 3 DOBHOIC AYCEN P 4 KOAIHO
P 5 EXEN P: Exe edd. (ed. princ. uersus admodum corruptos habet)
6 institutum tuum P: tuum institutum edd. 8 libris P: Liuii J. Fr.
Gronouius || bachanaliorum P 9 butio P, Ebutio a 13 seueros (sernos a) immo romanos Pa, em. Bursian 14 consilii P: senatus a 17 romani nomini P, em. Bursian, Romano nomine a 18 cum] malim dum
22 circa P: ob a 23 quo quatenus P 26 sollicite a

non posset et cum praeposteri amoris coqueretur incendiis, prope Percum inuentam uirginem rapit. Percus est autem lacus in Hennae ciuitatis finibus satis amoenus et gratus, cuius amoenitas ex florum uarietatibus nascitur: nam per omnem annum uicissim 5 sibi succedentibus floribus coronatur. illic inuenies quicquid hya-2 cinthi turget in caulem, illic comam narcissi uel quod auream rosam desuper pingit, illic albae hederae per terram molliter serpunt et cum purpureis uiolis suauiter rubens amaracus inuenitur, nec coronam istam alba deserunt lilia: prorsus aptus locus qui 10 gratia sua puellares animos et inuitaret pariter et teneret. in hoc loco cum a Plutone uirgo prope uesperam fuisset inuenta, ui rapitur et superimposita uehiculo scissis uestibus laceratis crinibus ducitur: nec resecati ungues contra amatorem rusticum aliquid profuerunt | nec clamor atque ululatus adiuuit nec ceterarum Fol. 84. 15 strepitus puellarum, tunc una celeri cursu, cum de ciuitate nemo 3 succurreret, facta ex ipso timore uelocior matri raptum uirginis nuntiat. contra raptorem indignata mater armatam manum ducit: nec Plutonem mulieris fefellit aduentus, sed ut retorsit ad ciuitatem oculos et infinitos cuneos respexit uenire cum matre, fu-20 nestum cepit ex desperatione consilium: quadrigam qua uehiculum trahebatur per medium lacum dirigit: is erat profundis uoraginibus immersus. illic cum amata submersus uirgine miserandae matri de morte filiae funestum spectaculum praebuit. Hen- 4 nenses ut possent maternis luctibus ex aliqua parte inuenire so-25 lacium, inferorum regem uirginem rapuisse fincxerunt, et ut fides figmenta sequeretur, prope Syracusas eum per alium locum cum uirgine emersisse iactarunt. templum sane et raptori et uirgini accurate conlatis sumptibus faciunt et annua in templo uota decernunt: sed nullo genere matris dolor uincitur nec muliebris in-30 patientiae tormenta curantur, sed credens uere filiam prope Syracusas esse uisam, Triptolemo duce uilico suo nocturnis itineribus ad Syracusanae ciuitatis litus cum lugubri ueste ac sordido squalore peruenit. nec illic defuit qui credulam de calamitatibus suis

1 cum de praep. a. conquereretur a 2 Pergus Ouid. Metam. V, 386 5 yacinthi P, at cf. c. 12, 2 6 aureum P 13 resecati M. Haupt (in Herme II, 8): reservati Pa 16 ipso P corr. ex ipse 18 retrorsit P 20 qua.. trahebatur nos: qua.. trahebat P, quae.. trahebat a 22 immensus J. F. Gronouius 27 mersisse P 30 filia.. uisa P 31 uillico a 33 illic P (teste Lorenzio) et Oehler: illi a

falleret matrem: ait se Pandarus nescio qui uidisse non longe a Pachyno nauem raptorem ascendisse cum uirgine. persuasum est mulieri, quae, quoniam quolibet genere uiuere filiam cupiebat 5 audire, infinitis donis remunerat ciuitatem. Syracusani liberali-Fol. 8b tate mulieris prouocati | raptum uirginis consecrant et mitigantes 5 dolorem matris pompam miseri funeris excolunt honore templorum, sed nec hoc sufficit matri, sed ascensa naue per peregrina litora filiam quaerit. sic fluctibus tempestatibusque iactata ad Atticae urbis locum peruenit: illic hospitio recepta incolis incognitum adhuc triticum dividit. locus ex patria et ex aduentu mu-10 lieris nomen accepit, nam Eleusin dictus est, quod illuc Ceres 6 relicta Henna uenerat. sic quod ipsa dispensato quod adtulerat frumento colligendarum frugum tradiderat disciplinam, post mortem ob beneficium, quod ex frugum copia nascebatur, et sepulta in loco est pariter et consecrata et diuino cum filia appellata no- 15 mine. amat enim Graecorum leuitas eos qui sibi aliquid contulerint uel qui consilio aut uirtute se iuuerint diuinis appellare nominibus, et sic ab ipsis beneficiorum gratia repensatur, ut deos dicant, deos esse credant, qui sibi aliquando profuerint. sic de Libero Nysa non dubitat nec de nouis ambigit Sparta sideribus: 20 cremat et consecrat Herculem tristis Oeta et a uanis Cretensibus 7 adhuc mortui Iouis tumulus adoratur. additur tamen, sacratissimi imperatores, ad huius profani erroris augmentum quod hos binomines, id est Liberum et Proserpinam, maiore quasi auctoritate defendat: nam Liberum ad solem uolunt referre commenta 25 Graecorum, Proserpinam uero Liberam dicentes lunam esse confingunt. quod quam absurdum et quam miserum sit ex ipsa ueritatis possumus ratione colligere. quis uidit puerum solem? quis Fol. 9a. fefellit? quis occidit? quis lacerauit? | quis diuisit? quis mem-

1 ait P: tunc ait a 3 quō (i. e. quoniam) nos: quo Pa, quia Oehler
4 donis Bursian: dotis P, dotibus a 12 dispensato — frumento J. Fr.
Gronouius: dispensatio — frumenta P (Sicque tum ipsa dispensatio quod
attulerat frumenta, tum quod colligendarum etc. a) 15 in eo loco a ||
numine Pa, em. Wowerus 20 nisa Pa || spartha P 21 herculim P ||
Oetas Pa, em. Oehler 24 binomines Bursian: hihomines P, homines a ||
id est — Proserpinam obelo notauit Wowerus 26 libera P 29 multa
uocabula litteraeue fol. 9º et partim iam fol. 8º in scriptura albitudine
fere extincta alia manu renouata sunt

Plutonis coniugem fecit? sed et errorem istum physica rursum uolunt ratione protegere: indiuisam mentem et diuisam, id est τὸν ἀμέριστον καὶ τὸν μεμερισμένον νοῦν, hac se putant posse ratione uenerari. dicite mihi, o miseri mortales, quid natura-9 libus rebus additis funera? quid dei dispositionem crudelium mortium atrocitate polluitis? quid opus erat tam duro crudelique tormento? quid sibi uult ista persuasio, ut diuinis rebus funestae calamitatis ordo societur? ut natura siderum, quam Deus summus certis legibus fecit, mortalis calamitatis luctibus iungeretur? cui rei prodest quod facitis? miscetis terrena caelestibus, caduca superis, tenebrosa lucentibus, dolores ac luctus hominum diuinis honoribus consecrantes.

Si conuocato omni genere humano sol habita contione loque- 8 15 retur, desperationem uestram hac forsitan oratione percuteret: 'Quis uos, caduci homines et per dies singulos summo Deo uariis generibus rebellantes, ad hoc tantum facinus impegit, ut profano nefariae cupiditatis errore et mori me dicatis arbitrio et uiuere? atque utinam usitato more uel uno genere uaesanae cogitationis 20 uestrae figmenta procederent, utinam sine contumelia mei sceleratae cogitationis uestrae grassaretur inprobitas! nunc uos per praecipitia iactantes mihi quoque non parcitis nec aliquam habet uester sermo reuerentiam, sed cum dedecore meo in exitium uestrum mortemque properatis. | alii me aput Aegyptum undis Nili Fol. 95-25 et rapidis uerticibus obstinato mentis furore submergunt, alii 2 amputatis uirilibus plangunt, alii crudeli morte caesum aut in olla decoquunt aut septem ueribus corporis mei membra lacerata subfigunt. qui paululum mihi placida fuerit oratione blanditus, quadriiugi currus aurigam me esse confingit. proicite aliquando 30 tanti furoris exitium et salutari persuasione conuenti ueram salutis uiam quaerite. inimicus Dei est qui haec aut cogitauit aut finexit, nec facinus eius simplex aut usitata poena comitatur, qui

3 diuisa P 4 μ ENEPIC μ ENON NOY P 5 o a: o dii P cf. p. 104, 21 \parallel miseri om. a 10 calamitas Pa, em. Bursian 15 forsan a 17 reuellantes adhuc tantum P 18 uestro arbitrio a 19 uesane P, uesanae edd. 21 cogitationes P \parallel uosmet a 25 uorticibus Mowerus 26 uiribus P \parallel in P: ut a 27 decoquent P \parallel uerubus a 30 conuicti a; at p, ind. III.s. p, conuenire

secreta profanis persuasionibus polluit, qui de praeclaro opere 3 Dei tanta confingit. lugete mortuos uestros et ipsi simili morte morituri, mittite regibus uestris ut uultis inferias et orbitates eorum alio remediorum genere mitigate. lugete Liberum, lugete Proserpinam, lugete Attin, lugete Osirin, sed sine nostrae contumelia dignitatis. nolo me per tumulos eorum fauillasque ducatis, nolo ut errori uestro nomen meum fomenta subpeditet. ad initium diei a Deo factus sum, hoc mihi sufficit solum: quid me honesti muneris dignitate privatis? aliud me Deus fecit, aliud esse iussit, et uos me pro libidine uestra dividitis, pro arbitrii uestri cupiditate laceratis. quicquid sum simpliciter pareo nec aliud volo de me intellegatis nisi quod videtis: hoc Deo gratum est, hoc Deus libenter amplectitur, hoc homines ad salutis viam ducit, si proiectis erroribus Dei gratiam simpliciter ac fideliter hauriatis.

4 Haec quidem, sacratissimi imperatores, ethopoeiaco mi sermone 15 dixisse sufficiat. at ego nunc sacrarum lectionum institutione forFol. 10a. matus perditos homines religioso sermone | conuenio. si dii sunt quos colitis, cur eos lugetis? cur eos annuis luctibus plangitis? si lacrimis ac luctu digni sunt, cur eos diuino honore cumulatis? unum itaque e duobus facite: aut nolite eos lugere, si dii sunt, 20 aut si luctu eos dignos putatis ac lacrimis, deos eos appellare nolite, ne luctibus ac lacrimis uestris maiestas diuini nominis 5 polluatur. sed quia mens perdita et sceleratae cupiditatis laqueis implicata nulla potest ratione reuocari, persequar cetera, ut publicatis omnibus atque detectis quae profana consecrauit impro-25 bitas misericordia Dei nomine domini nostri Iesu Christi lapsos erigat, fugientes ad se reuocet, dubitantes confirmet, errantes corrigat et quod est potissimum uitam morientibus donet.

9 In plurimis orientis ciuitatibus, licet hoc malum etiam ad nos transitum fecerit, Adonis quasi maritus plangitur Veneris et per-30 cussor eius circumstantibus uulnusque monstratur. Mars enim in porci siluestris speciem formamque mutatus, ut sibi primas partes in amore Veneris uindicaret, incaute contra se ruentem percutit iuuenem. si deus erat Adonis, cur riualis insidias nesciebat?

¹ secreta P: sacra a 4 lugite ter P 11 deo pareo a 14 audiatis a 18 lugitis P 19 ac P: et a 26 in nomine a || Iesu] ihũ P 27 confirmat P 30 percursor P 33 contra serentem a

si homo, cur cum superiore certabat? sed et alium audio cum Ve-2
nere coniugale habuisse consortium: Vulcanus, nisi fallor, ab his
deorum cultoribus maritus Veneris esse perhibetur. o uanorum
hominum ridenda persuasio! inter duos maritos adulter positus ab
uno capitur, alterum uincit. sed uide: ut adulter deus maritum
uinceret, quod sibi corpus elegit! porcus esse maluit: qui si habebat mutandi corporis potestatem, leonis debuit potius speciem
formamque suscipere. | sed leonem dicunt qui naturas animalium Fol 100.
norunt in illa agrestis animi feritate pudicitiae seruare uirtutem.
10 merito ab adultero leonis spernitur forma et libidinosi animalis
eligitur.

Hic iam euangelicae traditionis secreta tractemus. eiecto dae-3 monio dominus porcorum gregem donat, nec inmerito: ut cum libidinosis animalibus per dura praecipitia fluctusque iactatus 15 per mortes porcorum uarias digna nece inmundus spiritus carperetur. audio Cinyram Cyprium templum amicae meretrici do-10 nasse — ei erat Venus nomen —, initiasse etiam Cypriae Veneri plurimos et uanis consecrationibus deputasse, statuisse etiam ut quicumque initiari uellet secreto Veneris sibi tradito assem unum 20 mercedis nomine deae daret, quod secretum quale sit omnes taciti intellegere debemus, quia hoc ipsum propter turpitudinem manifestius explicare non possumus. bene amator Cinyras meretriciis legibus seruiit: consecratae Veneri a sacerdotibus suis stipem dari iussit ut scorto. Sebazium colentes Iouem anguem, cum ini-25 tiant, per sinum ducunt: adhuc primi erroris uitia grassantur et quicquid homines perdidit colitur et funesti anguis callida ac malitiosa crudelitas adoratur. in sacris Corybantum parricidium co- 11 litur: nam unus frater a duobus interemptus est et ne quod indicium necem fraternae mortis aperiret, sub radicibus Olympi mon-30 tis a parricidis fratribus consecratur, hunc eundem Macedonum colit stulta persuasio: hic est Cabirus, cui Thessalonicenses quon-

1 aliud a 8 leonum P 13 grege P 18 nauis a 19 assem unum Wowerus: asse munū (sic potius quam manū) P, asse, manum a 23 seruit Pa, em. Bursian 24 initiant P: initiantur a, haud scio an recte, cf. Clem. Alex. Protrept. c. 2: Σεβαζίου γοῦν μυστηρίων σύμβολον τοῖς μυσυμένοις ὁ διὰ κόλπων θεός· δράκων δέ ἐστιν οὖτος διελκόμενος τοῦ κόλπου τῶν τελουμένων 26 hominem a 30 parricidiis P 31 gabirus Pa, em. Wowerus

- Fol. 11a. dam cruento *ore*, cruentis manibus supplicabant. | considerandum itaque est, quale sit numen quod parricidalis amentia, ut parricidium celaret, inuenit.
 - Quapropter quicumque haec sacra deuota mente ueneratur, cuicumque placet superstitionis istius metuenda contagio, aut malis s
 suis solacium quaerit aut facinora eorum tacita cogitatione conlaudat hoc optans, hoc quaerens, hoc utique magnopere desiderans, ut et sibi liceat quod diis suis licuit, ut et se ad consortium
 2 talis uitae morum similitudo perducat. adulterio delectatur ali-
 - quis: Iouem respicit et inde cupiditatis suae fomenta conquirit: 10 probat, imitatur et laudat quod deus suus in cygno fallit, in tauro rapit, ludit in satyro et, ut liberalis in flagitiis esse consuescat, quod inclusam regiam uirginem auro largiter fluente corruperit. puerorum aliquis delectatur amplexibus: Ganymedem in sinu Iouis quaerat, Herculem uideat Hylam inpatienti amore quaerentem, 15 Hyacinthi desiderio captum Apollinem discat, Chrysippum alius, alius Pelopem uideat, ut per deos suos sibi licere dicat quicquid
 - 3 hodie seuerissime Romanis legibus uindicatur. adulteria eorum omnia enumerare difficile est, quis Amymonen, quis Alopen, quis Menalippen, quis Chionen Hippothoenque corruperit: nempe 20 deus uester haec fecisse memoratur. ille, quem uolunt seueris oraculis errantium hominum peccata corrigere, Steropen amat, Aethusam rapit, Zeuxippen stuprat, quaerit Prothoen et Arsinoae adultera cupiditate blanditur. sed ex isto corruptarum mulierum

grege una puella amatorem deum et uitauit et uicit: Dafnen di-25 Fol. 11b. uinans deus et futura praedicens nec inuenire potuit nec stu|prare.

4 muliebria patitur aliquis et effeminato corpori solacium quaerit:

uideat Liberum amatori suo post mortem etiam promissae libidinis praemia imitatione flagitiosi coitus repensantem. si qui monstruoso cupiditatis ardore in paternae necis armatur exitium, so a Ioue sumat exordium: qui fraternum desiderat sanguinem, Corybantum sequatur institutum, et incestum desiderantibus a Ioue

1 ore addidimus 3 celaret] coleret Wowerus 15 inpatientiam more P 16 apolline P 19 quis amumone quis alope quis menalippe quis chione P 20 ippothoenque P, Hippogoemque a 23 aethyssam P, em. Wowerus \parallel zeuxippe P \parallel prothoc (sic) et arsinoe P 25 dafnem P, Daphnem enim a 26 strupare P 29 repraesentantem a 30 mostruoso P 31 sumat exemplum a 32 sequitur P

sumantur exempla: cum matre concubuit, sororem duxit uxorem et, ut integrum facinus impleret incesti, filiam quoque animo corruptoris adgressus est. inferiores aliqui aemulo stridore perse-5 quitur et aduersarium cupit crudeli feritate torquere: ab Apol-5 line ex Marsyae casibus crudelium tormentorum cruciatus discat. alienum aliqui desiderat et hoc cum morte domini conatur implere: uideat ut Hercules occiso Gervone Hiberas abegerit boues. si qui promiscua hominum caede gaudet, praeposteras Martis cupiditates diligenter inspiciat. semina paene omnium scelerum 10 a diis suis peccantium turba colligit et, ut perditus animus impune facinus possit admittere, ex praecedentibus facinorum exemplis maiore se auctoritate defendit, si stupri praemia corruptor s inquirit, si uiam optat sollicitationis addiscere, in sinu corruptae mulieris aurum Iouis uideat. si publicus parricida commissam 15 sibi regni custodiam nefaria prodere cupiditate desiderat, respiciat ad eos qui Saturnum filio prodiderunt. quatenus ius laedatur hospitii uel | quatenus amicitiae iura turbentur uel quatenus Fol. 12. mensae conciliatio sancta uioletur si qui ad iniuriam pronus quaerit, ecce ordinem scelerum de Tantali casibus discat, o facine- 7 20 rosae cupiditatis triste solacium! o hominum deflenda persuasio! o infelicis imitationis cruenta meditatio! scaenam de caelo fecistis et errantes animos per abrupta praecipitia crudeli calamitate duxistis, cum hominibus peccare cupientibus facinorum uia de deorum monstratur exemplis. sed in ista criminum lege, in ista con-25 fessione scelerum gratias agamus illis, qui etiam exitia et mortes deorum istorum nobis nescientibus prodiderunt, ut disceremus omnia per tot opstantes. fuit enim et aput ueteres, licet nondum terram inluminasset domini nostri Christi ueneranda dignatio, in spernendis superstitionibus religiosa constantia. Diomedes pudi-8 30 cus ac sobrius Venerem uulnerat, Martem uincit et percutit: Oti et

3 et 6 aliquis a 3 aemulos rigore Oehler; at cf. Firm. Mat. Mathes. lib. IIII, 1 p. 86: inuido stridore 5 cruciatus Bursian (facinus idem habet in uerborum contextu): casibus P, casus a 7 uidet P \parallel Herculis Pa \parallel iberas a \parallel abigerit P \otimes si quis a, item uersu 18, et p. 95, 18 10 diis P: piis a \parallel collegit Pa \otimes 11 posset Pa \otimes 12 admitteret P \otimes 14 uideat Iouis a \otimes 19 ecce Bursian: esse Pa \otimes 1 facinorosae edd. 21 scaenam P, ut emend. Wowerus: coenam P \otimes 22 abruta P \otimes 28 Iesu Christi P \otimes 29 Diomedis P \otimes 30 Oeti Pa, em. Wowerus

Efialtae edicto Mars belli potens temporali exilio damnatus ferrea catenarum uincla sustinuit: Sarpedonem filium mortuum in Troia Iuppiter plangit et mercedem fabricatorum murorum Neptunus a superbo rege non recipit: alterius regis Apollo greges pascit et Soli omnia videnti alius occisarum boum nuntiat mortes: Casto- a res sepelit Sparta, ardet aput Oetam Hercules et Aesculapius alibi fulminatur: Vulcanus a patre praecipitatus pedem frangit, Lycurgum fugiens Liber moritur: Venus in adulterio deprehensa dete-Fol. 12b. gitur et post dei nuptias | Anchisae hominis cubile sectatur: Saturnus regno timens deuorat filios et filium fugiens in Italia fugi- 10 tiuus absconditur: ob amorem Catamiti Iuno spernitur et ad Endymionem Luna descendit et contra uoluntatem uxoris et filiae 9 Trojanis auxilium ferens deceptus Iuppiter dormit, o flagitiosa confessio! o ** deflendique cultus! o durae seruitutis miseranda conditio! ad istorum cultum deorum sanctos homines et deo de-15 uota mente credentes sacrilegum tyrannorum traxit imperium, et ut huic facinori aliud facinus adderetur, mors est decreta nolentibus. ad theatrum potius templa transferte, ut in scaenis religionum istarum secreta tradantur, et ut nihil praetermittat improbitas, histriones facite sacerdotes: alter dignior locus religioni-20 bus istis inueniri non poterit: illic amores deorum uilis turba decantet, illic casus mortesque saltentur, illic deorum templis ab impiis et facinerosis magistris melius mens perdita et adulterium docetur et facinus.

13 Discite etiam, sacrosancti imperatores, uenerandum Alexan-25 driae numen unde sumpsit exordium, ut communi nostra fragilitate detecta ad ueritatis exordium mortalitatis nostrae sermo

1 fialtae P 4 recepit a 6 herculis et asculapius P7 pede P 10 et filium P ut uidetur: Hic ex Creta a; in fol. 12b et 13a multa obscurata sunt et uix legi possunt | **** | tiuus P, quod recte Bursianus supplesse uidetur, a Spartanis a, unde J. Fr. Gronouius a patre Iano 13 deceptus in P fere evanuit 14 miserabiles suppleuit ed. princ. in loco plane obscurato, sed monet Lorenz hoc uocab. pro spatio longius esse; hinc suppleas inpii uel nefandi 15 et Deum d. m. colentes a 22 saltentur scripsi: saltatores P, litteris sic a manu recent. renouatis (ex uetere scriptura teste Lorenzio nihil apparet nisi extrema littera, quae r fuerat); saltatores exhibeant coni. Wowerus, salt. saltent Oehler; loci fere conclamati qui sequitur emendatio admodum incerta est || illic deorum in templis a, illis d. in templis Wowerus 26 sumpserit a || ut communi

reuocetur. cum in egipt..aerisa.....arescentibus frugibus malitiosa famis anmi sum religiosi patriarchae semine procreatus iuuenis Ioseph interpretatus somnium regis totum quicquid imminebat ostendit. Ioseph erat Iacob filius, qui ob pudicitiam 5 in carcerem missus, ereptus post interpretationem somnii fuit particeps regni. | nam septem annorum collectis et seruatis fruc-fol, 130. tibus alterius septennii egestatem diuinae mentis prouidentia mitigauit. huic post mortem Aegyptii patrio gentis suae instituto 2 templa fecerunt, et ut iustae dispensationis gratiam posteritas 10 disceret, ille modius quo esurientibus frumenta diuiserat, capiti superpositus est. nomen etiam ut sanctius coleretur ex primo auctore generis accepit. nam quia Sarrae pronepos fuerat, ex qua nonagenaria Abraham indulgentia Dei susceperat filium, Serapis dictus est graeco sermone, hoc est Σάρρας παῖς. sed hoc inuito 3 15 Ioseph, immo mortuo: neque enim ad hoc facinus religiosus animus et Deo summo dicatus adduci potuisset, ut erroris inlecebras ex nomine suo superstitiosis hominibus ipse praeberet, praesertim cum sciret haec esse in Dei sacrosanctis legibus, ne qui hominum tale aliquid aut ueneraretur aut coleret. hic in Aegypto colitur, 20 hic adoratur, huius simulacrum neocororum turba custodit, et ad memoriam uetustatis errans populus ordinem sacrorum in ho-

Bursian, qui ac communis in P sibi dispexisse uidetur: ac communi a, ac (at?) ***unis inepta (non nostra) f ** gilitate P, ut Lorenz testatur

1 cum in Aegipto glisceret (an saeuiret?) coni. Bursian, cum ingrueret a 2 fames Jacobi patriarchae a 3 interpretatusque a bat a || er **** cob P, litteris post er (an es?) macula deletis; est Jacobi a, est Jacob ed. Burs. | Jacob filius Krabinger (Münchner gel. Anzeigen 1848 n. 177) obelo notauit, contra Wowerus erat (est) Jacob filius 7 mentis P: manus a 9 num posteritas an posteriores in P legatur dubitat Lorenz; quod deinde sequitur disceret, sic in P m. 2 scriptum est, cum aliud manum ueterem habuisse appareat 10 ille modius quo] quomodo P (?) a, quo modio Wowerus; cum tamen Lorenzio et Wilmannsio testibus constare uideatur quomodo in P non exstare, ipsi ille modius quo suppleuimus; obscuratae sunt autem ante esurientibus duodecim fere litterae || esurientibus P satis distincte (testibus Lorenzio et Wilmannsio): esurientibus et ementibus a, cui lectioni iam spatium in cod. refragatur || capitis P, cupitis a, capiti is Wowerus, ipse 12 sarre P, Sarae a malim capiti eius 13 Sarapis Hildebrand ad Apul. p. 1017 14 Σάρρας παῖς Bursian: CAPIOCTOC P, Σάβδας από a || inuitio P 20 neogrorum Pa, em. Wowerus

norem integerrimi ac prudentissimi hominis constitutum conten-4 tiosa hodieque animositate custodit. sed et in ipso simulacro sicut in ceteris ex assiduis sacrificiis immundi daemonum spiritus colliguntur: nihil enim operantur uictimae et cruor ex assidua pecudum caede profusus nisi ut daemonum substantia, qui diaboli s procreatione generantur, ex isto sanguine nutriatur, nam ista esse Porphyrius, defensor simulacrorum, hostis dei, ueritatis inimicus, Fol. 13b. sceleratarum artium magister, manifestis nobis probationibus prodidit. in libris enim, quos appellat περί τῆς ἐχ λογίων φιλοσοφίας, maiestatem eius praedicans de infirmitate confessus est. 10 in primis enim librorum partibus, id est in ipsis auspiciis + positus dixit: Serapis uocatus et intra corpus hominis conlatus 5 talia respondit. dicant nunc mihi perditi homines: quis potior est, qui uocat et imperat et includit, an qui uocatur et paret et cum uenerit in suscipientis hominis corpore potestate iubentis in-15 cluditur? gratias agimus, Porphyri, libris tuis: deorum tuorum nobis substantiam prodidisti: didicimus per te quatenus dii tui hominibus iubentibus seruiant. Serapis tuus ab homine uocatur et uenit et cum uenerit statim iussus includitur et loquendi ne-6 cessitas nolenti forsitan imperatur. sic aput nos deos uestros, 20 cum hominibus nocere coeperint, religiosi sermonis flagella-castigant: sic in corpore hominum constituti dii uestri uerbo Dei spiritalium flammarum igne torquentur, et qui aput uos quasi dii coluntur, aput nos religiosae fidei medelas Christi gratia humano subiacentes imperio et tormenta repugnantes sustinent et uicti 25 poenis ultricibus subiugantur.

4 uictimae scripsi: **** me P, animae a et Burs., sed 2 hodie a negat Lorenz sic legi posse; idem codice iterum inspecto rescripsit scripturam a me propositam ex litterarum uestigiis certo confirmari || peco-6 ita esse Wowerus 7 simulacrorum nos: s **** r * r ū P (ut testatur Lorenz), Stoicorum a et edd. inepte, idolorum J. Fr. Gronouius || hostis.. magister P: hostis dei ueritatis in multis sceleratarum impietatum scriptis a; extrema primus Wilmannsius dispexit, cum artium mag.ste. in P scriptum esse cognosset; Reifferscheidius deinde loci emendationem consummauit, cum non in multis, ut est in editionibus, 9 AOTION P 11 auspiciis imposed inimicus in P exstare uideret sturae coni. G. Wolff (Porphyrii reliq. p. 111); Wowero uerba id est positus glossema uidebantur; fort. auspiciis operis sui 12 collocatus a 13 quis a: qui P 16 Porphyri quod libris a 18 iuuentibus P, uiuentibus a, em. Bursian 22 spiritualium a 24 medelas P: medela a

Penates etiam qui sint explicare contendam, ne quid a me 14 praetermissum esse uideatur. qui nihil aliud putant esse uitam nisi uescendi et potandi licentiam, hos sibi deos ex cupiditatis suae humilitate fincxerunt, nutrimenta corporis quae ex cottidianis 5 epulis comparantur hoc nomine pro salute hominum consecrantes. quia per epulas corporis reficitur infirmitas, alimenta solum esse deum sanczerunt | nescientes diuini oraculi ueritatem. cum enim Fol. 144. dominus Iesus Christus cum diabolo pro nostra salute sollicitus 2 diuina maiestatis suae conluctatione certaret, ut de faucibus eius 10 quem gerebat hominem liberaret, hac eum responsione quassauit. nam cum diceret ei diabolus: 'si filius dei es, fac ut isti lapides panes fiant, respondens ei dominus dixit: 'non in pane tantum uiuit homo, sed in omni uerbo Dei. nescientes itaque substantiam generis humani cottidianas epu-15 las hoc nomine consecrarunt: nam omne quod uescuntur homines penus uocatur: hinc et cella penaria, hinc et dii penates ab abiectis et prostratis hominibus misera sunt cogitatione compositi.

Vesta autem quid sit discite, ne putetis antiquum aliquid aut 3 20 cum summo terrore religionis inuentum. ignis est domesticus, qui in focis cottidianis usibus seruit: quapropter cocos habeat, non miseras uirgines sacerdotes, quae contemnentes ignis ipsius fauillas aut prostituto corpore peccare coguntur aut in uirginitate perseuerantes perdunt honestam gloriosi nominis dignitatem.

Palladii etiam quid sit numen audite: simulacrum est ex ossi-15 bus Pelopis factum, hoc Abaris Scytha fecisse perhibetur. iam quale sit considerate, quod Scytha barbarus consecrauit. estne aliquid aput Scythas humana ratione compositum et illa effera

11 Matth. 4, 3.

Paretermissum. Qui nihil aliud putant a; nos Bursiani supplementum recepimus 5 aepulis et u. 14 aepulas P, item alias 9 certaret et ut Pa, et del. Bursian 10 quem a: quae P 13 uiuet P 16 penus P et paulo post penates 18 composita a 21 coquos a 22 contempnentes Pa 23 prostituto Wowerus: constituto P, pro constituto a 25 immo quod sit 26 Abaris Jos. Scaliger (apud Wowerum): auaris P, auarus a, et sic item p. 98, 3 27 post sit in P uocab. erasum est quinque sexue litterarum, cuius prima littera a (Abaris?) adhuc dispicitur

gens hominum et crudeli atque inhumana semper atrocitate grassata in constituendis religionibus rectum aliquid potuit inuenire? 2 simulacrum hoc Troianis Abaris uendidit stultis hominibus uana Fol. 14b. promittens. uendebatur deus | ut prodesset emptori, et emptor suppliciter adorabat quicquid paulo ante uiderat subhastatum. 5 substantia autem simulacri ipsius ex ossibus Pelopis est. si humana uis, Abari, miseros homines ossa uenerari, purioris saltim et castioris hominis reliquias collige: accedat idolo quod facis ex hominis uirtutibus meritum. Pelops in deliciis amatoris fuit et diu prostituti pudoris damna sustinuit, sed nec adulto ei scelus 10 defuit: eum cuius filiam petebat fraude proditoris occidit, proditorem etiam ipsum periuriis adgressus est et ne promissa redderet praemia, hunc eundem per abrupta praecipitia iactauit. en cuius electa sunt ossa ut deus fieret qui urbes et regna seruaret. 3 sed nec seruauit aliquando nec profuit et quid se maneat ex 15 urbium in quibus fuit casibus uidit: incensa est Troia a Graecis, a Gallis Roma et ex utroque incendio Palladium reservatum est. sed reservatum non propriis uirtutibus, sed humano praesidio: ab utroque enim loco homines liberarunt et translatum est ne humano flagraret incendio: tanto numini humana fuerunt prae-20 sidia necessaria et ne arderet humanum quaesiuit auxilium. dilatum est Palladium ab incendio, non liberatum: stat sententia, manet poena, ignis imminet, ignis urguet, quem uitare non po-4 terit. iam parturit flamma caelestis, iam diuinae animaduersionis monstratur aduentus, iam futurae cladis nuntiatur exitium: 25 in hoc incendio Palladium latebras inuenire non poterit: ignis Fol. 15a. iste scrutatur abdita, quaerit absconsa | et quicquid errantes homines uanis persuasionibus perdidit, rapida flammarum popula-tione complectitur. 'uenit enim', inquit, 'dies domini ut ardens clibanus. audisti quid ueniat: nihil est quod ex te 30 collectum in apothecis dominicis reponi possit: ardebis ut stipula, cuius inanis uilitas in cineres fauillasque seruatur, qua rapax

29 Malach. 4, 1 (3, 19).

1 hominum Wowero glossa uidebatur 2 inueniri P 7 auari P, om. a 11 eum P: is enim a \parallel eum fraude a 12 periuriis a: periurus P 19 liberant Pa, em. Bursian 23 urget a 30 cliuanus P \parallel audisti quid ueniat P bis habet 32 qua nos: que P, quam a

ignis uiolentia cogente spiritus pascitur. hic est exitus finisque 5 uester, haec est poena quam pro deceptis hominibus Deus statuit: ut perpetuis ardeat flammis qui contra uoluntatem Dei miserum hominem aut decepit aut perdidit. uolo sane diligenter inquirere cuius Mineruae hoc uolunt esse signum: plures enim Mineruas fuisse constat nec aliquis in ista parte dissentit. singulare itaque genus, institutum, artem propositumque dicamus, ut ex his omnibus inueniri possit Palladium cuius Mineruae sit nomine consecratum.

Quinque Mineruas fuisse legentibus nobis tradit antiquitas. 16 una est Vulcani filia, quae Athenas condidit, quam ex agrestibus locis ad urbanae conversationis ordinem rustica turba comitata est. fuit alia in Aegypto Nili regis filia, textrinae artis magistra: tertia uero patre Saturno genita est, sed hanc uiraginem fuisse 15 commemorant: nam numquam se intra feminei sexus uerecundiam tenuit, sed arma semper strepitumque pugnarum et cruenta secuta est studia bellorum. quarta Iouis Cretici regis fuit filia, quae occisum patri detulit Liberum. | quinta Pallante patre et Fol. 156. Titanide matre orta est, quae patris appellata nomine Pallas est 2 20 ab hominibus nuncupata. haec parricidalis amentia furoris et uaesanae temeritatis instinctu patrem Pallantem crudeli morte iugulauit nec simplici patris morte contenta, ut diutius malis suis frueretur et ut de morte patris crudelius triumpharet, exuuiis corporis eius ornatae sunt **, ut parricidii facinus ex crudeli 25 ostentatione publicaret. huius est Palladium, pro nefas, nomine consecratum, haec est Pallas quae colitur, haec est quae pontificali lege seruatur, et cuius facinus seuerius damnari debuerat, eius imago suppliciter adoratur. adponite ignem, augete flammas, ut cottidianis sacrificiis uestris discat ardere. quid enim 30 meretur aliud parricida nisi ut perpetua imitatione flammarum

¹ cogente nos: cogenti P, congeniti a, cogentis Bursian 16 strepituque P 19 Tritonide Jos. Scaliger; at u. Clem. Alex. Protr. 2 et Ampelium 9, 10 21 uesanae P: uesanae edd. 23 exubiis P 24 ornate sunt P; ornata est a, ornat scutum coni. Bursian; fort. ornatae sunt manus, ut Pallas in uasorum imaginibus repraesentatur brachium aegide tectum gerens, quam hostibus obuiam fert; cf. O. Mueller Denkmäler I, 10,37. II, 21, 229 25 proh a 29 discat Bursian: dicat P, dicatur a 30 mutatione a; fort. circumdatione

ante sententiam dei cottidie flammis ultricibus concremetur? 3 busta sunt haec, sacratissimi imperatores, appellanda, non templa: rogi sunt potius dicendi miserorum: nam in honorem hominum perditorum aedes pro sepulchris miseranda hominum seruitus facit. hic crematorum corporum fauillae seruantur, hic 5 cineres mortuorum inreligiosa lege conduntur, ut acerbarum mortium casus cottidiano uictimarum sanguine recrudescant, ut tristis lamentationis exitus renouatus annuis luctibus renascatur, ut sopitos fletus recentior ululatus exagitet, ut parricidia uel incesta uel mortes ex sacrorum ritu misera mens hominum et 10 4 colere discat et facere. amputanda sunt haec, sacratissimi im-Fol. 16a. peratores, penitus atque delenda | et seuerissimis edictorum uestrorum legibus corrigenda, ne diutius Romanum orbem praesumptionis istius error funestus inmaculet, ne pestiferae consuetudinis conualescat inprobitas, ne quicquid hominem dei cona- 15 tur perdere diutius in terra dominetur. nolunt quidam et repugnant et exitium suum prona cupiditate desiderant, sed subuenite miseris, liberate pereuntes: ad hoc uobis Deus summus commisit imperium, ut per uos uulneris istius plaga curetur. facinoris eorum periculum scimus, erroris notae sunt poenae, sed melius 20 est ut liberetis inuitos quam ut uolentibus concedatis exitium. 5 aegrotantes contraria delectant, et cum corpus hominis aduersa ualitudo possederit, contra salutem suam a laborantibus peruersa poscuntur. capta mens languoris uitio morborum semper augmenta desiderat et medelas artificum aspernata contemnit, re-25 spuit remedium medicinae et in exitium suum prona animositate festinat. tunc, si malum morbi fortius creuerit, maiora remedia quaeruntur et pro salute hominis sollicita fortius se medicina componit: asperi cibi, amari potus nolentibus ingeruntur et, si conualuerit malum, et ignis adhibetur et ferrum. sic homo recepta 30 sanitate et salute sibi reddita quicquid aegrotantis corporis uitio inuitus passus est, hoc totum pro utilitate sua factum esse stantis animi indicio confitetur

5 facit a: fit P 6 aceruarum P 7 recrudescat Pa, em. Bursian
14 commaculet a 15 ne om. a 16 ne diutius a 23 ualetudo a ||
possiderit P 24 moruorum P 25 aspernata P, ut coni. Oehler: aspernatas a 26 remediü P, sed corr. in remedia 1 m. ut uidetur 28 medicinae opponit a 29 ingerentur a 30 Si homo a

Accipite iam, sacrosancti principes, etiam nomina eorum qua 17 sunt ratione composita. lumen hoc, quod hominibus iussu Dei fugatis tenebris diem reddit, quod per duodecim horarum spatia cursus sui ordinem dirigit. Solem dici uoluerunt, non quia solus sest, ut quidam uolunt — quia illic et caelum est et luna et alia Fol. 166. plurima sidera quae uidemus, ex quibus quaedam una serie et cohaerentia perpetua simulque copulata lucent, alia toto sparsa caelo uagos cursus suis metiuntur erroribus —, sed ideo Sol appellatur, quia cum ortus fuerit obscuratis ceteris sideribus luceat 10 solus. Luna etiam — haec eadem Lucina — a nocturno lumine 2 nomen accepit: hanc etiam quidam Dianam dici uoluerunt, quod per noctem lucens hominibus alterum paene diem faciat. mare nantes a natando Neptunum dici uoluerunt, et ex hoc quod libenter faciebant, substantiam nominis figurantes terrenam uim om-15 nem atque naturam Ditem patrem dicunt, quia haec est natura terrae, ut et recidant in eam omnia et rursus ex ea orta procedant, quae res opulentiam terrae diuitiasque monstrauit. frugum 3 substantiam uolunt Proserpinam dicere, quia fruges hominibus cum seri coeperint prosunt. terram ipsam Cererem nominant, 20 nomen hoc a gerendis fructibus mutuati. ex bellorum casibus Mauors nomen accepit quasi magna uertat. Minerua similiter bellicum nomen est quasi aut minuat aut minetur. uenustas hominum Venus dicta est. Apollinis nomen ex humanis fincxerunt casibus sermone Graeco, quasi omnia commissa sibi aut amittat 25 aut perdat. solem etiam quidam Apollinem dicunt, quia cottidie in occasu constitutus splendorem luminis perdat: perdere autem Graeci anoleiv dicunt. uidetis | ut uestros ementiticios et fictos Fol. 170. deos turbulentus error excogitauerit, ut superstitionibus anilibus 4

¹ iam nos: etiam $Pa \parallel$ etiam P: om. edd. 5 illic P: ibi a 6 qued ** P; in fol. 16 et 17 extrema uerba priorum septem uersuum fere euanuerunt charta pergamena admodum detrita 7 simulque a: semelque P, an ex semulque? 10 Luna etiam haec eadem L. edd. sine interpunctione; cf. Cic. de deor. nat. II, § 62: cum.. Luna a lucendo nominata sit; eadem est enim Lucina 11 dici uoluerunt Dianam a 12 mare nantes om. a 16 in ea P 19 proserpunt Oehler 20 a om. $P \parallel$ gerendis P, ut coni. Creuzer (ad Cic. de d. nat. II, c. 26): serendis $a \parallel$ mutuatum a 24 ut aut $a \parallel$ omittat P 27 apollin (sic) P, $d\pi \acute{o} \lambda \lambda \lambda \iota v$ a, em. Bursian \parallel commentitos et ficticios a

et formae uobis deorum traditae sint et nomina. sed haec omnia ueritas detexit et ratio sanae mentis inuenit, ut inuestigatis omnibus atque detectis quae sacrilegus error absconderat ueritas in vita luceret. haec enim omnia cum essent male composita terrori primum fuere mortalibus, dehinc consumpta nouitate quasi ex slonga aegritudine conualescentibus hominibus natus est quidam ex admiratione contemptus. sic paulatim quod stupebat animus ausus est diligenter inquirere et statim in arcana fictarum ac uanarum superstitionum sagax misit ingenium. tunc ex assiduis tractatibus latentium ratione collecta peruenit ad causas, ut pro- 10 fanarum religionum miseranda commenta humanum genus primum disceret, deinde contemperet, tertio recusaret.

18 Libet nunc explanare quibus se signis uel quibus symbolis in ipsis superstitionibus miseranda hominum turba cognoscat. habent enim propria signa, propria responsa, quae illis in istorum 15 sacrilegiorum coetibus diaboli tradidit disciplina, in quodam templo, ut in interioribus partibus homo introiturus possit admitti, dicit: 'de tympano manducaui, de cymbalo bibi et religionis secreta perdidici', quod graeco sermone dicitur: ἐκ τυμπάνου βέβρωκα, ἐκ κυμβάλου πέπωκα, γέγονα 20 2 μύστης Άττεως. male, miser homo, de admisso facinore confiteris: pestiferum ueneni uirus hausisti et nefarii furoris instinctu Fol. 176. letale | poculum lambisti: cibum istum mors sequitur semper et poena, hoc quod bibisse te praedicas uitalem uenam stringit in mortem et sedes animae contaminat et malorum continuatione 25 conturbat. alius est cibus, qui salutem largitur et uitam, alius est cibus, qui hominem Deo summo et commendat et reddit, alius est cibus, qui languentes releuat, errantes reuocat, lapsos erigit, qui morientibus aeternae inmortalitatis largitur insignia. Christi panem, Christi poculum quaere, ut terrena fragilitate contempta 30

1 nobis Pa, em. Wowerus || litterae orum traditae sint in P euanuerunt, deorum om. a 3 ueritas in uita Bursian: ueritatis semita a 8 inquireret P || hac uanarum P 15 quae P: quid a || in istis a 16 cetibus P 17 introiturus Bursian: moriturus Pa, oraturus Lobeck Aglaoph. I, 24 $20 \cdots PEPWNA$ P, fort. xal yeyova 21 $\mu \acute{v}\sigma \tau \eta s$ Tattews P: $\mu v \sigma \tau \iota s \acute{v} s$ 22 ausisti P 23 lambis Pa, em. Oehler 24 poena aeterna a 25 contaminata malorum te continuatione a 27 deo summo P (teste Lorenzio): summe deo a, summo deo Oehler

substantia hominis inmortali pabulo saginetur, quis est autem hic 3 panis uel quod poculum in libris Salomonis sapientia magna uoce proclamat? ait enim: 'uenite, manducate de meis panibus et bibite uinum quod miscui': et Melchisedech rex 5 Salem et sacerdos summi Dei reuertenti Abrahae cum pane et uino benedictionis optulit gratiam. Isaac etiam cum Iacob benedixisset, cum hoc idem Esau a patre suppliciter exigeret, respondit ei pater: 'dominum', inquit, 'illum feci tuum et omnes fratres eius feci seruos, tritico et uino confir-10 m a u i ill u m'. tunc Esau casus suos misera lamentatione defleuit. quia tritici et uini, id est futurae felicitatis perdidit gratiam. quod autem consecratis hominibus a Deo panis diuinus iste prae- 4 stetur per Esaiam dicit spiritus sanctus: 'sic dicit dominus: ecce qui seruiunt mihi manducabunt, uos autem 15 es urietis: ecce qui seruiunt mihi iocundabuntur, uos confundemini, uos interficiet dominus.' non solum panis iste a Deo | summo sacrilegis et impiis denegatur, sed et Fol. 18a. poena promittitur et acerbae mortis decernuntur exitia, ut esurientibus faucibus diuinae animaduersionis exitus ingeratur. se- 5 20 cuntur etiam hoc idem tricesimi et tertii psalmi ueneranda responsa, ait enim per Dauid spiritus sanctus: 'gustate et uidete quoniam dulcis est dominus'. dulce est caeleste pabulum, dulcis Dei cibus: nec habet in se miserae famis triste tormentum et de medullis hominum procedentis ueneni uirus ex-25 cludit. et haec ita esse sequentia oraculi responsa declarant, ait enim: 'timete dominum sancti eius, quia non est inopia eis qui metuunt eum. diuites eguerunt et esurierunt, qui autem inquirunt Dominum non indigebunt omni bono. qui sic in templo praetextatus incedis, 6 qui fulges purpura, cuius caput aut auro premitur aut lauro,

 $3\,$ Sal. Prou. 9, 5. $\,\,$ 8 Genes. 27, 37. $\,\,$ 13 Ies. 65, 13 et 15. $\,$ 21 Ps. 13, 9. $\,\,$ 26 ib. u. 10 sq.

¹ nominis P 2 quod poculum P: quod poculum de quo edd. 3 uete et a 6 malim benedixisset et cum 7 a om. P; post patre duae sue litterae erasae sunt 8 inquit om. a \parallel tuum feci illum a pena P, ut semper \parallel accrue P 24 procedentis nos: praecedentis Pa et om. a 30 fulgis P \parallel auro aut lauro premitur a

errorem tuum turpis egestas insequitur et ceruicibus tuis onerosum paupertatis imminet pondus. illum quem despicis pauperem largus et diues est, sedile illi Abraham in sinu suo praeparat. tunc tu per interiecta spatia flammarum ad mitiganda conscientiae tuae uulnera tenuem ab eo stillantis aquae guttulam postu- s labis nec tibi uolens Lazarus lenimentum doloris tui aut dare poterit aut impetrare. singulorum enim pari gratia merita pensantur: illi uita confertur propter huius saeculi mala, tibi propter 7 huius saeculi bona perpetua tormentorum poena decernitur. ut autem manifestius disceretur quinam ille esset panis, per quem 10 miserae mortis uincuntur exitia, ipse dominus sancto ac uenerando ore signauit, ne per diuersos tractatus spes hominum prauis Fol. 18b, interpretationibus fallerentur, ait | enim in euangelio cata Iohannem: 'ego sum panis uitae: qui uenerit ad me non esuriet, qui in me crediderit non sitiet umquam.' 15 item in sequentibus hoc idem simili modo significat, ait enim: 'si quis sitit ueniat et bibat qui credit in me.' et rursus ipse, ut maiestatis suae substantiam credentibus traderet, ait: 'nisi ederitis carnem fili hominis et biberitis 8 sanguinem eius, non habebitis uitam in uobis.' quare 20 nihil uobis sit cum tympani cibo, o miseri mortales: salutaris cibi gratiam quaerite et inmortale poculum bibite. Christus uos epulis suis reuocat ad lucem et graui ueneno putres artus et torpescentia membra uiuificat. caelesti cibo renouate hominem perditum, ut quicquid in uobis mortuum est diuinis beneficiis rena- 25 scatur. didicistis quid uos facere conueniat, eligite quod uultis: inde mors nascitur, hinc inmortalis uita donatur.

19 *** χαῖφε νύμφιε, χαῖφε νέον φῶς. Quid sic miserum hominem per abrupta praecipitas, calamitosa persuasio? quid illi falsae

14 Joh. 6, 35. 19 ib. 6, 53.

2 dispicis P 3 largus P: lautus Wowerus || diuis P || sedile Bursian: sed ille P, sed hoc spatium a 4 flammarum spacia ad mitigandae a 9 pena P, ut semper 10 diceretur a 13 in euangelio Johannis a et sic p. 106, 10 et alias 19 filii a 21 tympanis a 21 et 24 ciuo P, item statim post ciui 21 o dii miseri Pa, cf. p. 89, 5 25 renas catis P 27 donatur. ΔΕΝΥΝΦΕ ΧΑΙΡΕΝΥΝΦΕ P, Dicis etiam, χαίς νυμφίε a; 'apparet deesse aliquid quale est: Aliud profanae religionis syn

spei polliceris insignia? nullum aput te lumen est nec est aliqui qui sponsus mereatur audire: unum lumen est, unus est sponsus: nominum horum gratiam Christus accepit. non poteris ad te alienae felicitatis transferre gloriam nec poteris caelestis luminis 5 splendore decorari, in tenebras squaloresque projectus es: illic sordes, squalor, caligo, tenebrae et perpetuae noctis dominatur horror. si uis ut tenuis saltim tibi splendor luminis luceat, erige 2 uultus et demersos aperi oculos et desertis his ad eum te confer qui dixit: 'ego sum lux mundi.' cuius diuinis | praeceptis fol. 19a. 10 continetur ut in hac terrena conversatione opus nostrum per dies singulos luceat: lucere autem non potest nisi inmaculata nos conscientiae ornamenta protexerint, nisi integra nos et incorrupta uita commendet: tunc orietur nobis ueri luminis gratia, tunc se nobis lucis auctor insinuat, tunc uerum lumen et accipere possu-15 mus et uidere. sed, ut sacrilegae uocis conprimatur inprobitas, 3 qui sit uere sponsus sacrarum lectionum oraculis comprobabo, ut probetur sponsum esse Christum, sponsam ecclesiam, ex qua uenerando patri spiritales filii per dies singulos procreantur. in hac probatione arcana prophetarum ueneranda pandantur, adsistat 20 nobis sanctorum oraculorum fides. Iohel diuino spiritu monente sic dicit: 'canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium et indicite curationem, adgregate populum, sanctificate ecclesiam, excipite maiores natu. colligite paruulos lactantes, procedat sponsus de cubiculo 25 Suo et sponsa de thalamo suo. hoc idem Hieremias si-4 mili ratione significat, ait enim cum Hierusalem truci minatur oraculo: et auferam de ciuitatibus Iudae et de quadruuiis Hierusalem uocem laetantium, uocem sponsi et uocem sponsae. processum sponsi etiam per psalmos 30 praedicat spiritus sanctus: in octavo decimo psalmo hoc invenitur oraculum, ait enim: 'et ipse uelut sponsus egrediens

9 Joh. 8, 12. 20 Joel 2, 15 sq. 27 Jer. 7, 34. 31 Ps. 18, 6 sq.

bolum est, quod dicitur' Bursian; ipse tentaui: Inde νύμφιε χαῖρε, νύμφιε χαῖρε, νέον φῶς.

1 aliquis sponsus qui hoc mereatur a 3 hominum quorum a 4 luminis *Bursian*: numinis Pa 7 saltem a 8 aperi P: erige a 16 quis a || sit a: sic P 18 spirituales a 24 lactentes a 27 quadrubiis P

de thalamo suo exultabit uelut gigans uiam currere; a summo caeli profectio eius et decursio eius usque ad summum eius et non est qui lateat a calore eius. 5 secretiora pandantur arcana: in apocalypsi qui sit sponsus inue-Fol. 19b. nimus. | ita enim scriptum est: 'u e ni, ost endam tibi nouam 5 nuptam uxorem agni. et duxit me in spiritu in montem magnum et ostendit mihi ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo.' Intimandum est quid etiam nobis de hac ipsa re tradat euangelica disciplina. inuenimus enim in euangelio cata Iohannem ita esse signatum: 10 uos mihi testes estis quoniam dixi eis qui missi sunt ab Ierusolymis ad me, quia non sum Christus, sed quoniam [missus sum ante ipsum: qui habet enim sponsam sponsus est, amicus autem sponsi est qui stat et audit eum et gaudio gaudet propter 15 6 u o c e m spon si. huius rei mysterium ostensum est, huius sponsi aduentum sapientium uirginum chorus expectat, huic praefert lumina peruigili cura sancta uirginitas: expectantibus sponsum seruis felicium praemiorum promittitur munus. inuenimus enim in euangelio cata Lucam: 'sint lumbi uestri20 praecincti et lucernae ardentes et uos similes hominibus expectantibus dominum suum quando ueniat a nuptiis, ut cum uenerit et pulsauerit aperiant illi. felices serui illi quos adueniens dominus inuenerit uigilantes.' ecce uenerandorum responsorum 25 7 oraculis sponsus ostensus est. quid tibi tu in acerbis casibus constitutus beatum nomen inponis? si uis liberatus lumen sequi sponsi, proice errores et peruigili cura sollicitus praecedentia uitae facinora religiosa denotione castiga, tunc te in nomine suo cum uigilantem inuenerit sponsus, cum fidei tuae merita cogno-so uerit, dabit maximum praemium, dabit integrum munus: intrabis cum eo caeli thalamum, uidebis regiam mundi et, ut uerus

5 Apoc. 21, 9 sq. 11 Joh. 3, 28 sq. 20 Luc. 12, 35 sqq.

1 exultauit $P \parallel$ ut a=4 in apocalypsi id est in reuelatione Pa, glossam deleuit $Wowerus \parallel$ quis sit a=8 Inuestigandum est a=12 Hierosolymis a=16 misterium P=22 expectantes P=26 tibi tu P: tu tibi edd. \parallel aceruis P=28 peruigil $P\parallel$ precidentia P=31 pretium P

particeps esse possis, a piissimo ac iustissimo domino inmortalitatis tibi gratia conferetur. |

Alterius profani sacramenti signum est 9 εὸς ἐκ πέτρας. cur Fol. 200. hoc sanctum uenerandumque secretum ad profanos actus adul- 20 5 terata professione transfertis? alius est lapis, quem deus in confirmandis fundamentis promissae Hierusalem missurum se esse promisit: Christus nobis uenerandi lapidis significatione monstratur. quid tu ad commaculatas superstitiones furtiua fraude uenerandi transferis nominis dignitatem? lapidem tuum ruina sequi-10 tur et cadentium culminum funesta conlapsio: noster lapis Dei fundatus manu extruit, confirmat, erigit, munit et restaurati operis gratiam perpetuae inmortalitatis splendore condecorat. ait enim de hoc Esaias iubente sancto spiritu: 'sic dicit Do-2 minus: ecce ego inmitto in fundamenta Sion lapi-15 dem pretiosum, electum, summum angularem, honoratum, et qui crediderit in eum non confundetur. in psalmis etiam simile responsum est: ait enim spiritus sanctus in centesimo et septimo decimo psalmo: 'lapis quem reprobauerunt aedificantes hic factus est in caput anguli: ma domino factus est iste et est mirabilis in oculis nostris.' per multos prophetas spiritus sanctus nominis istius ordinem monstrat, ait enim Zacharias propheta: 'ecce ego adduco puerum meum, Ortus nomen ei est, quoniam lapis quem dedi ante faciem Hiesu: super lapidem 25 ipsum unum septem oculi sunt.' sed ut manifestius con-3 stet, antiquiora uenerandarum lectionum secreta pandamus. in Deuteronomio ita comprehensum est: 'et scribes super lapidem omnem legem hanc. Hiesus etiam Naue iussu diuini-

13 Jes. 28, 16 18 Ps. 117, 22 sq. 22 Zach. 3, 8 sq. 27 Deut. 27, 8.

² confertur P 9 transferis P: transfers edd. cf. c. 22, 3 proferis et 24, 3 feris 12 perpetuo Oehler, at conferri iubet Bursian p. 102, 29 et p. 120, 13 13 iuuente P, innuente a || spiritu sancto a 17 simili P 18 decimo om. Pa, add. Wowerus 20 a domino P: An nõ a 23 ei nomen a 24 lapis quem dedi ante faciem Hiesu Bursian (coll. Cypriani test. II, 16, p. 553): locus quem dedit une facie hiesus P, lapis quem dedi coram Iesu a 26 antiquora uenerandorum P 27 deutero nomii P 28 Iesus a

tatis hoc specialiter conprehendit, ait enim: 'et accepit lapidem magnum et statuit eum contra dominum. et Fol. 20b. ait Hiesus ad populum: ecce lapis iste erit mihi in testimonium quia iste audiuit omnia quae dicta sunt a domino, quando loquutus est ad uos, et erit s iste uobis testimonium in nouissimo dierum, quando 4 recesseritis a domino uestro, quod autem per hunc lapidem, id est per dominum nostrum Iesum Christum, et dii isti casuri sint et multitudo templorum aperte Danihel uenerandis oraculis explicauit: ait enim cum interpretaretur somnium regis: 10 et ecce imago, imago nimis magna, et contemplatio ipsius imaginis metuenda, et elata stabat contra te: cuius caput fuit ex auro bono, pectus et brachia eius argentea, uenter et femora aerea, pedes autem ex parte quidem ferrei, ex parte autem fictiles: 15 quoadusque abscisus est lapis de monte sine mani-·bus concidentium et percussit imaginem super pedes ferreos et fictiles et comminuit eos minutatim et factum est simul ferrum et testa, et aeramentum et argentum et aurum facta sunt minuta quasi pa-20 lea, ut puluis in area aestate, et uentilauit illa uentus ita ut nihil remanserit in illis: et lapis qui percussit imaginem factus est mons magnus et imple-5 uit totam terram.' qui locus in terra est quem non Christi possederit nomen? qua sol oritur, qua occidit, qua erigitur sep-25 temtrion, qua uergit auster, totum uenerandi numinis maiestas impleuit, et licet adhuc in quibusdam regionibus idololatriae morientia palpitent membra, tamen in eo res est ut e Christianis omnibus terris pestiferum hoc malum funditus amputetur, de idololatrarum lapide, de quo dicunt θεὸς ἐκ πέτρας, quod pro- 30 phetarum respondit oraculum? cui autem restitit uel cui parcit 6 iste lapis? lapis autem hic sanctus, id est Christus, aut fidei

1 Josua 24, 26. 11 Dan. 2, 31 sqq.

3 Iesus a || erit] in fol. 20⁵ et 21^a rursus multa evanuerunt 6 nobis in testimonio a 10 oraculis a: oculis P 12 et elata P: et om. edd. 20 pallea et ut a 24 quis locus a || quem a: qui P 25 septentrio edd. 27 idolo latrie P 30 idolatrorum Pa 31 resistit a, restitit Bursian; neu-

fundamenta sustentat aut in angulo positus duorum parietum Fol. 214. membra aequata moderatione coniungit, id est ueteris et noui testamenti in unum colligit gentes aut certe corporis et animi diversitatem .xiol...a homini inmortalitate consociat aut legem 5 promulgat aut contra peccantes testimonium perhibet aut, quod est potius, imaginem diaboli percutit, ut superato eo atque prostrato et in cinerem fauillasque conuerso erecto sublimitatis suae uertice purum dominationis imperium sit. uos nunc, Constanti 7 et Constans sacratissimi imperatores, et uenerandae fidei uestrae 10 imploranda uirtus est, quae supra homines erigitur et a terrena fragilitate separatur, quae caelestium se rerum societate coniungit, quae in omnibus actibus suis, prout potest, Dei summi sequitur uoluntatem: modicum tantum superest ut legibus uestris funditus prostratus diabolus iaceat, ut extinctae idololatriae pereat 15 funesta contagio. ueneni huius uirus euanuit et per dies singulos substantia profanae cupiditatis exspirat. erigite uexillum fidei, uobis hoc diuinitas reservauit: fauore eius eminentes prostratores estis omnium hostium uestrorum, quorum opera Romanum infirmabatur imperium. signum uenerandae legis erigite, sancite, 20 promulgate quod prosit. sit faustum felixque rei publicae quod inter aceruos caesarum uictimarum hostium prostrauistis exercitum. felices uos quoque: gloriae ac uoluntatis suae Deus fecit esse participes, idololatriae excidium et profanarum aedium ruinam propitius Christus populo uestris manibus reservauit. ille 25 spiritalibus armis malos spiritus, | uos mala terrena uicistis. Fol. 216. erigite tropaea uictoriae et praeferatur ingens titulus triumphorum: profanarum rerum strage gaudentes exultate fortius, exul-

trum in P exstare testatur Reifferscheid || parcit a, par sit Oehler, in P proerit uel perit scriptum uideri monet Reifferscheid 32 iste addidit a

2 coniungit add. a in loco prorsus obscurato; ex spatio in P apparet 12—15 litteras scriptas fuisse 4 conciliata (uel ex collata) coni. Bursian, inuiolata a 10 quae a: om. P 11 quae caelestium nos: quae om. P, coelestiumque a 13 tantum Wowerus: talium P(?) a 17 eius addidit Bursian, cuius fauore a 19 firmabatur P(?) a, em. Wowerus; uexabatur coni. Bursian 21 uictimarum addidi, hostiarum add. Bursian (quod tot aceruos caesorum hostium a) 22 gloriae a, sed huius uocab. nullum uestigium in P esse testatur Lorenz 23 ruinam Bursian: ruina P, ruinas a 24 nostris a 25 spiritualibus a || armis a: om. P 26 tropea P, trophaea a || proferatur a

tate fidenter. felicitas uestra cum Dei uirtute coniungitur, pro salute hominum Christo pugnante uicistis.

- Omnia symbola profanae religionis per ordinem suggerantur, ut probemus nequissimum hostem generis humani de sanctis haec uenerandisque prophetarum oraculis ad contaminata furoris sui s 2 scelera transtulisse. inuenimus enim ita dici: ενοῖ, δίκερως δίμορφε. deus iste uester non biformis est, sed multiformis: in multas enim species uenenati oris forma mutatur. ipse est basiliscus et scorpio, qui fidelium securis uestigiis premitur, ipse malitiosus anguis, cuius caput quaerit decepta mortalitas, ipse tor- 10 tuosus draco, qui hamo ducitur, qui captiuus includitur: iste deus uester Lernaei anguis crinibus adornatur. uiden ut percusso domino morientium anguium turba succedat? quid sic renascentibus hydris pullulas? quid te fecunda scelerum sobole componis? 3 mortis tuae uiam didicimus, scimus quibus remediis artis tuae 15 uenena uincantur. Christi inmortalem sanguinem bibimus, nostro sanguini Christi sanguis adiunctus est: hoc est salutare remedium scelerum tuorum, hoc cottidie a uitiata dei plebe mortiferum uirus excludit. quis deum istum quem plangunt cum cornibus uidit? quae sunt ista cornua quae habere se iactat? alia 20 sunt cornua, quae propheta sancto spiritu iubente commemorat, quae tu, diabole, ad maculatam faciem tuam putas te posse 4 transferre. unde tibi ornamenta quaeris et gloriam? cornua nihil aliud nisi uenerandum signum crucis monstrant: huius signi uno extenso ac directo cornu mundus sustentatur, terra constringitur, 25 Fol. 22a. et e duorum | quae per latus uadunt compagine oriens tangitur, occidens subleuatur, ut sit totus orbis tripertita stabilitate fir-
 - 5 suis P 6 εὐοῖ δίκερως Bursian (idem παῖ δίκ. coniciens): EAIAI-KEPωC P (ἐλλικερὲς a) 8 uenenati oris P: ueteratoris a 10 quatit Oehler; at confert Bursian Genes. 3, 15 αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, quod Cyprianus (testim. II, 9 p. 550) reddidit: ipse tuum obseruabit caput || decepto a 12 lernei P || uiden ut Bursian: uident ut Pa 17 hoc addidi: quod add. Bursian 18 a uitiata dei scripsi: aficiat adĭ P, afficiat a Dei a, a filiata (dei Bursian 21 iuuente P, annuente a 25 sustentat P 27 ut sit t. o. t. s. f. confixiq. operis immortalibus radicibus fundamenta teneantur scripsi: ut sic totus orbis tripertita (tripartita a) stabilitate firmatus confixi operis immortalis (immortalitatis a) radicis fundamenta teneantur Pa; subleuatur: sic totus orbis t. s. firmatur cum fixi operis immortalitatis radicibus fundamenta teneantur confix

matus, confixique operis immortalibus radicibus fundamenta teneantur. hoc secretum nobis uenerandum prophetae oraculum tradidit: inuenimus enim in Abbacuc ita esse perscriptum: texit caelos uirtus eius et laude eius plena est terra set splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius erunt et illic constabilita est uirtus gloriae eius et constituit dilectionem suam: ibit uerbum et praecedet secundum gressus suos.' en ueneranda crucis cor-5 nua, en sanctae uirtutis inmortale fastigium, en gloriosi operis 10 diuina conpago. tu, Christe, mundum ac terram extensis manibus, tu caeleste sustentas imperium, tuis inmortalibus adhaeret humeris salus nostra, tu, domine, aeternae uitae baiulas signum, tu uenerando instinctu hoc nobis denuntias per prophetas: ait enim Esaias: 'ecce natus est nobis filius, imperium 15 Super humeros eius et uocatum est nomen eius magnae cogitationis nuntius.' haec sunt crucis cornua, quibus 6 omnia et subleuantur pariter et continentur, his cornibus bene hominum utitur uita. ut Amalech uinceretur, extensis manibus Moyses haec imitatus est cornua, ut facilius impetraret quod 20 magnopere postulabat, crucem sibi fecit ex uirga. ad haec cornua festina celeritate properate, ad haec cornua humili ueneratione confugite, his uos adfigant cornibus iustitia, aequitas, pudicitia, misericordia, patientia, fides, ut ueneranda praeferentes insignia, consecratae frontis maiestate gaudentes et sepulturae Christi par-25 ticipes sitis et uitae.

Aliud etiam symbolum proferimus, ut contaminatae cogita-Fol. 22b-tionis scelera reuelentur, cuius totus ordo dicendus est, ut aput 22 omnes constet diuinae dispositionis legem peruersa diaboli esse imitatione corruptam. nocte quadam simulacrum in lectica supinum ponitur et per numeros digestis fletibus plangitur: deinde cum se ficta lamentatione satiauerint, lumen infertur: tunc a sa-

4 Hab. 3, 3-5. 14 Jes. 9, 5.

Bursian (ut sic totus orbis.. immortalitatis radicis fundamento teneatur Oehler)

3 Abacuc a 7 constituet Pa, em. Bursian 14 uobis filiù P 18 nititur a 24 consecratae fontis P, em. Bursian (consecrati fontis a) 26 contaminatae nos: contaminae P, conamine a 29 Note P cerdote omnium qui flebant fauces unguentur, quibus perunctis sacerdos hoc lento murmure susurrat:

θαρρείτε μύσται τοῦ θεοῦ σεσωσμένου · ἔσται γὰρ ἡμῖν ἐκ πόνων σωτηρία.

- 2 quid miseros hortaris gaudeant? quid deceptos homines laetari 5 compellis? quam illis spem, quam salutem funesta persuasione promittis? quid illos falsa pollicitatione sollicitas? dei tui mors nota est, uita non paret nec de resurrectione eius diuinum aliquando respondit oraculum nec hominibus se post mortem, ut sibi crederetur, ostendit, nulla huius operis documenta praemisit 10 nec se hoc facturum esse praecedentibus monstrauit exemplis.
- 3 idolum sepelis. idolum plangis, idolum de sepultura proferis, et miser cum haec feceris gaudes. tu deum tuum liberas, tu iacentia lapidis membra componis, tu insensibile corrigis saxum: tibi agat gratias deus tuus, te paribus remuneret donis, te sui uelit esse 15
- 4 participem, sic moriaris ut moritur, sic uiuas ut uiuit. nam quod odore perunguentur fauces, quis non facinus istud dispecta uanitate contemnat? habet ergo diabolus christos suos et, quia ipse Fol. 23°. antichristus est, ad infamiam | nominis sui miseros homines sce-
- lerata societate perducit. unguentum hoc reserva mortuis, reserva morituris, ut quos laqueis tuis ceperis, eos uenenato unguento oblitos lugubri ac funesto semper mergas exitio.
 - Aliud est unguentum, quod Deus pater unico tradidit filio, quod filius credentibus diuina numinis sui maiestate largitur. Christi unguentum immortali compositione conficitur et spirita-25 libus pigmentorum odoribus temperatur: hoc unguentum a mortalibus laqueis putres hominum artus exuit, ut sepulto primo homine ex eodem statim homine homo alius felicius nascatur: et ut hoc manifestius explicetur, sacrarum lectionum arcana pan-2 denda sunt. ait enim Dauid, ut huius unguenti gratiam traderet: 30 speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est

31 Ps. 44, 3-10.

1 unguntur a 3 OAPPITE µICTE P 4 ECTE P 5 ut gaudeant a 7 permittis P 8 non comparet a 9 respondet a 10 promisit a 12 proferis P: profers edd. cf. ad p. 107, 9 14 agat P: habet a, habeat Wowerus et Bursian 16 quod odore Bursian (sed idem quod olore praeferens): quo dolore P, quod unguento a 17 perunguntur a || dispecta P: despecta edd. inepte 24 nominis a 25 spiritualibus a

gratia in labiis tuis: propterea benedixit tibi deus in aeternum. accingere gladium tuum circa femur, potentissime specie et pulchritudine tua: intende, prospere procede et regna propter uirtutem et mansuetudinem et iustitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. sagittae tuae acutae, potentissime: populi infra te decident in corde inimicorum regis. sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: uirga recta est uirga regni tui. dilexisti iustitiam, odisti iniquitatem: propterea uncxit te Deus tuus oleum laetitiae a consortibus tuis: myrra et gutta et cassia a uestimentis tuis de aedificiis eburneis ex quibus te iucunditate adfecerunt.

Inmortalis unquenti secreta peruidimus et diuinae nobis dis-3 positionis ordo monstratus est: regnum perpetuum et caeli diadema domino nostro cum unquenti maiestate conlatum est. quis Fol. 235. autem hic qui regendi orbis accepit potestatem, qui uenerandi nominis maiestate decoratur, aliud nobis monstrat oraculum: ait enim is idem Dauid: 'ut quid fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania? adstiterunt reges terrae et principes conuenerunt in unum aduersus dominum et aduersus Christum eius.' quid te sic extollis sacrilega persuasio? quid miseros homines effrenata temeritate circumuenis? unguentum Christi caeli donat imperium, unguentum 25 tuum gehennae suscitat flammas.

Sed quod inpuro ore sacerdos iste et polluta uerborum contami-24 natione componit, libet diligenti inquisitione discutere. liberato deo suo bonum animum gerere socios, fiduciam bonae spei ha-

19 Ps. 2, 1 sq.

bere persuadet. o quam miseris, quam luctuosis se laqueis inuoluit caduca calliditas! quis deum tuum liberat? cui hoc praestitit quod laborat? disce, disce quod nescis, disce quod non uides: 2 Christus filius Dei ut humanum genus a mortis laqueis liberaret. uere omnia ista sustinuit, ut captiuitatis durae iugum tolleret, 5 ut hominem patri redderet, ut mitigata offensa hominem cum Deo prospera conciliatione componeret, ut promissae resurrectionis fructum proprio monstraret exemplo, fecit filius Dei quod ante promiserat: clusit ianuas sedis infernae et durae legis necessitatem calcata morte prostrauit: per triduum recensita ab eo iustorum 10 turba collecta est, ne diutius contra eos mortis dominaretur inprobitas: ne iustorum meritum ex longa desperatione concideret, fregit claustra perpetua et ferreae fores Christo iubente conlapsae sunt: ecce terra contremuit et fundamentorum suorum stabilitate Fol. 24a. concussa praesentis Christi numen agnouit: | ante praefinitum 15 tempus praecipitat diem mundi rotata uertigo et sol non completo diurnarum horarum spatio properato cursu uergit in noctem: ecce ueli fastigia summa finduntur et obscurioribus tenebris orbem terrarum caligo noctis abscondit. omnia elementa Christo pugnante turbata sunt, tunc scilicet cum primum contra mortis 20 tyrannidem humanum corpus armauit. per triduum ista conflictatione pugnatum est, quamdiu mors superatis malitiae suae ui-3 ribus frangeretur. quid solita impatientia, homo religiose, homo Christi, desperas et deficis? tridui moram non feris? sollicitudinem ac desperationem tuam nouis precibus confiteris? hoc te 25 facturum esse illo die spiritus sanctus ueneranda uoce significat, cum per Dauid dicit: 'aestimati sumus sicut oues occisionis. exsurge: quare obdormis, domine? exsurge et ne disperdas usque ad finem. quare faciem tuam auertis? obliuisceris inopiam nostram et tribula-30 tionem? quoniam humiliata est in puluere anima nostra, haesit in terra uenter noster. exsurge, do-

27 Ps. 43, 23-27.

5 uere om. a 6 mitigată offensă P 9 clausit a 10 recensita Muenter: recens ita Pa 11 dănaretur P, em. in a 13 iuuente P 15 nomen P 17 spatium P 24 feris P: fers edd. cf. ad p. 107, 9 30 abertis P

mine, opem fer nobis et libera nos propter nomen tuum.' ecce post triduum lucidior solito dies oritur et reddita 4 soli praeteriti luminis gratia: omnipotens deus Christus splendidioribus solis radiis adoratur: exultat salutare numen et trium-5 phales currus eius iustorum ac sanctorum turba comitatur, tunc elato gaudio clamat elata mortalitas: 'ubi est, mors, aculeus tuus?' tunc praecurrens salutare numen aperiri sibi caelestes ianuas praecipit: aperite, aperite et immortalia claustra conuellite: Christus deus calcata | morte ad caelum hominem Fol,246. 10 quem susceperat reuocat. hoc a uenerando propheta sancta uoce praecanitur et ex ore prophetico uox iubentis auditur: ait enim spiritus sanctus, ut nobis licentiam Christi iubentis ostenderet: 'tollite portas, principes, uestri, et extollite uos, portae aeternae, et introibit rex gloriae.' hoc angelis 5 15 nescientibus imperatur: neque enim scire potuerunt, quando uerbum Dei descendit ad terram: ideo et ipsi sollicita interrogatione respondent: 'quis est iste rex gloriae?' quibus quaerentibus perspicua Christus numinis sui maiestate respondet: 'dominus fortis et potens, dominus potens in proelio.' co-20 gnoscitur statim a custodibus caeli filius Dei et quicquid illos ante fefellit agnoscunt: uident prostrati hostis exuuias et recordati primae dispositionis ordinem etiam ipsi cum ascendentibus iterata pariter uoce conclamant: 'tollite portas qui praeestis illis et extollite uos, portae aeternae, et introibit rex 25 gloriae. reuerso filio promissa pater regni sceptra restituit et 6 sellam regni aequa potestate concedit, ut imperet, ut regnum teneat, ut perpetua numinis sui maiestate dominetur. audi quid de illo Danihelem spiritus sanctus iusserit dicere: 'uidebam in uisu necte et ecce in nubibus caeli quasi filius

6 ad Cor. I, 15, 55. 13 Ps. 23, 7. 17 ib. u. 8. 23 ib. u. 9. 28 Dan. 7, 13 sq.

2 lucidiora solito P 8 precepit P 9 conbellite P 10 que susciperat P 12 potentiam a 13 principes a: principis $P \parallel$ uestri P: uestras a; in recepta quoque lectione uestri, ut distinctione indicatum est, pendet a uoc. portas \parallel uos addidit Bursian (cf. infra u. 24), extollimini Cypr. testim. II, 29 14 aeternales a 14 et 24 introiuit P 17 respondet Pa, em. Bursian 26 ut regnet ut teneat Pa, ut regna teneat Wowerus, ut regnum t. rectius nescio quis primum scripsit

hominis ueniens uenit usque ad ueterem dierum et stetit in conspectu eius et qui adsistebant optulerunt eum, et data est ei potestas regia et regnum et omnis claritas et omnes reges terrae seruient ei et potestas eius aeterna, quae non auferetur et regnum s Fol. 25e. eius non corrumpetur. haec eadem nobis | sancta reuela-7 tione monstrantur, inuenimus enim in Apocalypsi ita esse perscriptum: 'et conversus sum et respexi ut uiderem uocem, quae mecum loquebatur, et uidi septem candelabra aurea et in medio candelabrorum similem 10 filii hominis uestitum poderem et erat praecinctus supra mammas zonam auream: caput autem eius et capilli erant albi uelut lana alba, ut nix, oculi eius ut flamma ignis et pedes eius similes aurichalco sicut de fornace ignea et uox eius ut sonus aquarum 15 multarum, et habebat in dextera sua septem stellas et ex ore eius gladius ex utroque acutus et facies eius splendebat ut sol in uirtute sua: et cum uidissem, cecidi ad pedes eius tamquam mortuus, et inposuit dexteram suam super me dicens: noli timere: 20 ego sum primus et nouissimus et uiuus qui fueram mortuus et ecce sum uiuens in saecula saeculorum 8 et habeo claues mortis et inferorum.' post resurrectionem etiam cum discipulis suis daret certa mandata, immortalium mandatorum ordinem ista lege conclusit: 'data est mihi om-25 nis potestas in caelo et in terra: ite ergo et docete gentes omnes, baptizantes eos in nomine patris et

8 Apoc. 1, 12-18. 25 Matth. 28, 18-20.

3 potestas regia et omnes reges terrae et regnum et omnis claritas seruient ei P et edd. quem uerborum ordinem turbatum esse apparet: alia quaestio est, num necessaria uerborum transpositione totus locus sanatus sit, cum haec legantur in LXX: καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύουσι 4 seruiuit a 5 aufertur a 8 sum addidit Bursian $\|$ et om. a 11 filio a $\|$ uestitum pudorem P, uestitu podere a; at est in textu graeco: ἐνδεδυμένον ποδήρη 12 zona aurea a 14 auricalco P 17 fort. ex ore eius exiens (uel exibat) gladius 18 eius om. P $\|$ fort. cum uidissem eum 19 tăquă P: tanquam a 27 omnes gentes a

filii et spiritus sancti, docentes eos obseruare omnia quaecumque praecepi uobis.' quod autem Deus pater participem eum regni faciens regalis sellae ei concesserit sedes hoc docetur oraculo: 'dicit dominus domino meo: sede a sdextris meis quoadusque ponam inimicos tuos subpedaneum pedum tuorum. uirgam uirtutis tuae emittet dominus a Sion et dominaberis in medio inimicorum tuorum, tecum principium in die uirtutis tuae in claritate sanctorum: ex utero ante luciferum 10 genui te. iurauit dominus nec paenitebit eum.' | Hi sunt inimici Dei, sacratissimi imperatores, qui ueritatis or- Fol. 256. dinem contraria lege conturbant, qui peruersae cupiditatis in-9 stinctu sacrilega uota concipiunt, qui profanae mentis furore aut lignum semper uenerantur aut lapidem. in isto loco positi ordi-15 nem debemus sanctae dispositionis aperire, ut quicquid nobis inuestigantibus sanctum Dei uerbum prophetica tradidit disciplina ad refutandas profani erroris maculas specialiter explicatur, ne, si, ut nos diximus, commenti sunt qui sacrilegia errantibus tradiderunt, sic a nobis ordo ueritatis curiosius requiratur, suspen-20 sis itaque paululum ceteris ad haec explicanda quae uera sunt transferatur orațio.

Vos, domini imperatores, sanctarum aurium uestrarum mihi 25 commodate patientiam, ut totum clementiae uestrae quod promittimus explicemus. cur Deus, id est filius Dei, homo passus 25 est fieri breui ac uera pietati uestrae ratione monstrabitur. cum hominem primum, id est Adam, ad imaginem suam Deus faceret, certam illi mandatorum dedit legem. is per feminam, id est Euam, deceptus diaboli persuasionibus promissae sibi gloriae perdidit dignitatem: lignum erat in paradiso quod promissorum 30 a Deo praemiorum perdidit gratiam. de uirginis terrae limo homo 2 factus est: nondum enim, ut ait scriptura, supra terram pluerat.

4 Ps. 109, 1-4.

6 mittit P 7 ex Syon $a \parallel$ dominaueris P 9 et ex a 10 peniteuit P, poenitebit a 11 hii P 12 instincto P 17 ne si, ut scripsi: ne sicut Pa, ne sicut, ut Bursian, ac si, ut tentauit parum feliciter Oehler; alii quaedam deesse suspicati sunt 18 commentiti Muenter 19 incuriosius Bursian 23 patientia P 25 pietatis P

hic contemptis mandatis Dei humanum genus mortalitatis laqueis adflixit. oportebat hoc totum et reformari et corrigi et reformatio originis debuit reformare primordia. ex uirginis terrae limo factus Adam praeuaricatione propria promissam perdidit uitam: per Fol. 260, uirginem | Mariam ac spiritum sanctum Christus natus et in- 5 mortalitatem accepit et regnum. arbor ligni pestiferum deceptis pabulum praebuit: lignum crucis uitam inmortali conpage restituit. contempsit Adam, oboediuit Deo Christus: sic diuina dis-3 positione quicquid Adam perdidit Christus inuenit. nam post multa tempora nouissimis temporum spatiis, id est nouissima 10paene saeculorum ebdomade, uerbum Dei humano se miscuit corpori, ut hominem liberaret, ut mortem uinceret, ut fragilitatem humani corporis cum diuina inmortalitate coniungeret. quid enim faceret tanta turba sanctorum? quae illis spes salutis? quod meritorum praemium, si sub una eademque condicione sortis ine-15luctabilibus mortalitatis laqueis etiam ipsa obligata teneretur? nihil Habel, nihil Enos, nihil Noe, nihil Sem, nihil Abraham, nihil Isaac, nihil Iacob de Dei sibi misericordia ac maiestate promitterent: irent etiam ipsi post tantum fidei meritum cum ceteris omnibus pariter addicti et omnes Dei sanctos unum mortis 20exitium exciperet nec haberet aput Deum praemium pietas, si 4 una eademque omnes condicio mortis hauriret. sed Deus Abrahae 'clarius a caeli sideribus promiserat regnum. ideo ex genere Abrahae descendens Maria uirgo Dei concepit, ut supradictorum hominum soboles inmortalis societatis uinculo iungeretur, ut sic 25 humanum genus per hominem pariter et deum aequata societatis conparatione conjunctum ad inmortalitatis imperium oboedientiae merito perueniret. quia itaque, sacratissimi imperatores, curiosis Fol. 26b. auribus satisfecimus, reliqua persequamur, | ut uel sic pollutarum aurium sordes purificans possit sermo purgare.

26 Sequitur adhuc aliud symbolum, quod pro magno miserorum hominum credulis auribus traditur: ταῦρος δράκοντος καὶ ταύ-

2 adfixit probabiliter Wakefield, cf. 8, 5 laqueis implicata 3 reformari P 6 accepit P 1. m. recepit P m. 2 8 obediuit edd. 11 ebdomadę P 20 addictis a 21 exitũ P 24 concipit Pa, em. Bursian 25 ut om. a, et sic Wowerus 29 ut uel a: Ne uel P, anne uel coni. Bursian, ipse malim ut (sine uel); nam uidetur in cod. uitiata lectio ne et uera ut, quae uox toties in uel (ut) abiit, in unum coniuncta 32 δράχων

ρου δράκων πατήρ, aliquando nobis signa, diabole, maculati nominis prodidisti, aliquando infame nomen propria uoce confessus es: scio qui fueris, quid ausus sis: scio quid fecerit scelerum tuorum malitiosa persuasio. hoc erat quod Euae, cum eam per-5 deres, magnopere pollicebaris cum ei diceres: ceritis quasi dii.' tunc iam parabas tibi ac tuis templa et delubra faciebas et uenenati oris inluuiem nefariis ceremoniis consecrabas, serpis in 2 templis et occisarum hostiarum misero pasceris sanguine, nec uenenis tuis cruor defuit nec semiustae crematorum corporum 10 partes, humanarum te etiam uictimarum frequenter sanguine cruentasti et Latiaris templi cruore uel ara Karthaginis rabies tua et siccarum faucium uenena nutrita sunt, tu haec faciens hominibus te miseris prodesse iactas, ut crudelitate tua perimas, persuasione decipias, pollicitatione prosternas: sic tuis prospicis, 15 parricida. fugite, o miseri homines, fugite et contagionem istam quantacumque potestis celeritate deserite: draco est qui colitur, latere non potest, proprietatem nominis sui ipse confessus est, confessum reum poena consequitur. audite quid sanctus propheta 3 diuina instigatione denuntiet, oraculum hoc Esaiae nobis fides 20 tradidit, ait enim: 'in illa die superducet deus gladium sanctum et magnum et fortem super draconem, serpentem magnum et tortuosum, et interficiet dra-Fol. 274. con em.' uoluntas Dei perfecti operis substantia est: de nece draconis lata sententia est; quicquid Deus dixerit factum est. 25 morituri draconis hoc solacium est, ut exitium suum frequens perditorum turba comitetur. si mortis eius diem quaeritis, tunc percussus est, cum hominem deum uidit, cum Christi nobis numen apparuit, post illum diem qui serpentis huius secutus fuerit 4

5 Gen. 3, 5. 20 Jes. 27, 1.

ταύρου Wowerus; at recte monuit Bursian uitium potius Firmico quam librario adscribendum uideri

 \cdot 9 semiustae Wowerus: se inusto (an se musto?) P, se iniusto a 11 Latiaris P, ut emend. Wowerus: saciaris $a \parallel$ Kartaginis P, Carthaginis a 16 quantacunque a 18 pena P 23 perfecti operis nos: perfectio operis Pa (perfectio operis subitanea est Bursian) \parallel de nece Bursian: dene P, bene a 24 dixerit P: dixit a 26 dié queritis P (syllabatis non satis distincta): dies quaeritur edd. (ultimam syllabam non esse tur in codice adseuerat Lorenz)

institutum, necesse est ut cum serpente moriatur. deos istos quos colitis ipse fincxit, ipse composuit: si pertinaces animi uestri in isto errore permanserint, ardebitis etiam uos pariter cum diis uestris, ut quicquid auctores uestri diuina animaduersione meruerunt, etiam ad uestrum exitium ex societatis consortio transferatur. mihi credite, nihil praetermisit diabolus quod hominem miserum aut debilitaret aut perderet: ideo se per omnes formas multiplici diuersitate conuertit, ideo se diuersi generis calliditate composuit, ut uariis ac multiplicibus fraudibus homines inretitos interimat.

- Sacra sua perditus carnifex, pro nefas, per lignum semper renouari disposuit, ut, quia sciebat ita fore ut ligno crucis adfixa uita hominis perpetuae inmortalitatis conpagine stringeretur, perituros homines ex ligni imitatione deciperet. in sacris Frygiis, quae matris deum dicunt, per annos singulos arbor pinea caeditur et in media arbore simulacrum iuuenis subligatur. in Isiacis sacris de pinea arbore caeditur truncus, huius trunci media pars subtiliter excauatur: illic de segminibus factum idolum Osiridis
- Fol. 27b. sepelitur. | in Proserpinae sacris caesa arbor in effigiem uirginis
 2 formamque componitur et cum intra ciuitatem fuerit inlata, qua-20
 draginta noctibus plangitur, quadragesima uero nocte comburitur. sed et illa alia ligna, quae dixi, similis flamma.consumit:
 nam etiam post annum istorum lignorum rogum flamma depascitur. errasti, miser, et uehementer errasti: nihil tibi poterit
 ignis iste prodesse; frustra tibi exista flamma blandiris, hunc 25
 ignem commentis tuis semper renouans. ignis, qui de facinoribus
 tuis exigit poenas, perpetua tormentorum continuatione grassa3 tur. diuini ac liberantis ligni ordinem disce, ut scias nulla tibi
 posse ratione succurri. de cataclysmo humanum genus arca lignea
 liberauit, Abraham ligna unici filii humeris inponit, de Aegypto 30
 recedentem dei plebem lignea uirga protexit, lignum dulcem saporem amarae myrrae fontibus reddidit, lignea uirga ex spiritali

3 errore P corr. m. 2 ex erro 5 ex P: hoc a 10 interimeret Wowerus 13 stringeretur, ideo perituros a 18 illic Oehler: illis $Pa \parallel$ seminibus Pa, em. Wowerus 23 istorum Bursian: ipsorum Pa 26 renouas Pa, em. Oehler 28 liberandis P 30 de Abraham P, deinde Abr. a, deo iubente Abr. coni. Bursian 31 recedentem populum dei plebem a 32 myrrhae edd.

petra salutaris unda profertur, et ut Amalec uinceretur, circa uirgam Movses expansis manibus extenditur: scalae ligneae patriarcha incumbentem angelum somniat et per eandem alios ascendere, alios cernit descendere, et lex Dei arcae creditur ligneae, 5 ut his omnibus quasi per gradus quosdam ad lignum crucis salus hominum perueniret. quapropter lignum crucis caeli sustinet machinam, terrae fundamenta conroborat, adfixos sibi homines ducit ad uitam. lignum diaboli ardet semper et moritur et ad ima tartari credentes homines cum fauillis suis ducit. illud etiam quale 4 10 sit ratione tractetur, arborem suam diabolus consecrans intempesta nocte arietem in caesae arboris facit radicibus | immolari. Fol. 28a. quis tibi hoc, scelerate, persuasit? unde hoc pestifera cupiditate didicisti? semperne te contra Deum summum nefaria cupiditate componis? ideo te de caelo seuerum diuinitatis iudicium caduca 15 humilitate praecipitat, ideo tibi Dei sententia perpetua poena decernitur, quod facinoribus tuis per dies singulos nouum semper additur facinus, quod hominem Dei fraudulenta conaris persuasione decipere, nide quid sibi ludibriosus hostis inuenerit. Abrahae immolaturo filium iussu Dei aries subponitur et in ui-20 cinae arboris radicibus alligatur. liberaturus Deus summus ex 5 Aegyptiorum tyrannide plebem suam arietem nocte iussit occidi et sanguine eius postes liniri praecepit: ipsum a certo numero hominum per nocturnas epulas confici iubet et sacrificio ipsi Paschae nomen inponit. sed hoc ad imaginem futurorum providentia 25 diuinae maiestatis inuenit, ut per signa uerum Pascha nobis ostenderet, ideo cum de passione domini nostri diuino spiritu iubente propheta praecaneret, ait: 'sicut ouis ad uictimam ductus est et sicut agnus coram tondente se, sic non aperuit os suum. in humilitate iudicium eius submolatum est: natiuitatem eius quis enarrabit? quoniam auferetur a terra uita eius.' alius etiam propheta 6 haec eadem simili respondit oraculo: 'domine, significa mihi et cognoscam: tunc uidi meditationes eorum. ego

27 Jes. 53, 7 sq. 32 Jer. 11, 18 sq.

1 Amalech a 4 ligneae creditur a 9 fabillis P 19 filio P 25 signum P 1 m. et a, sed signa in P m. 2 corr. 28 tondente P || post se uidetur mutus deesse; cf. LXX 30 enarrauit Pa, em. Bursian

sicut agnus sine malitia perductus sum ad uictimam: in me cogitauerunt cogitatum dicentes: uenite, mittamus lignum in panem eius et eradamus 7a terra uitam eius. agnum autem appellari dominum no-Fol. 28b. strum sancta nobis reuelatione monstratur. in Apocalypsi | enim 5 ita inuenimus esse perscriptum: 'et uidi in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum agnum stantem quasi occisum, habentem cornua septem et oculos septem, qui sunt septem spiritus dei missi per orbem terrae: et uenit et accepit librum de dex-10 tera sedentis in throno, et cum accepisset librum, quattuor animalia et uiginti quattuor seniores prostrauerunt se ante agnum habentes singuli aureas citharas plenas odoramentis supplicationum, quae sunt orationes sanctorum, et cantauerunt nouum 15 canticum dicentes: dignus es accipere librum et aperire signa eiùs, quoniam occisus es et redemisti nos deo sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione et nos regnum deo nostro sacerdo-8 tesque fecisti et regnabimus super terram.' Iohannes 20 quoque filium Dei agni nomine appellat, ut et ipse propheticae pollicitationi respondeat: ait enim in euangelio: 'altero die uidet Iohannes Iesum uenientem ad se et ait: ecce agnus dei, ecce qui aufert peccata mundi.' pro salute hominum agni istius uenerandus sanguis effunditur, ut sanctos 25 suos filius Dei profusione pretiosi sanguinis redimat, ut qui Christi sanguine liberantur, maiestate prius inmortalis sanguinis consecrentur. neminem aput idola profusus sanguis munit, et ne cruor pecudum miseros homines aut decipiat aut perdat, polluit sanguis iste, non redimit, et per uarios casus homines premit in 30 Fol. 29a. mortem: miseri sunt qui profusione sacrilegi sanguinis | cruen-

6 Apoc. 5, 6-10. 22 Joh. 1, 29.

³ pane P 6 ita] in fol. 28^a et 29^b complures litterae fere evanuerunt 14 cytharas P, cytheras et pateras coni. Bursian; habet textus graecus: xi3áqas xal quálas xqvvãs yeµovõas 3vµuaµárav 15 sunt add. Bursian, quae erant a 18 tuo et omni P 19 nos a: eos P, cf. Burs. ad h. l. 28 munit P: iuuerit a 29 pecodum P 31 morte P

tantur, tauribolium quid uel criobolium scelerata te sanguinis labe perfundit? lauentur itaque sordes istae quas colligis: quaere 28 fontes ingenuos, quaere puros liquores, ut illic te post multas maculas cum spiritu sancto Christi sanguis incandidet. ut autem 5 miseros homines ad sanam mentem reuocet plena persuasio, maiore auctoritate opus est, ut curatis ac sanatis mentibus nullum praecedentis pestilentiae uestigium relinguatur, quid itaque 2 sint idola uel quam habeant substantiam, prophetarum ore ac Dei diuina uoce monstratum est, quae omnia specialiter dicenda sunt, 10 ut hoc non nostra temeritate prolatum, sed diuino magisterio nobis traditum et caelesti agnoscatur uoce signatum. quae sit substantia eorum, sapientiae ueneranda uoce monstratur, ait enim in libris Salomonis: 'omnia idola nationum aestimauerunt deos, quibus neque oculorum usus estad uiden-15 dum neque nares ad percipiendum spiritum neque aures ad audiendum neque digiti manuum ad tractandum, sed et pedes eorum pigri ad ambulandum: homo enim fecit illos et qui spiritum mutuatus est fincxit illos: nemo autem sibi homo poterit domi-20 num fingere, cum sit enim mortalis, mortuum fingit manibus iniquis: melior est autem his quos colit, quoniam quidem ipse uixit, illi numquam.' quid amplius quaerimus? sapientia nos diuina uoce conuenit et quicquid in arcanis Dei uiderat docuit et quod erat salubre mon-25 strauit, | ne fragilis et caduca mortalitas in exitium suum mor-Fol.296. temque properaret. hoc idem in Psalmis praemonet spiritus sanc-3 tus: inuenimus enim in psalmo centesimo tricesimo et quarto ita esse perscriptum: 'idola gentium argentum et aurum, opus manuum hominum: os habent et non loquuntur, moculos habent et non uident, aures habent et non audiunt, neque enim est spiritus in ore eorum: si-

13 Sap. 15, 15-17. 28 Ps. 134, 15-18.

 \cdot 1 tauribolum uel oribolium a 2 labentur P 8 sunt $a \parallel$ ore ac deil 'ita legendae uidebantur litterae fere prorsus extinctae: id quod restituit ed. princ. 'oracula ac' in codice scriptum non fuisse apparet.' Bursian 12 eorum G. Laubmann: e $\cdot \cdot \cdot \cdot P$, eius edd. 13 extimauerant P 19 hominum poterit dominum formare a 25 ne P: nec a 31 similes sunt

miles fiant illis qui faciunt ea.' si artifex, qui ad ostentationem ingenii simulacrum aut sculpsit aut fudit, diuina maledicti animaduersione percutitur, quid sperare debeat conside-4 randum est qui quod alter uendidit deum dicit. Hieremias etiam cum praecepta Deo iubente plebi daret hac populum oratione con- 5 uenit: 'dicite autem in corde uestro: tibi oportet adorare, domine, angelus autem meus uobiscum est, ego autem exquiram animas uestras. 'lingua eorum polita a fabro, ipsa etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui: et sicut uirgini or- 10 natum amanti accepto auro fabricati sunt coronas supra capita deorum suorum. est autem quando subtrahent sacerdotes a diis suis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsos; dabunt etiam ex ipso et prostitutis meretricibus, ornantque illos utis homines uestimentis, deos argenteos et aureos et ligneos.' addit etiam in sequentibus, ut omnem dubitationem trepidationis excutiat: 'supra corpus eorum et caput uolitant noctuae et hirundines et aues similiter: unde scietis quia non sunt dii: non ergo timueritis eos 20 aurum enim quod circa se habent ad speciem, nisi aliqui exterserit aeruginem, non fulgebit: neque enim cum conflabantur sentiebant, pretio empti Fol. 304. sunt in quibus spiritus non est, sine pedibus in humeris portantur.' addit etiam, ut confirmata mens fortius 25 roboretur: 'scientes itaque ex his quia non sunt dii ne

6 ep. Hier. 5-10. 18 ib. 21-24. 26 ib. 28.

Pa, em. Bursian ex LXX, coll. Cypr. testim. III, 59 et epist. ad Fortun 1, p. 515

5 iuuente P 8 ego Bursian: lege P, legem a; in contextu Graeco est: αὐτός τε ἐκζητῶν || ab animas uestras P, ab animabus uestris a 9 a add. Bursian 10 uirgini hortatu amanti accepero P, em. Bursian 14 erogabunt a; in Graeco est: ὑφαιρούμενοι.. καταναλοῦσι 15 ornabuntque a; Graecus quoque textus habet: δώσουσι δὲ.. κοσμοῦσί τε 18 eorum Bursian: eius Pa 19 aues similiter et cattae coni. Bursian; textus graecus habet: ἐψίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες καὶ τὰ ὄφνεα, ώσαύτως δὲ καὶ οἱ ατλουροι 21 enim Bursian: eius Pa 22 aliquis a || eruginem Pa 23 conflabuntur sentiebunt P, em. Bursian

timueritis eos', et ut sacerdotum eorum miserum dedecus monstret, addit: 'in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas et capita et barbas rasas. quorum capita nuda sunt: rugiunt autem clamantes 5 contra deos suos sicut in gehenna mortui. quod autem 5 et reges et gentes haec de ipsis pronuntiaturi sunt, is idem propheta praesaga uoce significat, ait enim: scietur postea quia falsa sunt gentibus universis et regibus, quia manifestum est quia non sunt dii et nullum dei opus est 10 in ipsis: regem regioni non suscitabunt neque pluuiam hominibus dabunt; iudicium quoque non discernent neque regionem liberabunt ab iniuria, quia nihil possunt: et cum inciderit in domo deorum ligneorum et inauratorum et inargentatorum ignis, 15 sacerdotes illorum liberabuntur, ipsi autem sicut trabes in medio comburentur, regi autem et bello non resistent. quomodo existimandum est uel recipiendum quia sunt dii? neque a furibus neque a latronibus se liberabunt dii lignei et aurati et inarmgentati, quibus hi qui fortes sunt aurum et argentum quo operti sunt auferunt illis.' Tollite, tollite se- 6 curi, sacratissimi imperatores, ornamenta templorum: deos istos aut monetae ignis aut metallorum coquat flamma, donaria uniuersa ad utilitatem uestram dominiumque transferte, post excidia 25 templorum in maius Dei estis uirtute prouecti; uicistis hostes, propagastis imperium et, ut uirtutibus uestris gloria maior accederet, mutato ac contempto temporum ordine hieme, quod nec factum est aliquando | nec fiet, tumentes ac saeuientes undas cal- Fol. 30b. castis Oceani: sub remis uestris incogniti iam nobis paene maris 30 unda contremuit et insperatam imperatoris faciem Britannus expauit. quid amplius uultis? uirtutibus uestris uicta elementa cesserunt. quod autem Deus iubeat idola non fieri sacrosanctae legis 7

2 ep. Hier. 30 sq. 7 ib. 50-57.

9 opus sit a 10 plubiam P 19 inaurati malebat Burs. 21 auferent a 28 calcastis Oceani sub remis uestris: incogniti uulgo; rectius uerba distinxit Schefferus in Misc. Obseru. IX, 168 30 brittanus P 31 uultis amplius a

scita declarant: in Exodo enim sic inuenimus esse perscriptum: 'non facietis uobis deos argenteos neque deos aureos': et rursus in eodem libro uocem Dei iubentis inuenio: 'non facies tibi idolum nec cuiusquam similitudinem.' pudorem miseris indicit spiritus sanctus, quia cupit erran- 5 tes renocare, non perdere, et ait per Esaiam: confundemini confusionem qui fiditis super scalptilia, qui dicitis · fusilibus: uos estis dii nostri.' dat etiam legem quam consecratus populus deuota perpetuitate custodiat et ita mandat: 'dominum Deum tuum adorabis et ipsi soli seruies': 10 et in Deuteronomio similia Dei mandata noscuntur, ait enim: 'non erunt tibi dii alii absque me': addit etiam, ut animis eorum maiestatis suae pondus insinuet: 'uidete, uidete quia ego sum et non est deus praeter me: ego interimam et uiuere faciam, percutiam et ego sanaboss set non est qui eripiat de manibus meis.' in Apocalypsi etiam hoc idem sancta reuelatione monstratur; ita enim scriptum est: 'et uidi alium angelum uolantem medio caelo, habentem euangelium aeternum, ut adnuntiaret super terram per omnes nationes et tribus et 20 linguas et populos, dicentem uoce magna: metuite potius dominum et date illi claritatem, quoniam uenit hora iudicii eius, et adorate eum qui fecit caelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt.' | Fol. 31. Dominus quoque noster Iesus Christus paterna legis instituta cu- 25 stodiens hoc idem ueneranda constitutione promulgat, ait enim: 'audi Israel: dominus deus tuus deus unus est, et diliges dominum de'um tuum de toto corde tuo et de

tota anima tua et de tota uirtute tua: hoc primum est, et secundum simile huic: diliges proximum tibi30

² Ex. 20, 23. 4 ib. 20, 4. 6 Jes. 42, 17. 10 Matth. 4, 10 et Luc. 4, 8. 12 Deut. 5, 7. 13 ib. 32, 39. 18 Apoc. 14, 6 sq. 27 Marc. 12, 29—31. Matth. 22, 37—40.

¹ scita P: scripta a 6 confundimini coni. Burs. ex LXX 7 confusione a || scalptilia Bursian (in adnot.): capitalia Pa, sculptilia Wowerus 10 tuum a, item P, sed in hoc uoc. erasum est, om. ed. Burs. 27 deus (ante unus) P s. l. sed 1 m. 30 diligis P

tamquam te: in his duobus praeceptis tota lex pendet et prophetae. sequitur autem hoc divinum uenerandum-9 que praeceptum inmortalis domini ac sancta conclusio: addit enim, ut manifestius uiam salutis ostendat, et ita loquitur: 'haec sest autem uita aeterna, ut cognoscant te solum uerum dominum et quem misisti Iesum Christum.'

Sacrorum mandatorum ordinem scitis, quid sequi, quid fugere debeatis, ueneranda atque inmortali uoce didicistis. audite rursus quod maneat contemnentes exitium, quibus illos calamitati-10 bus necessitas uenerandae legis adstrincxerit: clausulam enim uenerandorum mandatorum in haec uerba colligit: 'sacrificans 10 diis eradicabitur praeter domino soli.' si solum sacrilegum hominem metuenda poena percuteret, si peccanti soli minaretur seueritas legis, bene se ad sacrilegium obstinati furoris 15 temeritate firmaret: nunc stirpi minatur et soboli et hoc agit, ne qua pars nequissimi seminis relinquatur, ne quod profani generis uestigium maneat: 'sacrificans', inquit, 'diis eradicabitur.' considera quid agas, misera ac luctuosa persuasio: facinus tuum plurimos | damnat, plurimos perdit et per omnem substantiam ge-Fol.816. 20 neris tui fecunda poena diuiditur. cur autem contra sacrificantes sic saeuiat ordinatae legis auctoritas in Deuteronomio manifesta significatione monstratur: ita enim inuenimus esse perscriptum: 'sacrificauerunt daemoniis et non Deo.' ne ad contaminatos ac pollutos te spiritus transferas, ne ab inferioribus speres 25 auxilium, ne his supplices, quibus Dei gratia imperare iam debes. ecce daemon iste quem colis, cum Dei et Christi eius nomen 11 audiuerit, contremescit, et ut interrogantibus nobis respondeat, trepidantia uerba uix colligit: adhaerens homini laceratur, uritur, uapulat et statim de commissis sceleribus confitetur, ne hunc

4 Joh. 17, 3. 10 Exod. 22, 19. 23 Deut. 32, 17.

5 agnoscant a 7 fugire P 10 clausula Pa, em. Bursian, nisi malis: clausula... colligitur 12 sacrilegiü P 15 nunc etiam stirpi a 17 dii P 19 perdet P 23 ne om. P, hic addidit Bursian, post spiritus a 24 pullutos P \parallel ab inferioribus ne a 25 iam imperare a 26 daemon iste Bursian: demones te P, daemon est a, puncto post colis posito \parallel nomen a: nomine P, nomina Bursian 27 contremiscit edd. 28 uix se colligit a

colas, ne hunc supplices, ne prostratus huic flectas genua interdicto uenerandae legis iubetur. hinc seueritas poenae, hinc animaduersionis metuenda sententia, quod Dei indulgentia libertate concessa iugum potius eligis seruitutis, non desinit Deus summus crimen hoc salutari uoce pulsare, sed misericordia eius errantes 5 homines corrigere frequenti comminatione festinat, audi per Esaiam prophetam uox diuina quid dicat: 'adorauerunt deos quos fecerunt digiti eorum et curuatus est homo 12 et humiliatus est uir et non laxabo illis.' etiam uos. o profani homines, iratum numen adloquitur et adhuc errores 10 uestros sacra conuenit uoce: ait enim in sequentibus per eundem prophetam: 'illis fudistis libamina et illis inposuistis sacrificia: super haec non indignabor? dicit dominus.' adhuc indignationem suam salutaris Deus dilatat, seue-Fol. 820. ritatem | suspendit, ne uos forsitan peccare paeniteat, ne sacri-15 legae uoluntatis exitium aliquo genere relinquatis. ecce in ipso indignationis impetu moderata rursus uoce persuadet et irarum suarum comprimit stimulos, ait enim per Hieremiam prophetam: 'nolite ambulare post deos alienos ut seruiatis eis, et ne adoraueritis, ne incitetis me in operibus ma-20 13 nuum uestrarum ad disperdendos uos. quid sic ad sacrilegium pronus aures tuas obstruis? quid sic obstinati furoris ardore in exitium tuum mortemque festinas? liberum te Deus fecit, in tua manu est ut aut uiuas aut pereas. quid te per abrupta praecipitas? in lubrico itinere constitutus et in ipso lapsu 25 positus titubantia aliquando suspende uestigia. ecce sententia promitur, ecce poena decernitur: diu criminibus tuis pepercit diuina moderatio, diu facinus tuum cum dissimulatione respexit: peruenis ad illud anceps ubi spes, ubi uota deficiunt. et ut manifestius instruaris, animaduersionis exitium disce. super hac re in 30

7 Jes. 2, 8 sq. 12 ib. 57, 6. 19 Jer. 25, 6.

1 hunc P: huic a; cf. Burs. ad Sen. rhet. p. 61, 22 2 iuberis a ||
seueritas poenae Bursian: seueritas pena P, seueritatis poena a 3 metuenda nos: metu metuenda Pa, cf. ad Minuc. Fel. 20, 3 || sententia,
Quid a 5 misericordiae P 9 Et iam uos edd. 14 seueritate P
15 ne—ne P: num—num Bursian: si—ut a; noluimus lectionem codicis, cum uera esse possit, repudiare 21 sic—sic P: hic—hic a
23 ardere P 27 depromitur a

Apocalypsi totus ordo responsi est, ita enim scriptum est: 'si quis adorat bestiam et imaginem eius et accipit notam in fronte sua et in manu, bibet et ipse de uino irae dei, mixto in poculo irae eius, et punietur igne et sulphure sub oculis agni, et fumus de tormentis eorum in saecula saeculorum ascendet, nec habebunt requiem die ac nocte quicumque adorant bestiam et imaginem eius.'

Sed et uobis, sacratissimi imperatores, ad uindicandum et pu- 29 10 niendum hoc malum necessitas imperatur | et hoc uobis Dei Fol. 32b. summi lege praecipitur, ut seueritas uestra idololatriae facinus omnifariam persequatur, audite et commendate sanctis sensibus uestris, quid de isto facinore Deus iubeat. in Deuteronomio lex ista perscripta est, ait enim: 'quodsi rogauerit te frater 15 tuus aut filius tuus aut uxor tua, quae est in sinu tuo, aut amicus tuus, qui est aequalis animae tuae, latenter dicens: eamus et seruiamus diis aliis, diis gentium, non consenties ei et non exaudies eum et non parcet oculus tuus super eum et non celabis eum: 20 adnuntians adnuntiabis de illo: manus tua erit super eum in primis interficere eum et manus omnis populi postremo, et lapidabunt eum et morietur, quoniam quaesiuit auertere te a domino tuo. nec filio 2 iubet parci nec fratri et per amata coniugis membra gladium uin-25 dicem ducit: amicum quoque sublimi seueritate persequitur et ad discerpenda sacrilegorum corpora omnis populus armatur: integris etiam ciuitatibus, si in isto fuerint facinore deprehensae, decernuntur excidia. et ut hoc prouidentia uestra manifestius discat, constitutae legis sententiam proferam. in eodem libro in-30 tegris ciuitatibus poenam dominus hac uoce constituit, ait enim: 'aut si audieris in una ex ciuitatibus, quas dominus

1 Apoc. 14, 9—11. 14 Deut. 13, 6—11. 31 ib. 13, 13—19.

2 accipit a: accepit P 3 uota $a \parallel$ bibit P 4 mixta $P \parallel$ puniet a 5 sulphore P 11 idolatrie P 17 diis (ante aliis) om. a 19 parcat Pa, em. Bursian \parallel celebis P 22 postremo et Bursian: remouent P, deinceps a; LXX: $xa\lambda$ $\hat{\eta}$ $\chi\epsilon\lambda\rho$ $\pi\alpha\nu\tau\dot{\rho}$ s $\tauo\ddot{\nu}$ $\lambda\alphao\ddot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\tau\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\chi\dot{\alpha}\tau\dot{\nu}$ μ $\lambda \dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\rho\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\dot{\nu}$ $\dot{\epsilon}\sigma\dot{\nu}$ etc. 23 abertere P 29 integris $\dot{\epsilon}$ Bursian: in integris $\dot{\epsilon}$

Deus tuus dat tibi inhabitare illic, dicentes: eamus et seruiamus diis aliis, quos non nostis: interficiens necabis omnes quiqui sunt in ciuitate caede gladii et incendes ciuitatem igni et erit sine habitaculo. non aedificabitur in aeternum, ut auertatur domi- 5 Fol. 38a. nus ab indignatione irae suae: | et dabit tibi misericordiam et miserebitur tui et multiplicabit te. si exaudieris uocem domini Dei tui et obseruaueris a praecepta eius. misericordiae suae uobis, sacratissimi imperatores, Deus summus praemia pollicetur et amplificationis ma-10 ximae augmenta decernit: facite itaque quod iubet, complete quod praecipit, auspicia uestra maioribus cumulata sunt donis: in initio fidei positi diuini fauoris incrementa sensistis: numquam uos manus Dei ueneranda deseruit, numquam uobis laborantibus denegauit auxilium: strati sunt aduersantium cunei et rebellantia 15 ante conspectum uestrum semper arma ceciderunt, missi sunt superbi sub iugum populi et Persica uota conlapsa sunt nec stare diu contra uos potuit malis suis onerata crudelitas. Dei uirtutem utrique diuerso sensistis euentu: uobis caelestis uictoriae corona 4 conlata est, felicitate uestra nostra relevantur incommoda. haec 20 uobis Deus summus, sacratissimi imperatores, pro fide uestra reddidit praemia, his uos interim remuneratos insignibus ad arcana uenerandae legis inuitat. pura mente, deuota conscientia, incorrupto animo clementia uestra caelum semper aspiciat, a Deo semper expectet auxilium, Christi uenerandum numen imploret 25 et pro salute orbis terrarum ac uestra salutari Deo spiritales offerat uictimas. sic uobis feliciter cuncta prouenient, uictoriae, opulentia, pax, copia, sanitas et triumphi, ut diuina maiestate prouecti orbem terrae felici gubernetis imperio.

3 negabis $P \parallel$ qui sunt a 4 habitatore a 5 ut abertatur P, et auertetur a 12 comulata P 13 in addidit Bursian \parallel positae a 15 reuellantia P 18 potuit P m. 1: poterit P m. 2 et $a \parallel$ onerata scripsi: ornata P, armata a 20 est Bursian: et P $a \parallel$ incommodo P 25 numen P corr. ex nomen 26 spirituales a 29 protecti a, cf. p. 125, 25 \parallel sequitur in P subscriptio: IULII FIRMICI MATERNI U C DE ERRORE PROFANARU BELIGION U EXPLICIT.

~{B6961~

I. INDEX SCRIPTORVM.

Homeri II. 6, 135 sqq c. 6, 8	Zachar. 3, 8 sq c. 20, 3
Porphyrius περί τῆς εκ λο-	Malach. 4, $1(3, 19) \dots , 15, 4$
γίων φιλοσοφίας " 13, 4	Psalm. 2, 1 sq , 23, 3
Symbola ex mysteriis 2, 9. 18, 1.	18, 6 sq , 19, 4
19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 26, 1	23, 7 sqq , 24, 3
	33, 9 sqq "18, 5
Genes. 3, 5 c. 26, 1	43, 23 sqq , 24, 3
27, 38 , 18, 3	44, 3 sqq , 18, 5
Exod. 20, 4, 28, 7	109, 1 sqq , 24, 8
20, 23 , 28, 7	117, 22 sqq , 20, 2
22, 19 , 28, 9	134, 15 sqq , 28, 3
Deuter. 5, 7 , 28, 7	Prou. Sal. 9, 5 , 18, 3
13, 6 sqq , 29, 1	Sap. Sal. 15, 5 sqq , 28, 2
$13, 13 \text{ sqq.} \dots, 29, 2$	Dan. 2, 31 sqq , 20, 4
27, 8 , 20, 3	7, 13 sq , 24, 6
32, 17 , 28, 10	"
32, 29 , 28, 7	Matth. 4, 3 , 14, 2
Josua 24, 26 , 20, 3	4, 10 , 28, 7
Jesaias 2, 8 sq , 28, 11	22, 37 sqq , 28, 8
9, 5 , 21, 5	28, 18 sqq , 24, 8
27, 1 , 26, 3	Marc. 12, 9 sqq , 28, 8
28, 16 , 20, 2	Luc. 4, 8, 28, 7
42, 17	12, 35 sqq " 19, 6
53, 7 sq , 27, 5	Joh. 1, 29 , 27, 8
57, 6	3, 28 sq , 19, 5
65, 13. 15 , 18, 4	6, 35 , 18, 7
Jerem. 7, 34 , 19, 4	6, 53 , 18, 7
11, 18 , 27, 6	8, 12 , 19, 2
25, 6	17, 3 , 28, 9
Jerem. epist. § 5 sqq , 28, 4	I ad Cor. 15, 55 " 24, 4
21 sqq , 28, 4	Apocal. 1, 12 sqq , 24, 7
26 , 28, 4	5, 6 sqq , 27, 7
30 sq "28, 4	14, 6 sq , 28, 8
Joel 2, 15 sq , 19, 3	14, 9 sqq , 28, 13
Habac. 3, 3 sqq, 21, 4	21, 9 sq , 19, 5
	`` ` ``

II. INDEX NOMINVM ET RERVM.

Cabirus 11

Abaris 15, 1 sq. Abbacuc 21, 4 Abel 25, 3 Abraham 13, 2. 18, 3 et 6. 25, 3 sq. 27, 3 sq. Adam 25, 1 sq. Adonis 9, 1 Aebutius 6, 9 Aegyptii 27, 5; aquam colebant 2, 1; templa Ioseph fecerunt 13, 2 Aegyptus 2, 1. 3, 6. 8, 2. 13, 3. 16, 1. 27, 3 aer ut elementorum princeps ab Assyriis cultus 4. 1 Aesculapius 12, 8 Aethusa 12, 3 Afri 4, 1 agnus Christus 27, 7 sq. agnus paschalis 27, 5 Alexandria 13, 1 Alope 12, 3 Amalech 21, 6. 27, 3 Amymone 12, 3 Anchises 12, 8 animae tripertita diuisio 5, 3 antichristus 22, 4 Anubis 2, 2; eius caput caninum 2, 2 Apollo 12, 2. 5. 8; unde dictus 17, 3; Apollo Sol 17, 3; Apollinis amores 12. 2 sa. aquae cultus apud Aegyptios 2, 1 arboris caesae symbolum 27, 1 sq. Arsinoe 12, 3 Athenae a Minerua conditae 16, 1 Attica urbs 7, 5 Attis 3, 2. 8, 3. 18, 1

Bacchanalia 6, 9 Bacchi symbolum 21, 1 Britannus 28, 6

Castores 12, 8 cataclysmus 27, 3 Catamitus 12, 8 Ceres 7, 1 sqq. 17, 3; C. Hennensis mulier 7.1 Chione 12, 3 Christianae terrae 20, 5 Christus 12, 7. 13, 6. 18, 2 et 8. 19, 1 et 3. 20, 1 et 5. 21, 3 et 5 sq. 23, 3. 24, 2 sqq. 25, 2. 27, 8. 28, 1 et 11. 29, 4; cf. etiam Iesus Christus Chrysippus Pelopis filius 12, 2 cibus salutem largiens 18, 2 Cinyras 10, 1 Constans et Constantius imperatores 20, 7; templa destruunt 28, 6; eorum expeditio maritima 28, 6; bellum cum Persis 29, 3 cornu symbolum 21 Corybantes 12, 4; eorum sacra 11 Creta 7, 1 Cretenses 6, 5. 7, 6 Creticus rex Iuppiter 6, 1. 16, 1 criobolium 27, 8 Cypria Venus 10, 1 Cyprius 10, 1

Daniel 20, 4. 24, 6
Dauid 18, 5. 23, 2 sq. 24, 3
deorum amores spurci 11, 2; eorum
nomina ut composita sint c. 17;
dii gentium hominibus peccandi
exemplum praebent 12
Diomedes 12, 8
Dis pater 17, 2
diuinatio per diabolum inuenta 1, 1

Dafne 12, 3

ecclesia sponsa 19, 3
elementorum cultus c. 1 sqq.
Eleusin 7, 5
Eleusiniorum sacrorum tessera 18, 2
Endymion 12, 8
Enos 25, 3
Ephialtes 12, 8
Esaias 18, 4. 20, 2. 21, 5. 26, 3. 28, 7 et 11
Esau 18, 3
Eua 25, 1. 26, 1

Galli 15, 3
Gallum flumen 3, 1
Ganymedes 12, 2
Geryon 12, 5
Graeci 7, 1. 15, 3; Graecorum gymnasia 6, 7; eorum leuitas 7, 6; commenta 7, 7

Henna 7, 1 et 5
Hennenses 7, 4; Ceres Hennensis mulier 7, 1
Hercules 7, 6. 12, 2. 5. 8
Hiberae boues ab Hercule abactae 12, 5
Himerias 19, 4. 28, 4 et 12
Hierusalem 19, 4. 20, 1
Hiesus u. Iesus
Hippothoe 12, 3
Hyacinthus 12, 2

Hylas 12, 2

Iacob 13, 1. 18, 3. 25, 3
Ianus 12, 8
idola 28, 2
Iesus Christus 4, 4. 8, 5. 14, 2. 20,
4. 28, 8; cf. etiam Christus
Iesus Naue 20, 3
ignis cultus 5, 1
Iohannes 27, 8
Iohel 19, 3
Ioseph 13, 1 sqq.
Isaac 18, 3. 25, 3
Isiaca sacra 3, 3. 27, 1; uerba sollemnia in sacris Is, 2, 9

Isis 2, 1 sqq.
Italia 12, 8
Iuno 4, 1. 6, 1. 12, 8
Iuppiter 4, 1. 6, 4. 12, 8; I. Sebazius 10, 2; I. adulter 12, 2; corruptor 12, 6; incestus 12, 4; parricida 12, 4; rex Creticus 6, 1. 16, 1; eius tumulus Cretae 7, 6

Karthago 26, 2

lapis Christus 20, 1 sqq.
Latiare templum 26, 2
Lazarus 18, 6
Lernaeus anguis 21, 2
Liber 6, 1. 7, 6 sq. 8, 3. 12, 3 et 8.
16, 1; Liber Thebanorum 6, 6 sqq.
Libera 6, 1. 7, 7
ligni symbolum et mystica interpretatio 27, 1 sqq.
Lucas 19, 6
Lucina 17, 2
lumen nouum, uox mystica in sacris (Mithriacis?) 19, 1
Luna 12, 8; unde dicta 17, 2
Lycurgus rex 6, 7 sqq. 12, 8

Macedones 11
Magi 5, 1 sq.
Maria 9, 1. 12, 5 et 8
Marsyas 12, 5
Mater deum 27, 1
Mauors unde dictus 17, 3
Melchisedech 18, 3
Menalippe 12, 3
mens indiuisa et diuisa 7, 8
Minerua 6, 3; unde dicta 17, 3; Mineruae quinque 16, 1 sq. Mineruae signum Palladium 15, 5
Mithras 5, 2
mortes hominum consecratae 6, 1. 7, 1
Moyses 21, 6. 27, 3

neocororum turba 13, 3 Nephthus 2, 2 Neptunus 12, 8. 17, 2 Nilus flumen 2, 2. 8, 2 Nilus rex 16, 1 Noe 25, 3 Nysa 7, 6

Oceanus 3, 5. 28, 6 Octa 7, 6. 12, 8 Olympus mons 11 Osiris 2, 1 sqq. 8, 3. 27, 1 Otus 12, 8

Pachynum 7, 4 Palladium 15, 1 sqq. Pallas Minerua 16, 2 Pallas pater Mineruae 16, 2 Pandarus 7, 4 Pascha 27, 5 Pelops 12, 2, 15, 1 sq. Penates 14, 1 penus 14, 2 Percus lacus in finibus Hennensibus 7, 1 Persae ignem colebant 5, 1 Persefona 7, 1 Persica regio 5, 1; P. uota 29, 3; Persicus ritus 5, 2 Pessinus 3, 1 Phryges terrae tribuerunt principatum ex elementis 3, 1 Phrygia sacra 27, 1; eorum interpretatio physica 3, 2 pinus in sacris Phrygiis caesa 27, 1 Pluton 7, 1 sqq. Porphyrius 13, 4 sq. Postumius consul 6, 9 Proserpina 7, 1 et 7. 8, 3; unde dicta 17, 3; eius sacra 27, 2 Prothoe 12, 3

Roma 15, 3; urbs Roma 6, 9 Romanum nomen 5, 2; Romana seueritas 6, 9; Romanae leges 20, 1

sacramenti profani signum 20, 1 Salem 18, 3 Salomon 18, 3, 28, 2 Sarpedon 12, 8 Sarra 13, 2 Saturnus 12, 6 et 8. 16, 1 Scytha, 15, 1; Scythae 15, 1 Sebazius Iuppiter 10, 2 Sem 25. 3 Serapis 13, 2 et 4 sq. signa (symbola) profanae relig. 18 sqq. Silenus Bacchi paedagogus 6, 4 Sol 12, 8. 17, 4; unde dictus 17, 1 Sparta 7, 6, 12, 8 sponsus Christus 19, 1 Sterope 12, 3 symbola u. signa symbolum in mysteriis Sebaziis 26, 1 Syracusae 7, 4 Syracusana ciuitas 7, 4 Syracusani 7, 5

Tantalus 12, 6 tauribolium 27, 8 Terra mater deorum 3, 5; Terrae Phryges elementorum tribuerunt principatum 3, 1 testamentum uetus et nouum 20, 6 Thebae 6, 6 θεὸς ἐχ πέτρας, signum sacramenti in mysteriis Mithrae 20, 1 Thessalonicenses 11 Titanes 6, 2 et 4 Titanis Mineruae mater 16, 2 Triptolemus 7, 4 Trois 12, 8. 15, 3 Troiani 12, 8, 15, 2 Tyfon 2, 1 sqq.

Venus 4, 1. 9, 1 sq. 12, 8; V. Cypria 10, 1; a Diomede uulnerata 12, 8; Veneris nomen 17, 3
Vesta quid sit 14, 3

unguenti symbolum 23, 1 Vulcanus 9, 2. 12, 8. 16, 1

Zacharias 20, 2 Zeuxippe 12, 3

III. INDEX VERBORVM ET LOCVTIONVM.

Adimpleti tibiarum cantu 4, 2 aniles superstitiones 17, 4 animositate prona mens in exitium suum festinat 16, 5; populus ordinem sacrorum contentiosa hodieque animositate custodit 13, 3 artuatim lacerare 2, 2

blandiri sibi 27, 2

comitantia = consequentia 5, 4
conciliatio mensae sancta uiolata 12, 6
condecorare 20, 2
conlapsio 20, 1
considerandum est = considerare licet 11
consortium coniugale 7, 1, 9, 2
contaminatio corporis 4, 3; uerborum
24, 1

contrarietas 1, 2
conuenire aliquem sermone = admonere: perditos homines religioso sermone conuenio 8, 4; sapientia nos diuina uoce conuenit 28, 2; Hieremias hac populum oratione conuenit 28, 4; iratum numen errores uestros sacra conuenit uoce 28, 12; salutari persuasione conuenti ueram salutis uiam quaerite 8, 2

conuersatio: in hac terrena conuersatione 19, 2 coqui incendiis amoris 7, 1

demersos aperire oculos 19, 2; obscuro tenebrarum squalore demersi 5, 2 dehonestatum caput, i. e. abrasum 3, 3 deputant (gentes) aethera quasi summum deum 1, 2; feminae simulacro ignis substantiam deputantes 5, 1; audio Cinyram.. initiasse Cypriae

Veneri plurimos et uanis consecrationibus deputasse 10 ducatum habere aerem elementorum Assyrii uolunt 4, 1

ementiticius 17, 4
epulari constructum ut uesci: quis
membris eius epulatus est? 7, 7
ethopoeiacus sermo 8, 4
exorbitare ab aliqua re 6, 9
exuit = liberat: hoc unguentum a
mortalibus laqueis putres hominum
artus exuit 23, 1

ferre: in 2 pers. praes. feris 24, 3, proferis 22, 3, transferis 20, 1 figuratio imaginata 4, 1 forsitan sequente indicativo 13, 5 fortius (= uehementius) inflammata 6, 2; si malum morbi fortius creuerit 16, 5; exultate fortius 20, 7

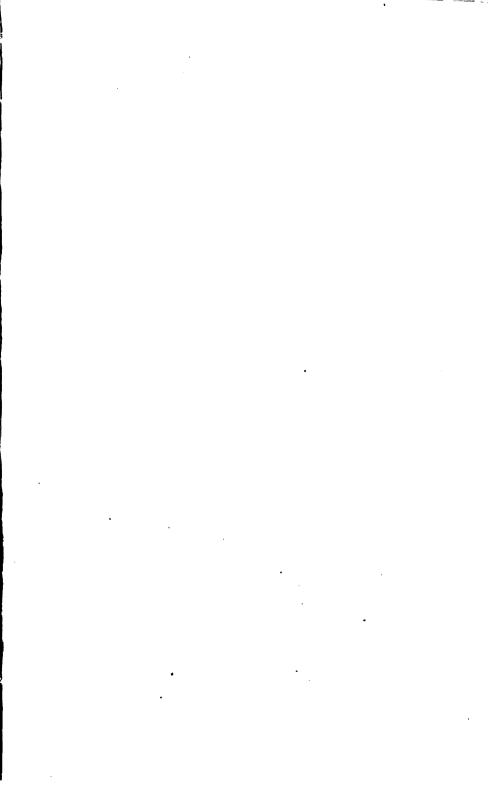
genus = modus s. ratio: alio genere 2, 8; aliquo genere 28, 12; nullo g. 7, 4; quolibet g. 7, 4; uario g. uel uariis generibus 6, 3 et 4

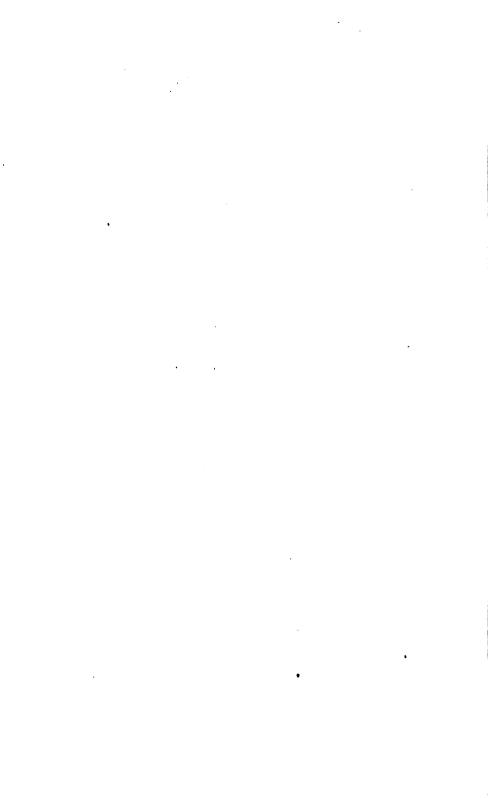
homo dei 16, 4. 27, 4; homo Christi 24, 3; cf. ep. I ad Timoth. 6, 11 etc. hospitium: considerandum est quale sit numen, quod sic impuri corporis delectatur hospitio 4, 3

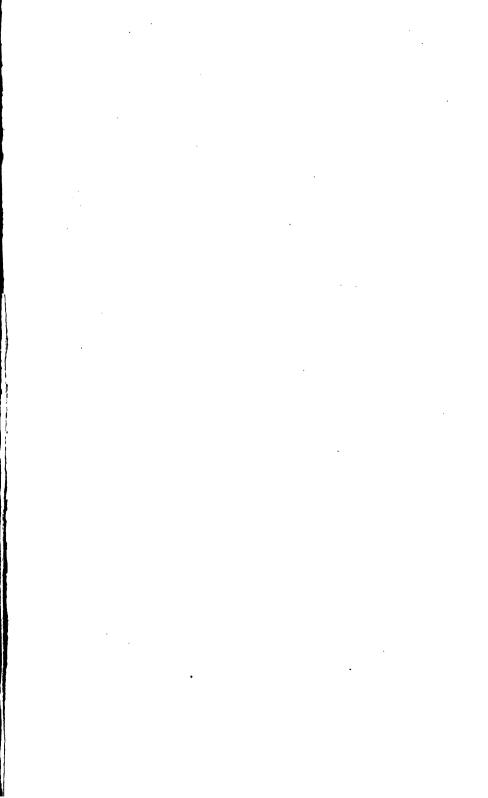
ignita aqua 2, 5 ille — iste (pro ille — hic) 2, 3 imaginata figuratio 4, 1 incandidare 28, 1 indignationes 6, 2 inmaculare 2, 5. 16, 4 inmersus profundis uoraginib. lacus 7, 3

.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

DEC 1 9 1916	•	<u>-</u>
3EC 2 9 1916	,	
**		
DEC 21 1911		
616t - 👬 - 191 9	•	
,		
	·	
		-
		

